

CASA CORPULUI DIDACTIC MEHEDINȚI

REVISTĂ INTERNAȚIONALĂ

Nr. 10 Anul 2018

ISSN 2810 - 224X
ISSN-L 2343 - 791X

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

EDITURA

ȘCOALA MEHEDINȚIULUI

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

REVISTĂ INTERNAȚIONALĂ

NR. 10 ANUL 2018

INTERNET SAFETY

CUPRINS

CYBERBULLYING-UL, UN FENOMEN DE NEREZOLVAT?	6
<i>GRIGORE GIORGI, DIRECTOR CASEI CORPULUI DIDACTIC MEHEDINȚI</i>	
DUȘMANUL DIN SPATELE ECRANULUI	8
<i>MONICA IULIANA PONEA, INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN MEHEDINȚI</i>	
CUM „SOCIALIZĂM” PE INTERNET	10
<i>DANIEL GIORGI, LICEUL TEHNOLOGIC „GENERAL CONSTANTIN ȘANDRU” BĂLTA, GORJ</i>	
HARTUIREA PE INTERNET.....	12
<i>ACHIMESCU VIOLETA, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA” DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL	13
<i>AGAINOAIIE VALETINA, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA” DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL	15
<i>ALECSANDRU DELIA – GABI, ȘCOALA POSTLICEALĂ SANITARĂ DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA IN MEDIU VIRTUAL.....	16
<i>PROF.INV.PRIMAR AMZA SABINA MIHAELA, SCOALA GIMNAZIALA “PETRE SERGESCU”, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
AGRESIUNEA VIRTUALA LA COPII-FENOMENUL CYBERBULLYING.....	19
<i>BRANDUSESCU MARIANA, SCOALA GIMNAZIALA NR. 1 MOTRU</i>	
SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL	20
<i>ALECU ORLANDO DANIEL, COLEGIUL NAȚIONAL “ANASTASESCU”, ROSIORI DE VEDE, TELEORMAN</i>	
CYBERBULLYING AND SOCIAL MEDIA	21
<i>DRĂGHICI ANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETRU DUMITRIU ORȘOVA</i>	
PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING IN MEDIUL LICEAL	23
<i>ARDEIU IULICA DANIELA, COLEGIUL TEHNIC MOTRU</i>	
SIGURANȚA ÎN MEDIUL VIRTUAL	25
<i>BĂLEANU ALINA, COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE COȘBUC”, MOTRU</i>	
THE ROLE OF EDUCATORS IN PREVENTING CYBERBULLYING.....	27
<i>ADELA BARZ, BARBU STIRBEI HIGH SCHOOL CALARASI</i>	
CYBERBULLYING – O PROBLEMĂ MAJORĂ	28
<i>BĂLĂȘOIU NINELA, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA”</i>	
PREVENIREA AGRESIUNII PE INTERNET.....	30
<i>BĂLĂȘOIU RADU FLORIN, COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”</i>	
SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL – MECANISME ȘI POLITICI DE SECURITATE	32
<i>BECHERU ANA, COLEGIUL TEHNIC DECEBAL</i>	
WHAT IS CYBERBULLYING ?	34
<i>PROF. BERCIU VLADAIA LIVIA, COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „THEODOR COSTESCU”</i>	
CYBER BULLYING – O PROBLEMĂ MAJORĂ	36
<i>BLENDEA IRINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ILOVĂȚ</i>	
HĂRTUIREA ELECTRONICĂ(VIRTUALĂ)- FENOMENUL CYBERBULLYING.....	38
<i>BUDICĂ NICUȘOR, ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂLĂCIȚA</i>	
HARTUIREA ȘI ABUZUL PE INTERNET, CELE MAI ÎNTALNITE PROBLEME ONLINE ÎN ROMÂNIA	40
<i>BUDICĂ IONELA- RELA</i>	
SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL	42
<i>BOBIC MARIA VIVIANA, LICEUL TEORETIC SERBAN CIOCULESCU</i>	
CYBERBULLYING – UN FENOMEN ALARMANT ASTĂZI	43
<i>BOGDAN IULIANA –ADELINA, PÎTPEA MĂDICA, COLEGIUL TEHNIC DOMNUL TUDOR DROBETA-TURNU-SEVERIN</i>	
SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL	45
<i>BOIANGIU EMANUELA-LUIZA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM P RELUNGIT NR.20</i>	
CYBERBULLYING-UL -DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN	47
<i>BONDUC-POPESCU AURELIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRE SERGESCU” DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA ÎN MEDIUL ONLINE.....	49
<i>BORCEAN NICOLIȚA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂZĂNEȘTI</i>	
AGRESIVITATEA VERBALĂ LA ADOLESCENȚI.....	51
<i>NADIA BREAZU, COLEGIUL TEHNIC MOTRU, JUD. GORJ</i>	

CONTROL PARENTAL – PROGRAME DE FILTRARE	53
<i>BREJNICEANU LORENA, CTTAUTO , DR.TR.SEVERIN</i>	
CYBERBULLING - DEFINIȚIE, TIPURI ȘI STRATEGII DE PREVENIRE.....	54
<i>BULATA BIANCA, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA”, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL – VULNERABILITATEA REȚELELOR ȘI ATACURI ASUPRA ACESTORA.....	56
<i>BUSUIOC VASILE, COLEGIUL TEHNIC DECEBAL</i>	
MODALITĂȚI DE PREVENIRE A FENOMENULUI DE CYBERBULLYING	58
<i>CĂTĂNESCU ADELA EUGENIA,COLEGIUL TEHNIC DOMNUL TUDOR</i>	
MĂSURI DE SECURITATE PRIVIND MEDIUL ONLINE	60
<i>CHEIA FLORIN, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CRISTOFOR SIMIONESCU-PLOPENI”</i>	
SECURITATEA VIRTUALA A COPIILOR.....	62
<i>CHITIMIA MIHAELA, COLEGIUL NATIONAL „GEORGE COSBUC ” MOTRU</i>	
FENOMENUL DE CYBERBULLING	63
<i>CIOARĂ NICOLETA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE GRECESCU”</i>	
SIGURANȚA PE INTERNET	65
<i>CIOVICĂ MARIA CASIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ILOVĂȚ-GRĂDINIȚA ILOVĂȚ, ILOVĂȚ,</i>	
ON-LINE AGGRESSION	67
<i>CIUCU CRISTINA LILIANA, LICEUL PEDAGOGIC ”SPIRU HARET” BUZĂU</i>	
SIGURANTA IN MEDIUL ON LINE.....	69
<i>CIUREL MIRELA, COLEGIUL NAȚIONAL GHEORGHE ȚIȚEICA</i>	
CYBERBULLYING – WHEN BULLYING GOES ONLINE	70
<i>CRISTIAN COLONELU, SCOALA GIMNAZIALA NR. 15</i>	
LES CONSÉQUENCES DE "CYBERBULLYING"	72
<i>LUCIANA COLONELU, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 14</i>	
ON TEACHING ENGLISH USING ICT TOOLS_ IN A SAFE ONLINE ENVIRONMENT!	74
<i>MĂDĂLINA COSTACHE, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ÎNȚ. OPRIȘAN IARCA” UNGURIU ȘI ȘCOALA GIMNAZIALĂ “VASILE VOICULESCU” PÎRSCOV</i>	
REFERENCES (BIBLIOGRAPHY AND WEBLIOGRAPHY): AGRESIUNEA VIRTUALA LA COPII – FENOMENUL CYBERBULLYING	76
<i>CRACIUNESCU NICOLETA, SCOALA GIMNAZIALA JIANA, JUD. MEHEDINTI</i>	
CONTROLUL PARENTAL ÎN MEDIUL ONLINE.....	78
<i>CREȚESCU RODICA ANGELICA, COLEGIUL NAȚIONAL “GHEORGHE ȚIȚEICA”</i>	
CYBERBULLYING: A REAL AND GROWING THREAT	80
<i>CRÎȘAN CRISTINA-ALINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ THEODOR COSTESCU</i>	
CYBERBULLING - INAMICUL DE DINCOLO DE ECRAN	83
<i>CRISTEA LUMINITA GEORGETA, COLEGIUL NATIONAL TRAIAN.....</i>	
CYBERBULLYING- UL, DANGER IN THE SHADOWS!	85
<i>CRISTIAN LUMINIȚA,LICEUL PEDAGOGIC „ SPIRU HARET ” BUZĂU</i>	
ELEVII ȘI SIGURANȚA FOLOSIRII INTERNETULUI.....	87
<i>CROITORU CRISTIAN ALEXANDRU</i>	
PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING.....	89
<i>DAIANU DANIELA, SCOALA GIMNAZIALA „DR.ALEXANDRU M. POPESCU,, PONOARELE</i>	
MEDIUL VIRTUAL: PERICOL SAU OPORTUNITATE?	91
<i>PROF. DIACONESCU ROXANDA EMILIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE GRECESCU”</i>	
SE POATE VORBI DE SECURITATE ÎN MEDIUL VIRTUAL?	101
<i>DOANDEȘ PETRUȚA, SCOALA GIMNAZIALĂ DIMITRIE GRECESCU</i>	
THE CYBERBULLYING AND THE ONLINE SOCIAL MEDIA (CYBERBULLYINGUL SI MEDIA DE SOCIALIZARE)	103
<i>DOBRE ANA AMALIA, COLEGIUL TEHNIC MOTRU</i>	
INTERNET SAFETY_ WHAT IS CYBERBULLYING AND HOW TO PREVENT IT	105
<i>DOROBANȚU MIRELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ “MIHAI VITEAZU” STREHAIA</i>	
SECURITATE ÎN MEDIUL VIRTUAL-„CYBERBULLING”	108
<i>DRAGOMIR ANA, LICEUL CU PROGRAM SPORTIV-„,FLORIN FLELERIU”, SEBEȘ-ALBA</i>	
CYBERBULLYING-UN FENOMEN ACTUAL ALARMANT	110
<i>DUMITRESCU GABRIELA CODRUȚA, COLEGIUL TEHNIC DOMNUL TUDOR, DROBETA TURNU SEVERIN, MEHEDINȚI</i>	
CHILD ONLINE SAFETY	112
<i>DUMITRESCU ROXANA,LICEUL TEORETIC “MIHAI EMINESCU”, CĂLĂRAȘI, JUDEȚUL CĂLĂRAȘI</i>	
AWARENESS ÎN SECURITATEA ONLINE.....	113

<i>ENACHE GABRIELA, DIRECTOR COLEGIUL ECONOMIC "COSTIN C. KIRIȚESCU", BUCUREȘTI</i>	
INTERNET SAFETY TIPS FOR CHILDREN AND TEENS	117
<i>FAGET MARIANA, COLEGIUL NATIONAL GEORGE COSBUC MOTRU</i>	
PREVENIREA BULLING-ULUI ON LINE	119
<i>FIRI IULIANA, COLEGIUL NAȚIONAL GHEORGHE ȚIȚEICA, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
CYBERBULLYING – A SOCIAL PHENOMENON	121
<i>FOTA DIANA, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ ST. ODOBLEJA”</i>	
EVOLUȚIA UNUI FENOMEN ÎNGRJORĂTOR ÎN LUME ȘI LA NOI: BULLYING-UL.....	122
<i>FOTESCU GABRIELA, ȘCOALA GIMNAZIALA NR.2, MOTRU GORJ</i>	
CYBERBULLYING – AGRESIUNEA PE INTERNET O REALITATE.....	126
<i>FRAICOR ANA-MARIA, C.J.R.A.E MEHEDIŢI</i>	
DIGITAL CITIZENSHIP, WELFARE AND E-SAFETY	128
<i>GĂVĂNEANU VALENTINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ COSTEȘTI, JUD. BUZAU</i>	
TINERII ÎN SIGURANȚĂ PE INTERNET	130
<i>GHIȚOAIKA VASILICA DANIELA, C.J.R.A.E. MEHEDIŢI</i>	
CYBERBULLYING-UL-DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN	132
<i>GIORGESCU EMILIA MIHAELA, C.N.GEORGE COSBUC MOTRU</i>	
WHAT DOES SECURITY MEAN IN THE DIGITAL WORLD?	134
<i>GIURCĂ MINODORA, COLEGIUL NAȚIONAL "GEORGE COȘBUC" MOTRU, GORJ</i>	
SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL	136
<i>GONCIULEA MARIUS VALENTIN, ȘCOALA GIMAZIALĂ CĂZĂNEȘTI, _Toc521379434</i>	
SECURITATEA INFORMAȚIILOR ÎN MEDIUL VIRTUAL	137
<i>GRECU MARILENA VIOLETA, COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „THEODOR COSTESCU”</i>	
INTERNET SAFETY RULES	140
<i>GRECU RAMONA, COLEGIUL NATIONAL GEORGE COSBUC MOTRU</i>	
10. KEEP YOUR ANTIVIRUS PROGRAM UP TO DATE	
CYBERBULLING-DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN	143
<i>GUȘMAN DIANA-MARIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "DUMITRU CRAȘOVEANU", IZVORU BÎRZII</i>	
FENOMENUL CYBERBULLYING– AGRESIVITATEA JUVENILĂ ÎN ȘCOALĂ.....	145
<i>HAIDEȚ MARIAN,ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂLĂCIȚA</i>	
SIGURANȚA PE INTERNET – SOLUȚII ACTUALE ȘI PE VIITOR.....	147
<i>HUSARCIUC JULIETA, LICEUL TEHNOLOGIC TUDOR VLADIMIRESCU</i>	
CYBER BULLYING AND SOCIAL MEDIA	150
<i>IACOB DANIELA,LICEUL TEHNOLOGIC "EREMIA GRIGORESCU" MĂRĂȘEȘTI – JUDEȚUL VRANCEA</i>	
CYBER BULLYING – O PROBLEMĂ MAJORĂ	153
<i>IANASI MARIA,ȘCOALA GIMNAZIALA NR. 1 MOTRU</i>	
UTILIZAREA ÎN SIGURANȚĂ A INTERNETULUI. SAFETY USE OF INTERNET	155
<i>ÎMPUȘCĂTOIU DANIELA-MONICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ PAMFIL ȘEICARU ORȘOVA</i>	
CYBERBULLING-UL – CE POATE FACE ȘCOALA?	157
<i>ION VERGINIA EMILIA, CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ MEHEDIŢI</i>	
NAVIGĂM ISTET PE INTERNET	160
<i>IONICA GHEORGHE, LICEUL TEORETIC CUJMIR</i>	
INTERNETUL ÎNTRE ÎNCREDERE ȘI SIGURANȚĂ	161
<i>LĂDUNCĂ IONELIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE IFTIMESCU” VALEA SĂRII</i>	
10 FACTS ABOUT INTERNET SAFETY FOR PARENTS	163
<i>LAUDAT RALUCA, COLEGIUL NATIONAL GEORGE COSBUC MOTRU</i>	
CUM EVITĂM SITUAȚIILE DE HĂRȚUIRE ȘI ABUZUL PE INTERNET?.....	165
<i>LUNGU MARIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ RUGINEȘTI</i>	
"BULLYING – DE LA HĂRȚUIREA VERBALĂ LA HĂRȚUIREA FIZICĂ ÎN RÂNDUL COPIILOR"	167
<i>LUNGU MIHAELA, COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL	169
<i>MACAU LORENA, ȘCOALA GIMNAZIALA CAZANESTI,MEHEDIŢI</i>	
PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING.....	171
<i>MAIMUȚ ROXANA IONELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DR.ALEXANDRU M.POPESCU „PONOARELE</i>	
SECURITY IN VIRTUAL ENVIRONMENT	175
<i>MANEA-SCRECIU CARMEN, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.6</i>	
BULLING-UL – CA FENOMEN.....	178
<i>MĂNESCU MONICA, COLEGIUL NAȚIONAL GHEORGHE ȚIȚEICA, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATE ÎN MEDIUL VIRTUAL	179

<i>MARCU ALEXANDRA-EMILIA179</i>	
SECURITATEA IN MEDIUL ONLINE.....	181
<i>MARIN DANIELA SIMONA, SCOALA PRIMARA COPACIOASA</i>	
VIOLENTA IN MEDIUL VIRTUAL.....	183
<i>MARTINESCU ELENA,</i>	
“HĂRȚUIREA” PE INTERNET INTRE COPII. SCURT EXPERIMENT	184
<i>MIRUNA ANDRONESCU</i>	
STOP CYBERBULLYING!	186
<i>MATIEȘ ISABELLA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ BÎLVĂNEȘTI</i>	
LUMEA CALCULATOARELOR SI CYBERBULLYING-UL.....	187
<i>MINCULETE GABRIELA, LICEUL TEHNOLOGIC NR.1 FUNDULEA, JUDEȚUL CĂLĂRAȘI</i>	
ACCESUL COPIILOR LA INTERNET	189
<i>MÎNDRECI LENUȚA, COLEGIUL TEHNIC „DOMNUL TUDOR”DROBETA-TURNU-SEVERIN</i>	
CYBERBULLYING - TIPURI DE CYBERBULLYING ȘI CONSECINȚELE ACESTUIA.....	191
<i>MIȘCODAN NICOLETA – DANIELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”DUMITRU CRAȘOVEANU”, IZVORU BÎRZII</i>	
CUM POT COMBATE PĂRINȚII CYBERBULLYING-UL	194
<i>PAUL MITUCĂ, COLEGIUL TEHNIC DECEBAL</i>	
SIGURANȚA COPIILOR PE INTERNET	196
<i>MIȘEA GABRIELA, COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI AUTO, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA SI VULNERABILITATEA.....	198
<i>MOACĂ MERIMA, COLEGIUL NAȚIONAL GHEORGHE ȚIȚEICA, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
SECURITATEA INFORMATICA HOW SOCIAL MEDIA GOES HAND IN HAND WITH CYBERBULLYING.....	199
<i>MOCAN ADRIANA ELENA, SCOALA GIMNAZIALA PETRU DUMITRIU</i>	
CYBERBULLYING-UL ȘI IMPACTUL ACESTUIA ASUPRA SOCIETĂȚII.....	202
<i>MUȘAT ALINA, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC “ȘT.ODOBLEJA”</i>	
CYBERBULLYING –A MODERN TYPE OF VIOLENCE	204
<i>ELENYS-MIHAELA MUȘAT, ȘCOALA GIMNAZIALĂ RUGINEȘTI, JUD. VRANCEA</i>	
CYBERBULLYING AND SOCIAL MEDIA	205
<i>MUȘAT SIMONA-MARILENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRU DUMITRIU” ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDINȚI</i>	
IDENTITATEA, REPUTAȚIA ONLINE ȘI SIGURANȚA PE INTERNET	207
<i>ILEANA MUSTACEL, SCOALA: CTTAUTO , DR.TR.SEVERIN</i>	
RISCUL ȘI PRUDENȚA ÎN JOCURILE VIRTUALE	208
<i>NANE GINA/PROF. ANTON VERONICA, GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 17 VASLUI</i>	
METODE DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A SECURITĂȚII ÎN MEDIUL ONLINE	210
<i>NEACȘU SIMONA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CONSTANTIN NEGREANU</i>	
PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING.....	212
<i>NEAGU ELEONORA-LIDIA/ȘCOALA GIMNAZIALĂ, „ALICE VOINESCU”/NR. 3/DR.TR. SEVERIN</i>	
COPIII ȘI INTERNETUL.....	215
<i>GABRIELA NEGREA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 MOTRU, JUD. GORJ</i>	
HĂRȚUIREA ÎN MEDIUL ONLINE	218
<i>NICA ANCA IULIA, CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ MEHEDINȚI</i>	
CYBERBULLYING AND SCHOOL FAILURE. CYBERBULLYING-UL ȘI EȘECUL ȘCOLAR..	220
<i>ADRIAN NICOLI, ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ CRAIOVA</i>	
CYBERBULLYING-PREVENTION AND PROTECTION	222
<i>ANGELA ADRIANA NIȚOIU, COLEGIUL TEHNIC „DECEBAL”</i>	
SIGURANȚA COPIILOR ÎN MEDIUL ONLINE	224
<i>NUICA MARINELA, SCOALA GIMNAZIALA JIANA</i>	
PREVENIREA ȘI COMBATAREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING	225
<i>OCHIA FLORIN CRISTIAN, LICEUL TEHNOLOGIC “FERDINAND I” RM. VÂLCEA</i>	
CYBERBULLYING-UL, DUȘMANUL DIN SPATELE ECRANULUI	227
<i>OCHIA MĂDĂLINA CAMELIA, LICEUL TEHNOLOGIC ”FERDINAND I” RM. VÂLCEA</i>	
PERICOLUL ZILELOR NOASTRE, INTERNETUL.....	230
<i>OGRIN MARIA, THE BEST PRACTICES TO STOP CYBERBULLYING, PĂDURARU LOREDANA, C.J.R.A.E. VASLUI</i>	
HOW TO PREVENT CYBERBULLYING.....	234
<i>PANAIT GEORGIANA, COLEGIUL STEFAN BANULESCU</i>	
WHAT CAN YOU DO TO HELP PREVENT CYBERBULLYING?	
INFLUENȚA INTERNETULUI ASUPRA COPIILOR ȘI ADOLESCENȚILOR.....	237
<i>PANESCU MIHAELA, SCOALA GIMNAZIALA NR. 3, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	

ROLUL ȘCOLII ÎN PREVENIREA ȘI ELIMINAREA HĂRȚUIRII ONLINE	239
<i>PARTEBUNĂ NICOLETA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ALEXANDRU CIUCURENCU", TULCEA</i>	
HĂRȚUIREA ONLINE ȘI OFFLINE CYBERBULLYING	243
<i>PĂTRA CRISTINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "MIHAI VITEAZUL", CĂLĂRAȘI</i>	
MĂSURI ÎMPOTRIVA CYBERBULLYING-ULUI LA NIVELUL ROMÂNIEI.....	246
<i>PĂTRU LUCIAN-CĂTĂLIN, ȘCOALA GIMNAZIALĂ FĂRCAȘELE; JUDEȚUL OLT</i>	
CYBERBULLYING AND SOCIAL MEDIA	248
<i>PĂUNESCU GABRIELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETRU DUMITRIU</i>	
CYBERBULLYING-UL, UN NOU INAMIC ÎN MEDIUL VIRTUAL.....	250
<i>PAVEL FELICIA, LICEUL TEHNOLOGIC SPECIAL „ ION TEODORESCU” SLOBOZIA</i>	
FENOMENUL DE CYBERBULLYING	253
<i>PETRESCU GABRIELA, C.S.E.I.C-TIN PUFAN</i>	
CUM INFLUENȚEAZĂ TEHNOLOGIILE MODERNE EDUCAȚIA?	256
<i>PETRUȚ MIRELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ION POP RETEGANUL" SÎNCEL, JUD. ALBA</i>	
TIPURI DE CYBERBULLYING ȘI CONSECINȚELE ACESTUI FENOMEN.....	258
<i>POP VERONICA</i>	
AGRESIUNEA VIRTUALĂ LA COPII-FENOMENUL DE CYBERBULLYING	260
<i>POPA LUCICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂLĂCIȚA</i>	
SECURITATEA PE INTERNET. GHID PENTRU SIGURANȚA ELEVILOR.	262
<i>PROF. POPA ION, COLEGIUL NAȚIONAL "DECEBAL" DEVA</i>	
EFFECTS OF CYBERBULLYING AND PREVENTION STRATEGIES.....	264
<i>POPA IONELA, COLEGIUL NATIONAL TRAIAN</i>	
IMPORTANȚA PREVENIRII FENOMENULUI DE CYBERBULLYING	266
<i>POPESCU AURELIA MARIA, COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „THEODOR COSTESCU", DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
INTERNETUL NU ESTE SAFE.....	268
<i>POPESCU CRISTA-ALEXANDRA</i>	
PERICOLUL DINCOLO DE ECRAN.....	270
<i>POPESCU DIANA, LICEUL TEORETIC CUJMIR</i>	
SECURITATEA TRANZACȚIILOR FINANCIAR –BANCARE ÎN MEDIUL ONLINE	272
<i>POPESCU LUCIA DESPINA, ȘCOALA POSTLICEALĂ SANITARĂ, DROBETA TURNU SEVERIN, MEHEDINȚI</i>	
CYBER-BULLYING ȘI PREVENIREA SA.....	274
<i>POPESCU LUCICA IONELA, COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE COȘBUC" MOTRU</i>	
SIGURANȚA COPIILOR PE INTERNET	275
<i>POPESCU OVIDIU-DUMITRU, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SLIVILEȘTI</i>	
PREVENIREA CYBERBULLYING-ULUI	277
<i>PREDA ELENA, COLEGIUL TEHNIC „DOMNUL TUDOR"</i>	
CYBERBULLYING-UL SI CUM SĂ-I FACI FAȚĂ	279
<i>PREDA FLORENTINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ COSTEȘTI, JUD. BUZAU</i>	
ASERTIVITATEA ȘI BULLYING-UL	280
<i>CONSILIER ȘCOLAR BIANCA RĂDUCAN, COLEGIUL NAȚIONAL „TRAIAN", DROBETA –TURNU SEVERIN</i>	
INTERNETUL – O RESPONSABILITATE A PĂRINȚILOR.....	282
<i>PROF. RĂDUCAN DAN-FLORENTIN, COLEGIUL TEHNIC „DECEBAL"</i>	
EFECTELE MEDIULUI ONLINE ASUPRA VIEȚII NOASTRE	284
<i>RAȚ JANA-DANIELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 MOTRU</i>	
SIGURANȚA COPIILOR ÎN MEDIUL ONLINE	285
<i>RĂȚOI FLORENTINA ALINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ LIVEZILE</i>	
SIGURANȚA PE INTERNET	287
<i>RIDICHIE IULIANA, LICEUL TEORETIC CUJMIR</i>	
ACCESUL COPIILOR LA INTERNET	289
<i>MÎNDRECI LENUȚA, COLEGIUL TEHNIC „DOMNUL TUDOR", DROBETA-TURNU-SEVERIN</i>	
THE CYBERNETIC SECURITY IN ROMANIA (SECURITATEA CIBERNETICA IN ROMANIA).....	291
<i>RUSET ADELA LELIA, COLEGIUL TEHNIC MOTRU</i>	
VIOLENȚA DE PE ECRAN	293
<i>ALIDA-AMAL RUȘET</i>	
DEPENDENȚA DE INTERNET	295
<i>OVIDIU RUȘET</i>	
VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ.....	297
<i>SAMFIRA JANETA, COLEGIUL TEHNIC MOTRU</i>	

PREVENIREA INCIDENTELOR NEDORITE PE INTERNET.....	299
<i>SAVA CAMELIA</i>	
ȘCOALA ȘI FACEBOOK-UL, TERENUL DE JOACĂ AL BULLYING-ULUI	301
<i>SAVA MIHAELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ COSTEȘTI, JUD. BUZĂU</i>	
SIGURANȚA ÎN MEDIUL VIRTUAL	302
<i>SECU CRISTINA ROXANA, COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC ȘTEFAN ODOBLEJA</i>	
RETELE DE SOCIALIZARE	304
<i>ȘERBAN OTILIA RAMONA, COLEGIUL NAȚIONAL GHEORGHE ȚIȚEICA, DROBETA TURNU SEVERIN</i>	
BULLYING ȘI CYBERBULLYING.....	305
<i>SFETCU DANIELA ELIDA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂZĂNEȘTI</i>	
CYBERBULLYING-UL, EFECTE ȘI PREVENIRE.....	307
<i>SILVESTRU-GRIGORE STELUȚA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ING. OPRIȘAN IARCA” UNGURIU</i>	
CYBERBULLYING - CE ESTE ȘI CUM PUTEM PREVENII.....	310
<i>SOCRATE DANIELA, CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ – MEHEDINȚI.....</i>	
INFLUENȚA INTERNETULUI ASUPRA COPIILOR	312
<i>STANCIU ELENA CRISTINA, GRĂDINIȚA CU P.P. NR.22 DR.TR.SEVERIN</i>	
LA SÉCURITÉ INFORMATIQUE.....	314
<i>STÂNCULEASA CRISTINA ELENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂLĂCIȚA</i>	
PREVENIREA FENOMENULUI CYBERBULLYING	317
<i>STEGARIU MARIANA</i>	
SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL	320
<i>STROESCU MARIANA-ELIZA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ DEVESEL</i>	
CYBERBULLYING-DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN	322
<i>TĂMIȘ ELISABETA, COLEGIUL NATIONAL TRAIAN</i>	
CYBERBULLYING-UL CA FORMA DE VIOLENȚA	324
<i>TIRLEA RAMONA, ȘCOALA GIMNAZIALA NR. 1 MOTRU</i>	
PĂRINȚII, COPIII ȘI ȘCOALA ÎN PREVENIREA FENOMENULUI CYBERBULLYING.....	326
<i>TÎRTAN VALENTINA</i>	
CYBERBULLYING-UL. CE TREBUIE SĂ ȘTIE PĂRINȚII DESPRE EL.....	327
<i>TRAIANOVICI ALEXANDRU, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂZĂNEȘTI</i>	
PREVENIREA FENOMENULUI CYBERBULLYING.....	330
<i>TROE PAULA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂZĂNEȘTI</i>	
BULLYING ȘI VIITOR	331
<i>TROCARU DANA, COLEGIUL NAȚIONAL „B.P. HAȘDEU”, BZ</i>	
PREVENIREA FENOMENULUI CYBERBULLYING.....	333
<i>TROE PAULA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂZĂNEȘTI</i>	
TIPS RELATED TO INTERNET SECURITY	335
<i>TUTUNARU ADELA, COLEGIUL NATIONAL „GEORGE COSBUC” MOTRU</i>	
CUM FACEM FACEM FATA INSULTELOR DIN MEDIUL VIRTUAL	337
<i>UDREA CARMEN CLAUDIA</i>	
THE IMPACT OF CYBERBULLYING.....	338
<i>GABRIELA UNGUREANU, COLEGIUL NAȚIONAL „TRAIAN”</i>	
SEMNATURA DIGITALĂ	340
<i>UNGUREANU LAURA, COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICA “TUDOR VIANU”, BUCUREȘTI</i>	
<i>NĂSTASIE ADINA MELANIA, COLEGIUL NAȚIONAL “GHEORGHE LAZĂR”, BUCUREȘTI</i>	
SIGURANȚA NAVIGARII PE INTERNET	342
<i>VALON IZABELA –ALINA, ȘCOALA GIMNAZIALA „PETRE SERGESCU”, DROBETA-TURNU-SEVERIN, MEHEDINTI</i>	
COPIII ȘI SIGURANȚA ÎN MEDIUL ONLINE.....	344
<i>VAMVORE FLORICA, GRĂDINIȚA CU P.P. NR.22, DR. TR. SEVERIN, MEHEDINȚI</i>	
INTERNETUL ȘI COPIII – CONEXIUNI PRIMEJDIOASE	347
<i>VĂRZARU ANAMARIA SEMIRAMIDA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ILOVĂȚ</i>	
AMENINȚĂRI LA ADRESA SECURITĂȚII CIBERNETICE.	349
<i>VULCAN ANA-NARIA, COLEGIUL NAȚIONAL “DECEBAL” DEVA</i>	
BULLYING AMONG STUDENTS	350
<i>ZAGOICEA IONELA VIORICA</i>	
CYBERBULLYING ȘI SOCIAL MEDIA.....	351
<i>ZAHARIA ANAMARIA, Liceul tehnologic “Eremia Grigorescu” Mărășești ,Vrancea</i>	
CYBERBULLYING-UL – DE NECONTROLAT?.....	355
<i>IACOBESCU LILIANA, Gradinița cu program prelungit nr. 3</i>	

CYBERBULLYING-UL, UN FENOMEN DE NEREZOLVAT?

GRIGORE GIORGI,

Director Casei Corpului Didactic Mehedinți

Children may behave rather aggressively in certain contexts. Especially in the school environment, threats, insults or physical violence among children are common, giving rise to the phenomenon of bullying. Lately, we are witnessing the spread of aggression through communication technology. We come to discuss "cyberbullying", a form of virtual aggression. This phenomenon, like any other form of aggression, involves a victim and an aggressor, its peculiarity being that it takes place on the Internet or through telephone communication.

În mediul online, agresiunea poate însemna multe lucruri: mesaje de amenințare, postarea fotografiilor unui alt copil pe site-uri pornografice, folosirea contului de email, furtul parolei și blocarea conturilor, trimiterea de mesaje în numele altui copil, postarea pe bloguri a informațiilor personale sau false cu scopul de a afecta reputația altui copil.

Când victima sau agresorul este minor, vorbim despre "cyberbullying".

Mulți părinți iau decizii radicale atunci când află că fiul sau fiica lor a fost victima unei agresiuni online, interzicând accesul la internet, sau nu înțeleg corect situația, considerându-l pe copil responsabil de problema în care este implicat. Cu toate că se aseamănă cu hărțuirea propriuzisă, hărțuirea în mediul online poate înregistra o gravitate mai mare, din cauza faptului că agresorul se află sub protecția anonimatului, săvârșind acțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis.

Astfel, victima devine mai ușor de exploatat, informațiile online persistând suficient de mult timp încât să își atingă scopul. Abuzul este invaziv, periclitând viața personală a victimei în toate mediile în care aceasta se manifestă: acasă, la școală, online sau offline. Agresorul subestimează uneori efectele acțiunilor sale, considerând totul o simplă distracție. Totuși, pentru victimă agresiunea se poate dovedi fatală.

În ultimii ani, au fost elaborate numeroase studii privind influența cyberbullying-ului asupra societății actuale, prin care să se determine atât factorii ce stau la baza fenomenului, cât, mai ales, efectele devastatoare ale acestuia și măsurile ce trebuie luate pentru a preveni manifestările abuzive ale utilizatorilor de internet.

Hărțuirea pe internet este un fenomen complex, având mai multe forme de manifestare, și anume:

- Gossip (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictiv;
- Exclusion (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții;
- Harassment (hărțuire, săcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului ;
- Cyber stalking (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescentților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic;
- Trolling (întărâtare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită
- Comments (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet;

- Dissing (insistență abuzivă) – postări sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzului lor de a comunica;
- Fake profiles (profiluri false) – profiluri create de către agresorii pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane;
- Trickery (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice;
- Frapping (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiva atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei ;
- Happy slapping (înregistrarea video a atacurilor) – presupune ca agresorul să filmeze victima în timpul atacului și să distribuie clipul video altor persoane, pentru a-l vizualiza și comenta, în acest fel sporind gradul de umilință la care este supusă victima;
- Sexting – distribuirea de materiale pornografice minorilor utilizând mijloace electronice de comunicație.

Un astfel de studiu, relevă faptul că adolescenții care sunt victime ale cyberbullying-ului sau chiar agresori vor avea dificultăți în a dezvolta relații bazate pe socializare în tinerețe și maturitate . Mai mult, stima de sine a victimelor scade, afectând sociabilitatea acestora, precum și relațiile cu familia și prietenii, putând dezvolta reacții fiziologice totodată, cauzate de stres. De asemenea, o separare definitivă între agresor și victimă este câteodată imposibilă, din pricina faptului că victimele agresiunilor online pot deveni, la rândul lor, agresori.

Cel mai grav efect rămâne însă ceea ce este cunoscut sub numele de „cyberbullicide”, ce face referire la sinuciderea „direct sau indirect influențată de experiențele violente din mediul online”.

Printre principalele motive ale cyberbullying – ului se regăsesc : aspectul fizic, pasiunile și situația materială.

Două treimi dintre cei hărțuiți nu au povestit nimănui despre incident, tinerii invocând motive precum teama, lipsa de încredere că ar putea schimba ceva sau faptul că nu au crezut că e necesar să implice și alte persoane, deși au fost afectați în mod direct de agresiune.

Victima are nevoie de aliați. Importanța oamenilor din jurul celui abuzat este mai mare ca oricând. Adulții, profesorii, părinții, rudele sau orice alta figură față de care persoana abuzată se simte atașată trebuie să îi ofere suport necondiționat și încredere.

Victima trebuie să semnaleze orice acțiune care a avut loc asupra sa, însă are extrem de multă nevoie de aliați de încredere care să îi asigure confortul de a vorbi.

Părinții, rudele, profesorii trebuie să conștientizeze existența fenomenului și să știe să identifice comportamentul schimbat al victimei și să intervină când identifică efectele cyberbullyingului în comportamentul acesteia. Orice semn care indică modificări ale stării psihologice cum ar fi depresia, anxietatea socială, izolarea, stima de sine scăzută, reacții negative și stres în privința utilizării dispozitivelor trebuie chestionate și verificate.

Este util ca victima să reușească să impună limite. De la blocarea și raportarea abuzatorului pe rețelele de socializare, la schimbarea parolilor sau a numărului de telefon, până la intervențiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacția pe care o caută.

Dacă victima se simte amenințată ar fi bine să își verifice numele pe Google, cu ghilimele. Acestea dau rezultate mai bune, caci se vor afișa doar paginile unde apare numele cu ghilimele . Astfel, poate descoperi dacă numele lui/ei apare pe alte site-uri decât își dorește.

Cele mai populare rețele de socializare unde are loc fenomenul de cyberbullying sunt Facebook, Messenger, Instagram, iar mijloacele de propagare a fenomenului cel mai des folosite sunt mesajele de amenințare și cele negative primite în canalul privat, urmate de comentarii negative la fotografii și furt de identitate.

Dacă descoperi că agresivitatea online îl afectează pe un elev sau pe copilul tau, trebuie luată legătura cu părinții respectivului și să găsiți împreună o soluție.

Recomandă-i să nu răspundă în niciun fel mesajelor agresive primite, chiar dacă îl cunoaște pe agresor.

Învăță-l să folosească metodele de “raportare abuz” de pe site-urile de socializare, să elimine din lista de prieteni persoana care îl hărțuiește și să blocheze mesajele primite pe telefon de la persoana respective.

Spune-i elevului sau copilului tău să păstreze toate dovezile agresiunii virtuale, email-urile și mesajele primite. Dacă situația se înrăutățește, iar elevul/copilul tău este în pericol, poți să faci o plângere la poliție împotriva agresorului.

Consecințele manifestării cyberbullying-ului pot fi încadrate în 3 categorii:

- Efecte la nivel social: - diminuarea dorinței de a comunica și socializa, atât în mediul online, cât și în viața reală, motiv pentru care unele victime pot alege să se izoleze de societate;
- Efecte la nivel emoțional: - comportament agresiv sau depresie, cauzate de reacțiile celor din jur la postările agresorului cu privire la victimă - frică și anxietate;
- Efecte la nivel fizic: - rănirea fizică pricinuită de agresorul cu care victima s-a întâlnit ulterior față în față – sinuciderea.

Bibliografie:

Sondajul privind siguranța adolescenților Online Sondaj de siguranță pentru adolescenți și fără fir - Cyberbullying, Sexting și Control parental. Cox Communications. (Mai 2009)
 Agresori online / ținte, agresori și obiective: o comparație a caracteristicilor asociate ale tineretului. Journal of Child Psychology and Psychiatry, 45, 1308-1316. Ybarra, ML și Mitchell, JK (2004) .
 Beatbullying, Violența virtuală: Protejarea copiilor împotriva cyberbullyingului Londra (2009) .
 Cyber-bullying și școlile într-o epocă electronică. PP. 17-28. Londra: Elsevier. Tettegah, SY, Betout, D., & Taylor, KR (2006)

DUȘMANUL DIN SPATELE ECRANULUI

MONICA IULIANA PONEA,
Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți

Cyberbullying has proven to be one of the most destructive harassment tactics that have occurred over the last decades. Many people do not realize the extreme effects that cyber-bullying can have on children and adolescents. Reading the stories of real cyber victims can help individuals understand the consequences of this destructive form of abuse because they are stories of aggression and cyber aggression that show how tough their consequences are on the victims. Cyber-bullying is particularly difficult for children or adolescents who are already having difficulty fitting or navigating the confused world of social interactions.

Pentru majoritatea tinerilor, Internetul este totul despre socializare, iar în timp ce majoritatea acestor interacțiuni sociale sunt pozitive, un număr din ce în ce mai mare de copii folosesc tehnologia pentru a intimida și a hărțui pe alții - un fenomen cunoscut sub numele de hărțuire cibernetică.

Cyberbullying se poate întâmpla 24 de ore pe zi, 365 de zile pe an. Cyberbullying este atunci când una sau mai multe persoane încearcă să tachineze, să hărțuiască, să amenințe sau să-i încurce pe altcineva folosind tehnologii cum ar fi telefoanele mobile sau Internetul.

Copiii și tinerii pot deveni victime ale agresiunii cibernetice, dar pot deveni, de asemenea, bătăușul sau pot fi atrași în hărțuire cibernetică fără să-și dea seama.

Chiar dacă cyberbullyingul nu poate răni fizic pe cineva - efectele pot fi devastatoare. Datorită naturii sale 24/7, scăparea din ea poate fi dificilă, iar victimele se pot simți foarte izolate, singure, înfricoșate, speriate și vulnerabile. De la început, putem reduce riscurile asociate cu utilizarea internetului dacă ne implicăm într-o discuție deschisă cu copiii noștri despre activitățile lor online și vom stabili reguli care vor crește împreună cu acestea.

Martorii în scenariile de agresiune pot fi la fel de importanți ca și țintele sau făptașii în determinarea modului în care se joacă un scenariu de agresiune .

Deoarece copiii și tinerii sunt adesea conectați la Internet, le poate fi greu să scape de agresarea cibernetică. Tinerii nu spun adesea părinților lor, temându-se că vor face situația să se înrăutățească sau din teamă că vor pierde accesul la Internet. Comunicarea continuă între părinți și copii este importantă pentru a preveni și a opri agresarea cibernetică.

Atunci când abuzul pe care copilul dumneavoastră îl suferă este motiv pentru acuzații penale, nu ezitați să adresați autorităților problema. Există măsuri legale care pot fi luate pentru a pune capăt chinului copilului . Nu vă fie frică să vă împărtășiți poveștile de agresiune cu prietenii și familia, sau cu autorități care vă pot ajuta.

Toate companiile care au situri de socializare au politici stricte care interzic hărțuirea și alte comportamente de agresiune asupra serviciilor lor, dar în primul rând se bazează pe utilizatori pentru a raporta abuzurile și a le elimina. Ei încearcă să precizeze în mod clar tipurile de remarci și alte postări care nu vor fi tolerate în secțiuni speciale cum ar fi un Facebook, cea mai mare rețea socială online, Instagram, un serviciu popular în rândul copiilor și adulților tineri pentru partajarea fotografiilor și videoclipurilor.

Greșeala pe care de multe ori o facem noi adulții, în încercarea de a găsi o cale de ieșire simplistă, este aceea de a presupune că, pentru a scăpa de hărțuire și de conexiune este suficient un simplu "click" de ștergere de pe rețelele sociale. Astfel demonstrăm că nu avem nici cea mai mică idee despre ceea ce înseamnă să fii un adolescent în zilele noastre. Care sunt riscurile la care sunt expuși utilizând noile rețele de socializare de pe web. Care sunt comportamentele prudente de adoptat și cum să le evite pe cele imprudente?

Majoritatea părinților, profesorilor, sau a celor cu diferite titluri care se ocupă de adolescenți, nu au nici cea mai mică idee despre cum se dezvoltă rețeaua de socializare, modul în care aceasta structurează relațiile, care este limba lor. Toate acestea sunt foarte diferite de știința utilizării calculatorului și a navigării pe Internet.

Trebuie să învățăm să înțelegem (în sensul de a cunoaște) cum funcționează lumea rețelelor de socializare on-line și trebuie să învățăm să ne înțelegem copiii (în sensul de a judeca cu indulgență) care uneori se pot poticni în „rețea”. Numai atunci putem să-i îndrumăm în mod corespunzător și, cel mai important, să luăm măsurile corespunzătoare atunci când un adolescent nu mai este în măsură să controleze periculosul joc la care s-a expus în mod voluntar și de la glumă s-a trecut la disconfort, teamă sau la actul extrem.

Bibliografie:

- Caracteristicile victimelor bullying în școli . Centrul Național de Cercetare Socială (martie 2010)
- Riscuri emergente de violență în epoca digitală: Lecții pentru educatori dintr-un studiu online al fetelor adolescente din Statele Unite . Jurnalul de Școală Violentă, 1 (2), 51-71. Berson, IR, Berson, MJ și Ferron, JM (2002)
- Agresori online / ținte, agresori și obiective: o comparație a caracteristicilor asociate ale tineretului. Journal of Child Psychology and Psychiatry, 45, 1308-1316. Ybarra, ML și Mitchell, JK (2004) .
- Bullies Deplasare dincolo de șantierul școlii: O privire preliminară la hărțuirea online . Violența tinerilor și justiția juvenilă, 4 (2), 148-169. Patchin, J. și Hinduja, S. (2006) .

CUM „SOCIALIZĂM” PE INTERNET

DANIEL GIORGI,
Liceul Tehnologic „General Constantin Șandru” Bălta, Gorj

The word bullying shelters under its umbrella all the other meanings expressed in Romanian, and even more so. At the beginning, bully means "hooligan", and the behavior of the person using his connotations fits perfectly in the symptomatology of a person for whom the rules of common sense and behavior in society are null. Those who resort to all of these other extreme tracing techniques do this for some reason in their view: because they have the impression that they are getting more weight in the eyes of others, but also because, aggrieved children younger than them, show an apparent authority and superiority.

Totodată, bullyingul apare din imitație, se practică la presiunea anturajului și pentru că este o probă de foc în a fi acceptat de un anumit grup, dar este utilizat și pentru ca făptașul să nu fie el însuși cel agresat. În ceea ce privește cyberbullying-ul, el începe să ocupe din ce în ce mai mult teren pentru că este facil, agresorul are impresia că este învăluit într-o peliculă de protecție, iar victima poate fi ridiculizată în fața unui grup mult superior numeric comparativ cu o agresiune reală.

Pentru ca părinții să poată identifica mai ușor formele de bullying virtual, atât în cazul în care au un copil agresat, dar și în cazul în care hărțuitorul este chiar copilul lor, iată care sunt manifestările acestuia:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Spre deosebire de alte forme de hărțuire, hărțuirea, umilința, intimidarea și amenințarea altora prin cibernetizare are loc 24 de ore pe zi. Este neobosit și agresiv, ajungând la copii la masa de masă în timp ce stau împreună cu părinții lor sau în intimitatea dormitorului.

Copiii care mărturisesc cyberbullying prin primirea de mesaje sau transmiterea lor altora nu se considera ca fac parte din problemă. Transmiterea mesajelor dureroase sau a conținutului poate spori instantaneu numărul de persoane care asistă la hărțuirea altora cu mii de persoane.

Cyberbullying are preocupări unice prin faptul că poate fi:

Persistente - Dispozitivele digitale oferă o capacitate de a comunica imediat și continuu 24 de ore pe zi, astfel încât poate fi dificil pentru copiii care se confruntă cu agresiuni cibernetice să găsească o ușurare.

Permanent - Majoritatea informațiilor comunicate electronic sunt permanente și publice, dacă nu sunt raportate și eliminate. O reputație negativă on-line, inclusiv pentru cei care se bat, poate afecta admiterea colegiului, ocuparea forței de muncă și alte domenii ale vieții.

Este greu de observat - pentru că profesorii și părinții nu pot să audă sau să vadă că au loc agresiuni cibernetice, este mai greu de recunoscut.

Cyberbullying include trimiterea, postarea sau partajarea de conținut negativ, dăunător, fals sau media despre altcineva. Poate include schimbul de informații personale sau private despre altcineva care provoacă jenă sau umilire.

În unele situații, hărțuirea pe internet este considerată hărțuire. Intimidarea sau comentariile care se concentrează pe lucruri precum genul, religia, orientarea sexuală, rasa sau diferențele fizice ale unei persoane intră în această categorie. Fie că este făcut personal sau online, acest lucru este considerat discriminatoriu și este împotriva legii în multe state. Aceasta înseamnă că poliția se poate implica, iar agresorii se pot confrunța cu sancțiuni grave.

Malware-ul online poate fi deosebit de dăunător și supărător, deoarece este de obicei anonim sau greu de urmărit. De asemenea, este greu de controlat, iar persoana care este victimă nu are nicio idee despre numărul de persoane (sau sute de persoane) care au văzut mesajele sau postările. Oamenii pot fi chinuți pe o baza non-stop - de fiecare dată când își verifică telefonul sau computerul.

Uneori, ceea ce pare a fi hărțuirea online poate fi accidental. Natura impersonală a mesajelor text, a posturilor și a altor modalități de comunicare on-line înseamnă că este greu să-ți dai seama dacă cineva glumește sau nu.

Dacă vedeți ceva supărător, încercați să ieșiți de pe computer sau să opriți telefonul pentru un timp. Nu răspundeți și nu transmiteți mesajul altcuiva.

Site-uri precum Facebook, Instagram și YouTube o iau în serios atunci când utilizatorii folosesc site-urile lor pentru a posta materiale crude sau medii sau pentru a crea conturi false. Dacă utilizatorii raportează abuzul, administratorul site-ului poate bloca violența de la folosirea site-ului în viitor.

Mesageria online poate fi dificilă pentru copiii cu probleme de învățare și atenție. Majoritatea comunicărilor online se bazează pe text, astfel încât copiii cu probleme de citire și scriere se pot lupta cu acest lucru.

Uneori este dificil să se identifice cine este bulversul cibernetic deoarece poate bloca numărul sau posta lucrurile pe un site anonim. Natura acestui tip de agresiune înseamnă că poate avea o audiență largă, mulți dintre ei fiindcă nici măcar nu-și dau seama că sunt agresați.

Încercați să nu răspundeți sau să vă răzbunați la lucrurile pe care le spun sau le face; ar putea face situația să se înrăutățească.

Bibliografie:

Bullies Deplasare dincolo de șantierul școlii: O privire preliminară la hărțuirea online . Violența tinerilor și justiția juvenilă, 4 (2), 148-169. Patchin, J. și Hinduja, S. (2006) .

Cum folosesc tinerii Internetul: obiceiurile, riscurile și controlul parental . Garitaonandia, C. și Garmendia, M. (2007)

Monks, C. P., Smith, P. K., Naylor, P., Barter, C., Ireland, J. L., & Coyne, I. (2009).

Bullying in different contexts: Commonalities, differences and the role of theory. Aggression and Violent Behavior, 14, 146–156.

HARTUIREA PE INTERNET

ACHIMESCU VIOLETA,
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Odobleja” Drobeta Turnu Severin

Harassment, known as cyberbullying when it occurs on the Internet, involves the use of information and communications technologies, such as mail, mobile phones, defamatory websites, blogs etc., in order to deliberately attack, repeatedly and hostile to an individual or a group of individuals. Cyber harassment can consist in sending e-mails to a person who said he does not want to communicate with the sender, e-mails that may contain threats, sexual remarks, incitements to hatred, sicanari of victims as well as displaying any False statements aimed at humiliating the victim. The threats are private, or public on forums and discussion groups.

Cyberbullying este o hărțuire care are loc pe Internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blog-urile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil un individ sau un grup de indivizi.

Hărțuirea cibernetică poate consta în trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, email-uri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea victimei.

Agresorii ciberneticici pot divulga date reale, cu caracter personal, despre victimele lor pe site-uri și forumuri sau pot publica materiale în numele lor cu scopul de a le defăima și/sau ridiculiza. De asemenea, unii agresori pot trimite și e-mail-uri de amenințare și hărțuire, în timp ce alții publică bârfe și instigă alte persoane la comportamente răutăcioase împotriva victimelor.

Cyberbullying-ul apare de obicei în contextul folosirii aplicațiilor de mesagerie instantane cum ar fi YahooMessenger, Skype, MSN Messenger, etc. El poate lua proporții și mai mari devenind public atunci când are loc pe bloguri sau rețele sociale cum ar fi MySpace, Facebook, Hi5 sau websituri de hostare cum ar fi Youtube. Aplicațiile telefoanelor mobile cum ar fi SMS-ul sau imagini video capturate cu camera telefonului pot fi și ele folosite pentru a hărțui în acest fel.

Cyberbullying-ul se manifestă prin :

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Specialiștii arată că umilirea pe internet, hărțuirea sau agresivitatea virtuală nu sunt lucruri de neglijat. Din contră, este la fel de grav sau poate mai grav decât o bătaie încasată de un adolescent în viața reală. Iar cei mai vulnerabili sunt adolescenții, care se află într-o perioadă dificilă, de creștere, cunoaștere și schimbare, o perioadă în care umilința poate avea efecte devastatoare. ”Este

o realitate care trebuie privită cu un maxim de atenție, fiindcă are repercusiuni majore asupra psihicului adolescentului.”

Pentru adolescenți, umilirea sistematică pe internet, noua lume în care se manifestă în ultimii ani, poate duce, avertizează specialiștii la grave tulburări de personalitate, tulburări psihice și chiar suicid. ” Adolescenții trăiesc cu un sentiment de rușine copleșitoare dacă s-au făcut comentarii răutăcioase sau dacă s-au postat imagini care îi pun într-o situație jenantă. Pot apărea episoade depresive, de izolare și se poate ajunge până la tentativă de suicid.”

Principalele arme de atac folosite pe internet pentru a agresa victimele se leagă de înfățișare și felul în care se îmbracă (67%). Alte motive frecvente pentru care tinerii sunt hărțuiți sunt hobby-urile și preocupările de zi cu zi (30%), situația materială a familiei din care provin (13%), rezultatele de la școală (12%) și orientarea sexuală (8%).

Două treimi dintre cei hărțuiți nu au povestit nimănui despre incident, tinerii invocând motive precum teama, lipsa de încredere că ar putea schimba ceva sau faptul că nu au crezut că e necesar să implice și alte persoane, deși au fost afectați în mod direct de agresiune.

Bibliografie:

http://adevarul.ro/tech/internet/hartuirea-online-cyberbullying-ul-cele-mai-mari-probleme-internet-adolescenti-afectati-1_5a1bf67f5ab6550cb895be91/index.html

https://ro.wikipedia.org/wiki/Agresiunea_pe_Internet

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Bullying>

http://www.wikiwand.com/ro/Agresiunea_pe_Internet

SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL

AGAINOAIIE VALETINA,

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Odobleja” Drobeta Turnu Severin

Security in the virtual environment is an area in which millions of dollars are invested annually. Even though a large proportion of the population does not attest that the virtual environment plays an important role in our security, each of us has stored data within this environment. We can secure this data within this environment through various purchased protections and VPN sites.

Securitatea în rețelele sociale preocupă tot mai mulți utilizatori din întreaga lume. Este și firesc, din moment ce oamenii împărtășesc o multitudine de informații personale, la care au acces nu doar prietenii și familia, ci și escrocii, care creează amenințări tot mai variate. Anul acesta, cei aproximativ 900 de milioane de utilizatori Facebook au fost expuși la scam-uri "clasice" de tipul "ghici cine ți-a vizualizat profilul", dar și la campanii frauduloase care promiteau premii substanțiale.

Bitdefender prezintă câteva aspecte mai puțin știute despre rețelele sociale și metodele care vă ajută să stați departe de escroci, viruși, fraude și alte amenințări distribuite pe Facebook, Twitter, Pinterest sau LinkedIn. Producătorul de soluții de securitate va defini apoi cele mai importante probleme cu care se confruntă copiii în mediul online și va arăta cum pot părinții să îi protejeze pe cei mici folosind software de control parental.

Deși rețelele sociale precum Facebook au propriul sistem „cloud” în care stochează datele utilizatorilor, multe aplicații externe neverificate accesează o multitudine de informații personale pentru că oamenii le acordă prea multe permisiuni. Odată ce acestea sunt introduse în sistemul de stocare al aplicațiilor, nimeni nu mai poate controla ce se întâmplă cu ele.

Securitatea rețelelor de calculatoare este în acest moment parte integrantă a domeniului rețelelor de calculatoare și ea implică protocoale, tehnologii, sisteme, instrumente și tehnici pentru a securiza și opri atacurile rău intenționate. Atacurile cibernetice au crescut considerabil în ultimii ani, iar conform unor rapoarte Europol, infracțiunile comise în spațiul cibernetic provoacă pagube anuale de peste 1 trilion de dolari.

Pentru a maximiza securitatea unui calculator, se pot lua următoarele măsuri:

- Controlul accesului în cont al utilizatorilor și criptografia pot proteja fișierele și datele de sisteme, respectiv.

- Firewall-urile sunt de departe cele mai frecvente sisteme de prevenire a atacurilor, din perspectiva securității de rețea, deoarece acestea pot (dacă sunt configurate corect) să blocheze tipurile normale de atacuri.

- Sistemele de detectare a intruziunilor sunt concepute pentru a detecta atacurile de rețea în curs de desfășurare și a ajuta în măsurile de după atac, în timp ce auditare a monitorizărilor și jurnalelor au o funcție similară pentru sistemele individuale.

- „Răspunsul” este în mod necesar definit de cerințele de securitate evaluate ale unui sistem individual, și poate acoperi o gamă largă, de la simpla actualizare a protecțiilor la informarea autorităților judiciare, contra-atacuri, și alte asemenea acțiuni. În unele cazuri speciale, este favorizată o distrugere completă a sistemului.

Pentru a vă proteja în mod adecvat afacerea de atacuri cibernetice trebuie mai întâi să fiți conștienți de vulnerabilitățile interne și externe la care este expusă: Parole slabe; Atacurile malware; E-mailurile de phishing; Ransomware; Inginerie socială.

Chiar dacă cele mai multe rețele sunt protejate cu un sistem anti DDoS, aceste atacuri sunt iminente.

În concluzie, în pofida faptului că mediul virtual este dezvoltat zilnic, nu putem afirma că este la fel de sigur.

Cu toate acestea, folosirea lui este uneori indispensabilă.

Bibliografie:

<https://brainly.ro/tema/1270698>

<http://www.curieruljudiciar.ro/2013/03/21/securitatea-informatiei-si-stabilitatea-in-mediul-virtual-devin-aspecte-esentiale-in-afaceri/>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Virtual>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Comunicarea_%C3%AEn_mediul_online

https://ro.wikipedia.org/wiki/Comunicarea_%C3%AEn_mediul_online

SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL

**ALECSANDRU DELIA – GABI,
Școala Postliceală Sanitară Drobeta Turnu Severin**

Security social networks and parental control in the online environment are things that are at hand to the ordinary users, and the users must be informed of the risks they take when they adhere to such social platforms. As technology is evolving at the same time with us, we also have free applications or against cost which can help us to improve our internet browsing experience in a safer environment both online and offline. Securing the systems we're accessing the internet, either from mobile phones or computers with an antivirus solution is the safest method which keeps them away from virus, fraud and other threats both for adults and children.

Trăind într-o eră digitală, suntem dependenți de sisteme și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea.

La etapa actuală, marea majoritate nu-și pot imagina viața fără calculator. Prin diversele sale opțiuni el acoperă cea mai mare parte din timpul nostru. Rețelele de socializare sunt ca un drog pentru tineri și adolescenți, care petrec în lumea virtuală mai mult timp decât în viața reală. Deci, asta este o problemă stringentă a secolului nostru care necesită o atenție deosebită.

Nu doar timpul irosit pe rețelele de socializare trebuie să ne pună în gardă, dar și vulnerabilitatea adolescenților și copiilor. Dacă în viața reală ei sunt protejați și controlați de părinți în mediul online ei încearcă să scape de tutelă, căzând ușor sub influența persoanelor necunoscute. Oricine poate să-și ascundă identitatea pe rețelele de socializare, fapt ce trebuie să ne facă să cugetăm înainte de a începe conversația cu o persoană necunoscută.

Desigur copiii nu văd în asta un pericol, ci din contra o posibilitate de a deschide sufletul și a divulga o parte din secretele sale. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei, faptul că copilul stă în casă este un garant al protecției. Părinții consideră că cele mai periculoase efecte ale utilizării în exces a calculatorului este faptul că dăunează ochilor și spatelui, necunoscând faptul că pot fi efecte mult mai grave cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet.

Există mulți abuzatori care acostează copiii pe internet. Mai multe raportări în presă relatează despre faptul că unii pedofili se folosesc de chat-room-uri pentru a ademeni copiii la o întâlnire offline.

Hărțuirea, alt factor de risc, poate avea mai multe forme: verbală, fizică sau psihologică. Aceasta de asemenea poate provoca o varietate de efecte, inclusiv autoapreciere scăzută și suferințe emoționale sau fizice.

Atât părinții cât și copii trebuie să cunoască aceste riscuri pentru a putea să le prevină sau unde să se adreseze în cazul în care sunt agresați în mediul online.

O consecință a folosirii excesive a calculatorului este dependența. Semne ale dependenței de calculator la copii și adolescenți sunt:

- rezultate proaste la școală și multe absențe;
- minciuni, retragere din viața de familie;
- micșorarea duratei somnului și a frecvenței meselor;
- izolare, pierderea dorinței de socializare în lumea reală;
- extaz în fața calculatorului și socializare peste măsură în lumea virtuală;
- probleme de atenție și hiperactivitate
- vorbirea dificilă, exprimarea incoerentă

Sintagma *:siguranța copiilor online* prevede posibilitatea utilizării de către copii a tuturor oportunităților pe care le oferă astăzi Internetul.

Pentru a înțelege comportamentul copiilor online și riscurile cu care se confruntă, ne-am propus un set de întrebări:

- Care sunt scopurile utilizării Internetul?
- Ce fel de acțiuni întreprind copiii în spațiul virtual?
- Care sunt subiectele de comunicare și ce propuneri online primesc ei de la diferite persoane?
- Cu ce probleme se confruntă copiii pe Internet?
- Cum reacționează copiii în situații neplăcute provocate de Internet și dacă informează despre aceasta părinții/adulții?

Securitatea rețelelor sociale și controlul parental în mediul online sunt lucruri care sunt la îndemâna utilizatorilor obișnuiți, iar utilizatorii trebuie să fie informați asupra riscurilor la care se supun în momentul aderării la astfel de platforme de socializare. Pentru că tehnologia evoluează o dată cu noi, avem la dispoziție și aplicații gratuite sau contra-cost care ne pot ajuta să ne îmbunătățim experiența navigării pe Internet într-un mediu mai sigur atât online, cât și offline. Securizarea sistemelor de pe care accesăm Internetul, fie ele telefoane mobile sau calculatoare, cu o soluție antivirus este cea mai sigură metodă care îi ține departe de viruși, fraude, phishing și alte amenințări atât pe adulți, cât și pe copii.

Bibliografie:

Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada.

<http://sigurantacopii.lastrada.md/>(vizat pe 30.11.2014)

<http://7est.ro/exclusiv-7est/reportaje/item/7737-drogatii-de-calculator-generatia-depresivilor-unul-din-cinci-adolescenti-este-dependent-de-jocurile-pe-calculator.html#sthash.S7ZHU4A8.dpuf>
(vizat pe 30.11.2014)

SECURITATEA IN MEDIU VIRTUAL

*Prof.inv.primar Amza Sabina Mihaela
Scoala Gimnaziala "Petre Sergescu"
Drobeta Turnu Severin*

Internetul ne conectează, vine cu răspunsuri la întrebări, cu soluții la probleme, dar și cu metode de relaxare. De aceea și din alte sute de motive, pur și simplu, nu putem trăi fără el. La fel și copiii noștri, care de multe ori ne-o iau înainte când vine vorba de tehnologie. Și, deși a ne petrece timpul online poate fi extrem de plăcut și util, Internetul reprezintă un real pericol pentru minori.

Internetul poate face copiilor mai mult rău decât bine, dacă luăm în calcul ce îi definește pe cei mici: lipsa discernământului și a experienței de viață, instabilitatea mental-emotională, dar și pericolele pe care le ascunde Internetul, la care copiii sunt mai vulnerabili. Totuși, fie că vrem sau nu, Internetul face parte din universul celor mici, iar influența lui va spori tot mai mult pe viitor. Trebuie să acceptăm, chiar dacă nu ne place, că statul în fața blocului, verile petrecute la țară sau alergatul după mingi prin parc au devenit pentru copiii de astăzi activități mai puțin dezirabile. Ei sunt mai interesați de jocurile pe computer și de Internet.

Asa că, în loc să ne împotrivim cursului natural al lucrurilor și să ne tot dam exemplu, „când eram eu copil...”, am face mai bine să găsim soluții pentru a-i proteja împotriva noilor amenințări – cele din mediul online. Și fiindcă știm că pentru tine, ca mamă, nimic nu este mai important decât siguranța copilului tău, iată câteva sugestii care te vor ajuta să îl feresti de pericole atunci când intră pe net.

E bine sa il supraveghezi pe cel mic nu doar afara, ci si in casa, atunci cand e online. Poti sa faci asta simplu, fara sa simta ca ii incalci intimitatea daca pui computerul cu acces la Internet in camera in care va petreceti timpul impreuna si nu in camera lui. Asta il impiedica sa navigheze nesupravegheat sau sa se lase ademenit de tot felul de invitatii din partea strainilor sau de mesaje virusate. In plus, va intelege ca asa stau lucrurile si nu se va supara ca mai arunci un ochi din cand in cand pe ecranul lui.

Cand vine vorba de activitatile online, trebuie sa tii cont de varsta lui. Stiai ca Facebook si YouTube, dar si mesageria instantanee pot fi periculoase pentru copiii sub 16 ani? Pentru ca orice pagina sau aplicatie prin care copilul tau poate fi abordat de straini este un spatiu cu potential daunator. Si totusi, in ziua de astazi, Facebook-ul este cea mai usoara forma de comunicare online. Si probabil pana si copilul tau stie asta. Asa ca nu iti va fi usor sa-i interzici sa-l foloseasca. Dar propune-i o intelegere: are voie sa stea pe Facebook atat timp cat comunica doar cu prietenii pe care ii stie si in realitate.

Este foarte important sa vorbesti cu copilul tau despre siguranta in mediul online. Spune-i ce are voie si ce nu are voie sa faca. De exemplu, nu are voie sa dea nimanui, sub nici o forma, numele complet, adresa, numarul de telefon, scoala la care invata sau poze cu el. Pune toate aceste reguli pe hartie si lasa lista langa calculator sa-i reaminteasca ce are de facut de fiecare data cand intra pe net. Daca nu te asculta, fa-l sa inteleaga ca la fel ca pe strada, unde traverseaza doar pe culoarea verde, si pe Internet exista cateva reguli pe care trebuie sa le respecte.

Cea mai simpla metoda care te ajuta sa-l feresti pe cel mic de pericolele Internetului este sa filtrezi si sa blochezi continutul inadecvat copiilor. In functie de nivelul de securitate pe care ti-l doresti, poti modifica setarile din browser-ul de navigare, restrictionand accesul la anumite pagini, cuvinte sau imagini. Sau poti folosi un soft-ware special pentru filtrare. Aici, chiar Internetul iti vine in ajutor – iti pune la dispozitie numeroase programe de control parental pe care le poti descarca gratuit: Blue Coat ® K9 Web Protection, Crawler Parental Control, Junior Protect sau Robokid, in functie de tipul de computer pe care il utilizezi.

Ce înseamnă securitate cibernetică ?

Cybersecurity, securitate cibernetică sau securitate IT, înseamnă, protejarea sistemelor informatice împotriva furtului și a deteriorării hardware-ului, software-ului sau a informațiilor acestora, precum și a perturbării sau a direcționării greșite a serviciilor pe care le furnizează.

Securitatea cibernetică include controlul accesului fizic la hardware, precum și protecția împotriva daunelor care pot apărea prin accesul la rețea, prin introducerea datelor și prin injectarea de coduri.

De asemenea, din cauza unor practici incorecte de către operatori, fie intenționate, fie accidentale, securitatea informatică este susceptibilă să fie înșelată sau să devieze de la proceduri sigure prin diverse metode.

Acest domeniu al securității cibernetică este într-o continuă dezvoltare deoarece oricând poate apărea câte o vulnerabilitate nouă și să existe pericolul ca acea vulnerabilitate să fie exploatată de alți utilizatori.

Vulnerabilități, atacuri și multe altele

Ca să putem trece mai departe trebuie să înțelegem termenul de vulnerabilitate. O vulnerabilitate este o slăbiciune în proiectarea, implementarea, funcționarea sau controlul intern al unui sistem. Majoritatea vulnerabilităților care au fost descoperite sunt documentate în baza de date a Common Vulnerabilities and Exposures (CVE). O vulnerabilitate exploatabilă înseamnă o vulnerabilitate în care există cel puțin o cale de atac sau de exploatare. Vulnerabilitățile sunt de obicei exploatate cu ajutorul unor programe sau instrumente sau cu ajutorul unor script-uri făcute de autor. Pentru a asigura un sistem informatic, este important să înțelegem atacurile care pot fi făcute împotriva sa, iar aceste amenințări pot fi în mod obișnuit clasificate în una din următoarele categorii:

1. Backdoor Această metodă este de obicei folosită pentru a ocoli mijloacele normale de autentificare și a controalelor de securitate. Acestea pot exista din mai multe motive, inclusiv din designul original sau din cauza configurației slabe. Este posibil ca acesta să fi fost adăugat de o parte autorizată pentru a permite accesul legitim sau de către un atacator din motive rele; dar indiferent de motivele existenței lor, el creează o vulnerabilitate.

2. Denial of Service (DDoS), unde atacul provine dintr-un număr mare de puncte - și apărarea este mult mai dificilă. Astfel de atacuri pot proveni de la computerele zombie ale unui botnet, însă este posibilă o serie de alte tehnici, inclusiv atacurile de reflecție și amplificare, în care sistemele nevinovate sunt păcălite în trimiterea traficului victimei.

3. Spoofing

Spoofing-ul este actul de masqueradare ca entitate validă prin falsificarea datelor (cum ar fi o adresă IP sau un nume de utilizator), pentru a avea acces la informații sau la resurse pe care altfel nu le puteți obține. Există mai multe tipuri de falsificare, printre care:

- E-mail spoofing, în cazul în care un atacator forges adresa de trimitere (de la, sau sursă) a unui e-mail.
- Spionarea adreselor IP, în cazul în care un atacator modifică adresa IP sursă într-un pachet de rețea pentru a-și ascunde identitatea sau a impersona un alt sistem de calcul.

4. Social engineering

Social engineering-ul are scopul de a convinge un utilizator să dezvăluie secrete, cum ar fi parole, numere de carduri etc., de exemplu prin împodobirea unei bănci, a unui antreprenor sau a unui client.

O înșelătorie comună implică e-mailuri false ale CEO-urilor trimise departamentelor de contabilitate și finanțe. La începutul lui 2016, FBI a raportat că înșelătoria a costat întreprinderile din SUA mai mult de 2 miliarde de dolari în aproximativ doi ani.

Una dintre cele mai mari amenințări este reprezentată de inovația tehnologică și de oamenii care o folosesc; 70% dintre respondenți identifica gradul scăzut de conștientizare al angajaților cu privire la securitatea informațiilor ca fiind o vulnerabilitate medie sau mare. Acești angajați pot pune organizația în pericol prin conversațiile pe care le au în locurile publice, răspunsurile pe care le dau la mesajele de posta electronică de tip phishing, permiterea accesului persoanelor neautorizate în interiorul organizației. În plus, noile tehnologii amplifică această problemă. Pe de o parte, ele oferă facilități îmbunătățite ce se dovedesc utile în business, însă pe de altă parte implică noi riscuri de securitate într-un ritm mult mai accelerat decât pot gestiona multe dintre organizații. Un procent de 74% dintre respondenți identifica tehnologia mobilă și tendința utilizării propriilor dispozitive ca fiind o preocupare continuă, dar numai jumătate dintre organizațiile chestionate spun că au implementat politici specifice pentru dispozitivele mobile.

AGRESIUNEA VIRTUALA LA COPII-FENOMENUL CYBERBULLYING

BRANDUSESCU MARIANA,
Scoala Gimnaziala Nr. 1 Motru

Copiii se pot comporta destul de agresiv in anumite contexte. Mai ales in mediul scolar, amenintarile, insultele sau violenta fizica in randul copiilor sunt frecvente, dand nastere la fenomenul de bullying. In ultima vreme, asistam la raspandirea agresivitatii prin intermediul tehnologiei de comunicare. Ajungem astfel sa discutam despre “cyberbullying”, adica o forma de agresiune virtuala.

Ce este agresiunea virtuala?

Acest fenomen, ca orice alta forma de agresiune, implica o victima si un agresor, particularitatea sa fiind faptul ca are loc pe internet sau prin comunicare telefonica. Cand victima sau agresorul este minor, vorbim despre “cyberbullying”.

In mediul online, agresiunea poate insemna multe lucruri: mesaje de amenintare, postarea fotografiilor unui alt copil pe site-uri pornografice, folosirea contului de email, furtul parolei si blocarea conturilor, trimiterea de mesaje in numele altui copil, postarea pe bloguri a informatiilor personale sau false cu scopul de a afecta reputatia altui copil, raspandirea virusilor, abonarea altor copii la site-uri pornografice etc.

De multe ori, copiii care au fost victime ale cyberbullying-ului devin la randul lor agresori, ca reactie la nedreptatea care li s-a facut.

Cum poti preveni agresiunea pe internet?

Incurajeaza comunicarea cu copilul tau. Arata-te deschis si reactioneaza rational. Multi parinti iau decizii radicale atunci cand afla ca fiul sau fiica lor a fost victima unei agresiuni online, interzicand accesul la internet, sau nu inteleg corect situatia, considerandu-l pe copil responsabil de problema in care este implicat.

Un obicei “sanatos” este sa isi verifice frecvent numele pe Google, cu o cautare de tipul “Maria Popescu” (ghilimelele dau rezultate mai bune, caci se vor afisa doar paginile unde apare “Maria Popescu”, nu si cele unde apare “Maria” intr-o propozitie si “Popescu” in alta). Astfel, poate descoperi daca numele lui apare pe alte site-uri decat isi doreste.

Actiuni nerecomandate copilului

- Sa posteze pe internet fotografii cu alte persoane fara a cere acordul persoanelor respective
- Sa se dea drept alta persoana atunci cand foloseste Messengerul sau alte servicii de mesagerie instant
- Sa afle si sa schimbe parolele altor persoane
- Sa trimita emailuri care nu contin nicio informatie utila pentru destinatar

Actiuni pe care i le poti recomanda:

- De multe ori, mailurile pot ajunge la alte persoane decat am intentionat initial. De aceea, este bine sa evite sa trimita informatii personale pe email si sa se limiteze la a scrie lucruri care nu l-ar afecta daca ar fi aflate si de alte persoane
- Sa pastreze parolele doar pentru el. Invata-l sa isi schimbe parola daca banuieste ca cineva i-o cunoaste
- Inainte de a da forward unui email, sa ceara permisiunea persoanei care a trimis emailul initial
- Sa aiba grija tot timpul la felul in care se exprima atunci cand comunica online

Cum poti opri cyberbullying-ul?

- Dacă descoperi ca agresivitatea online îl afectează și pe copilul tău, discută despre persoana responsabilă. Ia legătura cu părinții respectivului și încearcă să găsiți împreună o soluție
- Recomanda-i să nu răspundă în niciun fel mesajelor agresive primite, chiar dacă îl cunoaște pe agresor, ci să apeleze la un adult în care are încredere pentru a rezolva problema
- Învăta-l să folosească metodele de “raportare abuz” de pe site-urile de socializare, să elimine din lista de prieteni persoana care îl hartuiește și să blocheze mesajele primite pe telefon de la persoana respectivă
- Dacă mailurile sau mesajele sunt primite în timpul orelor și sunt trimise de un coleg de clasă, poate cere ajutorul cadrelor didactice pentru a găsi o soluție
- Spune-i copilului să păstreze toate dovezile agresivității virtuale, email-urile și mesajele primite. Dacă situația se înrăutățește, iar copilul tău este în pericol, poți să faci o plângere la poliție împotriva agresorului

SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL

***ALECU ORLANDO DANIEL,**
Colegiul Național “Anastasescu”, Rosiori de Vede, Teleorman*

Tehnologia digitală are o influență tot mai mare în lumea în care trăim. Un studiu UNICEF, la nivel mondial, arată că un utilizator de internet din trei este copil sau adolescent sub 18 ani. În acest context, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale (MCSI), în colaborare cu Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică (CERT-RO), a lansat un ghid pentru părinți și educatori referitor la siguranța copiilor și adolescenților în spațiul virtual.

Din ghidul pentru părinți și educatori, intitulat „Primii pași în siguranță în viața digitală”, reiese că pentru a-i ajuta pe copii și adolescenți să facă față pericolelor virtuale sunt necesare: informarea asupra amenințărilor online în general, dar mai ales cele orientate către tineri; informarea cu privire la abilitățile necesare adulților și copiilor pentru evitarea pericolelor; alegerea celor mai potrivite metode de a transmite copiilor informațiile necesare care să genereze un comportament adecvat în mediul online. Din același ghid aflăm și câteva sfaturi pentru a-i proteja pe copii: părinții să inițieze comunicarea și dialogul deschis pe teme legate de spațiul online și dificultățile întâlnite; utilizarea de programe de control parental și securizarea dispozitivelor și conturilor utilizate de cei tineri pe internet; adulții trebuie să înțeleagă modul în care sunt utilizate platformele preferate de copiii lor.

Referitor la publicarea de informații în lumea virtuală, este bine de reținut faptul că civismul și morala sunt valabile și online; faptele comise prin intermediul internetului lasă urme, unele atrag răspunderea penală și făptuitorii pot fi identificați; similar vieții reale, ne protejăm și online persoana, bunurile și nu dăm informații despre noi necunoscuților. Câteva măsuri minime de precauție pentru cei vulnerabili: nu răspundem la provocări și îndemnuri de a comite fapte ilegale sau care pot produce suferință cuiva; nu distribuim fotografii/video cu noi, familia, locuința sau bunurile; cântărim posibilele consecințe negative înainte de a acționa online; anunțăm părinții despre faptele negative observate; limităm accesul publicului la profilurile și conturile noastre.

Riscuri și măsuri de precauție

Ghidul atenționează și asupra accesării de conținut interzis sau impropriu vârstei, deoarece expunerea la aceste tipuri de informații are consecințe negative asupra dezvoltării psiho-emoționale

a copiilor; accesarea, descărcarea, vizualizarea și distribuirea de materiale indecente cu minori constituie infracțiune; dispozitivele mobile cu acces la internet favorizează accesul necontrolat al materialelor promiscue. Măsuri minime de precauție: dialogul cu copiii este esențial în înțelegerea pericolelor și a consecințelor; dispozitivele mobile date copiilor trebuie în prealabil limitate ca acces prin crearea unui cont de utilizator special; este recomandată instalarea de aplicații de control parental; calculatorul „de acasă” trebuie amplasat în zonă vizibilă.

La capitolul „Riscuri privind relaționarea online a copiilor” apar observațiile: persoane adulte își pot crea profiluri de copil pentru a intra în relație cu minori în scopul exploatării acestora; sexting este forma de exploatare prin șantajarea minorului cu publicarea de poze indecente ale acestuia; hărțuirea online (cyber-bullying) compromite emoțional victimele, copiii putând fi atât victime, cât și făptuitori. Măsuri minime de precauție: nu răspundem cererilor de prietenie și mesajelor de la necunoscuți; nu ne întâlnim cu persoane „cunoscute prin internet”; nu trimitem poze compromițătoare nimănui; nu ne angajăm în defăimarea nimănui pe internet; cerem ajutorul părinților și semnalăm situațiile întâlnite.

De asemenea, adulții sunt îndemnați să ia câteva măsuri de protecție cu caracter tehnic: utilizarea setărilor de siguranță pentru youtube, pentru a limita accesul la conținut neadecvat; cei mici trebuie ajutați în stabilirea termenilor de confidențialitate la profilurile de pe rețelele sociale; instalarea programelor antivirus pe calculator și pe dispozitivele mobile; crearea de conturi separate de utilizator pentru copii pe calculator și pe dispozitivele mobile; securizarea sistemelor de jocuri ce permit conectarea online; instalarea de browsere și utilizarea motoarelor de căutare sigure pentru copii; utilizarea programelor de control parental.

CYBERBULLYING AND SOCIAL MEDIA

DRĂGHICI ANA,
Școala Gimnazială Petru Dumitriu Orșova

Social media has become an increasingly prevalent fixture in youths' lives, with over 90% of teenagers reporting daily usage. These online sites and applications have provided many positive opportunities for youths to connect and share ideas with others; however, social media has also become a major platform for cyberbullying. Victims often experience negative health outcomes directly related to cyberbullying. For this reason, it is critical that third parties, such as school nurses, are well versed in social media and the warning signs of those being victimized by cyberbullying. Therefore, this integrative review examines school nurses' knowledge of cyberbullying and social media and identifies the implications for school nursing practice regarding prevention and intervention processes.

Cyberbullying is a growing concern for teens. Cyberbullying occurs when individuals use technology to write aggressive, embarrassing, or hateful messages to/about peers in order to intimidate, harass, shame, and control. Approximately 80% of teens use a smart phone regularly, 92% of teens report going online at least once a day, and 56% go online several times a day. With high online activity, teens either witness cyberbullying, are a victim of it, or become a perpetrator. Cyberbullying is on the rise, and the impact is often underestimated.

Most of the apps and social networking sites are for people aged 13 and over. They also state that bullying, abusive behaviours which includes harassment, impersonation and identity theft are banned and not allowed. However, results from our national bullying survey, shows 91% of people who reported cyber bullying said that no action was taken. This can leave users feeling disbelieved, vulnerable and knock their self-esteem.

A general rule when making a complaint about being bullied online is to copy the terms and conditions which have been breached and take a screenshot of the comment or photo as evidence. This may prompt any of these sites and apps to take action as you have shown them their obligation to investigate and take appropriate action.

Bullying, according to the Merriam Webster Dictionary, is aggressive behavior that seeks to control or harm others.

- In order for harassment to be considered bullying there must be an apparent imbalance of power between the victim and the perpetrator or perpetrators and occur over an extended period of time.

- Bullying is characterized by the repetition of the abusive behavior- the harassment has to have happened more than once or have the potential to happen again in order to be considered bullying.

- Cyberbullying follows these same general rules but refers to incidents of bullying that occur through forms of electronic communication such as websites for social networking, e-mail, etc.

With the advancement of technology and the rise of social media, today's youth are bringing their bullies *home* with them. What used to be a safe haven has become a whole new battleground where bullies are guaranteed anonymity and direct access to their victims on a consistent basis. Almost 60% of children aged 10-17 have reported being bullied or harassed over the Internet and via social media outlets, and 90% of these victims will never report the incidents.

Cyberbullying takes place across virtually every social media platform. Facebook, with its 1,000,000,000+ active users, is unsurprisingly the most common social media network used by bullies. The age requirement for the site is 13, yet a staggering 5,000,000+ accounts are owned by users under the age of 10. The age restriction is rarely enforced. Many argue that children so young are not socially or emotionally mature enough to appreciate the consequences of what they post online or send to others via private messenger.

Statistics on Social Media

- 94% of young people who have access to mobile internet use it on a daily basis
- 71% of young people report to have multiple social media accounts

One major point to be drawn is the strong negative correlation between cyber aggression and social competence. Researchers in a particular study summarized their results by reporting "there is a clear-cut relation between being aggressive through electronic media and experiencing problems at (at least) four different levels of social functioning." This study makes the argument that cyber aggression is dangerous for not only the victim but also the aggressor.

Bibliography

<http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1059840517740191>

<http://www.rawhide.org/blog/wellness/teen-cyberbullying-and-social-media-use-on-the-rise/>

<https://www.bullying.co.uk/cyberbullying/what-to-do-if-you-re-being-bullied-on-a-social-network/>

<https://turbofuture.com/internet/Cyberbullying-and-Social-Media>

PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING IN MEDIUL LICEAL

ARDEIU IULICA DANIELA,
Colegiul Tehnic Motru

School bullying is a type of bullying that occurs in an educational setting.

Bullying without comprehensive definition, can be physical, verbal or emotional in nature, or it can occur online (cyberbullying). For an act to be considered bullying it must meet certain criteria. This includes hostile intent, imbalance of power, repetition, distress, and provocation. Bullying can have a wide spectrum of effects on a student including anger, depression, stress and suicide. Additionally, the bully can develop different social disorders or have a higher chance of engaging in criminal activity.

If there is suspicion that a child is being bullied or is a bully, there are warning signs in their behavior. There are many programs and organizations worldwide which provide bullying prevention services or information on how children can cope if they have been bullied

Activitatea folosita de mine in anul scolar 2016-2017 la clasele IX-X cand am implementat ca si prof.coordonator programul BULLYING la Colegiul Tehnic Motru Gorj: Comunicarea asertivă și relaționarea interpersonală:

Obiective:

- demonstrarea abilităților de comunicare eficientă și asertivă;
- dezvoltarea abilităților de rezolvare a conflictelor interpersonale.

Nivel de vârstă: clasele IX– X

Metode: învățare prin cooperare, joc de rol, conversație, brainstorming, explicație, exercițiul, munca pe grupe

Mijloace/ resurse: texte care prezintă diferite manifestări comportamentale, coli flipchart, videoproiector, laptop, fișe de lucru.

Durată: 50 minute

Desfășurarea activității:

Exercițiu de spargere a gheții:

Se vor distribui elevilor foi A4 , iar aceștia vor executa următoarea cerință : “ Îndoți foaia în două și rupeți vârful din dreapta sus”. Cerința se va repeta de 4 ori(elevii stau cu spatele unii la alții).

Exercițiu:

Se prezintă câteva mesaje la care elevii trebuie să răspundă:

Ați stabilit că mergeți cu colegele la film la o anumită oră și zi, dar ele au modificat între timp ziua fără să te anunțe și pe tine. Tu ai fost la data stabilită inițial și ai așteptat degeaba. Ziua următoare te întâlnești cu ele. Ce le spui?

Pe baza răspunsurilor date de elevi, se ilustrează modalități de răspuns *pasiv, agresiv, asertiv* și se prezintă regulile pentru realizarea unei comunicări eficiente - “*Casa comunicării*”.

De asemenea, se prezintă materialul informativ despre *asertivitate* și elementele unei comunicări nonverbale eficiente.

Elemente cheie ale comunicării nonverbale	
expresia feței și mișcarea ochilor	<i>Mesaje pozitive:</i> zâmbet, privirea larg deschisă, menținerea contactului vizual. Toate acestea denota interes, dorința de a comunica și de a asculta. <i>Mesaje negative:</i> crispare, încruntare, privire rece, mobilitate excesivă a privirii.
gestica	<i>Mesaje pozitive:</i> întinderea mâinii, gesturi lejere. <i>Mesaje negative:</i> gestica foarte amplă sau mișcări prea bruște și rapide, mâinile încrucișate pe piept.
postura și mișcarea corpului	<i>Mesaje pozitive:</i> corp destins, relaxat. <i>Mesaje negative:</i> capul plecat, spate rigid, mișcarea permanentă a corpului sau absența totală a mișcării.
aspectul exterior	<i>Mesaje pozitive:</i> vestimentația adecvată. <i>Mesaje negative:</i> ținuta extravagantă (nepotrivită situației/ contextului)

După ce s-a discutat despre comunicare eficientă și asertivă, se cere elevilor să identifice două puncte tari și două puncte slabe privind comunicarea fiecăruia:

Puncte tari: ---

Puncte slabe: ---

De asemenea, se discută barierele comunicării: critica, etichetarea, lauda evaluativă, oferirea de sfaturi, folosirea excesivă a întrebărilor, a da ordine, amenințări, moralizarea, abaterea, argumentarea logică impusă.

Pe baza chestionarului de asertivitate, elevii își pot evalua stilul de comunicare *pasiv*, *agresiv*, *asertiv* prin completarea chestionarului de asertivitate. Răspunsurile se discută în grup și se analizează fiecare item din chestionar prin evaluarea *barierelor* în comunicarea asertivă.

După ce fiecare elev își identifică stilul de comunicare se prezintă principalele caracteristici ale comportamentului *nonasertiv*, *asertiv*, *agresiv*.

Exercițiu -joc: “ Robotul telefonic” - li se cere elevilor să “înregistreze” mesaje pentru un robot telefonic. Unul dintre mesaje trebuie să fie *agresiv*, altul *pasiv*, iar altul *asertiv*. Replicile concepute de elevi vor fi prezentate în fața clasei pentru a se identifica caracteristicile fiecărui tip de mesaj.

ASERTIVITATEA este abilitatea de a ne exprima gândurile, emoțiile, opiniile și convingerile fără a afecta și ataca drepturile celorlalți.

- este o comunicare directă, deschisă și onestă;
- este abilitatea de a ne exprima emoțiile și gândurile într-un mod care să ne satisfacă nevoile și dorințele dar respectându-le și pe cele ale interlocutorului nostru;
- este abilitatea de a iniția, schimba și încheia o conversație într-un mod agreabil;
- este abilitatea de exprimare a emoțiilor negative fără a te simți stânjenit sau a-l ataca pe celălalt;
- este abilitatea de a solicita sau refuza ceva;
- este abilitatea de exprimarea emoțiilor pozitive, de acordare a complimentelor și de acceptare elegantă a acestora;
- este abilitatea de a spune NU fără să te simți vinovat sau jenat;
- este un mod de a-ți dezvolta respectul și stima de sine;
- este modalitatea prin care poți să faci față presiunii grupului și să-ți exprimi deschis opinia personală.

Bibliografie:

Băban, A. (2001). Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele dirigenție și consiliere, SC Psinet SRL, Cluj- Napoca.

Băban, A., Petrovai, D., Lemeni, G., (2002): Consiliere și orientare. Ghidul profesorului, Humanitas Educațional, București.

Miclea, M., Lemeni, A. (2010). Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră. Ed. Asociația de Științe Cognitive din România, Cluj –Napoca.

SIGURANȚA ÎN MEDIUL VIRTUAL

BĂLEANU ALINA,
Colegiul Național „George Coșbuc”, Motru

How easy it is to find certain information about you or your computer online? It's easier than you might think. Stuff that you post on social media, things that you look for on search engines, and even where you've been on the Internet (or where you are in the world) can be found over the Internet by governments, Internet companies, and some troublemaking individuals. Usually, these practices are relatively harmless, but they're still a bit creepy (which is why there are some organizations trying to get them stopped, or at least curbed). Fortunately, there are some simple things that you and your family can think about and do to limit the amount of sensitive information about yourselves that can be tracked online.

Utilizați un browser web personalizat în loc de "navigare privată"

Multe browsere de Internet populare au un mod "privat de navigare", dar într-adevăr nu este tot atât de privat. Acest lucru se datorează faptului că șterge numai înregistrările de urmărire pe Internet (cum ar fi istoricul de navigare, memoria cache și cookie-urile) de pe computer când închideți browserul. În plus, funcționează numai pentru acel browser specific și numai pentru timpul în care ați fost în modul "privat de navigare". Practic, tot ceea ce face este să împiedice alte persoane care utilizează același computer ca și dvs. să vadă unde ați fost pe Internet. Cu toate acestea, "amprente digitale" reprezintă un joc echitabil pentru guverne, proprietari de site-uri web, companii de colectare a datelor și chiar și pentru anumite persoane care se confruntă prea mult, în timp ce navigați în mod activ prin Internet. Modul "Navigare privată" nu va face nimic pentru a ajuta la acest lucru. Ceea ce vă va ajuta, totuși, este un browser web personalizat care utilizează trucuri tehnice pentru a vă face activitatea pe Internet dificilă sau imposibil de urmărit ... și nu doar pentru persoanele care folosesc același computer ca și dvs. Dacă sunteți obișnuit să utilizați Google Chrome, încercați Epic Privacy Browser sau Comodo Dragon. Dacă sunteți un fan al Mozilla Firefox, încercați T.O.R. sau Comodo IceDragon.

Căutați în mod privat pentru a evita rezultatele și anunțurile vizate

Unele dintre cele mai comune motoare de căutare - cele trei mari fiind Google Search, Yahoo Search și Bing - urmăresc diferitele lucruri pe care le căutați atunci când le folosiți. Nu numai că folosesc aceste informații pentru a vă afișa anunțuri referitoare la ceea ce ați căutat (ceea ce este enervant), dar unele dintre ele pot chiar modifica rezultatele căutării dvs. pentru a fi mai aproape de lucrurile pe care le-ați căutat în trecut.

Cu toate acestea, există motoare de căutare private ca DuckDuckGo, StartPage și Disconnect Search care nu se angajează în această practică. Ele urmăresc doar rezultatele dvs. de căutare pentru a-și îmbunătăți acuratețea, nu pentru a adapta publicitatea sau rezultatele la gusturile presupuse.

Aceasta înseamnă că puteți conta pe ele pentru rezultate consecvente, chiar dacă căutați exact aceleași cuvinte cheie de mai multe ori. Încercați-le!

Fiți conștienți de faptul că pe Internet, "gratuit" vine totuși cu un preț

Multe rețele de socializare și motoare de căutare nu vă obligă să plătiți bani pentru a vă înscrie sau a le utiliza. Asta nu înseamnă că sunt fără preț. Folosirea acestora înseamnă adesea că permiteți în mod voluntar companiilor de Internet să colecteze și să vândă informațiile pe care le generați prin utilizarea acestor servicii. Acest lucru nu include niciodată informații personale sau financiare sensibile, așa că nu vă faceți griji. Activitățile dvs. în spații publice, pe site, ar putea include accesul la anumite hyperlink-uri, căutarea anumitor cuvinte cheie, publicarea unui profil sau a unei actualizări a stării sau chiar conectarea la site-ul Web de la un anumit computer. Toate aceste informații pot fi urmărite, colectate și folosite pentru a vinde reclame pe site-uri web pentru produse sau servicii. O modalitate de a obține acest lucru este folosirea browserelor web și/sau a motoarelor de căutare care respectă confidențialitatea dvs., așa cum am subliniat în sfaturile 1 și 2. O altă practică care poate ajuta, dacă se face ocazional, este să ștergeți diverse informații care țin evidența activităților dvs. de pe Internet, cum ar fi istoricul navigării sau cookie-urile dvs. de urmărire.

Știți cum site-urile Web colectează și utilizează informațiile dvs. (sau nu)

Majoritatea site-urilor web au în prezent documente care conturează informațiile pe care site-urile le colectează (sau nu) de la dvs. atunci când le folosiți, precum și modul în care site-urile utilizează sau împărtășesc aceste informații (sau nu). Acestea sunt cunoscute sub numele de "politici de confidențialitate" și, la fel de importante ca și ele, foarte puține dintre ele sunt ușor de înțeles de către persoanele care nu au fost la școala de drept. Unii oameni chiar presupun în mod eronat că un site este privat, pur și simplu pentru că are o politică de confidențialitate. Puteți face mai ușor citirea politicii de confidențialitate a site-ului web prin scanarea răspunsurilor la câteva întrebări specifice. Ce informații colectează site-ul dvs. de la dvs. când îl utilizați și de ce? Cine face site-ul web să împărtășească informațiile pe care le colectează cu dvs., când și de ce? Cât timp site-ul păstrează informațiile pe care le colectează de la dvs.?

Controlați confidențialitatea în rețelele de socializare

Rețelele de socializare reprezintă o provocare specială atunci când vine vorba despre confidențialitatea internetului. Pe de o parte, te încurajează să te pui acolo pentru a putea întâlni oameni noi și pentru a discuta lucruri importante pentru tine cu prietenii din trecut și prezent. Dar acest lucru ușurează căderea în capcană a dezvăluirii în mod voluntar a mai multor informații despre tine. Da, rețelele de socializare au adesea control privat și canale de mesagerie privată (și ar trebui să profitați de acestea), însă acestea sunt tot ceea ce pot oferi. În cea mai mare parte, nu puteți dicta ce pot sau nu pot face alți oameni pe social media, deci nu este nevoie decât de o persoană care să împărtășească ceva pe care îl postați pentru ca acel conținut să scape de sub control și astfel să devină aproape imposibil de șters sau de făcut din nou privat.

Bibliografie:

Nancy Muir, Using the Internet Safely for Seniors For Dummies, Editura Wiley, 2009

<https://www.fosi.org/good-digital-parenting>

<https://siguronline.md/rom/educatori/informatii-si-sfaturi/reputatia-virtuala>

THE ROLE OF EDUCATORS IN PREVENTING CYBERBULLYING

Adela Barz, Barbu Stirbei High School Calarasi

Cyberbullying is a growing concern among adults, parents, educators, administrators, school-age students. Whether we like it or not, the whole package of increased access, ease, and use of Web-based communication, together with a growing tendency in lax parenting methods and hormone-based confusion during the growing up process are part of what attributes to the problem. It is undeniable that cyberbullying affects not only students, but also parents and administrators. Because schools have the ability to reach all groups involved, it may be practical for these institutions to implement preventive and support ongoing efforts to address the concern, thus generating solutions on long-term.

Research shows that prevention programs focused at the school level and correctly implemented and carried out will have the strongest effect. By implementing a consistent school wide approach to cyberbullying, it is expected that the benefits will carry through a student's school life together with his/her academic career and beyond.

The several ways a child may be involved in cyberbullying varies from him/her be bullied, bully others, or witness bullying. Parents, teachers, and other adults may not be aware of all the digital media and apps that a child is using. They may even unconsciously expose their offspring to harmful web environments or promote the use of masked platforms, considering only the short term benefits and the fun the kid can get, not perceiving the perils beyond the interface. The more digital platforms that a child uses, the more opportunities there are for being exposed to potential cyberbullying.

Another key factor that has led to growing, even alarming concerns regarding cyberbullying is that many of the aggressive behaviors that once took place in the far corners of the school yard or otherwise out of the sight from adults have now moved online, leaving tell-tale digital traces of dynamics that were previously invisible to most educators and parents. Unfortunately, with cyberbullying, the effects of bullying have also become more severe.

In recent years, there have been stories all over the world about teens choosing to commit suicide rather than face another day of bullying at school or on the Internet, putting an end to their life purposely in order to escape the misery. This dreadful truth is a devastating reminder that bullying and cyberbullying are not simply about kids not getting along—at its worse, but a matter of life and death and an issue that students and educators can't afford to ignore.

According to StopBullying.gov cyber-bullying is defined as:

Bullying that takes place using electronic technology. Electronic technology includes devices and equipment such as cell phones, computers, and tablets as well as communication tools including social media sites, text messages, chat, and websites. Examples of cyberbullying include mean text messages or emails, rumors sent by email or posted on social networking sites, and embarrassing pictures, videos, websites, or fake profiles.

There is a constant urge to define bullying, but the empirical research is outside in. Pinning down the causes of bullying is difficult but increasingly, it is also a major preoccupation for educational researchers. A preventive solution would be to approach bullying from the inside out. You need to define bullying by the experience of the recipient not the intention of the perpetrators. It may sound simple but promoting anti-bullying behaviors (e.g., affirming the actions of students who intervene when bullying is spotted in the school yard or anywhere else on or off school property, including on the Internet) and addressing bullying behaviors (e.g., asking students who engage in bullying to reflect on their behavior and in severe cases, responding with disciplinary actions) are **the two most important steps** teachers and school administrators can take to prevent bullying. Of course, in order for these efforts to be effective, it is of vital importance for parents,

teachers and school administrators to work together to establish and implement consistent school policies.

In their 2014 study, *“Teacher and Staff Perceptions of School Environment as Predictors of Student Aggression, Victimization, and Willingness to Intervene in Bullying Situations,”* Dr. Espelage and her colleagues emphasize, among other steps, *“School leaders need to publicly and authentically support comprehensive efforts to not only prevent mean, cruel, bullying behaviors but also commit to create safe, supportive, respectful, and engaging climates for learning.”* They further add that, *“School psychologists should play an active role in the school climate improvement process, by creating a school climate council consisting of students, parents, and teachers.”* However, Dr. Espelage also emphasizes that without the proper evaluation, we may continue to overlook what is and is not working: *“With few exceptions, the majority of school- or classroom-based prevention programs include minimal teacher training and rarely target the very attitudes, teacher practices, and responses to victimization that could be exacerbating peer victimization.”*

To conclude, it may be stated that teachers and school administrators are often more aware of bullying situations than parents and as a result, they stand to play a critical role in bullying and cyber-bullying prevention. As Dr. Dorothy L. Espelage and her colleagues have discovered, effective teacher and school administrator interventions on bullying are not simply crucial to the extent that they address bullying in the present but also because they hold the potential and why not the responsibility to prevent it from happening in the first place. But are teachers and school administrators currently doing enough? Are countries like Romania and Bulgaria willing to train educators in the field when the arduous problem of environmental prevention has been under development for more than 10 years and there are still no highly visible eco-friendly behavior amongst Romanian youngsters?

What can teachers and school administrators do in the absence of a clear school policy? They can help students understand what bullying is, they can have debates, and raise awareness on the causes and consequences by exposing the students to clips, videos or specific material. One thing teachers and parents can do for sure, and it does not require funding and policies, is to promote compassion and empathy in the classroom using drama, poetry, volunteering programmes or any other technique.

Bibliography

- Boulton, M.J. (1997) 'Teachers' Views on Bullying: Definitions, Attitudes, and Ability to Cope', *British Journal of Educational Psychology* 67: 223-233
- Farrington, D.P. (1993) 'Understanding and Preventing Bullying', in M. Tonry and N. Morris (eds) *Crime and Justice*, p. 17-17. Chicago: University of Chicago Press
- Becky Kochenderfer-Ladd Marie E. Pelletier, Teachers' views and beliefs about bullying: Influences on classroom management strategies and students' coping with peer victimization, in *Journal of School Psychology*, Volume 46, Issue 4, August 2008, Pages 431-453
- Mercer SH, Predicting change in children's aggression and victimization using classroom-level descriptive norms of aggression and pro-social behavior., et al. *J Sch Psychol.* 2009
- Michael A. Couvillon & Vessela Ilieva (2011) *Recommended Practices: A Review of Schoolwide Preventative Programs and Strategies on Cyberbullying, Preventing*
- Smith, P.K. and Sharp, S. *School Bullying: Insights and Perspectives.* London: Routledge (1994)

CYBERBULLYING – O PROBLEMĂ MAJORĂ

BĂLĂȘOIU NINELA,
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Odobleja”

Cyberbullying is the use of cell phones, instant messaging, e-mail, chat rooms or social network sites such as Facebook and Twitter to harass, threaten or intimidate someone.

Finding out that your child is the one who is behaving badly can be upsetting and heartbreaking. It's important to address the problem head on and not wait for it to go away.

If you discover that your child is being cyberbullied, offer comfort and support. Talking about any bullying experiences you had in your childhood might help your child feel less alone.

Hărțuirea pe Internet a atins deja cote alarmante, iar victimele fenomenului nu au foarte multe arme la dispoziție pentru a se proteja de așa ceva.

Părinții, rudele, profesorii trebuie să conștientizeze existența fenomenului și să știe să identifice comportamentul schimbat al victimei și să intervină când identifică efectele cyberbullyingului în comportamentul acesteia. Orice semn care indică modificări ale stării psihologice cum ar fi depresia, anxietatea socială, izolarea, stima de sine scăzută, reacții negative și stres în privința utilizării dispozitivelor trebuie chestionate și verificate.

Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real: scăderea stimei de sine, timiditate, coșmaruri, anxietatea, lipsa capacității de concentrare, depresie;suicid.

Principalele arme de atac folosite pe Internet pentru a agresa victimele se leagă de înfățișare și felul în care se îmbracă (67%). Alte motive frecvente pentru care tinerii sunt hărțuiți sunt hobby-urile și preocupările de zi cu zi (30%), situația materială a familiei din care provin (13%), rezultatele de la școală (12%) și orientarea sexuală (8%).

Potrivit studiului, 65% dintre tineri admit că au fost direct marcați de hărțuirea suferită online și au observat inclusiv schimbări comportamentale involuntare ce au urmat agresiunii. Cei mai mulți afirmă că incidentele de acest fel le-au scăzut încrederea în sine și i-au determinat să se izoleze de ceilalți. Mai puțini, dar nu de neglijat, sunt cei care au afirmat că au intrat în depresie (20%) sau au compensat lipsa prietenilor din mediul online prin consum de alcool sau droguri (5%).

De obicei, sub astfel de atacuri se ascund persoane în anonim, care preferă această cale pentru că au impresia că beneficiază de imposibilitatea dezvăluirii propriei identități. Totodată, sub masca anonimatului, agresorul poate căpăta curajul de a face afirmații și fapte pe care nu le-ar fi făcut în realitate, într-o confruntare directă cu cel hărțuit. De multe ori, însăși victima unui act de bullying real poate apela la cyberbullying, crezând că aceasta este singura cale prin care se poate răzbuna pe agresor.

Victima are nevoie de aliați. Importanța oamenilor din jurul celui abuzat este mai mare ca oricând. Adulții, profesorii, părinții, rudele sau orice alta figură față de care persoana abuzată se simte atașată trebuie să îi ofere suport necondiționat și încredere. Victima trebuie să semnaleze orice acțiune care a avut loc asupra sa, însă are extrem de multă nevoie de aliați de încredere care să îi asigure confortul de a vorbi.

Este util ca victima să reușească să impună limite. De la blocarea și raportarea abuzatorului pe rețelele de socializare, la schimbarea parolelor sau a numărului de telefon, până la intervențiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacția pe care o caută. Cel care hărțuiește va fi mulțumit dacă provoacă victimei suferință, de aceea este recomandată evitarea afișării oricărei urme care lasă de înțeles că aceasta a fost afectată.

Rezultatele unui studiu ne pun în fața unei imagini mai alarmante decât am fi putut bănuși. Cyberbullyingul este unul dintre acele fenomene de masă insidioase în fața căruia nu există strategii de apărare optime. În ciuda amploarei, gravitatea acestuia scapă de multe ori atenției publice. Tinerii învață din proprie experiență cum arată ura celorlalți față de ei, iar numărul victimelor poate fi chiar mai mare căci persoanele cele mai traumatizate refuză de multe ori să recunoască, uneori

chiar față de sine, ceea ce li s-a întâmplat. Adolescenții încep viața crezând că societatea reprezintă un spațiu al urii îndreptate împotriva lor, iar efectele psihologice și sociale sunt severe și de lungă durată. Studiul a fost realizat de Tribal Worldwide România pentru Bitdefender prin chestionar online completat în perioada septembrie-octombrie 2017, pe un eșantion reprezentativ de 800 de respondenți din rândul tinerilor sub 18 ani.

Bibliografie:

Being young in Europe today - digital world: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Being_young_in_Europe_today_-_digital_world

Velicu, A. (2014) "Bullying-ul online și offline: victime versus agresori", Revista Română de Sociologie, nr. 1-2

PREVENIREA AGRESIUNII PE INTERNET

BĂLĂȘOIU RADU FLORIN,
Colegiul Național „Gheorghe Țițeica”

The Internet is a wonderful thing because it is an unlimited source of information but there are some negative sides of it. One of these is cyberbullying which is very frequent these days because everyone can bully another person under the protection of the Internet.

Every child needs to know how to protect himself from the dangers of this world. Harmful bullying behavior can include posting rumors, threats, sexual remarks, victims' personal information, or pejorative labels. Victims may have lower self-esteem, increased suicidal intentions and a variety of emotional responses, including being scared, frustrated, angry, and depressed.

Internetul este un lucru indispensabil al vieții contemporane. Este un mediu interesant, instructiv, o lume fantastică plină de informații utile și lucruri la care toți copiii au dreptul. Dar pentru ca această lume să ofere mereu siguranță copiilor, e nevoie ca părinții să se implice alături de copii în cunoașterea noii lumi digitale. Din păcate, această lume ascunde și pericole care pot fi evitate dacă sunt respectate câteva reguli și anume: stabilirea unor reguli împreună cu părinții de folosire a calculatorului și Internetului, precum și evitarea de a furniza informații personale sau despre familie. Prin respectarea unui set de reguli de bază se poate naviga în siguranță pe internet.

Pentru ca părinții să poată identifica mai ușor formele de bullying virtual, atât în cazul în care au un copil agresat, dar și în cazul în care hărțuitorul este chiar copilul lor, manifestările acestuia sunt:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe Internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Adolescentul nu trebuie :

Să aibă grijă la ce fotografiile postează pe internet fără acordul persoanelor din poza respectivă

Să fure identitatea altor persoane atunci când folosește rețelele de socializare

Să fure conturile celorlalți

Să trimită mesaje ce nu conțin informații utile și neadecvate

Adolescentul trebuie :

Să evite să trimită informații personale prin e-mailuri deoarece există riscul ca informația să fie trimisă persoanelor greșite

Să aibă grijă la parolele sale . Trebuie să își schimbe parola frecvent în caz că o știe cineva

Să ceară permisunea persoanei care a trimis e-mailul care a trimis e-mailul inițial înainte de a da forward

Să aibă grijă la exprimarea pe care o folosește în intermediul online

Cum poți opri cyberbullying-ul ?

Dacă agresivitatea online îți afectează copilul , atunci discută despre persoana responsabilă și încearcă să rezolvi problema

Recomandat ar fi să îți înveți copilul să nu răspundă la mesajele agresive chiar dacă agresorul îți este cunoscut.

Copilul trebuie învățat să folosească metodele de „reportare abuz” de pe site-urile de socializare și să dea ban persoanelor care îl hărțuiesc

Dacă mesajele sunt primite în timpul orelor acestea pot fi trimise de un coleg, iar copilul poate cere ajutorul cadrelor didactice

Copilul trebuie să păstreze toate dovezile în legătură cu agresiunile virtuale. Dacă situația devine mai rea și copilul este în pericol , poți să faci plângere împotriva agresorului

80% dintre adolescenți au fost hărțuiți pe internet. Aspectul fizic, pasiunile și situația materială se află printre principalele motive.

Sunt probabil la fel de multe motive ca și oamenii care fac asta. Uneori pare să fie doar un accident, dar natura imatură a textelor face imposibil să îți dai seama dacă este real sau doar o glumă.

Unii tineri hărțuiți sunt speriați sau nu realizează dacă sunt sau nu agresați, fără a acționa în vreun fel, simțindu-se din ce în ce mai rău sufletește.

Prin urmare copiii trebuie să aibă reguli clare și interdicții la fel de explicite în mediul online. Copiii sunt învățați de mici că nu trebuie să vorbească cu străinii, la fel trebuie să fie învățați să prevină hărțuirile online.

Bibliografie:

Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada

Keith, S. & Martin, M. E. (2005). Cyber-bullying: Creating a Culture of Respect in a Cyber World.Reclaiming Children & Youth

SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL – MECANISME ȘI POLITICI DE SECURITATE

BECHERU ANA, Colegiul Tehnic Decebal

Today, more and more people are familiar with the Internet and its usefulness. However, many users are unaware of the security issues that their use raises. Many users think they are anonymous when they use the Internet, but that's not the case. Computer security is a vital issue for all Internet users, and for the service providers or users.

As the number of networks and Internet users increases, the number of security incidents increases in the same time. Following a studio, it can be estimated that about half of the existing networks are not connected to the Internet just because network administrators are afraid of all the risks involved.

The growing need for communication, on the one hand, and the need for information protection and security, on the other hand, are two different and even opposite requirements that need to be ensured in computer networks and systems.

Astăzi, din ce în ce mai multă lume se familiarizează cu Internetul și cu utilitatea sa. Totuși, foarte mulți utilizatori nu sunt la curent cu problemele de securitate pe care utilizarea acestuia le ridică. Mulți utilizatori cred că sunt anonimi când folosesc Internetul, dar nu este chiar așa. Securitatea informatică este o problemă vitală pentru toți utilizatorii de internet, fie că sunt furnizori de servicii fie că sunt utilizatori.

Pe măsură ce crește numărul rețelelor și utilizatorilor în Internet, crește și numărul incidentelor de securitate. În urma unui studiu efectuat se poate estima că aproximativ jumătate din rețelele existente nu sunt conectate la Internet tocmai pentru că administratorii de rețea se tem de toate riscurile implicate.

Nevoia tot mai mare de comunicare, pe de o parte și nevoia de protecție și securitate a informațiilor pe de altă parte sunt două cerințe diferite și chiar opuse care trebuie asigurate în rețelele și sistemele informatice.

Securitatea în rețele prevede protecția pe mai multe nivele:

- securitatea fizică care constă, în încuierea echipamentelor, plasarea lor în camere speciale ferite de foc, intemperii, distrugere fizică fie intenționată fie nu. Este o măsură aplicabilă tuturor sistemelor de calcul;

- securitatea logică cuprinde metodele de control a accesului la resursele și serviciile sistemului.

Au fost stabilite și principiile privind securitatea sistemelor informatice care trebuie respectate de către toate entitățile care produc, livrează, instalează și exploatează sisteme informatice:

- Principiul responsabilității care impune stabilirea clară a responsabilităților referitoare la securitate pe care le au proprietarii, furnizorii, administratorii și utilizatorii sistemelor informatice;
- Principiul sensibilizării conform căruia toate persoanele interesate asupra acestui aspect trebuie corect și oportun informate;
- Principiul eticii care impune elaborarea unor reguli de conduită în utilizarea Internetului;

- Principiul pluridisciplinarității conform căruia metodele tehnice și organizatorice care trebuie luate în vederea securității în mediul virtual au caracter multidisciplinar și cooperant;
- Principiul proporționalității care cere ca nivelul de securitate și măsurile de protecție să fie proporționale cu importanța informațiilor gestionate;
- Principiul integrării conform căruia securitatea este necesară în toate stadiile de prelucrare a informațiilor (creare, colectare, prelucrare, stocare, transport, ștergere, etc.);
- Principiul oportunității conform căruia mecanismele de securitate să răspundă prompt și să permită o colaborare rapidă și eficientă în caz de detectare a tentativelor de corupere a mecanismelor de securitate;
- Principiul reevaluării, care cere revizuirea periodică a cerințelor de securitate și a mecanismelor de implementare a lor;
- Principiul democrației, conform căruia cerințele de protecție și securitate să nu limiteze nejustificat libera circulație a informațiilor, conform principiilor care guvernează societățile democratice.

Măsurile de securitate care trebuie luate se pot clasifica în :

- procedurale (utilizare de parole cu schimbarea lor periodică, instruirea personalului)
- logice (criptare, control acces, ascundere informații)
- fizice (blocare acces, camere speciale, ecranare electromagnetică, etc.).

Fiecare organizație care gestionează informații sensibile (vulnerabile) trebuie să-și definească o politică de securitate care trebuie să găsească soluții următoarelor probleme:

- ce amenințări există, de ce natură sunt, care se pot elimina și care nu;
- ce resurse pot fi protejate și la ce nivel;
- cu ce mijloace se poate asigura securitatea
- ce costuri pot avea introducerea, menținerea și actualizarea mecanismelor de securitate.

Politica de securitate se implementează prin servicii de securitate au ca scop reducerea vulnerabilității informațiilor și resurselor care pot duce la pierderea acestora, deteriorarea sau ajungerea acestora în posesia unor persoane neautorizate. Fiecare serviciu de securitate se poate implementa prin unul sau mai multe mecanisme de securitate, care, la rândul lor, cuprind o serie de activități.

Arhitectura de securitate specifică sistemelor deschise interconectate cuprinde 5 elemente majore :

- definirea serviciilor de securitate ;
- definirea mecanismelor de securitate ;
- descrierea principiile de securitate pe nivele;
- implementarea serviciilor de securitate pe nivele ;
- realizarea mecanismelor de securitate prin folosirea serviciilor de securitate.

Serviciile de securitate sunt: autentificarea, confidențialitatea, controlul accesului, integritatea și nerepudierea.

Mecanismele de securitate sunt folosite individual sau colectiv pentru construirea serviciilor de securitate.

Criptarea transformă datele de la entitatea sursă într-o manieră unică astfel încât să nu poată fi cunoscută semnificația lor decât în urma unei transformări inverse pereche, numită decriptare. Este folosită în special pentru implementarea serviciului de confidențialitate.

Semnătura digitală dă siguranța că datele furnizate au fost produse chiar de către semnatar. Mecanismul este folosit de către serviciul de integritate și nonrepudiare. La rândul său se bazează pe două proceduri:

- procedura semnării unui bloc de date;
- procedura verificării semnăturii;

Controlul accesului la resursele din Internet presupune recunoașterea identității solicitantului în baza unei înregistrări prelabile și posibilitatea validării sau invalidării cererii. Tentativele de

acces neautorizat trebuie semnalate prin diverse modalități. Ca tehnici de control a accesului se pot folosi : liste de acces, parole, etichete de securitate, limitarea timpului de acces, limitarea numărului de încercări de acces, calea de acces etc.

Autentificarea permite identificarea reciprocă a entităților corespondente.

Notarizarea presupune folosirea unei a treia entități numită notar, în care toate părțile au încredere deplină, care oferă garanție privind originea, destinația, integritatea și confidențialitatea informațiilor.

Bibliografie:

Nicolae Sfetcu: *Manualul investigatorului în criminalitatea informatică*
Wikipedia, enciclopedia liberă

WHAT IS CYBERBULLYING ?

**Prof. BERCIU VLADAIA LIVIA,
Colegiul Național Economic „Theodor Costescu”**

Cyberbullying is one example that has had devastating outcomes on our youth. It uses online communication to abuse or degrade someone. It's a crime that doesn't restrict itself to the playground. With advancements in technology, cyberbullying has gained notoriety over the years.

Unlike bullying, cyberbullying doesn't require physical strength or a face-to-face meeting. Anyone with an Internet connection and a device can be a cyberbully. There are no specific hours, and it can happen 24/7. Since many platforms don't make an effort to verify that people are who they say they are, the cyberbully can choose an alias and remain anonymous.

According to a recent survey by Norton by Symantec, 64% of parents believe their children are more likely to be bullied online than on a playground, which means finding solutions to ending online bullying should be a priority for parents and school officials. In the face of traumatic experiences, the mind of a child can be deeply impacted, and those experiences can leave lifelong scars. Children have difficulty knowing how to respond when they are harassed. And when they do react, they often don't completely understand the consequences of their actions. Cyberbullying has left many of our youth depressed or withdrawn, and in some cases it has led the victim to commit suicide.

There are many different types of cyberbullying out there. Here is a list of terms that define the different types of cyberbullying:

Outing

Outing is a deliberate act to embarrass or publicly humiliate an individual by posting their private, sensitive or embarrassing information online. The information revealed can be insignificant or serious, but can have a severe impact on the victim.

Fraping

Fraping is serious offense where a person accesses the victim's social media account and impersonates them in an attempt to be funny or to ruin their reputation. Fraping can have serious consequences, especially because once something is out there, it is very hard to delete it and mend the victim's digital reputation.

Dissing

Dissing is when people share or post cruel information about your child online to ruin their reputation or friendships with others. This includes posting personal photos, videos and screenshots. The person sharing this information will usually be a friend or acquaintance of the victim.

Trolling

Trolling is a form of cyberbullying done by insulting an individual online to provoke them enough to get a response. Usually these attacks are personal and instigate anger in the victim, making them lash out and behave badly.

Trickery

Trickery is the act of gaining your child's trust so that they reveal their secrets or embarrassing information, which the cyberbully posts on the Internet for everyone to see. The person pretends to be a close friend and confidant, and gives the child a false sense of security before breaking his/her trust.

One of the first things parents must do when their child is being cyberbullied is stay aware and calm. Children may not like to tell their parents when they are being cyberbullied because they are afraid that they will lose their Internet privileges. Talk to your children about cyberbullying. Let them know cyberbullying can be common. Teach them the basics of online security and stay connected with them daily and digitally.

Another option to keep children safe online is to install reliable online security on all the devices they access. Norton Security Premium lets your kids explore the web freely while keeping you in the know about which sites they visit. It comes with parental controls that block unsuitable content for kids and can give you insight into your child's social media activity when they log in to social media sites from their PC. The security system also helps protect your child from accidentally giving out sensitive personal information from their computer. This includes phone numbers, address, email and the school they attend. It also alerts you when your child attempts to visit a blocked site.

Cyberbullying, like any other problem, will take time to solve. But when handled calmly, there are solutions available to help manage the problem.

Bibliography:

<https://www.humanrights.gov.au/cyberbullying-what-it-and-how-get-help-violence-harassment-and-bullying-fact-sheet>

<https://www.parentsprotect.co.uk/cyberbullying.htm>

<http://www.calgary.ca/cps/Pages/Community-programs-and-resources/Crime-prevention/Cyberbullying.aspx>

<https://www.sciencedaily.com/terms/cyber-bullying.htm>

CYBER BULLYING – O PROBLEMĂ MAJORĂ

**BLENDEA IRINA,
Școala Gimnazială Ilovăț**

In the context of today's highly computerized society, cyberbullying has become a phenomenon widespread and with a major impact on the mental and physical integrity of the victims, who are especially children or adolescents. In preventing this kind of aggression, it is necessary to include both parents and teachers. Because of the very serious long-term consequences, schools need to develop a plan to prevent and combat cyberbullying. Parents also play an important role as they can limit children's access to the online environment and, of course, can influence their behavior in their relationships with others. Cyberbullying is not a problem to ignore, but on the contrary we have to learn to we defend such dangers, especially in the context in which the use of the Internet has become a routine.

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemele informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment. Alături de numeroasele avantaje și oportunități determinate de dezvoltarea internetului, există și o serie de factori de risc, care ignorați, pot conduce la consecințe grave. În contextul societății actuale, în care accesul la internet a devenit o „necesitate”, nu trebuie să blamăm progresul tehnologic pentru riscurile atașate utilizării acestuia, ci trebuie să fim conștienți de existența lor în mediul virtual, să ne cunoaștem drepturile și obligațiile și să luăm măsuri atunci când ne confruntăm cu acest tip de probleme. O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullying (termenul englezesc). Deși este o problemă actuală majoră, din păcate, în România, se acordă mult prea puțină atenție acestui fenomen atât din partea școlilor, cât și a autorităților, iar într-un cadru legal deficitar și în lipsa unor politici bine definite ale unităților de învățământ, care să reglementeze acest fenomen, hărțuirea cibernetică continuă să se manifeste, conducând la un număr tot mai mare de victime.

Înainte de a descrie fenomenul de cyberbullying, trebuie să definim noțiunea generală de bullying. Deși nu are o traducere exactă în limba română, termenul se poate asocia cu noțiuni precum intimidare, terorizare, brutalizare, hărțuire. Bullying-ul este definit ca „o formă repetată de agresiune, fizică sau verbală, direcționată către o persoană sau un grup de persoane, în care există o diferență de putere”. Această diferență de putere se poate manifesta fie prin ceva tangibil (de exemplu, pe baza aspectului și trăsăturilor fizice), fie prin percepțiile celor din jur (o persoană este mai populară decât alta, are mai mulți prieteni, un statut social mai bun etc.). În 2001, D.R.Coy definește bullying-ul astfel: „un comportament care intenționează să facă rău sau să deranjeze, care apare în mod repetat de-a lungul timpului și are drept caracteristică un dezechilibru de putere, în sensul că o persoană sau un grup de persoane mai puternice vor ataca o persoană sau un grup de persoane mai slabe.” În ceea ce privește cyberbullying-ul, după cum sugerează și denumirea, se referă la o formă a hărțuirii tradiționale, manifestată însă la nivel informatic, prin intermediul internetului și altor tehnologii moderne. Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel: “Cyberbullying-ul implică utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.” O altă definiție a cyberbullying-ului se referă la „diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau

rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane.” Totodată, conform siteului www.stopcyberbullying.com, termenul de cyberbullying se folosește doar atunci când părțile implicate sunt copii sau adolescenți. În mediul online, agresiunea poate însemna multe lucruri: mesaje de amenințare, postarea fotografiilor unui alt copil pe site-uri pronografice, folosirea contului de email, furtul parolei și blocarea conturilor, trimiterea de mesaje în numele altui copil, postarea pe bloguri a informațiilor personale sau altele cu scopul de a afecta reputația altui copil, răspândirea virusilor, abonarea altor copii la site-uri pornografice etc. De multe ori, copiii care au fost victime ale cyberbullying-ului devin la rândul lor agresori, ca reacție la nedreptatea care li s-a făcut.

În prevenirea acestui tip de agresiune, este necesară includerea părinților, dar și a cadrelor didactice. Din cauza consecințelor foarte grave pe termen lung, școlile trebuie să elaboreze un plan de prevenire și combatere a cyberbullying-ului, care să includă:

- Determinarea stadiului actual al acestui fenomen în cadrul școlii prin sondaje și interviuri în rândul elevilor

- Informarea elevilor despre conținutul și efectele cyberbullying-ului, precum și despre politica școlii orientată spre combaterea acestui fenomen și sancțiunile disciplinare aplicate în cazul nerespectării regulamentului

- Impunerea de reguli stricte privind utilizarea internetului, computerelor, telefoanelor mobile și a altor dispozitive electronice în cadrul școlii

- Filtrarea conținutului online în rețeaua de computere a școlii prin care să se blocheze anumite siteuri și programe

- Acordarea de suport emoțional și protecție victimelor, precum și promovarea unei atitudini responsabile în rândul elevilor, privind informarea cadrelor didactice atunci când sunt martori la fapte de cyberbullying

- Organizarea de dezbateri și discuții libere ce implică atât copiii cât și părinți, dar și autoritățile locale

Pe lângă planul elaborat de școală, și părinții au misiunea de a acționa în acest sens. Aceștia trebuie să informeze copiii, la rândul lor, că nu trebuie :

- să posteze fotografii cu alte persoane fără permisiunea lor

- să afle și să schimbe parolele altor persoane

- să trimită emailuri care nu conțin nicio informație utilă pentru destinatar

De asemenea, copiii trebuie să fie instruiți cu privire la păstrarea parolelor, acestea fiind individuale, să aibă grijă mereu la felul în care se exprimă când comunică online, înainte de a da forward unui email, să ceară permisiunea persoanei care a trimis emailul inițial.

Bibliografie :

<http://www.suntparinte.ro/agresiunea-virtuala-la-copii-fenomenul-cyberbullying->

<http://conta.ase.ro/Media/Default/Page/7%20Dobre.pdf>

HĂRȚUIREA ELECTRONICĂ (VIRTUALĂ) - FENOMENUL CYBERBULLYING

**BUDICĂ NICUȘOR,
Școala Gimnazială Bălăcița**

Every significant period was marked by a significant event for that era, beginning with the discovery of fire and metals, and in the past decades reaching the discovery and improvement of the information system. It is unambiguous to say that the last 100 years will remain in history as the century of the computer, where technological developments have experienced the most progress in history. In one way or another, the Internet has affected or will deeply affect our lives. It has changed the foundation in which society works and communicates by providing a cheap and fast environment with a global reach for acquiring and communicating infirmities.

Avantajele pe care calculatorul le-a adus sunt indiscutabile, începând de la ajutorul cotidian de la locul de munca, ajungând la sistemul medical și terminând cu vastele sisteme informatice care sunt folosite pentru apărarea securității naționale. Însă, cum fiecărui lucru pozitiv îi corespunde o latură negativă și în domeniul informatic există această parte antisocială, infracțională, care este cunoscută la nivel internațional drept criminalitatea informatică. Odată cu introducerea și expansiunea Internetului, mai ales recent, datorită utilizării rețelelor de socializare (social networking sites) criminalii au găsit noi metode și un mediu ideal pentru a-și realiza comportamentul deviant. Dezvoltarea deosebită a rețelelor de socializare de tip Facebook a dus la creșterea numărului și la sofisticarea infracțiunilor contra persoanei, de tip hărțuirii prin sisteme informatice (cyberbullying când este vorba despre copii). Noile tendințe și evidențe arată că hărțuirea electronică devine o problemă din ce în ce mai serioasă în scop și intensitate, pe măsură ce indivizii utilizează Internetul și celelalte mijloace de telecomunicație.

Hărțuirea reprezintă un comportament destinat să deranjeze, să pună persoana agresată într-o poziție inconfortabilă prin abuz fizic, abuz verbal, amenințări, intimidare, hărțuire, coerciție, sau un comportament care amenință sau pune în pericol sănătatea sau siguranța oricărei persoane. Hărțuirea, atunci când are loc pe Internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blog-urile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil un individ sau un grup de indivizi.

Hărțuirea cibernetică poate consta în trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, e-mail-uri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea victimei. Amenințările pot fi private, sau publice pe forumuri și grupuri de discuție. Conform cercetătorilor de la Universitatea Bedford, hărțuirea electronică este mult mai frecventă și a devenit mai gravă decât hărțuirea clasică (fizică). Practica înregistrează, tot mai des, fenomenul de Cyberbullying, o modalitate agresivă de hărțuire electronică, reprezintă o formă intruzivă de abordare prin Internet, are ca scop obținerea bunăvoinței minorului abordat, în vederea pregătirii abuzului fizic, fiind, mai degrabă, un mod subtil, gradual și, în principiu, neagresiv de confruntare cu tematică sexuală, în general, și cea pornografică, în particular. Hărțuirea sexuală electronică este, în schimb, manifestarea amenințătoare, cu consecințe care au dus chiar la sinuciderea celor vizați, aceștia percepend agresiunea mediată electronic mult mai intens, cu un sentiment sporit de disconfort și insecuritate. Numărul cazurilor de infracțiuni informatice este în continuă creștere.

În cursul anului 2003, serviciile specializate din România au cercetat doar 200 de infracțiuni de natură informatică, din care 50% au fost licitații electronice frauduloase, 30% erau bunuri comandate on-line fraudulos, 10% au privit accesul neautorizat la sisteme informatice și 10% s-au

referit la scrisori nigeriene, transmiterea de virusi, pornografia infantilă și folosirea de identități false. Problemele semnalate cel mai frecvent sunt: hărțuirea și intimidarea pe Internet – cyberbullying (218), înstrăinarea datelor personale (149), cazuri de fraudă și/sau spam (35), pornografie/conținut ilegal (24) și șantaj (20). Problemele semnalate cel mai des vizează hărțuirea și abuzul pe Internet sub toate formele sale – agresiunea verbală, calomnierea, furtul de date personale. Pentru hărțuitorul online este mult mai ușor să își atingă scopul, același cu cel al hărțuirii clasice, el putând realiza activitatea criminală printr-o simplă apăsare pe buton, de la distanță, utilizând echipamente și programe informatice sofisticate, care permit trimiterea repetată de mesaje, chiar fără a fi nevoie să fie fizic prezent lângă terminalul calculatorului, nemaifiind nevoie să se deplaseze, să urmărească îndeaproape victima și să riște să fie văzut în preajma acesteia, când o urmărește fizic. Agresorii cibernetici pot divulga date reale, cu caracter personal, despre victimele lor pe site-uri și forumuri sau pot publica materiale în numele lor cu scopul de a le defăima și/sau ridiculiza. De asemenea, unii agresori pot trimite și e-mail-uri de amenințare și hărțuire, în timp ce alții publică bârfe și instigă alte persoane la comportamente răutăcioase împotriva victimelor.

Prin cyberbullying, se poate înțelege:

- Intimidarea și umilirea repetată a unei persoane;
- Trimiterea de amenințări și de mesaje obscene prin intermediul Internetului;
- Ridiculizarea cuiva prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare;
- Publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză.

Cele mai cunoscute efecte ale hărțuirii și intimidării vizează: scăderea stimei de sine și a sentimentului de siguranță, sentimente acute de frică, supărare, rușine și creșterea anxietății, abandonul sau regresul școlar, evitarea activităților de grup. Fenomenul de Cyberbully-ing este o formă de agresiune virtuală, care se manifestă prin amenințări, hărțuire, umilire sau comportamente violente îndreptate asupra unei victime în mediul online, fie pe platforme virtuale, prin programele de mesagerie instantă sau pe e-mail. Studiile arată că în România există cea mai mare incidență a hărțuirilor din întreaga Europă. Aceasta, împreună cu constatările cercetării legate de o vizibilitate crescută a profilelor pe rețelele sociale, duc la o rată crescută a cazurilor în care datele personale sunt sustrate de pe rețelele sociale, postate pe diverse alte site-uri, în contexte defăimătoare, fără acordul persoanelor în cauză.

În S.U.A., unde fenomenul înregistrează o extindere îngrijorătoare, legislația pare să nu ofere suficiente instrumente de combatere.

Vă prezint situații în care s-a ajuns la închisoare în urma hărțuirii virtuale:

• În iulie 2011, un tânăr american, Joseph Bernard Campbell, a fost judecat pentru hărțuire virtuală și intrare neautorizată într-un calculator.

19 femei au fost agresate de un hacker, care le-a spart conturile de e-mail, a găsit fotografiile deocheate, le-a descărcat și le-a pus ca poze de profil pe Facebook, au povestit autoritățile, potrivit Tampa Bay Online.

• În aprilie 2011, două fete (12 ani) dintr-o suburbie a Seattle-ului au fost arestate, după ce au publicat fotografiile explicite sexual ale unei alte colege de clasă. Fetele au folosit și calculatorul unei alte colege, ca să discute pe Messenger cu bărbați interesați de serviciile sexuale ale victimei. Cele două au fost acuzate de hărțuire virtuală și violare a proprietății (calculatorul celei de-a treia colege), potrivit Reuters.

Cyberbullying-ul pot fi considerate, în mod relativ, fenomene criminale noi, dar asta nu înseamnă că nu există legi specifice care să le pedepsească. Potrivit noii legi, "orice persoană care folosește în mod anonim internetul cu intenția de a abuza, enerva, amenința sau hărțui o altă persoană" poate fi judecată pentru încălcarea legilor federale privind telecomunicațiile.

Bibliografie:

Ioana Vasiu- Criminalitate informatică editura Nemira 1998 .

HĂRȚUIREA ȘI ABUZUL PE INTERNET, CELE MAI ÎNTALNITE PROBLEME ONLINE ÎN ROMÂNIA

Prof. inv. primar BUDICĂ IONELA- RELA

In Romania, over the two years of the Helpline developed within the Sigur.info project, over 620 calls and referrals were received from both children and adults. Among the problems identified are: harassment and abuse on the Internet (209), personal data theft (142), fraud and / or spam (25), pornography (20) and blackmail (20).

The most common problems are harassment and abuse on the Internet in all its forms - verbal aggression, slander, personal data theft. Studies show that there is the largest incidence of harassment in Europe across Europe. This, along with research findings linked to increased visibility of social networking profiles, leads to an increased rate of cases where personal data is stolen from social networks posted on various other sites in defamatory contexts without the consent of individuals concerned. Helpline find answers to questions like: What do I do when I am harassed on the Internet?

Hărțuirea, cunoscută drept **cyberbullying** atunci când are loc pe Internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blog-urile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil un individ sau un grup de indivizi. Hărțuirea cibernetică poate consta în trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, e-mail-uri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea victimei. Amenințările pot fi private, sau publice pe forumuri și grupuri de discuție.

Agresorii ciberneticici pot divulga date reale, cu caracter personal, despre victimile lor pe site-uri si forumuri sau pot publica materiale în numele lor cu scopul de a le defăima și/sau ridiculiza. De asemenea, unii agresori pot trimite și e-mail-uri de amenințare și hărțuire, în timp ce alții publică bârfe și instigă alte persoane la comportamente răutăcioase împotriva victimelor.

Cyberbullying-ul poate include:

- Batjocorare petată a unei persoane
- Trimiterea de mesaje obscene prin intermediul Internetului
- Ridiculizarea cuiva prin crearea unui iprofil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare
- Trimiterea de amenințări
- Publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză

Dintre efectele hărțuirii amintim:

- Scăderea stimei de sine și a sentimentului de siguranță
- Sentimente de frică, supărare, rușine
- Refuzul de a se prezenta la școală

- Creșterea anxietății
- Creșterea posibilității apariției tulburărilor de stres
- Evitarea activităților de grup, retragerea socială
- Schimbări în starea de spirit, comportament, somn sau apetit
- Alimentarea prejudecăților ce țin de rasă, religie, sexualitate.

Cazuri de hartuire raportate pe Helpline Sigur.info

Bună ziua! Cu siguranță majoritatea au un contactiv pe Facebook. Mie mi s-a întâmplat ceva foarte ciudat. Eu am contul securizat bine și nici măcar nu am până în o sută de prieteni. Cu vreo lună în urmă primisem o cerere de prietenie de la o persoana străină, un bărbat. Deși nu accept orice cereri, am dat accept...așa din curiozitate. După care mi-a mai trimis vreo câteva mesaje ciudate insistând să stau cu el pe chat. Normal că l-am șters imediat, cam după o zi. Asta a fost tot! De atunci până azi tot îmi trimite mesaje de pe diferite conturi false și mai grav, chiar mi-a creat mie un cont fals cu datele mele și câteva din pozele mele. Sunt hărțuită și amenințată constant de acest străin. Vă rog spuneți-mi ce pot să fac!

Hărțuirile de care vă pomeneam au început de vreo 8 luni. Eu și alte persoane din jurul meu suntem deranjate telefonic de acest om prin mesaje injurioase sau convorbiri. Au fost deranjați părinții mei, prieteni de-ai mei. Nu am mai răspuns provocărilor telefonice și a început hărțuirea pe net, cu postarea de diferite mesaje calomnioase la adresa mea. Nu știu ce să fac!

Bună! Am și eu o problemă. Am 17 ani și am avut o relație cu un băiat de 30 de ani. De-a lungul relației, acesta m-a hărțuit atât verbal cât și fizic. Insista să ne împăcăm cu toate că i-am spus clar că nu mai vreau viața asta. El a început cu amenințări că mă bate, că mă înjosește. Nu știu ce să mai fac. Mă șantajează că are o filmare cu mine și că o postează pe Internet sau face Cd-uri și le împarte prin școală. Mulțumesc!”

Ce ne sfatuiesc operatorii Helpline?

- Păzește-ți informațiile personale. Nu da informațiile tale nimănui online, chiar dacă vorbești cu cineva prin programe de mesagerie instantă sau ești pe un blog, chat room, etc.
- Niciodată să nu-ți divulge parola! Nici măcar prietenilor.
- Dacă cineva îți trimite un mesaj amenințător, nu-i răspunde. Pentru o persoană rău-voitoare, o reacție din partea ta înseamnă o victorie. Salvează mesajul și arată-l părinților.
- Nu deschide e-mailuri de la cineva pe care nu-l cunoști sau de la cineva care știi că îți vrea răul.
- Nu posta nimic pe Internet din cece nu vrei ca alții să vadă. Odată ce postezi o informație pe Internet, aceasta nu mai este în controlul tău și poate fi preluată foarte ușor de oricine
- Nu trimite mesaje atunci când ești nervos sau supărat. Înainte să apeși „Send” gândește-te cum te-ai simți tu dacă ai primi un astfel de mesaj.
- Ajută copiii care sunt hărțuiți. Nu încuraja aceste comportamente și arată adulților mesajele pe care le vezi.

Sfaturi pentru parinti

Părinții reprezintă un punct de reper atunci când copiii întâlnesc probleme atât în viața reală, cât și în mediul online. De cele mai multe ori însă, copiii se feresc de aceștia atunci când vine vorba de cyberbullying pentru că unii părinți au tendința de a exagera (ex. interzicerea accesului la Internet, sau chiar la calculator) sau de a minimiza importanța și efectul asupra copilului și de a nu reacționa în nici un fel.

Părinții trebuie să ofere copiilor susținerea de care aceștia au nevoie, pentru că anumite cuvinte sau imagini pot avea efecte negative de lungă durată asupra unui copil. Ce pot face părinții?

- Poziționați calculatorul într-o camera comună, nu în propriul dormitor al copilului.
- Faceți împreună cu copilul dumneavoastră conturi de e-mail și chat. Asigurați-vă că știți adresele și parolele lor și aveți grijă ca aceștia să nu posteze online informații personale.
- În mod regulat, verificați împreună cu cel mic lista lui de prieteni. Interesați-vă de prietenii lui din mediul virtual așa cum vă interesați de cei din viața reală.
- Discutați despre cyberbullying cu copilul dumneavoastră și întrebați-l dacă a întâlnit astfel de experiențe.
- Explicați copilului dumneavoastră că nu va fi pedepsit dacă i se întâmplă să fie hărțuit. Frica de a i se lua telefonul sau de a nu mai putea petrece timp la calculator îi face pe copii să ascundă astfel de întâmplări față de părinți.

Bibliografie:

www.helpline.sigur.info

SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL

BOBIC MARIA VIVIANA,
Liceul Teoretic Serban Cioculescu

Nowadays the security in the virtual environment represents a real problem. We have to understand the problem, to recognise it and to learn the way to protect us.

The problem which concern us is the naivety of children because they are the victims of the insecurity from online environment and how we can resolve this.

În ultima vreme se pune accent pe discutarea problemei insecurității în mediul virtual. Mediul virtual a devenit locul în care ne putem bucura de tot felul de activități prin care să ne relaxăm sau să ne informăm și chiar să ne facem prieteni. Așadar într-o lume a tehnologiei este greu de renunțat la mediul virtual chiar dacă de multe ori ne este pusă în pericol propria persoană.

Asistăm tot mai des la probleme precum hărțuirea, proces întâlnit mai ales în rândul tinerilor care din prea multă naivitate și totodată lipsa experienței, se încred și se destăinuie în fața celorlalți. Tinerii sunt cei mai afectați, asta și datorită faptului că aceștia sunt capabili să acumuleze informații rapid și din această cauză si optează mult mai repede pentru aceste forme de comunicare.

Nu putem uita cât de mult rău au putut crea anumite jocuri apărute în mediul virtual. Consider că aceste probleme ar putea fi rezolvate, căci după cum știm există tot felul de metode prin care, de pildă activitatea tinerilor poate fi supravegheată.

O altă problemă specifică mediului online este lipsa de intimitate. Deseori ne simțim monitorizați și mult prea expuși, existența hackerilor fiind o problemă tot mai răspândită.

Cel mai important este să fim informați asupra riscurilor cărora ne expunem în momentul în care socializăm sau alegem să facem shopping pe un anumit site.

Important este să știm cum ne putem apăra. În acest sens în ultimii ani s-au organizat tot felul de activități prin care cei mici, căci ei sunt cel mai ușor de influențat, să fie înștiințați asupra pericolelor la care se expun.

Nu cred că se pune problema unei securități în adevăratul sens în mediul virtual așa că mi se pare ca fiind necesară o activitate educațională în interiorul școlilor care să includă programe,

softuri, prezentări și resurse utile de pe Internet astfel încât orele să fie atractive pentru elevi. Aceste activități ar fi bine să includăși părinții căci aceștia își abandonează deseori copii lăsându-i să butoneze tableta, telefonul, laptopul fără a observa ce anume face tânărul, ce este tentat să caute, ce jocuri își descarcă și ce efect ar putea avea acea activitate asupra lui pe termen lung. Copiii trebuie învățați să utilizeze internetul în mod responsabil neoferind informații personale precum: adresa, CNP-ul, etc oamenilor necunoscuți mai ales că aceștia se folosesc de tot felul de escrocherii precum câștigarea unui concurs fals și solicitarea datelor personale pentru a le putea trimite premiul sau înscrierea în tot felul de site-uri, comunități etc. De asemenea tinerii sunt sfătuiți să nu ofere prea multe detalii nici pe siteurile de socializare la înregistrarea pe acestea.

Tinerii trebuie de asemenea să fie conștienți că pot exista tentative de fraudă la orice pas. Mailul poate fi de foarte multe ori mijlocul preferat de infractorii online.

Oamenii trebuie să înțeleagă că aceste tentative de fraudă pot fi și trebuie să fie semnalate cât mai repede operatorilor de telefonie mobilă.

Tinerii trebuie familiarizați și încurajați să citească politica de confidențialitate a siteurilor pe care le accesează, deoarece aici se prezintă modul în care vor fi utilizate datele personale solicitate. Cu toate acestea, trebuie menționat faptul că politica nu se aplică siteuri-lor terțe, ci doar sursei în cauză. Prin acordul oferit, datele cu caracter personal și orice altă informație introdusă de către utilizatori pot fi preluate și utilizate de către administratorii site-ului în orice activitate legată de marketing, telecomunicații. Aceste politici de confidențialitate, deși oferă cadrul juridic prin care un utilizator își poate cere drepturile și obligațiile, se supun legii în vigoare.

Bibliografie :

Ioan-Cosmin MIHAI – Securitateasistemuluiinformatic, EdituraDunărea de Jos, 2007

Ioan-Cosmin MIHAI – Securitateainformațiilor, EdituraSitech, 2012

Victor Valeriu PATRICIU, Monica Ene PIETROSANU, Ion BICA, Justin PRIESCU – Semnăturile ctronice și Securitate informatică, Editura All, 2006

CYBERBULLYING – UN FENOMEN ALARMANT ASTĂZI

**BOGDAN IULIANA –ADELINA, PÎTPEA MĂDICA,
Colegiul Tehnic Domnul Tudor Drobeta-Turnu-Severin**

Our society has brought lots of advantages as well as drawbacks. Thus, technology, which offers countless communication means, tends to become a serious issue today. The rapid expansion of the social networks has lead to the transfer of the bullying phenomenon to the online environment despite the many restrictions imposed by their founders.

Undoubtedly, cyberbullying can be reduced through the involvment of the participants in the act of education: parents, children and teachers. The little ones need adults to solve their problems, this being the reason why communication is crucial but also raising awareness of the consequences of their deeds.

Societatea actuală a adus odată cu numeroasele beneficii și o serie de elemente negative. Astfel, tehnologia, care oferă posibilități nelimitate de comunicare, tinde să devină astăzi o mare problemă. Expansiunea rapidă a rețelelor de socializare (Facebook , WhatsApp, Facebook Messenger, Instagram, Twiter etc.) a dus la mutarea fenomenului de bullying și în mediul on-line, în ciuda interdicțiilor impuse de fondatorii respectivelor rețele (un cont google , ce este folosit pentru deschiderea altor conturi are anumite restricții care diferă de la o țară la alta : în Statele Unite ale Americii - minimum 13 ani, exceptând Conturile Google create în Family Link pentru copii sub

13 ani; Spania - minimum 14 ani; Coreea de Sud - minimum 14 ani; Țările de Jos - minimum 16 ani; toate celelalte țări - minimum 13 ani.)

Din dorința de a fi în pas cu ceilalți, mulți copii și adolescenți își deschid conturi pe aceste rețele de socializare, ignorând reguli minime de protecție. Aceasta este una dintre cauze care la fenomenul de cyberbullying. Neinformați de proprii copii, părinții nu pot lua măsurile care se impun, iar consecințele sunt uneori dramatice (mulți dintre cei hărțuiți în acest mediu își pierd echilibrul și fac gesturi necugetate: fură de acasă, acceptă compromisuri și uneori ajung să-și pună capăt zilelor). Nu doar rețelele de socializare oferă un mediu în care hărțuirea reprezintă o normalitate, ci și multe din jocurile pe calculator, pe care copiii sau adolescenții nu le văd atât de periculoase.

Această agresiune pe Internet, numită și agresiune online este „hărțuirea cu ajutorul calculatorului sau a telefonului mobil. Hărțuirea are loc pe bloguri, pagini personale, forumuri, e-mail, SMS, MMS, agresiunea având uneori loc prin încărcarea unor poze sau imagini video pe Internet fără a ține cont de dreptul la viața privată a victime.”

Sit-ul norvegian Barnevakten.no oferea publicului larg o serie de reguli , pe care ar trebui să le avem în vedere atunci când e vorba despre copii:

- Fii onest și politicos!
- Gândește-te bine la ceea ce scrii!
- Respectă persoanele de altă etnie sau rasă și pe cei care au alt mod de viață!
- Respectă legea țării proprii și legea țării unde se află corespondentul!
- Respectă drepturile de autor, indiferent dacă este vorba de text, imagini, sunet sau software!
- Nu trimite materiale pornografice, cu conținut violent, rasist sau blasfemic!
- Respectă-i pe ceilalți utilizatori!
- Fii chibzuit în cheltuirea banilor online!
- Raportează ilegalitățile pe care le observi!
- Nu uita că și alți copii folosesc forumuri etc.

Acestor sfaturi prețioase putem adăuga altele la fel de utile, pe care elevii noștri le aud de la părinți, diriginți, consilieri școlari sau alți invitați și parteneri ai instituțiilor de învățământ (psihologi, psihoterapeuți, doctori sau polițiști). Anul trecut (2017) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale a emis un Ghid pentru părinți și elevi, *Primii pași în siguranță în lumea digitală*, în care sunt precizate măsurile minime de precauție:

- Nu răspunde cererilor de prietenie și mesajelor de la necunoscuți.
- Nu te întâlnești cu persoane cunoscute pe internet.
- Nu trimite poze în ipostaze sexuale sau nud nimănui.
- Nu ne angrenăm în defăimarea nimănui pe internet.
- Cerem ajutorul părinților și semnalăm situațiile întâlnite.
- Ne protejăm online ca offline.

Cyberbullying poate fi redus printr-o implicare comună a celor trei actori participanți la actul de educație: părinte, copil și cadru didactic. Cei mici au nevoie de adulți pentru a rezolva problemele și din această cauză trebuie comunicat în permanență, dar și conștientizat cel mic de consecințele actelor sale, fiindcă fiecare răspunde pentru propriile acte.

Bibliografie:

<https://support.google.com>

<https://ro.wikipedia.org>

Stop Cyberbullying Stop Cyberbullying, WiredKids, Inc (accesat:martie 2008), pe site-ul <https://ro.wikipedia.org>

Primii pași în siguranță în viața digitală Ghid pentru părinți și educatori realizat de MCSI în colaborare cu CERT-RO

SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL

**BOIANGIU EMANUELA-LUIZA,
Grădinița cu Program P relungit Nr.20**

The Internet influences our lives more and more. The services that we access on the Internet are mostly free. The way we choose the content we access, the exposure and how much Internet “we consume”, must be supplemented by a minimum level of responsibility. People are already concerned over their virtual representation.

More and more often actions from virtual environment translate into effects in actual life, and any form of real world has already a representation in the virtual environment.

Majoritatea utilizatorilor de Internet consideră canalele de comunicare online nesigure și, totuși, le folosesc cu regularitate, inclusiv pentru a discuta subiecte personale conform unui studiu.

Siguranța pe internet este un subiect de mare interes și de actualitate. Mediul virtual este o nouă dimensiune existențială, o altă lume, care prezintă avantaje și dezavantaje, dar și multiple riscuri în sfera infracționalității.

Mediul online are din ce în ce mai multe conexiuni cu spațiul fizic. Iar multe dintre lucrurile pe care le facem în primul, au implicații în cel de-al doilea. Astfel, când securitatea este compromisă în spațiul virtual, utilizatorii pot avea parte de consecințe dintre cele mai neplăcute în spațiul fizic. De la stresul creat prin simpla funcționare greoaie a computerului, la dispariția sau afectarea integrității unor materiale personale (fotografii, videoclipuri, creații artistice), la prejudicii de imagine și/sau financiare.

În general, utilizatorii de Internet care sunt conștienți de riscuri adoptă unele măsuri care, în opinia lor, ar trebui să fie suficiente pentru o bună protecție. Cel puțin experiențele anterioare le-au dovedit că au fost suficiente.

Internetul operează într-un mediu de încredere, în care este permis tuturor utilizatorilor situați la distanță să acceseze fișierele și resursele de pe computere din întreaga lume.

Odată cu dezvoltarea accelerată a tehnologiei și creșterea riscurilor și amenințărilor cibernetice, securitatea informațiilor trebuie să fie abordată prin strategii pe termen lung și să fie coordonată de echipe specializate și bine pregătite.

Acest lucru implică bugete dedicate și o selecție atentă a ofițerilor responsabili cu securitatea informației, ei având rolul dificil de a ține amenințările cibernetice la distanță.

Metodele tradiționale considerate în trecut ca fiind cele mai sigure, sunt puse acum sub semnul întrebării.

Devin necesare elemente suplimentare de identificare, cum ar fi dispozitivele digitale de autentificare prin generare de coduri (ex. „token”, „digi pass” etc.), solicitarea de parole adiționale trimise prin SMS pe telefonul utilizatorului, utilizarea de amprente sau alte elemente de biometrie sau smart card-uri (de tipul „tap and go”).

Potrivit celui mai recent studiu lansat de Deloitte Touche Tohmatsu Limited (DTTL) – TMT Global Security Study, directorii celor mai mari companii de profil din lume au trecut de la etapa de conformitate cu reglementările și legislația în vigoare la cea a implementării unei strategii și a unui plan de securitate în 2013 ca principală măsură de îmbunătățire a securității informațiilor.

Tot mai multe organizații înțeleg că securitatea informației reprezintă un aspect fundamental în afaceri, iar atenția lor se îndreaptă nu doar spre conceptul de securitate, ci și spre robustețea și stabilitatea în mediul virtual (cyber resilience).

Potrivit studiului, vigilența scăzută în rândul angajaților și riscurile venite din partea partenerilor reprezintă vulnerabilități importante de securitate; în acest sens, organizațiile TMT ar trebui să investească în cursuri de pregătire și conștientizare în domeniul securității informației,

pentru ca angajații să contribuie la combaterea eficientă a riscurilor pe care le prezintă noile tehnologii.

„Întrebarea nu este dacă vei fi atacat, ci când vei fi atacat și cum vei raăpunde”, spune Jacques Buith, lider global în domeniul securității în cadrul Deloitte.

Una dintre cele mai mari amenințări este reprezentată de inovația tehnologică și de oamenii care o folosesc. Internetul ne influențează viața din ce în ce mai mult. Serviciile pe care ni le oferă de cele mai multe ori gratuit, opțiunile personale privind conținutul accesat, gradul de expunere și cât de mult Internet „consumăm”, toate acestea trebuie să fie completate de un nivel minim de responsabilizare în mediul virtual, atât din partea celor care participă ca simplii „consumatori” cât și din partea celor care „produc”, adaugă conținut, oferă un serviciu.

Se spune: „**Internetul este liber, ieftin și bun**”. Da! Dar, pe măsură însă ce Internetul s-a extins, comunitatea utilizatorilor a crescut foarte mult, iar între aceștia se găsesc numeroase persoane care nu mai respectă regulile de comportament stabilite inițial de cercetători. Câteva exemple celebre au atras atenția opiniei publice și a ridicat semne de întrebare asupra securității online: - Viermele Internet, care a afectat câteva mii de computere în 1988; - Incidentul "Berferd" de la AT&T, din 1991; - Furtul de parole ale furnizorilor de servicii Internet din anii 1993-1994; - Interceptarea pachetelor IP la Centrul de supercomputere de la San Diego, din 1994; - Furturile de fonduri de la Citibank, din 1995. Toate atacurile speculează proasta configurare a unor sisteme, unele erori în scrierea programelor, administrarea neglijentă a unor noduri sau chiar neglijența unor utilizatori autorizați. De asemenea, unele atacuri mai sofisticate profită de lipsa totală a unor servicii de securitate în ierarhia de protocoale TCP/IP, folosită de toate computerele conectate la Internet. Cea mai bună metodă de protecție împotriva virusilor o reprezintă instalarea și rularea periodică de programe antivirus pe computer. Companiile care oferă programe antivirus au în site-urile lor informații detaliate despre modul de operare a virusilor precum și despre metodele de apărare împotriva lor. De asemenea, este foarte important ca toate informațiile relevante stocate pe computerul magazinului online să fie salvate periodic (backup) pe medii de stocare (CD, DVD etc.). În final, trebuie recunoscut că, securitatea online este o problemă care nu va dispărea niciodată. Serviciile de găzduire a site-urilor, furnizorii de servicii Internet, companiile de cărți de credit, instituțiile financiare, companiile producătoare de programe informatice de securitate și proprietarii de magazine online vor continua să introducă tehnologii noi, inovatoare pe piață care să ajute comercianții în demersul lor de a proteja integritatea și securitatea tranzacțiilor. Deoarece piața tehnologiilor de securitate online se schimbă foarte rapid, este important ca întreprinzătorii să o monitorizeze permanent în vederea identificării produselor și serviciilor noi care pot asigura atât securitatea proprie, cât mai ales securitatea consumatorilor

Este foarte clar, că mediul Internet, prezintă unele vulnerabilități și riscuri, în mare parte izvorâte din caracterul său de sistem deschis, care, răsfrângându-se asupra comerțului electronic, pot duce la trunchierea acestuia din urmă. Totuși, fie că vrem sau nu, Internetul face parte din viața noastră iar influența lui va spori tot mai mult pe viitor. Vorbim de un mediu dinamic, aflat în permanentă schimbare.

Pentru că tehnologiile folosite sunt înlocuite, actualizate și modificate constant, apărând astfel noi și noi provocări. Și pentru că nivelul de awareness al utilizatorilor de Internet este încă unul foarte scăzut.

Webografie:

<https://cybersecuritytrends.ro>

www.zi-de-zi.ro

www.securitatea-informatiilor.ro/tag/ghid-de-securitate/intelligence.sri.ro/responsabilizare-mediul-virtual/

www.curieruljudiciar.ro

CYBERBULLYING-UL -DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN

BONDOC-POPESCU AURELIA,
Școala Gimnazială „Petre Sergescu” Drobeta Turnu Severin

Sute de mii de adolescenți și copii de pe glob sunt conectați zilnic on-line pe laptop, tabletă, smartphone. Ascultă muzică, se uită la filme, se joacă, citesc, dar, mai presus de toate, socializează. Problema este că, o parte din ei se angajează în acțiuni de bullying îndreptate către alți copii sau adolescenți.

Cuvântul de origine engleză „bullying” înseamnă „hărțuire”, „agresiune fizică și verbală”, „intimidare”. La origine, „bully” înseamnă „huligan”, iar comportamentul celui care se folosește de conotațiile sale se încadrează perfect în simptomatologia unei persoane pentru care regulile de bun simț și de comportare în societate sunt nule. Cei care recurg la toate aceste tehnici de tracasare extremă a unei alte persoane fac acest lucru din câteva motive întemeiate, în viziunea lor: au impresia că așa reușesc să capete mai multă importanță în ochii celor din jur și, agresând copiii mai mici decât ei, își manifestă o aparentă autoritate și superioritate.

Bullyingul apare prin imitație, se practică la presiunea anturajului și pentru că este o probă de foc în a fi acceptat de un anumit grup, dar este utilizat și pentru că făptașul să nu fie el însuși cel agresat.

Cyberbullying-ul începe să ocupe din ce în ce mai mult teren pentru că este facil, agresorul are impresia că este învăluit într-o peliculă de protecție, iar victima poate fi ridiculizată în fața unui grup mult superior numeric comparativ cu o agresiune reală.

Cyberbullying-ul poate fi extrem de periculos. Mediul virtual cunoaște o dezvoltare a comunicării fără precedent și, din nefericire, tinerii comunică cu semenii lor nu numai într-o manieră pozitivă, ci și în una negativă, folosindu-se de cyberbullying. Sub astfel de atacuri se ascund persoane în anonimat, care preferă această cale pentru că au impresia că beneficiază de imposibilitatea dezvăluirii propriei identități. Sub masca anonimatului, agresorul poate căpăta curajul de a face afirmații și fapte pe care nu le-ar fi făcut în realitate, într-o confruntare directă cu cel hărțuit. De multe ori, însăși victima unui act de bullying real poate apela la cyberbullying, crezând că această este singura cale să se poată răzbuna pe agresor.

Manifestările cyberbullying-ului sunt:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont pe facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de e-mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje și imagini cu conotație sexuală, ce au victima în prim plan.

Cyberbullying-ul are efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real: atacuri de panică, scăderea stimei de sine, timiditate, coșmaruri; anxietate; lipsa capacității de concentrare; diminuarea puterii de învățare; depresie; suicid.

La bullying-ul virtual informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite instant în mediul online, în unele cazuri fără a putea fi vreodată șterse. Acest lucru agravează repercursiunea bullying-ului asupra celui agresat.

Pentru că un copil să nu devină victima a bullying-ului virtual părintele trebuie să îi expună la timp situațiile în care s-ar putea afla vreodată în relaționarea online cu ceilalți copii. La cel mai mic semn de cyberbullying, copilul trebuie să ceară ajutor urgent părintelui, învățătorului sau profesorului.

Părintele trebuie să monitorizeze atent activitatea online a copilului și mai ales atunci când observă la acesta un comportament suspect. Trebuie subliniat faptul că victimele nu au nici o vină, nu vor fi supuse niciunei pedepse și nu trebuie să-i fie teamă să prezinte faptele în mod corect. Copiii trebuie învățați să nu divulge parolele de la rețelele de socializare nimănui, să nu dezvăluie lucruri intime unei persoane necunoscute cu care interacționează online. Trebuie limitat accesul la internet al copilului în camera sa, calculatorul fiind instalat într-un spațiu la care să aibă acces toată lumea. Mesajele hărțuitoare trebuie salvate și păstrate pentru a avea dovadă în cazul confruntării cu agresorul.

Părintele trebuie să fie mereu lângă copil și să nu încurajeze astfel de manifestări agresive ale copilului sau. Fără a amenința trebuie prezentată copilului realitatea. Tehnologia de azi permite identificarea imediată de către autorități a celui care folosește astfel de practici. Sinonim cu hărțuirea, bullying-ul este o conduită excesivă și o lipsa de respect față de o altă ființă umană și e considerat o infracțiune. Dacă nu este tolerat în familie, nu trebuie sub nici o formă tolerat în afară ei. Și agresorul are nevoie de consiliere psihologică și de ajutor, este necesar că acesta să fie îndrumat către specialiști care îl pot ajuta să depășească acest tip de comportament deviant.

Bibliografie:

Velicu, A., Mascheroni, G. și Ólafsson, K. (2014). Riscuri și oportunități în folosirea internetului mobil de către copiii din România.

Sandra Labian Gallardo, Online Bullying (Cyberbully), proiect de lecție pentru examenul final la disciplină Educație, Comunicare și Media, Pedagogie, Anul III, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, București, 2017.

BULLYING, material de informare online

SECURITATEA ÎN MEDIUL ONLINE

BORCEAN NICOLIȚA,
Școala Gimnazială Căzănești

Trăind într-o eră digitală, suntem dependenți de sisteme și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea.

La etapa actuală, marea majoritate nu-și pot imagina viața fără calculator. Prin diversele sale opțiuni el acoperă cea mai mare parte din timpul nostru. Rețelele de socializare sunt ca un drog pentru tineri și adolescenți, care petrec în lumea virtuală mai mult timp decât în viața reală. Deci, asta este o problemă stringentă a secolului nostru care necesită o atenție deosebită.

Nu doar timpul irosit pe rețelele de socializare trebuie să ne pună în gardă, dar și vulnerabilitatea adolescenților și copiilor. Dacă în viața reală ei sunt protejați și controlați de părinți în mediul online ei încearcă să scape de tutelă, căzând ușor sub influența persoanelor necunoscute. Oricine poate să-și ascundă identitatea pe rețelele de socializare, fapt ce trebuie să ne facă să cugetăm înainte de a începe conversația cu o persoană necunoscută.

Desigur copii nu văd în asta un pericol, ci din contra o posibilitate de a deschide sufletul și a divulga o parte din secretele sale. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei, faptul că copilul stă în casă este un garant al protecției. Părinții consideră că cele mai periculoase efecte ale utilizării în exces a calculatorului este faptul că dăunează ochilor și spatelui, necunoscând faptul că pot fi efecte mult mai grave cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet.

Există mulți abuzatori care acostează copiii pe internet. Mai multe raportări în presă relatează despre faptul că unii pedofili se folosesc de chat-room-uri pentru a ademini copiii la o întâlnire offline.

Hărțuirea, alt factor de risc, poate avea mai multe forme: verbală, fizică sau psihologică. Aceasta de asemenea poate provoca o varietate de efecte, inclusiv autoapreciere scăzută și suferințe emoționale sau fizice.

Atât părinții cât și copii trebuie să cunoască aceste riscuri pentru a putea să le prevină sau unde să se adreseze în cazul în care sunt agresați în mediul online.

O consecință a folosirii excesive a calculatorului este dependența. Semne ale dependenței de calculator la copii și adolescenți sunt:

- rezultate proaste la școală și multe absențe;
- minciuni, retragere din viața de familie;
- micșorarea duratei somnului și a frecvenței meselor;
- izolare, pierderea dorinței de socializare în lumea reală;
- extaz în fața calculatorului și socializare peste măsură în lumea virtuală;
- probleme de atenție și hiperactivitate;

- vorbirea dificilă, exprimarea incoerentă. Sintagma *siguranța copiilor online* prevede posibilitatea utilizării de către copii a tuturor oportunităților pe care le oferă astăzi Internetul. Pentru a înțelege comportamentul copiilor online și riscurile cu care se confruntă, ne-am propus un set de întrebări:

- Care sunt scopurile utilizării Internetul?
- Ce fel de acțiuni întreprind copiii în spațiul virtual?
- Care sunt subiectele de comunicare și ce propuneri online primesc ei de la diferite persoane?
- Cu ce probleme se confruntă copiii pe Internet?
- Cum reacționează copiii în situații neplăcute provocate de Internet și dacă informează despre aceasta părinții/adulții?

Sunt doar unele întrebări la care trebuie să știm răspunsurile pentru a înțelege căror riscuri sunt expuși copiii și, respectiv, pentru a elabora/promova campanii eficiente de prevenire a acestor

riscuri. Scopul studiului a fost de a analiza practicile de utilizare a Internetului de către copiii de 12-16ani, în special a comportamentului acestora online, în vederea stabilirii riscurilor pentru siguranța și sănătatea lor .

Drept eșantion am avut 30 copii cu vârstă cuprinsă între 12-16 ani din mediul urban. Deci, vom expune cele mai relevante întrebări: În ce scop utilizați internetul?

Conform acestor date putem spune că scopul central al folosirii internetului este accesarea rețelelor de socializare. Cu toate că procentajul celor care îl folosesc în scopul lecțiilor este destul de mare, dar ar fi de dorit să dețină înțâietatea.

După cum ne dăm bine seama, copii nu țin prea bine cont de regulile de securitate în mediul online. Putem să presupunem că unii dintre ei nici nu le cunosc, însă sunt printre ei copii care nu cred aceste pericole reale.

Astfel, căutând comunicare în mediul online unii pot găsi persoane care îi ofensează sau în cazul în care are au cu cei șantaja pot obține diverse servicii. Acești copii se simt anxioși, frustrați, neîncrezători în sine și în cei din jur.

- Ați expedit secvențe video cu voi persoanelor cunoscute doar pe net?

- Te-ai întâlnit măcar o dată în realitate cu cineva cu care te-ai cunoscut prin Internet (cu excepția rudelor, dacă le-ai cunoscut astfel)?

Luând în considerație faptul că niciodată nu putem ști cine este la celălalt capăt al firului, acești copii care acceptă invitația de a se întâlni în viața pot fi într-un real pericol.

Chiar dacă copilul vrea totuși să se întâlnească cu prietenul virtual trebuie să anunțe părinții despre acest fapt, și despre locul unde va avea loc întâlnirea. Pentru a mai mare siguranță locul întâlnirii trebuie să fie un spațiu public, unde de obicei sunt mulți oameni. Astfel, dacă așa numitul prieten este de fapt răufăcător, copilul va fi protejat într-o anumită măsură.

Deci, în concluzie putem spune că mulți copii duc un mod de viață virtual riscant.

Atât ei cât și părinții lor trebuie să fie informați mai bine despre realele pericole din mediul online. Cunoscând aceste lucruri copii vor putea evita unele probleme cu care se confruntă în lumea virtuală sau în cazul în care totuși nu pot evita problema, cel puțin vor ști cui și unde să se adreseze.

AGRESIVITATEA VERBALĂ LA ADOLESCENȚI

*NADIA BREAZU,
Colegiul Tehnic Motru, Jud. Gorj*

Efectele violenței verbale nu pot fi văzute cu ochiul liber pentru ca nu lasă urme vizibile, fizice, dar asta nu le face mai puțin grave.

Violența verbală include cuvinte depreciative, porecle, insulte, critici indirecte, respingerea, amenințarea, învinuirea, sarcasmul, ridicarea vocii, minciuna, abuz verbal deghizat în glume etc.

Astfel de comportamente pot lăsa răni adânci, deși nu la fel de vizibile precum cele lăsate în urma violenței fizice, dar la fel sau poate chiar mai dureroase.

Uneori avem tendința să subestimăm puterea violenței verbale și să nu îi acordăm suficientă atenție. Studiile au arătat ca abuzul de natură verbală este la fel de nociv precum abuzul fizic sau sexual. Impotriva violenței verbale nu există legi, deși se cunosc efectele dăunătoare ale acesteia.

Cu toate acestea, ea lasă cicatrici interioare. Victimele ei pot avea o stimă de sine scăzută, pot suferi de anxietate sau depresie sau pot avea tendința de a-și face singure rău.

Ca o fugă de realitatea dureroasă, acestea manifestă tendința de a trai în viitor, gândindu-se că lucrurile vor fi mai bune la un moment dat, când sau după ce se va întâmpla un anumit lucru.

Ele au probleme legate de atașament, se simt neînțelese, își pun la îndoială inteligența, sănătatea psihică, sau chiar abilitatea de a comunica și pot deveni dependente de alcool sau de droguri.

Toate acestea sunt efecte ale violenței verbale, iar intensitatea durerii interioare pe care o pot provoca ar putea fi chiar mai accentuată decât durerea produsă de violența fizică.

Efectele asupra copiilor

Copiii sunt afectați de violența verbală, în special dacă aceasta vine din partea părinților sau a altor figuri autoritate (rude, profesori).

Aceasta poate cauza traume emoționale, care pe termen lung pot avea un efect devastator asupra sănătății psihice a copiilor.

Printre altele, abuzul verbal duce la scăderea stimei de sine a copilului, scade abilitatea lui de a avea încredere în oameni și de a pune bazele unor relații sănatoase.

Acesta îi poate afecta atât rezultatele academice cât și viața socială. Studiile arată că agresivitatea verbală poate crea aceleași efecte devastatoare din punct de vedere emoțional pe care le-ar putea avea și abuzul fizic sau sexual.

Drept consecințe, ne putem confrunta, printre altele, cu depresia sau anxietatea. Există câteva semne care atrag atenția că un copil suferă în urma abuzului verbal.

Unul dintre ele este o imagine negativă asupra sinelui, care este unul dintre cele mai comune efecte ale violenței verbale. Copilul poate spune lucruri precum „Sunt prost” sau „Nimeni nu mă place”.

Alte semne ar putea fi actele de autodistrugere, comportamentul antisocial. Studiile au arătat că acei copii care sunt victime ale violenței verbale pot fi agresivi fizic, pot avea probleme interpersonale.

Ei pot lovi alți copii, pot intra frecvent în conflict cu colegii de clasă sau pot avea un comportament crud față de animale. Aceștia vor avea dificultăți în luarea unor decizii și simt sau consideră că e ceva în neregulă cu ei (își spun că sunt egoiști, mult prea sensibili, nebuni etc.).

Totodată, analizează și re trăiesc experiențele traumatizante pentru a vedea cu ce au greșit, își pun la îndoială abilitatea de a comunica, se îndoiesc de ei înșiși, nu au încredere în sine și își pierd spontaneitatea sau entuziasmul.

Ce avem de făcut

În primul rând, agresivitatea verbală este un abuz pe care nu trebuie să îl tolerăm. Odata ce încercăm să îl trecem cu vederea, treptat, toate jignirile și injuriile ni se vor strecura în minte și vor ocupa din ce în ce mai mult spațiu.

Chiar dacă acest tip de abuz nu lasă urme fizice vizibile, urmele lui psihice sunt la fel de importante, dacă nu mai mult. Un prim pas este stabilirea limitelor în orice comunicare, inclusiv în cea cu persoanele apropiate.

Odata stabilite acestea, trebuie să știm să ne apărăm, comunicând asertiv ce anume tolerăm și ce nu. Iar dacă nevoile noastre nu sunt luate în calcul, este momentul să ne îndepărțăm de persoanele toxice din viața noastră.

Cu toții merităm respect, iar pentru a-l primi, în primul rând trebuie să ni-l acordăm noi. Să ne îndepărțăm de astfel de surse de stres este un prim pas către respectul de sine.

Evită postura de victimă și nu te complac în situații spunându-ți că va trece. Soluția nu este să aștepti vremuri mai bune ci să îmbunătățești prezentul.

Desigur, uneori ne pot răni oamenii dragi, dar chiar și așa repetarea acestui comportament nu trebuie tolerată. În plus, expunerea pe termen lung la un astfel de tratament ne poate afecta stima de sine și sănătatea psihică sau, ne poate determina să reproducem ceea ce ne este aplicat.

Pentru a nu ne transforma la rândul nostru în agresori, limitele sănatoase sunt absolut necesare.

Odata ce resimțim efectele ei negative și nu reușim să ieșim din cercul vicios, putem cere ajutorul unui specialist. Deseori, în postura de abuzat, putem ajunge să credem că merităm anumite lucruri și să ne conformăm agresiunii.

Este un semn că avem nevoie să apelăm la psihoterapie și să ne redobândim echilibrul și încrederea în sine.

Bibliografie:

I. Bontaș-Pedagogie. Tratat, Ed. Bic All, 2001

C. Cucoș-Pedagogie, Ed. Polirom, 2006

M. Stoica-Psihopedagogie, Ed. Scrisul românesc, 2004

CONTROL PARENTAL – PROGRAME DE FILTRARE

**BREJNICEANU LORENA,
CTTAUTO , Dr.Tr.Severin**

Utilizarea în siguranță și responsabilă a Internetului de către copii depinde în mare măsură de gradul de implicare a părinților, de modul în care aceștia stabilesc un dialog și o comunicare deschisă privind dificultățile întâlnite pe Internet. Copiii au nevoie, în primul rând, de îndrumare și confirmare din partea părinților că activitățile lor online sunt sigure și utile în educația lor. O măsură complementară pentru protejarea copiilor în timpul utilizării Internetului și controlul activității acestora o reprezintă programele de filtrare a conținutului web și de control parental.

Programele de filtrare a conținutului web și de control parental sunt programe complexe pentru controlul accesului copiilor la calculator sau Internet, în scopul diminuării riscurilor online. Aceste programe se găsesc contra cost sau gratuit și pot fi instalate fie pe calculatorul copiilor, fie pe dispozitive mobile (telefon, tabletă, iPad etc). Se recomandă în mod special setarea unor profile (users) separate pentru copii și utilizarea acestor programe atunci când părinții nu pot fi în permanență în apropierea copiilor în timp ce aceștia folosesc Internetul. Principalele funcții ale acestor soluții software sunt atât pentru telefoane și dispozitive mobile, cât și calculatoare.

Filtrarea conținutului web pe baza unor liste de adrese sau cuvinte restricționate:

- blochează accesul la anumite site-uri pe baza unei liste predefinite de adrese;
- analizează conținutul și blochează accesul pe anumite pagini pe baza unei liste predefinite de cuvinte interzise;
- permite accesul doar la anumite site-uri pe baza unei liste predefinite de adrese acceptate.

Controlul utilizării și accesului la Internet și calculator / dispozitive mobile la programe și fișiere:

- limitează tipurile de programe și fișiere care pot fi descărcate și instalate pe calculator;
- blochează accesul la informațiile personale sau de lucru stocate pe calculator (de exemplu, documente, fotografii personale) prin blocarea accesului la anumite fișiere sau partiții de disc;
- limitează sau blochează utilizarea unor programe de către copii (messenger, partajare de fișiere, programe utilizate de către părinți);
- limitează sau blochează accesul la setările calculatorului.

Monitorizarea utilizării calculatorului / dispozitivului mobil și a Internetului.

- întocmește lista cu site-urile pe care le-a accesat copilul, astfel că aceasta poate fi verificată de părinți;
- întocmește rapoarte cu pagini vizitate, programe utilizate, timp alocat, fișiere accesate/create/șterse sau chiar imagini de tip printscreen cu activitatea copiilor la calculator sau Internet;
- trimite pe email-ul părinților rapoarte periodice cu activitatea copiilor la calculator.

CYBERBULLING - DEFINIȚIE, TIPURI ȘI STRATEGII DE PREVENIRE

BULATA BIANCA, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Odobleja”, Drobeta Turnu Severin

This study presents a definition, types and prevention strategies about cyberbullying, a major problem that affects youth nowadays, which emerged from the development of information and communication technology. Based on specialized studies conducted by the theoreticians, we present in this paper a number of ways of coping with cyberbullying. The key words in this article are cyberbullying, bullying, internet, victim, social media, adolescence, prevention strategies, school, parents.

Cyberbullying reprezintă o problemă importantă apărută în ultimii ani în rândul tinerilor (Slonje, Smith, Frisé, 2012). Cyberbullying este un fenomen care a apărut în urma dezvoltării tehnologiei și constituie o formă de agresiune virtuală, de cruzime (Mason, 2008). Site-urile de socializare oferă oportunități numeroase pentru a comunica, dar crește astfel și expunerea tinerilor în fața unor fenomene indezirabile precum cyberbullying (Van Hee, Lefever, Verhoeven, Mennes, Desmet, De Pauw, Daelemans, Hoste, n.d.).

Bullingul tradițional reprezintă un comportament caracterizat prin intenția de a vătăma pe cineva, în mod repetat, în condițiile în care victima nu se poate apăra (Olweus, 1999, apud Slonje, Smith, Frisé, 2012), și poate fi definit ca un abuz sistematic de putere (Rigby, 2002; Smith & Sharp, 1994, apud Slonje, Smith, Frisé, 2012). De aici rezultă că cyberbullying este un abuz sistematic de putere care are loc prin intermediul tehnologiei informației și comunicării (Slonje, Smith, Frisé, 2012). Două aspecte precum repetiția și dezechilibrul de putere pot fi explicate cu claritate în contextul fenomenului tradițional bulling, dar, potrivit teoreticienilor, sunt mai greu de aplicat în cazul fenomenului cyberbullying (Slonje, Smith, Frisé, 2012).

Cyberbullying a fost clasificat în studiile de specialitate în funcție de tipul de media utilizat (telefoane mobile inteligente, internet), în funcție de modul de utilizare a tehnologiilor de informație și comunicare (mesaje text, mesaje instant, e-mail, pagini web) precum și în funcție de tipul de comportament (diverse tipuri de amenințări) (Slonje, Smith, Frisé, 2012). Dezvoltarea aplicațiilor Web 2.0 afectează într-o mare măsură comunicarea și relațiile sociale (Van Hee et al., n.d.). Cele mai utilizate căi de comunicare, mai ales în rândul adolescenților, sunt forumurile, blogurile, platformele de comunicare precum Facebook, Twitter, Tumblr sau WhatsApp (Van Hee et al., n.d.).

Studiile de specialitate sugerează că adolescența este perioada cea mai vulnerabilă în ceea ce privește cyberbullying (Slonje, Smith, Frisé, 2012). De asemenea, în cele mai multe situații de cyberbullying, agresiunea începe de la dispute față în față (Slonje, Smith, Frisé, 2012).

Prevenirea fenomenului cyberbullying poate avea succes printr-o detectare adecvată a potențialelor mesaje dăunătoare (Van Hee et al., n.d.). Strategiile prin care victimele fenomenului cyberbullying pot face față acestui tip de agresiune via internet constau în blocarea anumitor persoane care încearcă să contacteze victima online, schimbarea parolelor, a numelor de utilizator, a adreselor de e-mail, ștergerea mesajelor anonime fără a le citi (Slonje, Smith, Frisé, 2012). Potrivit studiilor, calea cea mai utilizată de către victime pentru a stopa cyberbullying este blocarea mesajelor sau a identităților (Smith et al. 2008, apud Slonje, Smith, Frisé, 2012).

Alte strategii de apărare menționate de victime sunt schimbarea numerelor, contactarea administratorilor website-urilor cu probleme (Slonje, Smith, Frisé, 2012), pe când alți adolescenți au preferat să abordeze online agresorul pentru a-i spune să se oprească (Arıcak et al., 2008, apud Slonje, Smith, Frisé, 2012) ori să răspundă tot prin agresiune (Dehue, Bollman, & Völlink, 2008, Slonje, Smith, Frisé, 2012).

Hinduja și Patchin (2014) consideră că există două mari obstacole în prevenirea fenomenului cyberbullying: în primul rând oamenii nu văd prejudiciul asociat cu cyberbullying, în al doilea rând e importantă asumarea responsabilității de a utiliza necorespunzător tehnologia. Direcția potrivită spre care părinții se pot îndrepta atunci când copilul lor este victima fenomenului cyberbullying este să ofere sprijin necondiționat și să se asigure că minorul se simte și este în siguranță (Hinduja & Patchin, 2014).

Adulții încurajează adolescenții, victime ale cyberbullying, să ceară ajutorul reprezentanților școlii ori părinților (Slonje, Smith, Frisé, 2012), deși, potrivit cercetărilor în domeniu, victimele preferă în general să nu spună adulților ceea ce li se întâmplă (Smith & Shu, 2000, apud Slonje, Smith, Frisé, 2012). De cele mai multe ori, cyberbullying are loc în afara spațiului școlii, dar, cu toate acestea, școala se confruntă cu repercusiunile apărute (Li, 2006, apud Mason, 2008).

Pentru a preveni cyberbullying, este necesară stabilirea unei legături între școală, părinți și site-urile de socializare (Schneider, Smith, O'Donnell, 2013). Toate aceste eforturi combinate, acasă, la școală, online, sunt esențiale pentru a promova cetățenia digitală și a descuraja comportamentele care ar putea duce către cyberbullying (Schneider, Smith, O'Donnell, 2013).

Cel mai important pas pe care îl poate face școala pentru prevenirea cyberbullying este acela de a educa comunitatea referitor la utilizarea internetului, sunt de părere Hinduja și Patchin (2014). De asemenea, tinerii ar trebui să dezvolte o relație de încredere cu adulții, profesori sau părinți, pentru a putea vorbi despre experiențele online sau offline care îi deranjează; ei ar trebui să ignore provocările și să folosească setările de confidențialitate în cazul dispozitivelor conectate la internet pentru a reduce riscul de a cădea victime fenomenului cyberbullying (Hinduja & Patchin, 2014).

Bibliografie:

- Hinduja, S., Patchin, J. W. (2014). Cyberbullying: Identification, Prevention, and Response. Cyberbullying Research Center. Preluat de la <https://cyberbullying.org/Cyberbullying-Identification-Prevention-Response.pdf>
- Mason, L. K. (2008). Cyberbullying: A preliminary assessment for school personnel. *Psychology in the Schools*, 45 (4), 323 – 348. Wiley Periodicals, Inc.
- Schneider, S. K., Smith, E., O'Donnell, L. (2013). Social Media and Cyberbullying.

SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL – VULNERABILITATEA REȚELOR ȘI ATACURI ASUPRA ACESTORA

***BUSUIOC VASILE,
Colegiul Tehnic Decebal***

The Internet is a world-famous network of millions of interconnected computers through standards and protocols that allow users across the globe to exchange information, messages and programs, all through personal computers.

The richness of information, the wide range and high quality of service, the simplicity of use have attracted the attention of scientists, culture people, teachers and students, manufacturers and suppliers of products and services.

The Internet has become a powerful environment for training, research and business activities.

A computer network is an open structure that can permanently connect new users and new types of equipment (terminals, computers), which continuously widens the circle of users with access to its resources (programs, files, databases).

Internetul este o faimoasă rețea la scară mondială alcătuită din milioane de calculatoare interconectate prin intermediul unor standarde și protocoale ce permit utilizatorilor de pe tot globul să realizeze schimburi de informații, mesaje și programe, toate prin intermediul calculatoarelor personale.

Bogăția informațiilor, gama largă și calitatea înaltă a serviciilor, simplitatea utilizării au atras atenția savanților, oamenilor de cultură, profesorilor și studenților, fabricanților și furnizorilor de produse și servicii.

Internetul a devenit un mediu puternic de instruire, cercetare și activități de afaceri.

O rețea de calculatoare este o structură deschisă la care se pot conecta permanent noi utilizatori și noi tipuri de echipamente (terminale, calculatoare) ceea ce lărgeste necontenit cercul de utilizatori care au acces la resursele acesteia (programe, fișiere, baze de date).

Vulnerabilitatea se manifestă pe două planuri: atacul la integritatea fizică a informațiilor (distrugere, modificare) și folosirea neautorizată a informațiilor (scurgerea de informații). Referitor la securitatea în informatică trebuie avute în vedere două aspecte:

- Integritatea resurselor unei rețele, adică disponibilitatea lor indiferent de defectele de funcționare hard sau soft care pot apărea, inclusiv deteriorările sau sustragerile răuvoitoare;
- Caracterul privat al informației, adică dreptul individual de a dispune ce informație poate fi stocată și vehiculată în rețea și cine are dreptul să o acceseze.

O rețea sigură este cea în ale cărei componente (resurse, operații) se poate avea încredere, adică furnizează servicii de calitate și corecte, conform cerințelor și specificațiilor. Securitatea și caracterul privat trebuie să fie obiectul unor analize atente și responsabile din următoarele motive:

- rețelele sunt sisteme mari sau foarte mari, de arie și complexitate considerabile; penetrarea rețelilor și atacurile răuvoitoare se pot face în multe locuri și modalități nebănuite, greu depistabile;
- informația este vulnerabilă la atac în orice punct al rețelei, de la introducerea sa până la utilizatorul final;
- rețelele de calculatoare sunt o componentă tot mai prezentă în viața economică, socială, individuală, de funcționarea lor corectă depinzând activitatea guvernamentală, comercială, industrială și chiar individual;

-tot mai multe informații memorate în fișiere separate pot fi corelate, sintetizate, prelucrate prin intermediul rețelelor sporind posibilele consecințele nefaste asupra caracterului privat al acestora.

În afara cazurilor de forță majoră produse de calamități naturale, dezastre și căderi de echipamente pentru care măsurile de securitate prevăd salvări și copii de rezervă, dublarea echipamentelor și tehnici de autore stabilire în cazul atacurilor voite se disting două categorii principale:

- atacuri pasive;
- atacuri active.

Atacurile pasive sunt acele atacuri în care intrusul observă informația care trece prin canal, fără să interfereze cu fluxul sau conținutul mesajelor. Se face doar analiza traficului, descoperirea identității entităților care comunică, descoperă lungimea și frecvența mesajelor chiar dacă conținutul acestora rămâne ascuns. Aceste atacuri nu cauzează pagube și nu încalcă regulile de confidențialitate. Scopul lor este de a asculta datele care sunt vehiculate prin rețea.

Atacurile active sunt acelea în care intrusul se angajează în furtul mesajelor, modificarea lor, ștergerea, rularea, schimbarea conținutului sau a adreselor, redirecționarea, substituirea, refuzul unui serviciu, repudierea etc. Acestea sunt serioase, cauzează prejudicii mari și consecințe juridice. Tot în categoria atacurilor active intră și programele create cu scop distructiv care afectează serios, uneori catastrofal, securitatea calculatoarelor și a informațiilor. În această categorie intră: virușii, bombele logice, viermii, trapele, programele tip cal troian, etc.

Internetul este o bază gigantică de date răspândită la nivelul întregii lumi, în care poți găsi informații și servicii de toate tipurile, accesabile de la orice calculator conectat la rețea. De acasă sau de la serviciu, de la liceu sau de la facultate, pornind un calculator și formând doar un număr local de telefon ne putem conecta la cel mai mare sistem informatic din lume.

Bibliografie:

Wikipedia, enciclopedia liberă

MODALITĂȚI DE PREVENIRE A FENOMENULUI DE CYBERBULLYING

*CĂTĂNESCU ADELA EUGENIA,
Colegiul Tehnic Domnul Tudor*

The paper deals with the phenomenon of cyberbullying, when a child, preteen or teen is tormented, threatened, harassed, humiliated, embarrassed or otherwise targeted by another child, preteen or teen using the Internet, interactive and digital technologies or mobile phones. It presents ways to prevent and to fight against cyberbullying, emphasizing the necessity of the communication and cooperation between school and parents.

Hărțuirea cibernetică sau cyberbullyingul este un act de violență comis de copiii și adolescenți care constă în amenințarea, intimidarea, umilirea sau insultarea victimelor (copiii sau adolescenți și ei - afirmă cercetătorii americani) folosindu-se tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Metodele folosite depind de imaginația persoanei și de accesul ei la tehnologie și implică de obicei comunicare repetată.

Față de hărțuirea față în față, cea online oferă posibilitatea anonimatului, a dominării dintr-o poziție relativ sigură. Informațiile postate sunt dificil de eliminat, cu o răspândire greu de controlat, cu un puternic caracter invaziv, însă de cele mai multe ori efectele agresiunii sunt subestimate de agresor, totul fiind considerat o simplă distracție, un experiment sau o farsă.

Modalitățile de hărțuire cibernetică au o mare varietate de forme de exprimare:

- transmiterea prin intermediul internetului de cuvinte batjocoritoare, porecle obscene, imagini umilitoare,
- ridiculizarea unui copil prin crearea unui profil sau blog în care apar informații false sau jignitoare,
- trimiterea unor mesaje de amenințare
- furtul de parole pentru a avea acces la corespondența personală și a transmite în numele victimei mesaje compromițătoare,
- folosirea abuzivă și ofensatoare a tag-ului, în special în rețelele sociale,
- excluderea cu rea-voință a unei persoane dintr-un grup sau o comunitate online,
- publicarea unor fotografii private ale unei persoane fără consimțământul ei,
- trimitere unor junk e-mailuri

Deoarece motivele pentru care adolescenții își hărțuiesc semenii sunt variate, modalitățile de prevenire și combatere a acestui fenomen trebuie adaptate fiecărei situații. Punctul comun în abordarea cyberbullyingului trebuie să fie însă colaborarea dintre școală familie, psihologul școlar și realizarea unui plan anti-cyberbullying care trebuie să conțină strategii de creare a unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi. Acest plan de prevenire ar trebui să includă:

- modalități de identificare a victimelor și agresorilor
- suport emoțional și protecție acordată victimelor;
- încurajarea celorlalți elevi să acorde sprijin victimelor;
- organizarea de discuții libere, dezbateri între elevi, educatori și părinți privind utilizarea ICT;
- asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor;
- implicarea părinților.

Pentru a putea identifica victimele hărțuirii cibernetică, acest fenomen ar trebui mai întâi explicat, înțeles, iar cei implicați elevi, părinți, școala dar și comunitatea locală ar trebui instruiți pentru a ști cum să acționeze în vederea stopării fenomenului și acordării unui ajutor eficient.

Părinții ar trebui să fie în acest caz primii care să observe o modificare în comportamentul copiilor lor și să îi susțină. De foarte multe ori însă copiii își ascund suferința față de membrii familiei de teamă că aceștia vor înrăutății lucrurile (vor suna părinții copiilor implicați, le vor interzice accesul la internet, vor contacta școala și se va afla de problema lor) sau nu vor înțelege problema (vor da vina pe ei, vor spune că problema nu este una reală și că lucruri de felul acesta se mai întâmplă).

În mediul școlar se pot lua măsuri și stabili reguli de urmat atât la nivelul fiecărei clase, cât și la nivelul întregii școli. La nivelul clasei aceste măsuri ar trebui să vizeze păstrarea unei atmosfere pozitive la clasă, descurajarea oricărui tip de violență, fizică, verbală sau emoțională, încurajarea comportamentelor pozitive și stimularea participării active a elevilor, individual sau în echipe, în organizarea și derularea activităților. Astfel, vom obține un climat de încredere, propice dezbaterilor deschise privind beneficiile și riscurile Internetului. Abordarea discuțiilor cu privire la activitățile elevilor online ar trebui făcută într-o manieră pozitivă discutându-se cu elevii ceea ce este permis și ceea ce este interzis pe Internet sau pe telefonul mobil. Ca rezultat al acestor discuții se pot elabora împreună cu elevii reguli de comportament online.

Este important de asemenea să-i informăm pe elevi că sunt responsabili de actele lor. Ei pot conștientiza acest lucru și prin realizarea unor jocuri de rol pentru a identifica consecințele potențiale ale atitudinii lor și pentru a vedea cum ar reacționa în situații diferite de abuz. De asemenea este esențial ca elevii să înțeleagă că aceste comportamente sunt sancționate de lege și pot avea consecințe serioase asupra altor copii.

La nivelul școlii problematica hărțuirii/intimidării online ar trebui integrată în politica globală a școlilor de prevenire și eliminare a violenței de orice fel din mediul școlar. Cadrele didactice ar trebui informate și sensibilizate cu privire la fenomenul violenței online deoarece mulți dintre educatori consideră că nu se poate face nimic deoarece actele de hărțuire sau amenințare au loc în afara orelor lor de clasă.

Stabilirea unui set de reguli de folosire în timpul orelor de curs a dispozitivelor mobile ori a calculatoarelor și afișarea lor în incinta școlii precum și crearea un punct de contact accesibil elevilor și părinților pentru semnalarea cazurilor de violență online este de asemenea esențială pentru a încerca să prevenim acest fenomen de cyberbullying. Verificarea periodică a soluțiilor de securizare a rețelei informatice din școală este de asemenea un element important precum și supravegherea permanentă a elevilor în laboratorul de informatică.

Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat Internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei abordări iar fenomenul de cyberbullying va putea fi oprit.

Bibliografie

[http:// cyberbullying.org/](http://cyberbullying.org/)

[http:// sigur.info/](http://sigur.info/)

[http:// stopcyberbullying/](http://stopcyberbullying/)

MĂSURI DE SECURITATE PRIVIND MEDIUL ONLINE

CHEIA FLORIN

Școala Gimnazială „Cristofor Simionescu-Plopeni”

The online environment has more and more connections to physical space. And many of the things we do in the first have implications in the second. Thus, when security is compromised in virtual space, users can have the most unpleasant consequences in physical space.

In general, Internet users who are aware of risks take some measures that, in their view, should be sufficient for good protection. At least past experiences have proven that they have been sufficient.

Mediul online are din ce în ce mai multe conexiuni cu spațiul fizic. Iar multe dintre lucrurile pe care le facem în primul au implicații în cel de-al doilea. Astfel, când securitatea este compromisă în spațiul virtual, utilizatorii pot avea parte de consecințe dintre cele mai neplăcute în spațiul fizic.

În general, utilizatorii de Internet care sunt conștienți de riscuri adoptă unele măsuri care, în opinia lor, ar trebui să fie suficiente pentru o bună protecție. Cel puțin experiențele anterioare le-au dovedit că au fost suficiente.

Departate de a oferi garanția unei securități impenetrabile, următoarele indicații pot ajuta să înțelegem mai bine multiplele fațete ale securității în spațiul virtual.

❖ **Nu instalăm softuri pe care nu le-am verificat!**

Principiul ar fi următorul: dacă nu l-am căutat de la început, nu-l instalăm!

Multe amenințări online vin sub forma de cereri de a da click pe un anumit link sau de a deschide atașamentul unui mesaj e-mail. Altele ne deschid niște ferestre pop-up foarte enervante care ne cer să rulăm un extraordinar scanner de securitate sau să instăm un codec ori un player cu ajutorul cărora putem vizualiza diverse conținuturi.

Evităm să dam curs unor asemenea cereri. Dacă dorim totuși să instalăm o astfel de aplicație, facem o verificare înainte. Dacă e necesar să instăm acel soft, încercăm să-l descărcăm direct de la sursă și nu de pe terțe website-uri.

❖ **Actualizăm softurile pe care le-am instalat!**

Fie că e vorba de sistemul de operare în sine ori de alte softuri adiacente. De multe ori, atacatorii exploatează vulnerabilități ale unor aplicații de tip vizualizator de documente, player de conținut multimedia etc.

Majoritatea acestor produse primesc în mod constant actualizări din partea producătorilor. Trebuie instalate cât mai curând posibil!

❖ **Dezinstalăm aplicațiile de care nu mai avem nevoie!**

Dacă nu mai avem nevoie de un anumit soft, îl dezinstalăm! Astfel, vor fi mai ușor de urmărit aplicațiile care necesită a fi actualizate, iar de multe ori va permite o executare rapidă a sarcinilor de către calculator (sunt frecvente aplicațiile de mici dimensiuni și add-on-urile care se instalează împreună cu diverse softuri și care pornesc odată cu computerul, ocupând memoria acestuia și afectându-i performanțele).

❖ **Nu folosim o singură parolă pentru toate conturile online!**

Deși e simplu de utilizat, o parolă unică nu e cea mai bună idee din punct de vedere al securității. Utilizăm parole dificil de intuit de către atacatori, formate din cifre, litere, caractere speciale. Urmăm principiul: conturi diferite, parole diferite. Poate părea complicat, dar în cazul în care un atacator obține parola de la contul personal de e-mail, nu va putea compromite și contul de e-mail de serviciu și pe cele de Facebook, PayPal, Tweeter, MyBanking. De asemenea, este o măsură de siguranță suplimentară folosirea modalităților de autentificare în mai mulți pași (ex: parolă + token, parolă + cod transmis prin SMS etc.).

❖ **Protejăm conexiunea la Internet!**

Dacă folosim un router pentru a ne conecta la Internet, ne asigurăm că am schimbat parolele implicite ale acestuia (de cele mai multe ori, astfel de dispozitive au parole standard de genul "1234", "0000", "admin", "root"). De asemenea, actualizăm firmware-ul și instalăm patch-urile de securitate. Ne asigurăm că routerul este configurat să ofere conexiuni criptate (tehnologia de criptare WPA2 este cea mai puternică formulă disponibilă în majoritatea routerelor moderne). Urmând acești pași, vom reduce considerabil șansele ca agresorii cibernetici să preia sub control conexiunea de Internet, folosind-o pentru a ne compromite computerul, pentru a ne afla credențialele de acces la diferite conturi sau pentru a o folosi ca paravan ("proxy") pentru derularea altor atacuri informatice.

❖ **Nu ne conectăm la orice fel de rețea Wi-Fi publică!**

Ideal ar fi să nu ne conectăm niciodată la rețele Wi-Fi sau hot-spot-uri publice. Dar dacă situația o impune, odată conectat nu accesăm conturi personale sau profesionale sensibile. De multe ori, conexiunile gratuite fie sunt compromise de infractori cibernetici care obțin astfel credențialele celor conectați la rețeaua respectivă, fie sunt create tocmai în acest scop.

❖ **Folosim programe de tip anti-virus!**

În ciuda sloganurilor cu care sunt promovate de către unii producători, programele anti-virus nu asigură protecție 100%. Ele sunt eficiente sau chiar foarte eficiente în a identifica produse malware cunoscute, dar performanța lor scade considerabil când apar mostre noi de malware. Cu toate acestea, este important să avem un produs anti-virus instalat. Aplicația anti-virus ar trebui să funcționeze ca unul dintre straturile de protecție ale computerului. Fie că e vorba de o variantă cu plată sau de una gratuită, ne asigurăm că primește la timp toate actualizările și este activă permanent (în lipsa actualizărilor, un program anti-virus oferă o protecție nu cu mult mai mare decât oferă un joc de cărți sau o aplicație de desenat).

❖ **Suntem atenți la datele personale!**

Nu completăm formulare primite via e-mail, prin care ni se cer date cu caracter personal, parole, coduri secrete sau PIN-uri. Când vine vorba de date sensibile, instituțiile publice, băncile sau marile companii sunt mai... conservatoare și nu solicită să le fie transmise prin banalul e-mail. Așa că, cel mai probabil, acel mesaj prin care ni se spune că banca dorește să actualizeze datele clienților și are nevoie și de ale tale, inclusiv numărul cardului bancar, codul PIN și parola de conectare la contul de MyBanking...! Nu e de la bancă!

➤ **Asigurarea unui nivel ridicat de securitate în online nu este o sarcină ușoară!**

- ✓ Costurile insecurității se pot dovedi a fi mult mai greu de suportat.
- ✓ Trebuie să ne informăm permanent cu privire la evoluțiile în materie de securitate IT!
- ✓ Implementăm mai multe soluții/metode de protecție.
- ✓ Nu ne bazăm pe o singură aplicație.
- ✓ Și..... cel mai important, să fim vigilenți!

SECURITATEA VIRTUALA A COPIILOR

*Prof. Chitimia Mihaela
Colegiul National „George Cosbuc” Motru*

Children have to learn at school how to face difficult situations, they have to learn how to transform their aggressors in to friends, to treat them just the way they would like to be treated. If the answer is a furious one, they become victims. If they are thought not to react in a furious manner they will win the so called "game of power", showing respect to their aggressors, and the others will respond just the same. People act according to the mirror principle – if they behave well, their nice behavior will be reflected and everyone will respond in the same way.

Securitatea cibernetică este un subiect discutat frecvent în ultimii ani pentru că mediul virtual este unul dinamic, aflat în permanentă schimbare, pentru că tehnologiile folosite sunt înlocuite, actualizate și modificate constant, apărând astfel noi și noi provocări și pentru că nivelul de conștientizare al utilizatorilor este încă unul foarte scăzut.

Tehnologia digitală are o influență tot mai mare în lumea în care trăim. Un studiu UNICEF, la nivel mondial, arată că un utilizator de internet din trei este copil sau adolescent sub 18 ani.

Odată cu dezvoltarea accelerată a tehnologiei și creșterea riscurilor și amenințărilor cibernetice, securitatea informațiilor trebuie să fie abordată prin strategii pe termen lung și să fie coordonată de echipe specializate și bine pregătite.

Pentru a-i ajuta pe copii și adolescenți să facă față pericolelor virtuale sunt necesare: informarea asupra amenințărilor online în general, dar mai ales cele orientate către tineri; informarea cu privire la abilitățile necesare adulților și copiilor pentru evitarea pericolelor; alegerea celor mai potrivite metode de a transmite copiilor informațiile necesare care să genereze un comportament adecvat în mediul online

Fascinația copiilor pentru Internet este în continuă creștere de la an la an, iar talentul cu care cei mici butonează și navighează online a ajuns să depășească de multe ori chiar și performanțele părinților. Copiii împărtășesc o multitudine de informații personale, la care au acces nu doar prietenii și familia, ci și abuzatorii, care creează amenințări tot mai variate. Astfel, securitatea minorilor în mediul online devine tot mai mult preocuparea diferitelor grupuri profesionale, a căror mandat este asigurarea protecției copiilor. Statul, prin instituțiile sale, trebuie să joace un rol important în contracararea oricăror forme de abuz față de copii (inclusiv în mediul online), societatea civilă să contribuie la prevenirea fenomenului prin activități de informare și sensibilizare atât a copiilor, cât și adulților, iar școala și familia trebuie să contribuie la educația copiilor și în mediul online. Securitatea copiilor pe Internet este la fel de importantă ca și siguranța pe care părinții o asigură acestora în viața reală.

Subiectul protecției copiilor în mediul online merită o atenție și implicare sporită.

În acest context, spațiul virtual este unicul mediu în care ei încearcă să își compenseze imaturitatea emoțională și socială prin practicarea excesivă a jocurilor virtuale cu conținut violent sau alinieri la grupurile și comunitățile virtuale antisociale și autodestructive. Astfel, copiii/tinerii riscă să fie expuși la provocările manipulate intenționat de reprezentanți ai anumitor grupuri virtuale, așa-ziii triggeri, care pot precipita ulterior comportamente suicidale la copii și tineri. Mai mult decât atât, socializarea online nesupravegheată și neinformată a copiilor/tinerilor cu oameni străini condiționează riscul de a fi abuzați.

Dar să nu ne lasăm tentati prea mult de mediul virtual, pentru că acesta nu poate decât în mica măsură să-l suplinească pe cel real, și ca traiere, și ca implicare. Iar atunci când noi, adulții, vom realiza pericolul surogatului virtual, vom fi mai atenți la cât de mult timp stau copiii noștri pe

internet, și cât timp petrec cu noi sau cu prietenii lor în carne și oase. Iar dacă raportul este negativ, am face bine să ne întrebăm ce anume le lipsește sau ce nu îndrăznesc să manifeste în viața reală.

Strategia Europeană pentru un Internet mai bun pentru Copii se bazează pe patru piloni, care se consolidează reciproc: stimularea conținutului online de calitate pentru tineri; sensibilizare și responsabilizare crescute; crearea unui mediu online sigur pentru copii; lupta împotriva abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor.

Bibliografie:

Ghidul drepturilor omului pentru utilizatorii de internet al Consiliului Europei, 2014:

Ghidul drepturilor omului pentru utilizatorii de internet al Consiliului Europei, 2014:

Moroșan O., Spațiul virtual – mediu de conturare a profilului psihologic al adolescentului utilizator online. În: Univers Pedagogic, Chișinău, 2013

FENOMENUL DE CYBERBULLING

*Prof. inv. Primar: Cioară Nicoleta
Școala Gimnazială „Dimitrie Grecescu”*

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemele informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment. Alături de numeroasele avantaje și oportunități determinate de dezvoltarea internetului, există și o serie de factori de risc, care ignorați, pot conduce la consecințe grave. În contextul societății actuale, în care accesul la internet a devenit o „necesitate”, nu trebuie să blămăm progresul tehnologic pentru riscurile atașate utilizării acestuia, ci trebuie să fim conștienți de existența lor în mediul virtual, să ne cunoaștem drepturile și obligațiile și să luăm măsuri atunci când ne confruntăm cu acest tip de probleme. O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullying (termenul englezesc). Deși este o problemă actuală majoră, din păcate, în România, se acordă mult prea puțină atenție acestui fenomen atât din partea școlilor, cât și a autorităților, iar într-un cadru legal deficitar și în lipsa unor politici bine definite ale unităților de învățământ, care să reglementeze acest fenomen, hărțuirea cibernetică continuă să se manifeste, conducând la un număr tot mai mare de victime. Fiind un fenomen larg răspândit în rândul adolescenților, care de cele mai multe ori nu știu cum să reacționeze în asemenea momente, cui să se adreseze sau cui să ceară ajutorul, considerăm că o astfel de temă este de un real interes atât pentru copii, cât și pentru părinți pentru a cunoaște ce presupune hărțuirea cibernetică și care sunt modalitățile de a lupta împotriva acestui fenomen periculos. Conform statisticilor, la nivelul Europei, România înregistrează cea mai mare rată de incidență a hărțuirilor în mediul online 101 Motivația alegerii temei lucrării derivă tocmai din dorința de a semnala această problemă majoră, de a face cunoscut stadiul actual al măsurilor legislative existente în statul român și prezentarea posibilităților de îmbunătățire a acestora, întrucât legea este cea mai puternică armă pe care o putem folosi împotriva acestui fenomen, atât de răspândit, dar totuși, atât de greu de confruntat, din cauza mediului în care se desfășoară. Astfel, obiectivul acestei lucrări este de a prezenta ce înseamnă fenomenul de cyberbullying și ce măsuri legale există pentru a preveni și stopa hărțuirea cibernetică, considerând două studii de caz: România și Statele Unite ale Americii, astfel încât în finalul lucrării să

propunem modalități de a îmbunătăți cadrul legal, existent în România, referitor la reglementarea fenomenului de cyberbullying, atât pe baza modelului american, cât și a considerentelor personale.

Înainte de a descrie fenomenul de cyberbullying, trebuie să definim noțiunea generală de bullying. Deși nu are o traducere exactă în limba română, termenul se poate asocia cu noțiuni precum intimidare, terorizare, brutalizare, hărțuire. Bullying-ul este definit ca „o formă repetată de agresiune, fizică sau verbală, direcționată către o persoană sau un grup de persoane, în care există o diferență de putere”.

Această diferență de putere se poate manifesta fie prin ceva tangibil (de exemplu, pe baza aspectului și trăsăturilor fizice), fie prin percepțiile celor din jur (o persoană este mai populară decât alta, are mai mulți prieteni, un statut social mai bun etc.). În 2001, D.R.Coy definește bullying-ul astfel: „un comportament care intenționează să facă rău sau să deranjeze, care apare în mod repetat de-a lungul timpului și are drept caracteristică un dezechilibru de putere, în sensul că o persoană sau un grup de persoane mai puternice vor ataca o persoană sau un grup de persoane mai slabe.”

O altă definiție, conform Asociației Telefonul Copilului, este formulată astfel: „un comportament repetat și intenționat prin care agresorul își persecută, rănește, intimidează victima verbal, relațional și/sau fizic. Comportamentul poate fi învățat în familie sau în alte medii și este favorizat de diferențele sociale, de etnie, religie, gen, comportament, putere, caracteristici fizice etc.” În principiu, bullying-ul se poate baza pe oricare două diferențe dintre două persoane, manifestându-se cu precădere în mediul școlar. Bullying-ul a constituit un subiect de interes pentru cercetătorii și specialiștii din domeniu încă din anii '70, însă a devenit o problemă majoră începând cu anii '90, odată cu dezvoltarea mijloacelor de comunicație și apariția internetului și de asemenea, în contextul în care tot mai multe sinucideri aveau drept cauză principală actele de bullying. Mulți specialiști au început să scrie despre fenomenul de bullying și implicațiile sale, astfel încât, dacă în anul 2000, pe site-ul The Web of Science existau 126 de rezultate referitoare la subiectul de bullying, în anul 2014 acest număr a fost de aproximativ 5 ori mai mare (689 de rezultate), cuprinzând peste 10.000 de articole pe această temă. În ceea ce privește cyberbullying-ul, după cum sugerează și denumirea, se referă la o formă a hărțuirii tradiționale, manifestată însă la nivel informatic, prin intermediul internetului și altor tehnologii moderne. Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel: “Cyberbullying-ul implică utilizarea tehnologiilor informaționale și 2 W.M. Craig, D.J. Pepler, Understanding bullying: from research to practice, Canadian Psychology, 2007 3 D.R.Coy, Bullying, ERIC/CASS Digest, 2001 102 comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.”

O altă definiție a cyberbullying-ului se referă la „diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane.” Totodată, conform siteului www.stopcyberbullying.com, termenul de cyberbullying se folosește doar atunci când părțile implicate sunt copii sau adolescenți, în cazul adulților folosindu-se termeni distincți, precum cyber-harrasment sau cyberstalking.

SIGURANȚA PE INTERNET

*Ciovică Maria Casiana-Educatore
Școala Gimnazială Ilovăț-Grădinița Ilovăț, Ilovăț,
Județul Mehedinți*

The Internet is an open structure to which a large number of computers can be connected and is therefore difficult to control. That is why we can talk about the vulnerability of networks manifested on various plans. A crucial aspect of computer networks, especially Internet communications, is information security. Threats to the security of a computer network may have the following origins: disasters or natural disasters, equipment failure, human mistakes in operation or manipulation, fraud. The first three types of threats are accidental, while the latter is intentional.

Ziua Siguranței pe Internet este organizată anual de Insafe în luna februarie pentru a promova o utilizare mai sigură și mai responsabilă a tehnologiei on-line și a telefoanelor mobile, în special în rândul copiilor și tinerilor din întreaga lume.

Expresia securitate pe Internet poate reprezenta o siguranță a diferitelor pagini accesate, dar și gradul de precauție pe care îl poate avea un utilizator, când dorește să se informeze despre diferite aspecte. Indiferent de gradul de utilizare a Internetului sau de vârstă, fiecare are ceva de oferit pentru formarea experienței celorlalți.

Putem învăța împreună, cum să utilizăm internetul fără prea multe riscuri.

Danah Boyd, Senior Researcher la Microsoft Research, a inventat expresia „*efectul net*” și pus în evidență șase modificări de comportament datorate internetului (iată-le, sub denumirea originală):

1. Disinhibition – dezinhibiție: Lipsa de indicii vizuale reduce auto-controlul și empatia. Efectul este un fenomen psihologic care se referă la modul în care oamenii se comportă pe Internet, spre deosebire de situațiile din lumea reală. Restricțiile și barierele sociale devin virtuale pe web și creează un răspuns emoțional mai puternic. Unii utilizatori de internet își vor exprima dragostea și sentimentele pozitive într-un mod mai puternic decât în viața reală, această se numește dezinhibiție benignă. Pe de altă parte, unii utilizatori își vor exprima furia și ura într-un mod mai intens, această se numește dezinhibiție toxică. Se poate observa acest efect foarte clar în comentariile videoclipurilor de pe YouTube, care de multe ori exprimă sentimente (fie pozitive, fie negative) exacerbate. Este acest lucru un pericol? Putem contribui la o lume mai bună pe internet prin postarea de lucruri interesante și partajarea acestora.

2. Persistence & searchability – persistență și disponibilitate: internetul este o arhivă permanentă, deschisă căutărilor. Postările persistă în timp. Acest lucru este avantajos pentru comunicarea asincronă, dar înseamnă de asemenea că ceea ce un utilizator a postat la 15 ani poate fi încă accesibil, atunci când are 30. (Un aspect pozitiv ar fi ușurința cu care părinții se pot informa cu privire la activitățile copiilor).

3. Replicability – posibilitatea de multiplicare: capacitatea de a copia și lipi de oriunde; acest lucru înseamnă că se poate copia o conversație/un fișier/o informație dintr-un loc și lipi într-un alt loc. De asemenea, înseamnă că este dificil să se stabilească dacă conținut a fost falsificat

4. Scalability: potențial ridicat de vizibilitate.

5. Invisible audiences – publicul invizibil: nu știi niciodată cine se uită. Deși este un lucru uzual contactul cu persoane necunoscute în viața reală, simțurile ne dau de cele mai multe ori o idee clară despre cei care ne pot vedea sau auzi. În mediul virtual, nu doar spectatorii sunt invizibili, dar persistența, disponibilitatea, posibilitatea de multiplicare introduc un public care nu au fost prezent la momentul în care postarea a fost creată.

6. Blurring of public and private: estomparea limitei dintre public și privat

O scurtă trecere în revistă a acestor caracteristici poate servi ca un bun moment al faptului că ceea ce facem, spunem sau postăm on-line este public.

Din punctul de vedere al angajatorilor, verificarea on-line a candidaților pentru a obține o perspectivă asupra comportamentelor lor este o tendință clară și va deveni și mai frecventă.

Deoarece acțiunile private ale angajaților pot deteriora imaginea companiei și pot fi răspândite on-line în întreaga lume în câteva minute, procedurile de angajare s-au schimbat pentru a include verificarea întregului comportament, nu doar a celui de la locul de muncă. Preocupările legate de stilul de viață, comentariile nepotrivite, fotografiile și videoclipurile necorespunzătoare fac parte din lista de motive pentru a respinge un candidat, la fel ca și comentariile nepotrivite ale prietenilor, familiei sau colegilor, sau apartenența la anumite grupuri.

O concluzie este că reputația și siguranța on-line nu ar trebui să se limiteze la ceea ce nu vrem ca oamenii să vadă sau să afle despre noi. Înțelegând că suntem în public oricând postăm sau navigăm pe internet, putem face ca imaginea noastră să devină o punte pentru creșterea și siguranța rețelei în sine.

Un factor important în cadrul securității virtuale o reprezintă protejarea bazelor de date, precum cele MySQL, cele mai des folosite, mai ales în cadrul securității web. Chiar dacă unele platforme utilizează o conexiune criptată SSL, unele baze de date pot fi injectate, în cele din urmă informația stocată în acestea fiind compromisă.

Rețelele de calculatoare locale și de arie largă au schimbat aspectul utilizării calculatoarelor. Astăzi, spre deosebire de trecutul nu prea îndepărtat, în care calculatoarele erau separate și distincte, rețelele permit utilizatorilor să străbată instantaneu camere, țări sau întregul glob pentru a schimba mesaje electronice, pentru a accesa fișiere sau baze de date sau pentru a lucra pe calculatoare situate la mari distanțe. Un aspect crucial al rețelelor de calculatoare, în special al comunicațiilor prin internet, îl constituie securitatea informațiilor, devenită una din componentele majore ale internet-ului.

În concluzie, în pofida faptului că mediul virtual este dezvoltat zilnic, nu putem afirma că este la fel de sigur. Cu toate acestea, folosirea lui este uneori indisponibilă.

Bibliografie:

<http://knowwheretheygo.org/ască>

<http://www.childnet-int.org/downloading>

<http://www.childnet.com/kia/toolkit>

<https://iteach.ro/experiencedidactice/siguranță-pe-internet-o-necesitate-pentru-utilizatorii-de-orice-vârstă>

<https://brainly.ro/tema/1270698>

<http://www.preferatele.com/docs/informatică/2/securitatea-în-mediul3.php>

ON-LINE AGGRESSION

*Ciucu Cristina Liliana,
Liceul Pedagogic "Spiru Haret" Buzău*

Bullying phenomenon comes out when children behave aggressively under certain circumstances and they become threatening, insulting or violent.

Aggression, more often lately, has been spread by means of the internet. Thus, <cyber-bullying>, the virtual manifestation of the physical aggression, appears.

This phenomenon, as only other type of aggression, involves a victim and its aggressor. The aspect takes place on the internet or phone. But, unfortunately, the victim belongs to the children. They are easy prey, easy to be attacked and intimidated.

By online aggressiveness we must take into consideration: threatening messages on his /her address or on their family members; posting photos of another child on porno sites; sending messages on behalf of another child; using his/her email count; stealth of the password or blocking the counts; posting on blogs of true or false info. to damage the child's reputation; spreading on purpose a virus into his/her computer; subscribing other children to a porno site, etc.)

In many cases, those children, who have been victims of cyber-bullying become aggressors in their turn, as a reaction to the injustice they have felt.

Communicating with the child helps him/her to avoid such perils or to realize when (s)he is lured in an online trap.

A parent should be open to any problem his/her child is going through and react as rational as he can. One should not be drastic while finding out that his son/her daughter was the victim of an online assault and denying him/her the internet access, or not understanding correctly the situation to hold the child responsible for the involvement in an awkward situation.

If there are rules and words of advice about how to behave in society, there are also rules for the online life.

In that virtual world, even if we are separated by biological years we need a virtual educational standard so that we should be warned against the consequences of online participation.

The 1st step would be a school matter or, at least, talking about it during different classes in schools.

Children must be taught they shouldn't give personal data away and be encouraged to ask for help any known adult.

Social sites uphold reporting any unsuitable virtual behavior. Facebook, Twitter, YouTube or Instagram provide their users ways to identify cyber-bullying cases. The most used ones are 'block', 'ignore', 'report', erasing the comments, clicking on the flags to warn YouTube that a certain video has an inappropriate content.

To have a proof of such a behavior we need a photo of the comment in order that the administrator identify easier the bad person.

Adults should talk with children about the online and the sites that should be accessed, who are the online friends of the child or on what sites the name of the child shows.

That search is obtained through writing on Google the name, between inverted commas.

Children should be told not to upload photos of them with other people without asking for those persons permission.

Likewise, they must not impersonate another human while using instant message box. They must not reveal their password or change the others password or send messages on behalf of other people.

They must be warned to change their own password if they suspect anyone else is aware of it. E-mails can get to other persons than the target people (we intend to). Therefore, no secret info.

should be written there. Anytime an e-mail must be forwarded the person who sent it should be asked for permission.

It is advisable that aggressive mails mustn't be answered even if the aggressor is known and the child should ask a trustworthy adult to help him/her.

The child should be taught to report an abuse from social site, to erase from the friends list the aggressor and to block the phone messages from that person.

If the emails or messages are being received during the classes and sent by a classmate, the child can ask his/her teachers for help. The child must keep any evidence of the virtual aggression (e-mail or messages). If things get worse and the child is in danger, the parent should write an official complaint at the Police Department.

Organizations that fight cyber-bullying warn parents to use parental controlled programs so that children should be acquainted with the virtual world step by step.

The basic education is also suitable to online, especially for the social sites.

Besides the organizations, there are also net providers who can trace back the address of the those who encroach terms and conditions, which they have agreed at first. According to the level of aggression, victims are encouraged to ask for help from the authorities that can punish the aggressors by the law.

Children need our care and attention that is why education begins at home, where each member can offer protection and safety to children.

Bibliography:

- kidsout.ro/editoriale/parenting/fenomenul-de-cyberbullying/
- www.unicef.ro
- www.suntparinte.ro/stii-ce-este-bullying-ul
- salvaticopiii.ro/

SIGURANTA IN MEDIUL ON LINE

*Prof. Ciurel Mirela
Colegiul Național Gheorghe Țițeica
Drobeta Turnu Severin*

Internetul este un loc în care foarte multe persoane se simt în siguranță, tocmai datorită faptului că nimeni nu știe cu adevărat cine sunt. Totuși, acest lucru nu le poate feri de diverse probleme cum ar fi virusarea computerului și pierderea tuturor fișierelor (fotografiile, muzica, texte) sau de întâlnirea unor persoane care să le hartuiască.

De obicei, copiii și adolescenții sunt cei mai supuși acestor riscuri, așa că dacă faci parte din aceste două categorii, iată câteva sfaturi pentru a fi în siguranță când navighezi pe internet.

1. Nu da click pe link-urile suspecte. În timpul navigării tale pe internet nu da click pe nici un link care ți se pare suspect, fie primit pe email, pe clientii de instant messenger cum ar fi Yahoo Messenger, MSN, Skype sau întâlnit pe site-urile pe care le vizitezi. Verifică atent inclusiv link-urile primite de la prieteni. Este posibil ca aceștia să aibă calculatorul virusat și să trimită astfel de link-uri fără voia lor și astfel poți să te virusezi și tu.

2. Nu descarca și nu rula programe sau fișiere din surse necunoscute sau suspecte. De foarte multe ori acestea sunt trimise de un program numit "backdoor" și conține virusi. Este indicat să ceri confirmarea trimiterii acestor programe sau fotografiile. De asemenea, nu descarca programe de pe internet de pe pagini suspecte.

3. Nu vorbi cu strainii. Pe clientii de mesaje instant, pe site-urile sociale sau pe chat nu stabilești legături și nu răspunde persoanelor străine, iar dacă intri într-un dialog cu acestea, nu stabilești întâlniri reale și nu furnizezi informații personale.

4. Nu transmite informații confidențiale sau personale. Nu furnizezi informațiile tale personale, cum ar fi adresa, numărul de telefon, vârsta) pe internet în nici un mediu (mesagerie instantă, email, bloguri, forumuri). Pentru crearea unui cont pe un site social nu permite vizualizarea acestui tip de informații decât celor selectați ca prieteni și evident, nu accepta crearea unei legături de prietenie cu persoane necunoscute. Pentru bloguri, forumuri și alte tipuri de comunicații (cum ar fi site-urile de jocuri spre exemplu) utilizează un pseudonim și folosește eventual o adresă de email alternativă și creează special pentru acest tip de activități.

5. Spayware și Malware. Dacă stația ta de lucru începe să afișeze mesaje care te invită să cumperi anumite produse, sau te anunță câștigarea unui premiu sau orice alt gen de invitație, calculatorul tău este infectat și este imperativ necesar să rulezi un program pentru devirusare.

6. Instalează programe de protecție a calculatorului. Instalează un antivirus și un program tip firewall care oferă protecție în timp real și care te poate salva de o infecție a calculatorului. Din când în când este indicat să rulezi și un program anti-spyware.

Bibliografie:

1. „*Cuvintele dor, nu-i așa?*” - E-book realizat de Romtelecom, Decembrie 2012, Editat de Mandragora;
2. I. Juvonen & Graham S. (Eds.) (2001). „*Peer harassment in school*”. New York: Guilford Publications;
3. Iweus D. (2001). „*Olweus' core program against bullying and antisocial behavior: A teacher handbook*.” Universitatea Bergen, Norway.

CYBERBULLYING – WHEN BULLYING GOES ONLINE

*Prof. Cristian Coloneu
Scoala Gimnaziala nr. 15
Dr. Tr. Severin*

Cyberbullying is bullying (social and verbal bullying and physical threats) that uses digital technology in some way.

As technology becomes more central to young people's lives, cyberbullying is on the rise. Access to technology means that cyberbullying can happen at anytime — a student's own home may not even be a safe place from bullying. While cyberbullying often takes place at home and after school hours, the impact can also be felt in school.

Students increasingly communicate with each other in ways that are unknown to adults and free from supervision. The nature of technology means that digital content can be shared and seen by a very wide audience almost instantly and is difficult to delete permanently.

Although cyberbullying shares some of the same elements as 'traditional' bullying, bullying using technology can be more complex and harder to deal with.

For example, an unflattering picture or rude message can be quickly spread across the internet. The element of repetition which is seen in offline bullying is compounded by the material reaching a much wider audience and having a more lasting effect than the original poster may have intended.

Being able to attack someone online and still remain anonymous creates an imbalance of power regardless of age, physical strength or social status. So does better access to (or ability to use) technology.

Cyberbullying can involve people who have never met in real life and who have no social connections.

Cyberbullying also has fewer boundaries than physical bullying.

This is because digital information can be:

- Quickly shared, spread and viewed
- stored in multiple locations
- created and shared automatically
- stored in a way that only certain groups can see
- shared and posted at anytime of the day or night
- left as a permanent record (e.g. photos posted on the internet).

Cyberbullying has some unique characteristics, but it can't be dealt with in isolation from other forms of bullying. Imposing barriers to technology generally doesn't prevent cyberbullying. It's more effective to support the development of safe and responsible online behaviour and to talk with students about how to deal with unpleasant online experiences, than to restrict access.

It is important that you work with your child to agree on a plan of action that supports them but doesn't harm their social life further or reduce their contact with friends.

Save offending text messages and take screenshots of any abuse online.

Report internet cyberbullying to the website where the bullying took place. Usually there is a 'report abuse' button or 'safety' link, as well as a 'block sender / user' link.

You can also report an incident to [The Orb website](#) and it will be sent to the best organisation to investigate or provide advice.

Many social networking sites such as Facebook have a 'block' or 'report' function where a student can enter the user names of people bothering them or people they want to avoid.

If bullying occurs through text messages, contact your child's mobile phone company and ask them to take action. Phone companies have an agreement to liaise with each other and take action where appropriate. They can block numbers or disable an account (that the texts or calls are originating from).

If the bullying involves another student at your child's school or it's affecting your child at school, talk to the school. Parents should regularly remind children not to post or share images they don't want spread further, including email, pxt and txt.

Bibliography:

1. Alvarez, Antonia R.G. "IH8U': Confronting Cyberbullying and Exploring the Use of Cybertools in Teen Dating Relationships." *Journal of Clinical Psychology* 68, no. 11 (2012): 1205–1215. doi:10.1002/jclp.21920.
2. Christian Elledge, L, Anne Williford, Aaron J Boulton, Kathryn J Depaolis, Todd D Little, and Christina Salmivalli. "Individual and Contextual Predictors of Cyberbullying: The Influence of Children's Provictim Attitudes and Teachers' Ability to Intervene." *Journal of Youth and Adolescence* 42, no. 5 (2013): 698–710. doi:10.1007/s10964-013-9920-x.
3. Slonje, Robert, and Peter K Smith. "Cyberbullying: Another Main Type of Bullying?" *Scandinavian Journal of Psychology* 49, no. 2 (2008): 147–154. doi:10.1111/j.1467-9450.2007.00611.x.
4. Smith, Peter K, JessMahdavi, Manuel Carvalho, Sonja Fisher, Shanette Russell, and Neil Tippett. "Cyberbullying: Its Nature and Impact in Secondary School Pupils." *Journal of Child Psychology and Psychiatry, and Allied Disciplines* 49, no. 4 (2008): 376–385. doi:10.1111/j.1469-7610.2007.01846.x.

LES CONSÉQUENCES DE "CYBERBULLYING"

*Prof. Luciana Coloneu
Școala Gimnazială nr. 14*

Un nouveau type de harcèlement est apparu sur le web. Il s'agit du "cyberbullying", qui peut avoir des conséquences dramatiques, selon la Commission nationale de l'informatique et des libertés. La Commission nationale de l'informatique et des libertés (Cnil) a tenu à mettre en garde les internautes.

Le cyberbullying commence à se répandre. Il s'agit d'un type de harcèlement sur le web qui comprend insultes et humiliations, généralement de façon anonyme: "Le plus souvent, le harcèlement passe par la création d'un sujet de discussion, groupe ou page sur Facebook ou un autre réseau social, visant une personne. Sur cet espace dédié à un individu, des internautes vont venir insulter cette personne", explique la Cnil. "Il se crée alors un véritable espace de défouloir".

Les conséquences peuvent être désastreuses. La victime peut perdre confiance en elle, l'estime de soi, se désocialiser et même avoir des idées suicidaires. C'est la triste fin qu'a connue Phoebe Prince, 15 ans, Irlande, qui est venue s'installer avec sa famille aux États-Unis: "Ce phénomène touche les adolescents mais commence à concerner les adultes, notamment les professeurs. Le cyberbullying peut aussi apparaître dès l'école primaire".

La présente étude s'est appuyée sur le modèle transactionnel de stress de Lazarus dans le but de s'intéresser aux mauvais impacts du cyber harcèlement sur les victimes de tels actes, ainsi qu'aux différents facteurs susceptibles de diminuer ou d'amplifier cet effet, comme les représentations cognitives, les aspects contextuels de la situation, ses propriétés stressantes et les stratégies d'adaptation adoptées par les victimes. Les analyses ont été réalisées à partir d'un échantillon de 844 victimes de cyber harcèlement âgées de 14 à 21 ans, dont 700 filles. Ces participants ont été recrutés dans des groupes d'intérêt sur le site de réseautage social Facebook et ils ont complété un questionnaire en ligne portant sur la situation de cyber harcèlement qu'ils ont vécue. Les résultats indiquent d'abord que les victimes de sexe féminin seraient prédisposées psychologiquement à être affectées plus négativement par des situations de cyber harcèlement, qu'elles auraient tendance à subir des situations de cyber harcèlement d'une plus grande gravité intrinsèque que celles des garçons et qu'elles choisiraient des stratégies d'adaptation d'une moins grande efficacité. Il est donc peut-être intéressant à noter qu'elles subissent des conséquences d'une plus grande gravité à la suite de leur situation de cyber harcèlement. Il apparaît également que les situations de cyber harcèlement qui comprennent aussi de l'intimidation hors ligne auraient tendance à être d'une plus grande gravité intrinsèque que les situations de cyber harcèlement qui se déroulent en ligne seulement.

Enfin, les résultats d'analyses de pistes causales semblent montrer que le modèle transactionnel de stress de Lazarus permet d'analyser efficacement comment les situations de cyber harcèlement peuvent avoir ou ne pas avoir d'impact sur les jeunes filles qui en souffrent.

Le plus important facteur de risque de la gravité des conséquences subies est l'adoption de la fuite en résultant de la situation, suivie de l'occurrence d'intimidation hors ligne, de l'adoption du contrôle de soi, de la variété de gestes, du sentiment de responsabilité, de la perception de durée de la situation et de la fréquence de victimisation par intimidation hors-ligne dans le passé. La possession d'optimisme et d'estime de soi constituerait toutefois un facteur de protection important contre l'impact du cyber harcèlement sur les filles.

Bibliographie par ordre alphabétique:

1. Alvarez, Antonia R.G. “‘IH8U’: Confronting Cyberbullying and Exploring the Use of Cybertools in Teen Dating Relationships.” *Journal of Clinical Psychology*68, no. 11 (2012): 1205–1215. doi:10.1002/jclp.21920.
2. Bauman, Sheri, and Heather Pero. “Bullying and Cyberbullying Among Deaf Students and Their Hearing Peers: An Exploratory Study.” *Journal of Deaf Studies and Deaf Education*16, no. 2 (2011): 236–253. doi:10.1093/deafed/enq043.
3. Brunstein Klomek, Anat, Andre Sourander, and Madelyn Gould. “The Association of Suicide and Bullying in Childhood to Young Adulthood: a Review of Cross-sectional and Longitudinal Research Findings.” *Canadian Journal of Psychiatry. Revue Canadienne de Psychiatrie*55, no. 5 (2010):282–288.
4. Chesney, Thomas, Iain Coyne, Brian Logan, and Neil Madden. “Griefing in Virtual Worlds: Causes, Casualties and Coping Strategies.” *Information Systems Journal*19, no. 6 (2009): 525–548. doi:10.1111/j.1365-2575.2009.00330.x.
5. Chisholm, June F. “Cyberspace Violence Against Girls and Adolescent Females.” *Annals of the New York Academy of Sciences* 1087 (2006): 74–89. doi:10.1196/annals.1385.022.
6. Christian Elledge, L, Anne Williford, Aaron J Boulton, Kathryn J Depaolis, Todd D Little, and Christina Salmivalli. “Individual and Contextual Predictors of Cyberbullying: The Influence of Children’s Provictim Attitudes and Teachers’ Ability to Intervene.” *Journal of Youth and Adolescence*42, no. 5 (2013): 698–710. doi:10.1007/s10964-013-9920-x.
7. Dehue, Francine. “Cyberbullying Research: New Perspectives and Alternative Methodologies. Introduction to the Special Issue.” *Journal of Community & Applied Social Psychology*23, no. 1 (2013): 1–6. doi:10.1002/casp.2139.

ON TEACHING ENGLISH USING ICT TOOLS IN A SAFE ONLINE ENVIRONMENT!

Mădălina Costache
Școala Gimnazială „ing. Oprișan Iarca” Unguriu și
Școala Gimnazială “Vasile Voiculescu” Pîrscov

The 21st century is a digital century of science, technology and communication. The young generation is so diverse and *digital*. That is why teachers search constantly for different strategies, methods and techniques to apply in the process of teaching and learning.

Today's technology is the most appropriate tool that helps teachers to create an attractive learning environment. Students are always in a hurry. They prefer learning everything faster by just using tools to learn languages more rapidly and in more interesting ways. ICT tools can assist teachers in this matter, as teachers are in a continuous search for different ways of accessing new resources, producing authentic materials and providing expertise that will better develop the skills of their students, learners of English (or other foreign languages). Being considered a significant tool of the society, in all domains of activity, ICT – *Information and Communication Technology* – has gained an important role in language learning and it is now a major instrument for education, used from preschool to university.

Therefore, ICT and computers play a major role in the learning process especially in learning English language. Their application in teaching and learning contribute on improving language communication. A variety of ICT tools helps teachers to teach their students not only in the classroom but also at home. Many kinds of applications that could be used in the classroom can improve and make the lesson better and more attractive.

The search of keywords on Google or other searching engines usually leads to many sites and information by different authors. The internet offers a lot of opportunities for cooperation between schools, teachers and students from different parts of the world and, consequently, the development of communicative skills as the main goal is easier to be reached.

Besides many advantages, there are also disadvantages of using ICT for teaching in schools. Even if preparing lessons using ICT tools is often time consuming or technical problems can be often encountered or the lack of computers are some of the most important problems in schools, *online safety* is by far the most important problem to be known by teachers and students and to be solved by the authorities.

It is well known that millions of dollars are invested annually for the security in the virtual environment. Many individuals have their data stored in this environment and thus the virtual environment plays an important role in people's security. Therefore, an important factor in the virtual security is the protection of the databases, such as MySQL – a relational database management system (RDBMS) based on Structured Query Language (SQL), which is the most popular language for adding, accessing, and processing data in a database – most often used, especially within the framework of the web. Even if some platforms use an encrypted Secure Sockets Layer (SSL) connection, some data bases can be “injected” and, eventually, the stored information is compromised. Another hostile action on the virtual space is represented by attacks of DDoS type that can cause huge damage to web corporations by compromising their servers. Even if most networks are protected with a so-called anti-Distributed Denial of Service (DDoS) system, these attacks are imminent.

Teachers should be able to use technology as a part of their usual activity plan but, at the same time, they have to know about the risks that could come across. Using technology in class is not necessarily beneficial, especially if the method used is not effective, or worse, the safety is undermined. That is why I strongly believe that all teachers should inform their students about all the risks, especially if they encourage them to connect with one another as an important part of their

course. Teachers should bring out during class what students know about *online safety* and discuss relevant online safety issues, such as: privacy, real names and personal information, photographs and videos, present location, address and telephone number, email and chat, especially online harassment to prevent unfortunate events, in order for the students to learn how to be safe online

Teachers should learn to integrate technology in class, by introducing more activities and making the process of teaching and learning more efficient and enjoyable and, at the same time, they should identify online resources that could be useful for their students in the same time raising awareness about online safety. Sites as: SafeTeens.com (<http://www.safeteens.com>), SafeKids.com (<http://www.safekids.com>), even LearnEnglishTeens.britishcouncil.org (<http://learnenglishteens.britishcouncil.org/uk-now/video-uk/online-safety-tips>) can be accessed and their resources can be adjusted for use in class.

In conclusion, by applying and being aware of online safety rules teachers could create a modern and safe environment for their students for learning effectively and using computers for educative purposes. The virtual environment is in a continuous development and online safety will always be an issue. Yet, its use is indispensable.

REFERENCES (bibliography and weblibliography):

1. Graham Stanley, *Language Learning with technology. Ideas for integrating technology in the classroom*, Oxford University Press, 2013;
2. https://en.wikipedia.org/wiki/Internet_safety
3. <http://www.safeteens.com>
4. <http://www.safekids.com>
5. <http://learnenglishteens.britishcouncil.org/uk-now/video-uk/online-safety-tips>
6. <https://www.wikihow.com>

AGRESIUNEA VIRTUALA LA COPII – FENOMENUL CYBERBULLYING

*Prof. Craciunescu Nicoleta
Scoala Gimnaziala Jiana, Jud. Mehedinti*

Copiii se pot comporta destul de agresiv in anumite contexte. Mai ales in mediul scolar, amenintarile, insultele sau violenta fizica in randul copiilor sunt frecvente, dand nastere la fenomenul de bullying. In ultima vreme, asistam la raspandirea agresivitatii prin intermediul tehnologiei de comunicare. Ajungem astfel sa discutam despre “cyberbullying”, adica o forma de agresiune virtuala.

Ce este agresiunea virtuala?

Acest fenomen, ca orice alta forma de agresiune, implica o victima si un agresor, particularitatea sa fiind faptul ca are loc pe internet sau prin comunicare telefonica. Cand victima sau agresorul este minor, vorbim despre “cyberbullying”.

In mediul online, agresiunea poate insemna multe lucruri: mesaje de amenintare, postarea fotografiilor unui alt copil pe site-uri pornografice, folosirea contului de email, furtul parolei si blocarea conturilor, trimiterea de mesaje in numele altui copil, postarea pe bloguri a informatiilor personale sau false cu scopul de a afecta reputatia altui copil, raspandirea virusilor, abonarea altor copii la site-uri pornografice etc.

De multe ori, copiii care au fost victime ale cyberbullying-ului devin la randul lor agresori, ca reactie la nedreptatea care li s-a facut.

Cum poti preveni agresiunea pe internet?

Incurajeaza comunicarea cu copilul tau. Arata-te deschis si reactioneaza rational. Multi parinti iau decizii radicale atunci cand afla ca fiul sau fiica lor a fost victima unei agresiuni online, interzicand accesul la internet, sau nu inteleg corect situatia, considerandu-l pe copil responsabil de problema in care este implicat.

Un obicei “sanatos” este sa isi verifice frecvent numele pe Google, cu o cautare de tipul “Maria Popescu” (ghilimelele dau rezultate mai bune, caci se vor afisa doar paginile unde apare “Maria Popescu”, nu si cele unde apare “Maria” intr-o propozitie si “Popescu” in alta). Astfel, poate descoperi daca numele lui apare pe alte site-uri decat isi doreste.

Actiuni nerecomandate copilului

- Sa posteze pe internet fotografii cu alte persoane fara a cere acordul persoanelor respective
- Sa se dea drept alta persoana atunci cand foloseste Messengerul sau alte servicii de mesagerie instant
- Sa afle si sa schimbe parolele altor persoane
- Sa trimita emailuri care nu contin nicio informatie utila pentru destinatar

Actiuni pe care i le poti recomanda

- De multe ori, mailurile pot ajunge la alte persoane decat am intentionat initial. De aceea, este bine sa evite sa trimita informatii personale pe email si sa se limiteze la a scrie lucruri care nu l-ar afecta daca ar fi aflate si de alte persoane
- Sa pastreze parolele doar pentru el. Invata-l sa isi schimbe parola daca banuieste ca cineva i-o cunoaste
- Inainte de a da forward unui email, sa ceara permisiunea persoanei care a trimis emailul initial
- Sa aiba grija tot timpul la felul in care se exprima atunci cand comunica online

Cum poti opri cyberbullying-ul?

- Daca descoperi ca agresivitatea online il afecteaza si pe copilul tau, discuta despre persoana responsabila. Ia legatura cu parintii respectivului si incearca sa gasiti impreuna o solutie
- Recomanda-i sa nu raspunda in niciun fel mesajelor agresive primite, chiar daca il cunoaste pe agresor, ci sa apeleze la un adult in care are incredere pentru a rezolva problema
- Invata-l sa foloseasca metodele de “raportare abuz” de pe site-urile de socializare, sa elimine din lista de prieteni persoana care il hartuieste si sa blocheze mesajele primite pe telefon de la persoana respectiva
- Daca mailurile sau mesajele sunt primite in timpul orelor si sunt trimise de un coleg de clasa, poate cere ajutorul cadrelor didactice pentru a gasi o solutie
- Spune-i copilului sa pastreze toate dovezile agresiunii virtuale, email-urile si mesajele primite. Daca situatia se inrautateste, iar copilul tau este in pericol, poti sa faci o plangere la politie impotriva agresorului

CONTROLUL PARENTAL ÎN MEDIUL ONLINE

*Prof. Crețescu Rodica Angelica
Colegiul Național "Gheorghe Țițeica"*

Romania is among the countries with the fastest internet connection and this grants us unlimited access to any information we want at a few clicks away. The Internet, while having many benefits, bring also involves great risks, especially when it comes to children.

By surfing the web, the child left unattended on the Internet exposes himself to a series of risks such as: tracking by unknown people with hidden intentions; online humiliation, a phenomenon called "cyber bullying" that may have serious repercussions; the use of pictures of people or communities that are at least dubious, or identity theft can easily destroy one's reputation online, the posted content being almost impossible to delete; can access obscure areas of the Internet, sites with inappropriate pornographic or violent content, and other categories such as: murder, drugs, suicide, hacking, hate encouraging sites, and others.

A Bitdefender study conducted in 2013 showed that small children are accessing inappropriate content from just 6 years, and a quarter of 12-year-olds and 17% of 10-year-olds have at least one social networking account on which they are active at least 10 times a day.

Social networks are a danger to children if they do not know a few rules of use, and parents should pay more attention to and access to the Internet for children to better protect them online, discussing with them, setting clear rules when it comes to devices connected to the net and an application for parental control.

In Romania, many parents underestimate the seriousness of using the online environment inappropriately by their children, communicating inefficiently or not at all with the children.

Romania se află în rândul țărilor cu cea mai rapidă conexiune la internet, iar acest lucru ne permite acces nelimitat la orice informație ne dorim, la câteva click - uri distanță. Beneficiile internetului aduc cu ele și mari riscuri, mai ales când ne gândim la copii.

Utilizarea Internetului este acum complet integrată în viața de zi cu zi a copiilor, tot mai mulți copii știu să navigheze pe internet înainte să meargă la școală. Ei accesează Internetul la vârste din ce în ce mai fragede. 93% dintre tinerii cu vârste cuprinse între 12 și 16 ani sunt deja prezenți în mediul online, în timp ce 63% intră pe Internet zilnic sau aproape zilnic, conform unui studiu realizat de Top Ten Reviews. Asta ar trebui să-i determine pe părinți să fie mai atenți la cât și cum folosesc copii Internet-ul, securitatea copiilor pe Internet devenind la fel de importantă ca siguranța pe care părinții le-o dau în viața de zi cu zi, iar multe dintre pericolele sociale s-au mutat în mediul online.

Riscurile sunt mai mari decât ne închipuim, mai ales ca internetul este plin de conținut ce stă la discreția oricui. Navigarea copilului pe internet nesupravegheat îl expune la o serie de riscuri precum: urmărirea de către persoane necunoscute, cu intenții ascunse; umilire online, fenomen care se numește "cyber bullying" și care poate să aibă repercursiuni grave asupra copilului; utilizarea pozelor sale de persoane sau comunități cel puțin dubioase sau i se poate fura identitatea foarte ușor;

își poate distruge extrem de ușor reputația online, materialele postate fiind aproape imposibil de șters; poate accesa zone obscure ale Internetului, site-urile cu conținut nepotrivit, pornografic sau violent și alte categorii precum: crimă, droguri, sinucidere, hacking, site-uri care încurajează ura și altele.

Un studiu Bitdefender realizat în 2013 a arătat că cei mici accesează conținut inadecvat chiar de la 6 ani, iar un sfert dintre copiii de 12 ani și 17% dintre cei de 10 ani au cel puțin un cont pe o rețea de socializare, pe care-l verifică uneori și de 10 ori pe zi. Adesea, aceștia mint în privința vârstei lor pe Facebook, unde, pentru a avea un cont, trebuie să aibă cel puțin 13 ani.

Rețelele sociale sunt un pericol pentru copii dacă aceștia nu cunosc câteva reguli de utilizare. Curioși fiind, copiii pot fi ușor tentați să accepte prietenia unor necunoscuți. Potrivit unui raport EU Kids Online, cea mai frecventă activitate online riscantă pentru copii este comunicarea cu persoane pe care nu le-au întâlnit față în față. 30% dintre copiii europeni cu vârsta între 9 și 16 ani care folosesc Internetul au comunicat online cu o persoană pe care nu o întâlniseră față în față. Această activitate poate fi riscantă nu doar în viața online: 9% dintre copii și-au dat și întâlnire cu persoane cunoscute pe Internet. Rețelele sociale sunt periculoase pentru copii și din perspectiva scam-urilor propagate în acest mediu. Cei mici sunt utilizatori vulnerabili și pot să dea click cu ușurință pe linkuri periculoase și escrocherii. În spatele unor jocuri și aplicații aparent inofensive se pot ascunde extensii de browser periculoase, linkuri frauduloase sau scheme cu SMS-uri cu supra-taxă. Părinții îi pot educa pe cei mici să fie foarte prudenți în acceptarea prieteniei unor necunoscuți.

Părinții ar trebui să acorde mai multă atenție copiilor și accesului acestora la internet, pentru o mai bună protecție a acestora în mediul online pot:

- Amplasa calculatorul familiei într-un loc de unde puteți supraveghea monitorul.
- Stabili reguli clare când vine vorba de folosirea calculatorului, tabletei și a telefonului de către copii. Vorbiți cu cei mici despre pericolele care pot exista pe Internet și care îi pot afecta atât în viața online, cât și în cea offline.
- Să își sfătuiască copiii să nu răspundă la mesaje spam, la hărțuiri de tip cyber-bullying sau mesaje cu conținut obscen sau agresiv.
- Atunci când consideră că cei mici au vârsta potrivită pentru crearea unor profiluri pe rețele sociale, să îi ajute să își seteze opțiunile de securitate. Încurajați copiii să restricționeze numărul de informații publicate online și să nu accepte prietenia virtuală a unor oameni pe care nu îi cunosc și în viața de zi cu zi.
- Sfătuiască pe copii să fie atenți când se joacă pe telefon sau tabletă și să aibă grijă la aplicațiile instalate. Unele jocuri aparent inofensive conțin reclame agresive (adware) și virusi capabili să trimită mesaje la numere cu supra-taxă și să acceseze informații confidențiale stocate în telefon.
- Își ajute copiii să stea departe de pedofili și escroci care abuzează de noua opțiune Facebook Graph Search. Rețeaua socială permite și apariția minorilor în rezultate, iar datele personale publicate de cei mici pot fi vizate și de criminalii informatici.
- Să folosească o aplicație de control parental pentru a monitoriza activitatea copiilor la calculator și în mediul online.

În România, mulți părinți subestimează gravitatea utilizării mediului online în mod necorespunzător de către copiii lor, comunicând pe această temă ineficient sau deloc cu cei mici.

Surse bibliografice:

1. www.bitdefender.ro
BE AWARE, BE SECURE.
2. www.enisa.europa.eu/cybersecmonth
www.cert.ro/tag/ecsm

CYBERBULLYING: A REAL AND GROWING THREAT

Prof. Crișan Cristina-Alina, Școala Gimnazială Theodor Costescu

The rapid growth of electronic and computer-based communication and information sharing during the past decade has dramatically changed social interactions, especially among teenagers. Most teenagers have a personal computer or mobile phone and communicate daily with several people at the same time, being exposed to the influences of instant contact and its repercussions, which in many cases can be harmful.

More recently, cyberbullying, a new form of violence expressed through electronic media, has concerned parents, educators and researchers due to its effects on children's mental and physical health.¹ The term cyberbullying is derived from traditional bullying behaviors, which are observed mainly among elementary-school students, such as verbal abuse, teasing, insults and threats, as well as physical aggression, such as hitting, kicking, punching and damaging the belongings of others. Such behaviors must occur repeatedly and systematically against an individual who fails or is unable to defend himself or herself, in order to be classified as bullying². Cyberbullying, on the other hand, involves the use of electronic media with the intention of causing harm, humiliation, suffering, fear and despair for the individual who is the target of aggression. These actions can be carried out via email, chat rooms, online voting booths, cell phones and instant messaging³.

Cyberbullying has been defined as "any behavior performed through electronic or digital media by individuals or groups that repeatedly communicates hostile or aggressive messages intended to inflict harm or discomfort on others"⁴. From this perspective, the following have been categorized as forms of cyberbullying (Cantone, Piras, Vellante, et al., 2015)⁵: *Flaming* (online fights with angry and vulgar language via electronic messages); *Harassment* (sending mean and insulting messages repeatedly); *Cyberstalking* (repeated, intense harassment and denigration, which includes threats or creates fear); *Deingratiation* (spreading rumors, spending or posting gossip about a person online, in order to damage his/her reputation or friendships); *Impersonation* (pretending to be someone else, then sending and posting material to get the victim in trouble or danger, or damage his/her reputation or friendships); *Outing* (sharing someone's secrets or embarrassing

¹ Suzuki K, Asaga R, Sourander A, Hover CW, Mandel D. Cyberbullying and adolescent mental health. *Int J Adolesc Med Health* 2012; 24:27-35

² Monks C, Smith PK. Definitions of "bullying": age differences in understanding of the term, and the role of experience. *Br J Dev Psychol* 2006; 24: 801-21.

³ Smith PK, Mahdavi J, Carvalho M, Fisher S, Russell S, Tippett N. Cyberbullying: its nature and impact in secondary school pupils. *J Child Psychol Psychiatry* 2008; 49:376-85.

⁴ Tokunaga, R.S. Following you home from school: A critical review and synthesis of research on cyberbullying victimization. *Computers in Human Behavior* 2010; 26: 277-287

⁵ Cantone, E., Piras, A. P., Vellante, M., Preti, A., Daniélsdóttir, S., D'Aloja, E., Lesinskiene, S., Angermeyer, M.C., Carta, M.G., & Bhugra, D. Interventions on bullying and cyberbullying in schools: A systematic review. *Clinical Practice & Epidemiology in Mental Health* 2015; 11:58-76.

information or contents); *Trickery* (tricking someone's secrets or embarrassing information, then sharing it online); *Exclusion* (intentionally and cruelly excluding someone from an online group).

While bullying and cyberbullying share common features, they also differ. Bullying definitions usually stress "power" differentials between those bullied and those victimized, as well as proactive targeting and ongoing aggression. Differentials such as size and popularity and proactive targeting do not necessarily apply online. Cyberbullying also allows for reaching a large audience and attacking anonymously, which reduces the likelihood of repercussions and the type of direct feedback that enhances awareness of impact. Finally, online any individual may at times be the perpetrator, the victim or part of the audience.

Studies suggest that 20-40% of teenagers will have at least one cyberbullying experience during their adolescence and that the number of cyber victims is increasing. A recent study reveals that the rate of cyberbullying is higher now in Romania than it was two years ago. About 45% of children were emotionally affected or offended in cyberspace in the past year, according to a recent study conducted by Salvati Copii (Save the Children) organization.⁶

The impact of cyberbullying on students not only can affect school performance, it can be a life shaping for those victimized, perpetrators and "witnesses". Cyberbullying can have serious effects on a child's wellbeing. Many children suffer drops in school grades, low self esteem, changes in interests, and depression. The complexity of the problem requires comprehensive, multifaceted, and integrated approaches to address it. This includes the combined efforts of social media providers and other internet sites, families, schools. Schools must move from just reacting to specific incidents to focusing on how to embed the matter into the curriculum and as part of a unified system to address barriers to learning and teaching.

What are Social Media Providers Doing to Counter Cyberbullying? In addressing the problem, social networking sites are creating cyberbullying online reporting systems. For example, Twitter, Instagram, and Facebook have set up cyberbullying informational pages, providing instructions for reporting a violation. See: Twitter - <https://support.twitter.com/articles/15794-online-abuse>.

General Internet Information Resources

An ever expanding set of sites focuses on countering cyberbullying and keeping youngsters safe online. They provide information about cyberbullying and other dangers, promote digital citizenship (i.e., responsible and appropriate use of online media), stress privacy and discuss monitoring what youngsters see and do online and how to deal with incidents when they occur. For example, see the cyberbullying resources the Educational Development Center (EDC) has put online.

School Efforts to Counter the Problem

School is the center of students' lives. Online harassment may take place on nights and at home, but the fallout is often seen at school and can interfere with the educational environment. In the worst case, students are so worried about cyberbullying that they can't focus on their studies or are afraid to come to school. It has become a school climate and safety issue. Schools are struggling to create policies that deal with cyberbullying and the use of cell phones at schools. Experts say banning technology⁷ is not the answer, but rather teaching kids to be good digital citizens. When schools adopt codes of conduct, they should apply to activity in or out of school and set the consequences up front. The notion that home and school are two separate spaces no longer exists in the minds of digital children.

As a teacher or school staff member, there are things you can do in the battle against online bullying.⁸

⁶<https://www.romania-insider.com/cyberbullying-rate-increases-in-romania/>

⁷http://blogs.edweek.org/edweek/DigitalEducation/2017/08/can_banning_phones_in_school_curb_cyberbullying.html

⁸<https://www.webwise.ie/teachers/dealing-with-cyberbullying-in-schools-2/>

- ❖ **Support:** Provide the person being bullied with support and reassurance. Tell them that they did the right thing by telling. Encourage the child to get help from parents, the school counsellor, principal or teachers. Ensure they know that there is support there for them.
- ❖ **Evidence:** Help the child keep relevant evidence for investigations. This can be done by taking screen shots or printing webpages. Do not allow the deletion of phone messages.
- ❖ **Inform:** Give the child advice for making sure it does not happen again. This can include changing passwords, contact details, blocking profiles on social networking sites or reporting abuse online.
- ❖ **No Retaliation:** Ensure that the young person does not retaliate or reply to their messages
- ❖ **Privacy:** Encourage the child to keep personal information private on the internet
- ❖ **Investigation:** The cyberbullying claim needs to be investigated fully. If the perpetrator is known, ask them to remove offending remarks or posts. All records should be kept as part of the investigation.
- ❖ **Report:** Abuse on social networking sites or through text messaging needs to be reported to the websites and mobile phone service providers.

Preventing cyberbullying will not be easy. Because of the fact it happens on the internet, it is difficult to police. However, the best way to prevent it is to treat it as a whole school community issue as well as treating it as another form of bullying within the school's anti-bullying policy. Teachers should make sure that all their students know that, no matter what its form, all bullying is wrong and will not be tolerated. There are a number of things teachers can drive home to their students too like teaching them about their rights and responsibilities online and making sure they are aware that the internet is not a private place. Other key message is to encourage a "telling" atmosphere – so that pupils will report cyberbullying where they see it. To do this, school can publicise different ways of reporting cyberbullying to give confidence to bystanders. Anti-bullying policies also need to be constantly updated and amended to deal with cyberbullying as it evolves. This will provide school with some solid ground in terms of investigations and sanctions. But most of all, teachers should encourage students to make friends and promote a positive and supportive atmosphere in the school which will ensure that cyberbullying does not thrive.

Bibliography

1. Agatston, P. Kowalski, R., & Limber, S. (2012). Youth views on cyberbullying. In J.W. Patchin & S. Hinduja (Eds.), *Cyberbullying prevention and response: Expert perspectives*.
2. Cantone, E., Piras, A. P., Vellante, M., Preti, A., Danielsdóttir, S., D'Aloja, E., Lesinskiene, S., Angermeyer, M.C., Carta, M.G., & Bhugra, D. (2015). Interventions on bullying and cyberbullying in schools: A systematic review. *Clinical Practice & Epidemiology in Mental Health*.
3. Monks C, Smith PK. (2006). *Definitions of "bullying": age differences in understanding of the term, and the role of experience*. Br J Dev Psychol.
4. Smith, P.K., del Barrio, C., & Tokunaga, R. (2013). Definitions of cyberbullying: How useful are the terms? In S. Bauman, D. Cross, & J. Walker (Eds.) *Principles of cyberbullying research: Definitions, measures, and methodology*.
5. Suzuki K, Asaga R, Sourander A, Hover CW, Mandel D. (2012). *Cyberbullying and adolescent mental health*. Int J Adolesc Med Health.
6. Tokunaga, R.S. (2010). Following you home from school: A critical review and synthesis of research on cyberbullying victimization. *Computers in Human Behavior*.
7. http://blogs.edweek.org/edweek/DigitalEducation/2017/08/can_banning_phones_in_school_curb_cyberbullying.html
8. <https://www.romania-insider.com/cyberbullying-rate-increases-in-romania/>
9. <https://www.webwise.ie/teachers/dealing-with-cyberbullying-in-schools-2/>

CYBERBULLING- INAMICUL DE DINCOLO DE ECRAN

*Cristea Luminita Georgeta
Colegiul National Traian*

Insafe,an organization of the European Union that coordinates Internet activities in Europe and the UPC Company,have launched this year s online. Safer Internet Safety Guide for children and parents. Soon,it will be available in several languages.

În ultima vreme ideea de bullying este din ce în ce mai des vehiculată.

Termenul de **“bullying”**, vine de la **“bully”(eng.)**, care înseamnă **bătăuș, huligan**. Dacă ar fi să asociem această denumire, cu o imagine creată de media de-a lungul timpului, am putea să ne gândim ori la acel tânăr care își terorizează colegii zilnic, le fură prânzul și toți trăiesc cu teama că oricând ar putea fi agresați de către acesta, ori la acel grup de fete populare și îmbrăcate după ultima modă, acestea fiind numite în engleză **“plastics”**, care mereu complotază împotriva unei persoane nevinovate și fără apărare.

Cuvântul **“bullying”**, poate fi asociat cu termenii de intimidare, terorizare, brutalizare. Bullying-ul poate fi înțeles ca un act de violență fizică și/sau psihică. Aceste acte de agresiune sunt prezente nu doar în filme, ci și în viața de zi cu zi. Deși acest subiect nu este mediatizat prea mult în România, există și la noi foarte multe cazuri de bullying. Situația în care fetele populare își găsesc o țintă, este cazul violenței psihice, iar cel al bătaușului, este cazul violenței fizice.

Cyberbullying-ul reprezintă agresarea cuiva, **din spatele unui calculator, sau al unui alt device prin care lumea poate comunica**. Pe diverse site-uri de socializare sunt adresate cuvinte jignitoare, pagini cu caracter discriminator, răutăți gratuite.

Cu cât ești mai expus pe Internet, cu atât poți cădea în plasa celor care de abia așteaptă să-și găsească o nouă victimă.

De aceea impactul pe care îl are acest tip de agresivitate asupra victimei este uriaș. Gândiți-vă ce înseamnă pentru o adolescentă să îi fie jignită zilnic de un coleg de clasă și ce se întâmplă când acesta, să zicem, postează pe pagina sa de Facebook o minciună despre ea, care poate fi citită de rude, cunoștințe, prieteni, fără ca victima să aiba posibilitatea să se apere. Studiile arată că adolescenții care sunt supuși acestui tip de agresiune sunt mai tentați să apeleze la alcool și droguri, nu mai vor să meargă la școală, au din ce în ce mai puțină încredere în ei înșiși și ajung să aibă probleme de sănătate.

Mulți dintre noi navigăm pe internet de mulți ani și se presupunem că avem idee de niște reguli de bază pentru a naviga în siguranță pe internet. Dar explozia broadband din ultimii ani a adus pe scena online foarte mulți utilizatori, de toate vârstele, utilizatori care sunt pradă ușoară

pentru milioanele de phisher, hackeri, trojans și viruși ce își fac veacul în undergroundul online-ului.

Nu da curs e-mailurilor care pretind a fi de la bănci, chiar dacă tu știi că ai cont acolo. Banca nu îți va trimite niciodată emailuri în care să îți ceară să schimbi pinul, să reactivezi contul, sau că ai primit sume de bani drept câștig. Dacă ai orice nelămurire legată de asta, sună la bancă sau și mai bine, mergi direct acolo. Sunt foarte mulți oameni care zilnic își donează conținutul conturilor unor hackeri care imită la perfecție mailurile sau siturile băncilor de renume din România, din care se detașează de departe Raiffeisen, banca cu cea mai mare incidență de fraudă din România.

Nu deschide așa-zisele felicitări trimise de prieteni pe mail. 99% sunt viruși trimiși automat de pe mailuri care imită adresele prietenilor tăi. Iar o felicitare care are terminația .exe nu va fi niciodată o felicitare, ci doar un virus care așteaptă să fie instalat.

Schimbă-ți lunar parola siturilor importante. Cea mai comună metodă de spargere a unui cont este printr-un program de tip brute force, care nu face altceva decât să introducă cifre și litere în căsuța de parolă, până când nimerește varianta corectă. Așa că schimbând lunar parola, poți să zădărnicești munca de zile sau săptămâni a unui hacker.

Nu lăsa persoane străine să utilizeze calculatorul tău. Nu ai de unde să știi ce fac sau ce situri folosesc. Pe lângă asta, dacă sunt "bine intenționate, poți avea surpriza că îți instalează un program tip keylogger, care memorează toată activitatea de pe tastatura ta și o trimite la o adresă de mail definită. Și așa trimiți parola de la mail, de la contul din bancă sau de oriunde altundeva. Încrederea trebuie să aibă o limită.

Cyberbullying-ul se referă la agresiuni repetate, de aceea este foarte important ca aceste acțiuni să fie notate, cu data, ora, IP, screenshot și tot ce este necesar pentru a dovedi existența lor. Pe de altă parte, atât copiii de școală, cât și adolescenții trebuie să știe că există legi care pedepsesc asemenea infrațiuni, de la amenințarea cu violența fizică și până la hărțuirea sexuală. Acest lucru este important și pentru agresor, care poate lua totul în derâdere, cât și pentru victimă, care trebuie să știe că se poate apăra.

Un internet liber nu înseamnă un internet în care să poți să ataci pe cine vrei, cum vrei, fără nicio consecință, apărându-te în spatele libertății de expresie prost înțeleasă, ci un loc unde lumea să se poată exprima fără să fie abuzată de toți cei care nu-s de acord cu tine sau nu au altceva mai bun de făcut decât să se simtă puternici pe net.

Bibliografie:

- Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston -, Cyberbullying: Bullying in the Digital Age", 2nd Edition;
- Cyberthreat: How to protect yourself from online bullying". *Ideas and Discoveries*. Ideas and Discoveries: 76. 2011

CYBERBULLYING - UL, DANGER IN THE SHADOWS!

*Prof. documentarist Cristian Luminița,
Liceul Pedagogic „ Spiru Haret ” Buzău*

Motto: It is better to prevent than to treat!

The lack of awareness among children regarding the consequences of browsing the internet without being in control has determined me to pick this theme. That lack of awareness is also caused by the fact that there are no books regarding cyberbullying and all the information on the matter can only be located in the online environment. The terrible repercussions of this phenomenon have determined a number of specialists to start studies on the matter and research its characteristics.

I have decided to start a survey among the most avid users of online social media websites and internet in general, the youth of our school. The survey was focused around one main question: „What does cyberbullying mean to you?”. I was shocked to find out that around 80 of the participants had no idea what cyberbullying meant even though they all new the English language quite well.

The other 20% gave answers like:

- Online harassment and I do not agree with using the internet as a means to humiliate or threaten other people, let alone posting someone’s personal information or other materials meant to harm someone.

- Cyberbullying represents teasing or offending someone using the internet. I am aware of people this has happened to. Luckily it has not happened to me.

- By cyberbullying I understand the humiliation of harassment of a child. It has not happened to me but I know of cases where the victim was really affected due to this phenomenon.

- Cyberbullying can be represented by online aggression, discrimination, exclusion from certain groups for not following the social norm (not being fashionable or trendy). It have not experienced it firsthand but I have met people that, through social media, felt attacked. I also consider to be cyberbullying the violent advertising on the websites I frequent, especially campaigns that use my name that was taken from the accounts I use to connect. „Hey *****.com would like to send you a message. Click here and check it out”. These pop-up windows make me feel harassed.

After reading through the answers it became obvious that some are more aware of the phenomenon than others and that only a few use the internet within certain boundaries. It is troubling that young individuals, especially minors, are granted too much freedom in regards to their usage of the online environment and most parents don`t see that as a problem.

Cyberbullying has been defined as a aggressive and intentional action performed by a group or an individual using the internet or other digital means of contact against a victim that is unable to defend itself with ease.(Smith, Mahdavi, Carvalho,& Tippett,2006;Willard,2005)

Bullying is the use of force, threat, or coercion to abuse, intimidate, or aggressively dominate others. The behavior is often repeated and habitual. One essential prerequisite is the perception, by the bully or by others, of an imbalance of social or physical power, which distinguishes bullying from conflict. Behaviors used to assert such domination can include verbal harassment or threat, physical assault or coercion, and such acts may be directed repeatedly towards particular targets. Rationalizations of such behavior sometimes include differences of social class,

race, religion, gender, sexual orientation, appearance, behavior, body language, personality, reputation, lineage, strength, size, or ability.

Lately this has become a serious problem regarding the world wide education.

As any form of aggression, virtual aggression involves an aggressor and a victim. The only particularity of this phenomenon is that everything is taking place in the online environment. Cyberbullying can take many forms such as invading ones private life, attacking someone's reputation through images, fake websites, and the use of private information and so on.

The victim can often suffers from low self-esteem, stress, anxiety, loneliness, fear and embarrassment, sleep and eating disorders. The victim can often avoid attending school and in certain scenarios the victim, in turn, can become the aggressor as a reaction to the unjust behavior he or she has been submitted to.

There are studies that show that both victim and aggressor sometimes go through stages of depression. They also shear a lot of characteristics like feeling less constricted in the online environment, they are avid internet users and have degrading relationships with their parents as they become less and less content with themselves.

The „Save the children Romania” association has launched a nationwide study regarding the bullying phenomenon in schools in order to obtain a better understanding of the underline reasons for this violent behavior and its scope between youngsters.

Unfortunately it has been revealed that 3 out of 10 children are excluded from groups by colleagues. Same ratio applies for physical threats and violence and 1 out of 4 children has been humiliated in front of his or her peers.

As it is in any case of aggression the consequences of cyberbullying can be quite dire. There are cases where individuals have committed suicide due to the constant attacks originating in the online environment and questions such as: „Why are you so ugly?”, „How come you haven't killed yourself yet?”, „The world would be a better place without you!”

The question that comes to mind is „How do we safeguard ourselves from cyberbullying?”

We could start by:

- helping children that are suffering;
- not being the aggressor and informing parents if you witness a cyberbullying incident
- Not sending messages when you are angry. Before you send something think about; the impact such a message would have on you;
- Safeguard your personal details. Do not give out your personal information under any circumstances;
- Do not give out your password, not even to friends;
- If someone is sending you a threatening message don't answer it. A reaction from yourself means a win for the aggressor. Save the message and show it to your parents;
- don't open emails from people you don't know or people that mean you harm;
- Don't post anything online that you don't anyone else to know.

The prevention of cyberbullying is essential and must come from both the social and family environment. Parents must have long talks with their children regarding aggression of any kind. It would be ideal for this to happen naturally, not after the child has become a victim or a participant to cyberbullying.

Unfortunately the phenomenon has spread worldwide and the odds of getting caught up in it are quite high.

BIBLIOGRAPHY:

<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042813009257>

<http://eprints.qut.edu.au/41318/41318.pdf>

<http://eprints.qut.edu.au/47912/47912.pdf>

ELEVII ȘI SIGURANȚA FOLOSIRII INTERNETULUI

**PROFESOR,
CROITORU CRISTIAN ALEXANDRU**

The Internet is an interesting and instructive informational environment that offers pleasant ways of spending leisure time. Children and young people are the fiercest users, the computer, the mobile phone and the Internet are fully integrated into their everyday life. Unfortunately, one of the negative effects of using the Internet by children is exposure to illegal or harmful content that may impact on the child's morale and psychological development. Exposure to these contents may result in a high level of anxiety or traumatic conditions, or by repetition of exposure, imitation, disinhibition, or desensitization.

At school, students need guidance for the correct and safe choice of sites that are useful to the instructional and learning process and to learn how to avoid those sites with negative or illegal content. Students can learn how to access interesting, fun and entertaining sites, following simple rules, presented and explained through exercises by teachers.

Este primordial faptul că Internetul face parte din viața copiilor încă de la vârste fragede, iar modul în care se ei se raportează la mediul online depinde de sfaturile primite de adulții din jurul lor. Așa cum îl știm azi, internetul, a apărut în Statele Unite ale Americii, în anii '60, într-o agenție finanțată de către guvern, numită ARPA(ADVANCED RESEARCH PROJECTS AGENCY), iar cuvântul *internet* desemnează un set de reguli prin care două rețele de calculatoare pot schimba informații între ele. Inițial, Internetul a fost o uriașă bază de date cu scop științific și educațional, însă datorită creșterii numărului de utilizatori conectați la Internet, a crescut și numărul de site-uri, implicit a crescut și numărul vizitatorilor, aceștia devenind consumatori de servicii sau produse.

Internetul este un mediu informațional interesant și instructiv ce oferă modalități plăcute de petrecere a timpului liber. Copiii și tinerii sunt cei mai înfocați utilizatori, calculatorul, telefonul mobil și Internetul integrându-se deplin în viața lor cotidiană. Nu este o noutate amploarea la care este utilizat internetul de către copii și tineri în ziua de azi. Însă mult mai puțin se vorbește despre pericolele la care se expun aceștia în momentul în care navighează pe Internet, neglijând un minim de măsuri de protecție personală. Tematica siguranței pe internet este extrem de vastă, iar prin simplul fapt că internetul oferă posibilități aproape nelimitate de disimulare a identității, oricine ar trebui să manifeste discreție în postările pe rețelele de socializare și să fie foarte strict în divulgarea datelor cu caracter personal.

Dacă în cazul adulților, siguranța pe Internet este o responsabilitate individuală, pentru copii rolul părinților și al școlii este fundamental, în vederea dezvoltării de comportamente responsabile online sau indicării normelor de bază în domeniul securității online în scopul evitării sau limitării potențialelor pericole. Din păcate, se constată că adeseori copiii primesc dreptul de a utiliza internetul înainte de a fi învățați despre pericolele ascunse ale acestuia și regulile minime de protecție pe care trebuie să le respecte pentru a nu deveni victime ale diverselor infracțiuni. Se ajunge astfel la trafic de persoane, de la hărțuire la instigare, la ură și discriminare, infracțiunile din mediul online pot fi dintre cele mai grave. Prezența copiilor în rețelele de socializare nu mai miră azi pe nimeni, sunt expresia firească a dorinței lor de comunicare și afirmare personală. În absența

unui control parental, dar mai ales a unei autocenzuri absolut necesare într-un spațiu în care fiecare își poate crea o imagine, adeseori lipsită de realism sau chiar falsă, acest comportament online poate scăpa de sub control, devenind chiar nociv.

Rolul părinților și profesorilor este orientat către pregătirea copiilor pentru a utiliza Internetul pentru a deveni un loc agreabil pentru dezvoltarea și creșterea potențialului elevului, pentru a beneficia de accesul la informații și cunoștințe. În ultimii ani s-au dezvoltat și rețelele de socializare care au preluat o parte importantă a vieții sociale cotidiene, putem spune că a devenit chiar o dependență pentru unele persoane, acestea folosind Internetul într-un mod excesiv, care poate deveni dăunător.

Siguranța pe Internet începe cu identitatea digitală, prin care se dorește păstrarea confidențialității prin protecția atributelor, preferințelor și a datelor asociate cu o astfel de identitate împotriva răspândirii și dezvoltării acestora în mediul online.

Din păcate, unul din efectele negative ale folosirii Internetului de către copii este expunerea la conținuturile ilegale sau dăunătoare care pot avea un impact asupra moralității și dezvoltării psihice ale copilului. Expunerea la aceste conținuturi poate avea drept consecințe un nivel ridicat de anxietate sau stări traumatice, ori prin repetarea expunerii, atitudini de imitare, dezinhibare sau desensibilizare.

Hărțuirea, cunoscută drept cyberbullying, atunci când are loc pe internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi e-mailul, telefoanele mobile, site-urile defăimătoare, blogurile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil, un individ sau un grup de indivizi. Utilizarea în siguranță și responsabilă a internetului de copii depinde în mare măsură de gradul de implicare a părinților, de modul în care aceștia stabilesc un dialog și o comunicare deschisă privind dificultățile întâlnite pe internet. Copiii au nevoie, în primul rând, de îndrumare și confirmare din partea părinților că activitățile lor online sunt sigure și utile în educația lor. La școală, inclusiv activitățile online cu caracter educațional pot avea ca urmare neplăcută apariția de imagini sau informații ilegale sau dăunătoare. Pentru a evita acest lucru, profesorii trebuie să cunoască și să-i informeze pe elevi asupra tehnicilor corecte de căutare și asupra procedurilor de apelare a serviciilor specializate (Ex.: HELPLINE, HOTLINE).

Cele mai des întâlnite sfaturi pentru siguranța în mediul online sunt să nu oferi persoanelor întâlnite pe internet informații personale despre tine sau familia ta; să nu spui parola de la e-mail-ul tău altor persoane, dacă le comunică această parolă acestea pot trimite mesaje jignitoare în numele tău sau pot intra pe site-uri interzise. Dacă vrei să te întâlnești cu o persoană pe care ai cunoscut-o pe internet, anunță-ți părinții anterior; oamenii pot fi foarte diferiți de ceea ce au pretins că sunt pe internet și astfel poți deveni victimă traficului de persoane și a altor întâmplări tragice, iar în ceea ce privește părinții, aceștia sunt sfătuiți să supravegheze activitatea copilului pe internet, să așeze computerul conectat la internet într-o zonă deschisă, de unde copilul poate fi ușor supravegheat, să instaleze instrumente de filtrare a accesului la internet, ca măsuri suplimentare de supraveghere, și să-și educe copilul cu privire la autoprotecția în mediul virtual.

La școală elevii au nevoie de îndrumare pentru alegerea corectă și sigură a site-urilor utile procesului instructiv-educativ și pentru a învăța cum trebuie evitate acele site-uri cu un conținut negativ sau ilegal. Elevii pot învăța astfel cum să acceseze site-uri, portaluri interesante sau distractive, urmând reguli simple, prezentate și explicate prin exerciții de către profesori.

Cadrele didactice au un rol important în depistarea fenomenului de hărțuire online (cyberbullying) prin unele semne apărute în comportamentul elevilor:

- Scăderea bruscă a performanței școlare și a implicării la oră;

- Absenteism sau evitarea activităților extrașcolare;
- Depresie, anxietate, nervozitate;
- Gânduri suicidale.

Pentru a preveni accesarea și vizualizarea de copii a unor site-uri care au conținut neadecvat vârstei lor, recomandăm câteva modalități simple prin care se poate restricționa accesul la astfel de site-uri: Activarea aplicației de tip „Control parental” pe care o au programele antivirus ar putea fi o soluție optimă. Aceste aplicații blochează accesul la site-urile care au conținut interzis minorilor și efectuează o analiză a căutărilor efectuate, pe internet, de copiii și a paginilor de internet accesate de cei mici. De asemenea, este recomandată crearea unui cont de utilizator pentru copil, separat de cel al părintelui, astfel încât minorul să nu poată instala pe computer niciun soft, fără parola părintelui, ce are calitatea de administrator.

Cu toate că poate să sune exagerat, iar unii copii s-ar putea să nu fie de acord sau să protesteze chiar, controlul parental este foarte important pentru siguranța lor. Prevenirea incidentelor din online ajută la prevenirea unor catastrofe care i-ar putea marca viața unui copil.

BIBLIOGRAFIE:

Don Tapscott, “*Crescuți digital*”, Editura Publica, 2011

Maria Ranieri, “*Toolkit Dezvoltarea competențelor digitale*” Virtual Stages Against Violence, DAPHNE Project, Salvați Copiii, 2012

www.cyberbullying.org

www.eukidsonline.net

PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING

**Profesor învățământ primar: DAIANU DANIELA
SCOALA GIMNAZIALA „DR.ALEXANDRU M. POPESCU,, PONOARELE**

Cyberbullying can be as simple as continuing to send emails or text messages harassing someone who has said they want no further contact with the sender. It may also include public actions such as repeated threats, sexual remarks, pejorative labels (i.e., hate speech) or defamatory false accusations, ganging up on a victim by making the person the subject of ridicule in online forums, hacking into or vandalizing sites about a person, and posting false statements as fact aimed at discrediting or humiliating a targeted person.¹ Cyberbullying could be limited to posting rumors about a person on the internet with the intention of bringing about hatred in others' minds or convincing others to dislike or participate in online denigration of a target. It may go to the extent of personally identifying victims of crime and publishing materials defaming or humiliating them.

Cyberbullying - o nouă provocare a nativilor digitali

Realitate sau ficțiune?

În timp ce facem parte dintr-o lume digitală, unele probleme din viața de zi cu zi se mută în spațiul virtual, de aceea avem nevoie să învățăm să le facem față și să îi învățăm pe copii cum să le gestioneze. În continuare descriu câteva dintre agresiunile cibernetice care pot fi întâlnite online: cyberbullying, cerți online, tachinare cibernetică sau atac cibernetice; precum și ce roluri sunt jucate în cyberbullying și cum ar trebui să înceapă prevenția. Cyberbullyingul este o problemă care crește o dată cu accesul copiilor și tinerilor la internet; potrivit studiului EU Kids Online, 46% dintre

copiii români cu vârste între 9-16 ani, care au participat la chestionar au un profil pe o rețea de socializare, totodată patru din zece copii români au raportat că au fost hărțuiți online sau offline .

Părinții, profesorii, specialiștii și toți cei implicați în educația și viața copiilor ar trebui informați despre cyberbullying cu scopul de a-l preveni, aceștia ar trebui să poată rupe trioul: agresor, victimă și martor/martori și să acționeze pentru a rezolva problema. Cyberbullyingul- un fenomen nou într-un mediu nou Cyberbullyingul a apărut în același timp cu internetul care a devenit cunoscut în 1990, dar a devenit foarte folosit la începutul anilor 2000, urmat de creșterea numărului de utilizatori ai siteurilor de rețele sociale. Acestea facilitează bullyingul electronic, elimină granițele fizice, oferă posibilitatea anonimatului făcând gestionarea fenomenului mai dificilă .

Prima rețea de socializare, sixdegrees.com a fost creată în 1997 de către Andrew Weinreich și avea multe dintre opțiunile rețelelor actuale: să creezi un profil, o listă de prieteni și începând cu 1998 să navighezi prin lista de prieteni. Dintre toate rețelele sociale existente doar patru s-au răspândit internațional: MySpace, Facebook, Twitter și Badoo.

Cyberbullyingul poate să aibă loc prin mesaje text, fotografii/poze sau videoclipuri; apeluri telefonice, emailuri, camera de chat, mesagerie instant sau siteuri web. După tipul de comportament sunt identificate șapte categorii de cyberbullying: flaming, hărțuire, cyberstalking, outing și trickery, denigrare și excludere .

Majoritatea cercetărilor definesc un comportament agresiv ca fiind cyberbullying dacă îndeplinește câteva condiții concomitent. Prima este să fie un comportament agresiv al unui individ sau grup împotriva cuiva; a doua condiție este să implice folosirea tehnologiei informațiilor și comunicațiilor, de exemplu: calculator, laptop, smartphone sau alte dispozitive electronice; să fie voit și să aibă loc în mod repetat. Repetiția poate fi făcută fie de către agresor, fie de către martori, care prin faptul că nu fac nimic sau distribuie mai departe informația pot să facă rău în continuare 2005; Buckingham, 2008; Patchin & Hinduja.

Alt criteriu menționat este inechitatea de putere, bazată pe criteriile din viața reală cum ar fi: putere fizică, vârsta, abilități digitale sau anonimat.

Ultimul criteriu ne ajută să diferențiem cyberbullying de cyber-teasing.

Prevenire și gestionare

Modalitățile de prevenție propuse de către diferite cercetări sau chiar de către cei implicați, diferă în funcție de categoria de cyberbullying în care au fost implicați și de mijloacele tehnice prin care s-a petrecut incidentul. În urma unui articol din 2008 asupra elevilor de 11-16 ani, bazat pe două cercetări, copiii au dat mai multe sfaturi cu privire la prevenție: să fie blocat sau ignorat cyberbullying-ul, valabil și pentru telefoane mobile, alte sfaturi au fost: ”dacă vezi un text de la un număr întâmplător respinge-l”, referitor la internet: ”nu te răzbuna”, ”închideți calculatorul”, ”dacă e hărțuire pe internet, blochează-i”.

În general elevii implicați în acest studiu au recomandat să se vorbească cu cineva; adresarea cuiva de încredere, unui adult, poliției, profesorilor sau părinților (Smith et al., 2008).

Sunt și studii care măsoară perspectiva adolescenților cu privire la eficiența strategiilor de prevenție a cyberbullying-ului pentru a putea elabora strategii cât mai bune. Concluziile unuia dintre ele sunt că o strategie eficientă pentru a împiedica agresorul în a acționa ar fi să i se întrerupă accesul la internet și la folosirea tehnologiei. Ca recomandare generală sunt reguli clare întărite de pedepse și programe desfășurate pentru prevenția cyberbullying-ului.

Provocarea pentru specialiști este cum să scoată părinții din rutină și să îi facă conștienți de rolul pe care îl joacă în ghidarea copiilor online.

Meline Kevorkian, autor a 101 Fapte Despre Bullying crede că programele de prevenție ar trebui să înceapă încă de la preșcolari și din grădiniță.

Concluzii

Cyberbullying-ul este un fenomen relativ nou care începe să afecteze și copiii români. Pentru ca un act să fie considerat cyberbullying trebuie să fie o agresiune împotriva unei persoane sau a unui grup prin intermediul tehnologiei, să aibă loc în mod voit, repetat, într-o relație bazată pe inechitate de putere. În cyberbullying sunt implicați: agresor, victim și martori, aceleași roluri putând fi definite și prin alți termeni. Strategiile de prevenire sunt diverse, potrivit unora cel mai bun sfat pentru victime sau potențiale victime este să se adreseze unui adult sau unui profesor, să nu încerce să rezolve singur o astfel de problema sau să sufere în tăcere .

Referințe:

1. Beale, A., & Hall, K. (2007). Cyberbullying: What School Administrators (and Parents) Can Do. *The Clearing House*, 81(1): 8–12. <https://doi.org/10.3200/TCHS.81.1.8-12>
2. Belsey, B. (2005). Cyberbullying: An emerging threat to the “always on” generation. *Bullying Org. Canada*, 1–9. Retrieved from http://www.cyberbullying.ca/pdf/Cyberbullying_Article_by_Bill_Belsey.pdf

MEDIUL VIRTUAL: PERICOL SAU OPORTUNITATE?

**Prof. DIACONESCU ROXANDA EMILIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE GRECESCU”**

Computer security has become one of the major components of the internet. The analysts of this concept have noticed a contradiction between the need of communication and connectivity, on the one hand and the necessity of ensuring the confidentiality , integrity and authenticity of the information, on the other hand.

The relatively new field of computer security is looking for technical solutions for solving this apparent contradiction. The speed and efficiency of “instant” communication of documents and messages offer many qualities to the decisive act in a modern, based on competitive economy society. However, the use of e-mail, web and fund transfer services is based on a feeling of information security which is often false and which can transform the potential earning generated by the quick access to information into major loss , caused by the theft of data or by inserting false or distorted data.

Odată cu dezvoltarea accelerată a tehnologiei și creșterea riscurilor și amenințărilor cibernetice, securitatea informațiilor trebuie să fie abordată prin strategii pe termen lung și să fie coordonată de echipe specializate și bine pregătite.

Dezvoltarea industriei IT, extinderea domeniilor de utilizare a calculatoarelor la majoritatea domeniilor vieții cotidiene, aduce, pe lângă beneficiile mai mult sau mai puțin evidente, și o serie de probleme datorate nu atât construcțiilor defectuoase ale echipamentelor de calcul cât mai mult dorinței unor persoane de a face rău folosind echipamentele de calcul și de comunicații. Scopul acestor persoane variază de la simpla dorință de a se distra de a se afirma în fața colegilor până la persoane puternic motivate financiar sau ideologic cu un nivel de cunoștințe ridicat în domeniu.

Va exista întotdeauna o dezbatere referitor la beneficii versus efecte negative, când vine vorba de folosirea social media. Cu toate acestea, unul dintre puținele lucruri sigure este că

internetul și aplicațiile sale vor continua să joace un rol important nu numai în reflectarea evenimentelor, ci chiar în desfășurarea lor.

Un aspect negativ al rețelelor sociale este potențialul mare de agresiune cibernetică (cyberbullying). Cyberbullying sau cyberharassment este o formă de hărțuire sau hărțuire prin mijloace electronice. A devenit din ce în ce mai frecventă, în special în rândul adolescenților, 42% dintre aceștia spunând că au fost victime, potrivit unui raport al CBS News din 2010.

Acesta poate include postarea zvonurilor, amenințărilor, remarci sexuale, împărtășirea de informații personale ale victimelor sau etichetelor peiorative.

Intimidarea sau hărțuirea pot fi identificate prin comportamentul repetat și prin intenția de a face rău. Victimele pot ajunge să aibă o stima de sine scăzută, idei suicidale și o varietate de răspunsuri emoționale. Cyberbullying poate fi mai dăunător decât agresiunea tradițională. Cercetătorii sugerează elaborarea de programe pentru prevenirea cyberbullying-ului. Aceste programe ar fi incluse în programele școlare și ar include siguranța online și instruirea cu privire la modalitatea adecvată de utilizare a internetului. Acest lucru ar putea învăța victima metode de a evita potențialul cyberbully, cum ar fi blocarea mesajelor sau creșterea siguranței calculatorului.

În Statele Unite, s-au făcut încercări de adoptare a legislației împotriva hărțuirii cibernetică. Puține state au încercat să impună sancțiuni ample pentru a interzice hărțuirea cibernetică. Problemele includ modul de definire a hărțuirii cibernetică și, dacă se aplică sancțiuni, dacă acest lucru încalcă libertatea de exprimare a hărțuitorului.

Scăderea productivității

Un alt impact negativ, dar de o importanță mai mică, este productivitatea scăzută, fie într-un mediu de afaceri, fie într-un cadru academic. Mulți studenți sunt distrași de nenumărate ori când participă la cursuri în care este permisă se ia notițe pe laptopuri. Chiar și atunci când laptopurile nu sunt permise, studenții își folosesc telefoanele pentru a sta online. S-a ajuns la punctul în care există acum tehnologii disponibile pentru a bloca astfel de rețele sociale, cu toate acestea, eficacitatea lor este limitată.

Diminuarea confidențialității

În cele din urmă, un aspect negativ este și cel al confidențialității. Pentru că toată lumea de pe aceste rețele sociale creează profiluri despre ei înșiși, încarcă poze cu ei și cercul lor de prieteni și cunoștințe, scriu despre unde se află și ce fac, confidențialitatea este aproape inexistentă. Odată ce ceva a fost postat sau încărcat pe internet, există întotdeauna o șansă de a fi găsit din nou, indiferent dacă a fost șters imediat după. Totodată, sub masca anonimatului, agresorul poate căpăta curajul de a face afirmații și fapte pe care nu le-ar fi făcut în realitate, într-o confruntare directă cu cel hărțuit. De multe ori, însăși victima unui act de bullying real poate apela la cyberbullying, crezând că aceasta este singura cale prin care se poate răzbuna pe agresor.

Sistemele informatice sunt amenintate atât din interior cât și din exterior. Pot fi persoane bine intenționate care fac diferite erori de operare sau persoane rău intenționate, care sacrifică timp și bani pentru penetrarea sistemelor informatice. Dintre factorii tehnici care permit fisuri de securitate pot fi anumite erori ale software-ului de prelucrare sau de comunicare sau anumite defecte ale echipamentelor de calcul sau de comunicație. De asemenea, lipsa unei pregătiri adecvate a administratorului, operatorilor și utilizatorilor de sisteme amplifică probabilitatea unor breșe de securitate. Folosirea abuzivă a unor sisteme (piraterie informatică) reprezintă, de asemenea, unul din factorii de risc major privind securitatea sistemelor informatice.

În ultimii ani, în țările dezvoltate, hărțuirea a devenit numai un mediu de prezentare a informațiilor nu și de arhivare sau transport. Aceste ultime două funcții au fost preluate de calculatoare și de rețele de interconectare a acestora. De aceea au trebuit să fie găsite soluții pentru înlocuirea sigiliilor, stampilelor și semnăturilor olografe din documentele clasice cu variantele lor digitale, bazate pe criptografia clasică și cu chei publice.

Criptografia computațională este tot mai folosită pentru contracararea problemelor de securitate informatică. Utilizată multă vreme doar pentru asigurarea confidențialității comunicațiilor militare și diplomatice, criptografia a cunoscut în ultimii 20 de ani progrese spectaculoase, datorate aplicațiilor sale în securitatea datelor la calculatoare și rețele.

Ameliorarea securității sistemelor informatice trebuie să fie un obiectiv important al oricărei organizații. Trebuie însă avută în vedere asigurarea unui bun echilibru între costurile aferente și avantajele concrete obținute. Măsurile trebuie să descurajeze tentativele de penetrare neautorizată, să le facă mai costisitoare decât obținerea legală a accesului la aceste programe și date. OCED (Organization of Economic Cooperation and Development) este unul din organismele internaționale preocupate de domeniul protecției datelor cu caracter personal, securității sistemelor informatice, politicii de cifrare și al protecției proprietății intelectuale.

În ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, OECD a elaborat în anul 1985 Declarația cu privire la fluxul transfrontarier al datelor. Ideea fundamentală era de a se realiza, prin măsuri juridice și tehnice, controlul direct individual asupra datelor cu caracter personal și asupra utilizării acestora.

Eforturile actuale sunt dirijate către realizarea unui cadru internațional în ceea ce privește viața personală și autonomia individuală a persoanelor (libertatea de mișcare, libertatea de asociere și drepturile fundamentale ale omului).

Cum se manifestă cyberbullying-ul

Pentru ca părinții să poată identifica mai ușor formele de bullying virtual, atât în cazul în care au un copil agresat, dar și în cazul în care hărțuitorul este chiar copilul lor, iată care sunt manifestările acestuia:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Ce efecte are cyberbullying-ul

Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real:

- atacuri de panică;
- scăderea stimei de sine;
- timiditate;
- coșmaruri;
- anxietate;
- lipsa capacității de concentrare;
- diminuarea puterii de învățare;
- depresie;
- suicid.

Pe lângă toate acestea, la bullying-ul virtual informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite ușor și instant în mediul online, în unele cazuri

fără posibilitatea de a fi vreodată șterse. Acest lucru nu face altceva decât să agraveze orice repercusiune a bullying-ului asupra celui agresat.

Ce să faci în cazul în care copilul tău este o victimă a cyberbullying-ului

Pentru că varianta ideală este ca cel mic să nu ajungă niciodată să fie o victimă a bullying-ului virtual, este recomandat ca părintele să îi expună din timp situațiile în care s-ar putea afla vreodată, din punct de vedere al relaționării online cu alți copii. Totodată, părintele trebuie să accentueze și faptul că, la cel mai mic semn de cyberbullying, copilul trebuie să ceară urgent ajutorul unui adult (părinte, învățător/profesor). Deoarece aproximativ jumătate dintre adolescenți au fost victimele unui act de cyberbullying și doar 1 din zece copii ajunge să le spună părinților că suferă din acest motiv, părintele ar trebui să monitorizeze atent activitatea online a copilului său, în momentul în care observă la el un comportament suspect. Subliniați faptul că victimele nu au nicio vină, nu vor fi supuse niciunei pedepse și spuneți-le să nu le fie teamă să prezinte faptele în mod corect. Învățați-i să nu divulge parolele de la rețelele de socializare nimănui, să nu dezvăluie lucruri intime unei persoane cu care interacționează doar online, limitați accesul copilului la internet în camera sa și instalați calculatorul într-un spațiu din casă la care să aibă toată lumea acces.

Dacă cel mic primește mesaje hărțuitoare, este recomandat să le salveze pentru a le avea ca dovadă în cazul unei confruntări cu agresorul.

Cyberbullying-ul este infracțiune!

Părintele trebuie să fie mereu lângă copil!

În cazul în care sunteți părinte de agresor, nu încurajați sub nicio formă astfel de manifestări. fără a amenința, încercați să-i spuneți copilului care e realitatea. tehnologia poate permite în ziua de astăzi identificarea imediată de către autorități a celui care se folosește de astfel de practici. pe lângă faptul că, fiind sinonim cu hartuirea, bullying-ul este considerat o infracțiune, bullying-ul este, în primul rând, o conduită excesivă și o lipsă de respect pentru o altă ființă umană. atât timp cât bullying-ul nu este tolerat în cadrul familiei, nu ar trebui sub nicio formă tolerat nici în afara acesteia. să nu uităm că și agresorul are nevoie de consiliere psihologică și de ajutor, așa încât este necesar ca acesta să fie înd. securitatea informatică

În domeniul sistemelor informatice, țările OECD au cerut, în 1988 secretariatului OECD să pregătească un raport complet asupra acestui domeniu, cu evidențierea inclusiv a problemelor tehnologice de gestiune, administrative și juridice. Urmare a acestui raport, țările membre au negociat și adoptat în anul 1992 Liniile directoare privind securitatea sistemelor informatice în OECD. Ele oferă un cadru internațional de referință pentru dezvoltarea și punerea în practică a unor măsuri, practici sau coerențe de securitate informatică în sectoarele publice și private. Consiliul OECD recomandă revizuirea periodică a acestor reglementări la fiecare 5 ani.

1. SECURITATEA CONECTĂRII ÎN INTERNET

Internetul este o structură deschisă la care se poate conecta un număr mare de calculatoare, fiind deci greu de controlat. De aceea putem vorbi de vulnerabilitatea rețelilor, manifestată pe variate planuri. Un aspect crucial al rețelilor de calculatoare, în special al comunicațiilor prin internet, îl constituie securitatea informațiilor. Nevoia de securitate și de autenticitate apare la toate nivelurile arhitecturale ale rețelilor. De exemplu, utilizatorii vor să se asigure că posta electronică sosește chiar de la persoana care pretinde a fi expeditorul. Uneori utilizatorii, mai ales când

actioneaza in numele unor firme, doresc asigurarea caracterului confidential al mesajelor transmise. In tranzactiile financiare, alaturi de autenticitate si confidentialitate, un loc important il are si integritatea mesajelor, ceea ce inseamna ca mesajulreceptionat nu a fost alterat in timpul transmisiei prin retea. In tranzactiile de afaceri este foarte important ca, o data receptionata, o comanda sa fie nu numai autentica, cu continut nemodificat, dar sa nu existe posibilitatea ca expeditorul sa nu o mai recunoasca. Deci portile (gateway) si router-ele trebuie sa discearna intre calculatoarele autorizate si cele intruse. In aceste conditii securitatea informatica a devenit una din componentele majore ale internetului.

In cazul internet-ului adresele diferitelor noduri si servicii pot fi determinate usor. Orice posesor al unui PC cu modem, avand cunostinte medii de operare poate incerca sa “forteze” anumite servicii cum ar fi conectarea la distanta (telnet), transferul de fisiere (ftp) sau posta electronica (e-mail). Exista persoane dispuse sa cheltuiasca resurse, bani si timp pentru a penetra diferite sisteme de securitate. Unii sunt adevarati “maestrii” in domeniu: penetreaza calculatorul A, cu ajutorul caruia intra in calculatorul B, folosit mai departe pentru accesul la calculatorul C, etc.

2. VULNERABILITATEA RETELELOR

O retea de calculatoare este o structura deschisa la care se pot conecta noi tirupi de schpamente. Acest lucru conduce la o largire necontrolata a cercului utilizatorilor cu acces nemijlocit la resursele retelei.

Vulnerabilitatea retelelor se manifesta pe doua planuri:

- posibilitatea modificarii sau distrugerii informatiei, adica atacul la integritatea ei fizica;
- posibilitatea folosirii neautorizate a informatiilor, adica scurgerea lor din cercul de utilizatori stabilit.

Hărțuirea, cunoscută drept cyberbullying atunci când are loc pe Internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blog-urile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil un individ sau un grup de indivizi. Hărțuirea cibernetică poate consta în trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, email-uri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea victimei. Amenințările pot fi private, sau publice pe forumuri și grupuri de discuție. Agresorii ciberneticici pot divulga date reale, cu caracter personal, despre victimele lor pe site-uri și forumuri sau pot publica materiale în numele lor cu scopul de a le defăima și/sau ridiculiza. De asemenea, unii agresori pot trimite și e-mail-uri de amenințare și hărțuire, în timp ce alții publică bârfe și instigă alte persoane la comportamente răutăcioase împotriva victimelor. România este țara cu cea mai mare incidență a hărțuirilor din Europa. Studiul EU Kids Online II arată ca 41% dintre copiii români intervievați au declarat că au fost hărțuiți în vreun fel, atât online cât și în lumea reală, iar 13% declară că au fost hărțuiți online. Tot același studiu arată că cei mai mulți dintre cei hărțuiți au declarat că acest lucru li s-a întâmplat pe o rețea de socializare sau prin intermediul mesageriei instantane. Dintre părinții europeni, părinții români sunt cei care subestimează în cea mai mare măsură expunerea copiilor lor la mesaje sexuale online „sexting”, doar 6% declarând că acest lucru s-a întâmplat copilului lor în ultimele 12 luni. Luând în calcul doar părinții copiilor care au primit astfel de mesaje, 52% dintre aceștia nu au cunoștință de acest lucru. Legat de hărțuirea online în Europa, 5% dintre copii cu vârsta între 9 și 16 ani au primit mesaje răutăcioase sau care i-au supărat online, iar 3% au trimis astfel de mesaje altora. Două treimi dintre cei care au primit astfel de mesaje de hărțuire au fost destul de sau foarte supărați. Majoritatea copiilor care au primit mesaje răutăcioase sau dăunătoare au apelat la o formă de ajutor și doar o cincime nu au spus

nimănui. Aproape jumătate au folosit diverse strategii online – ștergerea mesajelor răutăcioase sau blocarea hărțuitorului; aceasta din urmă este văzută de copii ca fiind eficientă. Băieții, în special adolescenții, sunt mai expuși la imagini sexuale online, în timp ce fetele adolescente sunt mai expuse la mesaje răutăcioase sau dăunătoare online. Totuși, fetele sunt mai predispuse să fie supărate de riscurile pe care le experimentează. Cyberbullying-ul poate include:

- *Batjocora repetată a unei persoane*
- *Trimiterea de mesaje obscene prin intermediul Internetului*
- *Ridiculizarea cuiva prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare*
- *Trimiterea de amenințări*
- *Publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauza* Cyberbullying-ul apare de obicei în contextul folosirii aplicațiilor de mesagerie instantane cum ar fi YahooMessenger, Skype, MSN Messenger, etc. El poate lua proporții și mai mari devenind public atunci când are loc pe bloguri sau rețele sociale cum ar fi MySpace, Facebook, Hi5 sau websituri de hostare cum ar fi Youtube. Aplicațiile telefoanelor mobile cum ar fi SMS-ul sau imagini video capturate cu camera telefonului pot fi și ele folosite pentru a hărțui în acest fel.

Agresiunea Internet (Cyberbullying) este actul de folosire a tehnologiilor informației și comunicațiilor precum poșta electronică, comunicarea de tip chat, site-urile web, blog-urile, telefoanele mobile, etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat și repetat un individ sau un grup de persoane.

Agresorii cibernetici pot intra neautorizat în conturile de e-mail și divulga date reale, cu caracter personal ale victimelor lor pe site-uri și forumuri. Agresiunea prin e-mail sau comunicare în timp real (online) poate consta și în trimiterea unor mesaje ce conțin amenințări, incitări la ură sau la comportament răutăcios, remarci sexuale, declarații false. Tot agresiune se consideră și trimiterea repetată de mesaje electronice nedorite. Pentru a vă proteja în spațiul Internet, în ceea ce privește comunicarea on-line, este bine să nu comunicați prietenilor parolele conturilor de e-mail sau de chat, să nu folosiți o singură parolă pentru toate conturile create, să citiți cu atenție condițiile de folosire a aplicațiilor de comunicare on-line pentru a cunoaște în ce măsură acestea vă protejează imaginea și informațiile personale. Dacă sunteți victima unei agresiuni cibernetice, informați părinții, persoanele de încredere, sau raportați la instituții specializate precum Helpline

- În comunicarea prin poșta electronică sau în comunicarea în timp real există o serie de reguli care trebuie respectate: mesajele trebuie formulate cât mai scurt și cât mai clar;
- subiectul mesajului este obligatoriu și trebuie să descrie conținutul mesajului;
- nu se deschid mesaje primite de la persoane necunoscute, mai ales dacă ele conțin fișiere atașate, deoarece există riscul virusării calculatorului;
- liniile mesajului trebuie să aibă maximum 70-80 caractere;
- mesajele nu se scriu cu majuscule; fiecare mesaj va fi semnat;
- se va evita utilizarea diacriticelor dacă nu se știe sigur că destinatarul le poate vizualiza prin aplicația sa;
- răspunsul la un mesaj nu trebuie să includă tot mesajul original, ci numai părțile relevante;
- nu trebuie folosite emoticonurile sau acronimele în mod exagerat;
- în comunicarea prin chat, se indică indisponibilitatea momentană pentru conversație prin folosirea mesajelor de stare (status);
- adresarea trebuie să fie politicoasă.

Etica în spațiul virtual

Dacă domeniul eticii implică recomandarea comportamentului corect și greșit, atunci etica în mediul virtual implică investigarea locului unde ceea ce e greșit interacționează cu ceea ce e corect, din punct de vedere etic. De altfel, noțiunea de etică presupune ansamblul regulilor de conduită împărtășită de o anumită comunitate, reguli care sunt fundamentate pe distincția dintre bine și rău.

O etică a comunicării este chemată în primă instanță să decidă între binele și răul unui act informațional, calificând în terminologie axiologică imaginea obiectivă autentică a transmiterii unui conținut cognitiv și statuând un mănunchi de condiții originare menite să clarifice programatic, pe un proiect vast, toată desfășurarea consecventă. Dezvoltarea comunicațiilor sociale la care asistăm astăzi presupune mai mult decât o simplă revoluție tehnologică, o reevaluare completă a percepției oamenilor despre lumea înconjurătoare, verificând și exprimând astfel această înțelegere.

Accesul permanent la imagini și idei, precum și transmiterea lor rapidă, de la un continent la altul, au consecințe, atât pozitive, cât și negative asupra dezvoltării psihologice, morale și sociale a persoanelor, a structurii și funcționării societății, a schimburilor culturale, asupra percepției și transmiterii de valori, idei universale, ideologii și convingeri religioase. În cursul deceniului care s-a scurs, adevărul acestor afirmații a devenit și mai frapant. Astăzi nu trebuie prea multă imaginație pentru a ne înfățișa planeta ca pe o rețea mondială fremătând de transmisii electronice, o planetă care intercomunică la adăpostul liniștii pe care o conferă universul. Problema etică este de a ști dacă acest lucru contribuie la dezvoltarea autentică a persoanei umane și dacă ajută indivizii și popoarele să fie fideli destinului lor transcendent. Și, bineînțeles, din multe puncte de vedere răspunsul este pozitiv. Noile mijloace de comunicare în masă sunt instrumente puternice pentru educație și îmbogățire culturală, pentru activitatea comercială și participarea politică, pentru dialogul și înțelegerea interculturală. Totuși, există și “reversul medaliei”: mijloacele de comunicare socială, care pot contribui la binele persoanei și al comunităților, pot fi de asemenea folosite în scopul exploatării, manipulării, dominării și coruperii. Internetul este cel mai nou, și sub multe aspecte unul dintre cele mai influente dintr-o serie de mijloace de comunicare: telegraful, telefonul, radioul, televiziunea care, pentru mulți oameni, au eliminat în mod progresiv spațiul și timpul ca obstacole în calea comunicării în ultimul secol și jumătate. Consecințele asupra indivizilor, națiunilor și a întregii lumi sunt imense. Ca și pentru celelalte mijloace de comunicare, persoanele și comunitățile umane sunt în centrul unei evaluări etice a Internetului. În ceea ce privește mesajul comunicat, procesul de comunicare, problematica structurii și a sistemului comunicării, “principiul etic fundamental este următorul: persoana umană și comunitatea umană sunt scopul și măsura utilizării mijloacelor de comunicare socială; comunicarea ar trebui să se producă prin persoane în vederea dezvoltării integrale a altor persoane.” Secolul al XIX-lea a fost cel al modernizării prin industrializare.

Astăzi, plecând de la cele mai variate linii directoare pentru a înțelege noua tehnologie, putem discuta despre două puncte de vedere din care pot rezulta ramificații infinite:

- Tehnologia actuală a informației – raportată la etică și societate, este admisă/admisibilă atâta vreme cât este sub un anumit imperiu, câtă vreme informația este ținută sub control. Lucruri pozitive precum mariajele rezultate dintr-o discuție banală inițial, între două persoane cu afinități, apoi afacerile legitime organizate între întreprinzători, comunicarea continuă și fără cost enorm, abdicarea timpului în fața vitezei informației, toate acestea pot reprezenta doar un pilon ușor de doborât de către susținătorii celui de-al doilea punct de vedere care →
- Afirmă și dezavuează total Internetul. Dacă înțelegem că o informație vehiculată în mod revoltător poate conduce la un război sau dacă « admitem » că până și cel mai cuminte om poate fi corupt de imensitatea vulgarismelor, atunci cu necesitate se impune o cenzură, o restricție până la auto(matică)-restricție, a unui automatism în cadrele cărui se să înțeleagă că numai prin supravegherea tehnologiei acesteia, se poate înainta mai prudent, dacă oamenii se revoltă astăzi sau

rămân inerti în fața calculatorului, acest lucru se întâmplă doar pentru că nimeni nu mai este interesat să controleze informația.

Dezvoltarea Internetului ridică numeroase alte probleme etice legate de chestiuni precum protecția vieții private, securitatea și confidențialitatea informațiilor, drepturile de autor și proprietatea intelectuală, pornografia, siturile care incită la ură, difuzarea de zvonuri și acuzații “deghizate” ca știri, și multe altele. Cu toate acestea, este lumea în care trăim, ne dezvoltăm și ne creștem copiii. Din păcate, nu putem evita site-uri care sunt departe de a conține ceva etic pentru că ele sunt atât de intens promovate, încât involuntar tot ajungi la ele. Până la urmă, apariția acestora este efectul cererii de pe piață. Lumea este interesată de scandaluri, violență iar mass-media se supune cererii consumatorului pentru că altfel, ar înceta să mai existe. Cu toate acestea, mass-media este restricționată în a publica materiale care nu s-ar încadra în normele deontologice ale jurnaliștilor. Nu același lucru putem spune despre mediul virtual, unde informațiile capătă alte dimensiuni care nu fac referire la etică și deontologie. Faptul că nu există o lege care să protejeze utilizatorul, face ca ziarele de scandal, tabloidele să promoveze din ce în ce mai intens senzaționalul sub forma materialelor cu conținut extrem de violent, pornografic și să îndemne la practici care sunt sub orice critică. Astfel, orice informația este denaturată și transformată dintr-o știre, într-o bârfă presărată cu detalii picante și cu fotografii indecente. Meseria acestor jurnaliști este de a scoate în evidență informații mondene, însă dacă aceste informații conțin ceva neobișnuit, atunci ele sunt transformate cu ajutorul presupunerilor în altfel de știri care să capteze atenția publicului.

Cetățeanul are dreptul să fie informat cât mai corect și obiectiv de către presă. Realitatea este din punct de vedere al unei presei cu adevărat libere, în același timp o materie primă, dar și un proces finit. Preluând din oferta haotică de fapte ale cotidianului pe acelea care par a avea consecințe sau par a răspunde curiozității epistemice a destinatarului, presa le încarcă cu semnificații și elaborează din ele un “real” inteligibil, mai mult sau mai puțin ordonat. Când a venit vorba de etică, în cazul jurnalismului mereu s-au pus semne de întrebare, în special în cazul investigațiilor. Etica jurnalistică a străbătut drum dificil, situate undeva la granița dintre teorie și practică. Profesioniștii din mass media au datoria de a impune la locul de muncă respectarea cu strictețe a codului etic al jurnaliștilor. Dacă unim termenii jurnalism și Internet, dilemele se amplifică.

Studiind ceea ce presupune etica și raportând la presa online, observăm că etica în spațiul virtual nu are o importanță prea mare, de fapt, nimic nu este monitorizat, astfel că se publică orice ce se vinde. Pentru a vedea în ce măsură etica este un principiu pentru publicațiile online, am studiat două site-uri care sunt versiunea online a ziarelor din România „Cancan” și „Click”. Faptul că aceste ziare sunt tabloide, desigur că ne așteptăm să vedem pe paginile lor informații despre viața secretă a artiștilor, poze surprinse de paparazzi sau alte detalii care ar suscita interesul cititorilor și i-ar face să cumpere ziarul. Atunci când răsfoim ziarul, aceste detalii nu sunt omise, pentru că se respectă specificul ziarului. Atunci când vorbim de varianta online a ziarelor, informația capătă o altă nuanță. Jurnalismul presupune că informarea și comunicarea, așa cum sunt transmise de către jurnalism prin presă, cu un sprijin important din partea noilor tehnologii, au o importanță decisivă pentru dezvoltarea persoanei și a societății. Cu siguranță, aceste site-uri pot să influențeze și să formeze opinii în rândul cititorilor. Dincolo de faptul că site-urile nu difuzează nicio informație cu caracter public, acestea nu tratează nici pe departe informații care s-ar putea transforma într-o știre. Presa atunci când își evaluează responsabilitățile față de cetățean sau societate pe care le fundamentează prin exercițiul profesional, este obligată să se refere mai întâi la adevăr. Adevărul ca măsură circumstanțială a inteligibilului este, deci, în ceea ce privește presa, o datorie fundamentală pentru jurnalist și o garanție de credibilitate pentru cetățean. Analizând site-ul cancan.ro nu putem evita materialele cu conținut pornografic, fotografii indecente sau link-uri către alte site-uri care promovează vânzări online. Cu toate acestea, site-ul încearcă să realizeze o combinație dintre materialele specifice unui tabloid și informațiile de interes public. Printre articole, putem depista și informații despre legi adoptate, curiozități care nu depășesc limitele etice sau sfaturi despre

sănătate. Desigur, acestea respectă regulile: au titluri care să atragă, modul de expunere este foarte lejer, dar în principiu, se poate delimita conținutul informativ. Știrile se pierd prin mulțimea de informații cu tentă scandaloză, sexuală, dar există, ceea ce mai salvează din aparențele unui site sub orice critică atunci când vorbim de etică. De cealaltă parte, site-ul <http://www.click.ro> este de departe axat doar pe ceea ce ar constitui senzaționalul. Aici majoritatea informațiilor redau conținut care nu se recomandă minorilor. Site-ul conține materiale foto și video cu conținut pornografic plus link-uri care trimit către alte site-uri de acest gen. Acestea sunt plasate în topul știrilor, iar în ultima parte a site-ului putem găsi ceva informații despre frumusețe sau sănătate.

De aici nu putem decât să contatăm o problemă – lipsa de control și cenzură pentru domeniul internet – ceea ce trebuie să se facă, dat fiind pericolul constant, o soluție, este apanajul altora mai în măsură. Absorbit de calculator, omul nu mai filosofează original și originar. El preia deja gata informația iar efortul creației restrânse ține de un domeniu vetust. În acest context, apare întrebarea, cum poate fi modelat comportamentul unui copil de 10 ani care involuntar accesează unul dintre aceste site-uri? Este ceva incontrollabil, astfel că omul nu poate decât să se resemneze pentru că el « simte » o dizabilitate în fața noilor tehnologii. Oricine se simte amenințat de Internet, tocmai în virtutea faptului că se simte amenințat, el este un om al eticii. Desigur nu trebuie să extrapolăm nepermis, însă putem prezuma că pentru a fi un om într-o concordanță cu anumite principii, valabile până astăzi, acest statut se acordă valorilor doar dacă omul, în genere, se simte capabil să primească și să valorifice constitutiv. Din moment ce se promovază nonvalorile iar presa tinde să facă aceste lucru, oamenii nu mai pot lupta pentru valori, el se simte incapabil de a rămâne imun la toate informațiile care mai mult îl destabilizează decât îl formează ca personalitate. Cu toate, acestea astfel de site-uri sunt zilnic accesate de sute de mii de persoane. De exemplu, pe 21 noiembrie site-ul cancan a înregistrat 426.172 de vizitatori, iar site-ul click.ro – 286.468 vizitatori. Aceste cifre demonstrează interesul navigatorilor pentru astfel de informații.

Jurnalismul online a ridicat întotdeauna o serie de probleme de natură etică. Unele dintre ele sunt prezentate și de Joseph R. Dominick în cartea sa “Ipostazele comunicării de masă”. Autorul se întreabă care este linia efectivă de demarcație dintre știri și comerț în cadrul unui site web? În cazul presei tradiționale, pentru ca integritatea jurnalistică să fie protejată, a fost separată partea editorială a unui ziar de cea de afaceri. Când vine vorba de edițiile online, delimitarea este neclară. Site-urile publică articole care nu conțin doar informații, dar și îi îndeamnă pe cititori să cumpere anumite articole. De exemplu, cancan.ro are rubrica shopcancan care, dacă este accesată îi permite utilizatorului să cumpere online. De cealaltă parte, click.ro își promovează propriile rubrici, dar publică și imagini cu caracter publicitar. Ziarul câștigă un venit de pe urma fiecărei vânzări de acest gen.

Referindu-se la link-urile pe care le publică site-ul, autorul afirmă că dacă un ziar online conține link-uri care trimit la site-uri externe, este el responsabil pentru conținutul acestor site-uri. Spre deosebire de site-ul cancan care conține link-uri care au caracter publicitar, site-ul click.ro face trimitere la mai multe site-uri cu caracter pornografic, ceea ce ține într-un fel de politica și specificul ziarului.

În ceea ce privește atitudinea ziarelor în privința rectificărilor, ne este cunoscută politica specifică ziarelor tradiționale cu privire la momentul și amplasamentul rectificărilor. Majoritatea edițiilor electronice nu practică asemenea procedee. În cazul în care comit o eroare, pur și simplu o corectează în momentul primirii unei sesizări de la cititori, fără a recunoaște comiterea erorii.

Câteva dintre explicațiile pentru care etica în mass media online nu se mai ia în considerare sunt:

- cu cât cererea pentru presa de scandal crește, cu atât normele etice devin mai greu de aplicat; instituțiile de presă tind să caute reguli dintre cele mai flexibile, iar multe nici nu vor să audă de etică;
- în numeroasele procese de calomnie intentate jurnaliștilor și instituțiilor media, invocarea regulilor de etică, nu ar face decât să le dea apa la moară victimelor presei;

- nu în ultimul rând, companiile de presă diferă semnificativ între ele, având o diversitate de standarde morale, în funcție de cei aflați la conducere. Cutia lui Potter este un model teoretic – i se poate spune și diagramă, i se poate spune și matrice – care poate fi utilizat pentru a analiza etica în comunicarea virtuală. Ea stă oarecum la antipodul faimoasei cutii negre, care (de inspirație cibernetică) punând semnul echivalenței între computer și conștiință, raționează astfel : știm ce intră(in put) în conștiință (computer) ca informație, respectiv experiență stocată ; știm ce iese (out put) din conștiință (computer) sub forma comportamentului, care este testabil, deci măsurabil ; dar nu știm – și nu putem ști – ce se petrece în interiorul conștiinței – între intrări și ieșiri – de aceea conștiința rămâne o cutie neagră.

Unul din elementele acestui model face referire la loialitate. Raportată la jurnaliști, Potter identifică 5 dimensiuni:

1. Datoria față de noi înșine. Menținerea integrității și urmarea căii dictate de conștiință este cea mai bună alternativă în multe situații. Totuși, atunci când vorbim de ziarele de scandal, important este să îndeplinești sarcina care îți este pusă în față, se urmărește interesul propriu fără a se ține cont și de conștiință.

2. Datoria față de clienți / abonați / susținători. Atâta timp cât cititorii plătesc abonamente, cumpără ziare, jurnaliștii au o obligație în fața lor.

3. Datoria față de organizație sau firmă. Adesea, politica unei companii nu este cea mai bună, totuși loialitatea față de un patron poate fi un lucru binevenit. Cu toate acestea, jurnalistul are o datorie mult mai importantă față de cititorii săi, astfel că este obligat să participe la demascarea acțiunilor persoanelor care dăunează organizației.

4. Datoria față de colegii de breaslă. Adesea, cea mai puternică obligație a unui jurnalist este cea față de colegii care realizează o muncă asemănătoare. Este cunoscut faptul că reporterii tind să aprecieze angajamentele față de alți reporteri și față de standardele lor profesionale. Unii chiar adoptă un comportament de adversitate față de redactori și editori pe motivul violării unor reguli general acceptate.

5. Datoria față de societate. Aceasta este o dimensiune foarte importantă atunci când vorbim de mass-media și se identifică cu noțiunea de responsabilitate socială. Problemele de intimitate și confidențialitate întotdeauna argumentul binelui societății, iar “Dreptul publicului de a fi informat” a devenit slogan jurnalistic. Violența și pornografia în divertismentul mass-media sunt, în mod clar, probleme sociale. În asemenea cazuri, beneficiul companiei sau cel personal nu sunt justificate, loialitatea față de colectivitate este cea care garantează calitatea morală.

În concluzie, putem menționa că, din păcate, în mediul virtual noțiunea de etică se pierde prin mulțimea de articole cu tentă de violență sau pornografie. Nu putem împiedica acest fenomen pentru că nu există nici o lege care să protejeze utilizatorul. Astfel, spațiul virtual ne oferă sub conceptul de informație, o mulțime de idei care tind să schimbe comportamente, de cele mai multe ori negativ.

Acestea sunt promovate în locul valorilor care, care ar trebui să existe în presă astfel încât sentimentul sincer al responsabilității sociale și preocuparea reală pentru cetățeni să devină trăsături definitorii ale tuturor activităților mass-media contemporane, în știri, publicitate, relații publice etc.

Bibliografie

- Victor Valeriu Patriciu *Criptografia și securitatea rețelelor de calculatoare* Ed. Tehnică 1994 București
- Peter Norton *Rețele de calculatoare* Ed. Teora 2002 București,
- Terry William Ogletree *Firewalls, protecția rețelelor conectate la Internet*, Ed. Teora 2001 București,
- Tim Parker, Mark Sportack, *TCP/IP*, Ed. Teora 2002 București,

- Pagini și publicații online de pe Internet pe tema securității:
www.symantec.com
www.microsoft.com
<http://www.anbar.co.uk/products/ccsa/home.html>
- Dumitru, George *Programe Antivirus* Ed. Teora 1997
- Victor Valeriu Patriciu *Criptografia și securitatea rețelelor de calculatoare* Ed. Tehnică 1994 București
- Peter Norton *Rețele de calculatoare* Ed. Teora 2002 București,
- Terry William Ogletree *Firewalls, protecția rețelelor conectate la Internet*, Ed. Teora 2001 București,
- Tim Parker, Mark Sportack, *TCP/IP*, Ed. Teora 2002 București,
- Pagini și publicații online de pe Internet pe tema securității:
www.symantec.com
www.microsoft.com
<http://www.anbar.co.uk/products/ccsa/home.html>
<http://www.kumite.com/myths/myths.htm>
- Clifford, Christians. *Etica mass-media*. București: Polirom, 2001.
- Leprette Jacques. *Etica și calitatea informației*. București: Gramar, 2006
- Onciu, Adrian *Probleme de etică în jurnalism*. Iași: Asociația Jurnaliștilor profesioniști, 2001
- <http://www.cnet.ro>
- <http://www.scribd.com>.
- <http://www.cancan.ro>
- <http://www.click.ro>
- <http://www.ijc.md>

SE POATE VORBI DE SECURITATE ÎN MEDIUL VIRTUAL?

*Prof. înv. primar DOANDEȘ PETRUȚA
SCOALA GIMNAZIALĂ DIMITRIE GRECESCU*

Since the rapidly development of technology and the in crease of risk sand cybernetic threatenings, information security must be approached through long-term strategies and to be coordinated by specialise dand well-trained staffs.

On the other hand, children who can access the Internet on a wider scale by various means like phones, smarttablets or computers are those whoshallbeeducated in order to ensure their protection as regards cyber security. It is not only the wasted time spent on social networks, but also teen agersand children's vulnerability that must awareus.

Odată cu dezvoltarea accelerată a tehnologiei și creșterea riscurilor și amenințărilor cibernetice, securitatea informațiilor trebuie să fie abordată prin strategii pe termen lung și să fie coordonată de echipe specializate și bine pregătite.

Potrivit celui mai recent studiu lansat de Deloitte Touche Tohmatsu Limited (DTTL) – TMT Global Security Study, directorii celor mai mari companii de profil din lume au trecut de la etapa de conformitate cu reglementările și legislația în vigoare la cea a implementării unei strategii și a unui plan de securitate în 2013 ca principala măsură de îmbunătățire a securității informațiilor.

Tot mai multe organizații înțeleg ca securitatea informației reprezintă un aspect fundamental în afaceri, iar atenția lor se îndreaptă nu doar spre conceptul de securitate, ci și spre robustețea și stabilitatea în mediul virtual (cyber resilience).

Potrivit studiului, vigilența scăzută în rândul angajaților și riscurile venite din partea partenerilor reprezintă vulnerabilități importante de securitate; în acest sens, organizațiile TMT ar trebui să investească în cursuri de pregătire și conștientizare în domeniul securității informației, pentru ca angajații să contribuie la combaterea eficientă a riscurilor pe care le prezintă noile tehnologii.

„Întrebarea nu este dacă vei fi atacat, ci când vei fi atacat și cum vei răspunde”, spune Jacques Buith, lider global în domeniul securității în cadrul Deloitte. „Managementul eficient al riscurilor de securitate necesită un mix foarte solid între prevenție, detecție rapidă și reacții prompte. A fi robust și stabil din punct de vedere cibernetic (cyber resilient) este la fel de important sau chiar mai important decât a fi sigur din punct de vedere cibernetic”.

Rezultatele studiului indică o atitudine foarte optimistă în ceea ce privește protecția față de amenințările externe, 88% dintre directorii intervievați considerând ca firmele lor nu sunt vulnerabile. Cu toate acestea, la o analiză mai atentă, peste jumătate dintre ei recunosc că s-au confruntat cu atacuri cibernetice în cursul anului anterior. În plus, mai puțin de jumătate dintre respondenți au implementat un plan de reacție în cazul unei breșe de securitate și numai 30% dintre ei consideră că partenerii externi își asumă suficient de multă responsabilitate în ceea ce privește securitatea.

Totodată, 74% dintre cei 121 de respondenți au identificat breșele de securitate înregistrate de terți ca fiind în topul amenințărilor; pe locurile următoare se situează atacuri de tipul denial of service (menite să supra-solicite destinatarul, ducând la blocarea/ refuzul serviciilor) și eroarea sau omisiunile angajaților.

Una dintre cele mai mari amenințări este reprezentată de inovația tehnologică și de oamenii care o folosesc; 70% dintre respondenți identifică gradul scăzut de conștientizare al angajaților cu privire la securitatea informațiilor ca fiind o vulnerabilitate medie sau mare. Acești angajați pot pune organizația în pericol prin conversațiile pe care le au în locurile publice, răspunsurile pe care le dau la mesajele de poșta electronică de tip phishing, permiterea accesului persoanelor neautorizate în interiorul organizației. În plus, studiul arată ca noile tehnologii amplifică această problemă.

Pe de o parte, ele oferă facilități îmbunătățite ce se dovedesc utile în business, însă pe de altă parte implică noi riscuri de securitate într-un ritm mult mai accelerat decât pot gestiona multe dintre organizații. Un procent de 74% dintre respondenți identifică tehnologia mobilă și tendința utilizării propriilor dispozitive ca fiind o preocupare continuă, dar numai jumătate dintre organizațiile chestionate spun că au implementat politici specifice pentru dispozitivele mobile.

Pe de altă parte copiii care au acces la o scară tot mai largă la internet, prin diferite mijloace: telefoane, tablete, computere sunt cei care trebuie să fie educați pentru a fi protejați în ceea ce privește securitatea în mediul virtual. Nu doar timpul irosit pe rețelele de socializare trebuie să ne pună în gardă, dar și vulnerabilitatea adolescenților și copiilor. Dacă în viața reală ei sunt protejați și controlați de părinți în mediul online ei încearcă să scape de tutelă, căzând ușor sub influența persoanelor necunoscute. Oricine poate să-și ascundă identitatea pe rețelele de socializare, fapt ce trebuie să ne facă să cugetăm înainte de a începe conversația cu o persoană necunoscută.

Desigur copiii nu văd în asta un pericol, ci din contra o posibilitate de a deschide sufletul și a divulga o parte din secretele sale. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei, efectele utilizării în exces a calculatorului este faptul că dăunează ochilor și spatelui, necunoscând faptul că pot fi efecte mult mai grave cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet. Sintagma *siguranța copiilor online* prevede posibilitatea utilizării de către copii a tuturor oportunităților pe care le oferă astăzi Internetul.

Luând în considerație faptul că niciodată nu putem ști cine este la celalalt capăt al firului, acești copii care acceptă invitația de a se întâlni în viața pot fi într-un real pericol. Chiar dacă copilul vrea totuși să se întâlnească cu prietenul virtual trebuie să anunțe părinții despre acest fapt, și despre locul unde va avea loc întâlnirea. Pentru a mai mare siguranță locul întâlnirii trebuie să fie un spațiu public, unde de obicei sunt mulți oameni. Astfel, dacă așa numitul prieten este de fapt rău făcător, copilul va fi protejat într-o anumită măsură.

Deci, în concluzie putem spune că mulți copii duc un mod de viață virtual riscant. Atât ei cât și părinții lor trebuie să fie informați mai bine despre realele pericole din mediul online. Cunoscând aceste lucruri copii vor putea evita unele probleme cu care se confruntă în lumea virtuală sau în cazul în care totuși nu pot evita problema, cel puțin vor ști cui și unde să se adreseze.

Bibliografie:

- 1.Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada.
- 2.Studiu privind siguranța copiilor online în Republica Moldova

THE CYBERBULLYING AND THE ONLINE SOCIAL MEDIA (CYBERBULLYINGUL SI MEDIA DE SOCIALIZARE)

*Prof. Dobre Ana Amalia
Colegiul Tehnic Motru*

Cyberbullying is often similar to traditional bullying, with some notable distinctions. Victims of cyberbullying may not know the identity of their bully, or why the bully is targeting them. The harassment can have wide-reaching effects on the victim, as the content used to harass the victim can be spread and shared easily among many people and often remains accessible long after the initial incident. The online social media is a group of tools (web-sites and soft apps) which move with the help of a thing connected to Internet (computer, laptop, mobile phone, etc) and which have been built to ease the communication of the Internet users and to create, and share the content between social groups which are formed by trust, creativity, sympathy etc. Cyberbullying can take place on social media sites such as Facebook, Messenger, Myspace and Twitter. Two studies from 2014 found that 80% of body-shaming tweets are sent by woman, while they also accounted for 50% of misogynistic tweets.

Uniunea Europeană vizează consolidarea legislației sale în domeniul securității cibernetice, pentru a contracara imensa amenințare reprezentată de atacurile cibernetice, deoarece noile tehnologii avansate, internetul, programe informatice și chiar rețelele de socializare reprezintă un ajutor în procesul european de realizare a unității, integrării și respectării diversității statelor membre, cetățenilor Uniunii Europene în noua eră digitală care este secolul al XXI-lea. De altfel, de-a lungul istoriei zbuciumate a lumii libertatea și acceptarea diversității au fost mereu vise și idealuri greu de atins, de paștrat pentru care s-au purtat războaie și în numele cărora au dispărut imperii multinaționale, coloniale etc. Odată cu dezvoltarea noilor tehnologii și utilizarea zilnică și nelimitată a internetului barierele socio-culturale, religioase au căzut și oamenii redescoperă valorile veritabile ale societății contemporane.

În mai 2016, Consiliul European a adoptat norme de securitate cibernetică la nivelul Uniunii Europene, iar acestea au intrat în vigoare în august 2016. Consiliul European a solicitat, la 19-20

octombrie 2017, adoptarea unei abordari comune a Uniunii Europene in materie de securitate cibernetica, ca urmare a pachetului de reforme propus de Comisia Europeana in septembrie 2017. Aceasta reforma vizeaza sa fructifice masurile stabilite prin Strategia de securitate cibernetica si Directiva privind securitatea retelelor si informatiilor (Directiva privind NIS). Comisia Europeana a propus, prin programul de reforme din septembrie 2017, introducerea unor sisteme de certificare la nivelul Uniunii Europene pentru produsele, serviciile si procesele TIC. Menirea acestei reforme vizeaza cresterea pietei securitatii cibernetice in U.E. Pana in mai 2018, statele membre ale Uniunii Europene trebuie sa transpuna in legislatia nationala Strategia de securitate cibernetica, iar pana in decembrie 2018 sa identifice operatori de servicii esentiale.

Cyberbullyingul (hartuirea cibernetica) este termenul folosit pentru definirea diverselor forme de abuz psihologic pe internet, presupune folosirea tehnologiei informatiilor si comunicatiilor, cum ar fi e-mail-ul, telefoanele mobil, pager-ele, retelele de socializare, formurile, site-urile web defaimatoare, blog-urile etc cu scopul de a ataca in mod deliberat, repetat si ostil o persoana sau un grup de persoane. Cyberbullyingul beneficiaza de avantajul anonimatului iar victimele sunt umilite in fata multor martori virtuali. Forme de manifestare a cyberbullyingului in mediul virtual sunt: injuriile, mesaje umilitoare si mesaje text obscene adresate pe retele de socializare, forumuri, site-uri, blog-uri care permit comentarii sau injurii transmise pe mail sau mesagerie instant; crearea de profiluri false pe retele de socializare, forumuri, site-uri, adrese false de e-mail cu intentia de a insela alte persoane asupra identitatii; publicarea online si fara acordul persoanei a unor imagini sau videoclipuri personale; transmiterea de amenintari; santajarea etc. Fenomenul cyberbullyingul apare si in cazul telefoanelor mobile si aplicatiilor acestora care vizeaza hartuirea.

Din punct de vedere juridic injuriile si calomniile sunt sanctionate doar prin actiune juridica (prin Codul Civil), asadar fara plangere penala incepand din anul 2014, iar prin Codul Penal intrat in vigoare la 01.02.2014 sunt sanctionate urmatoarele infractiuni penale: violarea intimitatii vietii private (prevazuta la ca infractiune la art.226, amenintarea (prevazuta ca infractiune la art.206), santajul (infractiune la art. 207 din Codul Penal), hartuirea (infractiune, art. 209 din Codul Penal) in urma unor plangeri penale depuse la politie au procuratura . In cazul datelor personale publicate fara acordul utilizatorului cel lezat trebuie sa se adreseze Autoritatii Nationale de Supraveghere a Prelucrarii Datelor cu Caracter Personal. Minorii expusi hartuirii virtual (fenomenului de cyberbullying) trebuie, conform legii, sa fie insotiti de parinti sau tutore legal in momentul depunerii plangerii penale.

Victimele bullyingului (cyberbullyingului) sunt alese din urmatoare categorii: persoane supraponderale/subponderale; persoane cu abilitati sociale scazute; persoane isolate, nesociabile; persoane prea inalte/scunde; persoane cu dizabilitati; persoane fara aptitudini sportive sau cu statut social diferit; persoane de alta etnie, rasa, religie etc; persoane foarte inteligente, talentate; noii veniti in grup, scoala sau copiii care provin din familii divortate. Potrivit studiului EU Kids Online, realizat la initiativa Comisiei Europene in 23 de state europene, in Romania exista cea mai mare incidenta a hartuirilor in mediul virtual, online din Europa.

Adolescentii, victimele cyberbullyingului, se simt raniti, furiosi, dezamagiti de societatea ingrata care nu ii protejeaza , din partea careia simt o ura nejustificata , discriminare irationala, umilinta insuportabila , izolare astfel incat foarte multi sufera de depresie, incep sa consume alcool sau droguri si invata sa ascunda cauza suferintei de teama unor noi atacuri sau umilinte. Acesti adolescent nu-si cunosc drepturile, iar agresorii profita de slabiciunea lor. Desi fenomenul bullyingului (huliganilor hartuitori) a aparut in SUA, fiind devansat de cyberbullying (variante de bullying virtual) europenii si l-au insusit repede. Peste 84% dintre tinerii romani intervievati de catre diverse reviste, studii ale Universitatii din Bucuresti (Facultatea de Psihologie) sau rapoarte ale institutiilor Uniunii Europene au afirmat ca au fost cel hartuiti online sau martorii

hartuirii altor tineri dar numai 36% dintre ei au îndrăznit să intervina pentru a apăra victimele hartuirii, agresiunii cibernetice de tip cyberbullying. Unii dintre acești adolescenți, majoritatea sub vârsta de 18 ani au declarat că prin comentarii au devenit agresori sau nu au reacționat, evitând astfel riscul de a fi la rândul lor victime. Forma aceasta de lășitate precum și faptul că injuriile și calomniile nu mai sunt sancționate din 2007 și nu mai reprezintă infracțiuni ale Codului Penal în România din 01.02.2014 încurajează hartuitorii cibernetici. Securitatea personală începe astăzi, chiar dacă unii refuză să recunoască, cu securitatea în mediul virtual, prin protejarea noilor tehnologii care au devenit “accesorii” zilnice sau un mod de viață.

Bibliografie:

1. Codul Penal, România, 2014.
2. Reforma securității cibernetice în România, Consiliul European, documente.
3. Cotidianul “Adevărul”.
4. Bullying, material de informare online, Poliția Română.

INTERNET SAFETY WHAT IS CYBERBULLYING AND HOW TO PREVENT IT

*Ing. Dorobanțu Mirela
Școala Gimnazială “Mihai Viteazu” Strehaia*

Over the past two decades, people from all over the world have been steadily gaining access to one of the most influential fruit of technology in the history of mankind - the Internet. This phenomenon has sped up the globalization process and also led to an almost infinite source of knowledge for the everyday person. People can now share ideas online and access a plethora of materials of any kind - from ancient philosophical texts to how state-of-the-art gadgets are made. News from every corner of the planet now spread faster than wildfire. One can talk in real time with their loved ones even if the vast ocean separates them. Almost everything that once seemed impossible is now common knowledge due to the Internet.

However, this astonishing advancement in communication also brings unwanted consequences. With the prevalence of social media such as Twitter, Facebook, Myspace and so on as well as access to digital forums, comments, photos, posts, and content shared by individuals can often be viewed by strangers as well as acquaintances. We can safely say that a person's reputation is nowadays strongly defined by their online activity - from holiday pictures taken on the sunny islands of Greece to political activism. The content an individual shares online - both their personal content as well as any negative, mean, or hurtful content - creates a kind of permanent public record of their views, activities, and behavior. This sort of content is generally accessible to schools, employers, colleges, friends and others who may be researching an individual now or in the future. Since online activity has become the norm within modern society, the threat of a phenomenon called *cyberbullying* has grown steadily as well.

One may define cyberbullying as the practice of deliberately inflicting psychological pain upon an individual through the use of technology. Most experts agree that cyberbullying are forms of serious aggression, usually targeted and repeated. With cyberbullying, the repetition can be less personal but just as hurtful when shared widely, or even virally, by anonymous posters. Since children are generally more psychically frail, they are the most targeted and affected group. In order to emphasize the negative impact this sort of practice has, let's imagine a ten year old child who's

been sharing his most favourite songs on Facebook. He's enthusiastic and proud to have found a part of his identity, namely his taste in music. Since his online Facebook profile is available to a lot of individuals, a group of older children decide to humiliate him by leaving shame-inducing comments on his posts. They go one step further, and decide to share his posts while adding their rudely-expressed opinions in the post description section. The other children in their online friends list see this and start mocking him further. This sort of behavior will leave psychological marks on the victim by seriously affecting their confidence and self-esteem. We must understand that at this age, this sort of experience may have dire consequences on one's development in later stages of their life, especially if the individual does not seek help. In some ways, this is worse than being thrown insults at in the schoolyard during lunch break, since almost anybody could have access to the content shared by the fictional aggressors mentioned above, thus exposing the victim even more. This made-up example is one of the most common scenarios which could occur, however worse cases has been reported. In order to delve deeper into the subject, let's provide one example which sadly happened and ended in a most tragic way.

Through an application connected to Facebook, in which people could ask questions anonymously, a 16 year old girl from USA received numerous insults regarding her physical appearance, as well as messages which encouraged her to commit suicide. After receiving this sort of messages on a regular basis, the teenager decided to end her life by hanging herself. This sort of environment allowed the perpetrators to send this sort of texts via an anonymous channel. Moreover, it allowed them (or him/her, since all messages could've come from the same person) to leave the victim under the impression that people in general felt this way about her. As you may imagine, if this sort of behavior had been exhibited in a physical environment, its tragic consequences could've been prevented or could've not occurred at all, since the person(s) responsible might've refrained from transmitting this sort of message verbally.

The aforementioned case is not a common occurrence, however it's more than enough to make us realize that certain preemptive measures need to be taken in order to ensure a child's safety in the online environment. Parents, teachers, and other adults may not be aware of all the digital media and apps that a child is using. The more digital platforms that a child uses, the more opportunities there are for being exposed to potential cyberbullying. Therefore, we must ensure that we keep a transparent relationship with children by communicating with them daily. It's of utmost importance that a child must see authority figures as friends. By keeping a healthy emotional relationship with children, the chances of confiding in adults about any suspicious online activity they encounter is much higher.

As a second measure, we must pay close attention to any shift in behavior that a child may have, especially in social situations - such as football games, birthday parties and so on. As mentioned above. If a case of cyberbullying is encountered, it is highly important to report it to authorities in order to avoid unpleasant scenarios. Peers, mentors, and trusted adults can sometimes intervene publicly to positively influence an unpleasant situation. Intervention can include posting positive comments about the person targeted with bullying to try to shift the conversation in a positive direction. It is also highly recommended to reach out to the victim as well as the aggressor to express your concern. If possible, try to determine if more professional support is needed for those involved, such as getting in touch with a psychologist.

Although cyberbullying is not a widely spread practice, it is still a real occurrence. As such, it is our responsibility to acknowledge this and take every necessary steps in order to prevent such cases from happening or intervening whenever we encounter one.

Online bibliography:

<http://www.connectsafely.org/cyberbullying/>

<https://thoughtcatalog.com/jim-goad/2015/04/15-teen-bullying-cases/>

<https://kidshealth.org/en/parents/cyberbullying.html>

SECURITATE ÎN MEDIUL VIRTUAL-„CYBERBULLING”

**PROF. DRAGOMIR ANA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV-„FLORIN FLELERIU”
SEBEȘ-ALBA**

The cyberbullying is often used in our days. A lot of weird mind access cyberbullying in order to make money or to blackmail the person they hate. But hope fully, the cyberbullying can be stopped. All the humans need to know how to protect themselves from cyberbullying, whether you are a child or an adult. Not all negative interaction online or on social media can be attributed to cyberbullying. Research suggests that there are also interactions online that result in peer pressure, which can have a negative, positive, or neutral impact on those involved.

În zilele noastre, CYBERBULLING-UL este un termen folosit în social –media și pe site-uri de către persoane ce pot hărțui și căuta posibile victime, internetul devenind astfel o pânză largă de informații. Totuși, din totalitatea informațiilor de pe internet sunt lăsate să fie publice anumite noțiuni într-un procentaj de sub 20%.

În primul și primul rând, ar trebui clarificat termenul de Cyberbullying. Traducerea din limba engleză o denuște, hărțuire cibernetică. Iar singurul și unicul mod de a hărțui cibernetic este în mediul on-line. Niciodată nu poți ști cine sau ce se ascunde în spatele unei poze drăguțe, cu un zâmbet larg până la urechi, cu mesaje binevoitoare care par să înțeleagă stări, sentimente și are soluții la îndemână pentru tine. Hărțuirea cibernetică sau Cyberbullying-ul, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi e-mail-ul, telefoanele mobile, pager-ele, site-urile web defăimătoare, blog-urile (există persoane agresive care crează până și blog-uri), etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil un individ sau un grup.

Acum, că am definit termenul de CYBERBULLING să acordăm atenție fenomenului. Să privim din prisma acestui fapt. Este nevoie de o persoană ce este hărțuită adică victimă și de o persoană care hărțuiește, definită agresor. Persoana agresată devine acea persoană care, prin conținutul pe care îl împarte în mediul online, atât conținutul său personal, cât și orice conținut, comentariu pozitiv, negativ, mediu sau rău - crează un fel de înregistrare publică permanentă a opiniilor, activităților și comportamentului său. Această înregistrare publică poate fi considerată drept o reputație online, care poate fi accesibilă școlilor, angajatorilor, colegiilor, cluburilor și altor persoane care pot cerceta o persoană acum sau în viitor.

Persoana care hărțuiește poate deveni orice persoană ce dorește obținerea unui control asupra altei persoane fără a analiza fenomenul cauză-efect. Cele două personaje implicate în mod direct într-un astfel de fenomen pot fi: copii, femei, adulți, adolescenți, bătrâni, bărbați, orice persoană de oriunde. Hărțuirea poate fi cu o durată permanentă, temporară, medie. Nimeni și nimic nu poate garanta intensitatea, durata acesteia, scopul și consecința asupra celor implicați.

O reputație negativă on-line, inclusiv pentru cei care „se bat”, poate afecta admiterea colegiului, ocuparea forței de muncă, viața de familie și alte domenii ale vieții.

Cyberbullying-ul poate dăuna reputației online a tuturor celor implicați - nu doar persoanei care este hărțuită, ci celor care fac hărțuirea sau participă la aceasta. Copiii din zilele noastre accesează de la vârste tot mai fragede aplicațiile social –media.

Dispozitivele digitale oferă o capacitate de a comunica imediat și continuu 24 de ore pe zi, astfel încât poate fi dificil pentru copiii care se confruntă cu agresiuni cibernetică să găsească o soluție fiind mai degrabă o provocare.

Majoritatea informațiilor comunicate electronic sunt permanente și publice, dacă nu sunt raportate și eliminate. Până la vârsta de 12 ani, un copil nu are capacitatea mentală necesară pentru a

separa informațiile negative ,repetitiv obsesive, de informațiile pozitive.De cele mai multe ori copii dețin conturi social –media false,iar părinții acestora nici nu știu.Există și variante în care părinții/tutorii au cunoștințe despre existența conturilor copilului.Dificultatea vine din modul de prevenție.Din joaca și iresponsabilitatea pe care, să recunoaștem ,toți copii le au,se pot întâmpla multe.Inocența necesită atenție și timp.Până când copii nu sunt capabili să recunoască diferența dintre intimitate și amuzament,ce este responsabilizarea, nu ar trebui să dețină conturi social-media.Dacă totuși e la modă,atunci familia și părinții ar trebui să cunoască postările,comentariile și prietenii virtuale ale acestora, iar prin discuții să învețe protejarea personală,a vieții,a familiei și evitarea divulgării informațiilor de control și/sau șantaj de atragerea unor foloase,de către alte persoane .Acest aspect vizează orice tip de persoană .Orice persoană ar trebui să învețe confidențialitatea datelor cu caracter personal,postarea intimității, alte poze și informații divulgate care ar putea fi deținute de minți dezzechilibrate.Un anumit control al acestor conturi și site-uri social –media personale ,reprezintă prima formă de securitate în mediul virtual.Apoi, în cazul în care se declanșează o formă de hărțuire, aceasta se raportează, se expune, se explică membrilor familiei,unui prieten, unui coleg, organelor de poliție, pentru a se putea interveni la timp și a se aplica măsurile specifice de protecție prin lege.

Deoarece aproximativ jumătate dintre adolescenți au fost victimele unui act de cyberbullying și doar unu din zece copii ajunge să le spună părinților că suferă din acest motiv, părintele ar trebui să monitorizeze atent activitatea online a copilului său, în momentul în care observă la el un comportament suspect. Să subliniați faptul că victimele nu au nicio vină, nu vor fi supuse niciunei pedepse și spuneți-le să nu le fie teamă să prezinte faptele în mod corect. Învățați-i să nu divulge parolele de la rețelele de socializare nimănui, să nu dezvăluie lucruri intime unei persoane cu care interacționează doar online, limitați accesul copilului la internet în camera sa și instalați calculatorul într-un spațiu din casă la care să aibă toată lumea acces. Dacă cel mic sau o altă persoană, primește mesaje hărțuitoare, este recomandat să le salveze pentru a le avea ca dovadă în cazul unei confruntări cu agresorul. În cazul în care sunteți părinte de agresor, nu încurajați sub nicio formă astfel de manifestări. Fără a amenința, încercați să-i spuneți copilului/persoanei care e realitatea. Tehnologia poate permite în ziua de astăzi identificarea imediată de către autorități a celui care se folosește de astfel de practici. Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real: atacuri de panică, scăderea stimei de sine,timiditate, coșmaruri, anxietate, lipsa capacității de concentrare,diminuarea puterii de învățare, depresie, chiar suicid.

Pe lângă faptul că, fiind sinonim cu hărțuirea, bullying-ul este considerat o infrațiune, și în primul rând, o conduită excesivă și o lipsă de respect pentru o altă ființă umană. Atât timp cât bullying-ul nu este tolerat în cadrul familiei, nu ar trebui sub nicio formă tolerat nici în afara acesteia . Să nu uităm că și agresorul are nevoie de consiliere psihologică și de ajutor, așa încât este necesar ca acesta să fie îndrumat către specialiștii care îl pot ajuta să depășească acest tip de comportament deviant(în cazurile când sunt depistate).

Dr. Joe Rubino spune: „ Numai tu îți poți diminua respectul de sine și numai tu ți-l poți recupera. Libertatea vine odată cu nonatașamentul față de orice ar spune sau ar face altul.”

Bibliografie:

- Joe Vitae, „ Manual pentru viață ”, Editura Meteor Press, 2008
- <http://www.totuldespreame.ro/copilul-tau/psihologie-si-comportament/dusmanii-de-dincolo-de-ecran-bullying-ul-virtual-sau-cyberbullying-ul>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Agresiunea_pe_Internet

CYBERBULLYING-UN FENOMEN ACTUAL ALARMANT

*Prof. Dumitrescu Gabriela Codruța
Colegiul Tehnic Domnul Tudor
Drobeta Turnu Severin, Mehedinți*

ABSTRACT

*Cyberbullying is bullying that takes place over digital devices like cell phones, computers, and tablets. It can occur through SMS, Text, and apps, or online in social media when sending, posting, or sharing negative, harmful, false, or mean content about someone else. Cyberbullying can include sharing personal or private information about someone else causing embarrassment or humiliation. **The present paper tries to draw attention on this alarming phenomenon we witness nowadays. As a starting point for this presentation we have chosen to present statistic data as revealed by a recent study ordered by Tribal Worldwide Romania for Bitdefender.***

Evoluția tehnologică din ultima perioadă a adus cu sine nu doar beneficii, ci și o mulțime de amenințări, în special la adresa adolescenților care se confruntă cu fenomene tip cyberbullying din ce în ce mai des. Pornind de la etimologia acestui cuvânt (care îmbină doi termeni preluați din limba engleză-cyber și bullying) găsim că este mai mult decât necesar să definim mai întâi cât mai clar legătura dintre cyberbullying și social media.

După cum o arată chiar denumirea, social media reprezintă o formă de interacțiune socială care utilizează instrumente ușor de folosit în mediul online. Avem în vedere aici softuri și site-uri web care devin funcționale prin conectarea unui dispozitiv tip telefon smart, laptop, computer la internet și care permit astfel schimbul de conținuturi între membrii unor grupuri sociale din cele mai variate familii, colegi, prieteni, etc. În prezent, internetul abundă în tipuri de media de socializare care permit fiecărui membru de grup să-și exprime liber ideile și, totodată, să-și valorifice potențialul creativ. Fie că este vorba de bloguri, site-uri web sau rețele de socializare tip Facebook, Messenger, etc. mare parte din timpul liber al utilizatorilor se desfășoară pe internet.

Revenind la cel de-al doilea termen al ecuației în discuție, cyberbullying-ul nu este altceva decât o formă de agresiune pe internet, de hărțuire cu ajutorul calculatorului sau telefonului mobil. Din păcate, această formă de hărțuire afectează dreptul la viață privată a victimei, deoarece uneori agresorul se dă drept victim și accesează ilegal contul acesteia. Bine înțeles că această este doar o situație des întâlnită, căci cyberbullyingul reprezintă un fenomen mai larg de intimidare intenționată cu care copiii și adolescenții se pot confrunta pe internet. Din păcate, situațiile neplăcute cu care aceștia se întâlnesc au un impact major asupra psihicului lor putând avea sechele pentru tot restul vieții. Este extrem de important în primul rând pentru părinți să reușească să comunice eficient cu copiii lor în permanență pentru a fi informați cu privire la tot ceea ce li se întâmplă copiilor lor în mediul online și pentru a putea acționa în consecință în astfel de situații. Comunicarea permanentă rămâne o variantă optimă, dar se mai pot folosi ca alternativă și programe de control parental (este drept că acestea funcționează cu succes până la o anumită vârstă a copilului, căci o dată cu trecerea spre adolescență copiii devin mai abili în "fentarea" unor astfel de programe).

Psihologii și psihoterapeuții insistă de asemenea asupra importanței pe care părinții, rudele, dar și profesorii trebuie să o acorde oricărei schimbări comportamentale pe care o

identifică la copiii sau elevii lor. Orice semn care indică modificări ale stării psihologice cum ar fi depresia, anxietatea socială, izolarea, stima de sine scăzută, reacții negative și stres în privința utilizării dispozitivelor trebuie chestionate și verificate. În astfel de situații este recomandat ca victima să-și schimbe parolele și conturile de pe rețelele de socializare și totodată să impună anumite limite fără a da de înțeles agresorului că a fost în vreun fel afectată.

Conform unui studiu realizat de Tribal Worldwide România pentru Bitdefender s-a demonstrat amploarea pe care cyberbullyingul a căpătat-o în țara noastră în ultima perioadă. Studiul a avut la bază un chestionar online completat în perioada septembrie-octombrie 2017, pe un eșantion reprezentativ de 800 de respondenți din rândul tinerilor sub 18 ani.

Datele publicate au fost alarmante deoarece nu mai puțin de 65% dintre tineri admit că au fost direct marcați de hărțuirea suferită online și au observat inclusiv schimbări comportamentale involuntare ce au urmat agresiunii. Cei mai mulți afirmă că incidentele de acest fel le-au scăzut încrederea în sine și i-au determinat să se izoleze de ceilalți. Dintre cauzele cele mai des citate care au stat la baza agresiunii victimelor putem menționa: înfățișarea și felul în care se îmbracă (67%), hobby-urile și preocupările de zi cu zi (30%), situația materială a familiei din care provin (13%), rezultatele de la școală (12%) și orientarea sexuală (8%).

”Cyberbullyingul este unul dintre acele fenomene de masă insidioase în fața căruia nu există strategii de apărare optime. În ciuda amploarei, gravitatea acestuia scapă de multe ori atenției publice. Tinerii învață din proprie experiență cum arată ura celorlalți față de ei, iar numărul victimelor poate fi chiar mai mare căci persoanele cele mai traumatizate refuză de multe ori să recunoască, uneori chiar față de sine, ceea ce li s-a întâmplat. Adolescenții încep viața crezând că societatea reprezintă un spațiu al urii îndreptate împotriva lor, iar efectele psihologice și sociale sunt severe și de lungă durată”, spune lector univ. dr. Nansi Lungu, analist comportamental la Bitdefender.

Este important pasul pe care reprezentanții acestei companii l-au făcut în direcția creșterii gradului de conștientizare a tinerilor cu privire la acest fenomen alarmant aflat în creștere. În plus, a fost demarată în noiembrie 2017 campania intitulată sugestiv **#nutastaură al cărei obiectiv principal a fost** strângerea a 50.000 de semnături în cadrul unei petiții online pentru a lansa un buton de Facebook reactions – Butonul contra cyberbullying.

Bibliografie:

1. <https://start-up.ro/cyberbullying-in-romania-cati-copii-sunt-hartuiti-pe-internet/>
2. <https://www.stopbullying.gov/cyberbullying/what-is-it/index.html>
3. <https://en.wikipedia.org/wiki/Cyberbullying>

CHILD ONLINE SAFETY

*Author: Dumitrescu Roxana,
Liceul Teoretic "Mihai Eminescu", Călărași, județul Călărași*

*Abstract: We live in an era where the Internet is omnipresent. Given the growth of the Internet and subsequent online technologies, there is growing concern to ensure that, while children and young people are empowered to engage with the digital world, they can do so in a safe and risk-free way.
Key words: safety, internet, digital technology, danger*

MOTTO

“Access to knowledge, participation, leisure and play are fundamental rights for all children, as enshrined in the Convention on the Rights of the Child. In today’s real and virtual world, it is our collective responsibility to ensure those rights for all children”.

Gordon Alexander, Director UNICEF, Office of Research

Over the past decades the Internet has become an integral part of our lives. For many children and young people, the Internet, mobile phones and other technologies are a constant and familiar presence. Diverse and ambitious efforts are underway in many countries to promote digital technologies in schools, digital participation and digital literacy. There is no doubt that the Internet yields countless opportunities and benefits for children in terms of its impact on their education and social inclusion. First of all, the Internet helps children improve their achievements at school and develop computer skills. They find information on whatever they like and learn new things about different topics. Secondly, they connect with friends, relatives and virtual friends through social networks such as Facebook, Twitter, Instagram and WhatsApp. They can also interact and play games with people from all over the world. These interactions may happen many times a day and seeing young people with a digital device in their hands has become a common sight nowadays. However, the Internet has also exposed children to dangers that defy age, cognitive skills and geographical location. This exposure has led to children and young people having their images abusively shared, being lured into exploitation by adult offenders or being bullied online.

Online risk can be classified in three categories:

- Content risk. Children receive mass-distributed content that may expose them to illegal and age-inappropriate material such as pornography, extreme violence, content involving racism and radicalization.
- Conduct risk. Children participate in an interactive situation. This includes bullying, harassing, sexting or promoting harmful behavior such as self-harm, suicide, bulimia or illegal drugs.
- Contact risk: Children may become victims of interactive situations. This includes bullying, harassing, stalking, having their house located or their photos shared without permission.

Online safety is a community challenge and an opportunity for industry, government and civil society to work together to establish safety principles and practices. Industry can offer a range of technical tools and services for parents and children. These can include offering tools to develop age-verification systems or to place restrictions on children’s consumption of content and services or to restrict the people with whom children might interact online.

Awareness raising and education are also key components that will help empower and inform children of various groups as well as parents, caregivers and educators. When it comes to cyberbullying, for example, both parents, caregivers and educators need to be aware that most

children have been involved in this phenomenon in some ways, either as a victim, perpetrator or bystander. They also need to be aware of the fact that children and young people who bully others online do have to be physically stronger and their methods can often be hidden and subtle which makes them very difficult to be recognized. Given this fact, the issue of online safety can feel daunting for parents and teachers. They need to know what their children are doing online and also help them do it in a safe way. It is true that most parents talk to their children about what they do on the Internet and stay nearby when the child is online. But there are instances when children explore the virtual world on their own without their parents being aware of their online activities. Therefore, parental awareness of risks and safety online needs to be enhanced. The priority should be alerting on the nature of risks the children may encounter online while encouraging dialogue and greater understanding between parents and children in relation to online activities. Schools can offer support to parents on how to help children engage safely with the digital world through parents' evenings, advice in the school newspaper or signposting to other sources of support and advice. Creating a good school-parent relationship can help create an atmosphere of trust that encourages parents to raise concerns in an appropriate manner. Both parents and educators should pay particular attention to child's self-management of online content and behaviour, teaching them to become more critically aware of the benefits and risks associated with online content.

Bibliography

- Secheler, Jeff. Internet safety for children and young people, 2012
 Healey, Justin. Online safety, Volume 381, Thousand Oaks CA, 2015
 Hinduja, S & Patchin, J. Bullying beyond the schoolyard, 2009

AWARENESS ÎN SECURITATEA ONLINE

*Prof. Enache Gabriela,
 Director Colegiul Economic "Costin C. Kirilăscu", București*

Abstract

Best practices and standards for the information security awareness programs focus on content, programs and processes without taking into consideration the way individuals internalize security-related information and how they make decisions in the security field. To that end, one should have in mind that such programs should be aligned with the internalization factors that have an impact on security objectives.

Protecția datelor, confidențialitatea și securitatea în mediul virtual sunt din ce în ce mai importante și au implicații atât pentru companii, cât și pentru fiecare persoană. A devenit ceva normal să citim despre milioane de parole furate, date personale pe care ți le poți răscumpăra doar cu mulți bani, date personale vândute către alții și așa mai departe. Oricine folosește internetul ar trebui să fie prudent din punct de vedere al protecției datelor personale ori de business. Astfel, folosirea serviciilor VPN a devenit din ce în ce mai importantă.

Nivelul de conștientizare a utilizatorilor de Internet trebuie crescut, în contextul noilor atacuri cibernetice. Cetățenii și companiile trebuie să conștientizeze pericolele de la fiecare pas din punct de vedere cibernetic. De asemenea, asigurarea securității cibernetice este fundamentală în creșterea încrederii în serviciile digitale

Noile provocări globale în domeniul securității cibernetice demonstrează cât de importantă este securitatea sistemelor informatice pentru buna funcționare a economiilor naționale, dar și a

pieței unice digitale. Este necesar ca țările membre ale Uniunii Europene să colaboreze, să existe proiecte concrete comune cu impact asupra cetățenilor, pentru că numai așa vor face față provocărilor din mediul virtual.

Complexitatea atacurilor cibernetice și activitățile de spionaj cibernetic au demonstrat că sunt vizate nu numai infrastructurile critice naționale, ci și instituțiile. Fenomenul agresiunilor a cunoscut o diversificare permanentă, direct proporțională cu dezvoltarea tehnologică, atacurile cibernetice evoluând permanent. Începând cu virușii creați pentru amuzament, s-a ajuns la realizarea unor produse complexe, folosite pentru spionaj industrial. În condițiile în care utilizarea tehnologiei informației și a comunicațiilor este în expansiune în întreaga lume, variind de la un simplu telefon inteligent la sisteme complexe, care gestionează infrastructurile critice, trebuie pus accentul pe *conștientizarea* publicului țintă cu privire la aspectele de securitate din mediul online.

Programele de awareness presupun activități care au ca scop „*conștientizarea*” utilizatorilor cu privire la riscurile de securitate.

Cercetarea în domeniul securității informațiilor pune accent pe „*factorul uman*”, în contextul în care oamenii sunt considerați cea mai slabă verigă. Managementul securității informațiilor utilizează politici de securitate ca mijloc de a defini ceea ce se așteaptă de la indivizi într-o organizație. Cu toate acestea, adesea, utilizatorii sistemelor informatice nu reușesc să respecte aceste politici. Pentru a aborda această problemă, dar și pentru a răspunde cerințelor de reglementare, **programele de awareness** în domeniul securității informației se transformă în componente cheie ale managementului securității, iar un rol important în promovarea culturii de securitate și dezvoltarea de campanii de **awareness** îl joacă serviciile de informații.

Acest cadru de reglementare se concentrează, în principal, asupra proceselor și conținutului programului de **awareness**, care răspunde la întrebarea „*Ce comportament vrem să consolidăm?*”. Programele de **awareness** sunt compilate pornind de la presupunerea că utilizatorii nu reușesc să adopte practici sigure, fie pentru că nu sunt conștienți de riscuri, nu înțeleg implicațiile încălcării procedurilor de securitate, fie pentru că nu înțeleg modul în care acestea trebuie să acționeze.

Sistemele de management al securității implică, de obicei, o **structură piramidală** de comunicare de securitate, inclusiv nivelurile de sensibilizare, formare și educație. La nivelul de bază, există programe de awareness, care vizează stimularea comportamentelor de securitate, motivarea părților interesate pentru a recunoaște preocupările de securitate și a răspunde acestora. La nivelul de mijloc, programele de formare vizează producerea unor abilități și competențe de securitate, cum ar fi ocuparea forței de muncă și operarea controalelor de securitate fizică. La nivelul superior al piramidei, educația vizează dezvoltarea expertizei în domeniul securității informației și se adresează persoanelor care sunt implicate profesional în securitatea informațiilor.

Programele de awareness trebuie să fie proiectate în conformitate cu nevoile de business ale organizației și să fie relevante pentru cultura și arhitectura IT a acesteia.

Deoarece convingerile și prejudecățile individuale afectează intenția utilizatorilor de a se conforma politicilor de securitate, trebuie mai întâi să identificăm și apoi să gestionăm în mod corespunzător aceste prejudecăți pentru a promova respectarea regulilor. Mai precis, trebuie ținut cont de faptul că hotărârile individuale sunt afectate de expunerea la stimuli pozitivi sau negativi (de exemplu, zâmbet sau încruntare a feței) datorită influenței afectului euristic. De aceea, este de preferat să asociem mesajele de securitate cu imagini pozitive, comparativ cu imagini neutre sau negative, pentru a influența respectarea acestora de către utilizatori.

Este de așteptat ca utilizatorii să subestimeze propria lor vulnerabilitate în fața amenințărilor la adresa securității, chiar dacă știu probabilitățile statistice reale și impactul amenințării.

Din cauza prejudecății optimiste, sunt susceptibili să subestimeze șansele ca amenințarea să se materializeze și vor supraevalua propriul lor control asupra amenințării. Prin urmare, informarea pur și simplu a acestora cu privire la probabilitatea și impactul potențial al unei amenințări nu este suficientă; ei trebuie să se asocieze cu riscurile. Sesiunile tip atelier, de exemplu, supun utilizatorii la riscuri pentru a promova recomandări de securitate. În plus, simulările pot fi utilizate de către experții de securitate pentru a ilustra utilizatorilor ce li se întâmplă în cazul unei amenințări de securitate.

Bune practici la nivel internațional

- Un exemplu în planul măsurilor de tip **awareness** îl reprezintă serviciile germane de informații, mai ales Oficiul Federal pentru Apărarea Constituției (BfV), care se remarcă prin eforturile întreprinse în direcția creșterii transparenței, credibilității și promovării politicilor de securitate în mediul academic și economic.
Pornind de la ideea că organizațiile trebuie să se asigure că părțile interesate din domeniul securității informației înțeleg politicile și procedurile de securitate și respectă regulile specificate de comportament pentru sistemele și aplicațiile la care au acces, publicul țintă al programelor de **awareness** a inclus managementul, personal tehnic, angajați, precum și terțe părți angajate de organizație (de exemplu, contractori, furnizori). Modalitățile de acțiune au fost variate. Au existat campanii de informare pe tema acțiunilor derulate împotriva mediului economic, științific și al cercetării de entități concurente, lansate atât sub forma unor *simpozioane, conferințe, expoziții itinerante*, cât și prin *publicarea unor materiale de profil și participarea la proiecte de cercetare*. Principalul pilon al comunicării publice al BfV îl reprezintă *publicarea pe site a unor buletine trimestriale* privind riscurile în domeniul extremismului și terorismului, precum și pe tema protecției economiei, pe care firmele le pun la dispoziția angajaților prin propriul intranet.
- Biroul Federal de Investigații (FBI) din SUA utilizează Programul de parteneriat strategic în domeniul contraspionajului (Counter- intelligence Strategic Partnership Program – CISPP) în scopul diminuării riscurilor reprezentate de entități străine care vizează obținerea ilegală de tehnologii sensibile, descoperiri științifice, informații clasificate ale Administrației SUA ori secrete comerciale din sectorul privat sau din mediul academic. Rețeaua CISPP este formată din peste 80 de cadre FBI care mențin contactul cu peste 15.000 de companii locale, instituții de învățământ superior și contractori din domeniul apărării. *Ședințele de informare* pe tema amenințărilor reprezentate de spionajul economic, furtul de secrete comerciale și intruziunile cibernetice ajută companiile să identifice, să contracareze și să se apere de atacurile lansate de inamici externi asupra informațiilor sensibile.
- În România, demersurile de conștientizare a publicului cu privire la riscurile de securitate cibernetică încep să prindă contur, remarcându-se unele inițiative ale autorităților de organizare a unor *conferințe și simpozioane* pe teme circumscrise domeniului, au fost publicate mai multe *ghiduri utile*.

Rețelele Wi-Fi publice

Trebuie să fim conștienți că, de cele mai multe ori, rețelele Wi-Fi publice nu au fost gândite ca să protejeze utilizatorii împotriva interceptării traficului de pe dispozitivele contactate la rețelele wireless. Informațiile transmise prin intermediul rețelelor publice pot fi interceptate cu ușurință, indiferent de dispozitivul folosit – smartphone, laptop sau tabletă. La fel cum noi plasăm acele capcane (“honeypots”) în spațiul virtual, pentru a vedea cum acționează infractorii cibernetici, la fel și aceștia pot să-și creeze propriile capcane: de exemplu, o rețea Wi-Fi publică, prin intermediul

căreia să încerce să obțină datele utilizatorilor. Denumirea acesteia poate să fie similară cu a unui loc cunoscut care oferă Wi-Fi, tocmai pentru a-i atrage pe cei mai puțin atenți la astfel de detalii. De asemenea, există cazuri în care chiar rețeaua noastră de acasă (cu un nume personalizat) poate să apară în lista rețelelor disponibile, chiar și când suntem într-o țară străină. Acest lucru ar trebui să ne pună în gardă, deoarece atacatorii ar putea folosi un dispozitiv ca acesta.

Concluzii

Gestionarea eficientă a securității informațiilor este în mare măsură asociată cu programele de *conștientizare* a securității al căror rol este de a determina utilizatorii să se conformeze politicilor de securitate a informațiilor. Studiile în diverse domenii, cum ar fi economia comportamentală sau domeniul sănătății și siguranței, demonstrează că oamenii interpretează și asimilează informațiile legate de risc prin prisma prejudecăților cognitive și culturale. Din acest punct de vedere este nevoie de o analiză sistematică a rolului prejudecăților în influențarea percepțiilor de risc individual și a comportamentului de securitate în cazul informațiilor.

Bibliografie

1. <http://intelligence.sri.ro/awareness-in-securitatea-online/>
2. <https://www.digitalcitizen.ro/securitate-pentru-toti-recenzie-cyberghost-premium>
3. <http://www.prefecturaalba.ro/wp-content/uploads/2017/12/Ghid-de-bune-practici.pdf>
4. <https://playtech.ro/2017/retelele-wi-fi-publice-securitate/>
5. www.wifipineapple.com.

INTERNET SAFETY TIPS FOR CHILDREN AND TEENS

Faget Mariana
Colegiul National George Cosbuc Motru

The internet has drastically changed the way that children interact with the world. They have access to in-depth knowledge, tools to express their creativity, and people from all over the world. The risks are: cyber bullying, exposure to inappropriate material, online predators or revealing too much information. Learning to recognize the warning signs of these risks will allow adults to intervene and lessen potential negative impacts. By acting as a resource, parents, teachers and guardians can help make the Internet a safer place for their families and students. As a parent or a guardian, we should stay well-informed about current issues to understand what our children are experiencing on and off the Internet. If they are social networking, instant messaging, using webcams, or blogging, help them use these tools safely by learning how to use them yourself. Children whose parents and guardians regularly talk to them about safety are more likely to exhibit responsible behavior on their own.

Here are some internet safety tips for children and teens as well for parents and teachers:

- **Screen Name.** When creating your screen name, do not include personal information like your last name or date of birth.
- **Personal Information.** Don't give out personal information without your parents' permission. This means you should not share your last name, home address, school name, or telephone number. Remember, just because someone asks for information about you does not mean you have to tell them anything about yourself! Potential employers or customers don't need to know your personal relationship status or your home address. They do need to know about your expertise and professional background, and how to get in touch with you. You wouldn't hand purely personal information out to strangers individually—don't hand it out to millions of people online.
- **Passwords.** Don't share your password with anyone but your parents. When you use a public computer make sure you logout of the accounts you've accessed before leaving the terminal.
- **Photos.** Don't post photos or videos online without getting your parents' permission.
- **Online Friends.** Don't agree to meet an online friend unless you have your parents' permission. Unfortunately, sometimes people pretend to be people they aren't. Remember that not everything you read online is true.
- **Online Ads.** Don't buy anything online without talking to your parents first. Some ads may try to trick you by offering free things or telling you that you have won something as a way of collecting your personal information.
- **Downloading.** Talk to your parents before you open an email attachment or download software. Attachments sometimes contain viruses. Never open an attachment from someone you don't know. A top goal of cybercriminals is to trick you into downloading malware—programs or apps that carry malware or try to steal information. This malware can be disguised as an app: anything from a popular game to something that checks traffic or the

weather. As PCWorld advises, don't download apps that look suspicious or come from a site you don't trust.

- **Bullying.** Don't send or respond to mean or insulting messages. Tell your parents if you receive one. If something happens online that makes you feel uncomfortable, talk to your parents or to a teacher at school.
- **Social Networking.** Many social networking websites (e.g., Facebook, Twitter, Second Life and MySpace) and blog hosting websites have minimum age requirements to signup. These requirements are there to protect you! Any comment or image you post online may stay online forever because removing the original (say, from Twitter) does not remove any copies that other people made. There is no way for you to "take back" a remark you wish you hadn't made, or get rid of that embarrassing selfie you took at a party. Don't put anything online that you wouldn't want your mom or a prospective employer to see.
- **Research.** Talk to your librarian, teacher or parent about safe and accurate websites for research. The public library offers lots of resources. If you use online information in a school project make sure you explain where you got the information.
- **Make Online Purchases From Secure Sites.** Any time you make a purchase online, you need to provide credit card or bank account information—just what cybercriminals are most eager to get their hands on. Only supply this information to sites that provide secure, encrypted connections. As Boston University notes, you can identify secure sites by looking for an address that starts with *https*: (the S stands for *secure*) rather than simply *http*: They may also be marked by a padlock icon next to the address bar.

Bibliography:

- Sison, Kristine, Internet Safety, Storyjumper, 2015;
- www.lifehacker.com
- www.nypl.org

PREVENIREA BULLING-ULUI ON LINE

*Prof. Firi Iuliana
Colegiul Național Gheorghe Țițeica
Drobeta Turnu Severin*

Information security has become one of the major components of the internet. The analysts of this concept have marked a contradiction between the need of communication and connectivity, on the one hand, and the necessity of confidence, integrity and authenticity of information, on the other.

Securitatea informatica a devenit una din componentele majore ale internetului. Analistii acestui concept au sesizat o contradicție între nevoia de comunicații și conectivitate, pe de o parte, și necesitatea asigurării confidențialității, integrității și autenticității informațiilor, pe de altă parte. Domeniul relativ nou al securității informatice caută soluții tehnice pentru rezolvarea acestei contradicții aparente. Viteza și eficiența comunicațiilor „instantanee” de documente și mesaje conferă numeroase atuuri actului decizional într-o societate modernă, bazată pe economie concurențială. Însa utilizarea serviciilor de poșta electronică, web, transfer de fișiere etc. se bazează pe un sentiment, adeseori fals de securitate a comunicațiilor, care poate transforma potențialele castiguri generate de accesul rapid la informații, în pierderi majore, cauzate de furtul de date sau de inserarea de date false ori denaturate.

În momentul în care citiți aceste rânduri, sute de mii de adolescenți și de copii de pe glob sunt conectați online. Fie că folosesc un laptop, fie că sunt conectați prin intermediul tabletei sau al smartphone-ului, aceștia ascultă muzică, se uită la filme, se joacă, citesc, dar, mai presus de toate, socializează. Asta n-ar fi nicio problemă, dacă o parte dintre ei nu s-ar angaja în acțiuni de bullying îndreptate către alți adolescenți.

V-ați gândit că unele dintre victime și agresori pot fi chiar copiii voștri?

Bullying-ul și cyberbullying-ul

Deși există și în limba română câțiva termeni care descriu acest cuvânt de origine engleză – „hărțuire”, „agresiune fizică, psihică și verbală”, „intimidare” – cuvântul bullying adăpostește sub umbrela sa toate celelalte semnificații exprimate în română, ba chiar și mai mult de atât. La origine, bully înseamnă „huligan”, iar comportamentul celui care se folosește de conotațiile sale se încadrează perfect în simptomatologia unei persoane pentru care regulile de bun simț și de comportare în societate sunt nule. Cei care recurg la toate aceste tehnici de tracasare extremă a unei alte persoane fac acest lucru din câteva motive întemeiate, în viziunea lor: pentru că au impresia că așa reușesc să capete mai multă importanță în ochii celor din jur, dar și pentru că, agresând copii mai mici decât ei, își manifestă o aparentă autoritate și superioritate.

Totodată, bullyingul apare din imitație, se practică la presiunea anturajului și pentru că este o probă de foc în a fi acceptat de un anumit grup, dar este utilizat și pentru ca făptașul să nu fie el însuși cel agresat. În ceea ce privește cyberbullying-ul, el începe să ocupe din ce în ce mai mult teren pentru că este facil, agresorul are impresia că este învăluit într-o peliculă de protecție, iar victima poate fi ridiculizată în fața unui grup mult superior numeric comparativ cu o agresiune reală.

Potrivit datelor oficiale anunțate la finalul anului 2013, rețeaua de socializare Facebook este posesoarea a peste 1,23 miliarde de utilizatori, dintre care 7 milioane se află numai în România. Twitter și YouTube, de cealaltă parte, au ajuns fiecare la câte 1 miliard de utilizatori, iar rețele precum Instagram sau Pinterest câștigă din ce în ce mai mult teren. Cu 8 noi utilizatori atrași online în fiecare secundă, mediul virtual cunoaște o dezvoltare a comunicării fără precedent, dărâmând cu

fiecare an barierele statistice. Din nefericire, prin intermediul tehnologiei virtuale a secolului 21, tinerii comunică cu semenii lor nu numai într-o manieră pozitivă, ci și într-una negativă, folosindu-se, în acest caz, de cyberbullying.

De obicei, sub astfel de atacuri se ascund persoane în anonimat, care preferă această cale pentru că au impresia că beneficiază de imposibilitatea dezvăluirii propriei identități. Totodată, sub masca anonimatului, agresorul poate căpăta curajul de a face afirmații și fapte pe care nu le-ar fi făcut în realitate, într-o confruntare directă cu cel hărțuit. De multe ori, însăși victima unui act de bullying real poate apela la cyberbullying, crezând că aceasta este singura cale prin care se poate răzbuna pe agresor.

Cum se manifestă cyberbullying-ul

Pentru ca părinții să poată identifica mai ușor formele de bullying virtual, atât în cazul în care au un copil agresat, dar și în cazul în care hărțuitorul este chiar copilul lor, iată care sunt manifestările acestuia:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Ce efecte are cyberbullying-ul

Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real:

- atacuri de panică;
- scăderea stimei de sine;
- timiditate;
- coșmaruri;
- anxietate;
- lipsa capacității de concentrare;
- diminuarea puterii de învățare;
- depresie;
- suicid.

Pe lângă toate acestea, la bullying-ul virtual informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite ușor și instant în mediul online, în unele cazuri fără posibilitatea de a fi vreodată șterse. Acest lucru nu face altceva decât să agraveze orice repercusiune a bullying-ului asupra celui agresat.

Bibliografie:

1. „*Cuvintele dor, nu-i așa?*” - E-book realizat de Romtelecom, Decembrie 2012, Editat de Mandragora;
2. I. Juvonen & Graham S. (Eds.) (2001). „*Peer harassment in school*”. New York **BE AWARE, BE SECURE.**
3. www.enisa.europa.eu/cybersecmonth

4. www.cert.ro/tag/ecsm

CYBERBULLYING – A SOCIAL PHENOMENON

*Fota Diana
Colegiul Național Pedagogic „ St. Odobleja”*

Cyberbullying, or what the Center for Disease Control calls “electronic aggression,” is a form of teen violence – a new phenomenon brought about by social media that threatens, harasses, degrades and humiliates teenagers and their peers. And parents, teachers and kids are all struggling to find solutions.

America’s youth, especially teens and preteens, are utilizing electronic mediums to target and torment their peers. Instead of mean girls making sly comments at the lunch tables or gossiping in the high school halls, or the traditional playground bully shoving nerds around and breaking their glasses, teens are using the Internet as an outlet -allowing anyone and everyone online to view and join in on the torture. Popular sites like Facebook, YouTube and Twitter that are unintentionally providing teens with this opportunity are scrambling to fix this very serious problem that has led a number of teens to commit murder and, at an alarming rate, suicide.

The problem is only worsening. 2011 cyberbullying statistics from Internet Safety 101 revealed that 43% of teens ages 13-17 had experienced some range of cyberbullying withing the last year. Among teens who use social networking sites, 39% reported having been the victim. Kids and teens who are being cyberbullied are likely bullied in person as well. A cyberbullying informational guide created by Mayor Law further reports that adolescent girls are just as likely, if not more likely, to experience cyberbullying compared to boys. It is related to low self esteem rate, suicidal ideation, anger, frustration, and a variety of other emotional and psychological problems.

Cyberbullying versus Traditional Bullying

Cyberbullying is different, and can sometimes have more dire consequences than traditional bullying for various reasons. While traditional bullying primarily occurs within the confines of the school, cyberbullying can take place 24 hours a day, 7 days a week – anytime, anywhere. Kids can no longer escape the schoolyard to get away – they are followed by their perpetrators wherever they go.

Due to the relative perceived anonymity the Internet offers, cyberbullying messages and images can be posted by unnamed sources – this often gives bullies greater incentive to make postings even more vulgar and degrading without fear of getting caught. When cyberbullies hide behind computer screens and cell phones to harass their victims they are unable to witness an immediate response – therefore they are less likely to think twice about the consequences of their actions.

Getting rid of harassing messages and embarrassing photos can also prove to be extremely difficult after they have been sent or posted on the web.

Forms of cyberbullying

Harassment: The repeated and relentless sending of mean, offensive, rude and insulting messages or images.

Denigration: Distribution of information on the Internet about a peer that is false and derogatory. The spreading of rumors and unfounded gossip. This sometimes even includes entire websites dedicated to the spreading of defamatory information about an individual.

Flaming: Online “fighting” via aggressive and intimidating electronic messages such as e-mail or instant messaging, using angry and vulgar language.

Impersonation: Posing as another person online in order to harm their image and set them up for problems.

Login Theft: Hacking into someone else's account or stealing their login information in order to falsify information, send damaging messages or post embarrassing material.

Outing and Trickery: Sharing, posting or forwarding a peer's secrets that were gained through trickery.

Cyberstalking: Repeatedly sending electronic messages that include threats of harm or intimidation.

Immersion of state laws

Every state in the U.S. besides Montana has anti-bullying laws in place, and regions are working to enact anti-cyberbullying laws as well. As of April 2013, 16 states have passed anti-cyberbullying laws, while 5 others have proposed such legislation. However, only 7 of those states that have laws to combat cyberbullying have included off-campus behaviors. That means that in only 9 states in the U.S. can a person be subject to lawful punishment if they electronically bully a peer after school hours.

The following are the 16 states that have some form of anti-cyberbullying legislation: Arkansas, California, Connecticut, Hawaii, Kansas, Louisiana, Massachusetts, Missouri, Nevada, New Hampshire, New York, North Carolina, Oregon, Tennessee, Utah and Washington.

The severity of cyberbullying

The nature of the problem has become so grave that, following several high-profile suicides that resulted from Internet harassment, a term coined "cyberbullicide" is now floating around. Research carried out by Sameer Hinduja, Ph.D. And Justin W. Patchin, Ph.D. found that cyberbullying victims were nearly twice as likely to have attempted suicide compared to youth who had not experienced cyberbullying. It should be noted that cyberbullying is not more likely to result in suicide for any particular victim than traditional bullying, however the phenomenon is growing at a much more rapid rate due to improvements and innovations of technology. This means that "cyberbullicide" occurrence is escalating while the traditional bully-suicide rate stays about the same (kids aren't finding new, imaginative ways to torment their peers outside the Internet).

Fifteen-year-old Irish immigrant Phoebe Prince moved to South Hadley, Massachusetts and quickly became the brunt of nasty online messages and emails. Not long after being told to "go hang herself" she was found dead in her home. Incredibly and unfortunately, Prince's experience was not an uncommon one.

Audrie Pott, a fifteen year old California student, took her own life after being involved in a sexual assault case. Photos and emails about the rape were spattered and made fun of across the Internet. Pott's final Facebook status read: "They took pictures of me; my life is ruined."

Earlier this year a 12-year-old girl, Gabrielle Molina, was found hung in her Queens Village home after being taunted online. She left behind a note saying she was "sorry" and that she had been "cyber bullied."

Bibliography.

<https://thesisrush.com/cyberbullying-social-phenomenon.shtml>

<https://www.euractiv.com/section/social-europe-jobs/news/cyberbullying-a-creeping-phenomenon-only-punished-by-law-in-spain/>

EVOLUȚIA UNUI FENOMEN ÎNGRJORĂTOR ÎN LUME ȘI LA NOI: BULLYING-UL

PROF. FOTESCU GABRIELA
SCOALA GIMNAZIALA NR.2, MOTRU GORJ

Un fenomen care, până nu demult, era privit relaxat de părinți și copii motivând că „așa sunt copiii”, a început să fie luat tot mai în serios. Vorbim despre bullying – care se referă la comportamentul de hărțuire constantă și de durată a unui elev sau grup de elevi, de către un alt elev sau grup de elevi, prin folosirea forței, amenințări cu forța, intimidări, cu scopul menținerii acestui dezechilibru. Pe plan internațional, cercetările au demonstrat că acest fenomen reprezintă o problemă serioasă de sănătate publică.

Tacticile cel mai des folosite

Psihologul și cercetătorul norvegian Dan Olweus, unul dintre fondatorii și pionierii programelor de prevenție privind bullying-ul, a studiat timp de 40 de ani fenomenul. Acesta a identificat câteva trăsături ale profilului de victimă și agresor.

Copilul-victimă este o fire liniștită, este trist sau neliniștit, este nesigur, are puțini prieteni sau nu are nici unul, refuză să meargă la școală, prezintă vânătăi pe corp sau vine de la școală cu hainele rupte, murdare sau alte lucruri distruse.

Copilul-agresor, în schimb, are nevoie să se simtă puternic și în control, își alege victimele dintre cei cărora nu le place conflictul și obține obține satisfacție din a provoca suferință victimelor. Tacticile cele mai des folosite de băieți sunt: poreclirea, bătăile, luptele, deposedarea de bani sau obiecte personale, distrugerea bunurilor victimei, îmbrâncirea, lovirea, inițierea de atacuri repetate asupra victimei. Tacticile cele mai des folosite de către fete sunt: utilizarea porecelor, excludere cuiva din grup, răspândirea de zvonuri și manipularea relațiilor de prietenie. Un rol important îl au și ceilalți elevi, martorii, arată studiile de specialitate. Prin atitudinea lor pasivă, încurajează și contribuie la menținerea comportamentului agresorului.

Atenție la semnale

"De foarte multe ori, bullying-ul se învață acasă. De foarte multe ori, abuzul asupra copilului sau violența asupra copilului exercitată acasă se duce mai departe în strategii comportamentale pe care copiii le fac sau le suportă cu mai multă ușurință la școală", subliniază psihologul Diana Stănculeanu.

Cifrele organizației "Salvați Copiii" arată că în primul semestru al anul trecut au fost 7.690 de cazuri de violență. Cele mai multe s-au înregistrat în județele Brașov, Timiș și Bihor. Unul din 6 copii este bătut în mod repetat. În cele mai multe cazuri, agresorii sunt la rândul lor minori.

Specialiștii recomandă ca părinții să fie atenți la semnalele copilului (fie că este în rolul de victimă sau de agresor), să asculte și să discute ori de câte ori se observă schimbări în comportament. De asemenea, discuția cu cadrele didactice de la școală, ori cu un psiholog este esențială.

Scoala este mediul in care copilul nu doar invata notiuni teoretice, el invata si cum sa socializeze. Sunt anii in care experimenteaza acceptare, empatie, leaga prietenii de durata. Totodata, experimenteaza si emotii negative, precum teama, respingere sau rusine. Si acestea din urma sunt firesti, dar daca incep sa aiba o frecventa crescuta si copilul este des tinta unui comportament ostil, de excludere si de luare in deradere, de umilire, se poate vorbi deja despre fenomenul de bullying.

Daca experimenteaza acest fenomen, copilul este tachinat (depasindu-se limitele tachinarii care exista intre prieteni), etichetat sau chiar batjocorit in cercul sau de cunostinte sau de colegi, iar tachinarile se transforma uneori in imbranceli sau chiar in atacuri fizice.

Practic, bullying reprezintă o formă de abuz emoțional și fizic, cu un caracter intenționat, repetat, și în care există un dezechilibru de forțe, pentru că agresorul își alege victima care este percepută ca fiind vulnerabilă, slabă și care nu se poate apăra singură.

Fenomenul nu este unul de neglijat, pentru că afectează sentimentul de siguranță pe care ar trebui să îl aibă copilul, dar mai ales stima lui de sine și capacitatea de relaționare pe viitor.

Ce îl determină pe agresor să se comporte așa ?

O posibilă cauză este că agresorul adoptă violența ca ultimă posibilitate de defulare și exprimare, fiind la rândul său abuzat ori neglijat. Comportându-se astfel, el se simte popular și puternic. Mai mult, unii dintre ei pot proveni din medii în care este practică violența verbală sau chiar fizică, și ajung să considere acel comportament ca fiind normal.

um se poate combate fenomenul

Este important copilul să știe că în eventualitatea în care experimentează un astfel de abuz, să îi spună unui adult. Chiar dacă în prima fază nu alege să îți povestească ție, se poate destăinui unui profesor, unui prieten de familie sau unui frate. Copilul poate evita să vorbească despre asta cu tine pentru că se simte rusinat și pentru că se îngrijorează că te va dezamăgi sau supăra. De asemenea, el poate fi îngrijorat despre cum vei reacționa, în încercarea de a-l ajuta, inclusiv se poate teme că îi spui să riposteze, iar lui îi este frică de asta. Dacă totuși îți povestește, ascultă-l, arată-i că îi ești alături și că veți găsi împreună o soluție. Anunță la școală despre situație; poți vorbi cu dirigintele, cu un profesor sau chiar cu directorul. Ei pot preveni uneori eventuale probleme. Dacă situația continuă și vrei să vorbești cu părinții copilului care se comportă violent, roaga pe cineva din partea școlii să fie de față, ca să medieze discuția.

Poate ești tentat să îi spui copilului să se apere și să îi răspundă cu aceeași monedă agresorului, dar este important să găsești alte soluții. Dacă răspunde tot cu violență, situația poate degenera și poate ajunge să fie rănit. Sfatuieste-l să încerce să evite astfel de situații, să stea în preajma altor copii și să anunțe un adult despre ce se întâmplă.

Explica-i faptul că scopul agresorului este să îl supere, și că nu trebuie să ia personal ce îi spune. Iar în cazul în care copilul reușește să își controleze furia și să nu riposteze, să nu pară foarte deranjat, situația îl poate descuraja pe agresor.

Reda-i copilul încrederea în sine

Să fie tachinat sau agresat îi poate afecta copilului încrederea în sine. Pentru a-l ajuta, încurajează-l să petreacă timp cu prieteni care au o influență pozitivă asupra lui. De asemenea, practicarea oricărui sport îl ajută să aibă încredere în el și să lege prietenii.

Finlanda a testat o modalitate de a combate hartuirea în rândul elevilor, prin jocuri video. Prin intermediul acestora, copiii sunt puși în situația de a se confrunța cu situații de bullying în mediul virtual. Astfel, cei mici înțeleg mai bine ce înseamnă fenomenul și ce măsuri pot lua pentru a sări în sprijinul colegilor care cad victime acestui fenomen. Specialiștii consideră că metoda s-ar putea aplica și în România, dar singura nu este de ajuns. Statisticile arată că unul din trei copii este umilit în fața colegilor, fenomen care afectează în special băieții cu vârste cuprinse între 9-12 ani, conform celui mai recent studiu derulat de organizația Salvati Copiii.

În acest context, specialiștilor români li se pare util modelul finlandez. Concret, metoda pe care o aplică Finlanda, considerată a fi una dintre țările cu cele mai performante sisteme educaționale din lume, constă într-un joc video în care copiii sunt martori la o acțiune de bullying. Practic, copilul preia controlul unui avatar în timpul jocului, și este pus în diverse situații de hartuire cu care s-ar putea confrunța la școală. Mai exact, ei vor fi puși să aleagă între a interveni pentru a apăra victima sau să facă altceva cum ar fi să rămână pasiv.

Fiecare alegere îi plasează pe copii într-o situație nouă de bullying pentru a înțelege că deciziile pe care le fac au anumite consecințe, totul întamplându-se în spațiul virtual. Mai mult decât atât, copii primesc câte un feedback pentru fiecare alegere, cât și sfaturi în legătură cu ce pot spune unei victime a bullying-ului, astfel încât să îi ofere un sprijin moral.

Programul s-ar potrivi în România, spun specialistii români, în opinia cărora este nevoie și de alte măsuri complementare prin care fenomenul de bullying din școlile românești să poată fi estompat: "Mi se pare genială ideea. Ține cont de câteva elemente extrem de potrivite pentru copii. În primul rând, folosește tehnologia, avem ideea de joc și de conexiune pe internet: toată lumea stă pe calculator și se joacă. Este extraordinar de important ca avem niște modele concrete pe care le putem aplica în situațiile în care se petrece fenomenul de bullying. Astfel, copiii învață ce să facă în cazul în care se confruntă cu asemenea situații. Trecem de la zona de concepte și teorie la niște cazuri concrete în care vezi foarte sugestiv ce poți să faci, fie ca ești victimă sau martor al fenomenului.

Organizația „Salvați Copiii” a realizat primul studiu la nivel național cu privire la bullying în rândul copiilor. Concluziile au fost că unul din patru elevi este umilit în fața colegilor săi. De asemenea, în mod repetat, în școală, trei din zece copii sunt excluși din grupul de colegi și trei din zece copii sunt amenințați cu bătaia sau lovirea de către colegi.

O altă concluzie a studiului a fost că, deseori, părinții și profesorii ignoră acest fenomen sau nu îi acordă atenția cuvenită, deși Organizația Mondială a Sănătății a atras atenția că bullying-ul poate avea efecte asupra sănătății mintale a unui copil.

„Pentru adulți, (violența între copii n.red) de multe ori este acceptată, li se pare o chestie normală, o adaptare a copilului la mediu. Există percepția „cui pe cui se scoate”. Cred că la noi este mai mult vorba de o lipsă de informare și de educație. În alte țări, legea pentru protecția copilului se face prin programe de educație a copilului în școli, sunt învățați să concluzioneze, să valorifice talentele celuilalt, să nu discrimineze. Este alt tip de grijă față de copil. La noi există și o lipsă de educație a părinților în a-și proteja copilul, sunt cazuri în care părinții acceptă violența. Acest lucru ar trebui scos din modul în care ne creștem copiii”, a spus președinta ONG-ului „Salvați Copiii”.

Copiii diferiți sunt deseori ținta bullying-ului, fie că este vorba de copii mai timizi, mai buni la învățătură sau chiar copii care poartă un banal aparat dentar.

De asemenea, președinta „Salvați Copiii” că studiul a relevat că de multe ori copiii care sunt victime ale violenței în familie, aduc comportamentul agresiv la școală.

Conform celor de la Beat Bullying, studiile recente arată că: • 70% dintre tineri au experimentat o formă de bullying. • Un milion de copii sunt agresați în fiecare săptămână, în incinta și în afara școlii. • Bullying-ul este cea mai mare îngrijorare a copiilor pe măsură ce cresc. • Cel puțin 20 de copii se sinucid în fiecare an pentru că sunt – sau au fost – agresați. Efectele bullying-ului școlar asupra nivelurilor de stres ale copiilor, asupra tendințelor depresive și a conștiinței de sine constituie o barieră pentru procesul de învățare și pentru dezvoltarea lor, precum și pentru integrarea lor activă și participarea la mediul școlar. Este nevoie de un cadru general ‘la nivelul întregii școli’ care să analizeze originile bullying-ului, efectele acestuia în și în afara vieții școlare a copilului, politicile și procedurile aferente pentru detectarea și eradicarea acestui fenomen.!

Patru principii-cheie

Dr. Olweus a dezvoltat Programul de Prevenire a Bullyingului în școală, program care a fost implementat în toate școlile publice din Norvegia. Acesta este considerat un model pentru prevenirea violenței și în Statele Unite și în Marea Britanie. Programul de intervenție asupra comportamentelor agresive/bullyingului este construit pe patru principii-cheie. Aceste principii implică crearea la nivelul școlii a unui mediu caracterizat prin:

1. căldură, interes pozitiv și implicarea adulților;
2. stabilirea limitelor ferme cu privire la comportamentul inacceptabil;
3. aplicarea consecventă a unor sancțiuni non-fizice pentru comportament inacceptabil sau de încălcare a regulilor;
4. oferirea, de către adulții investiți cu autoritate, a unor modele pozitive de comportament.

Lipsește măsurile de combatere a fenomenului

"Oprți bullying-ul sau desființați recreațiile". Este îndemnul ONG-urilor care susțin că în cele 10 minute de pauză unul din 4 elevi este hărțuit sau amenințat. Agresorii sunt, la rândul lor, minori care așa au fost crescuți de părinți, explică psihologii. Cele mai frecvente agresioni pe care le suportă copiii în școlile românești sunt cele legate de anumite trăsături – de greutate, de ochelari, de aparat dentar! Insultele și intimidările se întâmplă cel mai adesea în recreații, când copiii ar trebui să socializeze, să se joace și să lege prietenii.

"Școlile nu au o abordare comună în această situație. Unii profesori sunt mai implicați în stoparea comportamentului de bullying, dar alții sunt pur și simplu pasivi", explică președintele organizației "Salvați Copiii", Gabriela Alexandrescu. Tocmai pentru că lipsesc măsurile pentru combaterea fenomenului, organizația "Salvați Copiii" a pornit campania "Oprți bullying-ul sau desființați recreațiile".

Izolarea socială, umilirea, agresiunea fizică și verbală în mod repetat afectează sănătatea emoțională a copiilor. Potrivit psihologilor, pe termen scurt pot să apară stări de anxietate, iar elevii pot refuza să meargă la școală. Însă pe termen lung se instalează depresia și se poate ajunge chiar la tentative de suicid.

Bibliografie:

[//www.cariereonline.ro/actual/](http://www.cariereonline.ro/actual/)

[https://www.portalinvatamant.ro/..](https://www.portalinvatamant.ro/)

www.ajutacopiii.ro/2018/

[https://www.combatbullying.eu/resources/newsletters/ro/COMBUS_NEWSLETTER_RO.](https://www.combatbullying.eu/resources/newsletters/ro/COMBUS_NEWSLETTER_RO)

[https://www.digi24.ro/..](https://www.digi24.ro/)

<http://www.unicef.ro/media/fenomenul-bullying-cum-il-depistam-si-cum-il-combatem-pentru-scoli-mai-sigure/>

CYBERBULLYING – AGRESIUNEA PE INTERNET O REALITATE

*Fraicor Ana-Maria
C.J.R.A.E Mehedinți*

Bullying has been situational and before we have this time. Just because of the high incidence among students, it was considered a situation that can not be ignored and given a name, but it still does not have a unified definition. So is cyberbullying."Bullying is characterized by: aggressive intent, power disproportion. Bullying, in a word, is aggressiveness ... direct or masked, verbal or physical aggression, of a child or group of children, manifested or tacit. When this aggression comes to the online environment, it is called cyberbullying.

Specialiștii arată că umilirea pe internet, hărțuirea sau agresivitatea virtuală nu sunt lucruri de neglijat. Din contră, este la fel de grav sau poate mai grav decât o bătaie încasată de un adolescent în viața reală. Iar cei mai vulnerabili sunt adolescenții, care se află într-o perioadă dificilă, de creștere, cunoaștere și schimbare, o perioadă în care umilința poate avea efecte devastatoare. Este o realitate care trebuie privită cu un maxim de atenție, fiindcă are repercursiuni majore asupra psihicului adolescentului, vorbim de hărțuirea online, din relațiile stabilite în mediul rețelelor sociale. Sunt acele comentarii răutăcioase, sunt acele fotografii care pun într-o postură stânjenitoare copilul. Adolescentul se află într-o perioadă de mari schimbări pe toată planurile. Este foarte sensibil în ceea ce privește stima de sine, ține foarte mult la imaginea sa, la impresia pe care o face în societate. Tocmai de aceea, umilința pe internet este extrem de gravă. Acest tip de hărțuire, îmbracă numeroase forme, de la comentarii răutăcioase, prin care tânărul este umilit sau discreditat

în fața grupului pe rețele sociale foarte cunoscute, poze în care adolescentul este surprins în ipostaze stânjenitoare și apoi publicate pe internet și ”sharuite” în tot grupul sau pur și simplu abuzuri, jigniri și umilințe inclusiv prin mesaje private.

Pentru adolescenți, umilirea sistematică pe internet, noua lume în care se manifestă în ultimii ani, poate duce, avertizează specialiștii la grave tulburări de personalitate, tulburări psihice și chiar suicid. De foarte multe ori hărțuirea pe internet este greu de depistat, mai ales că adolescentul de rușine, păstrează tăcerea, în special în fața părinților, iar comportamentul său devine deviant, aparent din senin. În aceste situații părintele poate observa că din senin copilul nu mai vrea să meargă la școală, evită întâlnirea cu prietenii, se izolează în casă.

Este greu de depistat și nu este o soluție să-i invadăm intimitatea. Depinde de adolescent să rupă tăcerea și de modul în care părinții în conving să o facă. De altfel, principala măsură este abordarea adolescentului, ca acesta să mărturisească. În primul rând se poate comunica cu părinții și copilul trebuie învățat că are dreptul și este spre binele lui să spună dacă cineva l-a abuzat în mediul online. Părinții nu trebuie să ignore situația. Pot exista anumite voci care spun că acest aspect este bine să se regleze între copii și că e mai bine să nu intervină adulții. Totuși, se pare că specialiștii au o altă părere, văd ca soluție o acțiune conjugată pentru a stopa aceste manifestări în școli. Adică implicarea să fie pe de o parte a părinților și copiilor, dar și a cadrelor didactice.

În cazul cyberbullying-ului, specialiștii spun că ar trebui ca familia să aibă câteva reguli clare în casă, pe care să le respecte toți membrii familiei. Spre exemplu: calculatorul să fie poziționat într-un spațiu comun, să aibă un timp fix de utilizare a lui, în concordanță cu vârsta copilului. Sunt utile câteva discuții adaptate vârstei, în urma cărora copilul să facă diferența dintre informațiile cu caracter personal și cele de interes comun, ce se întâmplă de fapt când o poză e încărcată pe net și mai ales discuții despre consecințele acțiunilor noastre. În general, părintele trebuie să-l supravegheze pe copil atunci când vine vorba de utilizarea internetului.

Este foarte important ca părinții să creeze cât mai de timpuriu o relație de comunicare cu copilul, astfel încât orice schimbare în comportamentul de comunicare în relația cu părintele să fie un semnal de alarmă din timp.

Atunci când la întrebările de profunzime – de exemplu, “Cum te simți la școală?”, “Ce-ați mai făcut în pauze?”, întrebări deschise și care să investigheze dimensiunea socială și emoțională a copilului, părintele primește răspunsuri clișeu, fără detalii, fără dorința de a împărtăși din conținutul evenimentelor, atunci putem semnaliza că se întâmplă ceva suspect copilului și putem monitoriza o perioadă activitatea acestuia, comportamentul său. În plus, o discuție cu profesorii, învățătorii poate uneori clarifica situația și decide dacă sunt semne de bullying sau nu.

De asemenea, prevenția este mai mult decât necesară. Ea ne asigură că în viitor nu vom avea aceeași incidență a bullying-ului, deoarece în prevenție sunt implicate toate părțile: părinți, elevi, dascăli, ONG-uri, instituții publice și private din domeniul educației etc.

Efectele asupra victimelor bullying-ului se pot resimți chiar peste ani și ani, dacă problema nu este tratată cum trebuie. Traumele îi pot urmări toată viața, dacă aceștia nu vor decide să facă ceva împotriva acestora. Așa cum reiese și din studii, mulți copii aleg să nu mai frecventeze școala de frică, rușine. Ei preferă o absență, unui ochi umflat.

În România se consideră bullying-ul un lucru prea minor pentru a fi luat în seamă de autorități. Nu există campanii puternice pe această temă, ca în alte țări. Este incredibil cum nimeni nu ia nicio măsură. Profesorii sunt martori la astfel de cazuri zilnic și nu reacționează, directorii dau din umeri, iar ceilalți copii râd, în cele mai multe cazuri. Victima se închide în sine, îi e frică să le spună până și părinților. Prietenii nu prea mai are, pentru că cei din jur sunt foarte influențați de bârfele auzite. Pe zi ce trece, victima devine din ce în ce mai tristă, nu mai găsește putere pentru a trece peste și începe să se gândească din ce în ce mai des la suicid.

Foarte multă lume spune că este vina victimei, dar nu este chiar așa. De multe ori, atacurile pornesc dintr-o invidie, iar cei care sunt agresați sunt nu doar persoanele slabe de înger și cuminiți, ci sunt și cei frumoși și inteligenți, în încercarea de a-i reduce la nivelul scăzut al agresorilor. De

multe ori, nu ai ce să faci, cum să ripostezi în fața acestor situații. Ce nu știu cei care spun că victimele sunt de vină, este că ele sunt mult mai puternice decât ei. Odată trecut printr-o asemenea situație, tu vei deveni puternic, iar ei vor rămâne toată viața la acel stadiu. Victimele vor ajunge mereu să aibă succes în viață, spre deosebire de agresori.

Bullying-ul a existat situațional și înainte de a avea acest termen consacrat. Tocmai din cauza incidenței mari în rândul elevilor, s-a considerat că este o situație care nu mai poate fi ignorată și i s-a dat un nume

BIBLIOGRAFIE:

Brain, T. (2009) Correlates of peer victimization and achievement: An explanatory model

Harasymiw, T. (2013) Cyberbullying and the Law, The Rosen Publishing Group, Inc. Livingstone,

S., Haddon, L. (2009) Kids Online: Opportunities and risks for children, The Policy Press

McQuade, S., Colt, J. (2013) Cyber Bullying: A Reference Handbook, Abc-Clio Incorporated

Velicu, A. (2014) "Bullying-ul online și offline: victime versus agresori", Revista Română de Sociologie, nr. 1-2, p. 19–36

<http://www.zf.ro/zf-consultanta/implicatiile-legale-ale-amenintarilor-si-injuriilor-pe-retelele-desocializare-si-in-mediul-online-12902655>

<http://cyberbullying.org/>

<http://www.desprecopii.com/info-id-16379-nm-Hartuirea-virtuala-a-copilului-o-problemacontemporana-de-parenting.htm>

DIGITAL CITIZENSHIP, WELFARE AND E-SAFETY

*Prof. GĂVĂNEANU VALENTINA,
Școala Gimnazială Costești, Jud. Buzau*

We all know how quickly technology has advanced over recent years and so have expectations of teachers and their learners to be internet proficient. Being an active digital citizen has never been more important. At the same time, as educators, we are responsible not only for our e-safety and welfare, but also for the e-safety of our learners.

A digital citizen is someone who is skilled in using the internet in order to communicate with others, buy and sell things, and take part in politics, and who understands how to do this in a safe and responsible way. So, essentially, being a digital citizen is an extension of digital citizenship, the difference being that it takes place in a much larger and vaster community. The values and behaviours we have in our conventional lives need to be transferred in our online lives as well. For educators, being a digital citizen offers some particular benefits: unlimited access to unlimited information; communication on a global scale; opportunities for everyone, regardless of location and personal circumstances; personal learning network to interact with educators across the globe; continuous professional development opportunities; increased possibilities for the classroom. Digital citizenship is part of a teacher's role because it is the key to incorporating skills relevant to the 21st century, being able to prepare learners to make a positive contribution to society on a local and global scale, understanding our learners, encouraging critical thinking and protecting the e-safety and welfare of our learners and being employable in a competitive job market.

One of the elements of digital citizenship is digital identity. "We know where you are. We know where you've been. We can more or less know what you're thinking about.", says Eric Schmidt, a former CEO of Google. For many of us, this is quite a sinister quote, but this is the reality. We need to accept it and adapt to it. Everything that we do online is traceable, from what

you search for and buy to comments and images you post or share. You can't be anonymous on the internet. Everybody in internet usage is unique and personal to them. This is what makes a pure digital footprint and all this information is important commercially and useful for marketing.

But your digital footprint is a permanent collection of data that reflects who you are and what you do, so it is very important to think about how you want to be represented and what information you would be comfortable with being publicly accessed. Thus, while joining discussions on social media you should be respectful, make it clear you're giving a personal opinion, be careful not to refer to your employer in personal posts, show awareness of your institution's policies, reflect your professional skills and understanding and show your awareness of the 'literature'. To preserve your e-safety and your digital footprint it is advisable not to give away too much personal information, even small amounts, set your privacy settings for each social media site you use, consider using a virtual private network (VPN) to hide your IP addresses, be aware of your search history, read the terms and conditions (T&Cs) of social media sites to find out who owns the content you upload and, finally, read the cookie policies of sites you use.

In recent years there has been a growing awareness that educators and parents need to help young people, especially to manage their online presence and help them stay safe online. For example, in the U.K. only half of parents feel confident that they know how to teach their children about e-safety at home and, probably as a result, 70% expect school to advise them on this topic. As educators, we can help young people to recognise risks and know how to deal with them.

There are various aspects we should take into account when thinking about empowering learners as digital citizens, such as:

- E-safety policies and main considerations:
 - o discuss e-safety policies with learners
 - o discuss potentially dangerous scenarios and possible outcomes
 - o help younger learners to use settings appropriately
 - o discuss why you should never provide personal information online
 - o discuss cyberbullying o discuss impersonators
 - o encourage children to always talk to adults if something makes them uncomfortable
- Traceability and location settings:
 - o encourage learners to set these so only those closest to them have access
- Taking action when a problem arises:
 - o have procedures in place for when there are problems
 - o encourage learners to access sites with facility to report abuse
 - o guide learners in how to gather evidence and how to report issues
- Digital security:
 - o virus protection software o password discretion and security
 - o recognising malware
- Legal rights and responsibilities:
 - o T&Cs of ownership of content
 - o plagiarism
 - o downloads of music, etc.

Educators have noticed that some of the learners are spending more and more time on their smartphones and tablets. Even in lessons, they find it difficult not to check their devices. It would not be a good solution to ban all devices in school as the learners have plenty of time to use these after school, but rather think of ways to incorporate their devices and technology to facilitate learning and encourage autonomy or speak to the learners about what they use the internet for and how much time they are spending online and encourage learners to take part in activities which don't involve technology and arrange trips and excursions which involve teamwork and face-to-face interaction. While online, learners need to behave as they would in 'real life' and think about who

they involve and their audience. They should remain neutral to avoid offending people and try to be realistic and honest. Also, they should share responsibly.

In conclusion, advances in technology have made us more connected than ever before, and many educational benefits are possible as a result of this. Digital citizenship enables teachers and learners to participate fully in our global society in the 21st century. However, being part of an online community presents challenges and, in particular, educators need to consider safety and welfare issues related to using the Internet. We should be aware of what it means to be a digital citizen and what teachers' responsibilities are in relation to their own e-safety and wellbeing, and that of their learners. Also, educators should find practical ways to incorporate digital citizenship into professional development and classroom practice.

Bibliography:

- The Digital Teacher: thedigitalteacher.com/
- Internet matters (UK-based organisation providing e-safety resources to schools): internetmatters.org/

TINERII ÎN SIGURANȚĂ PE INTERNET

*Ghițoica Vasilica Daniela
C.J.R.A.E. Mehedinți*

The internet has changed our lives in countless positive ways, but it has a dark side. Personal privacy has been lost, leaving you at risk from shady individuals, companies and security agencies. But there are steps you can take to limit your exposure.

There is significant scope for more effective action by online platforms to take illegal content off the web more quickly and efficiently, which presents serious security risks.

Internetul reprezintă un spațiu fascinant, în care comunicarea, informația și divertismentul sunt beneficii pentru toți oamenii indiferent de vârstă și de cultura căreia îi aparțin.

Este cea mai bună invenție și poate fi un instrument foarte util atât pentru adulți cât și pentru cei mici.

Ca și adulți putem naviga în siguranță pe internet, putem să alegem dacă să accesăm sau nu anumite informații. Internetul este un instrument foarte util pentru că oferă multă informație doar la o apăsare de buton, putem comunica unii cu alții la distanțe mari. Însă în același timp, informațiile găsite aici pot fi extrem de dăunătoare.

Toate beneficiile internetului aduc și mari riscuri, în special în ceea ce îi privește pe copii și adolescenți. Cei mici se înțeleg foarte bine cu tehnologia de la vârste din ce în ce mai fragede. Internetul poate fi accesat de oriunde, nu numai de acasă și un click greșit îi poate pune pe copii în pericol. Copiii vor încerca întotdeauna să experimenteze pe Internet și cu orice click riscă să se pună în pericol.

Noua generație știe să navigheze pe internet înainte ca măcar să meargă la școală, iar dacă nu sunt învățați cum să folosească internetul în mod responsabil pot fi expuși la lucruri nepotrivite pentru vârsta lor și pot intra în contact cu persoane periculoase. Astfel, nu este de mirare că părinții sunt din ce în ce mai preocupați de instrumentele la dispoziția lor pentru a-și proteja copiii. Specialiștii în securitate cibernetică, psihologi și site-uri de specialitate spun că totul pleacă de la comunicare.

Majoritatea copiilor se joacă jocuri pe telefon, iar acestea pot să nu fie adecvate pentru vârsta lor sau mai rău, pot fi foarte violente.

Un studiu sociologic realizat de Organizația Salvați Copiii, arată că un sfert dintre copii români primesc sau văd zilnic mesaje sexuale în mediul on-line. Acest fapt se petrece pe fondul utilizării tot mai frecvente a Internetului de către copii, nu doar de pe calculatorul de acasă, ci și de pe dispozitivele mobile precum telefoanele sau tabletele și a creșterii ponderii unor comportamente potențial periculoase, precum vizionarea de mesaje cu conținut sexual sau adăugarea necunoscuților în listele de prieteni.

Atunci când cineva navighează pe Web pentru informații sau când descarcă aplicații mobile, când se joacă jocuri online sau când sunt pe site-uri de rețele sociale, poate fi expus la publicitate înșelătoare.

Navigarea în siguranță pe Web cere dezvoltarea unor noi aptitudini digitale. Fără aceste cunoștințe, copiii pot fi expuși la conținuturi nepotrivite sau surse dubioase de informații, sau chiar mai rău.

Lumea digitală nu este o lume lipsită de legi. Există reguli care se aplică dar și drepturi care pot fi puse în aplicare. Consumer Classroom dispune de resurse pedagogice din majoritatea țărilor europene, care oferă sfaturi privind siguranța în mediul online, pentru a educa în vederea realizării unui Internet mai sigur.

Este clar că nu poate fi interzis accesul la internet al copiilor, fie de acasă, fie de la școală, el devenind posibil pentru mulți de pe diverse dispozitive – computer, laptop, telefon mobil.

Care sunt riscurile la care sunt supuși cei mici online?

- Dependența
- Pot fi urmăriți de persoane necunoscute, cu intenții ascunse.
- Pot fi umiliți online, fenomen care se numește „cyber bullying”.
- Furtul de identitate.
- Distrugerea reputației se poate face extrem de ușor online și pe lângă asta, materialele existente vor fi aproape imposibil de distrus.
- Accesarea zonelor obscure ale Internetului, cum sunt piețele ilegale.

Cum pot fi protejați copiii de pericolele ce se ascund online?

- Ca și părinte, trebuie să fii deschis cu copilul tău, să îi explici ce poate face internetul, că nu tot ce găsește acolo este adevărat. Învața-l să nu dea informații personale despre el sau familie. Să nu se întâlnească cu persoane cunoscute doar pe internet.
- De asemenea, sunt utile programele de filtrare a conținutului web și de control parental, pe care le poți instala pe calculator, pe telefon, pe tabletă sau pe iPad, contra cost sau gratuit.
- Folosește programe cu licență și evită-le pe cele tip sharing; asigură-te că ai actualizat sistemul de operare; folosește pentru navigare un browser ce beneficiază de actualizări și asigură-te că acestea sunt aplicate imediat ce devin disponibile; dacă browserul permite utilizarea de plugin-uri, asigură-te că acestea sunt de încredere, dar și folosește o soluție antivirus actualizată zilnic.

Bibliografie

http://www.salvaticopiii.ro/upload/p0001000100010000_Ghid%20SigurInfo%20165x235%20ref.pdf (Ghidul utilizării în siguranță a Internetului Un internet mai sigur pentru toți elevii! , Salvati Copiii, Editura @SigurInfo)

CYBERBULLYING-UL-DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN

GIORGESCU EMILIA MIHAELA, C.N.GEORGE COSBUC MOTRU

Text bullying has become a serious problem among adolescents and teens. It can have devastating consequences, and parents may not even know it's occurring. Parents can play an important role in preventing text bullying and helping teens who have been the victim of a bullying through text messages.

Text bullying is sending mean, embarrassing, untrue, or hurtful message to or about someone using cell phone text messaging. This can also include sexting, or sending sexually suggestive text messages to someone or about someone.

Many kids get cell phones when they are in middle school, which is when bullying, including text bullying, is most common. Approximately 9 out of 10 teens have a cell phone, and about 1 in 5 will be victims of a text bully. About 1 in 10 teens engage in text bullying. Bullying via text messaging has become more common than traditional bullying, especially among girls.

There are several factors that can make text bullying more damaging than traditional bullying for both the victim and the bully:

- It can happen 24 hours a day, even at home, which is usually a refuge from bullying, so it can feel inescapable.
- Text bullies are often much meaner because they don't have to see their victims.
- The victims may not know who is sending the text messages, which can be frightening.
- Teens may think text bullying is anonymous and that they can't get caught. They also may use someone else's phone to send the messages. Text bullying can often be traced, however, and the bully, as well as his or her parents, can face criminal penalties as a result.
- Victims often respond by sending mean messages back to the bully, becoming bullies themselves.

Cyberbullying-ul, adică hărțuirea unei persoane pe internet, poate avea efecte devastatoare asupra tinerilor și asupra copiilor.

Conform datelor UNICEF, România este pe locul I în Europa la numărul de elevi cu vârsta între 11 și 15 ani care agresează alți colegi. Aproape jumătate dintre copiii din România – 46% – au fost la un moment sau altul victime ale bullying-ului, 53% dintre aceștia fiind fete și 47% băieți. În perioada octombrie 2011–octombrie 2013, Asociația Telefonul Copilului a înregistrat 2.907 cazuri de bullying în România, 45,72% din cazuri vizând violența fizică, 22,86% violența verbală, 15,24% abuzul emoțional și 14,28% abuzul relațional. Printre efectele fenomenului bullying s-au înregistrat: depresii și tulburări de comportament (33,15%), excludere și dificultate în relaționare (procentaj de 29,78%), gânduri suicidare (15,17%), frică și anxietate (12,92%), criză de identitate și singurătate (4,49%).

Deși există și în limba română câțiva termeni care descriu acest cuvânt de origine engleză – „hărțuire”, „agresiune fizică, psihică și verbală”, „intimidare” – cuvântul bullying adăpostește sub umbrela sa toate celelalte semnificații exprimate în română, ba chiar și mai mult de atât. La origine, bully înseamnă „huligan”, iar comportamentul celui care se folosește de conotațiile sale se încadrează perfect în simptomatologia unei persoane pentru care regulile de bun simț și de comportare în societate sunt nule. Cei care recurg la toate aceste tehnici de tracasare extremă a unei alte persoane fac acest lucru din câteva motive întemeiate, în viziunea lor: pentru că au impresia că așa reușesc să capete mai multă importanță în ochii celor din jur, dar și pentru că, agresând copii mai mici decât ei, își manifestă o aparentă autoritate și superioritate.

Totodată, bullyingul apare din imitație, se practică la presiunea anturajului și pentru că este o probă de foc în a fi acceptat de un anumit grup, dar este utilizat și pentru ca făptașul să nu fie el

însuși cel agresat. În ceea ce privește cyberbullying-ul, el începe să ocupe din ce în ce mai mult teren pentru că este facil, agresorul are impresia că este învăluit într-o peliculă de protecție, iar victima poate fi ridiculizată în fața unui grup mult superior numeric comparativ cu o agresiune reală. Potrivit datelor oficiale anunțate la finalul anului 2013, rețeaua de socializare Facebook este posesoarea a peste 1,23 miliarde de utilizatori, dintre care 7 milioane se află numai în România. Twitter și YouTube, de cealaltă parte, au ajuns fiecare la câte 1 miliard de utilizatori, iar rețele precum Instagram sau Pinterest câștigă din ce în ce mai mult teren. Cu 8 noi utilizatori atrași online în fiecare secundă, mediul virtual cunoaște o dezvoltare a comunicării fără precedent, dărâmand cu fiecare an barierele statistice. Din nefericire, prin intermediul tehnologiei virtuale a secolului 21, tinerii comunică cu semenii lor nu numai într-o manieră pozitivă, ci și într-una negativă, folosindu-se, în acest caz, de cyberbullying.

De obicei, sub astfel de atacuri se ascund persoane în anonimat, care preferă această cale pentru că au impresia că beneficiază de imposibilitatea dezvăluirii propriei identități. Totodată, sub masca anonimatului, agresorul poate căpăta curajul de a face afirmații și fapte pe care nu le-ar fi făcut în realitate, într-o confruntare directă cu cel hărțuit. De multe ori, însăși victima unui act de bullying real poate apela la cyberbullying, crezând că aceasta este singura cale prin care se poate răzbuna pe agresor.

Pentru ca părinții să poată identifica mai ușor formele de bullying virtual, atât în cazul în care au un copil agresat, dar și în cazul în care hărțuitorul este chiar copilul lor, iată care sunt manifestările acestuia:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Pe lângă toate acestea, la bullying-ul virtual informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite ușor și instant în mediul online, în unele cazuri fără posibilitatea de a fi vreodată șterse. Acest lucru nu face altceva decât să agraveze orice repercusiune a bullying-ului asupra celui agresat.

Deoarece aproximativ jumătate dintre adolescenți au fost victimele unui act de cyberbullying și doar 1 din zece copii ajunge să le spună părinților că suferă din acest motiv, părintele ar trebui să monitorizeze atent activitatea online a copilului său, în momentul în care observă la el un comportament suspect. Subliniați faptul că victimele nu au nicio vină, nu vor fi supuse niciunei pedepse și spuneți-le să nu le fie teamă să prezinte faptele în mod corect. Învățați-i să nu divulge parolele de la rețelele de socializare nimănui, să nu dezvăluie lucruri intime unei persoane cu care interacționează doar online, limitați accesul copilului la internet în camera sa și instalați calculatorul într-un spațiu din casă la care să aibă toată lumea acces.

Dacă cel mic primește mesaje hărțuitoare, este recomandat să le salveze pentru a le avea ca dovadă în cazul unei confruntări cu agresorul.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Baldry, A. C. (2003). Bullying in schools and exposure to domestic violence. *Child Abuse and Neglect*, 27, pp 713–732.
2. Bandura, A. (1986). The social learning perspective. Mechanism of aggression, în Toch, H., *Journal of Social and Clinical Psychology*, 4, 359-373.
3. Bandura, A. (2001). Social cognitive theory of mass communications. In J. Bryant, & D. Zillman (Eds.). *Media effects: Advances in theory and research*, 2nd ed., Hillsdale, NJ, pp 121-153, Lawrence Erlbaum.
4. Bernard, M. E., Cronan, F.(1999). The child and adolescent scale of irrationality:Validation data and mental health correlates. *Journal of Cognitive Psychotherapy: An International Quarterly*, 13, pp 121–132.
5. Berkowitz, L., (1989). Frustration-Aggression Hypothesis: Examination and Reformulation, *Psychological Bulletin*. Vol. 106, No. 1, pp 59-73.
6. Boulding, E. (1989). *Three Faces of Power*. Newbury Park & London & New Delhi: Sage.
7. Carlson, M., Marcus- Newhall, A., Miller, N., (1989). Evidence for a general construct of aggression, *Personality and Social Psychology Bulletin*. 15, pp 377-389.
8. Corvo, K. & Delara, E. (2010). Towards an integrated theory of relational violence: Is bullying a risk factor for domestic violence? *Aggression and Violent Behaviour*, 15(3), pp 181-187.

WHAT DOES SECURITY MEAN IN THE DIGITAL WORLD?

*Prof. Giurcă Minodora
Colegiul Național "George Coșbuc" Motru, Gorj*

Digital transformation is changing our world today. Cars and homes are connected and can be controlled remotely. People are connected through social networks and can share ideas, services and goods. Organizations are providing services on customers' mobile devices such as online banking or taxi bookings. These are only few real-life examples of how digital transformation is changing the way we consume services and interact with each other. In a few years, most services will be digitalized including healthcare, government services for citizens, online shopping, and more.

But can we imagine those services without protecting all private data handled by the service providers? Or without complying with EU data privacy regulations? What does security means in a digital solution? Is it enough to enforce strong passwords when users enroll to the system? Is it enough to encrypt data exchanged between the user, the device and the service? Not at all – this is only the visible part of the iceberg. In this essay, I'll explain:

- Why security is important in any digital solution
- What needs to be secured
- How to proceed in a phased approach to minimize impact on legacy systems and organizations

Why security is important?

First of all, security is about trust and trust is the major enabler for a successful digital transformation.

“TRUST is like the air we breathe. When it's present, nobody really notices. But when it's absent, everybody notices.” - Warren Buffet.

What will happen if connected cars that can be remotely started and stopped with a smartphone or geo-localized with a web browser, are hacked or stolen?

What will happen if home smart devices such as energy boxes or connected cameras to cable networks are attacked and hackers start controlling the devices from the outside? What will become of the company providing the service? And what will happen if this same company is attacked from the inside and the customers' data is stolen, including history of locations, credit cards, customers' mail and phones, and more?

Secondly, security is becoming mandatory by law, and not simply an option or a recommendation. The reasons are multiple: if security is not implemented by design in a new system, organizations expose not only their own data but their customers' personal data, which do not belong to the service provider, to security breaches from day 1. In addition, implementing security by design will significantly reduce associated costs as opposed to adding security on a running system or on legacy applications.

The EU is working on a regulation that will apply to European businesses that process personal data. This means that compliance to the regulation will be mandatory and there will be significant fines for companies that do not comply with the proposed regulation of up to 5% of annual worldwide turnover, or €100m, with the possibility for individuals and associations, acting in the public interest, to bring claims for non-compliance.

The regulation includes compliance procedures and policies, including adopting privacy by design or appointing a data protection officer (DPO) when sensitive data such as health information is handled by the service provider.

What needs to be secured?

My answer would be everything! But what do we mean by everything? Let's have a look first at the major components of a digital solution.

A digital solution generally includes people information (customers, partners, etc.), mobile devices or Internet of things devices - IoT (such as connected cars, home energy boxes or healthcare devices), on premises applications, cloud applications, structured data stored in databases and unstructured data stored in big data systems or flat files.

Securing all those components means the following:

- Managing people identities life cycle in a secure way, including their personal data (name, geo-location, mail, phone, and credit cards), credentials (login, password, certificate, social network federation links, etc.)
- Managing mobile devices and IoT devices life cycle, including their fingerprints and credentials. Protecting data exchanged in the air between the users and the devices, and the devices and the systems. Because this data will most
- likely use wireless network such as Bluetooth or WiFi, and because personal data may transit through this channel, it is mandatory to encrypt any data
- exchanged.
- Protecting data exchanged between on premise applications and Cloud services
- Protecting data in databases or in big data, residing on premise systems and in the Cloud.

Typical vulnerabilities are related to database administrators, contractors or third party providers who can usually access sensitive data in the production systems with privileged accounts. But vulnerabilities are also related to application and operating systems credentials needed to read and write in databases, generally stored in files, never changed or not enforced with strong password policies, and that can be accessed by users to connect to the storage systems directly.

How to proceed?

Let's give first some basic recommendations on how to proceed to define the security requirements, and prioritize solutions.

1. Understand security drivers including regulations you have to comply with Understand legacy systems vulnerabilities that will be exposed or integrated with digital services, and analyze risks before starting any implementation.
 2. Include security and privacy by design in any new solution.
 3. Define a security reference architecture providing end-to-end security including all the layers of your IT system from the end-user interface to the database, and including all applications and environments such as development, integration, pre-production and production.
 4. Secure applications and systems with high risks first, while implementing the security reference architecture in a phased approach.
- Finally, you will need to select the right product for each requirement and implement the solution while taking into account technical and organizational impacts with quick wins.

Bibliography:

- Graham Day, Security in the Digital, World Softcover, 2017
- www.itgovernance.eu

SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL

*Școala Gimnazială Căzănești
Prof. Gonciulea Marius Valentin*

The Internet influences our lives more and more. The services we offer most of the time free of charge, personal choices about content accessed, exposure and how much the Internet we "consume" all must be complemented by a minimum level of responsibility in the virtual environment, both on the part of those who participate as simple "consumers" and those who "produce", add content, offer a service .

„Securitatea in mediul virtual reprezinta un domeniu in care se investesc milioane de dolari anual. Chiar daca o mare parte din populatie nu atesta faptul ca mediul virtual joaca un rol important in securitatea noastra, fiecare dintre noi are stocate date in cadrul acestui mediu. Astfel vom aborda doua teme in cadrul securitatii din mediul virtual” .

Trăind într -o eră digitală, suntem dependenți de sistemele și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea.

În ziua de astăzi viața pe calculator ne ocupă cel mai mult din timp, fie vorbim ca suntem la servici, s-au în timpul liber noi ne folosim de mediul online, virtual, platforma de socializare facebook, este cea mai importantă rețea de socializare din lume, a atras milioane de utilizatori.

Atât adulții cât și copii trebuie sa cunoasca securitatea rețelelor de socializare, utilizatori în primul rând trebuie să știe termenii și condițiile platformei de socializare, mai ales când faci un cont, nici nu citești ce termenii se cer și îți dai acceptul, fără să te infomezi. Deci atenție la informație!

Părinții, trebuie sa fie atenți cu copiii lor, internetul pentru ei este ca un drog, copiii sunt inocenți și cad ușor în pradă, să ne aducem aminte de jocul „Balena albastră” a făcut câteva victime în rândul copiilor.

Există mulți abuzatori care acostează copiii pe internet. Mai multe raportări în presă relatează despre faptul că unii pedofili se folosesc de chat-room-uri pentru a ademeni copiii la o întâlnire offline.

Desigur copii nu văd în asta un pericol, ci din contra o posibilitate de a deschide sufletul și a divulga o parte din secretele sale. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei,

faptul că copilul stă în casă este un garant al protecției. Părinții consideră că cele mai periculoase efecte ale utilizării în exces a calculatorului este faptul că dăunează ochilor și spatelui, necunoscând faptul că pot fi efecte mult mai grave cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet .

Deci, în concluzie putem spune că mulți copii duc un mod de viață virtual riscant.

Atât ei cât și părinții lor trebuie să fie informați mai bine despre realele pericole din mediul online. Cunoscând aceste lucruri copii vor putea evita unele probleme cu care se confruntă în lumea virtuală sau în cazul în care totuși nu pot evita problema, cel puțin vor ști cui și unde să se adreseze.

Bibliografie

1. Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada.
2. Studiu privind siguranța copiilor online în Republica Moldova.
3. <http://sigurantacopii.lastrada.md/>
4. <https://brainly.ro/tema/1270698#readmore>
5. <http://intelligence.sri.ro/responsabilizare-mediul-virtual/>

SECURITATEA INFORMAȚIILOR ÎN MEDIUL VIRTUAL

GRECU MARILENA VIOLETA
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „THEODOR COSTESCU”

Effective information security management is largely associated with security awareness programs, whose role is to drive users to comply with information security policies. Studies in various fields, such as behavioral economics or health and safety, demonstrate that people interpret and assimilate risk-related information through cognitive and cultural prejudices. From this point of view, it is necessary to systematically analyze the role of prejudices in influencing individual risk perceptions and security behavior in the case of information.

Starting from the premise that all radical messages from the online environment can not be monitored and eliminated, and individually, none of them is capable of determining radicalization, the focus remains on the relationships created in the online environment.

Whether it's direct interaction or belonging to "imaginary communities," the established ties are likely to indicate a trajectory of extremist potential. Therefore, a small-scale approach at community level, focusing on the peculiarities of the group under consideration, can highlight those who are susceptible to radicalization.

Trăim într-o lume din ce în ce mai interdependentă, iar acest lucru este, în mare parte, datorat evoluției tehnologiei informației și a comunicațiilor. Există numeroase beneficii ale acestei interdependențe, însă și multe dezavantaje, luând în considerare faptul că instituțiile publice și întreprinderile au devenit aproape în întregime dependente de sisteme IT pentru a funcționa. Prin urmare, autoritățile trebuie să fie pregătite pentru un nou set de provocări, în special legate de spațiul cibernetic. Viața zilnică a fiecărui cetățean, economiile naționale, precum și securitatea națională a fiecărui stat depind de un spațiu cibernetic sigur și stabil.

Complexitatea atacurilor cibernetice și activitățile de spionaj cibernetic au demonstrat că sunt vizate nu numai infrastructurile critice naționale, ci și instituțiile. A devenit clar faptul că protejarea infrastructurilor critice este o problemă-cheie pe care liderii ar trebui să o ia în considerare permanent, fie că vorbim despre un CEO al unei organizații sau de un comandant

militar. Fenomenul agresiunilor a cunoscut o diversificare permanentă, direct proporțională cu dezvoltarea tehnologică, atacurile cibernetice evoluând permanent. Începând cu virușii creați pentru amuzament, s-a ajuns la realizarea unor produse complexe, folosite pentru spionaj industrial.

În condițiile în care utilizarea tehnologiei informației și a comunicațiilor este în expansiune în întreaga lume, variind de la un simplu telefon inteligent la sisteme complexe, care gestionează infrastructurile critice, trebuie pus accentul pe conștientizarea publicului țintă cu privire la aspectele de securitate din mediul online.

Cercetarea în domeniul securității informațiilor pune accent pe „factorul uman“, în contextul în care oamenii sunt considerați cea mai slabă verigă. Managementul securității informațiilor utilizează politici de securitate ca mijloc de a defini ceea ce se așteaptă de la indivizi într-o organizație. Cu toate acestea, adesea, utilizatorii sistemelor informatice nu reușesc să respecte aceste politici. Pentru a aborda această problemă, dar și pentru a răspunde cerințelor de reglementare, programele de awareness în domeniul securității informației se transformă în componente cheie ale managementului securității, iar un rol important în promovarea culturii de securitate și dezvoltarea de campanii de awareness îl joacă serviciile de informații. Atunci când vorbim despre programe de awareness avem în vedere activități care au ca scop „conștientizarea“ utilizatorilor cu privire la riscurile de securitate.

La scară largă, acestea s-au tradus prin standarde și orientări de awareness în domeniul securității, care să ofere unele linii directoare pentru dezvoltarea de materiale prin care angajații sunt informați cu privire la importanța asigurării securității informațiilor. Sistemele de management al securității implică, de obicei, o structură piramidală de comunicare de securitate, inclusiv nivelurile de sensibilizare, formare și educație.

La nivelul de bază, există programe de awareness, care vizează stimularea comportamentelor de securitate, motivarea părților interesate pentru a recunoaște preocupările de securitate și a răspunde acestora. La nivelul de mijloc, programele de formare vizează producerea unor abilități și competențe de securitate, cum ar fi ocuparea forței de muncă și operarea controalelor de securitate fizică. La nivelul superior al piramidei, educația vizează dezvoltarea expertizei în domeniul securității informației și se adresează persoanelor care sunt implicate profesional în securitatea informațiilor

Conștientizarea și formarea în domeniul securității nu sunt determinate numai de cerințele interne ale organizației, ci și de factori externi. Pornind de la această premisă, transformarea comportamentului de securitate nu presupune simpla dobândire de cunoaștere a politicilor de securitate și de conștientizare a importanței securității, ci și influențarea comportamentului de securitate al utilizatorilor, a modului în care percep riscurile și iau decizii legate de securitate, ținând cont de faptul că indivizii primesc și procesează informațiile de conștientizare a securității prin filtrul prejudecăților cognitive și culturale. De aceea, programele de awareness trebuie să fie proiectate în conformitate cu nevoile de business ale organizației și să fie relevante pentru cultura și arhitectura IT a acesteia.

Deoarece convingerile și prejudecățile individuale afectează intenția utilizatorilor de a se conforma politicilor de securitate, trebuie mai întâi să identificăm și apoi să gestionăm în mod corespunzător aceste prejudecăți pentru a promova respectarea regulilor. Mai precis, trebuie ținut cont de faptul că hotărârile individuale sunt afectate de expunerea la stimuli pozitivi sau negativi (de exemplu, zâmbet sau încruntare a feței) datorită influenței afectului euristic.

De aceea, este de preferat să asociem mesajele de securitate cu imagini pozitive, comparativ cu imagini neutre sau negative, pentru a influența respectarea acestora de către utilizatori. Din cauza prejudecății optimiste, sunt susceptibili să subestimeze șansele ca amenințarea să se materializeze și vor supraevalua propriul lor control asupra amenințării. Prin urmare, informarea pur și simplu a acestora cu privire la probabilitatea și impactul potențial al unei amenințări nu este suficientă; ei trebuie să se asocieze cu riscurile.

În România, demersurile de conștientizare a publicului cu privire la riscurile de securitate cibernetică încep să prindă contur, remarcându-se unele inițiative ale autorităților de organizare a unor conferințe și simpozioane pe teme circumscrise domeniului. Un exemplu pozitiv este campania derulată de CERT-RO, sub egida European Cybersecurity Month (ECSM), în luna octombrie a anului 2013, pe site-ul instituției fiind publicate mai multe ghiduri utile.

În epoca lui „need to share”, apare tentația de a împărtăși tot mai multe informații în spațiul virtual, mai multe decât cele de interes organizațional sau de afaceri, inclusiv date personale sau referitoare la familie. Aceste detalii, împreună cu elementele solicitate de anumite platforme de socializare, deși aparent inofensive, oferă informații importante despre obiceiurile unei persoane, locurile frecventate, adresă, profesie, preferințe muzicale, hobby-uri, etc.

Prin intermediul algoritmilor de colectare a datelor, aceste elemente de cunoaștere sunt speculate nu doar de firme de advertising sau cei care promovează produse/servicii, ci și de entități virtuale ale căror intenții pot depăși sfera legalității.

În condițiile în care mediul online devine un teren propice pentru propagarea amenințărilor asimetrice, a apărut un nou tip de Intelligence, care se concentrează pe elementele de social media: SOCMINT. O subramură de interes a acestei activități o reprezintă analiza radicalizării prin intermediul rețelelor de socializare, fie că este individuală sau de grup, ideologică sau tactică.

Pentru a contracara mesajele cu potențial extremist, trebuie înțeles faptul că acestea nu sunt simple narațiuni, ci sunt construite pentru penetrare psihologică, intenția fiind ca efectele să se propage gradual Modul în care ele vor fi recepționate este influențat de mai mulți factori: educație, vârstă, ocupație, cerc relațional, mod de abordare etc. Din perspectiva receptării, mesajele pot fi individuale sau colective.

Cele individuale au legătură cu modul în care o persoană înțelege mediul înconjurător și cum se raportează la lumea în care trăiește, fiind în interdependență cu cercul relațional în care se află, la un moment dat. Mesajele colective se referă la o trăsătură comună a unui grup, la modul în care individul se regăsește în acțiunile sau ideologia comunității din care face parte la intenția de a se alătura grupului sau doar la manifestarea deschiderii. În momentul în care un individ devine implicat în activism de tip radical sau extremist, rețeaua lui socială suferă mutații, fie pentru că relevă intenția de a se împrieteni/ socializa cu persoane care împărtășesc aceleași interese, fie pentru că liderii grupării încurajează crearea de contacte cu indivizi din afara grupului. Grupările teroriste fac apel la sentimentul de apartenență la o comunitate, cu care tânărul recrut se poate identifica, unde se poate afirma.

Benedict Anderson introduce conceptul de „comunități imaginare” cu referire la relațiile indirecte ale unei persoane cu diverse entități politice sau ideologice. Urmărind postările, mesajele diseminate, ideile vehiculate, individul consideră că face parte din respectivul cerc, asumându-și viziunea exprimată. Interesul manifestat de un astfel de follower poate reprezenta primul pas în crearea unei legături relaționale directe. Astfel, atunci când se realizează profilul unui eventual recrut sau al unei comunități, este important să fie analizate și aceste legături..

Deoarece extremismul violent prezintă interdependență în raport cu aceste structuri relaționale aflate în permanentă evoluție, este de înțeles de ce implementarea unor măsuri contra-teroriste adecvate poate fi îngreunată de stabilirea unui set de elemente care să definească profilul unui posibil terorist.

Atacurile din ultimii ani indică faptul că persoanele radicalizate pot fi bărbați, dar și femei, pot proveni din medii sociale defavorizate sau nu, din societăți închise sau deschise, cu o educație precară sau academică, având rădăcini ideologice sau dimpotrivă. Din păcate, modul în care un mesaj, individual sau de grup, va fi perceput și asumat la un anumit moment dat de un anumit individ, cu un anumit cerc relațional, nu poate fi anticipat cu precizie matematică.

Abordări de tipul eliminării materialelor extremiste din mediul online sau interzicerii anumitor profile care întrețin propaganda ideologică sunt rodul unor viziuni simpliste și lineare. Pe de o parte, multitudinea de materiale și viteza uriașă cu care aceste sunt diseminate îngreunează

această abordare, iar pe de altă parte simpla accesare sau vizualizare a unui astfel de material nu implică obligatoriu debutul procesului de radicalizare. Dimpotrivă, unii experți apreciază că ar fi mult mai eficientă o campanie media pentru informarea tinerilor utilizatori ai platformelor sociale în privința pericolului de a fi abordați de către entități cu viziuni extremiste.

Deși social media reprezintă un canal eficient de răspândire a propagandei, în special prin mesaje tip multimedia, cu un impact mai puternic decât cele text, este cert că un simplu mesaj nu poate să determine radicalizarea unei persoane. Totul depinde de contextul familial, emoțional, politic, financiar, etc. al individului la acel moment.

Bibliografie:

1. Bacivarov Angelica Beatrice, Ciuchi Costel, Petrică Gabriel, - Servicii Internet. Editura Matrix Rom, București, 2011
2. Dumitriu I. Alexandru - Realități și Perspective ale mediului de securitate. Editura Universitară, București, 2010
3. Ghica Luciana Alexandra, Zulean Marian,- Politca de Securitate Națională. Concepte și Instituții, București, Editura Polirom, 2009
4. Mihai I. Cosmin – Securitatea informațiilor, Editura Sitech, 2012
5. Hontanon J. Ramón – Securitatea rețelelor, Editura Teora, 2003

INTERNET SAFETY RULES

*Greco Ramona
Colegiul National George Cosbuc Motru*

The Internet can be a wonderful resource for kids. They can use it to research school reports, communicate with teachers and other kids, and play interactive games. Kids who are old enough to swipe a screen can have access to the world. But that access can also pose hazards. For example, an 8-year-old might do an online search for "Lego." But with just one missed keystroke, the word "Legs" is entered instead, and the child may be directed to a slew of websites with a focus on legs — some of which may contain pornographic material. That's why it's important to be aware of what your kids see and hear on the Internet, who they meet, and what they share about themselves online. As with any safety issue, it's wise to talk with your kids about your concerns, take advantage of resources to protect them, and keep a close eye on their activities.

The internet has drastically changed the way that children interact with the world. They have access to in-depth knowledge, tools to express their creativity, and people from all over the world. The risks are: cyber bullying, exposure to inappropriate material, online predators or revealing too much information. Learning to recognize the warning signs of these risks will allow adults to intervene and lessen potential negative impacts. By acting as a resource, parents, teachers and guardians can help make the Internet a safer place for their families and students. As a parent or a guardian, we should stay well-informed about current issues to understand what our children are experiencing on and off the Internet. If they are social networking, instant messaging, using webcams, or blogging, help them use these tools safely by learning how to use them yourself. Children whose parents and guardians regularly talk to them about safety are more likely to exhibit responsible behavior on their own.

Top 10 Internet safety rules to follow to help you avoid getting into trouble online (and offline).

1. Keep Personal Information Professional and Limited

Potential employers or customers don't need to know your personal relationship status or your home address. They do need to know about your expertise and professional background, and how to get in touch with you. You wouldn't hand purely personal information out to strangers individually—don't hand it out to millions of people online.

2. Keep Your Privacy Settings On

Marketers love to know all about you, and so do hackers. Both can learn a lot from your browsing and social media usage. But you can take charge of your information. As noted by Lifehacker, both web browsers and mobile operating systems have settings available to protect your privacy online. Major websites like Facebook also have privacy-enhancing settings available. These settings are sometimes (deliberately) hard to find because companies want your personal information for its marketing value. Make sure you have enabled these privacy safeguards, and keep them enabled.

3. Practice Safe Browsing

You wouldn't choose to walk through a dangerous neighborhood—don't visit dangerous neighborhoods online. Cybercriminals use lurid content as bait. They know people are sometimes tempted by dubious content and may let their guard down when searching for it. The Internet's demimonde is filled with hard-to-see pitfalls, where one careless click could expose personal data or infect your device with malware. By resisting the urge, you don't even give the hackers a chance.

4. Make Sure Your Internet Connection is Secure

When you go online in a public place, for example by using a public Wi-Fi connection, PCMag notes you have no direct control over its security. Corporate cybersecurity experts worry about "endpoints"—the places where a private network connects to the outside world. Your vulnerable endpoint is your local Internet connection. Make sure your device is secure, and when in doubt, wait for a better time (i.e., until you're able to connect to a secure Wi-Fi network) before providing information such as your bank account number.

5. Be Careful What You Download

A top goal of cybercriminals is to trick you into downloading malware—programs or apps that carry malware or try to steal information. This malware can be disguised as an app: anything from a popular game to something that checks traffic or the weather. As PCWorld advises, don't download apps that look suspicious or come from a site you don't trust.

6. Choose Strong Passwords

Passwords are one of the biggest weak spots in the whole Internet security structure, but there's currently no way around them. And the problem with passwords is that people tend to choose easy ones to remember (such as "password" and "123456"), which are also easy for cyber thieves to guess. Select strong passwords that are harder for cybercriminals to demystify. Password manager software can help you to manage multiple passwords so that you don't forget them. A strong password is one that is unique and complex—at least 15 characters long, mixing letters, numbers and special characters.

7. Make Online Purchases From Secure Sites

Any time you make a purchase online, you need to provide credit card or bank account information—just what cybercriminals are most eager to get their hands on. Only supply this information to sites that provide secure, encrypted connections. As Boston University notes, you can identify secure sites by looking for an address that starts with *https:* (the S stands for *secure*) rather than simply *http:* They may also be marked by a padlock icon next to the address bar.

8. Be Careful What You Post

The Internet does not have a delete key, as that young candidate in New Hampshire found out. Any comment or image you post online may stay online forever because removing the original (say, from Twitter) does not remove any copies that other people made. There is no way for you to "take back" a remark you wish you hadn't made, or get rid of that embarrassing selfie you took at a party. Don't put anything online that you wouldn't want your mom or a prospective employer to see.

9. Be Careful Who You Meet Online

People you meet online are not always who they claim to be. Indeed, they may not even be real. As InfoWorld reports, fake social media profiles are a popular way for hackers to cozy up to unwary Web users and pick their cyber pockets. Be as cautious and sensible in your online social life as you are in your in-person social life.

10. Keep Your Antivirus Program Up To Date

Internet security software cannot protect against every threat, but it will detect and remove most malware—though you should make sure it's to date. Be sure to stay current with your operating system's updates and updates to applications you use. They provide a vital layer of security.

Keep these 10 basic Internet safety rules in mind and you'll avoid many of the nasty surprises that lurk online for the careless.

Bibliography:

- Sison, Kristine, Internet Safety, Storyjumper, 2015;
- www.lifehacker.com

CYBERBULLING- DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN

*Gușman Diana-Maria
Școala Gimnazială "Dumitru Crașoveanu",
Izvoru Bîrzii*

Ideea de bullying este din ce în ce mai des vehiculată în ultima vreme. Copiii se confruntă periodic cu asemenea comportamente în școală iar efectele bullying-ului pot fi severe în cazul unora

Termenul de "bullying", vine de la "bully"(eng.), care înseamnă bătauș, huligan. Dacă ar fi să asociem această denumire, cu o imagine creată de media de-a lungul timpului, am putea să ne gândim ori la acel tânăr care își terorizează colegii zilnic, le fură prânzul și toți trăiesc cu teama că oricând ar putea fi agresați de către acesta, ori la acel grup de fete populare și îmbrăcate după ultima modă, acestea fiind numite în engleză "plastics", care mereu complotază împotriva unei persoane nevinovate și fără apărare.

Cuvântul "bullying", nu are o traducere exactă în limba română, însă poate fi asociat cu termenii de intimidare, terorizare, brutalizare. Bullying-ul poate fi înțeles ca un act de violență fizică și/sau psihică. Aceste acte de agresiune sunt prezente nu doar în filme, ci și în viața de zi cu zi. Deși acest subiect nu este mediatizat prea mult în România, există și la noi foarte multe cazuri de bullying. Situația în care fetele populare își găsesc o țintă, este cazul violenței psihice, iar cel al bătaușului, este cazul violenței fizice.

O altă formă tot mai răspândită de agresiune verbală este cea care se manifestă prin intermediul tehnologiei, numita "cyberbullying". Termenul include sms-urile, apelurile, mailurile, postările, conversațiile pe chat și forumuri în care cineva este jignit, umilit sau acuzat pe nedrept în mod repetat.

Cyberbullying-ul reprezintă agresarea cuiva, din spatele unui calculator, sau al unui alt device prin care lumea poate comunica. Pe diverse site-uri de socializare sunt adresate cuvinte jignitoare, pagini cu caracter discriminator, răutăți gratuite. Din păcate, acestea sunt lucruri "normale", care se întâmplă zilnic. Cu cât ești mai expus pe Internet, cu atât poți cădea în plasa celor care de abia așteaptă să-și găsească o nouă victimă.

Tot aici intră și răspândirea de zvonuri sau acuzații nefondate despre o anumită persoană.

Violența verbală pe Internet se poate produce 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, zi și noapte. Gradul de pericolozitate al acestei forme de agresivitate este sporit și de faptul că agresorul poate rămâne anonim, iar gestul său se distribuie în mediul online cu o viteză foarte mare. Mai mult, ștergerea definitivă a unor afirmații nepotrivite, mesaje jignitoare sau fotografii trucate este extrem de dificilă, odată ce ele au fost postate pe Internet.

De aceea impactul pe care îl are acest tip de agresivitate asupra victimei este uriaș. Gândiți-vă ce înseamnă pentru o adolescentă să îi fie jignită zilnic de un coleg de clasă și ce se întâmplă când acesta, să zicem, postează pe pagina sa de Facebook o minciună despre ea, care poate fi citită de rude, cunoștințe, prieteni, fără ca victima să aiba posibilitatea să se apere.

Studiile arată că adolescenții care sunt supuși acestui tip de agresiune sunt mai tentați să apeleze la alcool și droguri, nu mai vor să meargă la școală, au din ce în ce mai puțină încredere în ei înșiși și ajung să aibă probleme de sănătate.

Copiii folosesc Internetul de la vârste din ce în ce mai mici, iar părinții trebuie să supravegheze site-urile pe care intră aceștia. Copiii trebuie să aibă reguli clare și interdicții la fel de explicite în mediul online. Așa cum un copil e învățat de mic că nu trebuie să vorbească cu străinii, la fel trebuie să fie prevenit de riscurile care există în comunitatea online.

Totodată, este foarte important ca părinții să îi obișnuiască pe copiii lor să le spună ce au mai "descoperit" pe Internet și pe unde au mai "umblat". Un adult identifică mai ușor anumite primejdii. Unii părinți cred că este suficientă instalarea unor softuri de control. Nu este adevărat,

mai ales la vârste mai mari. Cea mai buna soluție este ca fiul sau fiica dumneavoastră sa fie determinat să vă spuna singur dacă cineva se manifestă agresiv pe Internet sau pe telefonul mobil.

De asemenea, extrem de important este ca un copil să înțeleagă că există limite în ceea ce scrie sau postează pe Internet, împărtășind astfel cu toată planeta. Odată dezvăluite, anumite informații personale pot ajunge la urechile unor răuvoitori și acest lucru nu mai poate fi oprit. E bine sau nu ca poza ta în costum de baie să ajungă în mâinile unui străin? Dar ora la care ieși de la școală? Gândește-te cum ar putea cineva care nu îți este prieten să se folosească de aceste informații!

În cazuri extreme, se poate apela la provider-ul de Internet pentru a stopa violența verbală, dar pentru asta este foarte important ca victima să spună ce i se întâmplă.

În cazul în care agresorul este cunoscut (un coleg de școală sau o altă cunoștință), părinții trebuie să intervină și să discute fie cu directorul, fie cu ceilalți părinți.

Cyberbullying-ul se referă la agresiuni repetate, de aceea este foarte important ca aceste acțiuni să fie notate, cu data, ora, IP, screenshot și tot ce este necesar pentru a dovedi existența lor. Pe de alta parte, atât copiii de școală, cât și adolescenții trebuie să știe că există legi care pedepsesc asemenea infracțiuni, de la amenințarea cu violența fizică și până la hărțuirea sexuală. Acest lucru este important și pentru agresor, care poate lua totul în derâdere, cât și pentru victimă, care trebuie să știe că se poate apăra.

Un internet liber nu înseamnă un internet în care să poți să ataci pe cine vrei, cum vrei, fără nicio consecință, apărându-te în spatele libertății de expresie prost înțeleasă, ci un loc unde lumea să se poată exprima fără să fie abuzată de toți cei care nu-s de acord cu tine sau nu au altceva mai bun de făcut decât să se simtă puternici pe net.

Bibliografie:

- Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston -, Cyberbullying: Bullying in the Digital Age”, 2nd Edition;
- Ramasubbu, Suren (2015-05-26). "Influence of Social Media on Teenagers". Huffington Post. Retrieved 2017-11-30.
- Cyberthreat: How to protect yourself from online bullying". Ideas and Discoveries. Ideas and Discoveries: 76. 2011

FENOMENUL CYBERBULLYING– AGRESIVITATEA JUVENILĂ ÎN ȘCOALĂ

Prof. Haidet Marian
Școala Gimnazială Bălăcița

Violent behavior has been and is a thoroughly analyzed topic because of the negative effects it has on the person who is behaving - the aggressor - but also for those around him who are witnesses of aggression or even the victims. At the individual level, many people often have impulses and aggressive thoughts. The most important factor in this respect is the thorough management of these impulses. The effects of aggression affect all areas of social life: interpersonal relationships, social status, self-esteem, self-perception and perception of others. The evolution of human society has placed violence as an undesirable behavior, trying to continually discourage it. However, violence remains a constant in society, and is ultimately a form of expression that signals certain dysfunctions.

Problema semnalată la nivel global este violența juvenilă. Cazurile pe care le auzim sunt din ce în ce mai surprinzătoare. Comportamentele asociate violenței juvenile sunt absenteismul sau chiar renunțarea la școală, comportamentele periculoase și de risc – consumul de alcool și de droguri, furt etc.

Centrul Național pentru Statistici ale Educației din Statele Unite ale Americii – Washington arată că în 2010-2011 rata actelor agresive raportate a crescut cu 35%. În funcție de apartenența de gen, indici statistici arată că fetele au scoruri mai scăzute decât băieții în ceea ce privește agresivitatea. În toate studiile se regăsesc un număr mare de școli care înregistrează anual incidente de violență în rândul elevilor. În 2003, s-a constatat cea mai mare rată a actelor violente – de 89%.

În 2011, 28% dintre elevii cu vârsta cuprinsă între 12–18 au mărturisit ca au fost victime ale glumelor colegilor lor, au primit porecle și au fost insultați. 18% din elevi au raportat că au devenit subiecți ai zvonurilor, 6% au spus că au fost excluși în mod intenționat din grup, 5% au raportat că au fost amenințați și un procent de 3% au recunoscut că au fost puși de alții să facă lucruri pe care nu doreau să le facă. Centrul Național de Statistică și Institutul de Științe ale Educației confirmă că 9% au fost victimele cyberbullying-ului.

Cyberbullying-ul

Cyberbullying-ul este o formă a agresivității la nivel cibernetic. Acest tip de agresivitate se manifestă voluntar și conștient, utilizând mijloace precum internetul și tehnologia, prin care agresorul hărțuiește, face rău altor persoane în mod deliberat. Cyberbullying-ul este un fenomen de actualitate, frecvent întâlnit în special în rândul tinerilor.

Hărțuirea cibernetică

Două definiții ale hărțuirii cibernetice regăsite în studiul „Cyberbullying în viața adolescenților-victime” descriu fenomenul ca fiind „eticheta colectivă utilizată pentru a defini forme de intimidare care implică utilizarea electronică precum internetul și telefonul mobil. Ca și forma tradițională a agresivității, cyberbullying-ul implică de obicei comportamente repetitive, deliberate și adesea există un dezechilibru de putere între agresor și victimă.” Cea de a doua definiție susține că hărțuirea online este “un act agresiv, intenționat, efectuat de un grup sau un individ în mod repetat și cu o întindere relativ mare în timp, împotriva unei victime care nu se poate

apăra cu ușurință”. Caracteristicile principale ale fenomenului sunt intenționalitatea, repetiția, puterea agresorului și slăbiciunea victimei.(Șleglova, Cerna, 2011).În studiul coordonat de Gardinger, Dagmar, Schiller, Stefanek și Spiel se subliniază faptul că un număr mare de victime ale cyberbullying-ului sunt hărțuite online de agresori pe care îi cunosc în viața reală. Un avantaj pe care victima îl deține este că poate stopa oricând hărțuirea virtuală prin blocarea sau raportarea rețelei sociale, schimbarea identității, a contului și a parolei.

Avantajul agresorului este acela că poate oricând și oriunde să comită aceste acte de agresivitate fără să fie identificat. Autorii susțin că cyberbullying-ul este limitat în timp fiindcă victima poate oricând să ia măsuri de stopare a hărțuirii. (Gardinger, Strohmeier, Schiller, Stefanek, Spiel, 2012).

Tipuri de agresori

În studiul fenomenologic “Agresori și victime” se deosebesc trei tipuri de agresori: pasivi, agresivi și cei care agresează dar devin în același timp victime ale cyberbullying-ului. Olweus îi descrie pe cei agresivi ca fiind impulsivi și cu o dorință puternică de a-i domina pe ceilalți. Sunt persoane puternice din punct de vedere psihic, privesc în mod pozitiv agresivitatea, nu sunt în relații bune cu copiii din aceeași categorie de vârstă cu ei, manifestă atitudine negativă vis-à-vis de profesori și colegi.

Agresorii pasivi sunt cei care se implică uneori în actele de cyberbullying dar de obicei nu vin ei cu inițiativa. Ei provoacă sau inițiază rar acte agresive. Acest tip de comportament se manifestă atât în rândul băieților cât și în rândul fetelor, printre ei aflându-se și elevii nesiguri și anxioși.

Al treilea tip de agresori sunt cei care într-o situație manifestă forme ale cyberbullying-ului iar în alta devin ei victimele acestuia. Ei prezintă caracteristici atât de agresor cât și de victimă dar predominante sunt caracteristicile de victimă.

Categorii de victime

Aceeași importanță trebuie acordată și copiilor-victimă. Ca și agresorii, victimele sunt grupate în trei categorii: victime pasive, victime proactive și victime false. Victimele pasive sunt copiii fricoși, rezervați, precauți, retrași, copiii cărora le e greu să stabilească și să mențină relații de prietenie. Din punct de vedere fizic sunt mai slabi decât copiii de aceeași vârstă. Victimele proactive sunt cele care adesea provoacă opoziția celorlalți. Ei șicanează și tachinează până când devin victime ale agresivității celorlalți. Victimele false sunt acei copii care joacă rolul de victimă pentru a câștiga atenția celorlalți. Caracteristicile victimelor sunt încredere de sine scăzută, nesiguranță, anxietate, neadaptare, experiențe negative în relațiile sociale. Din punct de vedere fizic sunt mai slabi decât ceilalți colegi. Mesajul pe care victimele îl transmit este acela de nesiguranță, de persoane lipsite de valoare și inutile pentru societate. Victimele cyberbullying-ului în copilărie, tind să resimtă starea de inadaptare și la maturitate, fenomen evidențiat și prin lipsa de prieteni de care ar avea nevoie pentru a depăși singurătatea și izolarea.

Impactul cyberbullying-ului asupra copilului

Cyberbullying-ul și comportamentele agresive crează o atmosferă de frică intensă ce contaminează mediul școlar și afectează învățarea copiilor, sentimentul de securitate, starea de bine din punct de vedere psihologic. Mulți elevi raportează suferință în tăcere, durere fizică și psihică, umilință și stres. Consecința nedetectării cyberbullying-ului aduce după sine sentimentul de traumă. Impactul cyberbullying-ului e pe termen lung, lăsând în urmă victime speriate. Elevii consideră

agresivitatea o componentă firească a comunității școlare, face parte din cultura școlii. Programele de intervenție în prevenirea sau ameliorarea fenomenului de cyberbullying și programele de prevenție, de educare și conștientizare a efectelor cyberbullying-ului au un rol important în școli și un efect semnificativ între elevi, dacă se implementează.

Bibliografie:

Erling Roland, Unni Vere Midthassel (2012), The Zero program Petra Gradinger, Dagmar Strohmeier, Eva Maria Schiller, Elisabeth Stefanek & Christiane Spiel (2012):

Cyber-victimization and popularity in early adolescence: Stability and predictive associations, *European Journal of Developmental Psychology*, 9:2, 228-243, Michael M. Omizo, Sharon A. Omizo, Gari-Vic C. O. Baxa & Ross J. Miyose (2006), Bullies and Victims – A Phenomenological Study, *Journal of School Violence* Olweus D (1993),

Cyberbullying in Adolescent Victims: Perception and Coping, *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 5(2), article 1.

SIGURANȚA PE INTERNET – SOLUȚII ACTUALE ȘI PE VIITOR

*Prof. Husarciuc Julieta
Liceul Tehnologic Tudor Vladimirescu*

21st century certainly brought the newest technology on the market, making it accessible, especially to children of any social level. With this technology, however, did not come the instructions for using advanced technology of these devices. And when we say "use", we mean clearly, internet usage in "Safe mode" - internet safety -ofcourse. So, in order to use safely the Internet (ie: Facebook - the one mostpopular social networkingused among children, Instagram, online shopping sites, gaming sites, prohibited to minorssites etc.)guidelines for safe use of the Internet for children, NGOs and organizations that have made whole projects dedicated to this phenomenon, appeared at once.

Secolul XXI, cu siguranță a adus cele mai noi tehnologii pe piață, făcându-le accesibile, mai ales, copiilor de orice nivel social. Odată cu tehnologia, însă, nu au venit și instrucțiunile de utilizare a acestor dispozitive de tehnologie avansată. Și când spunem „utilizare”, ne referim clar, la utilizarea internetului în „modul de siguranță” - siguranța pe internet, desigur. Așadar, în vederea utilizării în condiții de siguranță a internetului (adică: Facebook - cea mai utilizată rețea de socializare înrândul copiilor, Instagram, site-uri de cumpărături on-line, site-uri de jocuri, site-uri interzise minorilor etc.), au apărut ghiduri de utilizare în siguranță a internetului pentru copii, ONG-uri și organizații, care au făcut proiecte întregi dedicate acestui fenomen.

Pentru a ilustra mai bine rata de utilizare a unei rețele de socializare, cea mai folosită, rețea pe care o folosesc atât copiii și adolescenții, cât și tinerii și adulții, am căutat pe Google o statistică, care să ne arate cât de popular este acest site în România. Figura de mai jos arată că în 2017 existau 9,6 milioane de conturi de utilizatori de Facebook. Conform statisticilor, procentul de 9,24% al copiilor cu vârste între 13 și 17 ani, este alarmant, având în vedere că pe acest site nu au voie să-și facă cont decât persoanele peste 18 ani. Nici categoria următoare de tineri 18 - 24 ani nu-și justifică procentul atât de mare al conturilor de utilizatori, având în vedere că vrem ca adolescenții să utilizeze, chiar și un site de socializare, în vederea documentării și / sau aplicării pentru un loc de muncă sau pentru detalii pentru urmarea unor cursuri universitare după terminarea liceului.

Am vrut așadar, prin detalierea pe vârste a utilizatorilor, să vă arăt că majoritatea utilizatorilor sunt ”pradă” și ”prădător”, acolo în mediul online, și ei nici măcar nu știu asta.

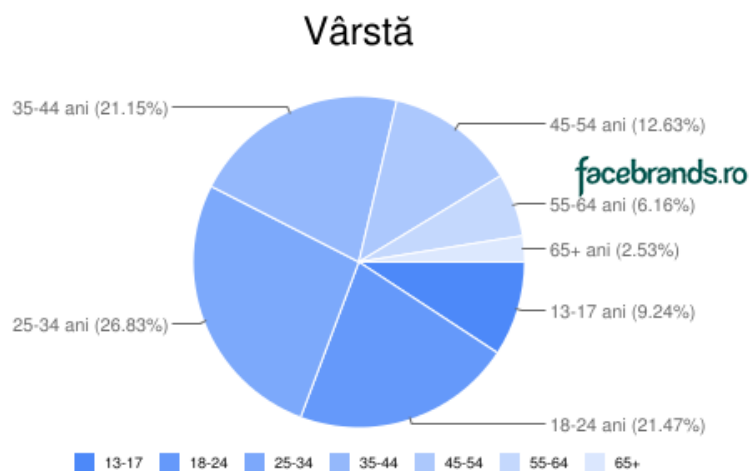

Fig. 1 Grafic utilizatori Facebook pe categorii de varste, în Romania

Deci, ce caută copiii pe acest site? Jocuri, fimulete video, parteneri de conversații și de joc? Poate caută lecții de matematică sau de limbi străine. Deși profesorii au adoptat conturi de socializare și încearcă să atragă cât mai mulți elevi acolo punându-și materialele diverse, sunt puțini copii interesați de acele lecții. Mulți consideră că au de făcut activități mult mai interesante pe Facebook decât lecțiile, astfel ei consideră că este mult mai ușor să conversezi cu un prieten virtual decât cu unul real. De asemenea, pot juca jocuri în echipă și pot dezvolta comunități de discuții pe anumite subiecte. Nimic rău în asta, însă, câți copii știu să-și selecteze site-urile pe care intră, persoanele cu care vorbesc, să le verifice și să le comunice persoanelor majore toate activitățile pe care le desfășoară acolo? Oare descrierea din profilul utilizatorului corespunde realității, oare preocupările utilizatorului respectiv sunt comune și reale cu cele căutate de anumiți copii? Asta nu se va afla niciodată atâta timp cât nu ne învățăm copilul din timp să fie suspicios.

În acest sens, în România au fost propuse, de către autorități și asociații, mai multe campanii de prevenire a abuzului virtual, de „educare” a utilizatorilor „fragezi” ai vastului internet.

Asociația „**Salvati copiii**”- una dintre cele mai mari asociații din lume care își dedică timpul și specialiștii copiilor, a lansat cea mai importantă campanie de prevenire a abuzurilor pe internet, oferind ocazia adulților responsabili, și mă refer aici la profesori, voluntari și membrii ai asociațiilor care lucrează cu tineri și copii din toate instituțiile din România, să facă stagii de prevenire care să minimalizeze procentul destul de mare al victimelor internetului. Activitățile se desfășoară sub îndrumare eficientă și conform unor ghiduri care par să nu dea greș în obținerea rezultatelor și atingerea obiectivelor propuse de către specialiștii care oferă sfaturi și soluții pentru orice problemă, la orice oră. Campaniile se numesc diferit de la an la an, organizează concursuri cu premii și încearcă să atragă cât mai mulți actori în schimbarea care va trebui să aibă loc în viața copiilor. Vorbim aici despre responsabilizarea părinților, autorităților locale și naționale, care vor trebui să învețe ei înșiși dar mai ales pe alții să lupte cu violența și abuzul din mediul virtual.

Dacă ne întrebăm, noi ca adulți, de ce copiii au această pasiune pentru rețelele de socializare, de ce petrec atât de mult timp în compania prietenilor din spatele telefonului, atunci ar trebui să ne analizăm pe noi înșine și exemplul pe care îl dăm copiilor noștri și elevilor noștri, să întrebăm și categoriile dominate de utilizatori, adică adulții între 25 - 44 de ani, cu ce scop accesează acest site, să facem o introspecție a rezultatelor pe care le obținem în tot acest timp petrecut înaintea calculatorului. Veți fi surprinși să aflați că aceștia le utilizează în exact același scop ca și copiii mai

sus menționați - adică pentru divertiment, conversații saugăsirea perechii ideale. Deși am gândit că un adult nu poate fi abuzat online datorită capacității sale de selecție a partenerilor de discuție și a grupurilor de discuții din care fac parte, există totuși o categorie care are parte de abuz din plin, și anume femeile de orice vârstă. Am menționat, în mod intenționat, această categorie de adulți - femeile - care la rândul lor sunt abuzate, pentru că ele sunt la rândul lor mame – principalul actor în educația copilului, și oricât am vrea să acordăm credit părinților care consideră că utilizarea calculatorului și a internetului este benefică pentru copilul lor, multitudinea de abuzuri raportate, arată că acestea nu știu să se fererească nici pe ele însele de abuzuri, și cu atât mai mult pe copiii lor când vine vorba de utilizarea sigură a internetului.

Voi indica mai departe cele mai importante reguli de prevenire a abuzurilor din mediul virtual, care pot fi adoptate de părinți, profesori, adulți din instituții care se ocupă de copii și tineri deopotrivă, măsuri luate și recomandate de site-ul *Drept & Internet*:

1. Copiii au dreptul la protecție și siguranță online, dar trebuie să își asume și ei responsabilitatea pentru păstrarea siguranței și respectarea drepturilor celorlalți pe internet.
2. E important ca cei care formulează recomandări legate de siguranță să pună accent pe oportunitățile și beneficiile legate de utilizarea internetului de către copii.
3. O nouă atenție trebuie îndreptată către cei mai mici utilizatori.
4. Mesajele de siguranță trebuie adaptate noilor modalități de acces la internet.
5. Suportul educațional și competențele digitale sunt necesare pentru cei care nu au progresat foarte mult pe „scara oportunităților”.
6. Materialele cu conținut online pozitiv pentru copii trebuie să devină o prioritate în politicile naționale.
7. Competențele legate de siguranță online sunt necesare pentru dezvoltarea rezilienței online.
8. Provider-ii de rețele sociale trebuie să asigure maximă protecție pentru conturile minorilor.
9. Campaniile de informare legate de riscuri online trebuie să fie proporționale (evitarea mesajelor panice) și direcționate către copiii aflați în cel mai mare risc în ce privește consecințele negative.
10. Informarea părinților despre riscuri și siguranță online trebuie intensificată.
11. Reacțiile legate de expunerea tinerilor la conținut sexual online trebuie să fie adecvate și direcționate către copiii cu cea mai mare probabilitate de a fi supărați sau afectați negativ de aceste expuneri.
12. Reacțiile legate de agresivitate sunt necesare în egală măsură pentru agresivitatea online și cea offline.
13. Părinții trebuie să fie mai atenți în legătură cu întâlnirile copiilor cu persoane contactate online.
14. Cei care trasează politici de siguranță trebuie să fie atenți la noile riscuri, mai ales cele rezultate din contacte personale (peer-to-peer).
15. Campaniile de informare trebuie să evidențieze în mesajele de siguranță și strategii de coping, de depășire a experiențelor neplăcute, punând accent pe susținerea din partea părinților, prietenilor și profesorilor, dar și pe utilizarea mecanismelor online (de ex. Butonul de raportare abuz).
16. Competențele practice de mediere parentală trebuie să fie parte integrantă a procesului de informare a părinților.
17. Software-ul pentru control parental trebuie să ia în calcul nevoile, cunoștințele și interesele părinților pentru îmbunătățire și dezvoltare de soluții tehnice mai practice și mai eficiente.
18. Nivelurile de mediere profesorală sunt ridicate dar ar putea crește, din moment ce o mare parte din copii nu primesc îndrumări din partea profesorilor. Din moment ce școlile sunt cele care au resurse pentru a ajunge la toți copiii, ele ar trebui să aibă cea mai mare responsabilitate în

atingerea „celor greu de atins”.

19. Industria IT trebuie să fie activă în promovarea siguranței pe internet și a unei educații legată de siguranță într-o manieră vizibilă și eficientă.

20. Recomandări cross-naționale: mai mult acces prin broadband va duce la mai multe riscuri, dar nu la mai multe oportunități, în sensul că un acces mai bun va aduce mai multe riscuri decât se pot adresa eficient de către politicieni. În țările în care copiii au mai mulți ani de educație și unde sunt mai multe calculatoare în școli, competențele digitale sunt mai ridicate, prin urmare educația are un rol pozitiv în promovarea competențelor digitale și a cetățeniei active în sens larg.

Asadar, nu este o noutate ca diverse institutii si ONG-uri cer legi care sa se preocupe atat de prevenirea eficienta a abuzurilor, dar si gasirea si pedepsirea acelor care au abuzat prin intermediul internetului si de ce nu a celor ce vor sa faca asta in viitor. Un profil care sa dea de banuit copiilor abordati a fost deja facut si raspandit in intreaga retea, insa copiii inca au nevoie de indrumare si incredere ca sunt capabili sa ocoleasca acel profil, si nu o pot face decat prin sustinerea parintilor si a autoritatilor competente.

În concluzie, cu toții avem nevoie de internet, nu există viitor fără acesta, însă cea mai bună măsură de utilizare în siguranță a vastului internet este prudența, informarea și verificarea.

Bibliografie:

1. <http://www.facebrands.ro/demografice.html>
2. <http://legi-internet.ro/blogs/index.php/utilizarea-internetului-de-catre-copii-si-masurile-de-siguranta>
3. http://www.salvaticopiii.ro/upload/p0001000100010000_Ghid%20SigurInfo%20165x235%20ref.pdf

CYBER BULLYING AND SOCIAL MEDIA

prof. Iacob Daniela

Liceul Tehnologic "Eremia Grigorescu" Mărășești – județul Vrancea

Cyberbullying is bullying that takes place over digital devices like cell phones, computers, and tablets. Cyberbullying can occur through SMS, Text, and apps, or online in social media, forums, or gaming where people can view, participate in, or share content. Cyberbullying includes sending, posting, or sharing negative, harmful, false, or mean content about someone else. It can include sharing personal or private information about someone else causing embarrassment or humiliation. Some cyberbullying crosses the line into unlawful or criminal behavior.

The most common places where cyberbullying occurs are:

- Social Media, such as Facebook, Instagram, Snapchat, and Twitter
- SMS (Short Message Service) also known as Text Message sent through devices
- Instant Message (via devices, email provider services, apps, and social media messaging features)
- Email

One of the biggest things that people of online communities tend to overlook is the fact that words do hurt. Although these things that are hurtful

are not being said online, saying them online can amount to just as much hurt and maybe even more. I have been a witness and a victim to cyberbullying and have seen the effects that it can have on the victims and overall online communities that play a part with it. Cyberbullying is easily seen and more accessible on social media sites just because of the social freedoms that the sites allow us to have. I hope that in the future, social sites can find some way to automatically delete any type of cyber-threatening posts; I would love to do all within my power to try to stop the online bullying that occurs. In this post I will talk about why cyberbullying should be stopped, its effects on social sites, methods that could be taken in order to prevent it.

What is Cyberbullying? I'm sure everyone is familiar with what cyberbullying is, but in case anyone is unfamiliar with it, I will define it. According to stopbullying.gov, cyberbullying is bullying that takes place over digital devices like cellphones, computers, and tablets. If you were thinking that cyberbullying is only on websites, then you may have to broaden your mind. Everyday, people around the world are faced with bullying in general, and it is one of the leading causes in suicides. Studies on <http://www.bullyingstatistics.org/content/cyber-bullying-statistics.html> state that over half of adolescents and teens are faced with cyberbullying, and that the same amount have engaged in cyberbullying. Of that huge percentage that were cyberbullied, there are about 4,400 cases of individuals that have committed suicide because of such. In my opinion one death is way too many, but the 4,400 cases truly disgusts and saddens me. It is still such a surprise to me that our government hasn't made better laws or protections to victims who are faced with cyberbullying.

Many people can agree that cyberbullying should be stopped because it is just plain "mean", but there are many different reasons in my opinion for why it should be stopped. For this posts purposes, social media cyberbullying should be stopped because it is wrong and it is in the main eye of the public. When I was faced with cyberbullying, I was humiliated not just because of what was said but because of who may have seen it. In today's society, we are very technologically advanced and we have devices that can save everything that is being said or seen forever; even if you delete it. With these type advancements on devices, majority of these

cyberbullying incidents are being screenshotted, saved, and sent out to many people. With websites such as Twitter, you don't even have to follow people to see the "drama", or really anything in general; you have the option to make your page private, however, there are few people on the Twitter community who follow this. Those who have committed suicide because of websites.

Social Media's Impact on Cyberbullying The uprising of social media has become one of the biggest technological advancements. An example of this tremendous rise is on <http://www.pewinternet.org/fact-sheet/social-media/>. The source states that daily almost 76% of Facebook's users use the website daily. The significance of this is that Facebook actually have 2.07 billion active users and counting on its website. This statistic as a whole pretty much gives an inference about social media's impact. I think that it is quite amazing that communicating with others and having the urge to want to post things has brought a lot of us together; more than we may have ever imagine. However, when a lot of people come together and are all of different races,

151

ethnicities, and even gender, there is bound to be problems. One of those biggest problems being how we communicate with each other.

When being online, I think that many people gain confidence that they may not have had before because social media allows us to hide things about ourselves. I will always commend the fact that social media has given a voice to everyone; even those whom may feel like they are unheard. Unfortunately, when it comes to allowing everyone to post what they may want, you may sometimes come across the pages or people who are negative; and that's how cyberbullying occurs. Since I am active on social media sites, I cannot exclaim any further about the amount of negative things that I see on a negative basis. Of course, I am sure that the primary intentions of making social media sites was to connect with others and gain stronger connections with everyone around the world. But, sometimes I believe that it does more negative damage than positive things. For example, for many of the young people on social media (those in elementary or middle school), I believe that it brings more negative damage than positive. To begin with, I think that social media exposes young children to too many things that they may not understand. I was always told that children are like sponges, so that you must watch what you say around them. Well, the analogy of young children and sponges applies to social media. I think that social media can negatively affect young children because it allows them to see a lot of their friends or classmates lives while they are still immature. For example, if a student has a bully in the classroom (which is common), it is not unlikely for them to bully online as well. Children, especially bullies, being exposed to this much freedom can negatively affect them. I think that social media enables many people to bully without any type of consequence.

What we can do to help Cyberbullying There are many different opinions and statements about what people think should be done to stop cyberbullying; however, I don't believe that there are many successful options that could be used. For example, <http://www.safeteens.com/tips-to-stop-cyberbullying/>, states that people should avoid it and maybe just block the person, but that does not always work. In fact, many people who engage in cyberbullying make it their mission to do whatever it takes to harm the other person. Personally, I believe that the most evident way to put a halt down on cyberbullying is if these websites take some accountability themselves. I believe that there should be many people hired for these social media sites that can filter out certain things. If these sites really cared about the people affected by these matter, they would try to put their best foot forward by stopping a lot of it. Once the bully's begin to see that these websites are cracking down on the negativity, it would help the problem. Although I know that cyberbullying will probably never end all together, I think it is very impactful to try to limit as much of it as can be. In the future, I hope that many of the owners and corporate executives see that this is a problem and want to help put forth an effort. I know that if there is anyway that I can help, I will do so.

BIBLIOGRAFIE ȘI WEBOGRAFIE:

1. VELICU, A. (2014) "Bullying-ul online și offline: victime versus agresori", Revista Română de Sociologie, nr. 1-2, p. 19–36
2. ROMAN, George; *et al.* (2014). *Ghidul utilizării în siguranță a Internetului*, versiunea 1.1. București: @sigur.info
3. Organizația Salvați Copiii. (2011). *Helpline. Raport de activitate*. București: Organizația Salvați Copiii
4. <http://www.stopbullying.gov/>
5. <http://www.zf.ro/zf-consultanta/implicatiile-legale-ale-amenintarilor-si-injuriilor-pe-retelele-desocializare-si-in-mediul-online-12902655>
6. <http://nobullying.com/cyber-bullying-in-america/>
<http://cyberbullying.org/https://www.livescience.com/51294-cyberbullying-social-media-teen-depression.html>

7. <https://www.stopbullying.gov/cyberbullying/what-is-it/index.html>

CYBER BULLYING – O PROBLEMĂ MAJORĂ

*Prof. Inv. Primar Ianasi Maria
Scoala Gimnaziala Nr. 1 Motru*

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemele informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment. Alături de numeroasele avantaje și oportunități determinate de dezvoltarea internetului, există și o serie de factori de risc, care ignorați, pot conduce la consecințe grave. În contextul societății actuale, în care accesul la internet a devenit o „necesitate”, nu trebuie să blamăm progresul tehnologic pentru riscurile atașate utilizării acestuia, ci trebuie să fim conștienți de existența lor în mediul virtual, să ne cunoaștem drepturile și obligațiile și să luăm măsuri atunci când ne confruntăm cu acest tip de probleme.

O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullying (termenul englezesc). Deși este o problemă actuală majoră, din păcate, în România, se acordă mult prea puțină atenție acestui fenomen atât din partea școlilor, cât și a autorităților, iar într-un cadru legal deficitar și în lipsa unor politici bine definite ale unităților de învățământ, care să reglementeze acest fenomen, hărțuirea cibernetică continuă să se manifeste, conducând la un număr tot mai mare de victime.

Fiind un fenomen larg răspândit în rândul adolescenților, care de cele mai multe ori nu știu cum să reacționeze în asemenea momente, cui să se adreseze sau cui să ceară ajutorul, considerăm că o astfel de temă este de un real interes atât pentru copii, cât și pentru părinți pentru a cunoaște ce presupune hărțuirea cibernetică și care sunt modalitățile de a lupta împotriva acestui fenomen periculos.

Înainte de a descrie fenomenul de cyberbullying, trebuie să definim noțiunea generală de bullying. Deși nu are o traducere exactă în limba română, termenul se poate asocia cu noțiuni precum intimidare, terorizare, brutalizare, hărțuire.

Bullying-ul este definit ca „o formă repetată de agresiune, fizică sau verbală, direcționată către o persoană sau un grup de persoane, în care există o diferență de putere”². Această diferență de putere se poate manifesta fie prin ceva tangibil (de exemplu, pe baza aspectului și trăsăturilor fizice), fie prin percepțiile celor din jur (o persoană este mai populară decât alta, are mai mulți prieteni, un statut social mai bun etc.). În 2001, D.R.Coy definește bullying-ul astfel: „un comportament care intenționează să facă rău sau să deranjeze, care apare în mod repetat de-a lungul timpului și are drept caracteristică un dezechilibru de putere, în sensul că o persoană sau un grup de persoane mai puternice vor ataca o persoană sau un grup de persoane mai slabe.”

În ceea ce privește cyberbullying-ul, după cum sugerează și denumirea, se referă la o formă a hărțuirii tradiționale, manifestată însă la nivel informatic, prin intermediul internetului și altor tehnologii moderne. Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel: “Cyberbullying-ul implică utilizarea tehnologiilor informaționale și 2 W.M. Craig, D.J. Pepler, Understanding bullying:from research to practice, Canadian Psychology, 2007 3

D.R.Coy, Bullying, ERIC/CASS Digest, 2001 102 comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.” O altă definiție a cyberbullying-ului se referă la „diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane.” Totodată, conform siteului www.stopcyberbullying.com, termenul de cyberbullying se folosește doar atunci când părțile implicate sunt copii sau adolescenți, în cazul adulților folosindu-se termeni distincți, precum cyber-harrasment sau cyberstalking.

TIPURI DE CYBERBULLYING ȘI CONSECINȚELE ACESTUI FENOMEN

Hărțuirea pe internet este un fenomen complex, având mai multe forme de manifestare. Conform site-ului inițiat de Kaspersky4 pentru siguranța copiilor pe internet, „Kids safety by Kaspersky”, există zece tipuri de cyberbullying, și anume:

1) Gossip (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictiv

2) Exclusion (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții

3) Harassment (hărțuire, sâcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului

4) Cyber stalking (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescenților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic

5) Trolling (întărâtare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită

6) Comments (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet

7) Dissing (insistență abuzivă) – postari sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzului lor de a comunica

8) Fake profiles (profiluri false) – profiluri create de către agresorii pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane

9) Trickery (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice

10) Fraping (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiva atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei

Pe lângă cele 10 tipuri de hărțuire online, profesorul de psihologie Robin Kowalski de la Universitatea Clemson identifică alte două modalități de manifestare a cyberbullyingului5 :

11) Happy slapping (înregistrarea video a atacurilor) – presupune ca agresorul să filmeze victima în timpul atacului și să distribuie clipul video altor persoane, pentru a-l vizualiza și comenta, în acest fel sporind gradul de umilință la care este supusă victima 4 <https://kids.kaspersky.com/cyberbullying-facts/> 5 Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston -, Cyberbullying: Bullying in the Digital Age”, 2nd Edition 103

12) Sexting – distribuirea de materiale pornografice minorilor utilizând mijloace electronice de comunicație.

Consecințele manifestării cyberbullying-ului pot fi încadrate în 3 categorii: Efecte la nivel social

:∞ - diminuarea dorinței de a comunica și socializa, atât în mediul online, cât și în viața reală, motiv pentru care unele victime pot alege să se izoleze de societate

- comportament necorespunzător în societate, victimele putând acționa agresiv sau prezenta complexe a căror manifestare inhibă socializarea

- absenteismul – copiii sau adolescenții agresați în mediul virtual refuză să meargă la școală pentru a evita întâlnirea cu unui colegi, care au vizualizat sau citit mesajele denigrante distribuite pe internet de agresor

Efecte la nivel emoțional:

∞ - comportament agresiv sau depresie, cauzate de reacțiile celor din jur la postările agresorului cu privire la victimă

- frică și anxietate, determinată de impresia victimei că este urmărită permanent de agresor sau că urmează un nou atac la adresa sa

- îmbufnare – adolescentul este mereu nemulțumit și supărat, refuzând să participe la activități de grup sau cu caracter social

1 Efecte la nivel fizic

:∞ - rănirea fizică pricinuită de agresorul cu care victima s-a întâlnit ulterior față în față

- sinuciderea – în anumite cazuri extreme, victima, izolată și refuzând să ceară ajutor din exterior, recurge la a-și lua viața, fie din convingerea că este singura modalitate de a opri agresorul, fie pentru că nu mai poate să îndure tratamentul abuziv al agresorului sau reacțiile celor din jur.

Cu toate că se aseamănă cu hărțuirea propriu-zisă, hărțuirea în mediul online poate înregistra o gravitate mai mare, din cauza faptului că agresorul se află sub protecția anonimatului, săvârșind acțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis. Astfel, victima devine mai ușor de exploatat, informațiile online persistând suficient de mult timp încât să își atingă scopul. Abuzul este invaziv, periclitanț viața personală a victimei în toate mediile în care aceasta se manifestă: acasă, la școală, online sau offline. Agresorul subestimează uneori efectele acțiunilor sale, considerând totul o simplă distracție. Totuși, pentru victimă agresiunea se poate dovedi fatală.

UTILIZAREA ÎN SIGURANȚĂ A INTERNETULUI SAFETY USE OF INTERNET

Împușcătoiu_Daniela-Monica_Școala gimnazială Pamfil Șeicaru Orșova

The users of Internet could avoid the dangers for security of their IT-devices by having in view the trips (in number ten) for security offered by the experts of the Institute AV-TEST GmbH from Germany.

A published work of US-CERT offers useful tips for security preventing social engineering and fishing attacks.

Google has the one of the most advanced security's infrastructure from the world. Google offers encryption for data's privacy, non-stop protection for useful data, detecting threats and security built-in for his services (Google Chrome, Google Maps and YouTube).

Pentru a utiliza un calculator, o tabletă sau un smartphone, este absolut necesar să dispui de o conexiune sigură la Internet. Experții Institutului AV-TEST GmbH din Germania au elaborat 10 sfaturi de securitate prin care utilizatorii pot să evite fără probleme pericolele care privesc utilizarea ofertelor online fără a se teme în legătură cu securitatea aparatelor lor. Site-ul AV-TEST dă informații gratuite asupra celor mai bune software-uri pentru a proteja calculatoarele, smartphone-urile și tabletele de pericolele ce pot fi întâmpinate pe Internet. Redăm succint sfaturile mai sus amintite în cele de mai jos:

1. Utilizarea software-urilor actuale de protecție, conferind o protecție combinată: un antivirus, un paravan de protecție, un filtru anti-spam și funcții suplimentare, care protejează calculatoarele, smartphone-urile și tabletele de atacurile venind din partea hacker-ilor.
2. Actualizarea permanentă a programelor și a software-rilor de protecție propuse pentru Android, Mac OS și Windows.
3. Utilizarea unor parole care conferă mai multă securitate pentru fiecare cont online, dând dovadă de creativitate prin combinarea literelor de mână și majusculilor, a cifrelor și caracterelor speciale, cuprinzând cel puțin opt caractere.
4. Utilizarea de conexiuni criptate pentru un transfer sigur de date, conexiuni ce pot fi recunoscute după adresa de internet care începe cu «https» și browser-ul care afișează lacătul închis.
5. Utilizarea cu mare precauție a rețelelor publice wi-fi.
6. Furnizarea minimului de date personale site-urilor de Internet.
7. Utilizarea cu mare precauție a serviciilor gratuite, «neîncrederea fiind mama securității» când ești online.
8. Utilizarea surselor demne de încredere când se deschid și se închid fișiere, programe și aplicații.
9. Salvarea datelor în mod regulat, făcând copii de securitate pe un hardware extern sau pe un alt suport de date cu ajutorul unui software de protecție.
10. Ștergerea corectă și sigură a datelor înregistrate înainte de aruncarea unui calculator, a unui smartphone sau hardware.

Într-una din publicațiile US-CERT revizuită în 24 ianuarie 2017 se dau sfaturi utile pentru securitate (ST04-014) pentru a preveni atacurile de social engineering și pe cele de fishing. Se subliniază importanța refuzului de a oferi altora informații personale decât dacă există siguranța faptului că reprezintă cu adevărat ceea ce suțin că sunt și dacă ar trebui ca aceștia să aibă acces la informațiile private.

Redăm succint un rezumat al acestei publicații, care explică publicului larg ce înseamnă un atac de social engineering și un atac de fishing.

În atacurile de social engineering, cel răuvoitor se folosește de competențele sociale în interacțiunea cu oamenii pentru a obține sau a compromite datele informatice ale unei organizații sau ale sistemelor calculatoarelor sale. Obținerea informației pentru a se infiltra în rețeaua informatică a organizației se face prin crearea impresiei de om respectabil sau modest, susținând că este un angajat nou, o persoană de la mentenanță, sau un cercetător, oferind actele credibile pentru a-și susține identitatea.

Phishing-ul este o formă a social engineering-ului în care atacurile constau în a utiliza email-uri sau site-uri web amăgitoare, solicitându-se informații personale ca venind din partea unor organizații care se recomandă a fi demne de încredere. Atacurile de phishing pot veni ca din partea unor tipuri de organizații ca cele cu acțiuni caritabile, încercând să profite de pe urma unor evenimente curente sau din anumite perioade ale anului (dezastre naturale, epidemii, probleme economice, alegeri politice de importanță majoră, petrecerea concediilor).

Se cunoaște Anti-Phishing Working Group ca fiind unul dintre grupurile online care pun la dispoziția publicului informația cu privire la tipurile de atacuri de phishing deja cunoscute.

Google se asigură că serviciile sale precum: Căutarea Google, Google Maps și YouTube sunt protejate de una dintre cele mai avansate infrastructuri de securitate din lume.

Google oferă:

- criptarea, care asigură confidențialitatea datelor utilizatorilor în timpul transferului;
- protecția non-stop a datelor prin infrastructura cloud;
- detectarea amenințărilor, care contribuie la protejarea serviciilor;
- protejarea datelor utilizatorilor prin interzicerea accesării directe a acestora de către guverne;

- securitate încorporată pentru toate serviciile lui.

Criptarea aduce un nivel mai mare de securitate și confidențialitate în serviciile Google. De exemplu, când se trimite un e-mail, se postează un videoclip, se accesează un site sau se stochează fotografiile, datele pe care utilizatorul le crează sunt transferate de pe dispozitivul folosit în serviciile Google și în centrele Google de date. Aceste date sunt protejate prin mai multe straturi de securitate, inclusiv prin cele mai bune tehnologii de criptare, cum ar fi HTTPS sau Transport Layer Security.

De la centrele de date personalizate până la cablurile submarine din fibră care transferă date între continente, Google folosește una dintre infrastructurile cloud cele mai securizate și mai fiabile din lume. Aceasta este monitorizată permanent pentru a proteja datele utilizatorilor și pentru a le pune la dispoziție când sunt necesare. De fapt, Google distribuie datele în mai multe centre de date. Astfel, în caz de incendiu sau de alt dezastru, acestea pot fi mutate simplu și automat în alte locații stabile și sigure. Google monitorizează continuu serviciile și infrastructura aferentă pentru a le proteja împotriva amenințărilor, inclusiv contra spamului, a programelor malware, a virusilor și a altor forme de cod rău-intenționate.

Google nu oferă niciodată acces prin „pasaje secrete” la datele utilizatorilor, nici la serverele Google pe care se realizează stocarea. Asta înseamnă că nici o entitate guvernamentală, din S.U.A. sau din altă țară, nu are acces direct la informațiile utilizatorilor Google. Când se primesc solicitările privind datele utilizatorilor din partea unor instituții de aplicare a legii, echipa juridică examinează aceste solicitări și le respinge pe cele prea vaste sau care nu respectă procedura corectă.

De la actualizările automate până la filtrele de spam, serviciile Google sunt create având ca valoare centrală securitatea.

Bibliografie:

<https://www.av-test.org>

<https://www.symantec.com>

<https://www.staysafeonline.org>

<https://www.privacy.google.com>

<https://www.covasnamedia.ro>

CYBERBULLING-UL – CE POATE FACE ȘCOALA?

Prof. consilier școlar- Ion Verginia Emilia

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Mehedinți

Beyond the benefits, the internet also hosts aggressive, brutal, important activities from the real world. Psychotherapists shows that the consequences can be very serious. The Internet is a vast world that can connect people at thousands of kilometers away and makes information flow in only fractions of a second across the globe. Harriers and conflicting characters have found the perfect world to look for their victims. Anonymity and the very diverse possibilities of humiliating the "victim" are the main attraction. Virulence on the internet as well as abuse has become a "profession" . As most adolescents are large internet amateurs, they are most exposed to a new form of violence - virtual violence, internet harassment, or cyberbullying.

Hărțuirea, cunoscută ca și cyberbullying, atunci când are loc pe Internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blog-urile etc.,cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil un individ sau un grup de indivizi. Hărțuirea cibernetică poate consta în trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, email-uri care pot conține amenințări, remarci

sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea victimei. Amenințările pot fi private, sau publice pe forumuri și grupuri de discuție.

Școala este centrul vieții copiilor. Hărțuirea online poate avea loc în timpul nopții și acasă, dar impactul este adesea văzut la școală și poate interfera cu mediul educațional. În cel mai rău caz, elevii sunt atât de îngrijorați de hărțuirea cibernetică încât nu se pot concentra pe studiile lor sau se tem să vină la școală. A devenit o problemă climatică și de siguranță școlară.

Școlile se străduiesc să creeze politici care să abordeze hărțuirea cibernetică și utilizarea telefoanelor mobile în școli. Experții spun că interzicerea tehnologiei nu este răspunsul, ci mai degrabă educarea copiilor pentru a fi cetățeni digitali buni. Atunci când școlile adoptă coduri de conduită, acestea trebuie să se aplice la activitatea în școală sau în afara școlii și să stabilească consecințele. Noțiunea că, casa și școala sunt două spații separate nu mai există în mintea copiilor digitali. Dacă școlile folosesc tehnologia pentru a furniza educație și instruire, acestea au responsabilitatea de a educa elevii, astfel încât să o folosească în mod corect.

Având în vedere complexitatea comportamentelor de agresiune și contextele sociale în care apar acestea, eforturile școlii de reducere a agresiunii și a hărțuirii cibernetică sunt îmbunătățite de modul de abordare. Această abordare vizează membrii din comunitatea școlară prin construirea unei culturi școlare suportive; implementarea consecventă a unei politici și practici pentru a reduce în mod eficient agresiunea; consolidarea personalului școlii, a înțelegerii și abilităților elevilor legate de aceste comportamente; și formarea de parteneriate între profesori, elevi, familii și comunitatea mai largă.

O cultură școlară suportivă oferă siguranță, încurajează comunicarea deschisă, relațiile pozitive și sprijină sentimentul de legătură în cadrul școlii, care reduce riscul de agresiune. Școli care implementează strategii prin care încurajează un sentiment de siguranță în rândul elevilor au nivel redus al comportamentelor de agresiune. În plus, elevii care declară că au încredere, prieteni susținători sunt mai puțin susceptibili de a săvârși agresiunii și agresiunii cibernetică. Relațiile pozitive cu cadrele didactice sporesc și favorizează un climat școlar pozitiv. Conectivitatea școlară descrie sentimentul de care aparțin studenților, familiilor, școlii personalului și comunității școlare mai largi. Niveluri mai ridicate de încredere sunt asociate cu succesul școlar, atitudini pozitive față de sine și altele, niveluri mai scăzute de agresiune, reducerea abandonului școlar și scăderea comportamentelor de risc pentru sănătate. Prin urmare, este important să construim o conexiune în școală prin consolidarea pozitivă a interacțiunilor dintre elevi, precum și implicarea elevilor în viața școlară și în activități extrașcolare.

Profesorii și toți ceilalți membri ai comunității școlare trebuie să fie clari și informați privind procedurile pentru prevenirea, detectarea, raportarea și răspunsul la agresarea cibernetică de către conducerea școlii. Ei, de asemenea, trebuie să vorbească cu studenții despre agresiunea cibernetică. În plus, profesorii trebuie să acționeze ca modele și să angajeze elevii în susținerea celor victimizați, construind, astfel, un climat școlar care nu tolerează agresiunea cibernetică. Directorii ar putea înființa un grup de lucru anti-cyberbullying pentru a obține o mai bună înțelegere a problemei și apoi să colaboreze cu acest grup pentru a dezvolta inițiative anti-cyberbullying. Școala poate angaja elevii în crearea, difuzarea și aplicarea unei politici de utilizare acceptabilă a resurselor și tehnologiilor informaționale ale școlii. Această politică de utilizare acceptabilă ar trebui să precizeze ce constituie cyberbullying-ul, și să interzică, în mod specific utilizarea internetului pentru agresiune, include strategii pentru prevenirea și stoparea hărțuirii cibernetică și specificarea consecințelor negative pentru încălcările politicilor.

Există nevoia ca școlile să implementeze strategii de acțiune și de schimbare comportamentală atunci când intervin în hărțuire. Disciplina pozitivă, metodele de învățare prin cooperare și abordările de rezolvare a conflictelor pot oferi și modalități de utilizare pozitivă a tehnologiilor și intervențiilor anti-cibernetice. Școlile oferă un context ideal pentru dezvoltarea comunicării online și a altor aspecte sociale competente, cum ar fi cetățenia digitală. Educarea elevilor cu privire la modul de a evita cyberbullying-ul și cum să răspundă și să raporteze.

Discutarea cu elevii privitor la consecințele negative ale comportamentului agresiv, inclusiv disciplina școlară, litigiile civile și urmările penale. Elevii trebuie învățați să nu dea nici o informație privată.

Toți membrii comunității școlare, profesori, părinți și studenți au nevoie să colaboreze pentru a combate agresarea cibernetică. În cazul unei agresiuni cibernetice, toate părțile implicate trebuie să se contacteze și să colaboreze. Determinarea modului în care eforturile școlii pot fi coordonate cu cele ale comunității. Stabilirea unei relații cu poliția locală și invitarea organelor de drept să discute cu copiii despre hărțuirea cibernetică. Invitarea unui furnizor local de servicii Internet pentru a explica regulamentele companiei împotriva cyberbullying-ului. Educarea părinților cu privire la hărțuirea cibernetică - ce forme este nevoie și cum pot fi afectați copiii lor.

Școlile trebuie să dezvolte și să mențină o cultură școlară pozitivă și de susținere prin relațiile pozitive pe care le construiesc între personal și elevi. Personalul școlii trebuie să-și dezvolte cunoștințele și abilitățile de a răspunde în mod eficient la agresiunea cibernetică și de a oferi sprijin celor care sunt agresați cibernetic. Elevii trebuie, de asemenea, să dispună de oportunități de a practica, în condiții de siguranță, abilitățile digitale în școală, deoarece aceștia nu vor să raporteze incidentele comportamentului de hărțuire cibernetică către personalul școlii, de teama că tehnologia va fi eliminată. Este important să se promoveze, în schimb, utilizarea modelelor de disciplină pozitivă în locul abordărilor punitive.

BIBLIOGRAFIE:

1. Velicu, A. (2014) "Bullying-ul online și offline: victime versus agresori", Revista Română de Sociologie, nr. 1-2, p. 19–36
2. Casadei, I. (2016). A FI PĂRINTE în vremurile Facebook și WhatsApp Gestionarea oportunităților și riscurilor noilor tehnologii. București: Lizuka Educativ
3. http://www.promoteprevent.org/sites/www.promoteprevent.org/files/resources/prevent_cyberbullying_0.pdf
4. <https://www.scholastic.com/teachers/articles/teaching-content/cyberbullying-what-teachers-and-schools-can-do/>
5. <https://www.libertatea.ro/stiri/ce-sunt-bullying-ul-si-cyberbullying-ul-invata-sa-ti-feresti-copilul-de-pericolele-de-pe-internet-2146203>
6. <http://www.sigur.info/docs/resursa-cyberbullying.pdf>
7. <http://www.totuldespreame.ro/copilul-tau/psihologie-si-comportament/dusmanii-de-dincolo-de-ecran-bullying-ul-virtual-sau-cyberbullying-ul>

NAVIGĂM ISTET PE INTERNET

*Ionica Gheorghe
Liceul Teoretic Cujmir*

The Internet is subject to the same rules and laws as real life. Defamation or insulting someone online is a bad thing. It can be considered defamation and can be punished or damages may be claimed. It may be difficult to cancel something that only required a few mouse clicks, and children may not be aware of the severity of the situation they can get.

Keep in mind – Anonymous users can be discovered most of the time. However, the police will only act if there is reason to believe that there is an illegal act.

Internetul reprezintă un spațiu fascinant, în care comunicarea, informația și divertismentul sunt beneficii pentru toți oamenii indiferent de vârsta și de cultura căreia îi aparțin. E adevărat că voi, tinerii, sunteți cei mai înfocați utilizatori. De aceea, mai ales voi trebuie să țineți seama de riscurile la care puteți fi expuși dacă nu respectați câteva reguli importante.

- **Ai grijă de reputația ta!**

Înainte de a posta pe o rețea socială, gândește-te dacă ai vrea ca la acea informație să aibă acces toată lumea. Nu uita, Internetul este un loc public!

- **Respect pe Internet.**

Comportă-te cu ceilalți așa cum ai vrea să se poarte și ei la rândul lor cu tine. În cazul în care cineva te deranjează, blochează și raportează persoana. Citeste si despre **Ce fac atunci cand sunt hartuit pe Internet?** ca sa afli mai multe despre siguranta online.

- **Protejează-ți computerul.**

Instalează un antivirus bun și actualizează-l regulat. Astfel vei fi ferit de viruși și malware. Citeste si **Cum ma asigur ca nu-mi va sparge nimeni parola?** pentru a fi sigur ca stii cum sa-ti pastrezi parola.

- **Nu te lăsa acaparat!**

Navigarea pe Internet e o activitate ca oricare alta, nu o lăsa să îți ocupe timpul și să îți distragă atenția de la alte lucruri importante cum ar fi timpul petrecut cu prietenii.

- **Cere ajutorul!**

Nu te teme să ceri sfaturi prietenilor, părinților sau profesorilor atunci când te afli într-o situație dificilă.

În fiecare zi, milioane de oameni folosesc internetul. Unii caută informații în timp ce alții îl folosesc pentru a face tranzacții online. Se trimit e-mail-uri, se joacă online în rețea. Din păcate, există și oameni care profită de tot acest trafic, reușind să fure informații importante.

Internetul este o sursă uriașă de informare, și probabil acesta e motivul care îl face atât de popular. E o metodă rapidă și eficientă de a transmite și a găsi informațiile dorite. Datorită internetului aproape că nu mai există granițe.

Internetul oferă noi posibilități de hărțuire. Oamenii pot posta zvonuri, poze sau alte informații personale pe Internet sau pot trimite mesaje rău voitoare – anonime sau sub numele altei persoane. Mesajele SMS și apelurile video deschid noi oportunități de distracție, dar în același timp de exploatare. Hărțuirea la școală se limitează la orele de școală, dar prin Internet hărțuitorul poate găsi victima la orice oră. Ei au o serie mai mare de oameni pe care-i pot hărțui online. În cazul în care copilului dvs. îi place să stea pe chat, ar trebui să discutați din timp cu el/ea despre aceste riscuri, oferindu-i sfaturi despre ce ar trebui să facă dacă este hărțuit.

Internetul este supus aceluiași reguli și legi ca și viața reală. Defăimarea sau insultarea cuiva online este un lucru rău. Ea poate fi considerată defăimare și poate fi pedepsită sau se pot cere daune. Poate fi dificil să anulați ceva ce a necesitat doar câteva click-uri de mouse și copiii pot să nu conștientizeze gravitatea situației în care pot ajunge.

Țineți minte – utilizatorii anonimi pot fi descoperiți de cele mai multe ori. Totuși, poliția nu va acționa decât dacă are motive să considere că se petrece un fapt ilegal.

Bibliografie:

1. <http://www.sigur.info/siguranta-online/copii-pe-internet/copii.html>
2. http://www.safernet.ro/lectii/html/v_lapsen_oikeudet.htm
3. <http://jurnalul.ro/stiri/observator/siguranta-pe-internet-citeste-avertismentul-politiei-romane-684673.html>
4. Iaccopo Casadei, Andrea Bilotto, „A fi părinte în vremurile Facebook și WhatsApp”, Ed. Lizuka Educativ, 2016

INTERNETUL ÎNTRE ÎNCREDERE ȘI SIGURANȚĂ

*Prof. Lăduncă Ionelia
Școala Gimnazială „Vasile Iftimescu” Valea Sării*

The Internet is a tool that helps people, but must be used with a great care. Besides the benefits of a virtual library, an on-line bazaar, it hides many traps, sometimes stretched out by a specialized and highly trained group. In this context, we have to constantly show great attention, through the ability to realize and remove the hidden dangers of using the Internet, whether of any kind.

Pornind de la premisa ca oamenii sunt „animale” sociale, care simt nevoia să comunice, mult, rapid, față în față sau la distanță, s-a iscodit și s-a găsit : **Internetul** .

Începuturile Internetului le găsim în jurul anului **1960**. Și de atunci, lucrul extraordinar în ceea ce-l privește este rapiditatea cu care el, INTERNETUL, a pătruns în viața noastră. „Explozia” s-a declanșat la începutul anilor **1990** , cand a început conturarea acestei „minuni”. Dar, ce este de fapt acesta?

INTERNET (INTERNnational NETwork) = rețea internațională de calculatoare formată prin interconectarea rețelelor locale (Local Area Network-**LAN**) și globale (Wide Area Network-**WAN**) independente (particulare, comerciale, academice sau guvernamentale), destinată să faciliteze schimbul de date și de informații în diverse domenii (al poștei electronice etc.).

Practic, este un sistem vast și fascinant care conectează oameni și informații prin intermediul calculatoarelor.

Accesul la INTERNET înseamnă, în ultimă instanță, posibilitatea accesării a milioane de servere situate pe tot cuprinsul globului. Rețeaua INTERNET este adesea numită **Autostrada Informațională**.

Cel mai interesant aspect este că nu există o autoritate supremă care controlează INTERNETUL. Există în schimb un număr de organizații constituite pe bază de voluntariat care au ca scop investigarea problemelor care pot apărea și care propun măsuri de îmbunătățire.

Studiile arată că, rata de utilizare a internetului de către tineri în România a înregistrat o evoluție explozivă în ultimii ani, ajungând la cote de peste 90% în mediul urban, în rândul celor cu vârsta de peste 16 ani. Un ritm asemănător de dezvoltare cunoaște și folosirea telefoanelor de tip smartphone ori a tabletelor de către tineri și accesarea internetului de pe aceste dispozitive. Principalele categorii de riscuri la care se pot expune tinerii în mediul online sunt: infectarea sistemelor cu programe de tip malware, furtul de identitate, cyberbullying, pornografia infantilă. Practic, INTERNETUL te poate proiecta, uneori ireversibil, într-o lume virtuală, pe care, având posibilitatea să ți-o autocreezi, o vezi perfectă și devii dependent de aceasta.

Puterea de discriminare a utilizatorului între informația reală și cea subversivă trebuie să fie uriașă, altfel *reușita de manipulare* asupra sa va fi de câteva ori mai mare decât a televiziunii (ținând seama și de numărul mult mai mare al user-ilor). În calitate de utilizatori, copii și adolescenții pot fi expuși unor conținuturi care pot cauza traume psiho-emoționale sau îi pot determina la acțiuni dăunătoare. Copii sunt expuși cel mai mult riscului de acostare în scop sexual sau, mai grav, să recurgă la acțiuni de suicid. Ei încă sunt la vârsta când vor să exploateze totul și nu au dezvoltat mecanisme de apărare. Internetul te prinde și asta poate duce ușor la pierderea noțiunii timpului. Jocurile pe calculator nu ar trebui să acapareze tot timpul liber. Când renunță la somn sau își neglijează școala pentru a sta în fața calculatorului, copilul are o problemă. El se închide în sine, e tot mai singuratic și poate deveni depresiv. În aceste condiții părinții sunt îndemnați să stabilească reguli clare de utilizare a Internetului. Poate fi fixată o durată maximă de conexiune la Internet, de exemplu, o oră sau două pe zi. Calculatorul trebuie să fie amplasat într-un loc vizibil, de preferință în altă cameră, decât cea a copilului. Ar fi bine ca părinții să știe ce site-uri accesează copilul și ce face, de fapt, pe Internet. Unele pot fi restricționate, dar acest lucru trebuie combinat cu o explicație logică, deoarece orice lucru interzis este de două ori mai incitant. De asemenea, minorii trebuie învățați să nu intre în contact cu persoane străine și să nu divulge date personale celor pe care nu-i cunosc.

În plus, pe lângă pericolul manipulării, nu trebuie să ignorăm “virusii”, pentru că, nu-i așa, oricine pe lumea asta se poate îmbolnăvi... Și un calculator bolnav poate „crăpa”!

Cât despre **hackeri** sau **crackeri** putem să vorbim mult și bine.....Acești pasionați ai informaticii care au, de obicei, ca scop, “spargerea” anumitor coduri, baze de date, pagini web etc, sunt considerați infractori în toate statele lumii. Deși pare ciudat, cracking-ul care este considerat “*piraterie computerizată*”, reprezintă o infracțiune serioasă. Totuși, sunt depistați foarte rar cei care plasează patch-uri și coduri seriale pe INTERNET.

Hacking-ul este așadar o infracțiune foarte gravă, pentru care pedeapsa meritată este considerată de obicei, interzicerea folosirii computerului, în unele cazuri pentru..... TOT RESTUL VIETII !

Concluzionând, Internetul este cea mai bună invenție de la roată încoace și poate fi un instrument foarte util atât pentru adulți cât și pentru cei mici, folosit însă, cu moderație !

Bibliografie

- <https://ro.wikipedia.org/>
- <https://forum.didactic.ro/>
- <http://www.nistea.com/>

10 FACTS ABOUT INTERNET SAFETY FOR PARENTS

*Laudat Raluca
Colegiul National George Cosbuc Motru*

From privacy concerns to sexual predators and identity theft, lots of dangers exist on the internet. Children and teenagers need supervision when using the internet whether they are 5 or 15 years old, and adults need to remain attentive as well. Attention to specific safety concerns, such as sharing whereabouts, photos and personal information, as well as always maintaining a sense of awareness and diligence, will go a long way in protecting your loved ones. Unfortunately, dangers exist online, and it is important for both children and adults to take precautions when using the internet. Parents need to be cautious and aware of security, and should also monitor their children's internet use to prevent abuse or identity theft.

1. Early Internet Use

In a survey of 825 adults and children between the ages of seven and 16, Shared Hope International found one out of eight parents allowed their children to use the internet from the age of two. Consequently, only one out of 10 make their children wait until they are 10 or older, as recommended by experts.

2. Unsupervised Use

As a result, many children are using the internet unsupervised at an early age. Studies found that over 71 percent of parents do not supervise their children's internet use after the age of 14, yet a shocking 72 percent of all missing children cases that begin online involve children who are 15 or older.

3. Hiding Information from Parents

Unfortunately, regardless of parental intentions and involvement, the KidsafeFoundation reports nearly 32 percent of teenagers hide or delete their browsing history from their parents. It is imperative for parents to be diligent. Likewise, 16 percent of teens have email or social media accounts their parents are unaware of. Often, children even lie about their ages in order to create such accounts, attracting attention from older children or even adults.

4. Sexual Predators

The National Center for Missing and Exploited Children (NCMEC) reports 15 percent of children between ages 10 and 17 have been contacted via the internet for sexual intent. It is highly likely many of these solicitors are sexual predators. Adults and children need to use the same precautions online they do when confronted with a stranger face-to-face.

5. Sexual Solicitation

Contrary to popular belief, children and teenagers are more likely to be solicited online by peers their own age. A majority of these online sexual solicitations are by males between the ages of 18 and 55. As previously stated, their victims almost always go willingly to meet these predators.

6. Friends with Strangers

Often, teenagers and sometimes even adults are Facebook friends and have conversations online with individuals they have never met in person. Teenagers are trusting - often willing to meet with strangers. A recent study found 16 percent of teenagers have simply considered meeting someone they have conversed with online, and 8 percent have actually physically met with someone.

7. Public Social Media

A recent study found only 62 percent of teens having their Facebook account set to private. A staggering 17 percent have all of their information, including contact information and whereabouts, public.

8. Explicit Photos

Research indicates one in seven teenagers have taken a nude or semi-nude photograph of themselves, and over half of those photographs taken have been shared with another person via the internet. It is important to note once something crosses the internet, there is no way to remove it.

9. Online Bullying

There are several anonymous conversational apps and sites where individuals can ask questions or post information to others. These anonymous apps, which include Whisper, Yik Yak, and Ask.FM, are dangerous because they promote bullying. Hiding behind a computer screen, anonymous bullies can easily taunt, tease, and put down others.

Believe it or not, adults, especially senior citizens, are susceptible to cyber bullying, just as are children and teenagers. It is important to never respond to threatening or obscene messages and to always remain diligent and to report any abuse, whether suspected or proven.

10. Identity Theft

Children are victims of identity theft more often than is known. In fact, compared to adults, children under the age of 18 are 51 times more likely to have their identities stolen. Criminals target children because they have clean credit records and, as previously reported, frequently post personal information publically. Criminals are sometimes able to use an unsuspecting child's identity for years unnoticed.

11. Cell Phones

Cell phones are great for keeping in touch and in case of emergencies. Many parents buy cell phones for their children. In fact, approximately 69 percent of 11 to 14-year-olds have their own cell phones. All cell phone users need to be aware that a cell phone's GPS can provide others with the user's exact physical location. Also, always be cautious about posting personal cell phone numbers online.

12. Online Shopping

Online shopping is more compelling than ever, no doubt because of its convenience and affordability. According to Business Insider, 78 percent of the U.S. population age 15 and over made an online purchase during 2014. Needless to say, cyber criminals have learned to exploit this convenience. One should always use a secure connection, never use a public computer, and ensure

websites are legitimate and secure before placing an order online. Following these precautions will provide shoppers with a safer experience.

15. Video Games

Video games have come a long way in recent years. With the many gaming options available, parents need to be aware most gaming devices can directly connect children to the internet and other players. Fortunately, most gaming devices have parental controls and safety settings. These settings allow restricted access, restricted audio chat use, and allow the choice of whom to play. Parents should also limit the amount of time their children play video games.

Bibliography:

- Graham Day, Security in the Digital, World Softcover, 2017
- www.lovetoknow.com

CUM EVITĂM SITUAȚIILE DE HĂRȚUIRE ȘI ABUZUL PE INTERNET?

*Prof. Lungu Mariana
Școala Gimnazială Ruginești*

Tehnologia a avansat atât de mult încât este prezentă peste tot în viața noastră și nu există aproape niciun loc de pe glob unde să nu fi pătruns acest trend important al ultimelor două secole. Lipsa de informare a elevilor are consecințe grave după cum vedem tot mai des. Marea majoritate a copiilor din România accesează internetul zilnic sau aproape zilnic. Activitatea copiilor pe Internet, conectarea permanentă a acestora prin dispozitive mobile, multiplele funcții cu rol de socializare ale aplicațiilor, programelor și site-urilor accesate de copii, toate acestea sunt o stare de fapt și reprezintă unul din modurile în care tehnologia a modelat societatea și viața zilnică.

Chiar dacă la începutul avansului tehnologic, aceasta era folosită numai în procesul de producție, acum a ajuns și în casele noastre astfel că viața ni s-a schimbat într-un mod radical. Nimeni nu-și imagina că lumea va ajunge așa cum este astăzi și de asemenea nimeni nu își poate imagina ce va fi nici peste o perioadă scurtă timp, pentru că lucrurile evoluează din ce în ce mai rapid în această industrie.

Internetul este un mediu în care, chiar dacă ne vine greu să recunoaștem, se formează o parte din personalitatea noastră, un mediu de unde putem intra în contact foarte ușor cu un bagaj imens de informații. În același timp însă, Internetul poate ascunde la doar un click depărtare, oameni fără scrupule și fără valori.

Avantajele tehnologiei sunt multiple pentru omenirea, dar fiecare avantaj poate deveni în același timp și un dezavantaj fiindcă tehnologia este o sabie cu două tăișuri. Firește că majoritatea indivizilor se gândesc numai la efectele pozitive însă totul trebuie văzut din cel puțin două perspective pentru a avea o imagine de ansamblu.

Internetul oferă o imensă libertate de comunicare. Aceasta libertate este pe de o parte ceva favorabil, pentru că ajută la depășirea unor constrângeri artificiale, iar pe de alta parte, alcătuiește un mediu extrem de propice pentru lansarea celor mai bizare și nocive lucruri.

Sigur, tehnologia ne ajută să fim mai rapizi atât în procesul de comunicare cât și în orice am face de la durată timpului de călătorie până la rapiditatea de a găti mâncare, însă aceasta are și efecte negative. Cei mai mulți dintre noi se bazează excesiv pe tehnologie devenind practic

dependenți de ea. Nu mai putem face nici măcar niște lucruri elementare fără a utiliza aparatură electrocasnică de exemplu.

Institute de statistica din Occident dar mai nou și de la noi din țară avertizează că într-un deceniu, nivelul de instruire și de cultură al noilor generații va scădea dramatic, cu până la 50% din cauza utilizării abuzive a internetului.

Așa cum au arătat mai multe studii, mediile digitale continuă să producă transformări importante în viața de zi cu zi a oamenilor atât la nivel social și cultural cât și psiho-cognitiv. În primul rând, tehnologiile informației și comunicării (TIC) au înlesnit accesul oamenilor la informații prin intermediul sistemelor sofisticate de stocare (CD-uri, DVD-uri, iPod-uri etc.) și circulație a datelor (Internet și Intranet). Observăm că s-au dematerializat granițele spațio-temporale estompând diferențele sociale și situaționale, și s-au creat noi forme de comunicare și de relații mediate

Aceste transformări nu sunt însă doar pozitive. Spre exemplu, accesul la informații a creat noi forme de excludere, sărăcie și privare de drepturi (așa numitul decalaj digital), care accentuează vechile inegalități. S-a mai ajuns, de asemenea, la un exces de informație pe care oamenii sunt din ce în ce mai puțin capabili să-o proceseze și să-o verifice. În mod similar, noile forme virtuale de socializare și de comunicare au exacerbato anumite probleme sociale (precum hărțuirea, autoizolarea, lipsa de intimitate etc.). Pentru copii, aceste provocări sunt dublate de lipsa de experiență și de inteligența socială specifică vârstei. Fiind capabili să acumuleze rapid informații, copiii sunt cei care adoptă rapid aceste forme de comunicare, însă rareori au la dispoziție și mijloace de protecție sau de precauție împotriva pericolelor online. Primordial ar fi faptul că Internetul face parte din viața copiilor încă de la vârste fragede și modul în care ei se raportează la mediul online depinde de sfaturile primite de la adulții din jurul lor. Proiectul european Safer Internet, coordonat în România de Organizația Salvați Copiii, FOCUS – Centrul Român pentru Copii Dispăruți și Exploatați Sexual și Positive Media, sub numele de Sigur.info, vizează educația în domeniul noilor tehnologii a copiilor, tinerilor dar și a părinților și profesorilor în calitate de piloni ai dezvoltării armonioase a celor mici.

Cel mai bun lucru pe care îl putem face în momentele în care tehnologia se dezvoltă este de a ne adapta, de a încerca să o înțelegem și să o folosim inteligent internetul pentru a putea profita la maxim de această extraordinară resursă. Trebuie să avem grijă de imaginea pe care ne-o creăm în mediul online și să fim conștienți de efectele pe care reputația din spațiul virtual o poate avea asupra noastră pe termen lung.

”BULLYING – DE LA HĂRȚUIREA VERBALĂ LA HĂRȚUIREA FIZICĂ ÎN RÂNDUL COPIILOR”

*Prof. LUNGU MIHAELA
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN*

Since bullying isn't just a children's game, but a traumatising experience for all those involved, regardless of their role (victim, aggressor or witness) it is extremely important to rise up against the phenomena in our schools.

Conform ghidului pentru facilitatori ”ADOLESCENȚII – DREPTURI ȘI LEGI,, , „bullying-ul” se caracterizează prin:

1. cel mai adesea are loc între persoane de vârste apropiate;
2. poate implica multe lucruri, cum ar fi poreclirea unei persoane, ridiculizări, umiliri, excluderea cuiva de la o activitate sau jignirea persoanei, dar poate implica și violența fizică, precum loviri cu palmele sau cu picioarele;
3. comportamentul este frecvent și se repetă, nefiind doar ceva spontan sau izolat. Este vorba de o hărțuire calculată și cu scop bine definit a unei persoane, ce poate avea loc, în cazuri extreme, pe perioade lungi de timp, uneori chiar mai mari de un an. Deși este des întâlnit, comportamentul nu este unul inofensiv, ci neplăcut, amenințător, inacceptabil;
4. comportamentul presupune un dezechilibru de putere – agresorul are puterea, în timp ce victima nu poate să se apere sau să oprească agresiunea;
5. de cele mai multe ori, agresorul nu este singur, în preajma lui mai fiind și alte persoane care nu intervin. Astfel, agresorul consideră că este “aprobat” sau încurajat să continue, iar “recompensa” pe care o așteaptă este ca ceilalți să îl considere dur și să se teamă de el;
6. uneori , cei agresivi sunt și ei, la rândul lor, victime ale altor agresori;
7. comportamentul agresiv al băieților este mai ales fizic . Fetele tind să aibă moduri mai subtile de a agresa, de exemplu, ignoră intenționat pe cineva sau răspândesc zvonuri și bârfe.(1)

Pentru că bullying-ul nu este un simplu joc între copii, ci o experiență traumatizantă pentru toți copiii implicați, indiferent de rolul jucat: victimă, agresor sau martor, este foarte important să facem față, în școală, acestui fenomen.

Este foarte important să facem din spațiul școlar o zonă sigură.

Răzbunarea, violența fizică nu fac decât să intensifice conflictul și pot duce la vătămarea elevilor. Trebuie ca elevii să evite să se răzbune sau să răspundă hărțuirii cu violență. Este mult mai potrivit ca în locul violenței, elevul să apeleze la umor și să răspundă agresorului printr-o replică prin care să reducă tensiunea.

Cel mai potrivit este ca elevul să ignore agresorul și singura formă în care este bine să îi ignore pe agresori este aceea de a nu se lăsa afectat emoțional de ceea ce aceștia spun: să nu creadă și să nu ia în serios insultele sau injuriile lor.

Dintre tipurile de violență manifestate în școală, violența verbală este cel mai des întâlnită și se manifestă prin:

1. amenințări sau intimidări pentru a obține unele beneficii sau pentru a-și demonstra superioritatea. Acestea sunt destul de frecvente între copii, dar și în relația adult-copii, atunci când adultul nu reușește să își impună autoritatea și să convingă copilul să urmeze un anumit comportament;
2. critica neconstructivă, folosirea sarcasmului sau a insultelor atunci când sunt exprimate păreri referitoare la rezultatele obținute de victimă;

3. poreclele care jignesc și care fac referire la înfățișarea fizică, la clasa socială sau la apartenența etnică. Toate acestea sunt modalități de umilire și de micșorare a stimei de sine a elevului;
4. țipetele sau cuvintele spuse pe un ton răstit. Pentru mulți oameni, un ton ridicat pare o urmare firească a frustrării sau a furiei. Când apare frecvent în relația cu un copil, poate avea efecte foarte puternice asupra echilibrului emoțional al copilului;
5. învinuirile și reproșurile repetate. Apare frecvent tendința de a acuza victima pentru comportamentul pe care îl are agresorul;
6. manipularea emoțională. Atunci când victima încearcă să iasă din relația cu persoana care o agresează verbal – să întrerupă prietenia, să îl ignore sau să iasă din grupul respectiv -, agresorul poate face apel la diverse modalități de manipulare a victimei;
7. neîncrederea în deciziile victimei și descurajarea continuă. Deși cuvintele în sine pot să nu fie considerate neapărat “agresive” sau “jignitoare”, iar tonul pe care sunt spuse nu denotă agresivitate, ele au același efect ca formele mai evidente de violență verbală;
8. glume și/sau farse repetate, realizate atunci când aceasta se află într-un mediu social larg. În grupurile de elevi, apar frecvent asemenea situații în care, de obicei, copilul cel mai vulnerabil sau cel mai timid din grup este ironizat și supus farselor care au ca scop umilirea lui;
9. diminuarea meritelor persoanei pentru scăderea stimei de sine, a încrederii în sine, a izolării sociale a copilului-tânărului;
10. transmiterea ideii că victima nu valorează nimic fără agresor.

Pentru a face față violenței verbale, îi putem învăța pe elevi că:

- abuzul nu este niciodată din vina victimei. Nimeni nu merită să i se vorbească urât sau să fie jignit, oricât de mult ar fi greșit;
- nu trebuie să răspunzi înapoi cu aceeași monedă. A răspunde violent înseamnă a contribui la răspândirea violenței și a-l încuraja pe agresor. Evitarea acestuia și apelul la un adult de încredere reprezintă cea mai bună soluție ;
- violența verbală poate fi urmată destul de ușor de cea fizică;
- orice persoană poate deveni un agresor sau o victimă a violenței verbale. Este foarte important ca elevii să poată identifica în mod corect semnele violenței verbale și să fie atenți la felul în care atâta ei, cât și ceilalți vorbesc.

Prin proiectele naționale și internaționale pe care le derulează, Organizația „Salvați Copiii”, filiala România este un model demn de urmat în ceea ce privește implicarea comunității în prevenirea și combaterea violenței din școli.

BIBLIOGRAFIE

1. *Organizația „Salvați Copiii” din România și Spania, San Saturnino Italia, Universitatea Anglia Ruskin din Cambridge-UK, Colegiul Universitar Artesis Plantijn din Antwerp –Belgia, Ghidul pentru a facilitatori ”ADOLESCENȚII – DREPTURI ȘI LEGI ,, București 2014;*
2. suntparinte.ro.

SECURITATEA IN MEDIUL VIRTUAL

*prof. Macau Lorena
Scoala Gimnaziala Cazanesti, Mehedinti*

În cadrul activităților desfășurate cu elevii și părinții, în vederea creșterii siguranței în mediul online, vă invităm să includeți în activitățile de suport educațional pentru elevi și părinți, de consiliere individuală și de grup, în orele de dezvoltare personală, dirigenție, în activitățile extrașcolare, tematici care se referă la:

- siguranța online și influența internetului în viața copiilor/tinerilor
- elemente de risc și de siguranță în mediul virtual
- conținuturi specifice siguranței pe internet
- posibilitatea actualizării antivirusului și a soluțiilor de securitate (cele care înglobează controlul parental, filtre variate în funcție de vârsta utilizatorului, blocarea site-urilor cu materiale ofensatoare, obscene, pornografice)
- monitorizarea conexiunii de internet a copiilor
- reguli de utilizare a internetului în cadrul familiei copilului
- reguli de confidențialitate a datelor și a informațiilor cu caracter personal, date personale
- controlul web-cam-ului și închiderea acestuia pe perioada în care aceasta nu este utilizată; permiterea folosirii acestuia pentru discuții permise, cu persoane din familie, cunoscute
- monitorizarea istoricului paginilor accese de copii pentru identificarea unor pagini neadecvate accesate de către copii și care prezintă risc pentru aceștia
- utilizarea facebook-ului cu elemente preventive (opțiunea friends of friends, nu wall sau everyone)
- informațiile, fotografiile șterse în realitate nu sunt șterse de pe internet; ele rămân stocate și pot fi folosite în alte scopuri de cei interesați.

Siguranța pe internet este un subiect de mare interes și de actualitate. Mediul virtual este o nouă dimensiune existențială, o altă lume, care prezintă avantaje și dezavantaje, dar și multiple riscuri în sfera infracționalității.

Reamintim tuturor, copii și adulți, persoane mai puțin „avansate” într-ale socializării online, câteva opțiuni la îndemână pentru a preveni situațiile neplăcute pe rețelele de socializare:

- Postează precaut datele cu caracter personal !
- Acceptă cereri de prietenie de la cunoscuți sau cel puțin vizualizează înainte profilul persoanei căreia îi dai accept!
- Alege cu grijă cine poate vedea postările tale!
- Poți bloca accesul unor persoane la pagina ta!
- Poți șterge o persoană din lista de prieteni, dacă te deranjează sau îți formezi o impresie proastă despre ea și comportamentul ei;
- Conversațiile private poartă-le în privat!
- Postează cu grijă comentarii, în special persoanelor puțin cunoscute!
- Nu uita! În spatele unor profiluri prietenoase, se pot ascunde intenții periculoase!
- Discută cu ceilalți despre aceste lucruri, ajută-i să învețe să fie în siguranță!

Ce înseamnă securitate cibernetică? Cybersecurity, securitate cibernetică sau securitate IT, înseamnă, protejarea sistemelor informatice împotriva furtului și a deteriorării hardware-ului,

software-ului sau a informațiilor acestora, precum și a perturbării sau a direcționării greșite a serviciilor pe care le furnizează. Securitatea cibernetică include controlul accesului fizic la hardware, precum și protecția împotriva daunelor care pot apărea prin accesul la rețea, prin introducerea datelor și prin injectarea de coduri. De asemenea, din cauza unor practici incorecte de către operatori, fie intenționate, fie accidentale, securitatea informatică este susceptibilă să fie înșelată sau să devieze de la proceduri sigure prin diverse metode. Acest domeniu al securității cibernetice este într-o continuă dezvoltare deoarece oricând poate apărea câte o vulnerabilitate nouă și să existe pericolul ca acea vulnerabilitate să fie exploatată de alți utilizatori. Vulnerabilități, atacuri și multe altele. Ca să putem trece mai departe trebuie să înțelegem termenul de vulnerabilitate. O vulnerabilitate este o slăbiciune în proiectarea, implementarea, funcționarea sau controlului intern al unui sistem. Majoritatea vulnerabilităților care au fost descoperite sunt documentate în baza de date a Common Vulnerabilities and Exposures (CVE). O vulnerabilitate exploatabilă înseamnă o vulnerabilitate în care există cel puțin o cale de atac sau de exploatare. Vulnerabilitățile sunt de obicei exploatate cu ajutorul unor programe sau instrumente sau cu ajutorul unor script-uri făcute de autor. Pentru a asigura un sistem informatic, este important să înțelegem atacurile care pot fi făcute împotriva sa, iar aceste amenințări pot fi în mod obișnuit clasificate în una din următoarele categorii: 1.) Backdoor Această metodă este de obicei folosită pentru a ocoli mijloacele normale de autentificare și a controalelor de securitate. Acestea pot exista din mai multe motive, inclusiv din designul original sau din cauza configurației slabe. Este posibil ca acesta să fi fost adăugat de o parte autorizată pentru a permite accesul legitim sau de către un atacator din motive rele; dar indiferent de motivele existenței lor, el creează o vulnerabilitate.

INTERNET SECURITY

Cyberbullying

Cyberbullying is the attack upon an individual or group through the use of electronic means such as instant messaging, social media, e-mail and other forms of online communication with the intent to abuse, intimidate, or overpower. In a 2012 study of over 11,925 students in the United States, it was indicated that 23% of adolescents reported being a victim of cyber bullying, 30% of which reported experiencing suicidal behavior.

- **Personal Information.** Don't give out personal information without your parents' permission. This means you should not share your last name, home address, school name, or telephone number. Remember, just because someone asks for information about you does not mean you have to tell them anything about yourself!
- **Screen Name.** When creating your screen name, do not include personal information like your last name or date of birth.
- **Passwords.** Don't share your password with anyone but your parents. When you use a public computer make sure you logout of the accounts you've accessed before leaving the terminal.
- **Photos.** Don't post photos or videos online without getting your parents' permission.
- **Online Friends.** Don't agree to meet an online friend unless you have your parents' permission. Unfortunately, sometimes people pretend to be people they aren't. Remember that not everything you read online is true.
- **Online Ads.** Don't buy anything online without talking to your parents first. Some ads may try to trick you by offering free things or telling you that you have won something as a way of collecting your personal information.
- **Downloading.** Talk to your parents before you open an email attachment or download software. Attachments sometimes contain viruses. Never open an attachment from someone you don't know.
- **Bullying.** Don't send or respond to mean or insulting messages. Tell your parents if you receive

one. If something happens online that makes you feel uncomfortable, talk to your parents or to a teacher at school.

- **Social Networking.** Many social networking websites (e.g., Facebook, Twitter, Second Life and MySpace) and blog hosting websites have minimum age requirements to signup. These requirements are there to protect you!
- **Research.** Talk to your librarian, teacher or parent about safe and accurate websites for research. The public library offers lots of resources. If you use online information in a school project make sure you explain where you got the information.

PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING

*Prof.înv.preș: Maimuț Roxana Ionela
Școala Gimnazială „Dr.Alexandru M.Popescu „Ponoarele*

Children may behave rather aggressively in certain contexts. Especially in the school environment, threats, insults, or physical violence among children are common, giving rise to the phenomenon of bullying. Lately, we are witnessing the spread of aggression through communication technology. This is how we talk about "cyberbullying", a form of virtual aggression.

Înainte de a descrie fenomenul de cyberbullying, trebuie să definim noțiunea generală de bullying. Deși nu are o traducere exactă în limba română, termenul se poate asocia cu noțiuni precum intimidare, terorizare, brutalizare, hărțuire.

Bullying-ul este definit ca „o formă repetată de agresiune, fizică sau verbală, direcționată către o persoană sau un grup de persoane, în care există o diferență de putere”. Această diferență de putere se poate manifesta fie prin ceva tangibil (de exemplu, pe baza aspectului și trăsăturilor fizice), fie prin percepțiile celor din jur (o persoană este mai populară decât alta, are mai mulți prieteni, un statut social mai bun etc.). În 2001, D.R.Coy definește bullying-ul astfel: „un comportament care intenționează să facă rău sau să deranjeze, care apare în mod repetat de-a lungul timpului și are drept caracteristică un dezechilibru de putere, în sensul că o persoană sau un grup de persoane mai puternice vor ataca o persoană sau un grup de persoane mai slabe.”

În ceea ce privește cyberbullying-ul, după cum sugerează și denumirea, se referă la o formă a hărțuirii tradiționale, manifestată însă la nivel informatic, prin intermediul internetului și altor tehnologii moderne. Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel: “Cyberbullying-ul implică utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.” O altă definiție a cyberbullying-ului se referă la „diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane.” Totodată, conform site-ului www.stopcyberbullying.com, termenul de cyberbullying se folosește doar atunci când părțile implicate sunt copii sau adolescenți, în cazul adulților folosindu-se termeni distincți, precum cyber-harrasment sau cyberstalking.

TIPURI DE CYBERBULLYING ȘI CONSECINȚELE ACESTUI FENOMEN

Hărțuirea pe internet este un fenomen complex, având mai multe forme de manifestare. Conform site-ului inițiat de Kaspersky4 pentru siguranța copiilor pe internet, „Kids safety by Kaspersky”, există zece tipuri de cyberbullying, și anume:

- 1) **Gossip** (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictiv
 - 2) **Exclusion** (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții
 - 3) **Harassment** (hărțuire, sâcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului
 - 4) **Cyber stalking** (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescentților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic
 - 5) **Trolling** (întărâtare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită
 - 6) **Comments** (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet
 - 7) **Dissing** (insistență abuzivă) – postări sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzului lor de a comunica
 - 8) **Fake profiles** (profiluri false) – profiluri create de către agresorii pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane
 - 9) **Trickery** (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice
 - 10) **Fraping** (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiua atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei
- Pe lângă cele 10 tipuri de hărțuire online, profesorul de psihologie Robin Kowalski de la Universitatea Clemson identifică alte două modalități de manifestare a cyberbullyingului:
- 11) **Happy slapping** (înregistrarea video a atacurilor) – presupune ca agresorul să filmeze victima în timpul atacului și să distribuie clipul video altor persoane, pentru a-l vizualiza și comenta, în acest fel sporind gradul de umilință la care este supusă victima
 - 12) **Sexting** – distribuirea de materiale pornografice minorilor utilizând mijloace electronice de comunicație.

Consecințele manifestării cyberbullying-ului pot fi încadrate în 3 categorii:

Efecte la *nivel social*:

- diminuarea dorinței de a comunica și socializa, atât în mediul online, cât și în viața reală, motiv pentru care unele victime pot alege să se izoleze de societate
- comportament necorespunzător în societate, victimele putând acționa agresiv sau prezenta complexe a căror manifestare inhibă socializarea
- absenteismul – copiii sau adolescenții agresați în mediul virtual refuză să meargă la școală pentru a evita întâlnirea cu unii colegi, care au vizualizat sau citit mesajele denigrante distribuite pe internet de agresor

Efecte la *nivel emoțional*:

- comportament agresiv sau depresie, cauzate de reacțiile celor din jur la postările agresorului cu privire la victimă
- frică și anxietate, determinată de impresia victimei că este urmărită permanent de agresor sau că urmează un nou atac la adresa sa

- îmbufnare – adolescentul este mereu nemulțumit și supărat, refuzând să participe la activități de grup sau cu caracter social

Efecte la *nivel fizic*:

- rănirea fizică pricinuită de agresorul cu care victima s-a întâlnit ulterior față în față
- sinuciderea – în anumite cazuri extreme, victima, izolată și refuzând să ceară ajutor din exterior, recurge la a-și lua viața, fie din convingerea că este singura modalitate de a opri agresorul, fie pentru că nu mai poate să îndure tratamentul abuziv al agresorului sau reacțiile celor din jur.

Cu toate că se aseamănă cu hărțuirea propriu-zisă, hărțuirea în mediul online poate înregistra o gravitate mai mare, din cauza faptului că agresorul se află sub protecția anonimatului, săvârșind acțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis. Astfel, victima devine mai ușor de exploatat, informațiile online persistând suficient de mult timp încât să își atingă scopul. Abuzul este invaziv, periclitând viața personală a victimei în toate mediile în care aceasta se manifestă: acasă, la școală, online sau offline. Agresorul subestimează uneori efectele acțiunilor sale, considerând totul o simplă distracție. Totuși, pentru victimă agresiunea se poate dovedi fatală.

Un caz foarte mediatizat legat de acest ultim efect la nivel fizic al hărțuirii online este cazul Amandei Todd, adolescenta de 16 ani din Canada care, îndemnată de un necunoscut pe internet să își expună părțile intime, a ajuns să fie hărțuită de acesta constant, sub amenințarea că va posta poza cu ea dacă nu i se va supune. Adolescenta a refuzat cerințele agresorului, iar acesta a publicat fotografia cu ea, motiv pentru care a fost nevoită să se mute de la un liceu la altul, dintr-un oraș în altul, spre a ascunde rușinea. Agresorul a continuat să o amenințe și să trimită poza ei către fiecare liceu unde se muta, iar fata a început să sufere de depresie, frică, atacuri de panică, a încercat să se automutileze și să se sinucidă, rezultatele școlare fiind din ce în ce mai slabe. În pofida terapiilor și tratamentului medicamentos la care a fost supusă, Amanda a fost găsită spânzurată în apartamentul ei, în octombrie 2012, nu înainte de a posta pe You Tube un clip video ce a devenit viral: „My Story: Struggling, bullying, suicide and self harm”, în care, folosindu-se de cartonașe, adolescenta povestește tragica sa experiență privind cyberbullyingul.

Cum poți preveni agresiunea pe internet?

Încurajeaza comunicarea cu copilul tău. Arată-te deschis și reacționează rațional. Mulți părinți iau decizii radicale atunci când află că fiul sau fiica lor a fost victima unei agresiuni online, interzicând accesul la internet, sau nu înțeleg corect situația, considerându-l pe copil responsabil de problema în care este implicat.

Un obicei “sănatos” este să își verifice frecvent numele pe Google, cu o căutare de tipul “Ionela Popescu” (ghilimelele dau rezultate mai bune, căci se vor afisa doar paginile unde apare “Ionela Popescu”, nu și cele unde apare “Ionela” într-o propoziție și “Popescu” în alta). Astfel, poate descoperi dacă numele lui apare pe alte site-uri decât își dorește.

Acțiuni nerecomandate copilului

- Să posteze pe internet fotografii cu alte persoane fără a cere acordul persoanelor respective.
- Să se dea drept altă persoană atunci când folosește Messengerul sau alte servicii de mesagerie instant.
- Să afle și să schimbe parolele altor persoane.
- Să trimită emailuri care nu conțin nici-o informație utilă pentru destinatar.

Acțiuni pe care i le poți recomanda

- De multe ori, mailurile pot ajunge la alte persoane decât am intenționat inițial. De aceea, este bine să evite să trimită informații personale pe email și să se limiteze la a scrie lucruri care nu l-ar afecta dacă ar fi aflate și de alte persoane.
- Să păstreze parolele doar pentru el. Învață-l să își schimbe parola dacă bănuiește ca cineva i-o cunoaște .
- Înainte de a da forward unui email, să ceară permisiunea persoanei care a trimis emailul inițial.
- Să aibă grija tot timpul la felul în care se exprimă atunci când comunica online.

Cum poti opri cyberbullying-ul?

- Dacă descoperi ca agresivitatea online îl afectează și pe copilul tău, discută despre persoana responsabilă. Ia legătura cu părinții respectivului și încearcă să găsiți împreună o soluție.
- Recomandă-i să nu răspundă în niciun fel mesajelor agresive primite, chiar dacă îl cunoaște pe agresor, ci să apeleze la un adult în care are încredere pentru a rezolva problema.
- Învață-l să folosească metodele de “raportare abuz” de pe site-urile de socializare, să elimine din lista de prieteni persoana care îl hărțuiește și să blocheze mesajele primite pe telefon de la persoana respectivă.
- Dacă mailurile sau mesajele sunt primite în timpul orelor și sunt trimise de un coleg de clasă, poate cere ajutorul cadrelor didactice pentru a găsi o soluție.
- Spune-i copilului să păstreze toate dovezile agresiunii virtuale, email-urile și mesajele primite. Dacă situația se înrăutățește, iar copilul tău este în pericol, poți să faci o plângere la poliție împotriva agresorului.

Bibliografie:

1. W.M. Craig, D.J. Pepler, Understanding bullying:from research to practice, Canadian Psychology, 2007
2. D.R.Coy, Bullying, ERIC/CASS Digest, 2001
3. <https://kids.kaspersky.com/cyberbullying-facts/>
4. Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston -, „Cyberbullying: Bullying in the Digital Age”, 2nd Edition

SECURITY IN VIRTUAL ENVIRONMENT

*Prof. Manea-Screciu Carmen
Școala Gimnazială Nr.6*

ICT integration and the use of the Internet in teaching activities also create the need to provide protection and prevention mechanisms for students with inappropriate content that can be found on-line. The activity of children on the Internet, their permanent connection through mobile devices, the multiple social functions of applications, programs and sites accessed by children are all a reality and one of the ways in which technology has shaped society and daily life. It is therefore a process that can not be stopped or refused. New virtual forms of socialization and communication have exacerbated certain social issues such as harassment, self-isolation, lack of privacy, etc. For children, these challenges are duplicated by the lack of experience and age-specific social intelligence. Being able to accumulate information quickly, children are quick to adopt these forms of communication, but they rarely have means of protection or precaution against online dangers. Why is online safety important? Primordial is the fact that the Internet is a part of children's life from early ages and how they relate to the online environment depends on the advice received from adults around them.

Personal data can easily be accessed via the Internet if you inadvertently like this. There are sites requesting personal information when accessing (such as friends' contacts, personal address, location, preferences, etc.), so children should be encouraged to read the site information carefully before accessing their content. The most common danger is that a child is tempted to meet with people who are known on such sites or to provide information about where they live, identity data or days when parents are not home. To avoid this, it is advisable to explain to the child that the users he encounters in the virtual environment can be compared to the strangers he encounters on the street; so it is important to treat them with the same skepticism without giving them any personal details or information that could lead to their identification. However, no filter can offer total protection to Internet users against these intentions, so it is up to the attention of adults to supervise the activity of the children they care for. Adolescents should be warned that the information they post will be visible to anyone using that site unless they make additional security settings. Both young people and adults need to read all this information in their entirety, providing a very useful legal framework in cases of abuse. In Romania, illegal content can be reported to www.safernet.ro! A system of caution against inappropriate content has been implemented internationally, and this system is accessible via the Virtual Global Taskforce (<http://www.virtualglobaltaskforce.com>). Once a content is reported, a number of moderators will carefully check all information that may be illegal or offensive. Young people also need to be aware of the fact that there are attempts at fraud through messages or calls. These attempts at fraud can and must be reported as quickly as possible to mobile operators. They need to be familiar with and encouraged to read the privacy policy of the sites they are accessing, as here is how to use the personal data they require.

The Internet has dramatically changed how children interact with the world. They have access to an overwhelming volume of information and endless ways of expressing creativity, communicating at no cost and instantly with people around the world. Nonetheless, the online environment, in addition to obvious benefits, behaves in the absence of proper information and proper guidance, risks to which the vulnerable are especially children. Such risks are: victimization through intimidation, harassment or threat (or "cyberbullying"); the alienation or theft of personal

data, the sending or receiving of video sequences, pictures or messages of a sexual nature (or "sexting"); grooming (luring for the purpose of sexual acts); identity, online reputation and internet security; excessive use of the computer or addiction to games and the Internet. Parents and educators need to understand these risks to find out in time when their children / students experience such experiences online or offline. Children whose parents or educators regularly interfere with Internet security tend to behave more responsibly when using social networks or webcams, or when they send messages, collect information, or post on their personal blog. Romanian children report high levels of risk when it comes to online harassment and sexual messages, and are later disturbed and upset by these experiences. They do not know the ways they can protect themselves, they talk very little about others about their painful experiences, and tend to adopt more passive attitudes than other children when they deal with such situations (hopes the situation will go away, no longer use the internet for a while). The experiences with which they are most often confronted and involving risk go unnoticed by their parents. When it comes to meeting real people online, Romanian parents are less aware of the meetings their children have than with other European parents.

One of the most common themes discussed in studies, reports, articles about children and the Internet is the danger of a child being accidentally or intentionally exposed to illegal, abusive, offensive, vulgar or obscene material or activities. These materials, in most cases, contain pornographic content (pornographic sites with either children or adults) or urges for violence, racial hatred or discrimination. They can be pictures, texts, movies or audio files. Their impact on the morale or psychological development of the child depends on factors such as age, emotional maturity or context of exposure. Exposure to this type of content may result in a high level of anxiety or traumatic conditions, or may cause repetition of exposure, imitation, disinhibition, or desensitization. That is why primary and middle school students seem to be the most vulnerable given their stage of sexual or emotional development. Children come into contact with these materials in most situations incidentally when searching for information, games, people or places. At school, including online educational activities, the appearance of illegal or harmful images or information may be unpleasant. In order to avoid this, educators need to know and inform students about correct search techniques and procedures for dialing specialized services.

The safe and responsible use of the Internet by children depends to a large extent on the degree of involvement of parents, on how they establish an open dialogue and communication on the difficulties encountered on the Internet. Children need, first of all, parental guidance and confirmation that their online activities are safe and useful in their education. A complementary measure to protect children while using the Internet and control their activity is web content filtering and parental control programs. Web content filtering and parental control programs are complex programs for controlling children's access to the computer or the Internet in order to minimize online risks. These programs are either free of charge or free of charge, and can be installed either on the children's computer or on mobile devices (phone, tablet, iPad, etc.). It is especially recommended to set separate children's profiles and use of these programs when parents can not always be near children while they are using the Internet. The main functions of these software solutions are :

- Filtering web content based on restricted lists of addresses or words: blocks access to specific sites based on a predefined list of forbidden addresses, analyzes content and blocks access to specific pages based on a predefined list of prohibited words, allows access only to certain sites based on a predefined list of accepted addresses.

- Internet and computer usage and access control: limits the time spent by children on the computer and / or the Internet by setting hourly intervals in which the child can access them; limits the types of programs and files that can be downloaded and installed on your computer; blocks access to personal or work information stored on your computer (documents, personal photos) by blocking access to certain files or partitions; limits or blocks the use of programs by children (messenger, file sharing, programs used by parents); limits or blocks access to computer settings.

- Monitoring the use of computers and the Internet: draws up the list of sites the child has accessed so that it can be checked by parents; draws reports with visited pages, used programs, allocated time, accessed / created / deleted files or even printscreen images with the activity of children on computer or Internet; send parents regular e-mail reports to children on the computer.

Uncontrolled, excessive Internet use - that is, internet addiction - can have a negative impact on school performance, family relationships, and emotional status of adolescents, being a behavior with signs and symptoms similar to those of any other addiction. Internet dependence is defined as a compulsive loss of Internet-based impulse control (online games, social networks, Internet-based marathon sessions) that primarily involve psychological dependence on the Internet, and the symptoms are comparable to other behaviors that create addiction, the closest is the excess gamble.

Although time spent on the Internet can be extremely productive, being a very useful learning tool through the many resources it offers to children and adolescents who spend too many hours online, this behavior may interfere with psychological, physiological development, social and mental, and may lead to neglecting school-related activities, reduced social skills with faulty interpersonal relationships and isolation from those of the same age and even family members, aggressive behaviors, depression, sleep deprivation that causes decreased ability to concentrate, chronic fatigue and weakening of the immune system, with serious consequences on physical and mental health.

Bibliography

1. Cosmote Brochure: How do you protect your children from the dangers of the Internet?
2. Windspeed, Phillip J, Digital Identity, O'Reilly Media, 2008
3. Tapscott, Don, Digital Enhancement, Publishing House Publish, 2011
4. Windley, Phillip J, Digital Identity, O'Reilly Media, 2008
5. Tapscott, Don, Digital Enhancement, Publishing House, 2011
6. Safety Guide for the Internet, Bucharest 2014

BULLING-UL – CA FENOMEN

*Prof. Mănescu Monica
Colegiul Național Gheorghe Țițeica
Drobeta Turnu Severin*

Bullying is a phenomena that has been recognised for decades now. It represents a form of physical and emotional abuse against the children by other children and often takes place in the school. In the last few years, the unprecedented expansion of online social networks has mutated this act that is traumatising for children and adolescents in the virtual medium.

Bullying-ul este un fenomen cunoscut de decenii întregi, reprezintă o formă de abuz emoțional și fizic asupra copiilor de către alți copii și se manifestă foarte des în mediul școlar. De câțiva ani, expansiunea fără precedent a rețelelor sociale online a mutat acest fenomen traumatizant pentru copii și adolescenți în mediul virtual, acesta fiind numit de specialiști drept cyberbullying.

Psihologul Iuliana Fûlaș este de părere că efectele bullying-ului asupra sănătății psihice a copiilor, pot varia de la forme mai puțin grave la forme extrem de grave, cum ar fi: crize de identitate, anxietate, depresie, tulburări de comportament, sau gânduri suicidale. *“Unii copii mai puternici se folosesc de forță pentru a exercita superioritatea față de cei mai slabi decât ei. Bullying-ul se manifestă printr-un comportament de hărțuire și intimidare de durată, prin folosirea etichetelor, amenințărilor, umilirii, jignirilor, răspândirii de zvonuri false și, desigur, prin agresivitate fizică. Motivele pentru care elevii hărțuiesc și agresează alții elevi sunt: dorința de a-i domina pe ceilalți, de a fi populari, de a avea putere și de a fi respectați de restul grupului. Întotdeauna este atacat punctul slab al victimei, iar dacă acesta este afectat, hărțuitorii își vor continua acțiunile de umilire și mai mult”*, explică psihologul Iuliana Fûlaș.

În opinia specialistului, în spatele acestui comportament de tip bullying există o stimă de sine scăzută a hărțuitorului, compensată prin agresivitate, prin dorința de a atrage atenția, chiar dacă într-un mod negativ. De regulă, părinții acestor copii sunt autoritari sau agresivi, iar ei adoptă comportamentul învățat acasă. Psihologul Iuliana Fûlaș a conturat și un profil al victimelor fenomenului de bullying, iar aceștia sunt, de cele mai multe ori, elevi supraponderali sau subponderali, elevi care poartă ochelari, cei care au o stimă de sine scăzută, cei care sunt vulnerabili și nu se pot apăra singuri sau cei care fac parte din familii cu situații financiare precare. De cealaltă parte, hărțuitorii sunt cei care doresc să devină populari cu orice preț, au temperament inflexibil, nu sunt empatici, ba chiar se bucura când fac rău celorlalți, aceștia nu au o relație bună cu părinții, și de regulă sunt cei care au părinți cu un statut social superior.

Hărțuitorii din școli se mută și pe Internet

Cyberbullying-ul se referă la hărțuirea prin telefon, prin email, sau în rețelele de socializare online, prin răspândirea de materiale compromițătoare, cum ar fi: fotografiile reale sau trucate, filmulețele denigratoare realizate în școală sau în afara ei (mai ales cele de natură sexuală) sau crearea de conturi false care au ca scop umilirea copiilor care devin victime. *“Este important ca profesorii să înțeleagă acest tip de comportament, să nu-l confunde cu un conflict banal între elevi și să nu-l ignore. Ei trebuie să înțeleagă că acești copii doresc atenție și putere și trebuie să-i îndrume către un psiholog. Copiii trebuie să învețe, în școli, cum să facă față situațiilor dificile, trebuie să învețe să-și transforme agresorii în prieteni, de exemplu să-i trateze cum își doresc ei să fie tratați. Dacă le răspund cu furie se transformă în victime. Dacă sunt învățați să nu reacționeze cu furie, vor câștiga “jocul puterii”, arătându-le respect agresorilor, iar aceștia vor răspunde în același mod.*

Oamenii se poartă după principiul oglinzii, dacă se poartă frumos, comportamentul frumos va fi oglindit și vor raspunde în același mod”, declară psihologul Iuliana Fûlaș.

Bibliografie:

- 1., *Cuvintele dor, nu-i așa?”* - E-book realizat de Romtelecom, Decembrie 2012, editat de Mandragora;
BE AWARE, BE SECURE.
2. www.enisa.europa.eu/cybersecmonth
3. www.cert.ro/tag/ecsm

SECURITATE ÎN MEDIUL VIRTUAL

Profesor: Marcu Alexandra-Emilia

Summary

Today, no one can live without the Internet, no computer, laptop or phone. The computer or laptop has many options, which cover us a lot of our time. Many of us are working with these because there are jobs that depend on the computer or laptop.

Social networks have become a drug for adolescents and young people who spend much of their time in the virtual world than in the real world. Children spend their time staying too much on social networks (Facebook, Instagram), and this has to be on our guard.

They can become victims of pedophiles. believing that they are making friends come to tell them about their lives and their secrets. That's why there are many abusers who are lying on the internet because they are innocent and easy to handle. Harassment is another risk factor that is in several forms: verbal, physical or psychological.

In conclusion, many children lead a virtually risky lifestyle. Both they and their parents need to be better informed about the subject and the dangers of the online environment.

Trăim într-o eră digitală și a tehnologiei, am ajuns să fim dependenți de sistemele și rețelele sociale. Astfel, problemele digitale devin un subiect din ce în ce mai important pentru toată lumea.

În ziua de astăzi, nimeni nu mai poate trăi fără internet, fără calculator, laptop sau telefon. Calculatorul sau laptopul au multe opțiuni, care ne acoperă mult din timpul nostru. Mulți dintre noi lucrăm cu acestea, deoarece există locuri de muncă care depind de calculator sau laptop.

Rețelele de socializare au devenit un drog pentru adolescenți și tineri, care petrec o mare parte a timpului în lumea virtuală, decât în lumea reală. Asta este o problemă prioritară a secolului nostru care necesită o atenție deosebită.⁹

Copiii își pierd timpul stând prea mult pe rețelele de socializare (Facebook, Instagram), iar acest lucru trebuie să ne pună în gardă. Dar și faptul că ei sunt vulnerabili și pot cădea victime. În viața reală, deoarece am ajuns să vorbim de două lumi, părinții își protejează și controlează copiii, în lumea virtuală ei sunt pe cont propriu și se pot lăsa influențați ușor de persoane necunoscute.

⁹ <http://sigurantacopii.lastrada.md>

Pe rețelele de socializare oricine își poate ascunde identitatea, nu știm cine este de fapt în spatele aceluia profil, de aceea trebuie să ne gândim foarte bine înainte de a începe o conversație cu o persoană necunoscută.

Adolescenții nu văd pericolul, ci doar posibilitatea de a-și face noi prieteni cu care să vorbească și căruia să ajungă să îi povestească o parte din secretele sale. Unii părinți nu consideră că ar trebui să se îngrijoreze pentru faptul că copilul stă mult în fața calculatorului, deoarece îl știe în siguranță acasă. Ei spun că efectele utilizării în exces a calculatorului sunt slăbirea vederii și durerile de spate, necunoscând că există efecte mai grave, precum hărțuirea și abuzul emoțional pe internet.

Așa cum știm, există multe persoane pe internet cu care vorbim și a căror identitate nu o știm sigur. De aceea sunt mulți abuzatori care acostează copii pe internet, deoarece ei sunt nevinovați și sunt ușor de manipulat. Mai multe raportări în presă relatează faptul că unii pedofili se folosesc de chat-room-uri pentru a ademenii copiii la întâlniri offline.¹⁰

Hărțuirea reprezintă un alt factor de risc, care este sub mai multe forme: verbală, fizică sau psihologică. Ele pot provoca efecte, inclusiv subaprecierea, suferințe fizice (bătăi, lovituri, abuzuri sexuale) și emoționale (umiliri, jigniri).

Atât părinții, cât și copiii trebuie să cunoască aceste riscuri pentru a le putea preveni sau locurile unde să se adreseze în cazul în care sunt agresați în mediul virtual.

Folosirea excesivă a calculatorului și a rețelelor de socializare este dependența. Semnele dependenței de calculator ale copiilor și adolescenților sunt:

- Rezultate proaste la învățătură și absențe;
- Minciuni, retragere din viața de familie;
- Micșorarea duratei somnului și a frecvenței meselor;
- Izolare, pierderea dorinței de socializare în lumea reală;
- Probleme de atenție și hiperactivitate;
- Vorbirea dificilă, exprimarea incoerentă.

În concluzie, mulți copii duc un mod de viață virtual riscant. Atât ei, cât și părinții lor trebuie să fie informați mai bine în legătură cu acest subiect și despre pericolele din mediul online.

Copiii pot evita unele probleme cu care se confruntă în mediul virtual, dar și dacă nu reușesc să le evite, știu cui să se adreseze.

Bibliografie

1. <http://7est.ro/exclusiv-7est/reportaje/item/7737-drogatii-de-calculator-generatia-depresivilor-unul-din-cinci-adolescenti-este-dependent-de-jocuri-pe-calculator.html>
2. <http://sigurantacopii.lastrada.md>
3. <https://www.scribd.com/document/249795067/Securitatea-in-Mediul-Online>

¹⁰<http://7est.ro/exclusiv-7est/reportaje/item/7737-drogatii-de-calculator-generatia-depresivilor-unul-din-cinci-adolescenti-este-dependent-de-jocuri-pe-calculator.html>

SECURITATEA IN MEDIUL ONLINE

*Marin Daniela Simona
Scoala Primara Copacioasa*

Living in a digital era, we are dependent on information systems and networks, and digital security issues are becoming an increasingly important issue throughout the world.

At the present stage, the vast majority can not imagine life without a computer. Through its varied options he covers most of our time. Social networks are like a drug for teenagers who spend more time in the virtual world than in real life. So this is a stringent issue of our century that requires particular attention.

In conclusion, we can say that many children carry a virtually risky lifestyle.

Trăind într-o eră digitală, suntem dependenți de sisteme și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea.

La etapa actuală, marea majoritate nu și pot imagina viața fără calculator. Prin diverse sale opțiuni el acoperă cea mai mare parte din timpul nostru. Rețelele de socializare sînt ca un drog pentru tineri și adolescenți, care petrec în lumea virtuală mai mult timp decît în viața reală. Deci, asta este o problemă stringentă a secolului nostru care necesită o atenție deosebită.

Nu doar timpul irosit pe rețelele de socializare trebuie să ne pună în gardă, dar și vulnerabilitatea adolescenților și copiilor. Dacă în viața reală ei sunt protejați și controlați de părinți în mediul online ei încearcă să scape de tutelă, căzînd ușor sub influența persoanelor necunoscute. Oricine poate să-și ascundă identitatea pe rețelele de socializare, fapt ce trebuie să ne facă să cugetăm înainte de a începe conversația cu persoană necunoscută.

Desigur copii nu vād în asta un pericol, ci din contră o posibilitate de a deschide sufletul și a divulga o parte din secretele sale. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei, faptul că copilul stă în casă este un garant al protecției. Părinții consideră că cele mai periculoase efecte ale utilizării în exces a calculatorului este faptul că dăunează ochilor și spatelui, necunoscînd faptul că pot fi efecte mult mai grave cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet.

Există mulți abuzatori care acostează copiii pe internet. Mai multe raportări în presă relatează despre faptul că unii pedofili se folosesc de chat-room-uri pentru a ademeni copiii la o întâlnire offline.

Hărțuirea, alt factor de risc, poate avea mai multe forme: verbală, fizică sau psihologică. Aceasta de asemenea poate provoca o varietate de efecte, inclusiv autoapreciere scăzută și suferințe emoționale sau fizice.

Atât părinții cât și copii trebuie să cunoască aceste riscuri pentru a putea să le prevină sau unde să se adreseze în cazul în care sunt agresați în mediul online

O consecință a folosirii excesive a calculatorului este dependența. Semne ale dependenței de calculator la copii și adolescenți sunt:

- rezultate proaste la școală și multe absențe;
- minciuni, retragere din viața de familie
- micșorarea duratei somnului și a frecvenței meselor
- izolare, pierderea dorinței de socializare în lumea reală
- extaz în fața calculatorului și socializare peste măsură în lumea virtuală
- probleme de atenție și hiperactivitate
- vorbirea dificilă, exprimarea incoerentă

Sintagma siguranța copiilor online prevede posibilitatea utilizării de către copii a tuturor oportunităților pe care le oferă astăzi. Internetul.

Pentru a înțelege comportamentul copiilor online și riscurile cu care se confruntă, ne-am propus un set de întrebări:

- Care sunt scopurile utilizării Internetului?
- Ce fel de acțiuni întreprind copiii în spațiul virtual?
- Care sunt subiectele de comunicare și ce propunerii online primesc ei de la diferite persoane?
- Cu ce probleme se confruntă copiii pe Internet?
- Cum reacționează copiii în situații neplăcute provocate de Internet și dacă informează despre aceasta părinții/adulții?

Sunt doar unele întrebări la care trebuie să știm răspunsurile pentru a înțelege căror riscuri sunt expuși copiii și, respectiv, pentru a elabora/promova campanii eficiente de prevenire a acestor riscuri.

Dacă este să analizăm, observăm că numărul celor care au trimis secvențe video cu ei prietenilor cunoscuți doar în mediul online este destul de mare. Unii dintre așa numiții prieteni virtuali pot fi de fapt răufăcători care pot folosi aceste secvențe în scopuri dăunătoare sau pentru a șantaja.

Te-ai întâlnit măcar o dată în realitate cu cineva cu care te-ai cunoscut prin Internet (cu excepția rudelor, dacă le-ai cunoscut astfel)?

Luând în considerație faptul că niciodată nu putem ști cine este la celălalt capăt al firului, acești copii care acceptă invitații de a se întâlni în viață pot fi într-un real pericol.

Chiar dacă copilul vrea totuși să se întâlnească cu prietenul virtual trebuie să anunțe părinții despre acest fapt, și despre locul unde va avea loc întâlnirea. Pentru a mai avea siguranță locul întâlnirii trebuie să fie un spațiu public, unde de obicei sunt mulți oameni. Astfel, dacă așa numitul prieten este de fapt răufăcător, copilul va fi protejat într-o anumită măsură.

Deci, în concluzie putem spune că mulți copii duc un mod de viață virtual riscant.

Atât ei cât și părinții lor, trebuie să fie informați mai bine despre realele pericole din mediul online. Cunoscând aceste lucruri copii vor putea evita unele probleme cu care se confruntă în lumea virtuală sau în cazul în care totuși nu pot evita problema, cel puțin vor ști cui și unde să se adreseze.

Bibliografie

1. Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada.
2. Studiu privind siguranța copiilor online în Republica Moldova.
3. <http://sigurantacopii.lastrada.md/> (vizat pe 30.11.2014)
4. <http://7est.ro/exclusiv-7est/reportaje/item/7737-drogatii-de-calculator-generatia-depresivilor-unul-din-cinci-adolescenti-este-dependent-de-jocurile-pe-calculator.html#sthash.S7ZHU4A8.dpuf> (vizat pe 30.11.2014)

VIOLENTA IN MEDIUL VIRTUAL

Martinescu Elena

Agresorul creează un „site de ură” pentru a hărțui un individ. Acest lucru poate însemna publicarea unor poze sau videoclipuri care arată victima în situații jenante. Sau site-uri unde se votează cine este cel mai/cea mai urât(ă) etc

Astfel de grupuri apar uneori pe Facebook sau pe alte rețele sociale. Grupurile au în comun faptul că urăsc un grup întreg de oameni. Chiar dacă administratorul sitului anulează contul, agresorul deschide alt cont pe care continuă agresiunea.

Unele persoane cred că școlile pot să prevină cel mai eficient agresiunea virtuală/online, pedepsind acțiunile dăunătoare ale elevilor în afara școlii. Dacă elevii știu că agresiunea virtuală are consecințe, ei vor fi mai puțin dispuși să participe la activitățile electronice vizînd chinuirea altor elevi. Alții argumentează că protejarea siguranței personale a tinerelor victime ale agresiunii cere politici școlare și legi anti-agresiune foarte bine definite. “Sugestiile” sau “recomandările” pentru a face față agresiunii virtuale/online, de multe ori, nu conduc la acțiuni concrete. Oricum, atunci cînd districtelor școlare li se cere prin lege să stopeze agresiunea virtuală, ele colaborează cu școlile, părinții și elevii pentru implementarea unor programe anti-agresiune eficiente. Oponenții nu susțin agresiunea virtuală. Ei doar un cred că pedepsirea de către autoritățile școlare poate stopa fenomenul. Unii spun că deseori politicile anti-agresiune nu sunt aplicate. Acest lucru este adevărat, mai ales, cînd nu există mijloace financiare pentru monitorizarea progresului școlii sau pentru dezvoltarea unor programe de succes. O modalitate mai utilă de a trata agresiunea virtuală este abordarea de jos în sus. Școlile pot elabora strategii cuprinzătoare pentru combaterea agresiunilor și violenței bazate pe felul în care conducerea, personalul și elevii înțeleg problema. Alți oponenți argumentează că agresiunea virtuală este o expresie ambiguă. Mulți tineri văd disputele și sîcîirea colegilor drept o parte normală a creșterii și maturizării. Așa numita “agresiune virtuală” folosește doar resurse moderne pentru activități vechi. Cînd hărțuiala devine dureroasă, tinerii își dau seama, dar deseori nu cer ajutorul profesorilor sau altor adulți. De aceea, ar trebui să ne concentrăm energia pentru a-i ajuta pe tineri să descurajeze formele destructive de agresiune virtuală. Această strategie va funcționa mai bine decît politicile aplicate de sus în jos. Mai mult, cînd elevii nesocotesc codul civil sau penal, instanțele ar trebui să îi disciplineze pe aceștia și nu școlile unde învață.

Regulii de purtare pe internet:

- 1. Fii onest și politicos
- 2. Gîndește-te bine la ceea ce scrii
- 3. Respectă persoanele de altă etnie sau rasă și pe cei care au alt mod de viață
- 4. Respectă legea țării proprii și legea țării unde se află corespondentul
- 5. Respectă drepturile de autor, indiferent dacă este vorba de text, imagini, sunet sau software
- 6. Nu trimite materiale pornografice, cu conținut violent, rasist sau blasfemic
- 7. Respectă-i pe ceilalți utilizatori
- 8. Fii chibzuit în cheltuirea banilor online
- 9. Raportează ilegalitățile pe care le observi
- 10. Nu uita că și alți copii folosesc forumuri etc.

“HARTUIREA” PE INTERNET INTRE COPII. SCURT EXPERIMENT

Profesor Miruna Andronescu

Abstract: In our days, the cyber-bullying become a phenomenon with intensity. At children level this phenomenon is more important taking into account the fact that the children have a growing conscience, an ego in development, none completed so much easier to influence. A small experiment was conducted among children at around 15 years and the results were expected, considering the environment, the technical possibilities and the general level of learning.

Societatea modernă evoluează rapid în zilele noastre. Evoluția depinde de foarte mulți parametri dar, poate cel mai important dintre ei este informația. Informația este, până la urmă, cheia succesului. A succesului în afaceri, a succesului în evoluția economică pozitivă (sau negativă) a unei țări, a succesului unei victorii tactice pe un plan de operațiuni al unei confruntări moderne, succesul în a salva vieți prin descoperiri cu aplicație în medicină, a succesului în dezvoltarea personală. Și, cel mai ușor mod de a obține o informație este, în mod clar, datorat internetului. Internetul a apărut ca o necesitate militară, realizată pentru prima oară în 1972 dar cu rădăcini ale soluționării necesității de comunicare între calculatoare începute cu zece ani mai devreme. „Internetul reprezintă un sistem global de rețele interconectate, care folosesc anumite protocoale, în general TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol – Protocol de control al transmisiei/Protocol Internet) pentru a face legătura între miliarde de utilizatori.”¹

Nevoia avidă de informație a făcut să se dezvolte exponențial știința calculatoarelor, arhitectura lor și mai ales puterea lor de calcul. Fără însă a putea împărtăși această informație rapid, “în timp real”, ea devine insignifiantă, neconcludentă și mai ales redundantă, ținând cont că în oricare colț al planetei noastre se poate dezvolta aceeași tehnologie de către grupuri distincte de specialiști. Informația transmisă la timp devine esențială. E clar că, în această privință, nu mai putem trăi fără internet. Nu mai suntem în vremea sfârșitului de secol 18, când se putea depune două patente identice de către doi inventatori, specialiști, cercetători sau inovatori, la un interval de timp de două ore, fără ca cei doi (sau două grupuri) să știe de identitatea sau/și activitatea celuilalt/celorlalți. Dar, firea umană este aproape imposibil de controlat: huliganismul, care în urma cu 50 de ani trăia în stradă, “rezumându-se” doar la încleștări între bande rivale susținătoare de echipe de fotbal care jucau cu încrâncenare pe teren, a căpătat forme nebanuite, mult mai parșive, tăcute și mult mai devastatoare deoarece ele nu se mai rezumă la “a arunca cu piatra” și a lovi fizic un adversar; ele se transformă în forme subtile, care acționează asupra “eu-lui” fiecăruia, când “piatra” lovește direct în sufletul și mintea celui vizat. Și piatra s-a transformat în cuvânt, iar cuvântul zboară cu viteza luminii pe internet.

Termenul de cyber-bullying este un termen generic, englezesc, preluat ca atare în limba română de literatura de specialitate. El capătă forme graduale, plecând de la manipulare (uneori mai fină alături de grosieră), putând să se transforme în sâcâială, întărâtare, intimidare și sfârșind prin hărțuire pe internet. De altfel, acesta este și termenul folosit în limba română. Cum nu se poate opri accesul la informație, deci implicit nici accesul la internet, fenomenul de cyber-bullying a luat amploare. Problema cea mai mare însă este prezenta acestui fenomen asupra copiilor. Dacă se presupune că un adult are capacitatea totală de acțiune – până la urmă e foarte simplu să întorci spatele ecranului și să apeși pe butonul de off pentru a scăpa de amenințare, pentru un copil problema este cu totul diferită. Din punct de vedere al informației, copilul este ca un burete: absoarbe tot, fără a face o diferențiere. Și cum o imagine face cât o mie de cuvinte, este clar că internetul câștigă teren ca și factor de informare al copiilor.

Din acest punct de vedere am încercat un experiment pe copii de clasa a 8-a – an terminal al gimnaziului. Au fost aleși la întâmplare zece elevi- cinci fete și cinci băieți, fără a ține cont de

rezultatele școlare sau de mediul de proveniență. Se pleacă oricum de la premiza că toți elevii provin dintr-o zonă preorașenească sau orașenească, mai aproape de o viață rurală decât de o viață într-un mediu citadin ultramodern. Experimentul s-a dezvoltat fără ca profesorul să aibă o discuție face-to-face cu fiecare elev în parte, preferându-se mediul lor normal, fără ca aceștia să știe motivele întrebărilor la care au răspuns. Răspunsurile au fost orale iar profesorul le-a notat după încheierea discuțiilor. Scopul experimentului a fost să constate următoarele:

1. Dacă copiii au noțiuni despre internet și cât de departe duc cunoștințele lor în această privință.
2. Dacă știu că rețelele de socializare sunt parte integrantă a internetului și cât și cum le folosesc.
3. Dacă au folosit rețelele de socializare pentru a își exprima păreri pozitive sau negative asupra unor persoane din anturaj
4. Dacă părerile exprimate au fost dezvoltate într-o formă sau alta de harțuire pe internet.
5. Dacă copiii au dezvoltat o părere exprimată inițial într-o formă de harțuire în mod conștient sau dacă aceasta a venit "de la sine" iar internetul a fost doar mijlocul.

Rezultatele experimentului au fost în mare parte scontate, cu unele accente pe ceea ce se întâmplă la ora actuală în rândul copiilor cu privire la legăturile acestora cu internetul.

Astfel, la prima întrebare, legată de noțiuni despre internet, copiii au avut aceeași reacție. Toți știu ce este internetul, chiar dacă nu știu să traducă ad-literam cuvântul compus din limba engleză. Din cei zece, numai opt au un calculator acasă și au acces la internet de pe acesta. Toți însă au telefoane mobile tip smart-phone și abonamentul include și "date mobile", ceea ce pentru ei este echivalent cu acces la internet. Aici trebuie să menționez și faptul că la niciunul din cei opt care au acces la un calculator acasă nu li s-a impus o condiție parentală de accesare a site-urilor de pe internet. De aici tragem concluzia fie ca părinții nu consideră că trebuie să facă acest lucru, fie nu sunt interesați să o facă sau, și acest lucru este destul de probabil, nu știu cum să o facă.

Răspunsul la cea de a doua întrebare a fost unanim: toți știu că rețelele de socializare nu pot fi accesate fără internet și, drept urmare, sunt "programe" la care nu ai acces fără internet. Toți copiii folosesc telefoanele mobile pentru accesul rețelelor de socializare și preferă să transmită mesaje scrise. Messenger-ul de pe face-book este foarte des utilizat, La fel de mult însă este cunoscut și "whats app". Nu sunt folosite în acest sens mesajele tip sms pentru că sunt limitate pentru tipurile de abonament folosite de către copiii. Orientarea este clară și pragmatică: cât mai mult cu costuri cât mai mici sau eventual "free". Știu să folosească la maxim rețelele wifi cu acces neparatat.

La întrebarea: "cât de des folosesc internetul?" răspunsul a fost de la "foarte des", sau "aproape tot timpul" sau "de fiecare data când este apelat/ă de altcineva" pe o rețea de socializare, la "aproape deloc" (cazul a doi din cei cinci subiecți băieți). La întrebarea: "cat timp folosești internetul?" răspunsurile au fost mai greu de integrat deoarece majoritatea nu au știut să aproximeze timpul folosit. Au știut însă să aprecieze numărul de mesaje text, imagini sau emoticoane trimise: acestea au variat de la 10-15 pe zi până la 70 pe zi. De remarcat ca dorința de socializare a fetelor prin intermediul acestor rețele este mai mare decât a băieților. Se aproximează ca ele au folosit cu 15% mai mult timp stând pe rețele de socializare.

Părerile menționate în cadrul rețelelor de socializare sunt mult mai seci și în cuvinte mai grosiere la băieți față de cuvinte mai colorate și asocierile mult mai elaborate făcute de fete. Discuțiile se fac de obicei fără prezența celui în discuție dar se știe ca acesta/aceasta va afla. Sunt folosite și grupurile, unde părerea despre cineva este exprimată "altcuiva", ca și cum "obiectul discuției" nu ar fi în grupul respectiv. Șapte din zece păreri spuse punctual au continuat să se dezvolte într-o formă de harțuire pe internet: fie a devenit o săcăire continuă, fie s-a transformat într-o formă de intimidare. Au existat și forme de tachinare între cupluri băiat-fată, datorate sentimentelor care se dezvoltă la această vârstă. Au fost cazuri care au denaturat în injurii directe, folosind rețeaua sau care au condus la decizia celui în cauză de a ieși din grupul respectiv (un caz în cadrul subiecților fete și un caz în cadrul subiecților băieți).

Se constatăși faptul că internetul este un mijloc. Puteau la fel de bine sa aibă discuțiile direct darășa e mult mai simplu și mai comod. Cuvintele folosite pe rețea sunt mai greu de folosit într-o discuție directă sau chiar în imposibilitatea de a fi folosite tocmai de teama reacției celui alt. Rețeaua a devenit astfel un paravan în spatele căruia pietrele se transformăîn cuvinte și sunt din ce în ce mai grele.

Doi dintre copii au sesizat și faptul că anumite browsere, din momentul în care ai căutat ceva pe net, la următoarea căutare îți violentează privirea cu reclame despre ce ai căutat prima dată, sau despre ce au căutat alții înaintea ta pe același calculator, cu același browser.

În concluzie, experimentul a pus în evidență faptul că cei zece subiecți știu ce înseamnă internetul, știu să folosească rețelele de socializare și mai ales e a doua natură a lor folosirea acestor rețele pentru a hărțui, într-un fel sau altul, pe cei care li s-au opus cândva sau chiar numai din dorința de a-și dovedi că pot face asta. Toți cei zece subiecți au folosit rețeaua măcar o datăîn scopul unei hărțuiri, chiar dacă numai la nivel de sâcâială. Datorită timpului mai mare de folosire a rețelei, fetele sunt mai vulnerabile la fenomenul de hărțuire pe net.

Contracarea nu poate fi făcută decât prin educație, atât la nivelul copiilor cât și la nivelul părinților. Educația numai la nivelul copiilor nu-i scapă pe aceștia de cyber-bullying. Curiozitatea lor este mult prea mare și nu știu când să se oprească. Părinții știu însă. Trebuie educați cum. Cyberbullingul își dezvoltă astfel o ramură foarte periculoasă pentru generațiile viitoare: cyber-bullying between children. Nu știu dacă termenul este sau nu corect dar exprimă sigur ceva ce va trebui contracarat in viitorul foarte apropiat.

¹<https://destepti.ro/cand-a-aparut-internetul>

STOP CYBERBULLYING!

Matieș Isabella
Școala Gimnazială Bîlvănești

Bullying is defined as being the behaviour that is meant to be hurtful, targets a person or group of people, happens more than once and embarrasses, threatens or intimidates the person being bullied. Bullying is a phenomenon that may happen in person but can also happen out of sight or online. People who bully other people are called bullies and they are characterised as people that almost always work in groups, case in which the impact of bullying is even greater.

Cyberbullying represents one of the types of bullying. It means the act of using the internet, social media and related technologies to harass a specific individual or group in a deliberate, repeated and hostile manner. Cyberbullying on social media is linked to depression in teenagers, according to new research that analyzed multiple studies of the online phenomenon.

Cyberbullying can range from embarrassing or cruel online posts or digital pictures, to on line threats, harassment, and negative comments, to stalking through emails, websites, social media platforms and text messages. Every age group is vulnerable to cyberbullying, but teenagers and young adults are common victims. Cyberbullying is a growing problem in schools and has become an issue because the internet is fairly anonymous, which is appealing to bullies because their intimidation is difficult to trace. Bullying, both on and off line, leaves students feeling anxious and exposed. Instead of focusing on their college classes, grades, and new opportunities, victims of bullying might stay home or skip class to avoid running into their harasser. Bullied people might experience isolation, depression, and anxiety as a result of being targeted or humiliated by a peer. In extreme instances, students have been driven to violent behavior or even suicide from being bullied.

Many college students aren't aware of how frequently bullying occurs after high school—and they don't expect it to happen to them.

A good way to prevent cyberbullying is to be vigilant about privacy and take steps to protect yourself. Think of social media networks and apps as a wall in a bathroom stall that peoples crawl things all over. Once you post personal details of your life online, they become material for anyone looking to target you. Make sure you know the privacy settings for the apps and sites you use too; the default settings aren't necessarily the most secure. Finally, try searching for yourself online to see what pops up. If you don't like what you see, you might be able to do something about it. Keep in mind this isn't about taking yourself offline or even censoring yourself—it's about being safe and smart. Specialists compare using social media to driving a car: it's convenient and practical, but there is a risk every time you get behind the wheel that you will have an accident. All you can do is make sure you're doing what you can to protect yourself, just in case. Otherwise, if it happens to become a victim of cyberbullying you must be careful with what you share online about yourself. If you share overly personal information publicly and even privately via text or private message a person could use it against you in the future. You don't have to let other people use your smart phone since it contains personal information and people can access your social media accounts from it. Pre-teens and teens usually won't share what is happening to them with their parents so it's important for parents to pay attention to any changes in their child's attitude and talk about the effects of bullying and what to do. Even if you don't think your child is a victim, they could be seeing cyberbullying every day.

REFERENCES

<http://edtechreview.in>

<https://www.livescience.com>

<https://www.youthbeyondblue.com>

<http://www.puresight.com>

LUMEA CALCULATOARELOR SI CYBERBULLING-UL

*Profesor Minculete Gabriela
Liceul Tehnologic nr.1 Fundulea, județul Călărași*

That we are at home, at school or at work, the use of the computer has become a necessity, and the information conveyed with it increasingly influences the economic, social and cultural environment of the society we live in. That is why we say, rightly, that we live in an information society, a society in which the appearance and development of the Internet was the biggest technological event.

Children and adolescents are fascinated by the possibilities offered by computers, telephones, the Internet and social networks, neglecting their destructive potential. The need to capitalize on their abilities, physical qualities and appreciation make them vulnerable and often fall into the vast traps of people with hidden intentions.

To prevent the appearance of such situations, we, parents and teachers, need to discuss with children about the risks involved in surfing the Internet, online self-protection, avoiding the transmission of personal data or posting photos in the virtual environment; to encourage talks about unpleasant or fearful situations when using the Internet and the importance of advising family and authorities when an abuse occurs.

Că suntem acasă, la școală sau la serviciu, utilizarea calculatorului a devenit o necesitate, iar informațiile vehiculate cu ajutorul lui influențează din ce în ce mai mult mediul economic, social și cultural al societății în care trăim. De aceea spunem, pe drept cuvânt, că trăim într-o societate informațională, o societate în care apariția și dezvoltarea Internetului a reprezentat cel mai mare eveniment tehnologic.

Internetul ne permite să ne documentăm, să accesăm cursuri online, să găsim și să cumpărăm produsele de care avem nevoie, să vindem, să efectuăm plăți, să lucrăm de acasă, să efectuăm transfer de fișiere și, în acest fel, să facem economie de timp. Cei mai mulți dintre noi am renunțat la folosirea hârtiei pentru transmiterea de mesaje și utilizăm e-mail, messenger, skype sau rețele de socializare pentru a păstra legătura cu rudele, prietenii, profesorii, colegii sau, de ce nu, pentru a ne face noi cunoștințe. Atât de variate sunt serviciile pe care le oferă această mare rețea de calculatoare dar, cum nimic nu este fără cusur, Internetul are și dezavantaje. În această lume virtuală, foarte atractivă, accesul este permis oricui, veridicitatea informațiilor vehiculate nu poate fi verificată, iar siguranța datelor personale este pusă la îndoială.

Copiii și adolescenții sunt fascinați de posibilitățile pe care le oferă utilizarea calculatoarelor, telefoanelor, Internetului și a rețelilor de socializare, neglijând potențialul lor distructiv. Nevoia de a-și pune în valoare abilitățile, calitățile fizice și de a fi apreciați îi fac vulnerabili și, de multe ori, cad în capcanele întinse de persoane cu intenții ascunse.

Se vorbește din ce în ce mai mult de hărțuirea cu ajutorul calculatorului sau a telefonului mobil, fenomen numit "agresiune online" sau cyberbulling. Hărțuirea are loc pe pagini personale, forumuri, e-mail, SMS și constă în transmiterea de mesaje negative privind felul în care arată și se îmbracă, preocupările sau situația familială a unei persoane.

Teama, lipsa de încredere sau rușinea sunt motive care îi fac pe tinerii hărțuiți să nu povestească de situațiile prin care trec. Devin anxioși, stresați, refuză activitățile de grup, își schimbă comportamentul și au o stimă de sine tot mai scăzută. Sunt tot mai ușor de influențat, de păcălit și ajung să accepte relații sexuale, producerea de materiale pornografice sau prostituția.

Pentru a preîntâmpina apariția unor astfel de situații, noi, părinți și profesori, trebuie să discutăm cu copiii despre riscurile pe care le implică navigarea pe Internet, despre autoprotecția online, evitarea transmiterii datelor personale sau postarea de fotografii în mediul virtual; să încurajăm discuțiile despre situațiile neplăcute sau care le provoacă teamă atunci când folosesc Internetul, precum și importanța anunțării familiei și autorităților atunci când are loc un abuz.

Copiii trebuie să relaționeze, să comunice, să practice activități fizice, să se bucure de natură, iar noi putem să-i ajutăm limitându-le timpul petrecut în fața calculatorului, să stimulăm discuțiile despre prietenii online și offline, să folosim Internetul, să citim și să ne jucăm împreună cu copiii noștri, să-i învățăm să se protejeze schimbând parolele sau chiar numărul de telefon, dar să nu restricționăm excesiv și fără motiv accesul la calculator și Internet.

Trăim într-o lume a calculatoarelor și trebuie să ne adaptăm cerințelor ei astfel încât să beneficiem de avantajele pe care tehnologia ni le oferă și în ceea ce privește protecția noastră și a copiilor noștri.

Bibliografie

- Hărțuirea și abuzul pe Internet- sigur.info
- Hărțuirea online sau cyberbullying-ul este una dintre cele mai mari probleme de pe internet. Câți adolescenți sunt afectați- Claudiu Râpan

ACCESUL COPIILOR LA INTERNET

*Mîndreci Lenuța
Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”
Drobeta-Turnu-Severin*

Millions of people use the Internet every second, but young people look at the internet as a treasure trove of music, movies, games that can be downloaded without taking into account that sometimes it hides traps for those who are not cautious.

There is no way you can teach children to avoid risks, but there are many steps you can take to make sure it's safe on the Internet:

1. installation of software to keep track of visited sites or block sites
2. "monitoring" the child's online activity.
3. imposing rules.
4. Beyond all these measures, discussions with the child on internet safety are essential.
5. Internet use and active involvement.

Milioane de oameni folosesc internetul în fiecare secundă, unii caută informații, unii comunică, în timp ce alții îl folosesc pentru a face tranzacții online, cineva trimite un e-mail, alții se joacă online etc. Tinerii privesc internetul ca pe o comoară cu muzică, filme, jocuri care pot fi descărcate fără să se țină seama însă că, uneori, acesta ascunde capcane pentru cei ce nu manifestă precauție.

Foarte mulți părinți nu conștientizează cât de periculos poate fi spațiul virtual pentru copiii lor. Deși, cu siguranță, ei înșiși au fost puși, la rândul lor, în situații neplăcute pe internet.

Un părinte ar trebui să fie mai atent la felul în care internetul afectează viața reală a copilului sau, cât timp își petrece pe net și da, până la o anumită vârstă, și ce postează. Desigur, asta presupune o bună comunicare între părinte/educator și copil, nu o atitudine dictatorială a adultului vizavi de copil.

Riscurile la care se expun copiii atunci când sunt on-line sunt:

- Poate fi urmărit de către persoane necunoscute, cu intenții ascunse.
 - Poate fi umilit online, fenomen care se numește “cyber bullying” și care poate să aibă repercursiuni grave asupra copilului.
 - Pozele lui pot ajunge pe comunități cel puțin dubioase sau i se poate fură identitatea foarte ușor.
 - Reputația se poate distruge extrem de ușor online și pe lângă asta, materialele existente vor fi aproape imposibil de șters.
 - Poate accesa zone obscure ale Internetului, cum sunt piețele ilegale.

Nu există o metodă prin care îi puteți învăța pe copii să se ferească de riscuri, dar sunt numeroși pași pe care îi puteți face pentru a vă asigura că este în siguranță pe internet:

1. instalarea de software care să țină evidență site-urilor vizitate sau să blocheze anumite site-uri. Această metodă poate fi eficientă mai ales în cazul copiilor mai mici, care pot ajunge pe site-uri cu un conținut nepotrivit pentru vârstă lor.

2. „monitorizarea” activității copilului online. Extrem de important că părintele să stea în preajma lui când este online, să știe cine sunt prietenii sau contactele de pe rețelele de socializare sau programele de instant messaging, ce informații a trecut copilul lor în profilul creat online sau ce

imagini obișnuiește să posteze pe rețelele de socializare, precum și ce website-uri vizitează în mod curent.

3. impunerea de reguli. Interzicerea accesului la internet nu este o soluție, dar impunerea unor limite mai ales în ceea ce privește folosirea programelor de instant messaging sau a rețelelor de socializare (Facebook, HI5) este necesară. Majoritatea pre-adolescenților și adolescenților folosesc aceste canale, de aceea cenzură totală nu va funcționa. În schimb poți discuta și stabili împreună cu el anumite reguli și alternative. La fel de necesar este să înțeleagă anumite limite și criterii privind informațiile pe care le postează online despre el sau despre familie, precum și reguli privind descărcarea de filme, jocuri sau muzică de pe internet.

4. dincolo de toate aceste măsuri, discuțiile cu copilul despre siguranță pe internet sunt esențiale. La fel cum obișnuim să ne întrebăm copiii ce au făcut la școală, trebuie să ne luăm timp pentru a vorbi cu ei despre internet și să îi întrebăm dacă au întâmpinat probleme. Sfaturile despre siguranță pe internet, precum și despre cum să se comporte față de ceilalți online, explicațiile de ce anumite site-uri sunt bune sau nu, toate acestea trebuie oferite copiilor încă de când încep să folosească internetul. În acest fel, când va fi singur în față computerului, va putea alege corect.

5. folosirea internetului și implicarea activă. Nu îi poți vorbi din cărți despre internet: e important să cunoști cel puțin la fel de bine internetul, să înțelegi cum funcționează rețelele de socializare și să le folosești la rândul tău. Doar așa îi poți oferi copilului sfaturi aplicate și soluții concrete, și, mai ales, poți fi mai aproape de el și în mediul online. De multe ori copiii știu mult mai multe decât părinții lor, și atunci este foarte important să le cereți ajutorul și să petreceți timpul împreună online, învățând unul din experiența celuilalt – a unuia de internaut, a celuilalt de viață.

Bibliografie:

1. Oprea D. - *"Protecția și securitatea sistemelor informaționale"*, Editura Polirom, 2002
2. SamsNet - *"Securitatea în internet"*, Editura Teora, 2000
3. www.intrenoiiparintii.ro

CYBERBULLYING - TIPURI DE CYBERBULLYING ȘI CONSECINȚELE ACESTUIA

*Mișcodan Nicoleta - Daniela
Școala Gimnazială "Dumitru Crașoveanu",
Izvoru Bîrzii*

Cyberbullying is the use of technology to harass, threaten, embarrass, or target another person. By definition, it occurs among young people. Cyberbullies may disclose victims' personal data (e.g. real name, home address, or workplace/schools) on websites or forums, or may use impersonation, creating fake accounts, comments or sites posing as their target for the purpose of publishing material in their name that defames, discredits or ridicules them. This can leave the cyberbully anonymous, which can make it difficult for them to be caught or punished for their behavior, although not all cyberbullies maintain their anonymity. Text or instant messages and emails between friends can also constitute cyberbullying if what is said is hurtful.

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemele informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment. Alături de numeroasele avantaje și oportunități determinate de dezvoltarea internetului, există și o serie de factori de risc, care ignorați, pot conduce la consecințe grave. În contextul societății actuale, în care accesul la internet a devenit o „necesitate”, nu trebuie să blamăm progresul tehnologic pentru riscurile atașate utilizării acestuia, ci trebuie să fim conștienți de existența lor în mediul virtual, să ne cunoaștem drepturile și obligațiile și să luăm măsuri atunci când ne confruntăm cu acest tip de probleme.

O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullying (termenul englezesc). Deși este o problemă actuală majoră, din păcate, în România, se acordă mult prea puțină atenție acestui fenomen atât din partea școlilor, cât și a autorităților, iar într- un cadru legal deficitar și în lipsa unor politici bine definite ale unităților de învățământ, care să reglementeze acest fenomen, hărțuirea cibernetică continuă să se manifeste, conducând la un număr tot mai mare de victime.

Fiind un fenomen larg răspândit în rândul adolescenților, care de cele mai multe ori nu știu cum să reacționeze în asemenea momente, cui să se adreseze sau cui să ceară ajutorul, considerăm că o astfel de temă este de un real interes atât pentru copii, cât și pentru părinți pentru a cunoaște ce presupune hărțuirea cibernetică și care sunt modalitățile de a lupta împotriva acestui fenomen periculos.

Agresiunea pe Internet, numită și agresiune online sau cyberbullying, este hărțuirea cu ajutorul calculatorului sau a telefonului mobil. Hărțuirea are loc pe bloguri, pagini personale, forumuri, e-mail, SMS, MMS, agresiunea având uneori loc prin încărcarea unor poze sau imagini video pe Internet fără a ține cont de dreptul la viața privată a victimei.

România este țara cu cea mai mare incidență a hărțuirilor din Europa. Studiul EU Kids Online II arată ca 41% dintre copiii români intervievați au declarat că au fost hărțuiți în vreun fel, atât online cât și în lumea reală, iar 13% declară că au fost hărțuiți online. Tot același studiu arată că cei mai mulți dintre cei hărțuiți au declarat că acest lucru li s-a întâmplat pe o rețea de socializare sau prin intermediul mesageriei instantane. Dintre părinții europeni, părinții români sunt cei care subestimează în cea mai mare măsură expunerea copiilor lor la mesaje sexuale online „sexting”,

doar 6% declarând că acest lucru s-a întâmplat copilului lor în ultimele 12 luni. Luând în calcul doar părinții copiilor care au primit astfel de mesaje, 52% dintre aceștia nu au cunoștință de acest lucru.

Hărțuirea pe internet este un fenomen complex, având mai multe forme de manifestare. Conform site-ului inițiat de Kaspersky pentru siguranța copiilor pe internet, „Kids safety by Kaspersky”, există zece tipuri de cyberbullying, și anume:

- Gossip (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictive;

- Exclusion (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții;

- Harassment (hărțuire, sâcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului;

- Cyber stalking (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescenților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic;

- Trolling (întăritare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită;

- Comments (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet;

- Dissing (insistență abuzivă) – postari sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzului lor de a comunica;

- Fake profiles (profiluri false) – profiluri create de către agresorii pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane;

- Trickery (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice;

- Fraping (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiva atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei.

Pe lângă cele 10 tipuri de hărțuire online, profesorul de psihologie Robin Kowalski de la Universitatea Clemson identifică alte două modalități de manifestare a cyberbullyingului:

- Happy slapping (înregistrarea video a atacurilor) – presupune ca agresorul să filmeze victima în timpul atacului și să distribuie clipul video altor persoane, pentru a-l vizualiza și comenta, în acest fel sporind gradul de umilință la care este supusă victima;

- Sexting – distribuirea de materiale pornografice minorilor utilizând mijloace electronice de comunicație.

Consecințele manifestării cyberbullying-ului pot fi încadrate în 3 categorii:

1. Efecte la nivel social:

- diminuarea dorinței de a comunica și socializa, atât în mediul online, cât și în viața reală, motiv pentru care unele victime pot alege să se izoleze de societate;

- comportament necorespunzător în societate, victimele putând acționa agresiv sau prezenta complexe a căror manifestare inhibă socializarea;

- absenteismul – copiii sau adolescenții agresați în mediul virtual refuză să meargă la școală pentru a evita întâlnirea cu unii colegi, care au vizualizat sau citit mesaje denigrante distribuite pe internet de agresor.

2. Efecte la nivel emoțional:

- comportament agresiv sau depresie, cauzate de reacțiile celor din jur la postările agresorului cu privire la victimă;

- frică și anxietate, determinată de impresia victimei că este urmărită permanent de agresor sau că urmează un nou atac la adresa sa;
- îmbufnare – adolescentul este mereu nemulțumit și supărat, refuzând să participe la activități de grup sau cu caracter social.

3. Efecte la nivel fizic:

- rănirea fizică pricinuită de agresorul cu care victima s-a întâlnit ulterior față în față;
- sinuciderea – în anumite cazuri extreme, victima, izolată și refuzând să ceară ajutor din exterior, recurge la a-și lua viața, fie din convingerea că este singura modalitate de a opri agresorul, fie pentru că nu mai poate să îndure tratamentul abuziv al agresorului sau reacțiile celor din jur.

Cyberbullying-ul apare de obicei în contextul folosirii aplicațiilor de mesagerie instantane cum ar fi YahooMessenger, Skype, MSN Messenger, etc. El poate lua proporții și mai mari devenind public atunci când are loc pe bloguri sau rețele sociale cum ar fi MySpace, Facebook, Hi5 sau website-uri de hostare cum ar fi Youtube. Aplicațiile telefoanelor mobile cum ar fi SMS-ul sau imagini video capturate cu camera telefonului pot fi și ele folosite pentru a hărțui în acest fel.

Pe lângă toate acestea, la bullying-ul virtual informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite ușor și instant în mediul online, în unele cazuri fără posibilitatea de a fi vreodată șterse. Acest lucru nu face altceva decât să agraveze orice repercusiune a bullying-ului asupra celui agresat.

Un rol foarte important în prevenirea cyberbullying-ului îl au părinții, întrucât aceștia pot limita accesul copiilor în mediul online și desigur, pot influența comportamentul acestora în relațiile cu cei din jur.

Cyberbullying-ul nu este o problemă de ignorat, ci, dimpotrivă, trebuie să învățăm să ne apărăm de astfel de pericole, mai ales în contextul în care utilizarea internetului a devenit o rutină. Nu trebuie să rămânem pasivi în fața acestui fenomen, aparent inofensiv, întrucât consecințele sunt mult mai grave și doar prin implicarea părinților, școlilor, autorităților și organizațiilor de profil, putem lupta împotriva cyberbullying-ului. Desigur, un cadru legislativ riguros, alături de alte măsuri sociale nu vor conduce la eliminarea completă a cyberbullying-ului, dar cu siguranță, în timp, va determina o ameliorare a acestui fenomen specific societății informaționale.

Bibliografie:

- Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston -, Cyberbullying: Bullying in the Digital Age”, 2nd Edition;
- Velicu, A. (2014) "Bullying-ul online și offline: victime versus agresori", *Revista Română de Sociologie*, nr. 1-2, p. 19–36;

<http://www.desprecopii.com/info-id-16379-nm-Hartuirea-virtuala-a-copilului-o-problema-contemporana-de-parenting.htm>

CUM POT COMBATE PĂRINȚII CYBERBULLYING-UL

Prof. Paul Mitucă, Colegiul Tehnic Decebal

Summary

An important resource in educational programs designed to prevent and combat cyberbullying is parents. Although cyberbullying can happen anywhere in the virtual environment, the school educational environment is conducive to preventive interventions for all children involving parents and teachers. Starting from these premise, I made a presentation of how it can be identified, its negative effects as well as solutions to combat cyberbullying.

Internetul ne conecteaza, vine cu răspunsuri la întrebări, cu soluții la probleme, dar și cu metode de relaxare. De aceeași din alte sute de motive, pur și simplu, nu putem trăi fără el. La fel și copiii noștri, care de multe ori ne-o iau înainte când vine vorba de tehnologie. Și, deși a ne petrece timpul online poate fi extrem de plăcut și util, Internetul reprezintă un real pericol pentru minori.

De fapt, Internetul poate face copiilor mai mult rău decât bine. Lucru ușor de înțeles dacă luăm în calcul ce îi definește pe cei mici: lipsa discernământului și a experienței de viață, instabilitatea mental-emoțională, dar și pericolele pe care le ascunde Internetul, la care copiii sunt mai vulnerabili. Totuși, fie că vrem sau nu, Internetul face parte din universul copiilor, iar influența lui va spori tot mai mult pe viitor. Trebuie să acceptăm, chiar dacă nu ne place, că statul în fața blocului, verile petrecute la țara sau alergatul după mingi prin parc au devenit pentru copiii de astăzi activități mai puțin dezirabile. Ei sunt mai interesați de jocurile pe computer și de Internet.

Fie că folosesc un laptop, fie că sunt conectați prin intermediul tabletei sau al smartphone-ului, aceștia ascultă muzică, se uită la filme, se joacă, citesc, dar, mai presus de toate, socializează. Asta n-ar fi nicio problemă, dacă o parte dintre ei nu s-ar angaja în acțiuni de bullying îndreptate către alți adolescenți. Este posibil ca unele dintre victime și agresori pot fi chiar copiii noștri. La școală, pe strada, la locul de joacă, ei interacționează între ei, și nu de puține ori apare tendința de a-i înjosii pe ceilalți, mai întâi în glumă apoi încurajați de grup apare hărțuirea, agresiunea fizică, psihică și verbal de fapt intimidarea. Cei care recurg la toate aceste tehnici de tracasare extremă a unei alte persoane fac acest lucru din câteva motive întemeiate, în viziunea lor: pentru că au impresia că așa reușesc să capete mai multă importanță în ochii celor din jur, dar și pentru că, agresând copiii mai mici decât ei, își manifestă o aparentă autoritate și superioritate.

Totodată, hărțuirea apare din imitație, se practică la presiunea anturajului și pentru că este o probă de foc în a fi acceptat de un anumit grup, dar este utilizat și pentru ca făptașul să nu fie el însuși cel agresat. Iar de la hărțuirea fizică se trece la cea virtuală așa numitul cyberbullying ce începe să ocupe din ce în ce mai mult teren pentru că este facil, agresorul are impresia că este învăluit într-o peliculă de protecție, iar victima poate fi ridiculizată în fața unui grup mult superior numeric comparativ cu o agresiune reală.

De obicei, sub astfel de atacuri se ascund persoane în anonimat, care preferă această cale pentru că au impresia că beneficiază de imposibilitatea dezvoltării propriei identități. Totodată, sub masca anonimatului, agresorul poate căpăta curajul de a face afirmații și fapte pe care nu le-ar fi făcut în realitate, într-o confruntare directă cu cel hărțuit. De multe ori, însăși victima unui act de bullying real poate apela la cyberbullying, crezând că aceasta este singura cale prin care se poate răzbuna pe agresor.

Pentru ca părinții să poată identifica mai ușor formele de bullying virtual, atât în cazul în care au un copil agresat, dar și în cazul în care hărțuitorul este chiar copilul lor, iată care sunt manifestările acestuia:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real:

- atacuri de panică;
- scăderea stimei de sine;
- timiditate;
- coșmaruri;
- anxietate;
- lipsa capacității de concentrare;
- diminuarea puterii de învățare;
- depresie;
- suicid.

Pe lângă toate acestea, la bullying-ul virtual informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite ușor și instant în mediul online, în unele cazuri fără posibilitatea de a fi vreodată șterse. Acest lucru nu face altceva decât să agraveze orice repercusiune a bullying-ului asupra celui agresat.

Pentru că varianta ideală este ca cel mic să nu ajungă niciodată să fie o victimă a bullying-ului virtual, este recomandat ca părintele să îi expună din timp situațiile în care s-ar putea afla vreodată, din punct de vedere al relaționării online cu alții copii. Totodată, părintele trebuie să accentueze și faptul că, la cel mai mic semn de cyberbullying, copilul trebuie să ceară urgent ajutorul unui adult (părinte, învățător/profesor).

De asemenea părintele ar trebui să monitorizeze atent activitatea online a copilului său, în momentul în care observă la el un comportament suspect. Subliniați faptul că victimele nu au nici o vină, nu vor fi supuse nici unei pedepse și spuneți-le să nu le fie teamă să prezinte faptele în mod corect.

Învățați-i să nu divulge parolele de la rețelele de socializare nimănui, să nu dezvăluie lucruri intime unei persoane cu care interacționează doar online, limitați accesul copilului la internet în camera sa și instalați calculatorul într-un spațiu din casă la care să aibă toată lumea acces.

Dacă cel mic primește mesaje hărțuitoare, este recomandat să le salveze pentru a le avea ca dovadă în cazul unei confruntări cu agresorul.

În cazul în care sunteți părinte de agresor, nu încurajați sub nici o formă astfel de manifestări. Fără a amenința, încercați să-i spuneți copilului care e realitatea. Tehnologia poate permite în ziua de astăzi identificarea imediată de către autorități a celui care se folosește de astfel de practici.

Pe lângă faptul că, fiind sinonim cu hărțuirea, bullying-ul este considerat o infrațiune, bullying-uleste, în primul rând, o conduită excesivă și o lipsă de respect pentru o altă ființă umană.

Atât timp cât bullying-ul nu este tolerat în cadrul familiei, nu ar trebui sub nici-o formă tolerat nici în afara acesteia.

Să nu uităm că și agresorul are nevoie de consiliere psihologică și de ajutor, așa încât este necesar ca acesta să fie îndrumat către specialiștii care îl pot ajuta să depășească acest tip de comportament deviant.

SIGURANȚA COPILOR PE INTERNET

*Prof. Mișea Gabriela
Colegiul tehnic de Transporturi Auto
Drobeta Turnu Severin*

Internetul face parte din viața noastră de zi cu zi, realizând o multitudine de activități în mediul virtual: socializarea cu prietenii, rezolvarea temelor pentru acasă, ascultarea muzicii preferate sau aflarea informațiilor din domeniul preferat. Totuși, este foarte important să fim responsabili, atenți cu ceea ce se publică online. Cu toții încercăm să ne construim o imagine pozitivă.

Progresul tehnologic este determinat de necesitatea noastră de a comunica, de a fi mai informați, de a ne distra prin intermediul dispozitivelor tehnologice pe care le putem purta cu noi aproape tot timpul. Fiecare pas al evoluției tehnologice este imediat observat și adoptat de tânără generație. Părinții trebuie să fie bine informați despre serviciile pe care le oferă tehnologia, pentru a fi capabili să își îndrume copiii în privința modului în care să utilizeze în mod adecvat și sigur tehnologia, dar și să decidă cum să permită copiilor să utilizeze imaginii, accesul la Internet și la rețelele de socializare.

În această întrepătrundere a lumii virtuale cu cea reală, în care rudele și prietenii comunică adesea prin intermediul internetului, iar copiii își fac în mod curent temele on-line, persoanele de toate vârstele pot învăța împreună și unii de la alții, pot descoperi lumea digitală împreună. Indiferent de gradul de utilizare a Internetului sau de vârstă, fiecare are ceva de oferit pentru formarea experienței celorlalți, în înțelegerea competențelor și informațiilor necesare, în condiții de siguranță.

Când auzim expresia ”siguranță pe internet” tindem să ne gândim la copii, dar gradul de vulnerabilitate a unui utilizator nu depinde de vârstă, ci de nivelul său de informare și precauție. Putem învăța împreună, mari și mici, cum să explorăm fără riscuri lumea digitală.

Rețelele de socializare ocupă foarte mult timp din viața adolescenților și copiilor, ducând la vulnerabilitatea acestora în mediul online, în care acești copii se simt liberi, necontrolați de părinți, dornici să lege cât mai multe prietenii.

Internetul este un mediu interesant, instructiv, o lume fantastică plină de informații utile și lucruri la care toți copiii au dreptul. Dar pentru ca această lume să ofere mereu siguranță copiilor, e nevoie ca părinții să se implice alături de copii în cunoașterea noii lumi digitale. Din păcate, această lume ascunde și pericole care pot fi evitate dacă sunt respectate câteva reguli și anume: stabilirea unor reguli împreună cu părinții de folosire a calculatorului și internetului, precum și evitarea de a furniza informații personale sau despre familie.

Programele de filtrare a conținutului web și de control parental sunt folosite pentru protejarea copiilor în timpul navigării pe internet, în scopul diminuării riscului online. Aceste programe se găsesc contra cost sau gratuit și pot fi instalate pe calculatorul copiilor, pe dispozitive mobile, telefon, tabletă. Prin aceste programe se poate filtra conținutul web pe baza unor liste de adrese sau cuvinte restricționate, se poate bloca accesul la anumite site-uri, sau stabilesc un program în care copilul poate avea acces, blochează accesul la informațiile personale sau de lucru stocate pe calculator.

Cea mai importantă problemă pe care o ridică utilizarea rețelelor sociale o reprezintă protecția datelor cu caracter personal. Respectul pentru viața privată și protecția datelor cu caracter personal sunt două elemente esențiale în societatea contemporană bazată pe utilizarea tehnologiilor moderne de informare și comunicare.

Copiilor trebuie să li se explice că nu trebuie să comunice persoanelor străine informații cu caracter personal, despre ei și familiile lor, poze, adresa, numere de telefon, să fie atenți căror persoane acordă prietenia pe rețelele de socializare, ce articole și fotografii personale postează.

Mulți copii se confruntă cu fenomene de hărțuire, amenințare, insulte; aceste fenomene persistă în relațiile dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor modern. Hărțuirea cibernetică sau cyberbullyingul este un act de violență asupra copiilor, care constă în intimidarea, umilirea sau insultarea victimelor.

Elevii, părinții, școala dar și comunitatea locală ar trebui instruiți pentru a ști cum să acționeze în vederea stopării fenomenului și acordării unui ajutor eficient. Părinții ar trebui să fie în acest caz primii care să observe o modificare în comportamentul copiilor lor și să îi susțină.

Internetul este un spațiu public la care oricine are acces. Nu se postează poze sau informații personale pe internet, pentru ca alții le pot vedea. Prietenii online se pot termina, iar când se întâmplă acest lucru datele personale pot fi trimise către persoane nepotrivite.

Internetul oferă noi posibilități de hărțuire. Oamenii pot posta zvonuri, poze sau alte informații personale pe Internet sau pot trimite mesaje răuvoitoare - anonime sau sub numele altei persoane. Mesajele SMS și apelurile video deschid noi oportunități de distracție, dar în același timp de exploatare. Hărțuirea la școală se limitează la orele de școală, dar prin Internet hărțuitorul poate găsi victima la orice oră.

Nu se răspunde mesajelor supărătoare sau care conțin cuvinte sau imagini nepotrivite.

Dincolo de părțile negative ale internetului, putem utiliza această minune a tehnologiei pentru a ne instrui în domenii variate, în scopul nobile al cunoașterii și învățării.

Bibliografie

[http:// cyberbullying.org/](http://cyberbullying.org/)

[http:// sigur.info/](http://sigur.info/)

www.safernet.ro

[www.sigur.info/resurse -cyberbullying.html](http://www.sigur.info/resurse-cyberbullying.html)

SECURITATEA SI VULNERABILITATEA

*Prof. Moacă Merima
Colegiul Național Gheorghe Țițeica
Drobeta Turnu Severin*

Information security has become one of the major components of the internet. The analysts of this concept have marked a contradiction between the need of communication and connectivity, on the one hand, and the necessity of confidence, integrity and authenticity of information, on the other.

Securitatea informatica

Securitatea informatica a devenit una din componentele majore ale internetului. Analistii acestui concept au sesizat o contradicție între nevoia de comunicații și conectivitate, pe de o parte, și necesitatea asigurării confidențialității, integrității și autenticității informațiilor, pe de altă parte. Domeniul relativ nou al securității informatice caută soluții tehnice pentru rezolvarea acestei contradicții aparente. Viteza și eficiența comunicațiilor “instantanee” de documente și mesaje conferă numeroase atuuri actului decizional într-o societate modernă, bazată pe economie concurențială. Însa utilizarea serviciilor de poșta electronică, web, transfer de fișuri etc. se bazează pe un sentiment, adeseori fals de securitate a comunicațiilor, care poate transforma potențialele castiguri generate de accesul rapid la informații, în pierderi majore, cauzate de furtul de date sau de inserarea de date false ori denaturate.

Sistemele informatice sunt amenințate atât din interior cât și din exterior. Pot fi persoane bine intenționate care fac diferite erori de operare sau persoane rău intenționate, care sacrifică timp și bani pentru penetrarea sistemelor informatice. Dintre factorii tehnici care permit fisuri de securitate pot fi anumite erori ale software-ului de prelucrare sau de comunicare sau anumite defecte ale echipamentelor de calcul sau de comunicație. De asemenea, lipsa unei pregătiri adecvate a administratorului, operatorilor și utilizatorilor de sisteme amplifică probabilitatea unor breșe de securitate. Folosirea abuzivă a unor sisteme (piraterie informatică) reprezintă, de asemenea, unul din factorii de risc major privind securitatea sistemelor informatice.

În ultimii ani, în țările dezvoltate, hărțile au devenit numai un mediu de prezentare a informațiilor nu și de arhivare sau transport. Aceste ustime două funcții au fost preluate de calculatoare și de rețele de interconectare a acestora. De aceea au trebuit să fie găsite soluții pentru înlocuirea sigiliilor, stampilelor și semnăturilor olografe din documentele clasice cu variantele lor digitale, bazate pe criptografia clasică și cu chei publice. Criptografia computațională este tot mai folosită pentru contracararea problemelor de securitate informatică. Utilizată multă vreme doar pentru asigurarea confidențialității comunicațiilor militare și diplomatice, criptografia a cunoscut în ultimii 20 de ani progrese spectaculoase, datorate aplicațiilor sale în securitatea datelor la calculatoare și rețele.

Ameliorarea securității sistemelor informatice trebuie să fie un obiectiv important al oricărei organizații. Trebuie însă avută în vedere asigurarea unui bun echilibru între costurile aferente și avantajele concrete obținute. Măsurile trebuie să descurajeze tentativele de penetrare neautorizată, să le facă mai costisitoare decât obținerea legală a accesului la aceste programe și date. OCED (Organization of Economic Cooperation and Development) este unul din organismele internaționale preocupate de domeniul protecției datelor cu caracter personal, securității sistemelor informatice, politiciilor de cifrare și al protecției proprietății intelectuale.

În ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, OECD a elaborat în anul 1985 Declarația cu privire la fluxul transfrontarier al datelor. Ideea fundamentală era de a se realiza, prin măsuri juridice și tehnice, controlul direct individual asupra datelor cu caracter personal și asupra

utilizării acestora. Eforturile actuale sunt dirijate către realizarea unui cadru internațional în ceea ce privește viața personală și autonomia individuală a persoanelor (libertatea de mișcare, libertatea de asociere și drepturile fundamentale ale omului).

În domeniul sistemelor informatice, țările OECD au cerut, în 1988 secretariatului OECD să pregătească un raport complet asupra acestui domeniu, cu evidențierea inclusiv a problemelor tehnologice de gestiune, administrative și juridice. Urmare a acestui raport, țările membre au negociat și adoptat în anul 1992 Liniile directoare privind securitatea sistemelor informatice în OECD. Ele oferă un cadru internațional de referință pentru dezvoltarea și punerea în practică a unor măsuri, practice sau coerente de securitate informatică în sectoarele public și privat. Consiliul OECD recomandă revizuirea periodică a acestor reglementări la fiecare 5 ani.

Bibliografie:

1. „, *Cuvintele dor, nu-i așa?*” - E-book realizat de Romtelecom, Decembrie 2012, Editat de Mandragora;
2. I. Juvonen & Graham S. (Eds.) (2001). „*Peer harassment in school*”. New York **BE AWARE, BE SECURE.**
3. www.enisa.europa.eu/cybersecmonth
4. www.cert.ro/tag/ecsm

HOW SOCIAL MEDIA GOES HAND IN HAND WITH CYBERBULLYING

Mocan Adriana Elena
Scoala Gimnaziala Petru Dumitriu

In this day and age, not only do the regular school bullies still exist, but the bullying and harassment now extends to school children even after they get home. It is harder for children now to come home and escape from the pressures at school as "nine in ten (93%) of teens have a computer or have access to one at home." With access to a computer, kids and teens are able to easily log on to websites that put stress on them not only to conform to societal pressures, but also to their smaller scale school norms and peer pressures. A bully that may have harassed your child at lunch is now able to come home and continue to bully your child from the comfort of their own home, safely masked behind a computer screen. Whether it is through "private" instant messages, or in public view on social media websites for all to see, this bullying trend has increased in recent years. 81% of teens "agree that bullying online is easier to get away with than bullying in person."

Cyberbullying is still a fairly new phenomenon, and many law enforcement agencies, as well as schools, are working hard to establish regulations and consequences for what is appropriate and inappropriate for kids to say to each other online. Social media is an extremely open forum that a majority of teenagers' use, so it is difficult to pinpoint what to limit and what language is appropriate to use on such a boundless interface. Of the 85% of youths ages 13-17 using social networking accounts, 33% of them have been actual victims of cyberbullying. It is believed, though, that more than half of cyberbullying victims do not report their abuse to anyone, so this number may very well be higher than actually reported.

Social media is a dangerous platform not only for instigating or being a victim of cyberbullying, but also for being a standby of the harassment. "95% of social media-using teens who have witnessed cruel behavior on social networking sites say they have seen others ignoring the mean behavior; [and] 55% [of those] witness this [type of behavior] frequently." Sometimes being an onlooker to

cyberbullying may be just as harmful as being the actual bully. Unfortunately, with the increase of the number of social media websites and access to them, it is getting easier and easier to become an onlooker of such a tragic new "trend." Social media only increases the pressures already put on adolescents and teens by mainstream media and their peers at school. Whereas before the surge in popularity of social media websites happened, teens were not necessarily surrounded by these pressures around the clock. With social media platforms accessible at home, on laptops, tablets, and cell phones, these pressures are only getting exponentially larger.

DEFINIREA FENOMENULUI

În ceea ce privește cyberbullying-ul, după cum sugerează și denumirea, se referă la o formă a hărțuirii tradiționale, manifestată însă la nivel informatic, prin intermediul internetului și altor tehnologii moderne. Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel: "Cyberbullying-ul implică utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane." O altă definiție a cyberbullying-ului se referă la „diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane.” Totodată, conform site-ului www.stopcyberbullying.com, termenul de cyberbullying se folosește doar atunci când părțile implicate sunt copii sau adolescenți, în cazul adulților folosindu-se termeni distincți, precum cyber-harrasment sau cyberstalking.

CONSECINȚELE ACESTUI FENOMEN

Consecințele manifestării cyberbullying-ului pot fi încadrate în 3 categorii:

- Efecte la *nivel social*:
 - diminuarea dorinței de a comunica și socializa, atât în mediul online, cât și în viața reală, motiv pentru care unele victime pot alege să se izoleze de societate
 - comportament necorespunzător în societate, victimele putând acționa agresiv sau prezenta complexe a căror manifestare inhibă socializarea
 - absenteismul – copiii sau adolescenții agresați în mediul virtual refuză să meargă la școală pentru a evita întâlnirea cu unui colegi, care au vizualizat sau citit mesajele denigrante distribuite pe internet de agresor
- Efecte la *nivel emoțional*:
 - comportament agresiv sau depresie, cauzate de reacțiile celor din jur la postările agresorului cu privire la victimă
 - frică și anxietate, determinată de impresia victimei că este urmărită permanent de agresor sau că urmează un nou atac la adresa sa
 - îmbufnare – adolescentul este mereu nemulțumit și supărat, refuzând să participe la activități de grup sau cu caracter social
- Efecte la *nivel fizic*:
 - rănirea fizică pricinuită de agresorul cu care victima s-a întâlnit ulterior
 - sinuciderea – în anumite cazuri extreme, victima, izolată și refuzând să ceară ajutor din exterior, recurge la a-și lua viața, fie din convingerea că este singura modalitate

de a opri agresorul, fie pentru că nu mai poate să îndure tratamentul abuziv al agresorului sau reacțiile celor din jur.

Cu toate că se aseamănă cu hărțuirea propriu-zisă, hărțuirea în mediul online poate înregistra o gravitate mai mare, din cauza faptului că agresorul se află sub protecția anonimatului, săvârșind acțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis. Astfel, victima devine mai ușor de exploatat, informațiile online persistând suficient de mult timp încât să își atingă scopul. Abuzul este invaziv, periclitând viața personală a victimei în toate mediile în care aceasta se manifestă: acasă, la școală, online sau offline. Agresorul subestimează uneori efectele acțiunilor sale, considerând totul o simplă distracție. Totuși, pentru victimă agresiunea se poate dovedi fatală.

CYBERBULLYING ȘI SOCIAL MEDIA

La nivel european, România se situează pe locul 3 în clasamentul celor 42 de țări în care a fost investigat fenomenul, potrivit unui raport al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), cu 17% dintre copiii de 11 ani care au recunoscut că au agresat alți elevi cel puțin de trei ori în luna anterioară, proporția celor cu vârsta de 13, respectiv 15 ani, fiind de 23%. Cele mai noi date procesate la nivelul Ministerului Educației Naționale (MEN) pentru anul școlar 2014-2015 vorbesc despre 18.783 de cazuri de violență la nivel național.

Cyberbullyingul este forma bullyingului care implică utilizarea tehnologiei în comunicare: e-mail, telefon, blog, website, folosindu-se toate aceste mijloace pentru agresarea și defăimarea victimei. În cadrul acestui fenomen ne împărțim între victime, abuzați și spectatori.

Cyberbullyingul nu se referă la cineva care nu împărtășește părerea ta în mediul online legat de un subiect, ci te jignește constant, intimidează, defăimează și critică ori de câte ori are ocazia. Conform lui Willard (2006), denigrarea este realizată prin trimiterea unor conținuturi și mesaje umilitoare, nemiloase și/sau false și răspândirea lor, în timp ce mascarada reprezintă acea acțiune prin care agresorul se preface a fi victima, postând informații private și imagini umilitoare, ce face ca victima să fie umilită și pusă în pericol. Excluderea presupune realizarea unor acțiuni specifice, menite să izoleze și să excludă victima de pe grupurile online. De data aceasta, arena de luptă este mediul online, cel în care petrecem tot mai mult timp.

Persoana care face aceasta în mod constant trebuie blocată, îi blochezi numărul sau accesul la contul tău fără ezitare. De asemenea, există un cadru legislativ pentru a fi amendați cei care întreprind astfel de activități. Scoți la imprimantă conversația, amenințările sau injuriile constante și mergi cu ele la poliție.

O metaanaliză realizată de Moore în 2017 indică proporțiile la care cyberbullyingul afectează victimele. Copiii și adolescenții se vor confrunta cu probleme ca depresia, anxietatea, fobia socială, stres posttraumatic, autorâniri fără intenție suicidală, intenții și tentative suicidale – de trei ori mai posibil suicidul la persoanele hărțuite și de patru ori mai posibil la cele care au suferit un bullying sever, probleme legate de abuzul de substanțe interzise, cu alte probleme de sănătate de natură somatică (creșterea riscului de afecțiuni stomacale, somn problematic, dureri de cap, amețea-lă, dureri de spate, creșterea în greutate și obezitate, probleme legate de comportamentul sexual – sarcini adolescente, comportament sexual riscant, probleme generale legate de igienă), probleme academice și dificultăți de socializare (rezultate academice slabe, singurătate, satisfacție generală legată de propria viață scăzută, calitate scăzută a vieții personale).

Vreau să accentuez că realitatea hărțuirii din mediul online nu e o joacă, ci o problemă care se preconizează că va face tot mai multe victime, de aici programele de prevenție care urmăresc să transforme spectatorii în apărători ai victimelor.

Nu ezitați să cereți ajutor dacă sunteți o victimă a cyberbullyingului... iar dacă sunteți un spectator, treceți în tabăra apărătorilor victimei!

BIBLIOGRAFIE

- W.M. Craig, D.J. Pepler, Understanding bullying:from research to practice, Canadian Psychology, 2007
- <https://kids.kaspersky.com/cyberbullying-facts>
- Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston ,, Cyberbullying: Bullying in the Digital Age”, 2nd Edition
- <https://www.meganmeierfoundation.org/cyberbullying-social-media.html>
- <http://www.kidslivesafe.com/child-safety/social-media-and-cyberbullying>

CYBERBULLING-UL ȘI IMPACTUL ACESTUIA ASUPRA SOCIETĂȚII

*Prof. Mușat Alina
Colegiul Național Pedagogic “Șt.Odobleja”*

Cyberbullying or **cyberharassment** is a form of bullying or harassment using electronic means. It has become increasingly common, especially among teenagers. Harmful bullying behavior can include posting rumors, threats, sexual remarks, a victims' personal information, or pejorative labels (i.e., hate speech). Bullying or harassment can be identified by repeated behavior and an intent to harm. Victims may have lower self-esteem, increased suicidal ideation, and a variety of emotional responses, including being scared, frustrated, angry, and depressed. Cyberbullying may be more harmful than traditional bullying.

Agresiunea pe Internet, numită și **agresiune online** sau **cyberbullying**, este hărțuirea cu ajutorul calculatorului sau a telefonului mobil. Hărțuirea are loc pe bloguri, pagini personale, forumuri, e-mail, SMS,MMS, agresiunea având uneori loc prin încărcarea unor poze sau imagini video pe Internet fără a ține cont de dreptul la viața privată a victimei.

Hărțuirea pe internet este un fenomen complex, având mai multe forme de manifestare. Conform site-ului inițiat de Kaspersky4 pentru siguranța copiilor pe internet, „Kids safety by Kaspersky”, există zece tipuri de cyberbullying, și anume:

- 1) **Gossip** (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictiv
- 2) **Exclusion** (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții
- 3) **Harassment** (hărțuire, sâcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului

- 4) **Cyber stalking** (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescentților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic
- 5) **Trolling** (întărâtare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită
- 6) **Comments** (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet
- 7) **Dissing** (insistență abuzivă) – postari sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzului lor de a comunica
- 8) **Fake profiles** (profiluri false) – profiluri create de către agresorii pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane
- 9) **Trickery** (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice
- 10) **Fraping** (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiva atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei Pe lângă cele 10 tipuri de hărțuire online, profesorul de psihologie Robin Kowalski de la Universitatea Clemson identifică alte două modalități de manifestare a cyberbullyingului
- 11) **Happy slapping** (înregistrarea video a atacurilor) – presupune ca agresorul să filmeze victima în timpul atacului și să distribuie clipul video altor persoane, pentru a-l vizualiza și comenta, în acest fel sporind gradul de umilință la care este supusă victima
- 12) **Sexting** – distribuirea de materiale pornografice minorilor utilizând mijloace electronice de comunicație.

În ciuda dificultăților, societatea trebuie să adopte măsurile necesare pentru a încerca să prevină hărțuirea cibernetică. Unele dintre strategiile recomandate sunt:

- Explicați-le copiilor despre modul în care informațiile online pot fi folosite și distribuite la nivel global
- Identificați și explicați riscurile care privesc schimbul de informații online
- Informați copiii despre impactul pe care îl poate avea un timp prelungit petrecut online asupra lor și a celorlalți
- Utilizați controlul parental, mai ales prin configurarea dispozitivelor copiilor în acest sens, în special în ceea ce privește setările de confidențialitate
- Fiți conștienți de „masquerading” – utilizarea unei identități false pentru a hărțui persoane în mod anonim. Recent, au existat numeroase cazuri de utilizare a identității celebrităților pentru a atrage atenția copiilor.

Bibliografie:

<https://www.stopbullying.go>
Confronting Cyber-bullying

CYBERBULLYING –A MODERN TYPE OF VIOLENCE

*Prof. Elenys-Mihaela Mușat
Școala Gimnazială Ruginești
Jud. Vrancea*

Cyberbullying, also known as cyberharassment, is a new form of violence. The term came together as a result of online violence that takes place over digital devices. Mobile phones, laptops and tablets have become the perfect means of conducting harmful behaviour especially among teenagers.

This new type of online violence includes sharing personal information about another person with the purpose of causing humiliation. It is also linked with posting, sending or sharing negative or false content about different people that we might not even know. This negative trend has also spread through online games, as it is easier to target specific age groups.

If we were to make a list of the most common places where this type of bullying occurs, we could mention the most frequently used online platforms/social media, Facebook and Instagram that are very popular among people in Romania. Other means of inflicting online violence are text messages, emails, video calls and game chat rooms.

The negative content that people tend to post online leads to denigration, with the purpose of damaging reputation and friendships, or in order to intentionally exclude someone from an online community. These actions can be seen as threats by the victim, who does not want any further contact with the sender. Because everything happens online, on the internet, the negative information spreads quickly and the person becomes subject of ridicule, being discredited and humiliated in front of hundreds, maybe thousands of people, including friends and family members.

In other situations, online harassers disclose their victims' personal information, like phone numbers and home addresses. The worst part of this is that cyber bullies are usually anonymous and it is very difficult to catch and punish them for their behaviour.

In order to prevent this online violence, throughout the world there are different states that explicitly include electronic forms of communication within stalking or harassment laws. Nowadays, online violence is treated more seriously than physical violence.

There have also been created certain applications for smartphones which allow the user to report online bullying. The programme asks questions about the place and time of the incident, as well as the way in which bullying happened. This idea was developed by a group of teenagers in the USA and put together in an application called *BOB – Back Off Bully*.

As teachers we can also contribute to online safety. Through educational partnerships, or different prevention programs, students can learn about online threats and how to protect themselves. They should be taught not to disclose personal information to strangers and not to engage in different conflicts online. Children need to be aware that it is not their fault that sometimes people try to harass them online, because some cyberbullies do not need a reason for behaving in a certain way, they just like making fun of others, no matter the suffering they produce.

The age of victims has become lower and lower. Children from primary schools report that they have been bullied online by their fellows, or other children they have met online. Regardless of gender, both boys and girls are victims of online harassment, because the only reason of cyberbullying is to intimidate, embarrass and make threats hiding behind a computer screen and observing the consequences of their mischievous actions.

In order to avoid becoming victims of cyberbullying we should always be careful when making friends online. We should never disclose personal information about oneself, never open unidentified or unsolicited messages, always log out of online accounts if we use another computer,

think twice about the things we post online (especially personal photos), setup privacy controls on social media, for example. We should not disclose our personal profile to everyone; regularly search our name in different search engines to see which information about us appear online. We also have to protect our password and never give it to anyone.

It is also important to raise awareness about this phenomenon by any means we can. If we want to make a difference, we should start with ourselves. Treat others how we would want to be treated.

Don't be a cyberbully yourself and the world is one step closer of becoming a better place.

Bibliography:

1. <https://www.stopbullying.gov/cyberbullying/what-is-it/index.html>, retrieved March 13th, 2018
2. <https://cyberbullying.org/Top-Ten-Tips-Teens-Prevention.pdf>, retrieved March 13th, 2018
3. <https://cyberbullying.org/>, retrieved March 13th, 2018

CYBERBULLYING AND SOCIAL MEDIA

MUȘAT SIMONA-MARILENA

Școala Gimnazială „Petru Dumitriu” Orșova, județul Mehedinți

One of the biggest things that people of online communities tend to overlook is the fact that words do hurt. Although these things that are hurtful are not being said online, saying them online can amount to just as much hurt and maybe even more. I have been a witness and a victim to cyberbullying and have seen the effects that it can have on the victims and overall online communities that play a part with it. Cyberbullying is easily seen and more accessible on social media sites just because of the social freedoms that the sites allow us to have. I hope that in the future, social sites can find some way to automatically delete any type of cyber-threatening posts; I would love to do all within my power to try to stop the online bullying that occurs. In this post I will talk about why cyberbullying should be stopped, it's effects on social sites, methods that could be taken in order to prevent it.

What is Cyberbullying?

I'm sure everyone is familiar with what cyberbullying is, but in case anyone is unfamiliar with it, I will define it. According to stopbullying.gov, cyberbullying is bullying that takes place over digital devices like cellphones, computers, and tablets. If you were thinking that cyberbullying is only on websites, than you may have to broaden your mind. Everyday, people around the world are faced with bullying in general, and it is one of the leading causes in suicides. Studies on <http://www.bullyingstatistics.org/content/cyber-bullying-statistics.html> state that over half of adolescents and teens are faced with cyberbullying, and that the same amount have engaged in cyberbullying. Of that huge percentage that were cyberbullied, there are about 4,400 cases of individuals that have committed suicide because of such. In my opinion one death is way too many, but the 4,400 cases truly disgusts and saddens me. It is still such a surprise to me that our government hasn't made better laws or protections to victims who are faced with cyberbullying. Many people can agree that cyberbullying should be stopped because it is just plain "mean", but there are many different reasons in my opinion for why it should be stopped. For this posts purposes, social media cyberbullying should be stopped because it is wrong and it is in the main eye of the public. When I was faced with cyberbullying, I was humiliated not just because of what was said but because of who may have seen it. In today's society, we are very technologically advanced

and we have devices that can save everything that is being said or seen forever; even if you delete it. With these type advancements on devices, majority of these cyberbullying incidents are being screenshotted, saved, and sent out to many people. With websites such as Twitter, you don't even have to follow people to see the "drama", or really anything in general; you have the option to make your page private, however, there are few people on the Twitter community who follow this. Those who have committed suicide because of websites.

Social Media's Impact on Cyberbullying

The uprising of social media has become one of the biggest technological advancements. An example of this tremendous rise is on <http://www.pewinternet.org/fact-sheet/social-media/>. The source states that daily almost 76% of Facebook's users use the website daily. The significance of this is that Facebook actually have 2.07 billion active users and counting on its website. This statistic as a whole pretty much gives an inference about social media's impact. I think that it is quite amazing that communicating with others and having the urge to want to post things has brought a lot of us together; more than we may have ever imagine. However, when a lot of people come together and are all of different races, ethnicities, and even gender, there is bound to be problems. One of those biggest problems being how we communicate with each other. When being online, I think that many people gain confidence that they may not have had before because social media allows us to hide things about ourselves. I will always commend the fact that social media has given a voice to everyone; even those whom may feel like they are unheard. Unfortunately, when it comes to allowing everyone to post what they may want, you may sometimes come across the pages or people who are negative; and that's how cyberbullying occurs. Since I am active on social media sites, I cannot exclaim any further about the amount of negative things that I see on a negative basis. Of course, I am sure that the primary intentions of making social media sites was to connect with others and gain stronger connections with everyone around the world. But, sometimes I believe that it does more negative damage than positive things. For example, for many of the young people on social media (those in elementary or middle school), I believe that it brings more negative damage than positive. To begin with, I think that social media exposes young children to too many things that they may not understand. I was always told that children are like sponges, so that you must watch what you say around them. Well, the analogy of young children and sponges applies to social media. I think that social media can negatively affect young children because it allows them to see a lot of their friends or classmates lives while they are still immature. For example, if a student has a bully in the classroom (which is common), it is not unlikely for them to bully online as well. Children, especially bullies, being exposed to this much freedom can negatively affect them. I think that social media enables many people to bully without any type of consequence.

What we can do to help Cyberbullying

There are many different opinions and statements about what people think should be done to stop cyberbullying; however, I don't believe that there are many successful options that could be used. For example, <http://www.safeteens.com/tips-to-stop-cyberbullying/>, states that people should avoid it and maybe just block the person, but that does not always work. In fact, many people who engage in cyberbullying make it their mission to do whatever it takes to harm the other person. Personally, I believe that the most evident way to put a halt down on cyberbullying is if these websites take some accountability themselves. I believe that there should be many people hired for these social media sites that can filter out certain things. If these sites really cared about the people affected by these matter, they would try to put their best foot forward by stopping a lot of it. Once the bully's begin to see that these websites are cracking down on the negativity, it would help the problem. Although I know that cyberbullying will probably never end all together, I think it is very impactful to try to limit as much of it as can be. In the future, I hope that many of the owners and corporate executives see that this is a problem and want to help put forth an effort. I know that if there is anyway that I can help, I will do so.

Parents' Responsibility

In most cases of cyber-bullying, parents reject the accusations that their children could perpetrate such heinous acts. The father of one of the girls accused of bullying Rebecca Sedwick claimed that “none of it is true... my daughter’s a good girl and I’m 100 percent sure that whatever they’re saying about my daughter is not true,” despite the proof the Sheriff claims to possess. While I’m happy to see that Lakeland’s sheriff has charged the girls who allegedly bullied Sedwick, what consequences, if any, will their parents face?

What role have the parents of bullies played in these cases? Why are parents giving young children smart phones with 24/7 access to social networks? More importantly, why are they not diligently monitoring their kids’ online activity? Pre-teens typically don’t have the funds or ability to purchase Internet-enabled devices or authorize Internet and mobile contracts for access to social networks. If parents are going to provide such access to their children, they must be held accountable for their online activities, including cyber-bullying.

Bibliography

<https://www.hastac.org>

<https://www.huffingtonpost.com>

IDENTITATEA, REPUTAȚIA ONLINE ȘI SIGURANȚA PE INTERNET

*Nume: Ileana Mustacel
Scoala: CTTAUTO , Dr.Tr.Severin*

„De la crearea unui cont pe un anumit site am început să primesc nenumărate mail-uri din partea unor impostori care aveau o adresă similară cu cea de la care am primit contul. Am căzut în plasă fără să observ prezența unor mici gafe de genul consoane dublate sau lipsa unor vocale în link-ul trimis pe email. Am realizat acum că totul a fost un atac de phishing pentru a-mi sustrage datele.” (Sebastian – 17 ani)

Identitatea digitală este o parte importantă a securității online, fiind strâns corelată cu modul în care este respectată confidențialitatea datelor personale. De fapt, scopul securității online este de a proteja informația privată împotriva accesului neautorizat, distrugerii sau alterării, iar păstrarea confidențialității reprezintă protecția atributelor, preferințelor și a datelor asociate cu o identitate împotriva dezvăluirii și răspândirii acestora în mediul online. Rețelele sociale (Facebook, Twitter, LinkedIn etc.), mai populare în rândul adolescenților și tinerilor decât printre adulți, au creat un spațiu nelimitat de proliferare a datelor personale pe Internet. Utilizatorii de Internet dispun în prezent de tehnologia necesară pentru a-și exprima, construi și administra propria identitate digitală, constituită din informațiile postate pe conturile personale sau ale terților de pe rețelele sociale, din contribuțiile de pe blog-uri, forumuri sau website-uri și din urmele lăsate prin simpla navigare pe Internet (log-uri, cookie-uri, phishing). Principala particularitate a mediului online este că o informație (text, imagine) postată la un moment dat poate fi regăsită și consultată de oricine chiar la câțiva ani după difuzare. Astăzi, se vorbește din ce în ce mai des de reputația online a utilizatorului. Îngrijorarea este cauzată de faptul că numeroase informații personale sunt postate online, în mod special, pe rețele de socializare, creând în timp adevărate identități digitale. Interesul pentru reputația online ca expresie a identității digitale a utilizatorului de Internet a pornit de la numeroase situații în care informații confidențiale, uneori compromițătoare, au

afectată viața profesională a unor tineri. Un caz celebru este cel al lui Connor Riley, 22 ani, tânăr absolvent al Universității din Berkeley, acceptată pentru angajare de către compania Cisco. La ieșirea din sediul companiei, Connor Riley a trimis următorul mesaj prietenilor pe Twitter: „Cisco mi-a oferit un loc de muncă! Acum trebuie să pun în balanță utilitatea unui salariu gras și faptul că urăsc munca pe care trebuie să o fac”. Neglijența în administrarea contului de Twitter a făcut ca mesajele lui Connor Riley să fie publice și nu adresate doar prietenilor săi, astfel că recrutorii companiei Cisco l-au putut citi. Evident, locul de muncă nu mai era valabil pentru tânărul utilizator de Twitter. Problema confidențialității și securității pe Internet nu privește doar informațiile personale pe care alegem să le publicăm online ci și informațiile obținute de către alte persoane prin intermediul unor sisteme nu întotdeauna transparente. Într-adevăr, mult dintre activitățile desfășurate pe Internet, de la comerțul electronic până la participarea la grupuri jurnalistice, sunt caracterizate de colectarea de date personale ale utilizatorilor. Această colectare poate avea loc într-un mod explicit printr-o cerință dintr-un formular electronic, sau într-un mod secret prin intermediul log-urilor și cookie-urilor. În cazul colectării explicite, utilizatorul i se cere să completeze un formular cu datele personale, în schimbul unor servicii gratuite; această informație este apoi catalogată și utilizată deseori în scopuri comerciale. În acest caz, colectarea de date este reglementată prin legile în vigoare în diferite țări. Informațiile personale însă, sunt de obicei colectate fără știrea utilizatorului prin intermediul unor log-uri, cookie-uri și metodei numite phishing. Log-uri (jurnale de sistem) Log este un fișier care asigură jurnalizarea tuturor activităților unui sistem informatic sau ale unei rețele. Scopul său principal este de a ajuta administratorul de rețea sau tehnicianul să identifice erorile din sistem sau rețea. O altă întrebare a acestor fișiere poate consta în spionarea utilizatorilor și obținerea datelor/ informațiilor acestora.

Cookie-uri

Un alt instrument folosit pentru detectarea urmelor lăsate de utilizator în sistem este cookie-ul. Acestea sunt fișiere care înregistrează obiceiurile online ale utilizatorului și pot avea mai multe utilizări. Spre exemplu, un administrator al unui site îi poate recunoaște pe cei care vizitează site-ul, controla frecvența vizitelor și apoi poate personaliza site-ul în funcție de gusturile utilizatorilor.

RISCU ȘI PRUDENȚA ÎN JOCURILE VIRTUALE

*Prof. Nane Gina/Prof. Anton Veronica
Grădinița cu P.P. Nr. 17 Vaslui*

THE RISK AND PRUDENCE IN VIDEO GAMES

We appreciate that those children captivated by the video games do not interact with their family, just to interact more and more with the heroes from the games, identifying themselves as heroes. Replacing the real life interaction with the family with the virtual world generates emotional affection with the video game. Causing confusions between virtual emotional values and real emotional values.

O practică, destul de confortabilă pentru părinți, oferă copiilor (preșcolari și școlari mici) accesul extins (2-3 ore pe zi) la jocuri virtuale, pentru a le menține interesul în zona de „securitate” a casei (familiei).

Captivați de jocurile virtuale, copiii înlocuiesc ocupațiile reale cu interacțiunile virtuale, participând intens emoțional la jocurile virtuale. Dar, ceea ce pare a-i elibera pe părinți din interacțiunea reală cu copiii reprezintă tocmai o „capcană virtuală” cu „riscuri reale” de perturbare a atitudinilor socio-emoționale la copii. Atașamentele emoționale ale copiilor în raport cu jocul

virtual favorizează transferul replicilor, atitudinilor, valorilor emoționale în lumea reală, cu relații reale.

Se induce astfel un „surogat virtual” în educația emoțională a copiilor ceea ce trebuie să constituie pentru părinți și educatori un semnal de prudență și control asupra jocului virtual al copiilor.

Reproducem în mod ilustrativ dialogul de joc între doi băieți de la grădiniță de grupa mare (Rv: 5 ani și 8 luni: Rs: 5 ani și 7 luni).

Într-o ședință de consiliere în pereche, băieții sunt puși în situația reală de joc, cu jucării reale pentru construcții „lego”. La începutul jocului ei construiesc în cooperare o casă, un garaj, o secție de poliție. Atitudinile de joc sunt de comunicare, completare, interapreciere și reglare de conduite. După primele 7 minute de joc cu piesele reale, băieții „devin personaje” din jocurile virtuale, binecunoscute lor: Rafael și Roblox. Redăm replicile și atitudinile de joc pentru a ilustra transferul atitudinilor emoționale din jocul virtual în mediul social real.

„- Îl știi pe ăla cu moartea, cu coasa? Eu nu știu să-l chem. Știu că-ți dă una în față de ești mort!

-Pui „bedrag” în față și l-am chemat!

-Știi cum a făcut Rafael, că i-a dat viață. Arunca scheleți, a distrus totul !

-Dar cum chemi creatura ?

Ăla care te atacă nu poți să-l bați, este prea repede!

-Tu ești monstrul, și cum te chem ?

-Faci ce construcție vrei tu și mă chemi!

-Cum este comanda să vii ?

-Dă-ți „kipiventri”și „truck” stai acolo!

-Stai să intru în portal!

-Cum te cheamă să-și dau un T.P.!

-Eu sunt Asia SIM.

-Mă duc în „eder” mă teleportez!

-Ți-ai făcut portal, sau ce?

-Au intrat zombii în portal și m-au omorât deja!

-Bine, dau T.P. să te salvez!

-Mă duc pe lumea normală, sau....?

-Intru pe portal, acolo e mașina mea!

-Te rog să dai T.P. Gata!

-Hai, teleportează-te mai repede! Eu mă duc la etajul 2, că aici sunt porci!

-M-a aruncat în altă versiune, în lumea normală!

-Am căzout în „eder”. Ederul este sub noi, nu ai nevoie de portal!

-Enumeră comenzile: „kiper” „killer”!

-Hai să facem o casă aici, să spargem un „spaner” și punem astea „invizibile”!

-Eu apăs butonul și merg direct în lumea normală!

-Te-ai dus fix în „eder” speriatule!

-Acum ai un portal adevărat, aruncă-te în portal! Am câștigat, ne batem cu zombi!

-Nu mai merge portalul, s-a posedat, îl arunc în apă!

-Așa nu merge, hai să ieșim!”

Deși jocul băieților utilizează jucării reale, simbolistica jocului este transferată prin memorie și reprezentare din jocurile virtuale, binecunoscute și frecventate zilnic de către copii. Transferul ludic susținut prin bucuria jocului și identificarea cu eroii virtuali tind să preia locul jocurilor reale iar atitudinile emoționale din jocurile virtuale și replicile personajelor, cuceresc comunicarea și limbajul oral în joc (fără discernământ critic).

Noi nu negăm și nu ignorăm rolul instruirii copiilor în spațiul virtual, dar susținem condiții de învățare dirijată și prudență asupra impactului socio-emoțional la vârstele mici (preșcolari și școlari mici).

Bibliografie:

1. Cerghit I: „Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii. Ed. Polirom, Iași, 2008;
2. Dumitru AL.I: „Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice. Ed. Polirom, Iași, 2008;
3. Vrășmaș Ec.Ad: „Consilierea și educația părinților. Ed. Aramis, Buc. 2002 .

METODE DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A SECURITĂȚII ÎN MEDIUL ONLINE

*Prof. Neacșu Simona
Școala Gimnazială Constantin Negreanu*

Today`s society imposes the dependence on systems and informational systems and a subject which becomes more and more important all over the world refers to the problems of digital security.

In today`s digital world most of the people can`t imagine their lives without a computer. It occupies most of our time because of its diverse ways of using it. Social networks are like a drug for the young people and teenagers who spend more time in the virtual life than in the real life.

So, this is a matter of the most importance of our century and we should take some time to reflect on it.

Societatea actuală impune dependența de sisteme și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea.

În era digitală, majoritatea oamenilor nu-și pot imagina viața fără calculator. Prin diversele sale opțiuni, el acoperă cea mai mare parte din timpul nostru. Rețelele de socializare sunt ca un drog pentru tineri și pentru adolescenți, care petrec în lumea virtuală mai mult timp decât în viața reală. Deci, aceasta este o problemă stringentă a secolului nostru care necesită o atenție deosebită.

Nu doar timpul irosit pe rețelele de socializare trebuie să ne pună în gardă, ci și și vulnerabilitatea adolescenților. Dacă în viața reală, ei sunt protejați și controlați de părinți, în mediul online, încearcă să scape de tutelă, căzând ușor sub influența persoanelor necunoscute. Oricine poate să-și ascundă identitatea pe rețelele de socializare, fapt ce trebuie atragă o atenție sporită înainte de a începe conversația cu o persoană necunoscută.

Desigur, copiii nu văd în asta un pericol, ci din contră, o posibilitate de a-și deschide sufletul și de a divulga o parte din secretele sale. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei, faptul că acel copil stă în casă este un garant al protecției. Părinții consideră că cele mai periculoase efecte ale utilizării în exces a calculatorului constau în îmbolnăvirea ochilor sau a spatelui, ignorând faptul că pot fi efecte mult mai grave, cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet.

Se impune, în astfel de circumstanțe, cunoașterea câtorva metode de îmbunătățire a securității în rețele sociale

Securitatea rețelelor sociale începe cu parola. De obicei neglijată de utilizatori, această înșiruire de caractere este unul dintre lucrurile cele mai dorite de hackeri. Uneori, treaba lor nu este atât de dificilă precum s-ar crede, după cum arată și topul celor mai "înspăimântătoare" parole din 2012. Acesta include parole mai vechi precum "password", "123456", dar și cuvinte ca "jesus" și

“ninja”, nou intrate în clasament. O parolă puternică ar trebui să conțină litere mici, litere mari, cifre și caractere speciale (!@#%\$&*() +!~=\|'{}[]:~<?>?..), să aibă cel puțin 8 caractere, să fie schimbate cu regularitate (la cel puțin 6 luni) și să nu fie divulgată în niciun fel altor persoane. Trebuie să se evite folosirea unor informații personale precum zilele de naștere, numele animalelor de companie sau numele de dinainte de căsătorie al mamei. Acestea sunt ușor de găsit prin tehnici de inginerie socială sau din simple căutări pe rețelele sociale. De asemenea, nu e indicat să se folosească aceeași parolă de la un cont la altul și e bine să existe o parolă puternică la toate serviciile online utilizate. Răufăcătorii îi tentează pe utilizatori cu opțiuni pe care rețelele sociale nu le au, de exemplu, posibilitatea de a vedea cine le-a urmărit profilul, care pe Facebook nu există din motive ce țin de protejarea vieții private. Fiecare persoană trebuie să fie la curent cu noile opțiuni introduse de rețelele sociale și să nu aibă încredere în nicio aplicație promovată înaintea unei lansări oficiale. E recomandată o atitudine sceptică și față de falsele promoții cu gadget-uri, bilete de avion sau bilete Disney care nu sunt publicate pe paginile oficiale ale companiilor.

Un alt sfat dat utilizatorilor ar fi să-și actualizeze atât soluția antivirus, cât și sistemul de operare și aplicațiile folosite. Virușii devin inutili atunci când întâlnesc o soluție de securitate cu actualizările la zi. În caz că ajung în sistem, ei caută vulnerabilități pe care să le exploateze și care sunt ușor de găsit în software-ul piratat și neactualizat

Pe Facebook, utilizatorii se pot proteja de amenințările apărute cu aplicația gratuită Bitdefender Safego, care le scanează timeline-ul și îi protejează de cele mai noi amenințări informatice, spam, phishing și malware, dar și de supra-expunerea datelor personale. Utilizatorii nu trebuie să dea click pe mesaje care, deși par fotografii, sunt fișiere executabile. Chiar dacă par că sunt transmise de prieteni, astfel de mesaje pot instala la descărcare un software periculos ce oferă atacatorilor control asupra calculatorului infectat. Executarea unui astfel de fișier (cu extensia ‘.exe’) este periculoasă în general, indiferent că este primit de la prieteni sau de la persoane necunoscute, prin intermediul programelor de mesagerie instantă (Facebook, Yahoo Messenger etc.) Toate rețelele sociale au o serie de opțiuni de securitate ce pot fi ajustate. Pe Facebook, de exemplu, informațiile sunt publice de la sine, la fel ca întregul profil. De curând, compania a lansat un nou serviciu care ajută la căutări mai bine agregate și care poate returna rezultate precum "prieteni care urmăresc emisiunea X", dar și "vegetarieni din orașul meu care iubesc brânza". Utilizatorii pot preveni apariția lor în rezultatele noului Graph Search dacă își ajustează setările de securitate și modifică statutul "like-urilor" din public, în privat. Totodată, este importantă securitatea navigării în browser, ca metodă de prevenție a atacurilor de tip phishing. Se tastează direct adresa site-ului rețelei sociale și se verifică dacă există o conexiune sigură (https), acolo unde este posibil. Conectarea de pe rețele Wi-Fi publice și nesigure trebuie, de asemenea, evitată. Trebuie luate în calcul riscurile care există, atunci când o persoană menționează pe FourSquare, Twitter sau Facebook, locul unde se află. Un check-in nu le spune doar prietenilor unde este aceasta, ci și hoților, care află cu această ocazie și locul unde nu se gasește: acasă. Natura publică a platformei Twitter face ca securitatea informațiilor să fie mai greu de controlat. Autentificarea în doi pași ajută, totuși, utilizatorii să fie siguri că ei sunt cei care își accesează contul, și nu hackerii. Prin această metodă, se trimite un cod de verificare către telefon, așa că doar cineva care are acces și la telefon, și la parolă se poate conecta la contul de Twitter. Pe Pinterest, toate informațiile pe care le împărtășește cineva devin imediat publice. Din fericire, există setări care pot ascunde detaliile și fotografiile în secțiunea de vizibilitate. Selectând opțiunea “Ascunde profilul Pinterest de motoarele de căutare” se poate ține board-ul Pinterest departe de căutările publice. Pe Google+, oricine poate urmări un alt utilizator fără a-i cere acordul. De aceea, este bine ca mesajele să fie private și să se schimbe setările pentru diferitele “cercuri” de cunoștințe. Ca rețea socială profesională, LinkedIn poate părea un loc mai sigur în care să fie stocate informațiile personale. Totuși, platforma are și ea vulnerabilități, suferind, la un moment dat, un atac cibernetic de proporții, prin care s-au furat peste 6,5 milioane de parole. Utilizatorii LinkedIn sunt cel mai adesea supuși valurilor de spam, dar și

ingineriilor sociale. Ei trebuie să fie foarte atenți la persoanele pe care le adaugă în cercul de conexiuni, pentru că unele profiluri pot fi false.

În concluzie, securitatea rețelelor sociale și controlul parental în mediul online sunt lucruri care sunt la îndemâna utilizatorilor obișnuiți, iar utilizatorii trebuie să fie informați asupra riscurilor la care se supun în momentul aderării la astfel de platforme de socializare. Pentru că tehnologia evoluează odată cu noi, avem la dispoziție și aplicații gratuite sau contra-cost care ne pot ajuta să ne îmbunătățim experiența navigării pe Internet într-un mediu mai sigur, atât online, cât și offline. Securizarea sistemelor de pe care accesăm Internetul, fie ele telefoane mobile sau calculatoare, cu o soluție antivirus este cea mai sigură metodă care îi ține departe de viruși, fraude, phishing și alte amenințări atât pe adulți, cât și pe copii.

Bibliografie:

1. <https://cert.ro/vezi/document/securitatea-in-retelele-sociale-si-controlul-parental>
2. <http://sigurantacopii.lastrada.md/>
3. <http://poliexpert.md/noutatipublicatii/conferintei-internationale-securitatea-cibernetica-in-moldova-provocari-tendinte-si-solutii-la-a-doua-editie.html>

PREVENIREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING

*Prof. Neagu Eleonora-Lidia/Școala Gimnazială
„Alice Voinescu”/Nr. 3/Dr.Tr. Severin*

„Cyberbullying is bullying that happens online and via cell phones. Websites like Facebook, MySpace, Tumblr and Formspring allow kids to send hurtful, ongoing messages to other children 24 hours a day. Some sites, such as Tumblr and Formspring allow messages to be left anonymously. Preventing and stopping bullying involves a commitment to creating a safe environment where children can thrive, socially and academically, without being afraid. APA recommends that teachers, parents and students take the following actions to address bullying.”

Statistici

Copiii români înregistrează printre cele mai mari procente la hărțuire atât pe internet cât și în afara internetului (42% declară că au fost jigniți/supărați de cineva în ultimele 12 luni, online și/sau offline, 14% declară că acest lucru s-a întâmplat pe internet). • La fel ca în cazul expunerii la imagini sexuale, părinții români subestimează expunerea copiilor lor la hărțuire și agresiune online, doar 2% consideră că în ultimele 12 luni copilul lor a fost tratat pe internet într-un mod răutăcios/care i-a făcut rau. Din nou, această diferență între ce declară copiii și ce spun părinții este una dintre cele mai mari în rândul țărilor incluse în anchetă. Discrepanța devine și mai vizibilă pentru cazul copiilor care declară că au fost expuși la acest tip de comportament online din partea altor copii, 77% dintre părinții acestora neavând cunoștință de acest lucru. (SAFE INTERNET DAY 10 FEBRUARIE 2015)

Prin cyberbullying înțelegem diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane. De exemplu:

Parodierea, ofensarea repetată a unei persoane, folosind cuvinte batjocoritoare, porecle obscene, imagini umilitoare, transmise prin intermediul internetului;

- ridiculizarea unui copil prin crearea unui profil sau blog în care apar informații false sau jignitoare, fotografiile transformate cu caracter ofensator;
- folosirea abuzivă și ofensatoare a tag-ului, în special în rețelele sociale etc.; (identificarea unei persoane într-o anumită poză sau postare).
- excluderea cu rea-voință a unei persoane dintr-un grup sau o comunitate online;
- publicarea unor filme sau fotografii private ale unei persoane fără consimțământul ei;
- furtul de parole pentru a avea acces la corespondența personală și a transmite în numele victimei mesaje compromițătoare;
- trimiterea intențională a unui mesaj virusat.

Hărțuirea online/hărțuirea offline. Deși par la prima vedere similare, hărțuirea online poate înregistra o gravitate mai mare în comparație cu hărțuirea față în față. Agresorul profită de relativa situație de anonim pe Internet, săvârșind acțiuni pe care nu le-ar fi comis altfel. Superioritatea lui asupra victimei nu e de natura fizică, ci tehnică, mult mai facil de exploatat. În plus, agresorul subestimează efectele, considerând acțiunile lui o simplă distracție. Informațiile postate online persistă, existența lor fiind relativ permanentă, dificil de eliminat, uneori imposibil. Abuzul are un puternic caracter invaziv, cu impact negativ asupra întregii vieți personale a victimei, la școală sau acasă, online sau offline, și cu o răspândire greu de controlat.

Semne ale hărțurii online. Având în vedere aspectele specifice hărțurii online, incidentele de acest tip trebuie tratate rapid și cu mare seriozitate. Cadrele didactice au un rol crucial în depistarea semnelor potențiale de cyberbullying, cu atât mai mult cu cât elevii sunt refractari raportării abuzurilor suferite. Aceste semne pot fi:

- Scăderea bruscă a performanțelor școlare și a implicării lui la oră;
- Absenteism sau evitarea activităților extracurriculare;
- Neparticiparea la dezbaterile organizate în școală;
- Decizii drastice, de exemplu, părăsirea clubului sportiv;
- Autopercepție negativă, depresie, anxietate, nervozitate;
- Gânduri suicidale (la exprimarea lor, educatorii trebuie să anunțe imediat părinții și psihologul școlar).

Este util ca victima să reușească să impună limite. De la blocarea și raportarea abuzatorului pe rețelele de socializare, la schimbarea parolelor sau a numărului de telefon, până la intervențiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacția pe care o caută. Cel care hărțuiește va fi mulțumit dacă provoacă victimei suferință, de aceea este recomandată evitarea afișării oricărei urme care lasă de înțeles că aceasta a fost afectată.

Rolul școlii în prevenirea și eliminarea hărțurii online

Întrucât școala a căpătat în secolul XXI un rol semnificativ în educația digitală, ea devine responsabilă pentru dezvoltarea unei culturi a protecției elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice ori online. În acest sens, școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying care să includă acțiuni de informare pentru prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire comise între elevi. Acest proces trebuie să aibă la bază participarea copiilor, în mod activ și relevant, în toate etapele lui, de la concepere la implementare. Generic, un plan anti-cyberbullying trebuie să conțină următoarele strategii de creare a unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi: • Suport emoțional și protecție acordată victimelor; • Încurajarea celorlalți elevi să acorde sprijin victimelor; • Organizarea de discuții libere, dezbateri între elevi, educatori și părinți privind utilizarea ICT; • Asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor; • Implicarea părinților.

Deși apar derapaje în utilizarea Internetului de către copii, nu este deloc indicat să interzicem accesul la Internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un

instrument formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E- mailul, telefoanele mobile, rețelele de socializare (pentru adolescenți) au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală, ceea ce reprezintă pentru acesta o sancțiune inutilă și imposibil de acceptat. De altfel, hărțuirea, amenințarea, insultele nu sunt fenomene noi, ele persistă în relații dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor moderne. Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat Internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei viziuni.

Acțiuni de prevenire în școală a hărțuirii online

a. La nivelul școlii

- Integrarea problematicii hărțuirii/intimidării online în politica globală a școlilor de prevenire și eliminare a violenței de orice fel din mediul școlar.
- Sensibilizarea cadrelor didactice cu privire la fenomenul violenței online! Mulți dintre educatori consideră că nu se poate face nimic deoarece actele de hărțuire sau amenințare au loc în afara orelor lor de clasă.
- Implicați părinții! Organizați informări periodice privind fenomenul de cyberbullying și cereți-le să semnaleze rapid orice problemă, insistând asupra faptului că responsabilitatea parentală acoperă și comportamentul online al copiilor lor.
- Faceți cunoscut părinților și elevilor că violența online nu este tolerată în școală și încurajați-i să semnaleze orice incident.
- Stabilirea unui set de reguli de folosire în timpul orelor de curs a dispozitivelor mobile ori a calculatoarelor și afișați-l permanent în incinta școlii.
- Organizarea un punct de contact (offline sau online) accesibil elevilor și părinților pentru semnalarea cazurilor de violență online.
- Asigurarea că școala are expertiza necesară pentru abordarea acestei problematice. Numirea unui coordonator al acestui program o persoană cu pregătirea profesională necesară și care să inspire încredere atât elevilor, cât și părinților.
- Implicarea activă a victimelor și agresorilor în acțiunile de prevenire a violenței online și/sau de promovare a Netichetei (comportamentul online corect). Având în vedere trecutul lor, ei vor fi cei în mai măsură să explice ce presupune cyberbullying și să propună, în consecință, cele mai adecvate măsuri de prevenire și eliminare.
 - Verificarea periodică a soluțiilor de securizare a rețelei informatice din școală. Elevii nu trebuie lăsați nesupravegheați în laboratorul de informatică.
 - Verificarea cu atenție a fotografiilor postate pe portalul școlii. În principiu, părinții trebuie să-și dea acordul explicit dacă este vorba despre fotografii în care copiii lor pot fi recunoscuți cu ușurință.

b. La nivelul clasei

- Păstrarea unei ambianțe pozitive la clasă, descurajarea oricărui tip de violență, fizică, verbală sau emoțională, încurajarea comportamentelor pozitive și stimularea participării active a elevilor, individual sau în echipe, în organizarea și derularea activităților. Astfel, se va obține un climat de încredere, propice dezbaterilor deschise privind beneficiile și riscurile Internetului.
- Abordarea discuțiilor cu privire la activitățile elevilor online într-o manieră pozitivă. Discutarea cu elevii ceea ce este permis și ceea ce este interzis pe Internet sau pe telefonul mobil. Ca rezultat al acestor discuții, elaborarea, împreună cu elevii, o convenție a bunei purtări online, sau propria Netichetă (reguli de comportament online).

• Informarea elevilor că sunt responsabili de actele lor. După trecerea în revistă a actelor negative, propuneți să descrie consecințele potențiale ale atitudinii lor. Cum ar reacționa ei în situații diferite de abuz? Ajutați-i să înțeleagă repercusiunile hărțuirii asupra victimelor.

• Arătați-le că aceste comportamente sunt sancționate de lege și pot avea consecințe serioase asupra autorilor: trimiterea de mesaje de discriminare sau care conțin insulte pe motive etnice, de origine socială, sex etc. , furtul/dezvăluirea de parole, însușirea identității altei persoane, piratarea calculatoarelor, postarea de fotografii sau filme ofensatoare și altele.

comportamente similare din partea agresorului. • Verificați dacă părinții sunt la curent cu actele copilului lor.

BIBLIOGRAFIE

► „Ghidul școlar privind utilizarea în siguranță a internetului” dezvoltat de Organizația Salvați Copiii în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale în cadrul programului european Sigur.info

► <http://www.apa.org/helpcenter/bullying.aspx>

► <https://www.stopbullying.gov/prevention/index.html>

► <https://adevarul.ro/tech/internet/hartuirea-online-cyberbullying-ul-cele-mai-mari-probleme-internet-adolescenti-afectat>

COPIII ȘI INTERNETUL

*Prof. Gabriela Negrea,
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru, jud. Gorj*

Potrivit unui studiu, în România, unul din cinci copii a hărțuit pe cineva în mediul virtual. Copiii fac orice ca să atragă atenția asupra lor, să devină populari și să adune cât mai multe aprecieri pe site-urile de socializare. Uneori postează comentarii răutăcioase la adresa colegilor, poate fără să-și dea seama că se transformă în agresori pe internet. Mai mult, de o treime dintre copiii români care agresează pe internet spun că o fac fiindcă victima este enervantă.

„Mi-a comentat un coleg de școală la o poză spunându-mi balenă, se legă de faptul că sunt mai plinuță, pe când el e de două ori mai mare decât mine. Și i-am răspuns încercând să nu par afectată, dar apoi am renunțat, mi-am închis telefonul, și am început să plâng”

„Cineva s-a dat drept mine și a jignit alte persoane, în mesaje private.”

„Un cont fals m-a amenințat cu violență după ce un coleg și-a pus un prieten să mă amenințe. Nu aveau niciun motiv. I-am cerut scuze pentru cele întâmplare, iar acesta m-a lăsat. În următoarea zi s-a aflat că era un cont fals.”

Sunt doar câteva dintre mărturiile copiilor hărțuiți pe internet.

„Unul din cinci adolescenți a declarat că a hărțuit la un moment dat în mediul online un coleg sau un prieten. Jignesc, amenință, fac tot posibilul să îi marginalizeze pe cei care îi consideră vulnerabili. În cazuri mult mai grave și extreme ajung chiar și la sinucidere” – Delia Mina, analist comportamental.

Aproape o treime dintre tinerii români și-ar dori să fie mai populari, iar unul din cinci și-ar dori să primească mai multe like-uri și comentarii la postările de pe siteurile de socializare, arată un studiu recent. Umilințele din mediul online sunt însă un subiect tabu. Părinții recunosc că de multe ori nu sunt atenți la ce fac cei mici pe internet. Doar unul din trei tineri îndrăznește să povestească ce i se întâmplă.

Că vrem sau nu vrem, copiii sunt expuși la vârste din ce în ce mai mici gadgeturilor, majoritatea dintre ele conectate la internet. Fie că le punem un cântecel pe YouTube pe telefon când suntem în mașină, fie că le luăm o tabletă ca să se joace, îi obișnuim de mici cu tehnologia. Nu e un lucru rău, doar că, pe măsură ce tehnologia are o pondere din ce în ce mai mare în viața noastră,

cresc și amenințările la care ne expunem copiii, iar daunele pot fi atât de natură fizică, cât și psihică. Puteți auzi de la știri astfel de întâmplări nefaste când un copil este hărțuit pe internet sau chiar abordat, molestat sau răpit de către un necunoscut din mediul virtual și puteți crede că așa ceva nu vi se poate întâmpla și vouă.

„Statisticile arată că în SUA, 25% dintre copiii preșcolari utilizează internetul fără a fi supravegheați de părinți. Există și în România mulți părinți care permit copiilor mici și preșcolari accesul la jocurile pe calculator, unele dintre jocuri putând fi accesate sau achiziționate online, iar majoritatea site-urilor care comercializează aceste jocuri nu au reclame dăunătoare pe care copii ar putea da click accidental. Copiii din sistemul de învățământ primar sunt de asemenea interesați de jocurile pe calculator. Începând cu clasa a V-a și a VI-a copiii devin interesați să utilizeze internetul pentru a-și realiza proiectele școlare. Aici este bine să intervină vigilența parentală vizavi de conținutul paginilor accesate de către aceștia. Liceenii au cea mai mare nevoie de monitorizarea activității online”, spune medicul psihiatru.

Specialistul consideră că nu ar trebui lăsați copiii, nici măcar cu supraveghere parentală, să navigheze pe internet, mai devreme de 7-8 ani. Asta pentru că la această vârstă atenția copiilor este mai stabilă. Odată cu achiziția gândirii abstracte, între 11 și 15 ani, accesul la internet ar trebui să se facă și cu supraveghere de la distanță. Indiferent la ce vârstă ar începe să navigheze pe Internet, controlul parental joacă cel mai important rol în prevenirea expunerii copiilor la informații inocive.

Așa cum știți, își pot face cont pe Facebook, cea mai utilizată rețea de socializare, doar copiii care au mai mult de 13 ani. De cele mai multe ori însă chiar părinții trișează și, sub presiunea modei, le creează chiar ei conturi copiilor. Medicul recomandă accesul la rețelele de socializare ar trebui să se facă mai târziu, după vârstă de 15 ani.

Utilizarea internetului le permite să fie la curent cu ultimele informații, să facă cercetări pentru proiectele lor școlare și să rămână în contact cu prietenii lor. Însă există și o serie de riscuri la care copii sunt expuși odată cu navigarea pe internet. Și asta pentru că nu există reguli bine stabilite referitoare la scopul pentru care poate fi configurat un site web. În consecință, există site-uri care explică cum se pot fabrica drogurile, banii falși sau bombele artizanale, instigă la ura și anarhie, pot sustrage informații cu caracter personal și le pot folosi în scopuri ilegale, pot prezenta materiale pornografice sau cu conținut ofensator și amenințător, pot invita la jocuri de noroc online. Aproape orice căutare pe internet poate conduce către site-uri nedorite, chiar și cele mai nevinovate sau legitime subiecte pot fi legate de ceva ofensiv. Camerele de chat sunt probabil cele mai periculoase zone de pe internet prin faptul că subiectele pot părea foarte atractive pentru copii și adolescent. În realitate oricine poate accesa aceste camere de chat folosind o identitate falsă, purtând conversații și schimbând fotografiile, câștigând încrederea copiilor dumneavoastră.

Riscurile sunt multiple: copilul poate avea acces la conținuturi nepotrivite pentru vârsta lui de dezvoltare (ex pornografie), pot fi agresați, extorcați, amenințați, terorizați și chiar abuzați de către cyber-molestatori. Asta în condițiile în care copilul va ști să păstreze distanța fizică față de abuzator.

Atunci când dependența este severă, individul afectat este descris ca incapabil de a funcționa pe o perioadă lungă de timp fără a fi în contact cu un computer, activitatea lui fiind sever afectată. În general, dependenții de Internet îl folosesc de la 20-80 h /săptămâna, o singură sesiune putând dura și 15 ore. Astfel, patternurile de somn sunt frecvent întrerupte din cauza logărilor târzii. Asemenea privare de somn cauzează oboseală excesivă, scăzând randamentul școlar sau general de funcționare, afectând sistemul imunitar și lăsându-l vulnerabil la diverse afecțiuni. În plus, o activitate sedentară prelungită din cauza utilizării computerului în locul exerciții fizice crește riscul sindromului de tunel carpian, durerilor de spate și ochilor oboșiți, dureroși.

Sindromul de sevraj se manifestă prin: irascibilitate, agitație, agresivitate, insomnie și diferite grade de depresie. Decesul poate fi luat în calcul, existând cazuri documentate de suicid și omucidere când i s-a refuzat utilizarea calculatorului pentru jocuri, precum și jocul online până la moartea prin epuizare.

Indiferent de vârsta la care un copil începe să navigheze pe internet, trebuie să îi explicăm pe înțelesul lui că există beneficii, dar și pericole. În primul rând, copiii trebuie să știe că nu au voie să divulge informații personale (adresă, număr de telefon, program de lucru al părinților, nu au voie să posteze fotografii sau filme personale și nu au voie să spună unde merg și cu cine se întâlnesc. Chatul trebuie folosit doar în prezența părinților. Mulți părinți se loghează odată cu copilul lor tocmai pentru a putea supraveghea și monitoriza postările și schimbul de informații dintre acesta și ceilalți utilizatori sau cer copilului acces la contul acestuia.

Cred că cel mai important lucru pe care copiii trebuie să-l afle de la părinți este că pot oricând cere ajutorul părinților atunci când întâmpină orice fel de problemă datorită utilizării internetului.

Un copil nu ar trebui să știe mai mult decât un părinte despre internet. Mulți părinți sunt foarte mândri când micuții le arată ce trucuri au mai învățat ca să navigheze pe internet. Nu lăsați lucrul ăsta să se întâmple, documentați-vă și încercați să țineți pasul cu ei! Doar buna cunoaștere a utilizării computerului și internetului va permite să vă protejați mai bine copilul. Browsersle pe care poate le utilizați frecvent, au opțiuni de control parental, care, odată activat, vă permite să blocați accesul copilului la anumite site-uri. Sau, puteți achiziționa instrumente suplimentare de siguranță online pentru copii. Rețelele sociale fac parte din viața noastră zilnică și au devenit practic o extensie a personalității noastre. Fie că vorbim de adulți sau de copii. Ne trezim deschizând Facebook-ul, ne exprimăm gândurile și postăm cele mai importante evenimente din viața noastră. Totuși, cât de periculoase sunt acestea pentru copiii noștri? Ce ar trebui să facem ca părinți atunci când simțim că aceste medii dăunează copiilor?

Din fericire, rețelele sociale au niște reguli de folosire pentru a putea fi în siguranță. Adică putem să setăm platforma astfel încât să nu ne lăsăm pozați, filmați sau tag-uți în nicio situație dacă acestea ar ajunge în mâinile altor oameni. Trebuie doar să avem grijă ca cei mici să le știe și să le înțeleagă pentru a le putea respecta pentru binele lor.

HĂRȚUIREA ÎN MEDIUL ONLINE

*Profesor consilier școlar Nica Anca Iulia
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Mehedinți*

Online harassment is the term used to define various forms of psychological abuse, similar to conventional harassment but communicated through the Internet. An optimal solution in online risk prevention is explaining the dangers to children are exposed when they reveal their identity on the Internet to strangers. Parents can be helpful in understanding this problem by learning to identify signs of online bullying and helping children learn to be respected with other children online.

Mediul online poate fi considerat ca fiind cea mai mare bibliotecă a lumii. Orice persoană conectată la internet poate contribui la dezvoltarea acestei baze de resurse. Astfel s-au creat în timp, mai multe tipuri de resurse. Printre cele mai importante sunt:

- Informații;
- Știri;
- Divertisment (imagini, filme, muzică și sunete, jocuri, blog-uri, etc);
- Resurse educaționale (enciclopedii, referate, dicționare, librării de site-uri, etc).

Internetul a schimbat într-o măsură extraordinară modalitatea în care copiii interacționează cu lumea. Ei au acces la un volum uimitor de informații și la căi multiple de exprimare a creativității, putând comunica fără costuri și imediat cu persoane din întreaga lume. Cu toate acestea, mediul online, pe lângă beneficiile sale constituie în lipsa unei informări corecte și a unei orientări adecvate, riscuri în fața cărora cei vulnerabili sunt în special copiii.

O soluție optimă în prevenirea riscurilor online este explicarea pericolelor la care copiii se expun atunci când își dezvăluie identitatea pe internet, persoanelor necunoscute. Acest lucru trebuie făcut de către părinți, la școală, pe înțelesul fiecărei categorii de vârstă, de către învățător, diriginte și profesor.

Hărțuirea online este termenul folosit pentru a defini diverse forme de abuz psihologic, asemănător cu hărțuirea convențională, dar comunicată prin Internet.

Cyberbullying-ul (hărțuirea online) poate include:

- Umilirea repetată a unei persoane;
- Trimiterea de mesaje text obscene prin intermediul internetului;
- Trimiterea de conținut obscen și ofensator prin intermediul mesageriei web pentru a intimidă pe cineva;
- Folosirea de conținut obscen in timpul convorbirilor online;
- Ridiculizarea cuiva prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare;
- Trimiterea de amenințări;
- Publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză.

Cel mai frecvent hărțuirea este întâlnită pe rețelele sociale și mesageria instant, cum ar fi WhatsApp, Facebook, Skype, SnapChat sau website-uri cum ar fi Youtube. Aplicațiile telefoanelor mobile sau imaginile video/foto realizate cu camera telefonului pot fi și ele folosite pentru a hărțui.

Semne ale hărțuirii online

Având în vedere aspectele specifice hărțuirii online, incidentele de acest tip trebuie tratate rapid și cu mare seriozitate. Aceste semne pot fi:

- scăderea bruscă a performanțelor școlare și a implicării la oră;
- absenteism sau evitarea activităților extracurriculare;
- neparticiparea la dezbaterile organizate în școală;
- decizii drastice, cum ar fi, reușirea la un sport practicat de mulți ani;
- autopercepție negativă, depresie, anxietate, nervozitate;
- gânduri de suicid (la exprimarea lor, trebuie anunțați imediat părinții și psihologul școlar).

Hărțuirea online este un fenomen tot mai întâlnit în rândul copiilor de vârste mici. Aceștia încep să comunice online în aceeași perioadă în care explorează modalități de a testa reacțiile celor din jur. De exemplu, copiii care trimit un mesaj răutăcios e posibil să nu înțeleagă pe deplin modul în care alt copil va reacționa la mesajul respectiv. Mai mult, informațiile dăunătoare postate online sunt extrem de dificil de prevenit sau de îndepărtat și pot fi văzute de către oricine (exemplu: umilirea în public, în fața tuturor cunoscuților). Aceste lucruri se petrec, de obicei atunci când adulții nu sunt prezenți, așa încât părinții și profesorii descoperă de multe ori doar efectele hărțuirii: anxietatea sau depresia victimelor.

Părinții pot fi de ajutor conștientizând această problemă, învățând să identifice semnele hărțuirii online și ajutându-i pe copii să învețe să fie respectuoși cu ceilalți copii în mediul online.

Hărțuirea este incriminată în Codul Penal astfel:

(1) Fapta celui care, în mod repetat, urmărește, fără drept sau fără un interes legitim o persoană, ori îi supraveghează locuința, locul de muncă sau alte locuri frecventate de către aceasta, cauzându-i astfel o stare de temere, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 6 luni sau cu amendă.

(2) Efectuarea de apeluri telefonice sau comunicări prin mijloace de transmitere la distanță, care, prin frecvență sau conținut, îi cauzează o temere unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Bibliografie:

Constantinescu, R., Danaila I. (2012,) *Utilizarea calculatorului în 7 module – ECDL Complet*, Editura Euroaptitudini, București

Tapscott, D., (2011), *Crescuți digital*, Editura Publica

www.sigur.info- *Ghidul utilizării în siguranță a Internetului*

CYBERBULLYING AND SCHOOL FAILURE CYBERBULLYING-UL ȘI EȘECUL ȘCOLAR

*Prof. Adrian Nicoli
Școala Profesională Specială Craiova*

With the emergence of social networks and especially the Facebook network, the dangers in the online environment have grown more and more. In a world where information flows at a very high speed due to social networking, and access seems unimpeded to all social categories, the negative effects of this thing begin to feel its presence.

A particular category of those affected by the constant presence in the virtual space is the young people and especially the pupils, who are increasingly victims of a phenomenon of online aggression through various means such as mobile phone or computer, violating the right of these young people to private life, a phenomenon known as Cyberbullying.

The aggression towards young people in the virtual environment translates into constant harassment of the victim through blogs, personal pages, forums or emails, but also through SMS or MMS. This type of aggression is especially manifested by uploading pictures or videos in the on-line environment resulting in violation of the victim's right to privacy. In the case of a minor victim of an education, on-line aggression may have dramatic consequences from inadequacy in the school environment, anxiety and depression, all of which lead to school drop-out, and so we have to make it as clear as possible with school failure.

One of the most common types of cyberbullying aggression is the aggression that begins with the aggressor as a victim. By illegally accessing the victim's account (accessing the account can only take place if the abuser knows the password), the abuser sends injured messages to those on the victim's contact list, creating problems between the victim and them. Then changing the password, the aggressor prevents the victim from entering the account (Facebook). Another method used by the aggressor is to open an account on behalf of the victim and use it by pretending to be the victim. Keeping your password secret even for your closest friends is therefore absolutely necessary.

A kind of aggression is the one in the world of so-called hate sites. This may mean publishing pictures or videos that show the victim in embarrassing situations. Such circumstances have led to blackmail, which has degenerated into acts of aggression against young pupils who have fallen prey to various prostitution and trafficking in human beings, which have ended in many cases the dramatic right.

To prevent such situations it is absolutely necessary to involve all social actors interacting with the school environment. The family has an extremely important role by implementing rules that reduce the risk of cyberbullying.

Thus, it is important to educate the young people in a spirit of honesty and courtesy, to think very well before writing different messages in the online environment, to respect other people of different ethnic or race and those who have another way of life, to respect the law of their own country and the law of the country where the correspondent is, while respecting copyrights, whether it be text, images, sound or software.

They also do not have to send violent, racist or blasphemous pornographic material, to respect other users, as other children use the Internet and social networks and, last but not least, report the illegalities they see.

In terms of school, through counseling and guidance hours at all cycles of education as well as through optional programs of disciplines with them, the risk of cyberbullying may be reduced and, why not, eliminated.

The fact is, unfortunately, that online bullying continues to be more and more prevalent, and the school environment is also not. That is why the active involvement of all decision-makers in combating this phenomenon is absolutely essential in avoiding situations with consequences from the worst.

Odată cu apariția rețelelor de socializare și în special a rețelei Facebook, pericolele existente în mediul on-line au crescut din ce în ce mai mult. Într-o lume în care informațiile circula cu o viteză foarte mare tocmai datorită rețelelor de socializare, iar accesul pare nestingherit față de toate categoriile sociale, efectele negative ale acestui lucru încep să-și facă simțite prezența.

O categorie aparte a celor afectați de prezența constantă în spațiul virtual o reprezintă tinerii și în special elevii, ce cad victime din ce în ce mai mult unui fenomen de agresiune on-line prin diferite mijloace precum telefonul mobil sau calculatorul, încălcându-se dreptul acestor tineri la viață privată, fenomen cunoscut ca și *Cyberbullying*.

Maniera de agresiune față de tineri în mediul virtual se traduce printr-o hărțuire constantă asupra victimei prin intermediul blogurilor, paginilor personale, al forumurilor sau e-mailului, dar și prin intermediul SMS-urilor sau MMS-urilor. Acest tip de agresiune se manifestă în special prin încărcarea în mediul on-line a unor poze sau clipuri video ce au drept consecință încălcarea dreptului la viață privată al victimei. În cazul victimei minore, ce urmează o formă de învățământ, agresiunea on-line poate avea consecințe de-a dreptul dramatice pornind de la inadaptare în mediul școlar, manifestări de anxietate și depresie, toate acestea ducând la abandon școlar și, deci avem de a face că se poate de clar cu eșecul școlar.

Una dintre cele mai comune tipuri de agresiune de tip *cyberbullying* este agresiunea care începe prin faptul că agresorul se dă drept victima. Accesând ilegal contul victimei (accesarea contului nu poate avea loc decât dacă agresorul cunoaște parola), agresorul trimite mesaje injurioase celor de pe lista de contacte ale victimei, creând probleme între victimă și aceștia. Schimbând apoi parola, agresorul împiedică victima de a mai intra pe cont (Facebook). O altă metodă folosită de agresor este de a deschide un cont în numele victimei și de a-l folosi pretinzând că este victima. Păstrarea secretă a parolei chiar și față de cei mai apropiați prieteni este de aceea absolut necesară.

Un tip de agresiune este cel prin intermediul așa ziselor site-uri de ură. Acest lucru poate însemna publicarea unor poze sau clipuri video care arată victima în situații jenante. De la astfel de împrejurări s-a ajuns la situații de șantaj, care au degenerat în acte de agresiune față de tinere eleve, ce au căzut pradă diferitelor rețele de prostituție și trafic de carne vie, care s-au sfârșit în multe dintre cazuri de-a dreptul dramatic.

Pentru prevenirea unor astfel de situații este absolut necesară implicarea tuturor actorilor sociali ce interacționează cu mediul școlar. Familia are un rol extrem de important prin implementarea unor reguli care să reducă riscul apariției unor situații de tip *cyberbullying*.

Astfel, este important să-i educăm pe tineri într-un spirit de onestitate și politețe, să se gândească foarte bine înainte să scrie în mediul online diferite mesaje, să respecte persoanele de altă etnie sau rasă și pe cei care au alt mod de viață, să respecte legea țării proprii și legea țării unde se află corespondentul, totodată să respecte drepturile de autor, indiferent dacă este vorba de text, imagini, sunet sau software.

De asemenea, nu trebuie să trimită materiale pornografice, cu conținut violent, rasist sau blasfemic, să-i respecte pe ceilalți utilizatori având în vedere că și alți copii folosesc internetul și rețelele de socializare și nu în ultimul rând să raporteze ilegalitățile pe care le observă.

În ceea ce privește școala, prin intermediul orelor de consiliere și orientare desfășurate la toate ciclurile de învățământ și prin intermediul unor programe opționale de discipline desfășurate cu aceștia, riscul apariției unor situații de *cyberbullying* poate fi redus și, de ce nu, eliminat.

Cert este că, din păcate, situațiile de agresiune online continuă să fie întâlnite din ce în ce mai mult, iar mediul școlar nu este nici el ferit. De aceea implicarea activă a tuturor factorilor cu putere

de decizie în combaterea acestui fenomen este absolut esențială în vederea evitării unor situații cu consecințe dintre cele mai nefaste.

Bibliografie:

- Olweus, D.(1993): *Bullying at school: What we know and what we can do*. Blackwell Publishers, Oxford.
- Keith, S. & Martin, M. E. (2005). *Cyber-bullying: Creating a Culture of Respect in a Cyber World.Reclaiming Children & Youth*

CYBERBULLYING-PREVENTION AND PROTECTION

*prof. Angela Adriana NIȚOIU,
Colegiul Tehnic „Decebal”*

Cyberbullying is public, omnipresent and does not offer anonymity in traditional aggression. Studies show more and more the negative effects of cyber aggression on both the bully and the victim. Health professionals need to be informed about how cyberbullying can occur, its negative effects and be prepared to advise parents on how to prevent them.

Cyberbullying is an international problem. That is why countries need to take action to combat it and a coordinated global approach to debating this issue is needed.

Agresiunea cibernetică - prevenire și protecție

Cyberbullying-ul este public, omniprezent și nu oferă anonimitate în cazul agresiunii tradiționale. Studiile arată din ce în ce mai mult efectele negative ale agresiunii ciberetice atât asupra agresorului cât și asupra victimei. Personalul din domeniul sănătății trebuie să fie informat despre modul în care poate să apară cyberbullying, efectele negative ale acestuia și să fie pregătit să-i sfătuiască pe părinți cu privire la modul de prevenire a acestora.

Cea mai bună soluție pentru prevenirea hărțuirii ciberetice este promovarea relațiilor sănătoase pentru toți, astfel încât să ne tratăm reciproc cu demnitate și respect, iar agresiunea nu mai are loc în societatea noastră. Cu toate acestea, schimbarea culturii care acceptă agresiunea ca o formă de comportament sau chiar de divertisment este adesea mai dificilă decât schimbarea politicii și a legii. Recentele cazuri de adolescenți din Canada și din străinătate, care s-au sinucis din cauza cyberbullying-ului, au crescut apelul public de responsabilizare. Există deja reguli pentru a proteja copiii, dar probabil că vor fi introduse politici mai stricte, în viitorul apropiat.

Școlile și locurile de muncă trebuie să ofere un mediu sigur pentru studenții sau angajații lor și trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a face acest lucru. Prin urmare, o școală ar putea să pedepsească un elev pentru comportamentul online, ceea ce face dificil studiul pentru ceilalți elevi, într-un mediu sigur.

În Ontario, *legea privind școlile în condiții de siguranță* a fost modificată pentru a include în mod specific comportamentul online: studenții pot fi acum suspendați sau eliminați pentru hărțuire cibernetică, chiar dacă aceasta se face în afara școlii. O școală sau un loc de muncă care nu depune toate eforturile pentru a asigura un mediu sigur, poate fi acționat în justiție de către țintă. Chiar dacă o declarație nu este calomniantă, împrăștierea acesteia în jur ar putea crea în continuare un mediu nesigur.

Hărțuire este atunci când o persoană spune sau face ca cineva să se teamă de siguranța sa sau de siguranța celorlalți. Calomnia defăimătoare este o infracțiune în conformitate cu legea. Este

adesea tratată ca o infracțiune dacă declarația calomniantă este îndreptată împotriva unei persoane care deține o funcție și ar putea să-i facă rău reputației acesteia.

La fel ca în cazul multor schimbări din cadrul societății, internetul și media au schimbat și modul în care acest tip de agresiune poate apărea.

Tehnologia digitală permite utilizarea mai multor dispozitive pentru ca un comportament dăunător și intimidant să poată fi răspândit și repetat. Platformele digitale oferă agresorilor mijloacele pentru a ajunge la o audiență vastă, îngreunând și misiunea de pedepsire a acestor persoane a căror identitate este, de cele mai multe ori, anonimă.

În Marea Britanie există legi care se aplică și în cazul cyberbullying-ului, cu toate că nu privesc, în mod special, această problemă: Legea privind protecția împotriva hărțuirii (the Protection from Harassment Act), Legea privind criminalitatea și tulburările (the Crime and Disorder Act), Legea privind comunicările (the Communications Act) și Legea privind defăimarea (the Defamation Act 2013).

Cyberbullying-ul este o problemă internațională. Tocmai de aceea, țările trebuie să ia măsuri de combatere a acesteia și este necesară o abordare coordonată la nivel mondial pentru dezbaterea acestei probleme.

Se poate vorbi despre cyberbullying atunci când internetul, telefonul fix sau mobil, precum și alte forme de tehnologie digitală sunt folosite de indivizi pentru a amenința, umili, hărțui, supăra o altă persoană. Această formă modernă de bullying a devenit, din păcate, din ce în ce mai răspândită.

Agresiunea cibernetică deși devine, din ce în ce mai mult, o preocupare publică, societatea are nevoie de o mai mare conștientizare a problemei, pentru ca aceasta să fie abordată și prevenită.

Bibliografie:

1. Pieschl S, Porsch T, Kahl T, Klockenbusch R. *Dimensiunile relevante ale agresiunii cibernetice - Rezultatele din două studii experimentale*. J Appl Dev Psychol, 2013, 34 (5): 241-52.
2. Kowalski RM, Limber SP., *Infracțiuni electronice în rândul elevilor de liceu*, 2007, 41 (6 Suppl 1): S22-30.
3. Ybarra ML, Mitchell KJ. *Agresori online / obiective, agresori și ținte: o comparație a caracteristicilor asociate ale tineretului*, J. Psihiatrie psihologică pentru copii, 2004, 45 :1308

SIGURANȚA COPIILOR ÎN MEDIUL ONLINE

**PROF.INV PRIM NUICA MARINELA
SCOALA GIMNAZIALA JIANA**

Cum pot părinții să găsească un echilibru între viața reală și mediul digital în care copiii lor se dezvoltă? Ce ar trebui să facă părinții pentru copiii lor într-o lume din ce în ce mai tehnologizată? Tehnologia este parte din viața noastră și din viața copiilor noștri. Folosim telefoanele și tabletele mai mult ca niciodată și copiii noștri deprind din ce în ce mai mult aptitudini digitale.

1. Cât de importantă este securitatea în mediul online?

Este indicat ca cel mic să știe că Internetul se “scrie cu stiloul, nu în creion” și că ce publici astăzi, va rămâne (în majoritatea cazurilor) pe Internet pentru totdeauna.

Copiii ar trebui să știe că Internetul este acest spațiu uriaș în care oamenii colaborează, în care oricine poate publica și găsi informații. De câte ori ai găsit pagini nefolositoare și incorecte în mediul online? Oare nu ar trebui să îi învățăm pe copii să aibă un ochi critic despre informațiile de pe Internet și să le verifice de fiecare dată din mai multe surse atunci când își pregătesc temele sau pur și simplu navighează pe Internet?

2. Suntem fascinați de aplicații. Nu?

Dar ce ai spune dacă ai afla că unele din aplicațiile pe care copiii le adoră nu sunt potrivite pentru vârsta lor și, în plus, conțin reclame care îi pot face pe cei mici să dea click pe bannere ciudate? De aceea este recomandat să verifici review-urile și rating-urile pentru aplicațiile pe care copiii tăi le folosesc și să te interesezi dacă conținutul lor este adecvat pentru vârsta lor. Poți face asta pe **Common Sense Media**. Și te rog să nu îmi spui că copilul tău își descarcă singur aplicațiile pentru că îți voi răspunde cu cele 2 cuvinte magice: *control parental*. **Copilul tău poate vedea pe o tabletă sau un smartphone doar ceea ce îi permiți tu să vadă.**

3. Ce tool-uri dedicate copiilor pot folosi?

Unul dintre ele este **Kiddle**, un motor de căutare special creat pentru copii de către Google safe search. Site-urile care se afișează în rezultatele de căutare sunt ultra-safe. Kiddle este orientat spre afișarea unor rezultate relevante și sigure pentru copii, afișează imagini mari și fonturi lizibile încât să poată fi ușor citite de către cei mici.

Un alt tool pe care îl poți utiliza cu încredere este **ViewPure**. Funcționează pentru videourile de pe YouTube și vizualizarea conținutului video. VideoPure îți șterge reclamele și comentariile din videouri pentru un conținut cât mai clar și curat. Tot pentru vizualizarea conținutului video poți folosi aplicația **YouTube Kids**, special concepută pentru cei mici. Este o aplicație gratuită și simplu de folosit, în care copiii pot descoperi videouri, canale și playlist-uri.

Vrei să îl înscrii pe cel mic la o lecție demonstrativă de 2 ore? Completează formularul nostru pentru a ne cunoaște și afla care sunt preferințele tale!

Când vine vorba despre echilibru, un aspect important la care trebuie să se gândească orice părinte este cât timp petrec copiii în fața unei tablete sau smartphone. Programul lor zilnic ar trebui să fie un mix din mai multe activități care să îi ajute să exploreze, să comunice și să creeze lucruri minunate, dincolo de mediul digital.

Deci dragi părinți, dat fiind că ușor, ușor, vremurile se schimbă, puteți privi **tehnologia ca acea unealtă ce poate rezolva problemele pe care le avem** și pe care cei mici o pot folosi cu încredere așa cum o facem și noi (fii sincer, de câte ori nu ai folosit Internetul pentru a găsi o rețetă sau ca să înveți să repari ceva?). Acea unealtă care este o bucatăică dintr-un puzzle de activități din cursul unei zile, printre ora de balet sau de fotbal. Dar cred că adevărata frumusețe este când cele două se îmbină: imaginează-ți-l pe copilul tău care vrea să învețe o pasă la fotbal și folosește YouTube pentru a-i vedea pe fotbaliștii celebri de la care poate învăța. Ce poate fi rău în asta?

Atâta timp cât **obiectivul nostru este să îi pregătim pe cei mici pentru viitor**, un viitor unde aptitudinile digitale vor fi de nelipsit și să ne asigurăm că vor avea o profesie, sunt de părere că tehnologia începe să câștige bătălia.

PREVENIREA ȘI COMBATEREA FENOMENULUI DE CYBERBULLYING

*Prof. Ochia Florin Cristian,
Liceul Tehnologic "Ferdinand I" Rm. Vâlcea*

Summary

The paper presents the main categories of cyberbullying frequently used in the online environment as well as the actions the school has to take to prevent and combat this phenomenon. Recommendations are also given on the safe use of the Internet by students.

Cyberbullying-ul este o formă de agresiune utilizată în mediul online, care implică comportamente repetate ce au intenția de a face rău uneia sau mai multor persoane (Willard, 2005). Aceste comportamente pot fi reprezentate de postarea sub formă de comentarii sau de mesaje a unor zvonuri negative, a unor amenințări, a unor remarci cu caracter sexual sau a unor informații personale, care pot să umilească sau să facă lezeze victima emoțional sau social (US Legal, <https://definitions.uslegal.com/c/cyberbullying/>).

Așadar, Willard (2005) a împărțit fenomenul de cyberbullying în opt categorii, fiecare categorie fiind reprezentată de tactici diferite pe care agresorii din mediul online le folosesc cu scopul de a cauza daune morale și de a genera suferință uneia sau mai multor persoane. Aceste categorii sunt: Flaming, Harassment, Denigration, Impersonation, Outing, Trickery, Exclusion, Cyber-stalking (Willard, 2005).

Flaming

Flaming-ul este reprezentat de conflicte care au loc în mediul online, utilizând sistemele de mesagerie electronice cu scopul de a transmite informații cu conținut vulgar, furios și amenințător către alte persoane (Willard, 2005). Aceste conflicte se petrec în chat-room-uri, sunt de obicei scurte și pot să aibă loc între două sau mai multe persoane (Hanewald, 2008).

Harassment

Această categorie este reprezentată de utilizarea formelor de comunicare electronice pentru trimiterea sau postarea mesajelor vulgare, dăunătoare și amenințătoare în mod repetat către un anumit individ, provocând în același timp disconfort, stres sau suferință emoțională semnificativă acelei persoane (Willard, 2005; Burton & Mutongwizo, 2009).

Această formă de agresiune poate să se manifeste prin intermediul e-mail-urilor, telefoanelor mobile sau altor platforme de socializare (Beran & Li, 2005).

Denigration

Această categorie de cyberbullying este reprezentată de postarea unor fotografii stânjenitoare, unor bârfe cumplite sau unor zvonuri dăunătoare despre o persoană în mediul online cu scopul de a-i ruina reputația sau prietenii (Willard, 2005; Dempsey et al., 2009). Denigrarea poate să aibă loc pe o pagină web, pe e-mail sau pe platforma instant messaging (Hanewald, 2008). Denigrarea mai poate include distribuirea unei fotografii alterate digital a unui individ, care de obicei îl portretizează într-un mod dăunător (Burton & Mutongwizo, 2009).

Impersonation

Fenomenul de impersonation este reprezentat de pretinderea că agresorul este altcineva în timp ce acesta distribuie sau postează conținut care poate să-i producă probleme și pericol victimei sau poate să-i ruineze reputația și prietenii (Willard, 2005). Impersonation-ul mai poate să aibă loc în momentul în care agresorul încearcă să modifice relațiile sociale ale victimei prin distribuirea mesajelor către diverse persoane de pe telefonul mobil al victimei sau de pe contul său de e-mail/Facebook (Dempsey et al., 2009). În alte cuvinte, impersonation-ul mai poate să însemne furt de identitate în mediul online (Burton & Mutongwizo, 2009).

Outing

Outing-ul este reprezentat de distribuirea unor secrete, a informațiilor nedorite sau a imaginilor jenante a unui individ în mediul online, conținut care nu a fost vreodată destinat să fie distribuit în mediul online (Burton & Mutongwizo, 2009; Willard, 2005).

Trickery

Această categorie este reprezentată de folosirea înșelăciunii pentru a păcăli pe cineva să divulge secrete sau informații jenante, urmând ca după aceea să se posteze aceste conținuturi în mediul online fără consimțământul individului înșelat (Willard, 2005; Lampridis, 2015).

Exclusion

Această categorie de cyberbullying este reprezentată de intenția crudă de a exclude pe cineva dintr-un grup, un joc video sau un chat room din mediul online (Willard, 2005; Dempsey et al., 2009).

Cyber-stalking

Cyber-stalking-ul este reprezentat de hărțuire repetată, excesivă și denigrare care are loc în mediul online, inclusiv amenințări care generează panică severă (Willard, 2005; Lampridis, 2015). Amenințările cibernetice sunt fie amenințări directe, fie amenințări sub forma unui conținut îngrozitor care provoacă panică și incertitudine (Willard, 2005).

Rolul școlii în prevenirea și combaterea fenomenului de cyberbullying

Rolul școlii în prevenirea și intervenția în violența cibernetică trebuie să se realizeze prin aceleași mijloace, adică educația online pentru formarea unor atitudini adecvate a adolescenților împotriva violenței de orice tip.

Dintre acțiunile pe care le pot întreprinde educatorii sunt:

- activități care să conștientizeze tinerii de această problematică legată de cyberbullying;
- sensibilizarea educatorilor (profesori și părinți) privind fenomenul hărțuirii cibernetice;
- stabilirea de reguli privind utilizarea dispozitivelor mobile și a calculatoarelor în școală și acasă;
- implicarea victimelor și a agresorilor în acțiuni de prevenire a violențelor cibernetice;
- elaborarea unor regulamente care să avertizeze asupra consecințelor acestor comportamente agresive;
- participarea în mod activ a adolescenților la implementarea unor programe antiviolență.

Pentru ca o strategie anti-cyberbullying să funcționeze trebuie să conțină următoarele acțiuni de formare a unor atitudini colegiale, de empatie și bună înțelegere în comunitatea școlară:

- sprijinirea tinerilor care au fost victime ale abuzurilor;
- crearea unor focus-group de discuție cu rol de suport moral;
- în școală dirigințele ar trebui să implementeze întâlniri cu părinții și elevii cu teme care să abordeze această problematică;

- crearea unor echipe constituite din diriginte, consilierul școlii, psihologul școlii, care să discute cu elevii înclinați spre agresiune, consecințele actelor lor;
- întreaga comunitate educativă: educatori, părinți, instituții este necesar să se implice direct în prevenirea și combaterea actelor de acest tip de violență.

Profesorii, părinții este necesar să stea de vorbă cu copiii, să le explice ce înseamnă agresivitatea cibernetică, să-i determine să aibă o atitudine potrivită, de empatie și colegialitate. De asemenea este bine ca adolescenții să cunoască câteva recomandări privind utilizarea internetului pentru a se proteja:

- Informațiile personale nu trebuie dezvăluite pe internet. Informațiile private nu se oferă online prin programe de mesagerie instantă, pe un blog, chat room etc.
- Parola de accesare trebuie să fie bine păzită, aceasta este strict personală, nu trebuie să fie divulgată nici măcar prietenilor apropiați.
- Este indicat să nu se răspundă mesajelor amenințătoare, acestea trebuie salvate și arătate părinților sau profesorilor.
- Nu se deschid mail-urile de la persoane necunoscute sau de la cineva care știi că îți vrea răul.
- Orice informație postată pe internet poate fi făcută publică, de aceea este bine să nu se posteze nimic pe Internet din ceea ce nu vrei ca alții să vadă.
- Este bine ca înainte de a trimite un mesaj să gândești dacă este potrivit, este bine ca atunci când ești supărat să nu trimiți mesaje, poate vei regreta mai târziu forma de exprimare.
- La atitudine față de cei hărțuiți și nu încuraja aceste comportamente și arată adulților mesajele pe care le vezi.

Bibliografie

1. *Assessing Cyberbullying Perceptions*, Editura Școala Ardeleană, Cluj-Napoca, 2017

CYBERBULLING-UL, DUȘMANUL DIN SPATELE ECRANULUI

*Prof. Ochia Mădălina Camelia
Liceul Tehnologic "Ferdinand I" Rm. Vâlcea*

Summary

The paper presents the forms of cyberbullying, its spread and its effects on young people, related to the situation in Romania, as well as solutions to combat and reduce the impact of this phenomenon.

Bullying-ul este un comportament ostil, de intimidare, terorizare, brutalizare, de excludere și luare în derâdere, de umilire. Bullying-ul nu se bazează pe ceva real, ci pe dorința unor persoane de a-și câștiga autoritatea, punându-i pe alții într-o lumină proastă. Se creează astfel o stare de conflict, care nu poate fi depășită decât dacă se conștientizează existența fenomenului.

Bullying-ul este o acțiune care se poate manifesta fizic, prin agresivitate fizică sau psihologic, prin producerea unor daune emoționale. Fenomenul de bullying poate fi inițiat de o persoană sau de un grup de persoane, implicând un raport de putere inegal, deoarece victima, în

cazul acestui fenomen nu dispune de resurse fizice, psihologice, sociale pentru a se apăra. Victima manifestă imposibilitate de apărare și sentimente de neputință. Spectatorii sunt și ei persoane implicate în fenomenul de bullying, chiar dacă nu în mod direct, însă asistă la acțiune. Bullying-ul este considerat o formă de violență fizică și psihologică, care vizează producerea unor prejudicii unor persoane, inclusiv propriei persoane, cu diferite cauze care determină noi forme de violență.

În zilele noastre, la bullying-ul clasic se adaugă bullying-ul virtual sau cyberbullying-ul. În ceea ce privește cyberbullying-ul, el începe să ocupe din ce în ce mai mult teren pentru că este facil, agresorul are impresia că este învăluit într-o peliculă de protecție, iar victima poate fi ridiculizată în fața unui grup mult superior numeric comparativ cu o agresiune reală.

Cei care recurg la toate aceste tehnici de tracasare extremă a unei alte persoane fac acest lucru din câteva motive întemeiate, în viziunea lor: pentru că au impresia că așa reușesc să capete mai multă importanță în ochii celor din jur, dar și pentru că, agresând copii mai mici decât ei, își manifestă o aparentă autoritate și superioritate.

Sute de mii de adolescenți și de copii de pe glob sunt conectați online. Fie că folosesc un laptop, fie că sunt conectați prin intermediul tabletei sau al smartphone-ului, aceștia ascultă muzică, se uită la filme, se joacă, citesc, dar, mai presus de toate, socializează. Asta n-ar fi nicio problemă, dacă o parte dintre ei nu s-ar angaja în acțiuni de bullying îndreptate către alți adolescenți.

Cu 8 noi utilizatori atrași online în fiecare secundă, mediul virtual cunoaște o dezvoltare a comunicării fără precedent, dărâmand cu fiecare an barierele statistice. Din nefericire, prin intermediul tehnologiei virtuale a secolului 21, tinerii comunică cu semenii lor nu numai într-o manieră pozitivă, ci și într-una negativă, folosindu-se, în acest caz, de cyberbullying.

Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, cum ar fi: atacuri de panică, scăderea stimei de sine, timiditate, coșmaruri, anxietate, lipsa capacității de concentrare, diminuarea puterii de învățare, depresie, suicid.

Cyberbullying-ul are o serie de manifestări cum ar fi: e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor, folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană, crearea unei pagini virtuale dedicată persoanei hărțuite, trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online, distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți, hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private, asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false, răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

De cele mai multe ori, victimele agresorilor sunt elevii care au următoarele caracteristici: supraponderali sau subponderali, au abilități sociale scăzute, au puțini prieteni sau nu au prieteni, sunt săraci sau bogați, au religie sau rasă diferită, sunt scunzi sau prea înalți, au slabe abilități sportive, sunt inteligenți, talentați, au dezabilități fizice, sunt persoane noi din grup, au părinți divorțați, etc.

În cazul cyberbullying-ului, informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite ușor și instant în mediul online, în unele cazuri fără posibilitatea de a fi vreodată șterse. Acest lucru nu face altceva decât să agraveze orice repercusiune asupra celui agresat.

În școlile din România, în mod repetat, 1 din 4 copii este umilit, iar 3 din 10 copii sunt amenințați cu bătaia sau lovirea de către colegi, potrivit unui studiu național despre fenomenul de bullying, realizat de organizația Salvați Copiii, în anul 2016. 73% dintre elevi declară că au fost martorii unei situații de bullying în mediul școlar, iar 69% în mediul online.

Putem discuta despre bullying fizic, verbal, sexual sau psihic. Manipularea, bârfa, constrângerile, criticile, minciunile, zvonurile, satirizarea, comicul exagerat adresat unei persoane sau unui grup de persoane (în clasă, în cancelarie, pe holuri, în curtea școlii etc.), diferențelor pe care acestea le prezintă (înălțime, greutate, culoarea ochilor, culoarea părului, nivel cognitiv,

potențial de învățare, rasă, etnie, religie, dezabilitate, tip de familie, nivel de cultură etc.) constituie comportament de tip bullying.

Aceleași caracteristici se regăsesc și în cyberbullying, ceea ce îi face pe unii autori să considere că ceea ce le diferențiază pe cele două, anume mediul de manifestare (față în față sau prin tehnologie digitală), nu este de natură să schimbe în mod fundamental caracteristicile fenomenului. Se poate accepta că în cazul cyberbullying-ului sunt necesare pentru agresor competențe sociale și digitale sporite, dar deținerea acestora nu garantează că ești ferit de a deveni victimă a cyberbullying-ului.

Soluții de combatere

De multe ori, agresorul adoptă violența ca ultimă posibilitate de defulare și exprimare, fiind la rândul său abuzat ori neglijat. Cauzele cele mai des întâlnite care determină astfel de comportamente ale agresorului pot fi lipsa de empatie, egocentrismul, orgoliul, superficialitatea relațiilor umane, și, mai ales, expunerea și preluarea unor modele de comportament similare – de cele mai multe ori, copilul reproduce cu semenii săi ceea ce vede acasă.

Cele mai multe beneficii în ceea ce privește eliminarea acestui tip de comportament negativ, le-ar aduce schimbarea mentalității de la o vârstă cât mai fragedă. Acest lucru se realizează însă prin acțiuni pe termen lung, care ar trebui să vizeze aspecte precum:

1. Metode non-formale de educație cum ar fi jocurile de rol;
2. Abordarea subiectului la orele de dirigentie din școli;
3. Organizarea de seminarii și dezbateri libere, întâlniri cu psihologi sau persoane care au fost parte a fenomenului bullying/cyberbullying și care au reușit să depășească situația, ca exemplu de bună practică;
4. Părinții, rudele, profesorii trebuie să conștientizeze existența fenomenului și să știe să identifice comportamentul schimbat al victimei și să intervină când identifică efectele cyberbullying-ului în comportamentul acesteia. Orice semn care indică modificări ale stării psihologice cum ar fi depresia, anxietatea socială, izolarea, stima de sine scăzută, reacții negative și stres în privința utilizării dispozitivelor trebuie chestionate și verificate;
5. Importanța oamenilor din jurul celui abuzat este mai mare ca oricând. Adulții, profesorii, părinții, rudele, prietenii, trebuie să ofere suport necondiționat și încredere. Victima trebuie să semnaleze orice acțiune care a avut loc asupra sa, însă are extrem de multă nevoie de aliați de încredere care să îi asigure confortul de a vorbi;
6. Este util ca victima să reușească să impună limite. De la blocarea și raportarea abuzatorului pe rețelele de socializare, la schimbarea parolelor sau a numărului de telefon, până la intervențiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacția pe care o caută.

„Din perspectiva victimei, hărțuirea din mediul online poate fi mai greu de abordat, întrucât acest mediu este mai greu de ținut sub control și se extinde dincolo de granițele cercului restrâns de cunoscuți. Pentru a diminua efectele negative ale cyberbullying-ului, este important să luăm în calcul întreg sistemul în jurul căruia se dezvoltă comportamentul respectiv: abuzatorii – victimă - cei care asistă - cei care nu cunosc fenomenul” (Delia Mina-psihoterapeut).

Bibliografie:

- <http://oradenet.salvaticopiii.ro/>
- Proiectul Sigur.info
- George Roman, coordonator ”Ghidul utilizării în siguranță a Internetului- Un internet mai sigur pentru toți elevii!”

PERICOLUL ZILELOR NOASTRE, INTERNETUL

Prof. Ogrin Maria

In these days, most teenagers think that the Internet is the true wonder of the era in which we live. The Internet revolutionized this generation and took the communication to another level. If in the past we used letters to get a message over long distances, we are now able to send and receive information in real-time.

Although this way of communication is more accessible, the risks that come with it are also many. Sadly, teenagers don't know about the dangers they are exposing themselves to on the Internet. But the Internet users should realize the fact that they are giving important information about personal data, address and phone number.

În zilele noastre majoritatea tinerilor sunt de părere că Internetul este o adevărată minune pentru era în care trăim. Acest mediu a revoluționat o generație și a dus comunicarea la un alt nivel. Dacă până acum câteva decenii păstram legătura cu oamenii de la distanță prin scrisori, iată că în secolul XXI avem oportunitatea de a primi vești și informații în timp real. Cu apăsarea unui buton, utilizatorii se pot conecta la site-uri din întreaga lume-24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână. Nu există o limită a informației disponibile. Mereu se poate găsi o legătură care să fie apăsată și un alt site de vizitat. Utilizatorii pot interacționa pentru a stimula schimburi sociale și intelectuale, atât ca participanți, cât și ca observatori.

Comunicarea în mediul on-line este foarte accesibilă tuturor păturilor sociale. În prezent, dacă nu deții un telefon mobil performant sau nu ai diferite conturi pe diferitele site-uri de socializare, riști să fii privit cu ochi iscoditori, ba chiar să nu fi acceptat în acea societate. Oamenii judecă persoanele care nu au acces la Internet, sau nu-și doresc să utilizeze aceste mijloace, și îi privesc ca pe niște inadaptați, fără să realizeze că nu la ei este adevărata problemă.

Cei mai mulți tineri sunt de părere că acest mod de comunicare este indispensabil și mizează pe el în detrimentul oralității și discuțiilor față în față. De aceea mulți dintre ei suferă de inadaptare socială, ba chiar de anumite depresii și frustrări venite la pachet cu handicapul de a purta o discuție în mediul social. Mă întreb adesea, oare această evoluție tehnologică vine să ajute sau să distrugă omenirea? La o privire mai atentă, când tehnologia va atinge apogeul prosperității, omenirea va atinge apogeul inculturii.

Inhibițiile simțite în viața reală sunt înlăturate deoarece tinerii nu se cunosc între ei. Ei pot fi oricine vor să fie. Dacă ei sunt nefericiți în viața reală, ei pot crea o viață virtuală ideală. Dar cei mai mulți utilizatori de Internet au mărturisit că pierd noțiunea timpului atunci când navighează pe Internet. Evident, Internetul este o unealtă puternică. Poate fi folosit în multe moduri utile, însă pe de altă parte Internetul poate deveni „un substituent pentru ce n-ai putut găsi în viața reală” (Young, 1998)

Deși această metodă de comunicare este accesibilă din toate punctele de vedere, riscurile care vin odată la pachet cu ea sunt mari. Din nefericire, tinerii nu conștientizează pericolul la care se expun și nu știu să folosească în norme optime aceste mijloace. Utilizatorii acestor mijloace ar trebui să conștientizeze gravitatea faptului că dau informații importante privind datele personale, adresa și numărul de telefon. Dar cel mai grav, s-a constatat că 1 din 5 tineri a primit o solicitare sexuală, și 1 din 4 a fost expus în mod nedorit la material sexual pe Internet.

Părinții tind să considere că folosirea Internetului reprezintă o modalitate pozitivă pentru tineri de a-și petrece timpul – și poate fi așa, dacă este folosit judicios. Totuși, mulți părinți nu cunosc cum funcționează un computer și/sau nu alocă timp pentru supravegherea folosirii Internetului de către copiii lor. Spre deosebire de alte forme de distracție ale copiilor (ex. jocuri video, TV, muzică), care deseori sunt supravegheate de părinți, Internetul nu este. Așadar, părinții trebuie să-și exercite dreptul și responsabilitatea de a supraveghea folosirea Internetului ce către copiii lor.

Deficiențele de atenție și concentrare, slăbirea capacităților mentale, a puterii de judecată și a motivației sunt probleme care se află de câteva zeci de ani în atenția cercetătorilor din lumea occidentală. În ultima vreme aceste afecțiuni au început să fie observate și la mulți dintre copiii și tinerii din țara noastră, sindromul anunțându-se a avea o largă răspândire în următorii ani.

Prin urmare, este falsă credința că utilizarea calculatorului dezvoltă gândirea și-l face pe copil mai inteligent. Această convingere se întemeiază mai mult pe un curent de opinie întreținut de cei care câștigă miliarde de dolari din vânzarea jocurilor, a programelor de calculator sau a tehnicii de calcul în general, curent generat în contextul entuziasmului generat de apariția și dezvoltarea explozivă a tehnicii de calcul din ultimii ani. Desigur că un rol important joacă și stresul la care sunt supuși părinții în societatea de astăzi, când nu mai au timpul necesar de a-și educa copiii. Este mult mai ușor să cumperi un calculator și să-l lași pe copil să-și petreacă timpul în fața acestuia, mai cu seamă când există și prezumția că astfel va deveni mai deștept și mai competitiv în societate. Câți dintre părinți știu însă că este greu de găsit un alt mijloc care să afecteze tot atât de puternic dezvoltarea creierului copilului precum o face internetul, și ne gândim îndeosebi la jocurile video. Atâta timp cât copiii sunt captivați hipnotic în fața ecranului, iar instinctul de conservare este complet anulat pe perioada vizionării, internetul tinde să devină agresorul ideal. Deși strică mintea, îi inhibă dezvoltarea, împiedică gândirea liberă, reflexivitatea, slăbește creativitatea și distruge rețele neuronale, stresează și obosește până la epuizare, internetul este iubit de copii și adulți. Copiii sunt mai puțin vinovați, Ei nu știu încă să se apere, încă nu sunt conștienți de ce li se întâmplă, nu au perspectiva a ceea ce înseamnă o infirmitate mentală, o viață marcată de suferința neîmplinirii. Rămâne ca noi, părinții și profesorii lor, pe măsura dragostei ce le-o purtăm și a conștientizării acestor probleme, să încercăm să-i păzim de tentația evaziunii în spațiul realității virtuale, iar aceasta până nu este prea târziu.

Bibliografie:

American Psychiatric Association, *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*, 4th edition Washinton, 1994.

Baudriard, Jean, *Strategii fatale*, Polirom, 1998.

Greenfield, David, *Dependența virtuală*, New Harbinger, Oakland, California, 1999.

Virgiliu Gheorghe, *Efectele micului ecran asupra minții copilului*, București, Prodromos, 2007.

Young, Kimberly, *Caught in the Net*, John Willey&Sons, New York, 1998.

THE BEST PRACTICES TO STOP CYBERBULLYING

*Prof. consilier, Păduraru Loredana
C.J.R.A.E. Vaslui*

Bullying is a serious, long-standing social problem that now occurs in digital spaces as well as physical ones. Because of the rise of social media in the middle of the last decade, bullying and peer harassment have been getting a lot of news coverage, so – rather than increased bullying – what we're really seeing is increased *attention* to it and a lot more concern about it.

Cyberbullying occurs when electronic communications such as text messages, emails, instant messages, and social media updates are used to threaten or humiliate someone. Its consequences can be just as serious as the effects of bullying that occurs in person. Learn how to recognize and address cyber bullying before it gets out of hand.

Although the research about cyberbullying is still emerging, there is some consensus on best practices:

I. Know What to Look For

1. Look for signs of harassment. Cyber bullying often takes the form of one person harassing another through emails, instant messages, text messages or other modes of electronic communication.

2. Look for signs of public humiliation. Another common form of cyberbullying happens when the bully harasses a target by way of public embarrassment, rather than directly contacting him or her.

3. Look for signs of impersonation. A less obvious, but equally harmful form of cyberbullying takes place when the bully attacks someone by impersonating him or her as a way to bring about humiliation or punishment. In this case it is more difficult to identify the perpetrator.

II. Take Immediate Action

1. Attempt to identify the cause. Some bullies start out as a friend, an ex, or someone else you know well. If it seems possible to have a reasonable discussion with the person, consider asking him or her to stop. Have the conversation in person, not through email or text.

2. Stop responding to the bully's messages. If talking it out won't work, don't directly respond to the text messages, instant messages, emails or other communications you may have received from the bully. Bullies want to elicit a reaction from their targets, so firing back a text will only make things worse.

3. Save the evidence. File away every email, text, instant message, web address, and other evidence you collect from the bully. Record the time and date that each message was sent. Having as much information as possible about the bully's behavior will help you determine how to stop his or her behavior.

4. Block the bully. Immediately put an end to the bully's most invasive threats by blocking that person from direct communication with you. Once you've made sure all prior messages have been saved, delete the person from your email contacts and block instant messaging communication. Block the person from your phone.

5. Change your account settings. Prevent the person from finding a new way to contact you by limiting the amount of personal information you make available online. Create new accounts.

III. Get Outside Help

1. Don't wait too long to ask for help. Don't assume the problem will go away on its own; speak up immediately to put a stop to it.

2. Talk to your school administrators. Some states require this by law. No matter what your school's individual policy might be, it's the administrators' job to resolve the situation.

3. Report the bully to your service providers. Cyberbullying usually violates the terms of service laid out by social media sites, cell phone providers, and other service providers. Read up on your providers' policies and take steps to report threatening behavior.

4. Get law enforcement involved. In some cases cyber bullying may be classified as a crime, which places it beyond the jurisdiction of schools and service providers.

IV. Prevent Cyber Bullying

1. Never share information online if it could be used against you. Cyber bullies often use pictures, status updates, and personal information they find online to harass their targets. It's fine to share a little information about yourself online, but never reveal something you don't want the whole world to know.

2. Watch your tone when you communicate online. Be respectful to people with whom you communicate online to avoid making enemies. If a conflict develops, try to resolve it in person. A good rule of thumb is to be as polite to someone online as you would be in person. Don't send messages when you're feeling angry or emotional.

3. Don't participate in cyberbullying behavior. People choosing to go along with the crowd in cases of cyber bullying is what makes these types of attacks so effective and damaging. Your behavior can influence other people's actions; make it clear that you don't stand for cyber bullying by setting a good example for others.

4. Parental control software can help protect. This should be installed on your PC and smartphone and it will block many attempts at bullying and can be especially configured to help you.

WHAT CAN PARENTS DO?

1. Keep the computer in a common area of the home. Do not allow it in your children's bedrooms. Monitor their online usage.

2. Learn how various social networking websites work. Become familiar with Facebook, MySpace, and Twitter. Ask your children if they will show you their profile pages.

3. Talk regularly and specifically with your children about online issues. Let them know they can come to you for help if anything is inappropriate, upsetting, or dangerous.

4. Build trust with your children. Set time limits, explain your reasons for them, and discuss rules for online safety and Internet use. Ask your children to contribute to establishing the rules; then they'll be more inclined to follow them.

5. Tell your children not to respond to any cyberbullying threats or comments online. However, do not delete any of the messages. Instead, print out all the messages, including the e-mail addresses or online screen names of the cyberbully. You will need the messages to verify and prove there is cyberbullying.

6. Don't overreact by blaming your children. If they are being bullied, be supportive and understanding. Find out how long the bullying has been going on and ensure that you'll work together to find a solution. Let your children know they are not to blame for being bullied.

7. Don't underreact by telling your children to "shrug it off" or just deal with the bullying. The emotional pain of being bullied is very real and can have long-lasting effects. Don't tease them about it or respond with a "kids will be kids" attitude.

8. Don't threaten to take away your children's computers if they come to you with a problem. This

only forces kids to be more secretive.

9. Talk to your school's guidance counselors so they can keep an eye out for bullying during the school day.

10. If there are threats of physical violence or the bullying continues to escalate, get law enforcement involved.

WHAT CAN KIDS DO?

1. Don't respond to any online or text messages sent by cyberbullies.
2. Don't be an accomplice by forwarding any of the messages to others kids.
3. Save and print out all the messages as proof and evidence of cyberbullying.
4. If you are being bullied, tell an adult immediately to get help solving the problem.

WHAT CAN SCHOOLS DO?

1. Adopt a zero-tolerance policy for all types of bullying. Make it clear that any intimidation, harassment, or threatening behavior will be dealt with swiftly and seriously.
2. School districts should have antibullying policies in place and everyone (school administrators, teachers parents, and students) should be aware of the policies at the start of every school year.
3. Incorporate Internet Safety Awareness classes into the curriculum.
4. Engage students, parents, and teachers in discussions about bullying prevention.

Bibliography:

<http://www.connectsafely.org>

<https://www.brookings.edu>

<https://www.wikihow.com>

<https://www.teachthought.com>

HOW TO PREVENT CYBERBULLYING

*Panait Georgiana
Colegiul Stefan Banulescu*

Cyber bullying - the willful and repeated act of harming others electronically (through email, instant messaging, Web sites, chat rooms, social networking sites, cell phones and other electronic means)--is a relatively new issue. But it has clear consequences and needs to be addressed. The consequences of cyber bullying can be far-reaching. Victims may experience low self-esteem, poor academic achievement, difficulty making friends, loneliness, depression, and suicidal thoughts and tendencies. Reports of suicide following incidents of cyber bullying have been in the news.

About one-third of all teens using the Internet have been bullied, and as more students become "wired" at increasingly younger ages, this rate will increase. We also know that bullying in any form is tied to a host of other behavior problems, including substance abuse.

Advice for kids and teens

Know that it's not your fault. What people call "bullying" is sometimes an argument between two people. But if someone is repeatedly cruel to you, that's bullying and you mustn't blame yourself. No one deserves to be treated cruelly.

Don't respond or retaliate. Sometimes a reaction is exactly what aggressors are looking for because they think it gives them power over you, and you don't want to empower a bully. As for retaliating, getting back at a bully turns you into one – and can turn one mean act into a chain reaction. If you can, remove yourself from the situation. If you can't, sometimes humor disarms or distracts a person from bullying.

Save the evidence. The only good news about bullying online or on phones is that it can usually be captured, saved, and shown to someone who can help. You can save that evidence in case things escalate.

Tell the person to stop. This is completely up to you – don't do it if you don't feel totally comfortable doing it, because you need to make your position completely clear that you will not stand for this treatment any more. You may need to practice beforehand with someone you trust, like a parent or good friend.

Reach out for help – *especially* if the behavior's really getting to you. You deserve backup. See if there's someone who can listen, help you process what's going on and work through it – a friend, relative or maybe an adult you trust.

Use available tech tools. Most social media apps and services allow you to block the person. Whether the harassment's in an app, texting, comments or tagged photos, do yourself a favor and block the person. You can also report the problem to the service. That probably won't end it, but you don't need the harassment in your face, and you'll be less tempted to respond. If you're getting threats of physical harm, you should call your local police (with a parent or guardian's help) and consider reporting it to school authorities.

Protect your accounts. Don't share your passwords with anyone – even your closest friends, who may not be close forever – and password-protect your phone so no one can use it to impersonate you..

If someone you know is being bullied, take action. Just standing by can empower an aggressor and does nothing to help. The best thing you can do is try to stop the bullying by taking a stand against it. If you can't stop it, support the person being bullied. If the person's a friend, you can listen and see how to help. Consider together whether you should report the bullying. If you're not already friends, even a kind word can help reduce the pain. At the very least, help by not passing along a mean message and not giving positive attention to the person doing the bullying.

Additional advice for parents

Know that you're lucky if your child asks for help. Most young people don't tell their parents about bullying online or offline. So if your child's losing sleep or doesn't want to go to school or seems agitated when on his or her computer or phone, ask why as calmly and open-heartedly as possible. Feel free to ask if it has anything to do with mean behavior or social issues. But even if it does, don't assume it's bullying. You won't know until you get the full story, starting with your child's perspective.

Work with your child. There are two reasons why you'll want to keep your child involved. Bullying and cyberbullying usually involve a loss of dignity or control over a social situation, and involving your child in finding solutions helps him or her regain that. The second reason is about context. Because the bullying is almost always related to school life and our kids understand the

situation and context better than parents ever can, their perspective is key to getting to the bottom of the situation and working out a solution. You may need to have private conversations with others, but let your child know if you do, and report back. This is about your child's life, so your child needs to be part of the solution.

Respond thoughtfully, not fast. What parents don't always know is that they can make things worse for their kids if they act rashly. A lot of cyberbullying involves somebody getting marginalized (put down and excluded), which the bully thinks increases his or her power or status. If you respond publicly or if your child's peers find out about even a discreet meeting with school authorities, the marginalization can get worse, which is why any response needs to be well thought out.

More than one perspective needed. Your child's account of what happened is likely completely sincere, but remember that one person's truth isn't necessarily everybody's. You'll need to get other perspectives and be open-minded about what they are. Sometimes kids let themselves get pulled into chain reactions, and often what we see online is only one side of or part of the story.

What victims say helps most is to be heard – really listened to – either by a friend or an adult who cares. That's why, if your kids come to you for help, it's so important to respond thoughtfully and involve them. Just by being heard respectfully, a child is often well on the way to healing.

The ultimate goal is restored self-respect and greater resilience in your child. This, not getting someone punished, is the best focus for resolving the problem and helping your child heal. What your child needs most is to regain a sense of dignity. Sometimes that means standing up to the bully, sometimes not. Together, you and your child can figure out how to get there.

One positive outcome we don't often think about (or hear in the news) is resilience. We know the human race will never completely eradicate meanness or cruelty, and we also know that bullying is not, as heard in past generations, "normal" or a rite of passage. We need to keep working to eradicate it. But when it does happen and we overcome it – our resilience grows. It's not something that can be "downloaded" or taught. We grow it through exposure to challenges and figuring out how to deal with them. So sometimes it's important to give them space to do that and let them know we have their back.

What Can You Do to Help Prevent Cyberbullying?

Taking some smart precautions can help you stop cyberbullying before it starts.

How to protect yourself:

- **Make the most of privacy settings.** Investigate what measures you can take to keep content private on the websites you use. On Facebook and other social networking sites, you can adjust your settings so that only the people you select are able to see your personal information and posts. It's important to check these privacy settings frequently, because sites sometimes change their policies.
- **Think before you post.** Never forget that the internet is public. What you put out there can never be erased. If you wouldn't say something in a room full of strangers, don't say it via internet. Even letting someone know sensitive or embarrassing information about you via email can have unforeseen consequences.

- **Keep personal information personal.** Don't reveal identifying details about yourself—address, phone number, school, credit card number, etc.—online. Passwords exist for a reason; sharing them with friends is like passing out copies of your house key to friends and strangers alike. If anyone besides you knows your passwords, it should be your parents and your parents only.

Bibliography:

- "Bullying Today" – Bullet Points and Best Practices - Justin Patchin, Sameer Hinduja, Ph. D.
- "Bullying Beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying"- Second Edition

INFLUENȚA INTERNETULUI ASUPRA COPIILOR ȘI ADOLESCENȚILOR

*INV. PANESCU MIHAELA
SCOALA GIMNAZIALA NR. 3
DROBETA TURNU SEVERIN*

The role and place of the Internet in children's lives has been a long-held subject in recent years. More and more researchers are looking to see the effects of frequent use of the internet, social networks and online gaming. The Internet is an unlimited source of diverse information from countless domains and can be both beneficial and harmful to those who use it, especially children who are more and more interested and attracted to this virtual world full of curiosities and unknowns.

Beneficiile utilizării internetului se referă la resursele bogate pe care le pune la dispoziția copiilor care se interesează de un subiect anume, care îl folosesc pentru a-și face teme, proiecte, referate, pentru a-și lărgi sfera cunoștințelor sau a se pune la curent cu întâmplări și evenimente din întreaga lume. De asemenea, tot prin intermediul internetului, copiii de azi intră în contact cu tot mai multe persoane de diferite etnii, religii, culturi oferindu-le șansa de a cunoaște și a lega prietenii cu oameni diferiți lor, devenind astfel mai toleranți poate față de ceea ce este diferit de propria persoană.

Un alt beneficiu al utilizării internetului ar putea fi, din punct de vedere al anumitor părinți, faptul că nu mai duc grija copilului atunci când el stă acasă, petrecând timp în fața calculatorului, în loc să umble pe străzi sau prin alte locuri mai mult sau mai puțin periculoase. În astfel de familii, internetul reprezintă o mai mică amenințare pentru copil decât timpul petrecut în afara casei, în compania unor persoane necunoscute sau dezagreate de către părinți.

Tot la capitolul beneficii ale utilizării internetului ar putea intra și concluziile la care au ajuns anumiți cercetători și anume că internetul stimulează dezvoltarea cognitivă și psihosocială, jocurile pe calculator îmbunătățesc orientarea vizual-spațială, timpul de reacție și atenția. Totodată, unele cercetări arată ca utilizarea frecventă a motoarelor de căutare îi face pe copii mai pricepuți în a-și aminti unde găsesc informațiile de care au nevoie în loc de a fi nevoiți să memoreze informațiile în sine. Astfel, creierul nemaifiind ocupat cu memorarea unei mari cantități de informații, poate să se angajeze și să aloce mai mult timp altor procese precum gândirea critică și rezolvarea de probleme.

Putem spune că efectele internetului asupra copiilor țin foarte mult de modul în care este utilizat. Prin urmare, folosirea frecventă a internetului de către copii poate fi și foarte dăunătoare.

Deși prin intermediul internetului se pot stabili sau menține relații la distanță (prieteni sau rude din alt oraș sau plecate în altă țară), se vorbește tot mai des despre superficialitatea relațiilor, a prieteniiilor online care împiedică un contact direct, autentic, între cele două persoane. Concomitent, timpul îndelungat petrecut online poate avea consecințe grave asupra sănătății fizice cât și mentale, precum: deprivarea de somn, oboseală cronică, izolare, scăderea interesului și neglijarea activităților legate de școală și a timpului petrecut alături de familie și prieteni.

Un efect negativ ar fi faptul că, informațiile în care abundă mediul virtual nu sunt întotdeauna selecționate și copilul este vulnerabil în fața mai multor pericole. Unul dintre acestea este expunerea timpurie la pornografie ce poate avea consecințe grave, precum începerea vieții sexuale prematur, angajându-se în comportamente sexuale fără a avea sau a ține cont de informațiile privind contracepția, metodele de prevenire a bolilor cu transmitere sexuală, existând chiar și riscul apariției unor comportamente sexuale deviante. Pe lângă materialele cu conținut obscen, se găsesc foarte multe site-uri și materiale care încurajează sau promovează violența și care îi influențează ușor pe cei mai vulnerabili.

Deși unul dintre avantajele internetului îl constituie bogăția informațiilor pe care o oferă și de care copilul se poate folosi pentru pregătirea sa școlară, există frecvente cazuri în care, din cauza timpului îndelungat petrecut în fața calculatorului, el ajunge să-și neglijeze temele, să nu mai fie interesat de școală, să absenteze mult sau chiar să renunțe la a se mai duce la școală.

Un alt efect negativ important este hărțuirea atunci când copilul intră în contact cu oameni cu intenții ascunse, mesaje cu conținut sexual, agresiv, amenințător, abuziv. Pericolul și mai mare este când, seduși și manipulați de anumite persoane, copiii stabilesc să se și întâlnească cu acestea, devenind astfel potențiale victime ale pedofililor, agresorilor, traficantilor de carne vie, de droguri ș.a.m.d.

După cum putem observa, internetul poate fi o resursă importantă dar și un pericol pentru copilul vulnerabil care are acces nelimitat la mediul online. În ultima perioadă tot mai mulți copii folosesc smartphone, tablete, laptopuri și alte electronice, fiind în pas cu tehnologia.

Pe lângă motoarele de căutare, filmele, muzica, jocurile la care au acces, cei mai mulți au acum conturi pe diferite rețele de socializare – un alt subiect controversat în ultimii ani. Aceste rețele de socializare pot fi folosite în diverse scopuri, mai mult sau mai puțin constructive pentru copii. Unii cercetători (University of Pittsburgh și Columbia Business School) au constatat că folosirea rețelelor de socializare joacă un rol important în creșterea stimei de sine datorită “like”-urilor și “comment”-urilor pozitive primite din partea prietenilor apropiați. Pe de altă parte, acest lucru, susțin ei, poate duce la o scădere a autocontrolului, atât în mediul online, cât și în viața de zi cu zi.

Pentru a răspunde la întrebarea ce anume ar putea face adulții pentru a-i îndruma pe copii să folosească rețelele de socializare în mod constructiv, cred că e important ca accesul copiilor la internet să fie supravegheat și limitat pentru protecția lor. Deși unele rețele de socializare nu acceptă utilizatori cu vârste mai mici de 18 ani, tot mai mulți părinți se simt neputincioși în a ține sub control accesul copiilor lor și timpul petrecut de aceștia pe Facebook, Twitter și nu numai. Este important să se discute cu copilul despre nevoile și așteptările lui privind folosirea rețelei de socializare, dar și despre pericolele la care se expune. El trebuie învățat să se protejeze și să comunice cu părinții ori de câte ori primește vreun mesaj cu caracter sexual, abuziv, amenințător și ori de câte ori i se cer informații personale, date sau poze în diverse contexte, o relație deschisă, sinceră și de încredere părinte-copil fiind esențială.

Părinții care lasă copilul nesupravegheat timp îndelungat, având acces la internet, pot folosi programe de filtrare a conținutului web și de control parental gratuite sau contra cost, pentru a limita accesul copiilor pe anumite site-uri, a timpului petrecut în mediul virtual. Deși nu toți părinții cunosc aceste opțiuni sau nu apelează la ele, este foarte important să ia în considerare folosirea unor astfel de programe, reducând pericolele la care este expus cel mic. Comunicarea cu copilul este fundamentală și stabilirea împreună cu acesta a unui program și unor reguli clare privind utilizarea internetului, discutând despre primejdii, modalități de a se apăra de potențiali agresori, protejându-și

intimitatea online (cum să refuze sau să blocheze anumite contacte, să nu furnizeze informații personale necunoscuților ș.a.m.d.) dar și despre prioritățile copilului (activități educative, sportive, recreative etc.) în defavoarea timpului petrecut online și a consecințelor pe termen lung ale utilizării internetului în exces.

În privința performanțelor școlare ce au de suferit din cauza folosirii exagerate a internetului, părinții pot discuta cu copilul care sunt așteptările lor legate activitatea școlară, importanța acesteia și pot stabili împreună anumite reguli astfel încât educația să fie o prioritate.

În concluzie, internetul reprezintă evoluția și vrând-nevrând face parte din viețile noastre din ce în ce mai mult, fiind o sursă nepuizabilă de informații. Deși mediul online oferă numeroase beneficii utilizatorilor din ce în ce mai tineri, este datoria adulților, a părinților să își protejeze copiii și să îi ajute să se dezvolte armonios, ferindu-i de pericole, stabilind o relație bazată pe comunicare și încredere, lăsându-i să se bucure de inocența acestei perioade din viață într-o lume în care tehnologia și știința progresează din ce în ce mai rapid.

Surse:

http://www.news.pitt.edu/socialmedia_selfcontrol

<https://www.psychologytoday.com/blog/the-power-prime/201212/how-technology-is-changing-the-way-children-think-and-focus>

<http://www.protectkids.com/effects/harms.htm#viii>

ROLUL ȘCOLII ÎN PREVENIREA ȘI ELIMINAREA HĂRȚUIRII ONLINE

*prof. Partebună Nicoleta,
Școala Gimnazială "Alexandru Ciucurencu", Tulcea*

REZUMAT

This article aims at knowing the behaviour of cyberbullying, knowing the role of the school, teachers and parents in preventing and eliminating the online harassment and diminishing its consequences. For this purpose we have proposed various activities that can be organized in schools, during classes, to prevent and protect pupils from all kinds of violence, even whether it takes place inside the school or outside it.

Comportamentul de cyberbullying sau cyber-bullying (comportament agresiv, de hărțuire online) poate fi definit în mod simplu ca activitate ce implică utilizarea comunicării mediate de calculator pentru a hărțui, agresa, amenința, batjocori alți tineri în mod deliberat și repetat. Cyberbullying-ul apare de obicei în contextul folosirii aplicațiilor de mesagerie instantane cum ar fi YahooMessenger, Skype, MSN Messenger. El poate lua proporții și mai mari devenind public atunci când are loc pe bloguri sau rețele sociale cum ar fi MySpace, Facebook, Hi5 sau websituri de hostare cum ar fi Youtube. Aplicațiile telefoanelor mobile cum ar fi SMS-ul sau imaginii video capturate cu camera telefonului pot fi și ele folosite pentru a hărțui în acest fel.

Cu toate că se aseamănă cu hărțuirea propriu-zisă, hărțuirea în mediul online poate înregistra o gravitate mai mare, din cauza faptului că agresorul se află sub protecția anonimatului, săvârșind acțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis. Astfel, victima devine mai ușor de exploatat, informațiile online persistând suficient de mult timp încât să își atingă scopul. Abuzul este invaziv, periclitând viața personală a victimei în toate mediile în care aceasta se manifestă: acasă, la școală, online sau offline. Agresorul subestimează uneori efectele acțiunilor sale, considerând totul o simplă distracție. Totuși, pentru victimă agresiunea se poate dovedi fatală.

Deși par la prima vedere similare, hărțuirea online poate înregistra o gravitate mai mare în comparație cu hărțuirea față în față. Agresorul profită de relativa situație de anonim pe Internet,

săvârșind acțiuni pe care nu le-ar fi comis altfel. Superioritatea lui asupra victimei nu e de natură fizică, ci tehnică, mult mai facil de exploatat. În plus, agresorul subestimează efectele, considerând acțiunile lui o simplă distracție. Informațiile postate online persistă, existența lor fiind relativ permanentă, dificil de eliminat, uneori imposibil. Abuzul are un puternic caracter invaziv, cu impact negativ asupra întregii vieți personale a victimei, la școală sau acasă, online sau offline, și cu o răspândire greu de controlat.

Având în vedere aspectele specifice hărțuirii online, incidentele de acest tip trebuie tratate rapid și cu mare seriozitate. Cadrele didactice au un rol crucial în depistarea semnelor potențiale de cyberbullying, cu atât mai mult cu cât elevii sunt refractari raportării abuzurilor suferite. Aceste semne pot fi:

- Scăderea bruscă a performanțelor școlare și a implicării lui la oră;
- Absenteism sau evitarea activităților extracurriculare;
- Neparticiparea la dezbaterile organizate în școală;
- Decizii drastice, de exemplu, părăsirea clubului sportiv;
- Autopercepție negativă, depresie, anxietate, nervozitate;
- Gânduri suicidale (la exprimarea lor, educatorii trebuie să anunțe imediat părinții și consilierul școlar).

Rolul școlii este unul formator-educativ. Dar orice instituție de învățământ are și un alt rol important – de a preveni și proteja discipolii săi de orice tip de violență, fie că aceasta are loc în școală sau în afara ei. O problemă actuală a școlilor este de a face față și exclude hărțuirea între elevi, care reprezintă o formă gravă a violenței și are consecințe negative asupra copiilor pe termen scurt și lung.

Școala trebuie să ofere discipolilor săi nu numai un mediu sigur de învățare și dezvoltare, dar și competențele necesare pentru a cunoaște cum să fie în siguranță în diferite medii (acasă, la școală, în stradă, online), cum să facă față anumitor provocări în aceste medii și de la cine să ceară ajutor atunci când se simt intimidată, ofenșată sau le sunt încălcate drepturile.

Întrucât școala a căpătat în secolul XXI un rol semnificativ în educația digitală, ea devine responsabilă pentru dezvoltarea unei culturi a protecției elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice ori online. În acest sens, școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying care să includă acțiuni de informare pentru prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire comise între elevi. Acest proces trebuie să aibă la bază participarea copiilor, în mod activ și relevant, în toate etapele lui, de la concepere la implementare.

La nivelul școlii se pot organiza acțiuni de prevenire a hărțuirii online, cum ar fi:

- Integrarea problematicii hărțuirii/intimidării online în politica globală a școlii de prevenire și eliminare a violenței de orice fel din mediul școlar;
- Sensibilizarea cadrelor didactice cu privire la fenomenul violenței online. Mulți dintre educatori consideră că nu se poate face nimic deoarece actele de hărțuire sau amenințare au loc în afara orelor lor de clasă;
- Implicarea părinților. Organizarea de informări periodice privind fenomenul de cyberbullying, insistând asupra faptului că responsabilitatea parentală acoperă și comportamentul online al copiilor lor;
- Informarea părinților și elevilor că violența online nu este tolerată în școală și încurajarea acestora să semnaleze orice incident;
- Stabilirea unui set de reguli de folosire în timpul orelor de curs a dispozitivelor mobile ori a calculatoarelor;
- Organizarea unui punct de contact (offline sau online) accesibil elevilor și părinților pentru semnalarea cazurilor de violență online;
- Implicarea activă a victimelor și agresorilor în acțiunile de prevenire a violenței online și/sau de promovare a comportamentului online corect;
- Verificarea periodică a soluțiilor de securizare a rețelei informatice din școală;

- Verificarea cu atenție a fotografiilor care se postează pe portalul școlii;
- Încurajarea elevilor să acorde sprijin victimelor;
- Asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor.

La nivelul clasei se pot organiza acțiuni de prevenire a hărțuirii online, cum ar fi:

- Păstrarea unei ambianțe pozitive la clasă, descurajând orice tip de violență, fizică, verbală sau emoțională, încurajând comportamentele pozitive și stimulând participarea activă a elevilor, individual sau în echipe, în organizarea și derularea activităților;
- Abordarea discuțiilor cu privire la activitățile elevilor online într-o manieră pozitivă. Discutând cu elevii ceea ce este permis și ceea ce este interzis pe Internet sau pe telefonul mobil. • Informarea elevilor că sunt responsabili de actele lor. Ajutarea elevilor să înțeleagă repercusiunile hărțuirii asupra victimelor;
- Arătarea elevilor că aceste comportamente sunt sancționate de lege și pot avea consecințe serioase asupra autorilor: trimiterea de mesaje de discriminare sau care conțin insulte pe motive etnice, de origine socială, sex etc.

Cadrele didactice ar trebui să le vorbească elevilor despre hărțuirea în spațiul online și urmările oricărui comportament răutăcios sau agresiv pentru părțile implicate într-o astfel de situație. Ar trebui să afle mai multe despre cum petrec copiii timpul în mediul online, dacă sunt sau nu utilizatori ai unor rețele de socializare sau jocuri online. Ar trebui să observe comportamentul și reacțiile copiilor utilizând telefonul la pauze sau la lecții. Anumite glume sau comentarii ar putea atrage atenția asupra unui caz de hărțuire.

Fiind zi de zi alături de copii, cadrele didactice pot cunoaște dacă există sau nu un copil pe seama căruia se fac glume. Abordând situația de hărțuire în școală, profesorii pot afla dacă aceasta nu continuă și în mediul online.

În cazul în care se află despre un copil hărțuit, cadrele didactice trebuie să vorbească cu acesta, să-i ofere suport și susținere, să apeleze la ajutorul consilierului școlar.

Se recomandă ca profesorii să studieze, împreună cu elevii, sfaturile de pe portalul www.siguronline.md „Cum să te protejezi de hărțuirea online?”, să abordeze situația de hărțuire în mediul online complex, deoarece s-ar putea întâmpla ca în spatele unei situații de hărțuire a unui copil în mediul online să existe persoane străine rău intenționate, din afara școlii, care hărțuiesc, acostează sau abuzează online copilul, să apeleze la ajutorul consultantului Siguronline în cazul în care au nevoie de suport și susținere în abordarea unei probleme ce ține de mediul online cu implicarea unui copil.

La școală elevii pot primi diverse sfaturi cu privire la cum să se ferească de cyberbullying, cum ar fi:

- Păzește-ți informațiile personale. Nu da informațiile tale nimănui online, chiar dacă vorbești cu cineva prin mesagerie instantă sau ești pe un blog, chat room, etc.
- Niciodată să nu-ți spui parola. Nici măcar prietenilor;
- Dacă cineva îți trimite un mesaj amenințător, nu-i răspunde. Pentru o persoană răuvoitoare, o reacție din partea ta înseamnă o victorie. Salvează mesajul și arată-l părinților;
- Niciodată să nu deschizi e-mailuri de la cineva pe care nu-l cunoști sau de la cineva care știi că îți vrea răul;
- Nu posta nimic pe internet din ceea ce nu vrei ca alții să vadă. Odată postată pe internet o informație poate fi preluată ușor;
- Nu trimite mesaje atunci când ești nervos sau supărat. Înainte să apeși „Send” gândește-te cum te-ai simți tu dacă ai primi un astfel de mesaj;
- Ajută copiii care sunt hărțuiți. Nu participa la astfel de activitate și arată adulților mesajele pe care le vezi.

Deși apar derapaje în utilizarea internetului de către copii, nu este deloc indicat să interzicem accesul la internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un instrument

formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E-mailul, telefoanele mobile, rețelele de socializare (pentru adolescenți) au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală, ceea ce reprezintă pentru acesta o sancțiune inutilă și imposibil de acceptat. De altfel, hărțuirea, amenințarea, insultele nu sunt fenomene noi, ele persistă în relații dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor moderne. Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei viziuni.

Cyberbullying-ul nu este o problemă de ignorat, ci, dimpotrivă, trebuie să învățăm să ne apărăm de astfel de pericole, mai ales în contextul în care utilizarea internetului a devenit o rutină. Nu trebuie să rămânem pasivi în fața acestui fenomen, aparent inofensiv, întrucât consecințele sunt mult mai grave și doar prin implicarea părinților, școlilor, autorităților și organizațiilor de profil, putem lupta împotriva cyberbullying-ului. Desigur, un cadru legislativ riguros, alături de alte măsuri sociale nu vor conduce la eliminarea completă a cyberbullyingului, dar cu siguranță, în timp, va determina o ameliorare a acestui fenomen specific societății informaționale.

Rezolvarea problemei cyberbullying-ului nu se poate realiza decât prin efortul comun al tuturor factorilor implicați în educație, dintre care cei mai importanți sunt familia și școala. Parteneriatul școală-familie are în acest context un rol foarte important.

Atâta timp cât cei doi factori educativi importanți, școala și familia se vor orienta spre același obiectiv, vor avea același deziderat cu siguranță, acțiunile celorlalți factori implicați în educație va fi nulă în ceea ce privește comportamentul agresiv, de hărțuire online.

Bibliografie:

1. Fragmente preluate din „*Ghidul școlar privind utilizarea în siguranță a internetului*” dezvoltat de Organizația Salvați Copiii în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale în cadrul programului european Sigur.info;
2. Dobre, Iulia-Laura, Enăchescu, Elena, *Cibernetica economică*, An III, grupa 1056 Coordonator științific: Profesor Asociat Alina Mioara Cobuz-Băgnaru, *Cyberbullying – O problemă majoră favorizată de un cadru legislativ deficitar*;
3. Axinte, Gabriela, Sorici, Cristina, *Prevenirea violenței în școală – resurse pentru școli și profesori*, Ghid pentru profesori, învățători și educatoare, Proiect finanțat de Comisia Europeană prin Programul Erasmus +, Acțiunea Cheie 1, 2014-2016;
4. Păunescu, C., *Agresivitatea și condiția umană*, Editura Tehnică, București, 2001;
5. Călineci, Marcela Claudia și colab., *Valori comportamentale și reducerea violenței în școală*, București, Educația 2000+, 2009.
6. <http://www.desprecopii.com/info-id-16379-nm-Hartuirea-virtuala-a-copilului-o-problema-contemporana-de-parenting.htm>;
7. <http://sigur.info/>.

HĂRȚUIREA ONLINE ȘI OFFLINE CYBERBULLYING

*Prof. inv. primar: Pătra Cristina
Școala gimnazială "Mihai Viteazul", Călărași*

SUMMARY

This article seeks to identify and improve the socio-legal context in Romania regarding the issue of bullying through information and communication technology, known as "cyberbullying". To this end, we used public information to quantify the impact of the studied phenomenon on Romanian society and, on the basis of the American model, we proposed solutions to mitigate the risks associated with it. These include social measures involving the involvement of schools, parents and non-profit organizations in preventing and mitigating the consequences of computer harassment.

Copiii români înregistrează printre cele mai mari procente la hărțuire atât pe internet cât și în afara internetului (42% declară că au fost jigniți/supărați de cineva în ultimele 12 luni, online și/sau offline, 14% declară că acest lucru s-a întâmplat pe internet). • La fel ca în cazul expunerii la imagini sexuale, părinții români subestimează expunerea copiilor lor la hărțuire și agresiune online, doar 2% consideră că în ultimele 12 luni copilul lor a fost tratat pe internet într-un mod răutăcios/care i-a făcut rău. Din nou, această diferență între ce declară copiii și ce spun părinții este una dintre cele mai mari în rândul țărilor incluse în anchetă. Discrepanța devine și mai vizibilă pentru cazul copiilor care declară că au fost expuși la acest tip de comportament online din partea altor copii, 77% dintre părinții acestora neavând cunoștință de acest lucru.

Prin cyberbullying înțelegem diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane. De exemplu: parodierea, ofensarea repetată a unei persoane, folosind cuvinte batjocoritoare, porecle obscene, imagini umilitoare, transmise prin intermediul internetului; ridiculizarea unui copil prin crearea unui profil sau blog în care apar informații false sau jignitoare, fotografiile transformate cu caracter ofensator; folosirea abuzivă și ofensatoare a tag-ului, în special în rețelele sociale etc.; (identificarea unei persoane într-o anumită poză sau postare); excluderea cu rea-voință a unei persoane dintr-un grup sau o comunitate online; publicarea unor filme sau fotografii private ale unei persoane fără consimțământul ei; furtul de parole pentru a avea acces la corespondența personală și a transmite în numele victimei mesaje compromițătoare; trimiterea intențională a unui mesaj virusat.

Deși par la prima vedere similare, hărțuirea online poate înregistra o gravitate mai mare în comparație cu hărțuirea față în față. Agresorul profită de relativa situație de anonim pe Internet, săvârșind acțiuni pe care nu le-ar fi comis altfel. Superioritatea lui asupra victimei nu e de natura fizică, ci tehnică, mult mai facil de exploatat. În plus, agresorul subestimează efectele, considerând acțiunile lui o simplă distracție. Informațiile postate online persistă, existența lor fiind relativ permanentă, dificil de eliminat, uneori imposibil. Abuzul are un puternic caracter invaziv, cu impact negativ asupra întregii vieți personale a victimei, la școală sau acasă, online sau offline, și cu o răspândire greu de controlat.

Având în vedere aspectele specifice hărțuirii online, incidentele de acest tip trebuie tratate rapid și cu mare seriozitate. Cadrele didactice au un rol crucial în depistarea semnelor potențiale de cyberbullying, cu atât mai mult cu cât elevii sunt refractari raportării abuzurilor suferite. Aceste semne pot fi: scăderea bruscă a performanțelor școlare și a implicării lui la oră; absenteism sau

evitarea activităților extracurriculare; neparticiparea la dezbaterile organizate în școală; decizii drastice, de exemplu, părăsirea clubului sportiv; autopercepție negativă, depresie, anxietate, nervozitate; gânduri suicidale (la exprimarea lor, educatorii trebuie să anunțe imediat părinții și psihologul școlar).

Întrucât școala a căpătat în secolul XXI un rol semnificativ în educația digitală, ea devine responsabilă pentru dezvoltarea unei culturi a protecției elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice ori online. În acest sens, școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying care să includă acțiuni de informare pentru prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire comise între elevi. Acest proces trebuie să aibă la bază participarea copiilor, în mod activ și relevant, în toate etapele lui, de la concepere la implementare. Generic, un plan anti-cyberbullying trebuie să conțină următoarele strategii de creare a unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi: suport emoțional și protecție acordată victimelor; încurajarea celorlalți elevi să acorde sprijin victimelor; organizarea de discuții libere, dezbateri între elevi, educatori și părinți privind utilizarea ICT; asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor; implicarea părinților.

Deși apar derapaje în utilizarea Internetului de către copii, nu este deloc indicat să interzicem accesul la Internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un instrument formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E-mail-ul, telefoanele mobile, rețelele de socializare (pentru adolescenți) au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală, ceea ce reprezintă pentru acesta o sancțiune inutilă și imposibil de acceptat. De altfel, hărțuirea, amenințarea, insultele nu sunt fenomene noi, ele persistă în relații dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor moderne. Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat Internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei viziuni.

Acțiuni de prevenire în școală a hărțuirii online:

- La nivelul școlii : trebuie integrată problematica hărțuirii/intimidării online în politica globală a școlilor de prevenire și eliminare a violenței de orice fel din mediul școlar; cadrele didactice trebuie sensibilizate cu privire la fenomenul violenței online! Mulți dintre educatori consideră că nu se poate face nimic deoarece actele de hărțuire sau amenințare au loc în afara orelor lor de clasă. Părinții trebuie implicați! Se vor organiza informări periodice privind fenomenul de cyberbullying și se va semnala rapid orice problemă, insistând asupra faptului că responsabilitatea parentală acoperă și comportamentul online al copiilor lor. Faceți cunoscut părinților și elevilor că violența online nu este tolerată în școala dumneavoastră și încurajați-i să semnaleze orice incident. Stabiliți un set de reguli de folosire în timpul orelor de curs a dispozitivelor mobile ori a calculatoarelor și afișați-l permanent în incinta școlii. Organizați un punct de contact (offline sau online) accesibil elevilor și părinților pentru semnalarea cazurilor de violență online. Asigurați-vă că școala are expertiza necesară pentru abordarea acestei problematici. Numiți coordonator al acestui program o persoană cu pregătirea profesională necesară și care să inspire încredere atât elevilor, cât și părinților. Implicați activ victimele și agresorii în acțiunile de prevenire a violenței online și/sau de promovare a Netichetei (comportamentul online corect). Având în vedere trecutul lor, ei vor fi cei în mai măsură să explice ce presupune cyberbullying și să propună, în consecință, cele mai adecvate măsuri de prevenire și eliminare. Verificați periodic soluțiile de securizare a rețelei informatice din școală. Nu lăsați elevii nesupravegheați în laboratorul de informatică. Verificați cu atenție fotografiile pe care le postați pe portalul școlii. În principiu, părinții trebuie să-și dea acordul explicit dacă este vorba despre fotografii în care copiii lor pot fi recunoscuți cu ușurință.

- La nivelul clasei: Păstrați o ambianță pozitivă la clasă, descurajați orice tip de violență, fizică, verbală sau emoțională, încurajați comportamentele pozitive și stimulați participarea activă a elevilor, individual sau în echipe, în organizarea și derularea activităților. Astfel, veți obține un climat de încredere, propice dezbaterilor deschise privind beneficiile și riscurile Internetului. Abordați discuțiile cu privire la activitățile elevilor online într-o manieră pozitivă. Discutați cu elevii ceea ce este permis și ceea ce este interzis pe Internet sau pe telefonul mobil. Ca rezultat al acestor discuții, elaborați, împreună cu elevii, o convenție a bunei purtări online, sau propria Netichetă (reguli de comportament online). Informați-i pe elevi că sunt responsabili de actele lor. După trecerea în revistă a actelor negative, propuneți să descrie consecințele potențiale ale atitudinii lor. Cum ar reacționa ei în situații diferite de abuz? Ajutați-i să înțeleagă repercusiunile hărțuirii asupra victimelor. Arătați-le că aceste comportamente sunt sancționate de lege și pot avea consecințe serioase asupra autorilor: trimiterea de mesaje de discriminare sau care conțin insulte pe motive etnice, de origine socială, sex etc., furtul/dezvăluirea de parole, însușirea identității altei persoane, piratarea calculatoarelor, postarea de fotografii sau filme ofensatoare și altele.

Pentru victimele hărțuirii online: fiți atenți la schimbările comportamentale ale unora dintre elevi, e posibil ca acestea să fie rezultatul unor agresii online comise de alți elevi. Ascultați cu seriozitate și înțelegere plângerile făcute de victime și nu promiteți că veți rezolva rapid problema lor. Actele de hărțuire sunt deseori deosebit de complexe, la realizarea lor participând uneori mai multe persoane. Sfătuiți elevii, victime ale hărțuirii online, să nu reacționeze la e-mail-urile sau la mesajele jignitoare. Agresorii vor fi satisfăcuți că li se răspunde și vor escalada abuzurile. Îndemnați victimele să blocheze e-mail-urile sau SMS-urile ofensatoare sau să-și creeze o nouă adresă de e-mail sau un nou cont de utilizator. Dacă este vorba despre un chat public sau un cont pe o rețea de socializare, vă puteți adresa moderatorului pentru a bloca agresorul sau explicați elevului cum pot fi folosite setările de confidențialitate ale contului respectiv. Totodată, cereți elevilor să păstreze (prin salvare de pagină ori fișier, sau captura de ecran) orice mesaj, comentariu, secvență audio sau video pe care agresorul le-a postat. Dacă actele de hărțuire nu încetează și au un caracter de amenințare pentru copil sau îi provoacă o stare de frică și insecuritate, informați părinții și sfătuiți-i să facă plângere la Secția de Poliția din perimetrul școlii sau din cartierul în care locuiește elevul. În orice situație, victimele trebuie informate asupra existenței serviciilor de consiliere și protecție oferite prin intermediul programului Sigur.info coordonat de organizația Salvați Copiii.

Bibliografie:

- Iulia-Laura Dobre, Elena Enăchescu – *Cyberbullying – o problemă majoră favorizată de un cadru legislativ deficitar*
- Velicu, A. (2014) – *Bullying-ul online și offline: victime versus agresori*
- <https://www.slideshare.net/NagyMelinda/hruirea-online-cyberbullying>

MĂSURI ÎMPOTRIVA CYBERBULLING-ULUI LA NIVELUL ROMÂNIEI

*profesor învățământ primar Pătru Lucian-Cătălin
Școala Gimnazială Fărcașele; județul Olt*

This article aims at identifying and improving the socio-legal context in Romania regarding the issue of harassment through information and communication technology, known as "cyberbullying". Based on the American model, a first solution is to introduce a law whose content refers precisely to the phenomenon of cyberbullying, which regulates the use of electronic means and protects children and adolescents from the dangers encountered in the social environment, plus social measures involving the involvement of schools, parents and non-profit organizations in preventing and mitigating the consequences of cyberbullying.

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemelor informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment. Alături de numeroasele avantaje și oportunități determinate de dezvoltarea internetului, există și o serie de factori de risc, care ignorați, pot conduce la consecințe grave.

O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullyingul. Deși este o problemă actuală majoră, în România, se acordă mult prea puțină atenție acestui fenomen atât din partea școlilor, cât și a autorităților, iar într-un cadru legal deficitar și în lipsa unor politici bine definite ale unităților de învățământ, care să reglementeze acest fenomen, hărțuirea cibernetică continuă să se manifeste, conducând la un număr tot mai mare de victime.

Fiind un fenomen larg răspândit în rândul adolescenților, care de cele mai multe ori nu știu cum să reacționeze în asemenea momente, cui să se adreseze sau cui să ceară ajutorul, consider că o astfel de temă este de un real interes atât pentru copii, cât și pentru părinți, pentru a cunoaște ce presupune hărțuirea cibernetică și care sunt modalitățile de a lupta împotriva acestui fenomen periculos.

Cyberbullying-ul a devenit în ultimii ani un fenomen din ce în ce mai complex, din pricina dezvoltării tehnologiei și apariției noilor site-uri de socializare, pe care copiii și tinerii din România le frecventează aproape zilnic. Rețelele de socializare încurajează distribuirea datelor cu caracter personal (adrese, poze, informații personale) care, ajunse în posesia unor persoane rău-intenționate, pot deveni premisa unor cațuni ce dăunează integritatea individului și îl afectează psihic pe un termen mediu și lung.

Conform unui studiu de specialitate, în România fenomenul de cyberbullying este frecvent întâlnit, țara noastră poziționându-se pe primul loc, în topul statelor europene, privind rata de manifestare a actelor de cyberbullying. Din păcate, la nivelul României nu există o legislație specifică, statisticile îngrijorătoare și gravitatea actelor de cyberbullying înregistrate la nivelul Statelor Unite ale Americii, au determinat autoritățile să ia măsuri legale pentru reglementarea acestui fenomen, concretizat prin adoptarea unor legi specifice.

Urmând modelul american, un prim pas important în combaterea hărțurii în mediul online în România, este formularea unui articol de lege, care să prevadă cyberbullying-ul ca infracțiune, întrucât prezintă pericol social și trebuie sancționat penal. În definirea legii, este necesară utilizarea termenului englezesc, deoarece acesta se referă la hărțuirea în toate formele ei, comise prin intermediul mijloacelor electronice, noțiunea neavând un echivalent în limba română.

Formularea legii presupune, în primul rând, definirea condițiilor și împrejurărilor în care legea se aplică, urmată de conduita ce trebuie respectată și de sancțiunea ce se aplică în caz contrar.

- (1) Fapta celui care, fără drept sau un interes legitim, utilizează tehnologia informație și a comunicațiilor ce include, dar nu se limitează la: mesageria instant, e-mail-ul, SMS-urile, rețelele de socializare, blogurile și site-uri web, pentru a săvârși acțiuni ce includ, dar nu se limitează la: urmărirea și supravegherea unei persoane, dezvăluirea de informații personale, emiterea de declarații publice speculative cu caracter denigrant, excluderea nejustificată din grupuri sau activități online, postarea de mesaje, poze sau clipuri video ce pot afecta integritatea psihică a individului și folosirea acestora ca mijloace de șantaj, instigarea la acțiuni agresive, sabotarea paginilor personale de pe site-urile de socializare, crearea de profiluri false, distribuirea de materiale pornografice minorilor și alte acțiuni de natură să producă victimei o stare de intimidare, de anxietate, temere sau chiar punerea vieții acesteia în pericol, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 10 ani, amendă între 100 și 20000 de lei sau ambele.
- (2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Legea propusă poate fi inclusă în capitolul 6 al Noului Cod Penal-Infrațiuni contra libertății persoanei. Desigur, articolul de lege prezentat anterior este doar un preambul al unei măsuri legale complexe, cu privire la problema cyberbulling-ului. În acest sens, trebuie stabilite exact sancțiuni în funcție de gravitatea actelor săvârșite, corelate cu vârsta și integritatea psihică a părților implicate. De asemenea, urmând același model american, se poate realiza o petiție, al cărei obiectiv final va fi adoptarea unei astfel de legi împotriva cyberbulling-ului.

De asemenea, am observat că, în Statele Unite ale Americii, eforturile autorităților de a stopa hărțuirea în mediul online sunt susținute de instituțiile de învățământ, prin intermediul politicilor anti-cyberbulling. Chiar dacă este considerat a fi un fenomen de rebeliune, frustrări, tachinări și agasări, specific vârstei de adolescență, consecințele pot fi extrem de grave pe termen lung și de aceea este necesară implicarea școlilor, prin elaborarea unui plan de prevenire și combatere a cyberbulling-ului, care să includă:

- Determinarea stadiului actual al acestui fenomen în cadrul școlii, prin sondaje și interviuri în rândul elevilor;
- Informarea elevilor despre conținutul și efectele cyberbulling-ului, precum și despre politica școlii orientată spre combaterea acestui fenomen și sancțiunile disciplinare aplicate în cazul nerespectării regulamentului;
- Impunerea de reguli stricte privind utilizarea internetului, computerelor, telefoanelor mobile și a altor dispozitive electronice în cadrul școlii;
- Filtrarea conținutului online în rețeaua de computere a școlii, prin care să se blocheze anumite site-uri și programe;
- Acordarea de suport emoțional și protecție victimelor, precum și promovarea unei atitudini responsabile în rândul elevilor, privind informarea cadrelor didactice atunci când sunt martori la fapte de cyberbulling;
- Organizarea de dezbateri și discuții libere, ce implică atât copiii, cât și părinții, dar și autoritățile locale.

Am observat, de asemenea, că la nivelul Statelor Unite ale Americii există numeroase site-uri dedicate informării publicului larg despre fenomenul de cyberbulling, oferind în același timp sfaturi părinților, dar și victimelor, despre cum să acționeze în astfel de situații, inclusiv prezentarea măsurilor legislative pe care le pot folosi împotriva agresorilor. Ma mult, UE a realizat o campanie #DeleteCyberbulling, prin care a lansat o aplicație, al cărui obiectiv este să răspundă întrebărilor tinerilor, profesorilor și părinților, legate de acest fenomen, prin intermediul unui chestionar interactiv, care să le testeze cunoștințele. În plus, aplicație permite adolescenților să completeze chestionare de autoevaluare, care redirecționează victimele către liniile telefonice de ajutor din propria țară. La nivelul României sunt foarte puține inițiative de acest gen, cea mai cunoscută fiind

organizația „Salvați copiii”, care au realizat un helpline în acest scop. Propun în acest scop sporirea numărului de campanii de informare și ajutor, adresate atât copiilor, cât și părinților, realizate prin colaborarea organizațiilor non-profit cu autoritățile locale.

Cyberbullying-ul nu este o problemă de ignorat, ci, dimpotrivă, trebuie să învățăm să ne apărăm de astfel de pericole, mai ales în contextul în care utilizarea internetului a devenit o rutină. Nu trebuie să rămânem pasivi în fața acestui fenomen, aparent inofensiv, întrucât consecințele sunt mult mai grave și doar prin implicarea părinților, școlilor, autorităților și organizațiilor de profil, putem lupta împotriva cyberbullying-ului. Desigur, un cadru legislativ riguros, alături de alte măsuri sociale nu vor conduce la eliminare completă a cyberbullying-ului, dar cu siguranță, în timp, va determina o ameliorare a acestui fenomen specific societății informaționale.

BIBLIOGRAFIE

- Brain, T. (2009) *Correlates of peer victimization and achievement: An explanatory model*
- Harasymiw, T. (2013) *Cyberbullying an the Law*, The Rosen Publishing Group, Inc.
- Livingstone, S., Haddon, L. (2009) *Kids Online: Opportunities an risks for children*, The Policy Press
- <http://www.stopbullyng.gov>
- <http://www.cyberbullying.org>
- <http://www.desprecopii.com>
- <http://sigur.info>

CYBERBULLYING AND SOCIAL MEDIA

Păunescu Gabriela
Școala Gimnazială Petru Dumitriu

Social media has become an increasingly prevalent fixture in youths' lives, with over 90% of teenagers reporting daily usage. These online sites and applications have provided many positive opportunities for youths to connect and share ideas with others; however, social media has also become a major platform for cyberbullying. Victims often experience negative health outcomes directly related to cyberbullying. For this reason, it is critical that third parties, such as school nurses, are well versed in social media and the warning signs of those being victimized by cyberbullying. Therefore, this integrative review examines school nurses' knowledge of cyberbullying and social media and identifies the implications for school nursing practice regarding prevention and intervention processes.

Bullying, according to the Merriam Webster Dictionary, is aggressive behavior that seeks to control or harm others.

- In order for harassment to be considered bullying there must be an apparent **imbalance of power** between the victim and the perpetrator or perpetrators and occur over an extended period of time.
- Bullying is characterized by the **repetition** of the abusive behavior- the harassment has to have happened more than once or have the potential to happen again in order to be considered bullying.
- Cyberbullying follows these same general rules but refers to incidents of bullying that occur through forms of electronic communication such as websites for social networking, e-mail, etc.

With the advancement of technology and the rise of social media, today's youth are bringing their bullies *home* with them. What used to be a safe haven has become a whole new battleground where bullies are guaranteed anonymity and direct access to their victims on a consistent basis. Almost **60%** of children aged 10-17 have reported being bullied or harassed over the Internet and via social media outlets, and **90%** of these victims will never report the incident. Facebook does not tolerate bullying and say they will remove bullying content when they become aware of it and may disable the account of anyone who bullies or attacks another. They have a set of community standards that they adhere to and it states that they will not tolerate:

- Pages that identify and shame private individuals,
- Images altered to degrade private individuals,
- Photos or videos of physical bullying posted to shame the victim,
- Sharing personal information to blackmail or harass people and
- Repeatedly targeting other people with unwanted friend requests or messages.

You can report bullying on Facebook using the report links which appear near the content itself, normally on a drop down arrow which gives you menu option to report the image, post or comment.

Hărțuirea online sau cyberbullying-ul

hărțuirea pe internet a atins deja cote alarmante, iar victimele fenomenului nu au foarte multe arme la dispoziție pentru a se proteja de așa ceva. 80% dintre adolescenți au fost hărțuiți pe internet. Aspectul fizic, pasiunile și situația materială se află printre principalele motive. Principalele arme de atac folosite pe internet pentru a agresa victimele se leagă de înfățișare și felul în care se îmbracă (67%). Alte motive frecvente pentru care tinerii sunt hărțuiți sunt hobby-urile și preocupările de zi cu zi (30%), situația materială a familiei din care provin (13%), rezultatele de la școală (12%) și orientarea sexuală (8%). Două treimi dintre cei hărțuiți nu au povestit nimănui despre incident, tinerii invocând motive precum teama, lipsa de încredere că ar putea schimba ceva sau faptul că nu au crezut că e necesar să implice și alte persoane, deși au fost afectați în mod direct de agresiune. Cele mai populare rețele de socializare unde are loc fenomenul de cyberbullying sunt Facebook, Messenger și, la mare distanță, Instagram, iar mijloacele de propagare a fenomenului cel mai des folosite sunt mesajele de amenințare și cele negative primite în canalul privat, urmate de comentarii negative la fotografii și furt de identitate. Potrivit studiului, 65% dintre tineri admit că au fost direct marcați de hărțuirea suferită online și au observat inclusiv schimbări comportamentale involuntare ce au urmat agresiunii. Cei mai mulți afirmă că incidentele de acest fel le-au scăzut încrederea în sine și i-au determinat să se izoleze de ceilalți. Mai puțini, dar nu de neglijat, sunt cei care au afirmat că au intrat în depresie (20%) sau au compensat lipsa prietenilor din mediul online prin consum de alcool sau droguri (5%). Mai mult, 84% dintre respondenți spun că au asistat la un astfel de atac, fără să fie agresori sau victime, însă doar 36% au intervenit în conflictul dintre cele două părți. Deși majoritatea ar fi dorit să ia partea celui hărțuit, cei mai mulți devin indiferenți sau chiar agresori de teama de a nu fi atacați la rândul lor și, deci, transformați în victime. Psihoterapeutul Delia Mina are următoarele recomandări menite să reducă efectele negative ale fenomenului cyberbullying: Victima are nevoie de aliați. Importanța oamenilor din jurul celui abuzat este mai mare ca oricând. Adulții, profesorii, părinții, rudele sau orice alta figură față de care persoana abuzată se simte atașată trebuie să îi ofere suport necondiționat și încredere. Victima trebuie să semnaleze orice acțiune care a avut loc asupra sa, însă are extrem de multă nevoie de aliați de încredere care să îi asigure confortul de a vorbi. Părinții, rudele, profesorii trebuie să conștientizeze existența fenomenului și să știe să identifice comportamentul schimbat al victimei și să intervină când identifică efectele cyberbullingului în comportamentul acesteia. Orice semn care indică modificări ale stării psihologice cum ar fi depresia, anxietatea socială, izolarea, stima de sine

scazută, reacții negative și stres în privința utilizării dispozitivelor trebuie chestionate și verificate. Este util ca victima să reușească să impună limite. De la blocarea și raportarea abuzatorului pe rețelele de socializare, la schimbarea parolilor sau a numărului de telefon, până la intervențiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacția pe care o caută. Cel care hărțuiește va fi mulțumit dacă provoacă victimei suferință, de aceea este recomandată evitarea afișării oricărei urme care lasă de înțeles că aceasta a fost afectată. Studiul a fost realizat de Tribal Worldwide România pentru Bitdefender prin chestionar online completat în perioada septembrie-octombrie 2017, pe un eșantion reprezentativ de 800 de respondenți din rândul tinerilor sub 18 ani. Bitdefender a demarat în luna noiembrie campania #nutastaură, menită să crească nivelul de conștientizare asupra fenomenului cyberbullying în România și a efectelor nocive pe care îl poate avea asupra tinerilor. Obiectivul campaniei este strângerea a 50.000 de semnături în cadrul petiției online pentru a lansa un buton de Facebook reactions – Butonul contra cyberbullying. Acest buton nu ar fi unul de raportare, cenzurare sau coerciție efectivă asupra utilizatorului, ci ar purta semnificația simbolică de sancțiune socială. Ar fi pasul atât de important de la privitor indiferent, la privitor care trage un semnal de alarmă asupra fenomenului.

Bibliografie

<http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1059840517740191>

<https://turbofuture.com/internet/Cyberbullying-and-Social-Media>

<https://www.bullying.co.uk/cyberbullying/what-to-do-if-you-re-being-bullied-on-a-social-network/>

http://adevarul.ro/tech/internet/hartuirea-online-cyberbullying-ul-cele-mai-mari-probleme-internet-adolescenti-afectati-1_5a1bf67f5ab6550cb895be91/index.html

CYBERBULLYING-UL, UN NOU INAMIC ÎN MEDIUL VIRTUAL

Pavel Felicia

Liceul Tehnologic Special „ Ion Teodorescu” Slobozia

Cyberbullying is a growing phenomenon that is also affecting our children. Most parents are illprepared to handle this new threat but luckily the massmedia and authorities are helping them keep their children safe. In school children are being made aware of the of this online form of harassment and the steps they need to make in order to safeguard themselves and how to handle the situation if they or someone they know become a victim of cyberbullying. Every parent should monitor the child's online activity and make him aware of the dangers of using the internet.

Cyberbullying-ul (hărțuirea cibernetică) este un termen de identificare și definire a abuzului psihologic pe internet (hărțuire, amenințare, intimidare, adresare de injurii, transmiterea de mesaje obscene, șantaj), ce urmărește atacul *deliberat, repetat și ostil* asupra unei persoane sau a unui grup de persoane.

Apariția acestui fenomen de persecuție, abuz și sfidare intenționată și repetată poate produce efecte devastatoare, în special în viața copiilor și a tinerilor.

Aceste efecte apar sub forma unor idei, stări, sentimente și comportamente modificate:

- sentimente de frică, de rușine ;
- stimă de sine scăzută;
- depresie;
- anxietate socială;
- izolare;
- refuzul de a mai merge la școală;

- scădere a capacității de concentrare și de învățare;
- stare de stres la utilizarea dispozitivelor electronice;
- anorexie;
- coșmaruri;
- idei suicidare;
- consum de alcool sau droguri;
- apariția sau alimentarea unor prejudecăți referitoare la sexualitate, religie, rasă etc.

Când copiii se pot confrunta cu multiple forme de hărțuire pe internet, îngrijorător este că de cele mai multe ori ascund față de părinți faptul că sunt hărțuiți, iar aceștia nu-i pot proteja.

Școala și mass-media ajută părinții să conștientizeze existența fenomenului, să ia măsuri de prevenție, să identifice comportamentele alarmante, pentru a nu se ajunge la pierderea sentimentului de siguranță și al încrederii în sine.

În școală, în discuțiile formale și nonformale, le explicăm elevilor și părinților că nu avem suficiente resurse pentru a ne proteja de comportamente online de ciberbulling.

Îi ajutăm să recunoască și să discrimineze fenomenul de Ciberbulling, adică abuzul psihologic de pe internet, manifestat prin :

- SMS-uri, imagini video/foto capturate cu camera telefonului ce pun persoana în ipostaze neplăcute și mesaje denigratoare trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet de informații private, obținute din alte surse;
- crearea unui cont fals (de Facebook, de Twitter, blog,) cu datele persoanei hărțuite;
- spargerea parolilor și utilizarea poștei electronice prin accesarea ori distribuirea mesajelor private, respectiv a datelor victimei;
- asumarea identității altei persoane, pentru a strica imaginea acesteia;
- postarea de fotografii cu tentă sexuală sau de mesaje care au victima în prim plan.
- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- ridiculizarea persoanei în public pe rețelele de socializare sau punerea acesteia într-o lumină nefavorabilă etc.

Le explicăm elevilor noștri că, așa cum niciunui dintre ei nu-i place și nu-i face bine să fie urmărit, șicanat, hărțuit prin intermediul tabletei sau al smartphone-ului, nici altor persoane nu le place. Elevii trebuie să înțeleagă bunele noastre intenții și să comunice cu noi, cu părinții sau cu alt adult de încredere dacă cineva încearcă să-i intimideze sau îi hărțuiește. Trebuie să înțeleagă că pot să-și informeze frații mai mari, colegii sau prietenii dacă au probleme de acest gen și că pot primi un ajutor din partea specialiștilor dacă suferă traume la nivel personal.

Le cerem, la nivelul lor de înțelegere, să ia atitudine dacă sunt martorii unor comportamente de bulling sau de ciberbulling, sau să discute cu un adult de încredere, care poate interveni, pentru a nu se ajunge la gesturi necugetate din partea victimelor.

Copiii, sensibili la nivel psihologic, se tem mai mult de hărțuirea online decât de cea offline, dar asta nu-i împiedică să acceseze rețele de socializare ca Facebook, Messenger, Instagram etc. Teama de a se expune și a fi atacați la rândul lor îi determină însă pe majoritatea să fie rezervați în a se implica direct sau indirect.

Autoritățile sfătuiesc victimele cyberbullying-ului să apeleze la mijloacele legale, pentru ca autorii să fie sancționați. Comunicarea minorilor cu părinții/ aparținătorii legali este necesară, căci depunerea la poliție a plângerii prealabile este condiționată de prezența acestora din urmă.

Prin materiale informative le facem cunoscute recomandările cele mai eficiente pentru stoparea corespondenței online nedorite sau a mesajelor injurioase:

- utilizarea unui nou cont de utilizator ;
- blocarea persoanelor necunoscute care transmit mesaje nocive;
- salvarea corespondenței injurioase în vederea utilizării acesteia ca mijloc de probă;
- contactarea administratorului de site în situația în care s-au utilizat fără acord imagini, filme sau date personale, pentru eliminarea acestora.

- raportarea abuzatorului pe rețelele de socializare;
- depunerea unei plângeri penale la sediul oricărei unități de poliție pentru investigații, în baza art. 226 din Noul Cod Penal, cu privire la violarea vieții private, dacă este refuzată îndepărtarea imaginilor și a datelor de contact postate ilegal sau dacă se consideră că s-a adus atingere bunei reputații prin publicare fără acord;
- intervențiile directe către abuzator, efectuate într-o manieră cât mai asertivă, fără a-i oferi agresorului satisfacția pe care o caută.
- evitarea afișării oricărei urme de afectare din partea victimei, pentru a nu da satisfacție hărțuitorului etc.

Elementul de bază în evitarea efectelor ciberbullying-ului asupra copiilor rămâne comunicarea cu părinții, care permit în mare parte accesul necontrolat la internet, fără să realizeze că micuții pot lua contact în mediul online cu persoane necunoscute și periculoase. Fiecare părinte ar trebui să-i prezinte copilului riscurile la care se expune atunci când postează imagini sau când face cunoscute date personale sau parole.

Considerăm binevenite campaniile prin care părinții sunt sfătuiți să vegheze asupra copiilor în mediul online, pentru a face față împreună eventualelor situații în care aceștia ar avea nevoie de ajutor.

Bibliografie:

1. Velicu, A., Mascheroni, G. și Ólafsson, K. (2014). Riscuri și oportunități în folosirea internetului mobil de către copiii din România. Raportul Proiectului Net Children Go Mobile. București: Ars Docendi.Poliția Română, *Bulling, material de informare online*, www.politiaromana.ro
2. mediawise.ro/plan-de-lectie-cyberbullying-nu-multumesc
3. <https://www.avantaje.ro/articol/ce-este-cyberbullying-ul-si-cum-pot-fi-protejati-copiii-de-acest-fenomen>
4. Dumitrică, Raluca, *Cyberbullying-ul sau bullying-ul virtual, dușmanul de dincolo de ecran*, <http://www.totuldespreame.ro/copilul-tau/psihologie-si-comportament/dusmanii-de-dincolo-de-ecran-bullying-ul-virtual-sau-cyberbullying-ul>
5. http://adevarul.ro/tech/internet/hartuirea-online-cyberbullying-ul-cele-mai-mari-probleme-internet-adolescenti-afectati-1_5a1bf67f5ab6550cb895be91/index.html

FENOMENUL DE CYBERBULLYING

*Petrescu Gabriela
C.S.E.I.C-tin Pufan*

By Cyberbullying we understand different forms of psychological abuse committed by acts of harassment transmitted via information and communication technologies, such as the internet, mobile phone or type networks for the type wireless time or bluetooth. These are acts of violence and intimidation for the purpose of the threat or insultation victims. They have a repetitive nature and can be committed by both individuals and groups of persons.

De exemplu:

- Parodiarea, ofensarea repetată a unei persoane, folosind cuvinte batjocoritoare, porecle obscene,
- imagini umilitoare, transmise prin intermediul internetului;
- ridiculizarea unui copil prin crearea unui profil sau blog în care apar informații false sau jignitoare, fotografiile transformate cu caracter ofensator;
- folosirea abuzivă și ofensatoare a tag-ului, în special în rețelele sociale etc.; (identificarea unei persoane într-o anumită poză sau postare).
- excluderea cu rea-voință a unei persoane dintr-un grup sau o comunitate online
- publicarea unor filme sau fotografii private ale unei persoane fără consimțământul ei;
- furtul de parole pentru a avea acces la corespondența personală și a transmite în numele victimei mesaje compromițătoare;
- trimiterea intențională a unui mesaj virusat.

Hărțuirea online/hărțuirea offline

Deși par la prima vedere similare, hărțuirea online poate înregistra o gravitate mai mare în comparație cu hărțuirea față în față. Agresorul profită de relativa situație de anonim pe Internet, săvârșind acțiuni pe care nu le-ar fi comis altfel. Superioritatea lui asupra victimei nu e de natura fizică, ci tehnică, mult mai facil de exploatat. În plus, agresorul subestimează efectele, considerând acțiunile lui o simplă distracție.

Informațiile postate online persistă, existența lor fiind relativ permanentă, dificil de eliminat, uneori imposibil. Abuzul are un puternic caracter invaziv, cu impact negativ asupra întregii vieți personale a victimei, la școală sau acasă, online sau offline, cu o răspândire greu de controlat.

Semne ale hărțuirii online :

Având în vedere aspectele specifice hărțuirii online, incidentele de acest tip trebuie tratate rapid și cu mare seriozitate. Cadrele didactice au un rol crucial în depistarea semnelor potențiale de cyberbullying, cu atât mai mult cu cât elevii sunt refractari raportării abuzurilor suferite.

Aceste semne pot fi:

- Scăderea bruscă a performanțelor școlare și a implicării lui la oră;
- Absenteism sau evitarea activităților extracurriculare;
- Neparticiparea la dezbaterile organizate în școală;
- Decizii drastice, de exemplu, reușirea la un sport practicat de mulți ani.
- Autopercepție negativă, depresie, anxietate, nervozitate;
- Gânduri suicidale (la exprimarea lor, educatorii trebuie să anunțe imediat părinții și psihologul școlar).

Rolul școlii în prevenirea și eliminarea hărțuirii online

Întrucât școala a căpătat în secolul XXI un rol semnificativ în educația digitală, ea devine responsabilă pentru dezvoltarea unei culturi a protecției elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice ori online. În acest sens, școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying

care să includă acțiuni de informare pentru prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire comise între elevi. Acest proces trebuie să aibă la bază participarea copiilor, în mod activ și relevant, în toate etapele lui, de la concepere la implementare. Generic, un plan anti-cyberbullying trebuie să conțină următoarele strategii de creare a unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi:

- Suport emoțional și protecție acordată victimelor;
- Încurajarea celorlalți elevi să acorde sprijin victimelor;
- Organizarea de discuții libere, dezbateri între elevi, educatori și părinți privind
- utilizarea ICT;
- Asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor;
- Implicarea părinților.

Deși apar derapaje în utilizarea Internetului de către copii, nu este deloc indicat să interzicem accesul la Internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un instrument formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E-mailul, telefoanele mobile, rețelele de socializare (pentru adolescenți) au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală, ceea ce reprezintă pentru acesta o sancțiune inutilă și imposibil de acceptat. De altfel, hărțuirea, amenințarea, insultele nu sunt fenomene noi, ele persistă în relații dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor moderne. Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat Internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei viziuni.

Acțiuni de prevenire în școală a hărțuirii online

a. La nivelul școlii

• Integrați problematica hărțuirii/intimidării online în politica globală a școlilor de prevenire și eliminare a violenței de orice fel din mediul școlar.

• Sensibilizați cadrele didactice cu privire la fenomenul violenței online!

Mulți dintre educatori consideră că nu se poate face nimic deoarece actele de hărțuire sau amenințare au loc în afara orelor lor de clasă.

• Implicați părinții!

Organizați informări periodice privind fenomenul de cyberbullying și cereți-le să semnaleze rapid orice problemă, insistând asupra faptului că responsabilitatea parentală acoperă și comportamentul online al copiilor lor.

• Faceți cunoscut părinților și elevilor că violența online nu este tolerată în școala dumneavoastră și încurajați-i să semnaleze orice incident.

• Stabiliți un set de reguli de folosire în timpul orelor de curs a dispozitivelor mobile ori a calculatoarelor și afișați-l permanent în incinta școlii.

• Organizați un punct de contact (offline sau online) accesibil elevilor și părinților pentru semnalarea cazurilor de violență online.

• Asigurați-vă că școala are expertiza necesară pentru abordarea acestei problematici.

Numiți coordonator al acestui program o persoană cu pregătirea profesională necesară și care să inspire încredere atât elevilor, cât și părinților.

• Implicați activ victimele și agresorii în acțiunile de prevenire a violenței online și/sau de promovare a Netichetei (comportamentul online corect). Având în vedere trecutul lor, ei vor fi cei în mai măsură să explice ce presupune cyberbullying și să propună, în consecință, cele mai adecvate măsuri de prevenire și eliminare.

• Verificați periodic soluțiile de securizare a rețelei informatice din școală. Nu lăsați elevii nesupravegheați în laboratorul de informatică.

- Verificați cu atenție fotografiile pe care le postați pe portalul școlii. În principiu, părinții trebuie să-și dea acordul explicit dacă este vorba despre fotografii în care copiii lor pot fi recunoscuți cu ușurință.

b. La nivelul clasei

- Păstrați o ambianță pozitivă la clasă, descurajați orice tip de violență, fizică, verbală sau emoțională, încurajați comportamentele pozitive și stimulați participarea activă a elevilor, individual sau în echipe, în organizarea și derularea activităților. Astfel, veți obține un climat de încredere, propice dezbaterilor deschise privind beneficiile și riscurile Internetului.

- Abordați discuțiile cu privire la activitățile elevilor online într-o manieră pozitivă.

Discutați cu elevii ceea ce este permis și ceea ce este interzis pe Internet sau pe telefonul mobil. Ca rezultat al acestor discuții, elaborați, împreună cu elevii, o convenție a bunei purtări online, sau propria Netichetă (reguli de comportament online).

- Informați-i pe elevi că sunt responsabili de actele lor. După trecerea în revistă a actelor negative, propuneți să descrie consecințele potențiale ale atitudinii lor. Cum ar reacționa ei în situații diferite de abuz? Ajutați-i să înțeleagă repercusiunile hărțuirii asupra victimelor.

- Arătați-le că aceste comportamente sunt sancționate de lege și pot avea consecințe serioase asupra autorilor: trimiterea de mesaje de discriminare sau care conțin insulte pe motive etnice, de origine socială, sex etc., furtul/dezvăluirea de parole, însușirea identității altei persoane, piratarea calculatoarelor, postarea de fotografii sau filme ofensatoare și altele.

c) Pentru victimele hărțuirii online

- Ascultați cu seriozitate și înțelegere plângerile făcute de victime și nu promiteți că veți rezolva rapid problema lor. Actele de hărțuire sunt deseori deosebit de complexe, la realizarea lor participând uneori mai multe persoane.

- Sfătuiți elevii, victime ale hărțuirii online, să nu reacționeze la e-mailurile sau la mesajele jignitoare. Agresorii vor fi satisfăcuți că li se răspunde și vor escalada abuzurile.

- Îndemnați victimele să blocheze e-mailurile sau SMS-urile ofensatoare sau să-și creeze o nouă adresă de e-mail sau un nou cont de utilizator. Dacă este vorba despre un chat public sau un cont pe o rețea de socializare, vă puteți adresa moderatorului pentru a bloca agresorul, sau explicați elevului cum pot fi folosite setările de confidențialitate ale contului respectiv

- Totodată, cereți elevilor să păstreze (prin salvare de pagină ori fișier, sau captura de ecran) orice mesaj, comentariu, secvență audio sau video pe care agresorul le-a postat.

- Dacă actele de hărțuire nu încetează și au un caracter de amenințare pentru copil sau îi provoacă o stare de frică și insecuritate, informați părinții și sfătuiți-i să facă plângere la Secția de Poliția din perimetrul școlii sau din cartierul în care locuiește elevul.

- În orice situație, victimele trebuie informate asupra existenței serviciilor de consiliere și protecție oferite prin intermediul programului Sigur.info coordonat de organizația Salvați Copiii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Broșura Cosmote: Cum vă protejați copiii de pericolele Internetului?
2. Constantinescu, Raluca, Ionut Danaila, Utilizarea calculatorului in 7 module – ECDL Complet, Editura Euroaptitudini, București, 2012
3. Livingstone, S, Haddon, L (2009-2011) EU Kids Online: Final report.LSE, London: EU Kids Online (EC Safer Internet Plus Programme Deliverable D6.5.)
4. Ranieri, Maria, Toolkit Dezvoltarea Competențelor Digitale, Virtual Stages Against Violence, DAPHNE Project, Salvați Copiii, 2012
5. Tapscott, Don, Crescuți digital, Editura Publica, 2014

CUM INFLUENȚEAZĂ TEHNOLOGIILE MODERNE EDUCAȚIA?

*Prof. Petruț Mirela
Școala Gimnazială “Ion Pop Reteganul” Sîncel, Jud. Alba*

Trăim într-o epocă în care schimbările în toate domeniile se produc într-un ritm alert. Cerințele societății moderne și totodată ale angajatorilor sunt foarte diferite față de cele clasice. Școala nu poate sta departe de aceste tendințe, de aceea este necesară o schimbare și o adaptare la lucrurile noi care se produc.

Creșterea și stabilitatea economiei globale depinde de capacitatea sistemelor de educație din lume, de a-i pregăti pe elevi și studenți, de a-i ajuta să ajungă la niveluri înalte de performanță, astfel încât toți să aibă oportunități pentru locuri de muncă. Cu toate acestea, în ciuda numeroaselor eforturi de îmbunătățire a standardelor educaționale, sistemele școlare din lume se luptă pentru a face față cerințelor elevilor, studenților și angajatorilor secolului XXI.

Atât în țări dezvoltate, cât și în țări în curs de dezvoltare, tinerii sunt tot mai dependenți de tehnologii. Angajatorii încep să caute noi competențe pentru a spori competitivitatea într-o piață globală. În timp ce toate s-au modificat într-un ritm alert, educația a suferit o modificare minoră.

Cu puține excepții, sistemele școlare nu au fost încă schimbate să se adapteze tendințelor și tehnologiilor actuale. Complexitatea acestei provocări necesită un răspuns puternic și în timp util. Este nevoie de o soluție globală care permite celor mai sărace țări să depășească etapele costisitoare în dezvoltarea și extinderea sistemelor lor de educație. În același timp, toate școlile ar trebui să includă în exigențele curriculare formarea de aptitudini necesare secolului XXI.

Evoluțiile în educație nu au funcționat pentru toți elevii sau pentru toate țările. Este nevoie de un plan de acțiune, de integrare și de colaborare. Acesta va fi facilitat de către profesori de excepție și susținut de metode care să transmită cunoștințe, să permită elevilor să creeze și să se adapteze. Aceștia vor efectua sarcini pe baza unor proiecte interdisciplinare, care promovează inovarea și colaborarea interculturală. Ei vor aplica cunoștințele și creativitatea pentru a rezolva problemele din lumea reală.

Cu toate că viziunea este globală, drumul spre educația secolului XXI trebuie făcut de fiecare țară, aparte. În timp ce unii ar trebui să schimbe sistemul de evaluare, alții sistemul de predare. La noi în țară, se susține ideea că reforma în educație trebuie să pornească de la numărul de elevi. Cu toții trebuie să facem pași mărunți pentru a putea răspunde provocărilor și toți trebuie să ajungem în același loc. Scopul este îmbunătățirea sistematică a calității și a accesului la educație în întreaga lume.

Calitatea educației este un considerent important. Numai educația de înaltă calitate oferă o cale de ieșire din cercul vicios al sărăciei specifice anumitor regiuni. Sărăcia limitează standarde educaționale, inhibă dezvoltarea economică și alungă talentul. Deci, nu este surprinzător faptul că lumea în curs de dezvoltare să se concentreze asupra calității educației și asupra rezultatelor elevilor.

Deși sistemele de învățământ au progresat, experiențele și atitudinile elevilor s-au schimbat radical. Guverne, angajatori și ONG-urile încep să caute un set diferit de aptitudini. Cum se poate inspira elevul din metodele tradiționale de predare din clasă, în cazul în care viața din afara clasei s-a schimbat atât de drastic? În ultimul timp, foarte mulți adolescenți dedică timpul lor utilizării telefoanelor mobile, internetului și jocurilor. Pentru mulți elevi, doar timpul petrecut la orele de curs este dedicat studiului.

Angajatorii sunt, de asemenea, în schimbare și se confruntă cu realitatea globalizării. Importanța acordată creativității se corelează cu necesitatea ca angajații să fie mai predispuși spre colaborare. În ultima perioadă, cele mai multe locuri de muncă create la nivel mondial s-au bazat pe

domenii care implică interacțiunile dintre oameni, rațiunea, înțelegerea și colaborarea. Persoanele pregătite pentru o economie orientată spre interacțiune au un avantaj competitiv. Faptul că aceste interacțiuni au loc din ce în ce mai mult, la o scală globală, aduce un avantaj în cunoaștere și înțelegere interculturală, dezvoltă abilitatea de a vorbi mai multe limbi, sunt îmbunătățite valorile de toleranță, înțelegere și respect.

Găsirea unui drum spre învățarea caracteristică secolului XXI se bazează pe un set de obiective pentru toți elevii:

- să dobândească o gamă de abilități necesare pentru a reuși într-o lume modernă și globalizată;
- să primească o educație personalizată, care le permite să își atingă potențialul maxim;
- să relaționeze cu comunitățile lor, personal și digital și să interacționeze cu oameni din culturi diferite;
- să învețe pe tot parcursul vieții.

Realizarea acestei viziuni necesită o transformare fundamentală în patru domenii:

- Primul este reprezentat de abilitățile secolului XXI care se află în programele școlare;
- Al doilea este pedagogia secolului XXI și anume predarea acestor abilități în mod eficient;
- Al treilea, un element cheie al noii pedagogii, este tehnologia, valorificată într-o serie de aplicații mai eficiente decât în educația tradițională;
- Al patrulea este reforma secolului XXI, care integrează și adaptează pilonii de sisteme de înaltă performanță descrise mai sus: profesori excelenți, planuri excelente de studiu și responsabilitate pentru rezultate.

Va fi un progres atunci când se vor pune în aplicare cele patru domenii împreună. De exemplu, tehnologiile de vârf nu pot înlocui profesorii, dar îi pot sprijini, pentru ca elevii să ajungă la un nivel mai ridicat de performanță și realizări. În mod similar, cadrele didactice excelente nu se pot apropia de elevi fără a adopta metode de predare noi. Foarte puține sisteme de educație pot pregăti elevi și studenții pentru o economie prosperă fără susținerea dezvoltării abilităților secolului XXI.

Profilul absolventului trebuie să fie orientat către următoarele repere:

- Un antreprenor independent care are următoarele calități: viziune, inteligență și creativitate, responsabilitate, perseverență și determinare, gândire pozitivă;
- Un ucenic permanent, flexibil și capabil să se adapteze la schimbare.

De asemenea, succesul la locul de muncă la nivel mondial necesită o creștere de performanță la discipline cum ar fi: știință, tehnologie, inginerie și matematică. Abilitățile formate de aceste discipline sunt din ce în ce mai căutate de către angajatori și reprezintă o sursă de inovare și creștere la nivel mondial.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, București, Editura Aramis, 2002;
2. Oprea, Crenguța-L., *Strategii didactice interactive*, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., ed. a IV-a, 2009.

TIPURI DE CYBERBULLYING ȘI CONSECINȚELE ACESTUI FENOMEN

Pop Veronica

Hărțuirea pe internet este un fenomen complex, având mai multe forme de manifestare. Conform site-ului inițiat de Kaspersky¹¹ pentru siguranța copiilor pe internet, „Kids safety by Kaspersky”, există zece tipuri de cyberbullying, și anume:

1) **Gossip** (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictiv

2) **Exclusion** (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții

3) **Harassment** (hărțuire, sâcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului

4) **Cyber stalking** (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescenților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic

5) **Trolling** (întârâtare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită

6) **Comments** (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet

7) **Dissing** (insistență abuzivă) – postări sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzurilor de a comunica

8) **Fake profiles** (profiluri false) – profiluri create de către agresori pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane

9) **Trickery** (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice

10) **Fraping** (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiva atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei

Pe lângă cele 10 tipuri de hărțuire online, profesorul de psihologie Robin Kowalski de la Universitatea Clemson identifică alte două modalități de manifestare a cyberbullyingului^{12,13}:

11) **Happy slapping** (înregistrarea video a atacurilor) – presupune ca agresorul să filmeze victima în timpul atacului și să distribuie clipul video altor persoane, pentru a-l vizualiza și comenta, în acest fel sporind gradul de umilință la care este supusă victima

12) **Sexting** – distribuirea de material pornografice minorilor utilizând mijloace electronice de comunicație.

Consecințele manifestării cyberbullying-ului pot fi încadrate în 3 categorii:

1. Efecte la *nivel social*:

¹¹ <https://kids.kaspersky.com/cyberbullying-facts/>

¹² Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston -, Cyberbullying: Bullying in the Digital Age”,

¹³nd Edition

- diminuarea dorinței de a comunica și socializa, atât în mediul online, cât și în viața reală, motiv pentru care unele victime pot alege să se izoleze de societate
- comportament necorespunzător în societate, victimele putând acționa agresiv sau prezenta complexe a căror manifestare inhibă socializarea
- absenteismul – copiii sau adolescenții agresați în mediul virtual refuză să meargă la școală pentru a evita întâlnirea cu unii colegi, care au vizualizat sau citit mesajele denigrante distribuite pe internet de agresor

2. Efecte la nivel emoțional:

- comportament agresiv sau depresie, cauzate de reacțiile celor din jur la postările agresorului cu privire la victimă
- frică și anxietate, determinată de impresia victimei că este urmărită permanent de agresor sau că urmează un nou atac la adresa sa
- îmbufnare – adolescentul este mereu nemulțumit și supărat, refuzând să participe la activități de grup sau cu caracter social

3. Efecte la nivel fizic:

- rănirea fizică pricinuită de agresorul cu care victima s-a întâlnit ulterior față în față
- sinuciderea – în anumite cazuri extreme, victima, izolată și refuzând să ceară ajutor din exterior, recurge la a-și lua viața, fie din convingerea că este singura modalitate de a opri agresorul, fie pentru că nu mai poate să îndure tratamentul abuziv al agresorului sau reacțiile celor din jur.

Cu toate că se aseamănă cu hărțuirea propriu-zisă, hărțuirea în mediul online poate înregistra o gravitate mai mare, din cauza faptului că agresorul se află sub protecția anonimatului, săvârșind acțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis. Astfel, victim devine mai ușor de exploatat, informațiile online persistând suficient de mult timp încât să își atingă scopul. Abuzul este invaziv, periclitând viața personală a victimei în toate mediile în care aceasta se manifestă: acasă, la școală, online sau offline. Agresorul subestimează uneori efectele acțiunilor sale, considerând totul o simplă distracție. Totuși, pentru victim agresiunea se poate dovedi fatală.

Un caz foarte mediatizat legat de acest ultimo efect la nivel fizic al hărțuirii online este cazul Amandei Todd, adolescenta de 16 ani din Canada care, îndemnată de un necunoscut pe internet să își expună părțile intime, a ajuns să fie hărțuită de acesta constant, sub amenințarea că va posta poza cu ea dacă nu i se va supune. Adolescenta a refuzat cerințele agresorului, iar acesta a publicat fotografia cu ea, motiv pentru care a fost nevoită să se mute de la un liceu la altul, dintr-un oraș în altul, spre a ascunde rușinea. Agresorul a continuat să o amenințe și să trimită poza ei către fiecare liceu unde se muta, iar fata a început să sufere de depresie, frică, atacuri de panică, a încercat să se automutileze și să se sinucidă, rezultatele școlare fiind din ce în ce mai slabe. În pofida terapiilor și tratamentului medicamentos la care a fost supusă, Amanda a fost găsită spânzurată în apartamentul ei, în octombrie 2012, nu înainte de a posta pe You Tube un clip video ce a devenit viral: „My Story: Struggling, bullying, suicide and self harm”, în care, folosindu-se de cartonașe, adolescenta povestește tragica sa experiență privind cyberbullyingul. Filmul se poate viziona la adresa: https://www.youtube.com/watch?v=_gycqAJcDFM.

În ultimii ani, au fost elaborate numeroase studii privind influența cyberbullying-ului asupra societății actuale, prin care să se determine atât factorii ce stau la baza fenomenului, cât, mai ales, efectele devastatoare ale acestuia și măsurile ce trebuie luate pentru a preveni manifestările abuzive ale utilizatorilor de internet.

Un astfel de studiu, realizat în anul 2009, relevă faptul că adolescenții care sunt victime ale cyberbullying-ului sau chiar agresori vor avea dificultăți în a dezvolta relații bazate pe socializare în tinerețe și maturitate¹⁴¹⁵. Mai mult, stima de sine a victimelor scade, afectând sociabilitatea

acestora, precum și relațiile cu familia și prietenii, putând dezvolta reacții fiziologice totodată, cauzate de stres. De asemenea, o separare definitivă între agresor și victimă este câteodată imposibilă, din pricina faptului că victimele agresiunilor online pot deveni, la rândul lor, agresori.

Cel mai grav efect rămâne însă ceea ce este cunoscut sub numele de „cyberbullicide”, ce face referire la sinuciderea „direct sau indirect influențată de experiențele violente din mediul online”.⁷ De-a lungul a 10 ani au fost identificate 44 de cazuri de suicid în rândul adolescenților hărțuiți în mediul online.

BIBLIOGRAFIE

- Brain, T. (2009) *Correlates of peer victimization and achievement: An explanatory model* Harasymiw, T. (2013) *Cyberbullying and the Law*, The Rosen Publishing Group, Inc.
- Livingstone, S., Haddon, L. (2009) *Kids Online: Opportunities and risks for children*, The Policy Press
- McQuade, S., Colt, J. (2013) *Cyber Bullying: A Reference Handbook*, Abc-Clio Incorporated
- Velicu, A. (2014) "Bullying-ul online și offline: victime versus agresori", *Revista Română de Sociologie*, nr. 1-2, p. 19–36 <http://www.stopbullying.gov/>
<http://www.zf.ro/zf-consultanta/implicatiile-legale-ale-amenintarilor-si-injuriilor-pe-retelele-desocializare-si-in-mediul-online-12902655>

AGRESIUNEA VIRTUALĂ LA COPII-FENOMENUL DE CYBERBULLYING

*Prof.înv.primar POPA LUCICA
Scoala Gimnazială Bălăcița*

This paper presents the phenomenon of cyberbullying or virtual bullying that takes place on social networks in order to hurt someone. Cyberbullying means ironing a person sending emails with negative messages, posting pictures of another child on pornographic sites, using email account, password stealing blocking accounts, spreading viruses etc.

The phenomenon of cyberbullying can be prevented by several methods: discussions with the responsible person, and his/her parents the child not responding in any way to aggressive messages, using „abuse reporting” methods, asking teachers to help if they are at school, call the police, etc.

Bullyingul reprezintă un comportament nedorit sau agresiv, manifestat de către o persoană – agresorul, față de o altă persoană-victimă, comportament care reflectă un dezechilibru real sau perceput de putere între cele două victime – agresor.

În literatura de specialitate găsim referințe cu privire la bullying-ul virtual sau cyberbullying, aceasta presupunând utilizarea tehnologiei moderne, precum rețelele de socializare, cu scopul de a răni pe cineva. Exemple de cyberbullying ironizarea unei persoane pe rețelele de socializare, trimiterea unor emailuri cu mesaje negative, postarea fotografiilor unui alt copil pe site-uri pornografice, folosirea contului de email, furtul parolei și blocarea conturilor, trimiterea de mesaje în numele altui copil, postarea pe bloguri a informațiilor personale sau false cu scopul de a afecta reputația altui copil, răspândirea virușilor, abonarea altor copii la site-uri pornografice etc.

De multe ori, copiii care au fost victime ale cyberbullying-ului devin la rândul lor agresori ca reacție la nedreptatea care li s-a făcut. Pentru a preveni agresiunea pe internet încurajați comunicarea cu copilul vostru. Trebuie să fim deschiși și să reacționăm rațional. Foarte mulți părinți acționează sub acces de furie și iau decizii radicale când află că fiul sau fiica lor au fost victimele unei agresiuni online, interzicând accesul la internet, sau nu înțeleg corect situația, considerându-l pe copil

responsabil de problema în care este implicat. Un copil abuzat este acela care are absente multe, își scade performanțele școlare și implicarea lui la oră, depresii, anxietate, neparticiparea la dezbaterile școlare, părăsirea clubului sportiv, gânduri suicidale. Se vor anunța imediat părinții.

Dintre acțiunile nerecomandate copiilor putem aminti câteva și anume să nu posteze pe internet fotografii cu alte persoane fără a cere acordul persoanelor respective, să se dea drept altă persoană atunci când folosește Messengerul sau alte servicii de mesagerie instant, să afle și să schimbe parolele altor persoane, să trimită emailuri care nu conțin nici o informație utilă pentru destinatar.

Dintre acțiunile pe care le poți recomanda copilului tău putem aminti câteva și anume, am constatat că de multe ori mailurile pot ajunge la alte persoane decât am intenționat inițial, este bine să evite să trimită informații personale pe mail și să se limiteze la a scrie lucruri care nu l-ar putea afecta dacă ar fi aflate și de alte persoane, să păstreze parolele doar pentru el, să își schimbe parola dacă bănuiește că cineva i-o cunoaște, să aibă grijă la felul în care se exprimă atunci când comunică online.

Cum poți opri cyberbullyingul?

Dacă descoperi că agresivitatea online îl afectează și pe copilul tău, discută despre persoana responsabilă. Ia legătura cu părinții respectivului copil și încercați să găsiți împreună o soluție. Nu este indicat să interzicem accesul la internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un instrument formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E-mailul, telefoanele mobile, rețelele de socializare au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală.

Recomandă să nu răspundă în nici un fel mesajelor agresive primite, chiar dacă îl cunoaște pe agresor, ci să apeleze la un adult în care are încredere pentru a rezolva problema.

Învăță-l să folosească metodele de „raportare abuz” de pe saiturile de socializare, să elimine din lista de prieteni persoana care îl hărțuiește și să blocheze mesajele primite pe telefon de la persoana respectivă.

Dacă mailurile sau mesajele sunt primite în timpul orelor și sunt trimise de un coleg de clasă, poate cere ajutorul cadrelor didactice pentru a găsi o soluție.

În secolul XXI școlile au un rol important în educația digitală dar și de protecție a elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice și online. În acest caz școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying care să includă acțiuni de informare pentru prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire, comise între elevi. Acest plan se poate face cu ajutorul elevilor, prin participarea acestora de la concepere la implementare. Constă în crearea unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi. Trebuie să se facă cunoscut părinților și elevilor că fenomenul de cyberbullying nu este tolerat în școală și trebuie semnalat orice incident.

Spune-i copilului să păstreze toate dovezile agresiunii virtuale, email-urile și mesajele primite. Dacă situația se înrăutățește, iar copilul tău este în pericol, poți să faci o plângere la poliție împotriva agresorului.

BIBLIOGRAFIE.

Ghidul școlar privind utilizarea în siguranță a internetului-dezvoltat de Organizația Salvați Copii și Ministerul Educației Naționale

Velicu, A., (2014), „Bullyingul online și offline: victime versus agresori”, Revista Română de sociologie, nr.1-2.

<http://singur.info/>

www.sid2015.sigur.info.

SECURITATEA PE INTERNET. GHID PENTRU SIGURANȚA ELEVILOR.

*Prof. POPA ION
Colegiul Național "Decebal" Deva*

Ministry of Communications and Information Society (MCSI) calls portals to engage in campaign for safe internet environment for children, in which teenagers and parents will be informed how to identify potential oppressor. Inspectorate encourages portals to put in web page www.edu.ro three suggestion lists: ?10 signs how to identify potential oppressor?, ?10 suggestions for your safe and open chat ? and ?For parents ? 10 suggestions for safe and open chat for your children?. There are listed behavior peculiarities of possible oppressors as well as suggestions how teenagers could protect themselves and for parents ? how to protect children from meeting the threat in virtual environment.

Educația care o primește la școală și în familie, într-o lume digitalizată, influențează existența pe tot parcursul vieții a fiecărui individ. Tehnologia digitală are o influență tot mai mare în lumea în care trăim. Un studiu UNICEF, la nivel mondial, arată că un utilizator de internet din trei este copil sau adolescent sub 18 ani. În acest context, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale (MCSI), în colaborare cu Centrul Național de Răspuns la Incidente de Securitate Cibernetică (CERT-RO), a lansat un ghid pentru părinți și educatori referitor la siguranța copiilor și adolescenților în spațiul virtual.

Din ghidul pentru părinți și educatori, intitulat „Primii pași în siguranță în viața digitală”, reiese că pentru a-i ajuta pe copii și adolescenți să facă față pericolelor virtuale sunt necesare: informarea asupra amenințărilor online în general, dar mai ales cele orientate către tineri; informarea cu privire la abilitățile necesare adulților și copiilor pentru evitarea pericolelor; alegerea celor mai potrivite metode de a transmite copiilor informațiile necesare care să genereze un comportament adecvat în mediul online. Din același ghid aflăm și câteva sfaturi pentru a-i proteja pe copii: părinții să inițieze comunicarea și dialogul deschis pe teme legate de spațiul online și dificultățile întâlnite; utilizarea de programe de control parental și securizarea dispozitivelor și conturilor utilizate de cei tineri pe internet; adulții trebuie să înțeleagă modul în care sunt utilizate platformele preferate de copiii lor.

Referitor la publicarea de informații în lumea virtuală, este bine de reținut faptul că civismul și morala sunt valabile și online; faptele comise prin intermediul internetului lasă urme, unele atrag răspunderea penală și făptuitorii pot fi identificați; similar vieții reale, ne protejăm și online persoana, bunurile și nu dăm informații despre noi necunoscuților. Câteva măsuri minime de precauție pentru cei vulnerabili: nu răspundem la provocări și îndemnuri de a comite fapte ilegale sau care pot produce suferință cuiva; nu distribuim fotografii/video cu noi, familia, locuința sau bunurile; cântărim posibilele consecințe negative înainte de a acționa online; anunțăm părinții despre faptele negative observate; limităm accesul publicului la profilurile și conturile noastre.

Riscuri și măsuri de precauție

Ghidul atenționează și asupra accesării de conținut interzis sau impropriu vârstei, deoarece expunerea la aceste tipuri de informații are consecințe negative asupra dezvoltării psiho-emoționale a copiilor; accesarea, descărcarea, vizualizarea și distribuirea de materiale indecente cu minori constituie infracțiune; dispozitivele mobile cu acces la internet favorizează accesul necontrolat al materialelor promiscue. Măsuri minime de precauție: dialogul cu copiii este esențial în înțelegerea pericolelor și a consecințelor; dispozitivele mobile date copiilor trebuie în prealabil limitate ca acces prin crearea unui cont de utilizator special; este recomandată instalarea de aplicații de control parental; calculatorul „de acasă” trebuie amplasat în zonă vizibilă.

La capitolul „Riscuri privind relaționarea online a copiilor” apar observațiile: persoane adulte își pot crea profiluri de copil pentru a intra în relație cu minori în scopul exploatării acestora; sexting este forma de exploatare prin șantajarea minorului cu publicarea de poze indecente ale acestuia; hărțuirea online (cyber-bullying) compromite emoțional victimele, copiii putând fi atât victime, cât și făptuitori. Măsuri minime de precauție: nu răspundem cererilor de prietenie și mesajelor de la necunoscuți; nu ne întâlnim cu persoane „cunoscute prin internet”; nu trimitem poze compromițătoare nimănui; nu ne angajăm în defăimarea nimănui pe internet; cerem ajutorul părinților și semnalăm situațiile întâlnite.

De asemenea, adulții sunt îndemnați să ia câteva măsuri de protecție cu caracter tehnic: utilizarea setărilor de siguranță pentru youtube, pentru a limita accesul la conținut neadecvat; cei mici trebuie ajutați în stabilirea termenilor de confidențialitate la profilurile de pe rețelele sociale; instalarea programelor antivirus pe calculator și pe dispozitivele mobile; crearea de conturi separate de utilizator pentru copii pe calculator și pe dispozitivele mobile; securizarea sistemelor de jocuri ce permit conectarea online; instalarea de browsere și utilizarea motoarelor de căutare sigure pentru copii; utilizarea programelor de control parental.

„Timpul pierdut în fața calculatorului nu se mai întoarce”

„Dacă m-ai întreba pe mine ce este copilăria, aș spune că este cea mai frumoasă perioadă a vieții, vremea în care nu trebuie să-ți faci griji pentru ce va aduce ziua de mâine. În timp ce mă jucam pe calculator, am constatat că și eu și majoritatea copiilor de astăzi preferăm să ne jucăm într-o lume virtuală decât să ne petrecem timpul cu ceilalți copii. Înaintea dezvoltării tehnologiei, copilăria era perioada în care totul era posibil, dacă aveai o imaginație bogată și puteai să devii orice voiai tu.

Cu toții, când aveam 5 ani, ne-am imaginat măcar o dată că suntem prințese într-un castel, cavaleri sau muschetari și credeam că suntem la fel cu personajele noastre preferate din cărți sau din desene animate. Mi-am luat privirea de la ecranul luminat și m-am uitat pe fereastră. Desenele din cretă pe care le-am făcut pe asfaltul din fața porții au fost șterse de ploaie. Mi-am promis că atunci când voi fi mare o să-i învăț pe cei mici de lângă mine că timpul pierdut în fața calculatorului nu se mai întoarce.” (Lorena Condei, elevă).

În concluzie, educația pentru securitate cibernetică în mediul virtual, bunele maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil educat trebuie să ia în calcul riscurile cibernetice încă din fazele inițiale ale unui proiect de virtualizare, pentru a preveni neplăcerile ulterioare.

Bibliografie:

1. Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, Primii pași în siguranță în viața digitală, București, Cert.ro, 2010
2. Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada

EFFECTS OF CYBERBULLYING AND PREVENTION STRATEGIES

*Popa Ionela
Colegiul National Traian*

This article discusses the negative effects of the cyberbullying phenomenon upon children and adolescents and what measures should be taken to prevent it. Cyberbullying or cyberharassment is a form of bullying or harassment using electronic means.

Bullying isn't something new, but it has certainly changed over the years. One of the reasons you hear about it so much today is because it is happening in more places than ever before. In the past, children were often bullied at school or in their neighbourhood. Today, with the increased use of the Internet, children are now being bullied in all locations and at all times. This has created a phenomenon that must be stopped.

Just a generation ago, computers were virtually unheard of and the Internet didn't exist. Today, computers are in just about every home, as well as most schools, giving kids access to technology they've never had before. While this is a useful tool to help them grow and learn, it also brings dangers that can lead to bullying and other issues. For this reason, it is essential for parents to understand how young people use the Internet. This way parents can educate their children about safe Internet use.

Social media is one of the most used types of websites by teenagers. Connecting with other people can be a great thing, but it also brings many problems. Bullying through social media can include: posting abusive posts on a user's wall, posting negative comments on pictures, using social media to stalk, hacking an account or fraudulently making posts as though another wrote them, using pictures or videos to make fun of another user, harassment. The type of cyberbullying tends to be different among gender; girls are more likely to post mean comments online while boys are more likely to post hurtful pictures or videos online. Many of the acts of bullying on social media are similar to what they would be in a real-life situation, only in digital form. The impact of the problem is also similar.

The effects of social media bullying can be more subtle than physical bullying, especially at the beginning. However, if allowed to continue, the end results can be tragic. One of the most serious consequences is teen suicide. This is because many teens don't have the emotional capacity to deal with severe bullying. While suicide is the most serious consequence of these actions, it isn't the only one. Online bullying can cause negative effects such as: stomach pain, sleep problems, headaches, tension, fatigue, poor appetite, self-esteem issues, feelings of powerlessness, depression, self-harm, feelings of isolation that can damage performance in school, social skills, and general well-being.

Due to its widespread popularity and its capacity to share photos and other media, Facebook is the main media site where a significant amount of social media bullying takes places. Other social media sites are also becoming the ground for bullying, like: Twitter, SnapChat. These sites have caused serious problems among teenagers, resulting in bullying behaviour that has been difficult to stop, contributing to the suicide of several bullied teenagers. Popular media often characterize Facebook, YouTube, Twitter, etc., as places where young people engage in a wide range of unsafe activities. In reality, the risks of social media use are about equal to the risks of most offline public activities, such as going to the mall. Adults should teach teens to become thoughtful, reflective social media users and to consider the possible benefits and harms of their actions before posting anything online.

These social media bullying facts remain a shock because it is very easy to bully on social media, and no matter how careful you or your children are with privacy settings, it can be hard to

completely remove the risk of cyber bullying. Social media use is hugely common among teenagers. That's because the Internet gives people the opportunity to say things that they wouldn't say face to face. It is too easy to say something you wouldn't say to someone if they were standing right in front of you. Most of the teenagers have access to a cell phone, tablet or other portable devices, therefore this constant connection to the world through electronic media creates the platform for constant bullying. Teenagers do not want to be left out of social networking, so they can't get away from the harassment. Studies show that the effects of bullying can be as bad or worse than child abuse. Teens typically suffer cyberbullying in silence. They are hesitant to tell anyone when cyberbullying occurs, for instance they are afraid that if they tell their parents, they'll lose their Internet access. Therefore, it's important for parents to respond carefully if their kids are being bullied online, and to teach teens safe Internet use.

Because bullying on social media has become such a serious problem, it is important to teach your children what they can do to protect themselves. One of the most useful things to do is to ensure your child has the appropriate privacy settings. This prevents random people accessing their profiles. In addition to privacy settings, you child should also: unfriend anyone who posts negative posts and is harassing them, block anyone who continues to send messages, report the individual to the social media site, avoid responding to messages from a bully, let an adult know what is happening, keep records of the behaviour for proof, if needed, withhold optional personal information, limit personal information sharing, limit online friends, consider the possible consequences before posting information online, change passwords frequently.

The best things parents can do, besides teaching their children what they can do to fight back, is to watch for signs their child may be a victim. Most cyber bullying victims exhibit clear signs that they have been victimized. These signs can include: withdrawing from family and friends, losing interest in activities they were once passionate about, dramatic change in sleeping habits, either more or less, dramatic change in appetite, either more or less, self-harm. If your child shows any signs that different from his or her normal behaviour, it may be time for a serious talk before problems get worse. Never punish your children by berating or calling them names. Be kind, but firm, and show that you trust them to do well. Your child's self-esteem can be there to protect them when you're not around. Children tend to react negatively to scare tactics and threats. Giving advice in positive terms sends the message of genuine concern for teens' well-being and sincere interest in teaching them to become better-educated users.

Social media bullying may be one of the newer forms of bullying, but it could prove to be one of the most serious. It can lead to dire consequences that can have lasting effects. For this reason, it is important for parents, educators and other adults to find ways to help children learn how to interact in a friendly manner and what they can do to fight against bullies. With the right guidance, cyber bullying in all its forms can be reduced and potentially even stopped, giving kids a safer childhood.

Bibliography:

- Agosto, D., Abbas, J. (2016). Simple tips for helping students become safer, smarter social media users. *Knowledge Quest*, 44, 42–47. Google Scholar
- Anderson, T., Sturm, B. (2007). Cyberbullying: From playground to computer. *Young Adult Library Services*, 5, 24. Google Scholar
- Carter, J., Wilson, F. (2015). Cyberbullying: A 21st century health care phenomenon. *Pediatric Nursing*, 41(3), 115–125. Google Scholar, Medline
- Kowalski, R. M., Limber, S. P. (2013). Psychological, physical, and academic correlates of cyberbullying and traditional bullying. *Journal of Adolescent Health*, 53, S13–S20. doi:10.1016/j.jadohealth.2012.09.018 Google Scholar, Crossref, Medline
- Stopbullying.gov. (n.d.). What is cyberbullying? Retrieved February 19, 2017, from <https://www.stopbullying.gov/cyberbullying/what-is-it/index.html> Google Scholar

IMPORTANȚA PREVENIRII FENOMENULUI DE CYBERBULLYING

**PROFESOR POPESCU AURELIA MARIA
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „THEODOR COSTESCU”
DROBETA TURNU SEVERIN**

Cyberbullying este un termen provenit din limba engleză, fiind un cuvânt compus din afixul cyber (care ține de computer și de mediul online) și bullying (de la bully –agre-sor) care înseamnă acțiunea agresivă (verbal, fizic și emoțional) desfășurată între două sau mai multe persoane. Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel: „Cyberbullying implică utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.”

Astfel, prin cyberbullying înțelegem diferite forme de abuz psihologic comis prin acte de hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless ori bluetooth. Acestea sunt acte de violență și se fac în scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane. De exemplu:

- parodiarea, ofensarea repetată a unei persoane, folosind cuvinte batjocoritoare,
- porecle obscene, imagini umilitoare, transmise prin intermediul Internetului;
- ridiculizarea unui copil prin crearea unui profil sau blog în care apar informații false sau jignitoare, fotografiile transformate cu caracter ofensator;
- folosirea abuzivă și ofensatoare a tagului, în special în rețelele sociale etc.;
- excluderea cu rea-voință a unei persoane dintr-un grup sau o comunitate on-line;
- publicarea unor filme sau fotografii private ale unei persoane fără consimțământul ei;
- furtul de parole pentru a avea acces la corespondența personală și a transmite în numele victimei mesaje compromițătoare;
- trimiterea intențională a unui mesaj virusat.

Deși par la prima vedere similare, hărțuirea online poate înregistra o gravitate mai mare în comparație cu hărțuirea față în față.

Agresorul profită de relativa situație de anonimată pe Internet, săvârșind acțiuni pe care nu le-ar fi comis altfel. Superioritatea lui asupra victimei nu e de natura fizică, ci tehnologică, mult mai facil de exploatat. În plus, agresorul subestimează efectele, considerând acțiunile lui o simplă distracție.

Informațiile postate online persistă, existența lor fiind relativ permanentă, dificil de eliminat, uneori imposibil.

Abuzul are un puternic caracter invaziv, cu impact negativ asupra întregii vieți personale a victimei, la școală sau acasă, online sau offline, cu o răspândire greu de controlat.

Având în vedere aspectele specifice hărțuirii online, incidentele de acest tip trebuie tratate rapid și cu mare seriozitate. Cadrele didactice au un rol crucial în depistarea semnelor potențiale de cyberbullying, cu atât mai mult cu cât elevii sunt refractari raportării abuzurilor suferite. Aceste semne pot fi:

- scăderea bruscă a performanțelor școlare și a implicării lui la oră;
- absentism sau evitarea activităților extracurriculare;
- neparticiparea la dezbaterile organizate în școală;
- decizii drastice, de exemplu, reușirea la un sport practicat de mulți ani;
- autopercepție negativă, depresie, anxietate, nervozitate;
- gânduri suicidale (la exprimarea lor, educatorii trebuie să anunțe imediat

părinții și psihologul școlar).

Întrucât școala a căpătat în secolul XXI un rol semnificativ în educația digitală, ea devine responsabilă pentru dezvoltarea unei culturi a protecției elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice ori online. În acest sens, școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying care să includă acțiuni de informare pentru prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire comise între elevi. Acest proces trebuie să aibă la bază participarea copiilor, în mod activ și relevant, în toate etapele lui, de la concepere la implementare. Generic, un plan anti-cyberbullying trebuie să conțină următoarele strategii de creare a unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi:

- suport emoțional și protecție acordată victimelor;
- încurajarea celorlalți elevi să acorde sprijin;
- organizarea de discuții libere, dezbateri între elevi, educatori și părinți privind

utilizarea ICT;

- asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor;
- implicarea părinților.

Deși apar derapaje în utilizarea Internetului de către copii, nu este deloc indicat să interzicem accesul la Internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un instrument formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E-mailul, telefoanele mobile, rețelele de socializare (pentru adolescenți) au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală, ceea ce reprezintă pentru acesta o sancțiune inutilă și imposibil de acceptat. De altfel, hărțuirea, amenințarea, insultele nu sunt fenomene noi, ele persistă în relații dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor moderne.

Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat Internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei viziuni.

BIBLIOGRAFIE

1. CONSTANTINESCU R., DANĂIALĂ I., *Utilizarea calculatorului în 7 module*, Editura Euroaptitudini, București, 2012.

2. RANIERI M., *Toolkit Dezvoltarea Competențelor Digitale, Virtual Stages Against Violence*, Daphne Project, Salvați copiii, 2012.

INTERNETUL NU ESTE SAFE

Prof. Popescu Crista-Alexandra

The Internet has been an opportunity for all mankind since the 1990's when people realized they could communicate with each other from afar. But the internet has expanded, there have been dangers that have grown and it's getting harder to stop them. Some of these dangers are: aggressive ads, social networking friend's posts, online games, posting photos of minors, harassing people to send money to an unknown person. All these dangers are called cyberbullying.

Internetul a fost o oportunitate pentru toată omenirea începând cu anii '90 atunci când oamenii și-au dat seama că pot comunica între ei de la depărtare. Dar cu cât internetul s-a extins, ne-am dat seama că vor fi posibile pericole care în acest moment au luat amploare și este din ce în ce mai greu să le oprim.

Pericolul la care ne supunem este hărțuirea online datorită computerului sau a telefonului mobil conectate la internet, fără să observăm că suntem victimele unui fenomen denumit *cyberbullying*.

Ca să înțelegi acest fenomen care este anormal și ne distruge câte puțin din viață, îți voi prezenta câteva cazuri pe care eu le consider *cyberbullying*.

În primul caz este vorba de reclamele agresive. Într-o seară ai nevoie să cauți pe internet, informații privitoare la un anumit subiect și când deodată te trezești că ți se deschide o pagină web cu o reclamă care îți vinde un produs „minune”. Tu fiind curios (nu toți oamenii sunt așa) vei citi acea reclamă și ți se va părea foarte convingătoare și va avea un preț tentant. Dacă ești un adult care nu crede în minuni, nu vei face greșala de a comanda acel produs, dar din păcate mulți oameni pică în plasa escrocilor care le trimit produse care nu au nici un rezultat. Apoi acei oameni se plâng pe diferite forumuri că produsul respectiv nu este bun, dar totuși există și oameni care sunt încântați de acel produs și ne întrebăm: „Totuși este bun acest produs?”

O altă situație este despre site-uri indecente pentru adulți, care apar cel mai des atunci când vrem să ascultăm muzică sau să ne uităm la un film pe internet. Părinții încearcă să oprească aceste site-uri cu programe numite „adblock”-uri pentru a feri copiii să dea peste asemenea site-uri. După părerea mea, ar trebui să fie închise definitiv, dar din păcate asta nu se poate în lumea virtuală deoarece azi se pot închide 50 de site-uri pentru adulți, iar mâine să apară 100 astfel de site-uri. Această lume a internetului este foarte greu de controlat.

Mai există site-uri care te anunță „AI CÂȘTIGAT MARELE PREMIU!” care are sub acest anunț, o poză cu o mașină, un telefon și alte lucruri pe care tu ți le-ai dori mult, dar nu ai banii necesari ca să-ți permiți acest premiu potential câștigător. În acel moment apeși pe premiul dorit și ți se cere numărul de telefon. Această situație este una ciudată pentru că te ntrebi în sinea ta: „De ce să-mi notez numărul de telefon pe acest site? Eu nu am participat la nici un concurs.” și cu ceva părere de rău închizi acea pagină web falsă.

Al doilea caz este despre postările prietenilor. Într-o zi intri pe rețeaua de socializare și vezi pe peretele contului tău o mulțime de postări cu: noutăți din orașul tău, rețete culinare, videoclipuri amuzante sau mai puțin plăcute, ce concursuri noi au mai apărut, citate motivaționale, oameni care distribuie poze cu persoane bolnave etc. Mai vezi că toată lumea din jurul tău radiază de fericire pentru că au călătorit prin țară sau în străinătate, au luat cina la cel mai nou restaurant deschis în oraș, au gătit bunătăți, își etichetează toți prietenii cu care au fost în cel mai tare club aseară etc. În acel moment, dacă ești o persoană sensibilă și pui la suflet, începi să te închizi în tine, să nu mai postezi nici o poză cu tine, să te simți inferior altora și atunci se instalează depresia. De

ce să te simți așa? Când poți pur și simplu să faci alte lucruri care într-adevăr te pot face fericit: să mergi la o plimbare, să faci cumpărături, să citești o carte bun alături de un ceai fierbinte, să înveți o limbă străină, să faci handmade și orice altceva ce-ți mai place.

Nu este nevoie să pierzi timpul uitându-te la toate postările care apar pe contul tău, decât dacă este într-adevăr o postare care te interesează. Mai bine înlocuiește timpul pe care-l petreci pe rețelele de socializare, cu cel petrecut cu familia sau prietenii tai reali. Nu mai pierde timpul inutil pe internet deoarece îți irosești câțiva ani frumoși din viață.

În al treilea caz se regăsesc mulți copii, cât și adulții. De ce? Pentru că majoritatea oamenilor au devenit cumva dependenți de jocurile de pe rețelele de socializare care oferă acestora, contracost, diferite obiecte care îi pot ajuta să treacă mai ușor prin joc. Aceste jocuri sunt online și nu poți trece la următorul nivel dacă nu trimiți cadouri virtuale prietenilor tăi care la rândul lor fac același lucru sau ai „vieți” prea puține pe zi ca să continui jocul. Acest gen de jocuri nu se termină niciodată și te acaparează cu cât devin mai interesante. De-aceia consider că jocurile care nu au un final, pot fi în viitor, un pericol pentru noi toți și promovează o reclamă agresivă.

Un alt caz de agresiune online este postarea fotografiilor făcute de copiii minori. Multe fete vor să devină cunoscute de toată lumea și atunci se fotografiază cât mai nepotrivit vârstei lor și pun pozele pe internet ca să atragă cât mai mulți oameni și să primească „like”-uri de care nu ar putea trăi. Astfel atrag după sine, multe comentarii injurioase sau provocatoare. În această situație pot apărea de multe ori pedofiliile care sub o identitate falsă, încep să trimită mesaje private făcând propuneri indecente copiilor și adolescenților atât fetelor cât și băieților. Unele fete sunt seduse și ajung să fie prostituate, iar altele își anunță părinții și în unele cazuri intervine chiar poliția pentru a prinde pedofilul. Cred că cel mai bine ar fi ca toți utilizatorii să nu mai facă astfel de poze care să fie folosite și de alte persoane împotriva lor mai târziu. Unele vedete ale filmului sau muzicii au trăit o experiență neplăcută atunci când le-au fost furate din calculatoarele personale, fotografiile indecente care apoi au fost făcute publice. În general, copiii ar trebui să-și facă cont pe o rețea de socializare doar atunci când conștientizează riscurile la care se supun.

Un ultim caz este despre hărțuirea oamenilor de a trimite bani unei persoane necunoscute. Au fost și încă sunt situații în care aud că o cunoștiință a cunoscut pe cineva pe internet și vorbesc de 6-7 luni și acel cineva este plecat într-o țară unde este război și nu poate pleca de acolo. Așa că „iubitul” virtual îi cere o sumă de bani dublă sau triplă care este similară cu salariul tău de bugetar. Asta este o metodă care merge dacă ești foarte îndrăgostită de acel „iubit” virtual și astfel vei rămâne fără bani și fără iubit, bine-nțeles. Dacă ești cu capul pe umeri, nu ți se va întâmpla acest lucru.

Mai este o metodă folosită prin intermediul căsuțelor vocale, prin care ți se trimite un e-mail de la o persoană care te anunță într-o engleză scrisă prost, că ai devenit peste noapte, unicul moștenitor a unei averi de câteva milioane de dolari dintr-o țară din Africa și te roagă să-i trimiți datele personale (nume, prenume, data nașterii, adresa) și chiar contul de la bancă unde să-ți vireze moștenirea. Deși această metodă probabil a dat roade, se pare că s-a renunțat repede după ce-au apărut rețelele de socializare.

În concluzie, cred că ar trebui să nu mai pierdem timp prețios intrând pe internet și să ne petrecem timpul cu copiii și prietenii sau să ne răsfațăm pe noi înșine făcând activitățile care ne plac, astfel putem opri cyberbulling-ul.

Într-o zi mi-aș dori ca copilul meu să spună: „Mami, am o copilărie minunată, îmi doresc o adolescență frumoasă, o tinerețe liniștită și o bătrânețe ușoară!”

Consider că trebuie să se discute cât mai mult în mass-media, în familie, în școală și în grupul de prieteni, cazurile în care apar și greșelile pe care victimele le-au făcut, pentru că un om informat este un om care se poate apăra mai bine.

Bibliografie:

- emisiuni ale posturilor de radio : Radio România Actualități și Radio România Cultural, Radio Itsy Bitsy (emisiunea „Meditații pentru părinți”)
- emisiuni de știri ale posturilor TV

PERICOLUL DINCOLO DE ECRAN

Popescu Diana
Liceul Teoretic Cujmir

The Internet influences our lives more and more. The services we provide, the personal choices of content accessed, the degree of exposure, all of these must be complemented by a minimal level of responsibility in the virtual environment. Technology helps children acquire certain skills from an early age but parents need to find a balance between time spent on the phone or computer, make sure that they are not left completely unattended during the hours they spend connected to technology.

Granițele și dimensiunea lumii virtuale sunt deja din ce în ce mai greu de definit, mediul virtual devenind o „prelungire”, o altă formă de reprezentare, sau doar o simulare a lumii reale. De cele mai multe ori, acțiunile din mediul virtual se transpun în efecte în dimensiunea reală, iar orice formă din lumea reală are deja o reprezentare în mediul virtual, oamenii fiind deja preocupați din ce în ce mai mult de imaginea profilelor lor virtuale. Trebuie, însă, să avem în vedere riscurile la care ne expunem prin implicarea noastră din ce în ce mai mare în activități realizate pe internet. Implicarea fiecăruia dintre noi în mediul online trebuie să țină cont și de aspectul responsabilizării noastre, prin orice formă ne-am implica ca utilizatori ai acestor resurse.

Internetul ne influențează viața din ce în ce mai mult. Serviciile pe care ni le oferă de cele mai multe ori gratuit, opțiunile personale privind conținutul accesat, gradul de expunere și cât de mult Internet „consumăm”, toate acestea trebuie să fie completate de un nivel minim de responsabilizare în mediul virtual. Câți dintre noi nu folosesc un serviciu gratuit de e-mail de la Google, Yahoo, Microsoft etc.? Un serviciu gratuit poate fi însă o strategie de motivare a unui utilizator să folosească și alte servicii ale companiei, iar, în special în cazul acestor mari furnizori de servicii de e-mail, spre exemplu, principalele surse de venit vin din serviciile de marketing oferite sau alte servicii premium. Copiii cu vârste între cinci și 17 ani petrec, în medie, două ore pe zi în fața calculatorului, în timp ce durata folosirii mobilului urcă de la o oră la două ore și jumătate, până la majorat. După vârsta de zece ani, diferența dintre băieți și fete devine semnificativă, primii petrecând, în medie, cu peste o oră mai mult timp, mai ales din cauza jocurilor pe calculator și a deschiderii mai mari pentru tehnologie.

Accesul supravegheat al copiilor la Internet, folosirea inteligentă a acestei resurse și însușirea unor reguli elementare de comportament în mediul online sunt aspecte extrem de importante în procesul de educare a copiilor, întrucât tehnologia face totul extrem de accesibil. Folosirea excesivă a acestor dispozitive de la vârste fragede poate avea consecințe negative asupra dezvoltării fizice și emoționale a copilului și îl poate expune unor riscuri nedorite. Cum informațiile despre copii sunt distribuite pe rețele de socializare fără ca accesul la ele să fie restricționat, orice utilizator poate să le acceseze. Platformele de socializare oferă utilizatorilor posibilitatea de a regla gradul de intimitate a informațiilor publicate, pentru a fi accesibile doar unui grup restrâns, precum prieteni apropiați sau membri ai familiei. Copiii care au profile personale publice sunt expuși răufăcătorilor și pot fi contactați direct – fie pentru a fi hărțuiți, fie pentru a fi infectați cu diverse amenințări informatice. Tocmai de aceea rețelele de socializare încurajează utilizatorii să aibă o vârstă minimă (cel puțin 14 ani) înainte de a avea astfel de conturi.

Tehnologia ajută copiii să dobândească anumite competențe încă de la vârste fragede și are un rol extrem de util în educarea și dezvoltarea lor intelectuală. Cu toate acestea, părinții trebuie să găsească un echilibru între timpul petrecut pe telefon sau calculator și cel dedicat altor activități și, mai mult, să se asigure că aceștia nu sunt lăsați complet nesupravegheați în orele pe care și le petrec conectați la tehnologie“, spune Bogdan Botezatu, specialist în amenințări cibernetice la Bitdefender. Experții recomandă ca cei mici să evite folosirea telefonului sau a calculatorului foarte mult, deoarece, în lipsa unei supravegheri atente, copilul poate petrece ore în șir în mediul virtual. De asemenea, amplasați calculatorul familiei într-un loc de unde să aveți vizibilitate asupra monitorului. Asigurați că toți prietenii virtuali ai copilului sunt persoane reale, pe care le cunoaște direct. Stabiliți reguli pentru utilizarea calculatorului și vorbiți deschis cu copiii despre temeri și despre felul în care orice exces poate deveni nociv. Învățați copiii să nu răspundă la mesaje spam sau la mesaje cu conținut agresiv sau obscen.

Fie că vrem, fie că nu, Internetul a devenit deja o parte din universul copiilor de astăzi, iar în ritmul în care se dezvoltă accesul la această rețea internațională de informații, pe viitor influența ei va spori. Pe lângă avantajele sale deloc neglijabile, Internetul reprezintă un pericol serios la adresa celor mici. De fapt, dacă ne referim strict la copii și chiar la adolescenții aflați într-o perioadă dificilă și confuză a vieții lor, Internetul poate face mai mult rău decât bine. Nu trebuie deloc să fii un expert în domeniu ca să înțelegi acest lucru, doar să cunoști labilitatea mental-emoțională a celor mici, lipsa discernământului și a experienței de viață tipice vârstei, precum și pericolele Internetului la adresa minorilor.

În afară de avantajele evidente pe care le oferă Internetul celor mici, concretizate îndeosebi în surse aproape inepuizabile de informații sau modalități de a-și spori cunoștințele și noțiunile de cultură generală, uriașa rețea de informații și comunicare aduce cu sine și o serie de pericole, deloc mici...

Una dintre cele mai mari primejdii la adresa copiilor care obișnuiesc să acceseze Internetul în lipsa părinților constă în așa numita hărțuire online.

Dacă hărțuirea la școală se limitează la momente în care copilul intră sau iese de la ore, iar hărțuitorul poate fi de regulă ușor identificat și pedepsit, hărțuirea în mediul virtual poate lua forme mult mai complexe și mai periculoase.

Ca adulți responsabili, fie părinți, fie rude sau prieteni de familie, trebuie neapărat să reținem că vremurile s-au schimbat, iar hărțuitorii periculoși sunt pe deplin conștineți de posibilitățile Internetului în acest sens.

BIBLIOGRAFIE:

1. Anderson R. – Security Engineering : A Guide to Building Dependable Distributed Systems, NY 2001
2. www.curieruljudiciar.ro
3. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Virtual>
4. www.preferatele.com/docs/informatica/2/securitatea-in-mediul3.php
5. www.referatele.com/.../Securitatea-si-vulnerabilitatea-informatica-referatele-com.php

SECURITATEA TRANZACȚIILOR FINANCIAR –BANCARE ÎN MEDIUL ONLINE

*Prof. Popescu Lucia Despina,
Școala Postliceală Sanitară,
Drobeta Turnu Severin, Mehedinți*

ABSTRACT

Together with the information technology, the development of the internet high speed has caused a gradual transformation of the electronic trade. The security in the e-banking does not often refer only to computers and connections, although these are very important and sensitive. The purpose of this article is to come into notice the risks which are taken when using the informatics technology. The main point is to observe the risk factors in computer crime . The paper also presents the main methods of acting in the computer fraud in the banking system: phishing, pharming, skimming.

Securitatea informației reprezintă astăzi un pilon fundamental în mediul bancar. Băncile se confruntă cu amenințări diverse și multiple, provocate de factori interni sau externi. Instituțiile financiare trebuie să asigure protecția datelor clienților corporatiști, a informațiilor personale ale clienților și a resurselor financiare ale acestora. Sistemele de procesare și de comunicații, aplicațiile, bazele de date, sistemele de carduri, sistemele de plăți, canalele electronice de comunicare cu clienții și partenerii, întregul sistem de operațiuni – toate necesită un nivel ridicat de securitate. În absența securității, încrederea clienților și a partenerilor de afaceri pot fi ușor compromise sau pierdute.

O problema importantă indusă de prezenta online a instituției financiare este legată de securitatea datelor și în strânsă legătură, de criminalitatea electronică.

Atacurile de tip phishing și pharming au apărut în România încă din 2004-2005, foarte multe bănci fiind vizate de atunci (BRD, BCR,BT, Carpatica, Bancpost, Raiffeisen).

Primul atac phishing 2.0 (software de tip cal troian) a fost în 2008, sub forma unui email provenind aparent de la Raiffeisen, cu un fișier executabil „Raiffeisen Online Security Click.exe”, iar clientului i se recomandă să-l downloadeze și să-l execute.

Phishing

Phishing reprezintă o modalitate de fraudare online prin care se urmărește obținerea unor informații personale în legătură cu utilizarea cardului (nr card, valabilitate, user ID, PIN). În acest scop, este creat un site web care imită în detaliu pagina de internet a instituției financiare. Phishing-ul se realizează prin trimiterea unui email prin care i se cere destinatarului să acceseze site-ul respectiv, care este o copie fidelă a site-ului original și să ofere detalii personale și coduri de securitate.

În cazul phishing-ului, clienții primesc emailuri prin care sunt invitați să acceseze pagini de actualizare a informațiilor, fiind vizați clienți speciali (Private Banking), care dispun de resurse financiare semnificative față de ceilalți clienți. Adresa de la care provine emailul pare serioasă(Ex: security@bcronline.ro), dar , de fapt, emailurile sunt trimise de la o altă adresă mascată. Titlul și corpul emailului par a confirma autenticitatea. Adresa pe care utilizatorul trebuie să o acceseze este cea corectă, dar în spatele textului din link este adresa reală, care nu începe cu https (s=secure), ci cu http, iar una din regulile de bază este să nu ne autentificăm niciodată pe pagini nesecurizate.

Pentru a ne proteja de astfel de atacuri, este important să reținem că clientul nu trebuie să furnizeze nimănui parola, codul PIN sau numărul de card și că banca nu își contactează clienții prin email pentru a le solicita astfel de informații. Băncile își atenționează clienții de posibilitatea existenței unor astfel de atacuri. Unele instituții bancare afișează pe prima pagină, după autentificarea utilizatorului în contul de internet banking, mesaje de avertizare. De asemenea, pentru a preveni atacurile de tip phishing, Microsoft a introdus încă de la versiunea 7.0 a browser-ului Internet Explorer un filtru pentru phishing. Actualmente, browserele cele mai utilizate includ astfel de filtre anti-phishing. (Internet Explorer, Mozilla Firefox, Chrome, Opera)

Pentru a preveni fraudă prin phishing, băncile pot adopta următoarele metode de combatere:

- metode sociale: constau în educarea și informarea consumatorului despre acest tip de fraudă și îndrumarea acestuia astfel încât să știe cum să reacționeze în cazul în care este supus unui astfel de atac;
- metode tehnice: presupun folosirea unui soft anti-phishing care să reducă numărul acestor atacuri;
- metode de tip juridic și legal: crearea unui cadru legislativ prin care să fie incriminate și pedepsite activitățile de phishing.

Pharming

Atacul de tip “pharming” acționează prin compromiterea unui site legitim și redirecționarea traficului către un site rău intenționat. Concret, clientul încearcă să acceseze pagina de Internet a băncii sale și intră, de fapt, pe un site care este o copie fidelă a acestuia. Acest lucru se poate face prin intermediul unor virusi care sunt plasați pe calculator printr-un mesaj aparent nepericulos, dar care conține și o componentă periculoasă, neobservabilă pentru utilizator.

Gradul de încredere al utilizatorului este ridicat datorită faptului că el însuși tastează adresa site-ului web, neaccesând nici un link, cum se întâmplă în cazul phishing-ului.

Skimming

Skimming se referă la furtul datelor de identificare de pe cardul bancar pentru utilizarea lor în scopuri ilicite, frauduloase (retragere numerar, plăți online) Cardurile pot fi sustrate de la proprietarii de drept prin mai multe variante: reținerea la bancomat prin tehnici frauduloase, copierea datelor de pe card cu ajutorul scannerelor mascate la operatorii unor comercianți, sau prin furtul clasic.

Cardurile reținute pot fi ușor clonate și regenerate codurile PIN, urmând a putea fi ulterior folosite până la blocarea contului bancar. În cazul acestui tip de fraudă, clienții sesizează că datele au fost copiate și utilizate, abia atunci când în extrasul de cont apar tranzacții neautorizate.

Pentru protecția clientului la bancomat, introducerea codului PIN este bine să se realizeze cu precauție, mascând cu cealaltă mână apăsarea tastelor.

În concluzie menționăm principalele metode de protecție împotriva fraudei prin mijloace de plată sunt:

- nu împrumutați nimănui sub nici un motiv cardul;
- nu lipiți/ atașați codul PIN cardului (nu le țineți în același loc);
- monitorizați zilnic contul pentru a fi depistate la timp orice alte operațiuni care s-au efectuat;
- nu furnizați niciodată detalii despre cont sau parola prin e-mail;
- anunțați banca imediat ce aveți suspiciuni de fraudă sau dacă este furat cardul;
- telefoanele de urgență sunt inscripționate pe card; salvați-le și în memoria telefonului mobil (daca ați pierdut cardul nu veți ști unde să sunați);
- verificați mesajul electronic cu instituția financiară în cauză.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adam, C., Marketing financiar- bancar, Ed. Eurobit, Timișoara, 2011
2. Revista Market Watch IT&C, nr. 89, octombrie, 2006, marketwatch.ro.
- 3.*** <http://www.capital.ro/download?id=166063>

4.*** <https://www.bcr.ro/ro/persoane-fizice/informatii-utile/securitate/securitatea-tranzactiilor-pe-internet>

CYBER-BULLING ȘI PREVENIREA SA

*Prof. Popescu Lucica Ionela
Colegiul Național „George Coșbuc” MOTRU*

Trebuie să acceptăm și să ne asumăm că mediul online este un mediu foarte divers care reacționează rapid, impulsiv tocmai din cauză că nu ne aflăm în fața celui cu care vorbim. Indiferent de generația din care facem parte avem nevoie de o educație și să fim avertizați de consecințele expunerii online.

Primul pas ar fi introducerea unei materii sau abordarea acestui subiect la diferite materii în școli. Copiii trebuie să învețe de ce nu e bine să își pună datele personale și să fie încurajați să fie deschiși și să apeleze la adulți pentru orice problemă.

Cyber-bullying este o formă de agresiune tot mai des întâlnită în mediul online, fie că e vorba despre hărțuirea prin intermediul rețelelor de socializare, insulte primite pe forumuri sau excluderea din grupuri. Majoritatea celor care sunt afectați de cyber-bullying sunt copiii sau tinerii, iar efectele sunt destul de îngrijorătoare întrucât pe termen lung cyber-bullying poate duce la schimbări de comportament cum ar fi depresie, anxietate, stări de nervozitate etc. De asemenea, e mult mai probabil ca aceștia să recurgă la consumul de alcool și droguri, să negligeze școala (absenteism, note mici, dezinteres pentru școală), să aibă o stimă de sine scăzută și să se confrunte și cu probleme de sănătate.

Atât fetele, cât și băieții pot fi autorii unor acte de bullying online, iar maniera de acțiune este de obicei diferită: băieții au tendința să trimită mesaje de amenințare cu agresiune fizică sau mesaje cu conotație sexuală, în timp ce fetele preferă excluderea unei persoane din grup, lansarea de bârfe și zvonuri defăimătoare, dezvăluirea secretelor acesteia sau ridiculizarea ei. La baza acestor acte de agresiune autorii consideră că este amuzant ceea ce fac (fără să aibă în vedere posibilele efecte asupra victimelor) sau cred ca toți ceilalți o fac.

Copiii nu spun întotdeauna părinților dacă se confruntă cu agresiune în mediul online, însă de cele mai multe ori părinții pot vedea în comportamentul lor că ceva nu este în regulă. Posibile semne care indică faptul că sunt victime ale cyber-bullying-ului sunt:

- tristețea, supărarea după folosirea telefonului sau internetului;
- ținerea în secret a discuțiilor din mediul online sau pe telefon;
- tendința de a se închide în sine, însingurarea, neliniște, tristețe sau furie;
- scăderea interesului pentru școală (note mici, refuzul de a mai merge la școală);
- tulburări ale somnului;
- modificări în grupurile de prieteni.

Dacă în cazul copiilor mici limitarea accesului la internet este o soluție care îi poate ține departe de riscurile folosirii internetului, soluție care se poate implementa fără mari dificultăți, la copiii mai mari și adolescenți comunicarea deschisă și un mediu familial cald, în care pot discuta cu părinții fără teamă este mult mai indicat.

Cu cât părinții le vorbesc mai devreme despre aceste riscuri și crează o legătură de încredere, cu atât este mai util pentru ei. Le dau exemple de incidente riscante care pot avea loc pe internet, dar care lor (copiilor) să nu li se pară suspecte (de exemplu, să fie abordați online de o persoană necunoscută cu care să vorbească despre fotografiile pe care ei le-au postat).

Totodată, este important ca părinții să se intereseze permanent de activitatea online a copiilor, site-urile pe care le accesează, persoanele din lista de prieteni de pe rețelele de socializare, cum își petrec timpul online etc. Ținând cont de vârsta copilului, trebuie stabilite reguli în privința utilizării tehnologiei (ce site-uri pot accesa sau nu, cât timp pot petrece conectați la internet etc).

Alte îndrumări pentru părinți sunt: să îi sfătuiască să nu trimită informații, imagini sau materiale video cu ei prin intermediul telefonului, pe email-uri sau chat-uri; să îi încurajeze ca atunci când află despre un coleg sau cunoscut că se confruntă cu cyber-bullying-ul să anunțe un adult și să le recomande să gândească critic atunci când postează online informații, imagini sau înregistrări video cu ei

Tot pentru protecția lor este important să nu adauge în listele de prieteni de pe rețelele de socializare persoane pe care nu le cunosc și nici să accepte să se întâlnească cu necunoscuți.

În viața de zi cu zi întâlnim oameni cu mentalități și comportamente diferite. La fel este și în lumea virtuală. Cel mai sănătos lucru este să evităm discuțiile contradictorii, polemicile atâta timp cât insultele iau locul argumentelor.

Both girls and boys can be the authors of online bullying acts and the way they do it is usually different: boys have the tendency to send messages threatening with physical aggression or messages with sexual connotation, while girls prefer excluding the person from the group, launching different gossips or denigratory rumours, revealing her secrets or simply making a mock of that person. Initially, authors consider that what they do is something funny (without taking into consideration possible effects upon victims) or they believe that everybody else does that.

Bibliografie:

- <http://www.adolescenten.ro/cyberbullying/>
- <http://www.criterii.ro/index.php/en/national/15760-ce-este-bullying-ul-aflati-care-sunt-efectele-acestui-a-in-scoli-si-pe-internet>
- https://prezi.com/dl9e_ncbu3sw/agresiunea-pe-internet-numita-si-agresiune-online-sau-cyber/

SIGURANȚA COPILOR PE INTERNET

*Prof. Popescu Ovidiu-Dumitru
Școala Gimnazială Slivilești*

Internetul este cea mai bună invenție și poate fi un instrument foarte util atât pentru adulți cât și pentru cei mici. Toate aceste beneficii aduc și mari riscuri, în special în ceea ce îi privește pe copii și adolescenți. Cei mici se înțeleg foarte bine cu tehnologia de la vârste din ce în ce mai fragede. Internetul poate fi accesat de oriunde, nu numai de acasă și un click greșit îi poate pune pe copii în pericol. Copiii vor încerca întotdeauna să experimenteze pe Internet și cu orice click riscă să se pună în pericol.

În ziua de astăzi, copiii încep să folosească rețelele de social media ca metodă de socializare și de explorare a comunităților online, imediat ce învață să scrie. Internetul avansează repede și apar din ce în ce mai multe rețele sociale care se adresează unor audiențe din ce în ce mai tinere. De îndată ce încep să prezinte interes pentru dispozitivele mobile și Internet, este un semn pentru părinte că a venit momentul să se gândească cum să îl țină în siguranță. Cu toate că nu a ajuns încă la vârsta potrivită pentru a umbla pe internet, în curând va ajunge acolo.

“Unii copii mai puternici se folosesc de forță pentru a exercita superioritatea față de cei mai slabi decât ei”. Bullying-ul se manifestă printr-un comportament de hărțuire și intimidare de durată,

prin folosirea etichetelor, amenințărilor, umilirii, jignirilor, răspândirii de zvonuri false și, desigur, prin agresivitate fizică.

Motivul pentru care elevii hărțuiesc și agresează alți elevi sunt: dorința de a-i domina pe ceilalți, de a fi populari, de a avea putere și de a fi respectați de restul grupului. Întotdeauna este atacat punctul slab al victimei, iar dacă acesta este afectat, hărțuitorii își vor continua acțiunile de umilire și mai mult.

Copiii trebuie să învețe, în școli, cum să facă față situațiilor dificile, trebuie să învețe să-și transforme agresorii în prieteni, de exemplu să-i trateze cum își doresc ei să fie tratați. Dacă le răspund cu furie se transformă în victime. Dacă sunt învățați să nu reacționeze cu furie, vor câștiga "jocul puterii", arătându-le respect agresorilor, iar aceștia vor răspunde în același mod. Oamenii se poartă după principiul oglinzii, dacă se poartă frumos, comportamentul frumos va fi oglindit și vor răspunde în același mod.

În școli trebuie să existe educația psihologică, prin educarea și dezvoltarea inteligenței emoționale. Mai mult, această dezvoltare a inteligenței emoționale este bine să înceapă de la grădiniță, iar copiii să fie învățați cum să-și gestioneze mai bine emoțiile și sentimentele și cum să-și canalizeze furia și frustrarea în scopuri constructive, și nu distructive.

Bullying-ul și Cyberbullying-ul sunt comportamente învățate, care pot fi prevenite și stopate, printr-o mai încheată relație școală-părinți-autorități. Totodată, adolescența este un moment critic pentru dezvoltarea personalității antisociale, iar elevii cu comportament de tip bullying și cyberbullying de astăzi sunt viitorii tineri cu comportamente antisociale, consumatori de droguri, alcool etc.

Un profil al victimelor fenomenului de bullying sunt de cele mai multe ori, elevi supraponderali sau subponderali, elevi care poartă ochelari, cei care au o stimă de sine scăzută, cei care sunt vulnerabili și nu se pot apăra singuri sau cei care fac parte din familii cu situații financiare precare.

De cealaltă parte, hărțuitorii sunt cei care doresc să devină populari cu orice preț, au temperament inflexibil, nu sunt empatici, ba chiar se bucură când fac rău celorlalți, aceștia nu au o relație bună cu părinții, și de regulă sunt cei care au părinți cu un statut social superior.

Reguli pentru copii în vederea prevenirii cyberbullying-ului:

1. Comportă-te frumos și politicos în mediul online, la fel cum te porți pe terenul de joacă.
2. Nu dezvălui numele, adresa sau alte date personale străinilor.
3. Nu dezvălui nimănui parola personală, nici măcar prietenilor apropiați. Părinții sunt singurii care au voie și trebuie să o știe.
4. Nu accepta cadouri gratuite și nu participa la concursuri ce oferă orice fel de premiu gratuit, la fel cum nu accepți dulciuri de la străini.
5. Nu le răspunde străinilor, la fel cum nu vorbești cu oameni străini pe stradă.
6. Ai mare grijă ce postezi pentru că o dată ce ajunge pe internet, rămâne acolo pentru totdeauna.
7. Trebuie să fii prieten cu părinții pe toate rețelele sociale.

Cu toate că poate să sune exagerat, iar unii copii s-ar putea să nu fie de acord sau să protesteze chiar, controlul parental este foarte important pentru siguranța lor. Prevenirea incidentelor din online ajută la prevenirea unor catastrofe care i-ar putea marca viața unui copil.

Copilul trebuie educat să se comporte în mediul online la fel cum s-ar comporta și în viața reală. El trebuie să învețe despre reputația online și riscurile la care se expune, dar în special trebuie să știe cum să acționeze în situații de criză.

Children have to learn at school how to face difficult situations, they have to learn how to transform their aggressors into friends, to treat them just the way they would like to be treated. If the answer is a furious one, they become victims. If they are taught not to react in a furious manner they will win the so called "game of power", showing respect to their aggressors, and these ones

will respond just the same. People act according to the mirror principle - if they behave well, their nice behavior will be reflected and everyone will respond in the same way.

Bibliografie:

- http://www.safernet.ro/KitRaportare/Siguranta_copiilor_in_mediul_online.pdf
- <http://www.desprecopii.com/info-id-1400-nm-Siguranta-copiilor-pe-Internet.htm>
- http://www.telefonulcopilului.ro/uploaded/stop%20bullying/ASOCIATIA_TELEFONUL_COPIIULUI_GHID_PROFESORI.pdf

PREVENIREA CYBERBULLYING-ULUI

*Profesor: Preda Elena
Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”*

The cyberbullying, meaning bullying other people on the Internet, can have some devastating effects to the teenagers and children.

They need to know:

- not to share their contact info or personal stuff, like photos, without thinking about the consequences of this action. The online friendships can end and, when this thing happens the data about you can be sent to the wrong people.
- that every person need to be treated with respect on the Internet.
- that they can close the chat windows, e-mails or the computer whenever they want to.
- that they can speak with their parents about the bad experiences that they had.

Trăind într-o eră digitală, suntem dependenți de sisteme și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea.

Internetul oferă copiilor și tinerilor oportunități fantastice de a descoperi, conecta și crea online. Totuși, există și riscuri la folosirea Internetului. De exemplu, Internetul este o fereastră deschisă și pentru adulți și conține materiale care nu sunt potrivite pentru copii.

Cum ar trebui să-și ajute părinții/profesorii copiii să reducă aceste riscuri? Riscurile variază, în funcție de vârstă și de gradul de cunoaștere a lucrului cu computerul pe care îl au copiii.

Cea mai bună protecție este educația. De aceea este important ca tinerii să fie informați despre pericolele de pe Internet astfel încât să fie în siguranță.

Luând în considerare popularitatea rețelelor sociale precum Facebook, Instagram și Twitter, viața în mediul offline devine din ce în ce mai legată de viața din mediul online. Astfel, hărțuirea este mai dificil de evitat în momentul în care copilul pleacă de la școală. Acțiunile de hărțuire pot începe la școală sau la locul de joacă, însă pot continua apoi și în mediul online, pe rețelele de socializare.

Cyberbullying-ul, adică hărțuirea unei persoane pe Internet, poate avea efecte devastatoare asupra tinerilor și asupra copiilor.

Ei trebuie să știe:

- să nu distribuie datele de contact sau chestiuni personale, cum ar fi poze, fără să vă reflectați atent la impactul acestei acțiuni. Prietenii online se pot termina, iar când se întâmplă acest lucru datele lor personale pot fi trimise către persoane nepotrivite.
- că pot vorbi cu părinții despre experiențele lor negative
- că fiecare persoană are dreptul de a fi tratată cu respect pe Internet.
- că pot închide ferestrele de chat, e-mailul sau computerul în orice moment doresc.

Riscurile la care sunt expuși copiii atunci când navighează pe Internet :

- Pot fi urmăriți de persoane necunoscute, cu intenții ascunse
- Pot fi umiliți online
- Furtul de identitate
- Distrugerea reputației se poate face extrem de ușor online și pe lângă asta, materialele existente vor fi aproape imposibil de distrus
- Accesarea zonelor obscure ale Internetului, cum sunt piețele ilegale
- Expunerea la conținut inadecvat ca pornografia, sau reclamele cu mesaje pentru adulti
Pozele ajung pe mainile unor comunități cel puțin dubioase

Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real:

- scăderea stimei de sine;
- timiditate;
- coșmaruri;
- anxietate;
- lipsa capacității de concentrare;
- diminuarea puterii de învățare;
- depresie;
- atacuri de panică;
- suicid.

Părintele ar trebui să monitorizeze atent activitatea online a copilului său, în momentul în care observă la el un comportament suspect.

În cazul unei hărțuiri online copilul nu trebuie să se sperie, să vorbească cu părinții sau cu cineva de încredere, să păstreze evidența acestor hărțuiri online (în cazul în care se depune o plângere la poliție este nevoie de dovezi), să nu-i răspundă agresorului și să-l blocheze.

Unii părinți cred că este suficientă instalarea unor softuri de control. Nu este adevărat, mai ales la vârste mai mari. Cea mai bună soluție este ca adolescentul să fie determinat să vă spună singur dacă cineva se manifestă agresiv pe Internet sau pe telefonul mobil.

Hărțuirea online:

- Este anonimă. Hărțuirea online are autori care pot rămâne neidentificați, identitatea agresorilor fiind dificil de stabilit. În același timp, agresorii sunt mai puțin afectați de consecințele acțiunilor lor și pot depăși anumite limite.
- Este greu de evitat. Majoritatea oamenilor au acces la Internet și toate informațiile confidențiale stocate online ar putea fi accesate oricând și de oricine.
- Se desfășoară online. Agresiunile online sunt mai dificil de evitat deoarece victimele pot fi contactate prin intermediul computerelor sau a smartphone-urilor oricând și oriunde.

Incidentele online sunt destul de comune și se pot întâmpla oricui, dar cel mai important lucru este să știm să le prevenim și mai ales să știm cum să le gestionăm pentru a evita eventuale catastrofe care i-ar putea marca viața copilului.

Bibliografie:

1. Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada.
2. Studiu privind siguranța copiilor online în Republica Moldova.

CYBERBULLYING-UL SI CUM SĂ-I FACI FAȚĂ

*Prof. Preda Florentina,
Școala Gimnazială Costești, Jud. Buzau*

Cyberbullying is bullying that takes place over digital devices like cell phones, computers, and tablets. Cyberbullying can occur through SMS, Text, and apps, or online in social media, forums, or gaming where people can view, participate in, or share content. Cyberbullying includes sending, posting, or sharing negative, harmful, false, or mean content about someone else. It can include sharing personal or private information about someone else causing embarrassment or humiliation. Some cyberbullying crosses the line into unlawful or criminal behaviour.

Bullying-ul la modul general se referă la un comportament **repetat** și **intentionat** în care unul sau mai mulți agresori folosesc hărțuirea, intimidarea sau violența asupra unei victime. Acesta poate fi: fizic, verbal, emoțional, sexual și... **Cyberbullying**.

Cyberbullying-ul poate include *orice act ofensiv, umilitor, abuziv sau de amenințare prin intermediul unei forme de comunicare electronică. Acest lucru poate include: instant messaging, e-mail, Snapchat, Facebook, Twitter, WhatsApp sau jocurile online.*

Exemple de cyberbullying:

- Mesaje răutăcioase online sau pe telefonul mobil;
- Comentarii răutăcioase la postările tale sau la postări despre tine;
- Excluderea fără motiv din grupuri online sau de pe forumuri;
- Postarea de poze compromițătoare online fără permisiunea ta;
- Zvonuri și minciuni despre tine pe rețele de socializare sau alte site-uri;
- Profiluri online false, create cu intenția de a te defăima.

Top 9 sfaturi pentru a face față cyberbullying-ului:

- **Nu răspunde niciodată la lucrurile care au fost scrise și nici nu te răzbuna în același mod!** A răspunde cu aceeași monedă sau postarea de informații/poze umilitoare ca mijloc de răzbunare poate doar să înrăutățească situația și să te bage în probleme mai mari.
- **Fă print screen** la tot ce crezi că poate fi cyberbullying și salvează o copie în calculatorul tău! Te va putea ajuta să demonstrezi situația prin care ai trecut, în cazul în care va fi nevoie.
- **Blochează și raportează** orice utilizator care folosește platforma de social media în mod necorespunzător!
- **Vorbește despre asta!** A povesti cuiva despre situația de bullying prin care treci nu doar că te va ajuta să te descarci și să te simți mai bine, dar te va ajuta și să aduni dovezi în apărarea ta.
- **Evaluează** cât de serios este cyberbullyingul prin care treci! Dacă agresorul este o persoană necunoscută, poate fi suficient doar să raportezi și să blochezi utilizatorul.
- **Raportează!** Dacă agresorul este cineva din școala ta, anunță un profesor în care ai încredere și care te poate ajuta. Dacă cineva te amenință, dezvăluind informații personale despre tine sau făcându-te să-ți fie teamă pentru siguranța ta, anunță poliția!
- **Activează-ți setările de siguranță pe internet!** Recomandarea este ca profilul tău să nu fie public și să nu accepți în listă persoane pe care nu le cunoști în realitate.
- **Vorbește cu agresorul!** Dacă acesta este din școala ta, poate fi o soluție să rogi un adult să medieze relația dintre voi. Procesul de mediere poate fi greu de acceptat, dar de multe ori are

o putere foarte mare. Este foarte importantă o conversație face-to-face între tine și agresor, într-un mediu controlat și sigur pentru tine.

Empatizează! Amintește-ți mereu că oamenii fericiți și care au încredere în ei înșiși (reală, nu doar afișată), nu-i agrează pe alții. De cele mai multe ori, agresorii au multe probleme personale și au reală nevoie de ajutor și de consiliere

ASERTIVITATEA ȘI BULLYING-UL

*Prof. consilier școlar Bianca Răducan,
Colegiul Național „Traian”, Drobeta –Turnu Severin*

School life is full of experiences that are sometimes not pleasant. Although many students may choose not to talk about the unpleasant experiences they live in school, their facts and behaviours can express feelings that words cannot do it. To learn how to deal with these experiences, students need guidance from parents, teachers and specialists. Here is our role as teachers and school counselors to help students in this matter. In this activity, students will learn what bullying is, how to recognize it and most important, how to respond in situations of bullying.

Pentru a învăța cum să facă față experiențelor neplăcute, elevii au nevoie de o îndrumare corectă și clară din partea părinților, profesorilor și specialiștilor. Aici este și rolul consilierului școlar să intervină.

Deși mulți dintre elevi pot alege să nu vorbească despre experiențele neplăcute pe care le trăiesc la școală, faptele și comportamentele lor pot exprima ceea ce cuvintele lor nu pot. Adulții pot să observe dacă elevul:

1. arată dezinteres față de școală sau refuză să meargă la școală;
2. are o situație școlară care se înrăutățește;
3. este trist, speriat;
4. face ceva nepotrivit;
5. are urme pe corp pe care nu le poate explica;
6. este obosit, nu se poate odihni, are dureri de cap, de stomac etc.

În aceste situații adulții trebuie să intervină pentru că multe dintre cazurile de bullying pot conduce la evenimente care nu mai pot fi gestionate și au nevoie de intervenția specialiștilor. Prin decodificarea semnalelor, adultul mai trebuie să răspundă nevoii copilului de apărare/susținere. O problemă nerezolvată poate conduce la un lanț de probleme din ce în ce mai greu de gestionat sau la gesturi extreme.

Profesorul consilier școlar sau profesorul diriginte pot desfășura diferite activități în scopul dezvoltării competențelor sociale și emoționale ale elevilor. Elevii pot învăța:

- ce înseamnă fenomenul bullying;
- caracteristicile bullying-ului;
- alegerile corecte pe care le pot face în situațiile în care ar putea fi agresați.

Activitatea 1. Definirea și caracteristicile fenomenului bullying.

Se scrie pe tablă/ flip-chart cuvântul „bullying”.

Prin brainstorming, elevii vor identifica cuvinte care sunt caracteristice fenomenului bullying.

Se face un tur de sală, iar la final se scrie pe tablă/flip-chart următoarea definiție:

Bullying reprezintă o formă de abuz emoțional și fizic.

Bullying-ul are trei caracteristici:

- **intenționat**, agresorul are intenția să rănească pe cineva;
- **repetat**, aceeași persoană este rănită mereu;
- **dezechilibrul de forțe**, agresorul își alege victima care este percepută ca fiind vulnerabilă, slabă și nu se poate apăra singură.

Activitatea 2. Alegeri corecte.

Se prezintă următoarele situații de agresiune. Elevii citesc cu atenție situația de agresiune și cele două alegeri greșite (răspunsul de supunere și răspunsul agresiv). În continuare, elevii sunt provocați să găsească alegerea corectă pentru situația specifică.

Elevii pot discuta în grupe de câte 2-4 persoane.

Situația de agresiune	Răspunsul de supunere	Răspunsul agresiv	Răspunsul corect
Agresorul îți ia cu forța dulciurile.	Victima, intimidată, i le dă agresorului.	Victima îl împinge pe agresor și îl jignește: „Ești un măgar!”	Victima stă dreaptă și spune: „Îmi aparțin! Nu îți permit!”
Agresorul râde și, arătând către victimă, spune: „Fraier, fraier!”	Victima se uită suparată și începe să plângă.	Victima țipă și îl lovește pe agresor.	Victima îl privește calm pe agresor și îi spune: „Îți irosești timpul încercând să mă faci să mă supăr.”
Agresorul le șopteste prietenilor victimei: „Dacă vrei să fii prietenul meu, nu mai vorbi cu ...”	Victima află și se gândește: „O să fiu singur!”	Victima află și lansează zvonuri urâte despre agresor.	Victima vorbește în privat cu agresorul: „Știu că mă vorbești pe la spate. Nu-mi place.”
Agresorul îi spune victimei: „Din cauza ta am luat gol, prostule! Data viitoare nu mă mai joc.”	Victima spune: „Îmi pare rău, am greșit!”	Victima striga: „Pe cine faci tu prost, cretinule?”	Victima îi spune calm agresorului: „Nu ești tu cel care decide asta.”
Agresorul trece pe lângă victimă și o îmbrânțește.	Victima nu spune nimic, pune capul jos și pleacă.	Victima se întoarce spre agresor și îi spune acestuia: „Ești un nesimțit!”	Victima îi spune foarte calm agresorului: „Nu îmi place să fiu tratat așa. Te rog să încetezi!”

Exercițiul poate continua cu joc de rol pe situațiile de mai sus sau pe cele identificate de elevi.

Bibliografie:

1. Whitson, S.: „Fenomenul bullying”, Ed. Herald, București, 2017.
2. Bullying-ul în rândul copiilor – studiu sociologic la nivel național, Salvați copiii, 2016.
3. Împreună putem combate fenomenul bullying – ghid Asociația „Telefonul copilului”, 2014.
4. www.combatbullying.eu - workshop experiential pentru elevi.

INTERNETUL – O RESPONSABILITATE A PĂRINȚILOR

*Prof. Răducan Dan-Florentin
Colegiul Tehnic „Decebal”*

Cyberbullying is a very wide-spread phenomenon and we consider that learning parents how to observe their children and how to react to their actions online is a very important lesson they need to learn. Here we present some themes to discuss in a lecture with parents which we can organise in school: contact with unknown people, images and web camera, golden rules, children and games.

Un fenomen larg răspândit în rândul copiilor și adolescenților hărțuirea pe internet sau fenomenul cyberbullying. De cele mai multe ori copiii nu știu cum să reacționeze în asemenea momente, cui să se adreseze sau cui să ceară ajutorul. O astfel de temă este de un real interes atât pentru copii, cât și pentru părinți pentru a cunoaște ce presupune hărțuirea cibernetică și care sunt modalitățile de a lupta împotriva acestui fenomen periculos.

Protejarea intimității presupune a deține controlul asupra informațiilor cu caracter personal pe care dorim să le facem publice. Tinerii sunt entuziasmați de comunicarea on-line cu prietenii și de crearea imaginii lor pe Internet. Totuși, ei nu realizează întotdeauna impactul pe care îl poate avea asupra lor furnizarea de date personale pe Internet. Cu toate că se aseamănă cu hărțuirea propriu-zisă, hărțuirea în mediul online poate înregistra o gravitate mai mare, din cauza faptului că agresorul se află sub protecția anonimatului, săvârșind acțiuni pe care altfel nu le-ar fi comis. Astfel, victima devine mai ușor de exploatat, informațiile online persistând suficient de mult timp încât să își atingă scopul. Abuzul este invaziv, periclitând viața personală a victimei în toate mediile în care aceasta se manifestă: acasă, la școală, online sau offline. Agresorul subestimează uneori efectele acțiunilor sale, considerând totul o simplă distracție. Totuși, pentru victimă agresiunea se poate dovedi fatală.

Fiecare părinte trebuie să aibă în vedere câteva aspecte importante necesare pentru securitatea în mediul on-line.

1.Contactul cu persoane necunoscute. Elevii pot construi o relație strânsă cu prietenii de pe Internet și tind să aibă repede încredere în persoanele care manifestă interes și înțelegere în ceea ce-i privește, chiar dacă nu îi cunosc cu adevărat. Prin urmare, ei pot fi foarte tentați să se întâlnească cu aceștia, fără a vă informa. Copiii nu sunt adesea conștienți de pericolele unor întâlniri de acest gen și le pot considera inofensive. Astfel, ei devin victime ale pedofiliei online. Discutați cu copiii dumneavoastră despre acest lucru pentru a vă asigura că nu vor proceda astfel.

2. Imagini și camere web. Elevii trebuie să înțeleagă că fotografia lor reprezintă un lucru personal și că imaginile digitale sunt extrem de importante. Acestea pot fi cu ușurință transmise și manipulate digital, dar sunt foarte greu de șters odată ce au fost trimise prin intermediul unui computer sau al telefonului mobil. Ele pot rămâne online pentru totdeauna!

Camerele web trebuie utilizate cu supravegherea părinților. Instrumentele de chat prin intermediul camerei web sunt extrem de riscante. Atât dumneavoastră, cât și copiii nu trebuie să puneți la dispoziția oricui fotografii personale, ci doar persoanelor pe care le cunoașteți și în care aveți încredere. Întotdeauna cereți permisiunea înainte de a publica o poză a altei persoane. Nu vă lăsați copiii să utilizeze computerul și camera web singuri în camera lor!

3.Patru reguli de aur

- Observați cum își petrec copiii dumneavoastră timpul online și dați-le ocazia să vă arate cum comunică cu prietenii;
- Arăți-le cum să-și protejeze intimitatea online astfel:
 - activarea setărilor de confidențialitate pentru crearea unui profil sigur;

- protejarea parolelor conturilor personale;
- prin contactarea pe Internet și trimiterea de răspunsuri numai persoanelor pe care le cunosc din viața de zi cu zi;
- să ceară întotdeauna acordul dumneavoastră înainte de a încărca pe Internet propriile fotografii sau cele cu familia, casa, școala lor etc.
- să nu furnizeze date personale, precum numărul lor de telefon, adresa, școala, echipa în care joacă, decât persoanelor pe care le cunosc în viața de zi cu zi;

• Așezați computerul de acasă în camera de zi, astfel încât să puteți supraveghea activitățile pe Internet ale copiilor;

• Construiți o relație bazată pe încredere cu copiii dumneavoastră, convingându-i să discutați chiar și despre greșelile pe care le-au făcut, astfel încât să căutați soluții împreună! Greșelile fac parte din procesul de învățare.

4. Copiii și jocurile. Este necesar să stabiliți reguli în ce privește perioada de timp pe care copilul o poate petrece pentru a se juca. Lăsați-vă copiii să se joace în camera în care îi puteți supraveghea. Urmăriți-vă copiii cum se joacă. Așa cum îi supravegheați când se joacă afară, de ce n-ați proceda la fel când se joacă în mediul virtual? Discutați cu ei conținutul jocului: ce corespunde realității și ce nu, ce le place. Înainte de a cumpăra un joc pentru copiii dumneavoastră asigurați-vă dacă are un conținut potrivit vârstei lor (sistemul pan-european PEGI sau orice sistem național de clasificare).

Când copiii dumneavoastră se joacă online cu mulți utilizatori:

- alegeți site-uri cu reguli stricte și moderatori în direct;
- avertizați-vă copiii să nu dezvăluie date cu caracter personal altor jucători;
- avertizați-vă copiii să nu se întâlnească cu alți jucători în mediul nevirtual dacă nu sunt însoțiți de dumneavoastră;
- încurajați-vă copiii să vă informeze despre cazurile de hărțuire, amenințare sau limbaj nepotrivit, afișarea de conținut dăunător sau invitații de întâlnire în mediul nevirtual;
- retrageți copilul din joc sau schimbați-i ID-ul dacă constatați că jocul se desfășoară într-un mod care vă deranjează.

Bibliografie:

1. Dobre I., Enăchescu E.: *Cyber-bullying, o problemă majoră favorizată de un cadru legislativ deficitar*, 2010.
2. Velicu, A.: *Bullying-ul online și offline: victime versus agresori*, Revista Română de Sociologie, nr. 1-2, 2014.
3. Whitson, S.: *Fenomenul bullying*, Ed. Herald, București, 2017.
4. Livingstone, S., Haddon, L. : *Kids Online: Opportunities and risks for children*, The Policy Press, 2009
5. McQuade, S., Colt, J.: *CyberBullying: A Reference Handbook*, Abc-Clio Incorporated, 2013.

EFECTELE MEDIULUI ONLINE ASUPRA VIEȚII NOASTRE

Raț Jana-Daniela
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Hărțuirea și intimidarea pe Internet (Cyberbullying) a fost cauzată de o problemă diversă: agresiune verbală, calomnie și lipsa de securizare a datelor personale. Acest tip de hărțuire poate presupune trimiterea de emailuri unei persoane care a refuzat comunicarea cu expeditorul, emailuri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilire și înjosire. Înstrăinarea datelor personale este relaționată cu hărțuirea, care reprezintă deseori evoluția nefericită a unui caz în care datele personale sunt utilizate în scopuri de umilire și înjosire.

Cazurile de fraudă/spam au implicat solicitări de introducere a datelor bancare, prin emailuri fictive de la bănci. Șantajul reclamat la linia de consiliere se bazează de cele mai multe ori pe utilizarea unor date personale ale altei persoane (de cele mai multe ori poze compromițătoare), pentru a obține beneficii.

Problemele au fost remediate prin: redirecționarea apelantului către Secția de Poliție aferentă (în cazurile de Cyberbullying și șantaj), informarea departamentului Cybercrime din cadrul IGPR (în cazurile de tentative de fraudă și spam), intervenția efectuată de către Hotline și departamentul Cybercrime (în cazurile de conținut pornografic și ilegal), intervenția Direcției Generale Protecția Copilului (în cazuri care privesc siguranța fizică și psihică a minorilor). Prin **cyberbullying** se poate înțelege intimidarea și umilirea petată a unei persoane; trimiterea de amenințări și de mesaje obscene prin intermediul Internetului; ridiculizarea cuiva prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare; publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză.

Înstrăinarea (furtul) datelor personale se manifestă prin preluarea elementelor de identificare ale altei persoane (poze și imagini, număr de telefon, adresă, nume, cod numeric personal) și utilizarea sau prelucrarea lor în scopuri ce deservesc alte persoane decât cea în cauză.

Cele mai cunoscute efecte ale hărțuirii și intimidării vizează: scăderea stimei de sine și a sentimentului de siguranță, sentimente acute de frică, supărare, rușine și creșterea anxietății, abandonul sau regresul școlar, evitarea activităților de grup.

Amanda Michelle Todd a fost o adolescentă din Canada, care s-a sinucis ca reacție la o îndelungată hărțuire și șantajare în mediul virtual. Cu puțin înainte de a muri, a postat pe YouTube un videoclip în care, prin intermediul unor foi scrise, și-a expus succint viața și mai ales modul cum a fost supusă la o succesiune de agresiuni emoționale. După decesul ei, filmul a devenit viral, fiind distribuit, prin intermediul a diverse rețele de socializare, în întreaga lume.

Astfel, la numai trei zile după moartea ei, la 13 octombrie 2012, filmul a deținut peste 1,6 milioane de vizualizări. De asemenea, pe Facebook au fost create numeroase pagini cu numele tinerei, în care utilizatorii online și-au expus opiniile și sentimentele, dar și sfaturi privind combaterea suicidului și chiar și adresele unor servicii care se ocupă cu această problemă.

Bibliografie:

1. Cahute, Larissa. „[Amanda Todd: Hundreds hear tributes from family, friends, teachers](#)”.
2. „[Amanda Todd celebrated in 'the birthday party she wanted'](#)”. The Tri-City News. 14 iulie 2012. <http://www.tricitynews.com/news/179887911.html>. Accesat la 20 noiembrie 2012.

[Tormenters target Amanda Todd's online memorials amid police probe](#)

SIGURANȚA COPILOR ÎN MEDIUL ONLINE

*Rățoi Florentina Alina
Școala Gimnazială Livezile*

Children's Internet security has become as important as security parents give it to everyday life, and many of the social dangers have moved into the online environment. Living in a digital era, we are dependent on information systems and networks, and digital security issues are becoming increasingly important issues around the world. The use of the Internet and media has become an issue that is already quite sensitive and causes strong reactions and, unfortunately, often the tendency of adults is to migrate to one of the extremes, for or against technology.

Trăind într-o eră digitală, suntem dependenți de sisteme și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea.

La etapa actuală, marea majoritate nu-și pot imagina viața fără calculator. Prin diversele sale opțiuni el acoperă cea mai mare parte din timpul nostru. Rețelele de socializare sunt ca un drog pentru tineri și adolescenți, care petrec în lumea virtuală mai mult timp decât în viața reală. Deci, asta este o problemă stringentă a secolului nostru care necesită o atenție deosebită.

Folosirea Internetului și mijloacelor media a devenit un subiect deja destul de sensibil și care provoacă reacții puternice și, din păcate, de multe ori tendința adulților este aceea de a migra într-una dintre extreme, pro sau contra tehnologiei.

Internetul operează într-un mediu de încredere, în care este permis tuturor utilizatorilor situați la distanță să acceseze fișierele și resursele critice de pe computere din întreaga lume. La începuturile erei Internet, securitatea era lăsată mai mult pe respectul reciproc al utilizatorilor, pe "gentlemen agreement"-ul stabilit între aceștia decât pe măsuri tehnice și administrative. O protecție minimă, considerată mult timp suficientă, dar dovedită ulterior cu slăbiciuni de concepție, au constituit-o sistemele de parole care creau o anumită barieră la pătrunderea pe un sistem aflat la distanță. Pe măsură însă ce Internetul s-a extins, comunitatea utilizatorilor a crescut foarte mult, iar între aceștia se găsesc numeroase persoane care nu mai respectă regulile de comportament stabilite inițial de cercetători.

Nu doar timpul irosit pe rețelele de socializare trebuie să ne pună în gardă, dar și vulnerabilitatea adolescenților și copiilor. Dacă în viața reală ei sunt protejați și controlați de părinți în mediul online ei încearcă să scape de tutelă, căzând ușor sub influența persoanelor necunoscute. Oricine poate să-și ascundă identitatea pe rețelele de socializare, fapt ce trebuie să ne facă să cugetăm înainte de a începe conversația cu o persoană necunoscută.

Desigur, copiii nu văd în asta un pericol, ci din contra o posibilitate de a deschide sufletul și a divulga o parte din secretele lor. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei, faptul că acesta stă în casă este un garant al protecției. Părinții consideră că cele mai periculoase efecte ale utilizării în exces a calculatorului este faptul că dăunează ochilor și spatelui, necunoscând faptul că pot fi efecte mult mai grave cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet.

Atat părinții cât și copiii trebuie să cunoască aceste riscuri pentru a putea să le prevină sau unde să se adreseze în cazul în care sunt agresați în mediul online.

O consecință a folosirii excesive a calculatorului este dependența. Semne ale dependenței de calculator la copii și adolescenți sunt:

- rezultate proaste la școală și multe absențe;
- minciuni, retragere din viața de familie;
- micșorarea duratei somnului și a frecvenței meselor;
- izolare, pierderea dorinței de socializare în lumea reală;
- extaz în fața calculatorului și socializare peste măsură în lumea virtuală;

- probleme de atenție și hiperactivitate;
- vorbirea dificilă, exprimarea incoerentă.

Securitatea copiilor pe Internet a devenit la fel de importantă ca siguranța pe care părinții le-o dau în viața de zi cu zi, iar multe dintre pericolele sociale s-au mutat în mediul online.

Petrecerea unui număr prea mare de ore pe Internet le poate afecta copiii performanța școlară și poate genera probleme de integrare socială. Prin programele de control parental, părinții au și posibilitatea de a seta intervalul orar în timpul căruia copiii li se permite să acceseze Internetul, anumite aplicații sau jocuri.

Copilul lăsat singur la calculator poate săvârși acțiuni ilegale fără să realizeze implicațiile lor, de exemplu să descarce fișiere protejate de legea drepturilor de autor precum filme sau muzică.

Principalele sfaturi de securitate pentru părinți sunt:

- Amplasați calculatorul familiei într-un loc de unde puteți supraveghea monitorul;
- Stabiliți reguli clare când vine vorba de folosirea calculatorului, tabletei și a telefonului de către copii. Vorbiți cu cei mici despre pericolele care pot exista pe Internet și care îi pot afecta atât în viața online, cât și în cea offline.;
- Sfătuiți-vă copiii să nu răspundă la mesaje spam, la hărțuiri de tip cyber-bullying sau mesaje cu conținut obscen sau agresiv;
- Când considerați că cei mici au vârsta potrivită pentru crearea unor profiluri pe rețele sociale, ajutați-i să își seteze opțiunile de securitate. Încurajați-vă copiii să restricționeze numărul de informații publicate online și să nu accepte prietenia virtuală a unor oameni pe care nu îi cunosc și în viața de zi cu zi;
- Sfătuiți-i pe copii să fie atenți când se joacă pe telefon sau tabletă și să aibă grijă la aplicațiile instalate;

Securitatea rețelelor sociale și controlul parental în mediul online sunt lucruri care sunt la îndemâna utilizatorilor obișnuiți, iar utilizatorii trebuie să fie informați asupra riscurilor la care se supun în momentul aderării la astfel de platforme de socializare.

Pentru că tehnologia evoluează odată cu noi, avem la dispoziție și aplicații gratuite sau contra-cost care ne pot ajuta să ne îmbunătățim experiența navigării pe Internet într-un mediu mai sigur atât online, cât și offline.

Securizarea sistemelor de pe care accesăm Internetul, fie ele telefoane mobile sau calculatoare, cu o soluție antivirus este cea mai sigură metodă care îi ține departe de viruși, fraude, phishing și alte amenințări atât pe adulți, cât și pe copii.

Bibliografie

1. Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada;
2. Tapscott, D., Crescuți digital, Editura Publica, 2011;
3. <http://oradnet.salvațicopiii.ro/>;
4. <http://www.safernet.ro/>.

SIGURANTA PE INTERNET

**RIDICHIE IULIANA
LICEUL TEORETIC CUJMIR**

The services that we find in the online environment, socializing, must also take into account threats that we often undergo as simple users as a result of more or less responsible actions or as a result of some forms of passivity, a less secure security culture in the virtual environment. Supervised children's access to the Internet and the acquisition of basic behavioral rules in the online environment are extremely important aspects of children's education, as technology makes everything extremely accessible.

Evident, dacă aruncăm un ochi în istorie, descoperim că fiecare generație sau epoca a avut de înfruntat riscurile sale. Pentru noi, cei de acum, fluxul uriaș de informații, precum și avântul fără precedent al comunicațiilor, a dus la această situație sensibilă, în care tinerii de astăzi au în față nu doar informațiile de valoare și calitate prezente pe Internet, ci și pericolul reprezentat de numărul tot mai mare de pedofili și obsedați sexuali.

Din acest motiv, experții care au studiat și au încercat să găsească mijloace eficiente de protecție a copilăriei celor mici, precum și a liniștii părinților, au elaborat o serie de sfaturi care, dacă sunt învățate și aplicate corect de cei mici, transformă navigarea pe Internet în ceea ce trebuie să fie pentru copii: o incursiune interesantă și fascinantă într-o lume plină de informații noi și folositoare.

Dar, pentru ca acest deziderat să se îndeplinească, copilul trebuie învățat că nu e cazul să distribuie pe rețelele sociale date de contact precum adresa sau numărul de telefon și nici - mai ales - fotografiile. Prietenii online sunt extrem de efemere, mai ales la vârste mici, iar datele personale și de contact ale copilului pot ajunge foarte ușor la cine nu trebuie.

În al doilea rând, copilul trebuie să știe că poate să închidă oricând, fără riscul vreunei pedepse, ferestrele de chat, e-mail-ul sau chiar computerul. În momentul în care primește pe mail sau chat mesaje obscene, amenințări sau fotografii și fragmente video cu conținut pornografic sau violent, copilul trebuie să-și anunțe părinții fără teamă sau rușine. Acest lucru este extrem de important!

Adulții trebuie să facă totul pentru ca relația dintre copil și părinte să fie una deschisă, sinceră și reciprocă, astfel încât cei mici să poată vorbi oricând cu părinții despre potențialele lor experiențe neplăcute din mediul online. Zăbovind puțin asupra acestui aspect, cel mai important, de altfel, pentru experiențele celor mici via Internet, copilul trebuie să știe că nu este obligat să deschidă astfel de mesaje, precum nici pe cele primite de la străini sau cele de tip spam. Dacă hărțuirea și insistențele continuă, schimbați adresa de e-mail, contul de pe rețelele de socializare și nr. de telefon al copilului.

În situația în care hărțuirile continuă sau simțiți un pericol la adresa copilului, nu vă sfiți să anunțați poliția. Există companii și firme care colaborează cu autoritățile, astfel încât indivizii implicați în hărțuire pot fi identificați cu succes. Contactați și furnizorul de Internet, astfel încât, dacă salvați mesajele periculoase primite de copii și salvați adresa de e-mail sau cea de IP a expeditorului, lucrurile se vor clarifica odată ce acestea vor ajunge la furnizorul de Internet și la poliție.

Efectele unei conduite mai mult sau mai puțin responsabile în mediul virtual par la prima vedere a se limita la acesta. Trebuie, însă, să avem în vedere riscurile la care ne expunem prin implicarea noastră din ce în ce mai mare în activități realizate pe internet. Implicarea fiecăruia dintre noi în mediul online trebuie să țină cont și de aspectul responsabilizării noastre, prin orice formă ne-am implica ca utilizatori ai acestor resurse.

Granițele și dimensiunea lumii virtuale sunt deja din ce în ce mai greu de definit, mediul virtual devenind o „prelungire”, o altă formă de reprezentare, sau doar o simulare a lumii reale. De cele mai multe ori, acțiunile din mediul virtual se transpun în efecte în dimensiunea reală, iar orice formă din lumea reală are deja o reprezentare în mediul virtual, oamenii fiind deja preocupați din ce în ce mai mult de imaginea profilelor lor virtuale.

De cele mai multe ori, regăsim informațiile de care avem nevoie căutând răspunsul pe Internet, ne documentăm, ne amuzăm și socializăm din ce în ce mai mult în fața unui calculator.

Toate aceste aspecte pozitive, servicii pe care le regăsim în mediul online, forme de divertisment, căi de socializare, trebuie să țină cont și de amenințări la care, de multe ori, ca simpli utilizatori ne supunem ca urmare a unor acțiuni mai mult sau mai puțin responsabile sau ca urmare a unor forme de pasivitate, a unei culturi de securitate mai puțin avute în vedere în mediul virtual. Accesul supravegheat al copiilor la Internet, folosirea inteligentă a acestei resurse și însușirea unor reguli elementare de comportament în mediul online sunt aspecte extrem de importante în procesul de educare a copiilor, întrucât tehnologia face totul extrem de accesibil.

Folosirea excesivă a acestor dispozitive de la vârste fragede poate avea consecințe negative asupra dezvoltării fizice și emoționale a copilului și îl poate expune unor riscuri nedorite. Cum informațiile despre copii sunt distribuite pe rețele de socializare fără ca accesul la ele să fie restricționat, orice utilizator poate să le acceseze.

Platformele de socializare oferă utilizatorilor posibilitatea de a regla gradul de intimitate a informațiilor publicate, pentru a fi accesibile doar unui grup restrâns, precum prieteni apropiați sau membri ai familiei. Copiii care au profile personale publice sunt expuși răufăcătorilor și pot fi contactați direct – fie pentru a fi hărțuiți, fie pentru a fi infectați cu diverse amenințări informatice. Tocmai de aceea rețelele de socializare încurajează utilizatorii să aibă o vârstă minimă (cel puțin 14 ani) înainte de a avea astfel de conturi.

BIBLIOGRAFIE:

www.referat.ro/referate_despre/securitatea_pe_internet.html

www.preferatele.com/docs/informatica/2/securitatea-in-mediul3.php

www.referatele.com/.../Securitatea-si-vulnerabilitatea-informatica-referatele-com.php

ACCESUL COPILOR LA INTERNET

*Mîndreci Lenuța
Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”
Drobeta-Turnu-Severin*

Millions of people use the Internet every second, but young people look at the internet as a treasure trove of music, movies, games that can be downloaded without taking into account that sometimes it hides traps for those who are not cautious.

There is no way you can teach children to avoid risks, but there are many steps you can take to make sure it's safe on the Internet:

- 1. installation of software to keep track of visited sites or block sites*
- 2. "monitoring" the child's online activity.*
- 3. imposing rules.*
- 4. Beyond all these measures, discussions with the child on internet safety are essential.*
- 5. Internet use and active involvement.*

Milioane de oameni folosesc internetul în fiecare secundă, unii caută informații, unii comunică, în timp ce alții îl folosesc pentru a face tranzacții online, cineva trimite un e-mail, alții se joacă online etc. Tinerii privesc internetul ca pe o comoară cu muzică, filme, jocuri care pot fi descărcate fără să se țină seama însă că, uneori, acesta ascunde capcane pentru cei ce nu manifestă precauție.

Foarte mulți părinți nu conștientizează cât de periculos poate fi spațiul virtual pentru copiii lor. Deși, cu siguranță, ei înșiși au fost puși, la rândul lor, în situații neplăcute pe internet.

Un părinte ar trebui să fie mai atent la felul în care internetul afectează viața reală a copilului sau, cât timp își petrece pe net și da, până la o anumită vârstă, și ce postează. Desigur, asta presupune o bună comunicare între părinte/educator și copil, nu o atitudine dictatorială a adultului vizavi de copil.

Riscurile la care se expun copiii atunci când sunt on-line sunt:

- Poate fi urmărit de către persoane necunoscute, cu intenții ascunse.
- Poate fi umilit online, fenomen care se numește “cyber bullying” și care poate să aibă repercursiuni grave asupra copilului.
- Pozele lui pot ajunge pe comunități cel puțin dubioase sau i se poate fură identitatea foarte ușor.
- Reputația se poate distruge extrem de ușor online și pe lângă asta, materialele existente vor fi aproape imposibil de șters.
- Poate accesa zone obscure ale Internetului, cum sunt piețele ilegale.

Nu există o metodă prin care îi puteți învăța pe copii să se ferească de riscuri, dar sunt numeroși pași pe care îi puteți face pentru a vă asigura că este în siguranță pe internet:

1. instalarea de software care să țină evidență site-urilor vizitate sau să blocheze anumite site-uri. Această metodă poate fi eficientă mai ales în cazul copiilor mai mici, care pot ajunge pe site-uri cu un conținut nepotrivit pentru vârstă lor.

2. „monitorizarea” activității copilului online. Extrem de important că părintele să stea în preajma lui când este online, să știe cine sunt prietenii sau contactele de pe rețelele de socializare sau programele de instant messaging, ce informații a trecut copilul lor în profilul creat online sau ce

imagini obișnuiește să posteze pe rețelele de socializare, precum și ce website-uri vizitează în mod curent.

3. impunerea de reguli. Interzicerea accesului la internet nu este o soluție, dar impunerea unor limite mai ales în ceea ce privește folosirea programelor de instant messaging sau a rețelelor de socializare (Facebook, HI5) este necesară. Majoritatea pre-adolescenților și adolescenților folosesc aceste canale, de aceea cenzură totală nu va funcționa. În schimb poți discuta și stabili împreună cu el anumite reguli și alternative. La fel de necesar este să înțeleagă anumite limite și criterii privind informațiile pe care le postează online despre el sau despre familie, precum și reguli privind descărcarea de filme, jocuri sau muzică de pe internet.

4. dincolo de toate aceste măsuri, discuțiile cu copilul despre siguranță pe internet sunt esențiale. La fel cum obișnuim să ne întrebăm copiii ce au făcut la școală, trebuie să ne luăm timp pentru a vorbi cu ei despre internet și să îi întrebăm dacă au întâmpinat probleme. Sfaturile despre siguranță pe internet, precum și despre cum să se comporte față de ceilalți online, explicațiile de ce anumite site-uri sunt bune sau nu, toate acestea trebuie oferite copiilor încă de când încep să folosească internetul. În acest fel, când va fi singur în față computerului, va putea alege corect.

5. folosirea internetului și implicarea activă. Nu îi poți vorbi din cărți despre internet: e important să cunoști cel puțin la fel de bine internetul, să înțelegi cum funcționează rețelele de socializare și să le folosești la rândul tău. Doar așa îi poți oferi copilului sfaturi aplicate și soluții concrete, și, mai ales, poți fi mai aproape de el și în mediul online. De multe ori copiii știu mult mai multe decât părinții lor, și atunci este foarte important să le cereți ajutorul și să petreceți timpul împreună online, învățând unul din experiența celuilalt – a unuia de internaut, a celuilalt de viață.

Bibliografie:

1. Oprea D. - *"Protecția și securitatea sistemelor informaționale"*, Editura Polirom, 2002
2. SamsNet - *"Securitatea în internet"*, Editura Teora, 2000
3. www.intrenoiiparintii.ro

THE CYBERNETIC SECURITY IN ROMANIA (SECURITATEA CIBERNETICA IN ROMANIA)

*Profesor Ruset Adela Lelia
Colegiul Tehnic Motru*

Since the year 2010 The National Agency of Protection of Romania has been involving long-time purposes, because it says the our country depends on the good working of the multiple networks on which depend people lives and the national economy . In “ The National Strategy “ it is recognised the fact that Romania is weak in assuring the security of the national cybernetic space , because it shows low points what involves the protection and the working of the digital infrastructure and the critical one, too. During a roundtable on The Law Cybernetic Security in Romania , organized by the Ministry for Informatics Systems (ANSSI) in the year 2014 , Romanian minister said adopting a law for cybernetic security in Romania is of utmost importance.

Strategia Nationala de Aparare a Romaniei a evidentiat asadar inca din anul 2010 ca nivelul mai ridicat de securitate a infrastructurii digitale este necesara deoarece la nivel mondial atacurile cibernetice sunt tot mai frecvente si mai complexe. In acest sens, pana in anul 2012 Romania si-a propus si realizat obiective precum infiintarea unei comunitati de experti in domeniul informaticii si a securitatii retelelor digitale, adica Centrul National de Raspuns la Incidente de Securitate Cibernetica (CERT-RO),care a devenit un centru functional responsabil pentru “ prevenirea, analiza, identificarea si reactia la incidentele cibernetice “ si pentru dezvoltarea de politici publice in acest domeniu.Alte institutii nationale implicate in activitati specifice securitatii cibernetice sunt Ministerul Comunicatiilor si Societatii Internationale, Directia de Investigare a Infractiunilor de Criminalitate Organizata si Terorism (DIICOT), Serviciul Roman de Informatii, Autoritatea Nationala de Supraveghere a Prelucrarii Datelor cu Caracter Personal.

In secolul XXI, dezvoltarea noilor tehnologii, utilizarea zilnica a retelelor de socializare , utilizarea internetului in scop didactic, informational sau de socializare a determinat o apropiere intre persoane necunoscute anterior in mediul online, unde barierele sociale si psihologice cad mai repede, iar adolescentii naivi au tendinta sa considere prieteni virtuali persoanele care sub false identitati le castiga increderea , in fata carora isi deschid sufletul si care se pot dovedi periculoase . In legislatia romaneasca sunt prevazute acte normative care reglementeaza comertul electronic , dreptul de autor asupra materialelor online , semnatura electronica, publicitatea online, protectia datelor personale, criminalitatea informatica, pornografia pe internet,guvernarea electronic, comunicatiile electronice.

Actiunile ostile, atacurile cibernetice vizeaza in principal distrugerea, perturbarea, dezactivarea, degradarea sau controlarea in mod malitios a unui sistem sau a unei infrastructuri informatonale; afectarea integritatii datelor sau sustragerea informatiilor restrictionate.Date importante pot fi exfiltrate de atacatori electronic sau recuperate de ei in cazul pierderii sau furtului unor dispozitive electronice precum telefon mobil, tablet, laptop ,etc. Un atac electronic asupra unui sistem de control industrial poate determina pierderea controlului , oprirea sau deteriorarea instalatiilor.In aceasta situatie urmeaza pierderi economice, financiare si afectarea imaginii organizatiei respective.

In Romania s-a raspandit foarte repede si fenomenul cyberbullyingului , situand tara noastra in fruntea listei tarilor Uniunii Europene expuse hartuirii si amenintarilor online, ceea ce afecteaza foarte grav siguranta persoanelor , foarte multe grav afectate mai ales psihologic de acest fenomen

odios .Uniunea Europeana , prin programul Safety Internet Plus promoveaza utilizarea in conditii de mare siguranta a Internetului si noilor tehnologii online de catre copii, parinti, cadre didactice.

In Romania, principale arme de atac folosite pe internet in cadrul fenomenului de cyberbullying pentru a agresa victimele se leaga de infatisarea acestora si felul cum se imbraca (67%),hobby-uri si preocupari zilnice (30 %), situatia materiala a familiei (13%),rezultatele scolare (12%) ,orientare sexuala (5%). Doua treimi dintre cei hartuiti nu au vorbit despre incidente din motive precum teama, lipsa de incredere in autoritati, ajutor, etc. Cele mai populare retele de socializare unde are loc fenomenul de cyberbullying sunt Facebook, Messenger , apoi la mare distant Instagram, iar mijloacele cele mai des utilizate pentru propagarea fenomenului sunt: mesajele de amenintare si cele negative primite in canalul privat, urmate de comentarii negative la fotografii si furt de identitate.

Potrivit studiului realizat de catre Bitdefender in anul 2017, peste 65% dintre tinerii marcati de fenomenul de cyberbullying si-au schimbat comportamentul in urma agresiunilor cibernetice ,unii au suferit stari depresive, si-au pierdut increderea in propria persoana, altii sau izolat si o parte au inceput sa consume droguri sau alcool. In momentul in care primim un e-mail trebuie sa acordam atentie unor aspect precum : identitatea expeditorului; sa nu se deschida atasamentele ce provin de la persoane necunoscute deoarece acestea pot contine software realizat in scopuri nelegitime sau malitioase(viermi, troieni, spyware,etc);sa nu se raspunda e-mailurilor care solicita date personale sau confidential.

Prin manipulare (inginerie sociala) retelele de criminalitate informatica distribuie multor utilizatori spasmuri, cu un continut aparent comercial, de publicitate pentru produse si servicii determinand infectarea utilizatorilor.Prin infectarea sistemului electronic acesta poate deveni parte a unui botnet ,adica o retea de calculatoare infectate de o persoana/entitate rau intentionata , prin metode diverse.Componenta electronic a unui botnet este formata din doua parti : clientul si serverul de comanda si control (C&C). Astfel , botmasterul este cel care controleaza prin intermediul serverului C&C masinile infectate .

Mediul online are astazi multiple conexiuni in mediul fizic, multe actiuni din mediul virtual, aparent inofensive pot avea implicatii cu conotatii positive sau negative in mediul real.Daca securitatea este compromisa in mediul virtual, utilizatorii pot suferi consecinte neplacute in mediul real, din perspectiva socio-economica, politica, etc.

Pentru statul roman, securitatea cibernetica este “ starea de normalitate rezultata in urma in urma aplicarii unor masuri proactive si reactive prin care se asigura confidentialitatea, integritatea, disponibilitatea, autenticitatea si nerepudierea informatiilor in format electronic, a resurselor si serviciilor publice sau private din spatiul cibernetic. Bitdefender a anuntat , in parteneriat cu Universitatea din Bucuresti , lansarea unui program de master in securitate cibernetica , in cadrul Facultatii de Matematica-Informatica “ Securitate si logica aplicata”, incepand din anul universitar 2017-2018 ce isi propune sa ajute studentii sa isi dezvolte abilitatile practice in domeniul securizarii informatiei si abilitati avansate de gandire critica in domeniu.

Bibliografie:

1. Ghid introductiv pentru aplicarea dispozitiei legale referitoare la criminalitatea informatica
2. Strategia Nationala de Aparare a Romaniei in 2010.
3. Ministerul “ Comunicarii si Societatii internationale “ , “ Strategia de securitate cibernetica a Romaniei “ .
4. Cotidianul Adevarul, nov. 2017.

VIOLENȚA DE PE ECRAN

Alida-Amal Rușeț

The use of a personal computer for long hours is, as much as television, a factor of stress for the human brain. It has been discovered that the thinking ability of secondary school students is distorted by their long time exposure to certain computer games or sites unsuitable for their age. Computer games turn young people into robots as, in emergency situations or when they are under stress or confused, they tend to react like in the games they play, behaving as if real life events were still in the virtual space. Thus, violent acts from the computer screen enter everyday life.

Calculatorul, ca și televizorul, indiferent de utilizarea sa, constituie un factor important de stres pentru creierul uman. Pe parcursul folosirii computerului, ecranul lui, ca și al televizorului, inhibă activitatea emisferei stânga a cortexului prefrontal și slăbește comunicarea interemisferică, favorizând deschiderea porților subconștientului și înscrierea pronunțată a imaginilor transmise în subconștientul acestuia.

În cazul computerului, contează modul în care este folosit. Nu este același lucru dacă utilizatorul citește un text pe ecran sau uită de sine lăsându-se absorbit în spațiul virtual, cuprins de magia jocurilor video.

Efectele negative asupra creierului au o intensitate mai mică decât în cazul televizorului, atunci când computerul este folosit pentru tehnoredactare, în schimb sunt mult mai proeminente în cazul jocurilor video sau al parcurgerii anumitor locații pe internet.

Într-un joc tipic, punctele pe care le câștigă jucătorul depind de viteza sa de reacție, iar jucătorul trebuie să acționeze fără să gândească, gândirea coștientă fiind un proces mai lent. Și în jocurile electronice, jucătorul este activat într-un mod foarte limitat, fără să gândească. Aceasta explică de ce copiii joacă mai ușor și cu mai mult succes decât adulții aceste jocuri, deoarece ei nu au încă formată gândirea proprie și conștiința.

Bazându-se pe faptul că, la jucători, sentimentele sunt cele mai active, producătorii de jocuri electronice, asemeni celor din televiziune, prezintă situații care suscită sentimente puternice, urmate invariabil de violență și provocări. Conținutul jocurilor este o consecință a caracteristicilor aparatului și a stării mintale induse jucătorului. Astfel, jocurile îi robotizează pe jucători, reducându-i la o mașină care detectează impulsuri vizuale limitate și efectuează mișcări tot așa de limitate cu degetele.

Jucătorul de jocuri electronice învață să execute activități specializate, dar ceea ce învață poate fi aplicat doar la jocul respectiv și nu în viața reală. Este un pericol real faptul că, în situații de urgență, de stres sau de conștiință confuză, jucătorul s-ar putea să reacționeze ca în joc, manevrând realul ca pe ceva artificial.

În școlile americane s-au petrecut o mulțime de tragedii în care tineri utilizatori au provocat acțiuni violente ca urmare a antrenamentului realizat la jocurile electronice. În cazul impresionant din orașul Paducah, din Kentucky, petrecut în 1998, un tânăr de 14 ani a intrat într-o clasă și a tras opt focuri de armă în capul și în toracele victimelor, câte un foc de persoană, nimerind toate țintele. În analiza cazului s-a menționat că un bun polițist sau soldat nimereste, în general, 20% din ținte și nu trage niciodată doar un singur foc în fiecare victimă. Pare incredibil faptul că niciodată înainte de această tragedie tânărul nu folosise o armă, el antrenându-se doar prin intermediul jocului electronic. Se știe că, odată pornit jocul electronic, este necesar să începi să tragi și să nu te oprești, fiindcă altfel pierzi punctele. În exemplul menționat și în multele asemănătoare, cu care ne

confruntăm, copiii ucigași au acționat ca mașinile, cu precizie fantastică și sânge rece și, evident, fără niciun fel de compasiune.

Violența la copii nu apare numai din cauza mesajelor violente transmise pe micul ecran, ci și din cauza vătămării creierului în urma vizionării excesive. Proporțional cu timpul petrecut în fața ecranului, scade puterea de concentrare, în schimb crește irascibilitatea, subiecții dezvoltă un comportament agresiv și manifestă incapacitate de socializare.

Violența din media constituie una dintre cele mai importante cauze ale violenței din lumea reală. În afară de faptul că facilitează agresiunea și comportamentul antisocial, violența de la televizor dezvoltă insensibilitatea la violență sau la victimele violenței și intensifică percepția telespectatorilor că trăiesc într-o lume periculoasă, în care ei pot deveni victime.

De asemenea, cercetătorii în domeniu au concluzionat că există o legătură semnificativă între vizionarea scenelor de violență la opt ani și comportamentul interpersonal criminal, la vârsta de treizeci de ani. Creșterea numărului de crime comise de copii în SUA este un fenomen pe care cercetătorii îl corelează cu violența de pe micul ecran, deși vina este de multe ori pusă pe seama sensibilității exagerate sau a instabilității psihice. Și în privința sinuciderii, există o mulțime de studii care demonstrează legătura stânsă dintre vizionarea TV și actele sinucigașe. S-a constatat că ori de câte ori un personaj important dintr-o telenovelă se sinucidea, în următoarele trei zile exista o creștere semnificativă a sinuciderilor în rândul femeilor din SUA. Un alt exemplu este al celor 28 de tineri care s-au sinucis într-o săptămână jucând ruleta rusească, după ce vizionaseră anterior la televizor filmul Vânătorul de cerbi, care prezenta o scenă amănunțită a acestui joc sinucigaș.

Orice act violent văzut pe micul ecran sau pe ecranul computerului antrenează creierul să răspundă violent la stimulii mediului, condiționând un comportament impulsiv, o agresivitate reflexă, involuntară. Imaginile violente de pe ecran se vor înscrie în memoria individului la fel ca actele ce traumatizează psihicul uman.

Factorii agravanți sunt schimbarea rapidă a cadrelor și surescitarea emoțiilor și a instințelor. Din cercetările efectuate în domeniu a reieșit că utilizarea calculatorului în perioada gimnaziului, atunci când copilul trebuie să-și dezvolte modul de a gândi, de a percepe și de a-și reprezenta realitatea, duce la deformarea gândirii lui sau la deprinderea unei gândiri mașinale. Calculatoarele forțază apariția unor gânduri și raționamente formale, de tipul celor care pot fi introduse într-o mașină, sub formă de comenzi sau instrucțiuni, în acest fel, gândirea utilizatorului reducându-se la ceea ce poate fi interpretat de mașină.

Unul din scopurile importante ale educației este dezvoltarea firească, într-un ritm normal, a capacității de gândire logică și obiectivă, pentru a deveni liberă și creativă la vârsta adultă, însă acest fapt este împiedicat de încadrarea prea devreme a gândirii în forme rigide și moarte, cerute de computerul care lucrează strict formal la nivel mental.

Concluzia specialiștilor este că părinții trebuie să conștientizeze faptul că folosirea televiziunii pe post de baby sitter poate fi o opțiune comodă, dar nu una bună iar efectele ei negative se constată în timp. De asemenea, ei atrag atenția că vârsta ideală a tinerilor pentru a începe să utilizeze calculatorul este 16, preferabil 17 ani, datorită tipurilor de gândire și de limbaj formal pe care acesta le presupune.

Surse bibliografice:

Gheorghe, Virgiliu, Efectele micului ecran asupra minții copilului, Ediția a 3-a, Editura Prodromos, București, 2013;

Dobrescu, Paul și Alina Bârgăoanu, Mass-media și societatea, Editura SNSPA – Facultatea de Comunicare și Relații Publice, București, 2001.

DEPENDENȚA DE INTERNET

Ovidiu Rușeț

Generally, the Internet is considered a resource for education, especially for tertiary level students. Most parents are convinced that surfing the Internet is, for their children, a positive manner of spending their spare time, but in excess this activity leads to addiction.

Gradually, the Internet starts providing a temporary feeling of security, calmness and self-confidence, a sense of power and control, the virtual space becoming a personal space in which the users, turned into addicts, hide from real life problems.

The Internet is a source of potential dangers for young users, coming from the fact that they are exposed to uncensored information, especially from sites inciting to hatred and violence, and from difficulties they encounter in assessing this information correctly.

Dependența de internet se poate defini ca o utilizare necontrolată a internetului. În general, părinții cred că folosirea internetului reprezintă o modalitate pozitivă, pentru tineri, de a-și petrece timpul, deși mulți nu știu să folosească un computer, prin urmare nu pot să supravegheze modul în care folosesc copiii lor internetul. Alți părinți, care știu să folosească computerul, nu au timpul necesar să-și supravegheze copiii sau nu cred că e necesar.

În urma unui studiu efectuat, cu ani în urmă, în S.U.A., în rândul utilizatorilor on-line, K. Young, de la Universitatea din Pittsburg, a atenționat populația în legătură cu faptul că dependența de internet seamănă cu dependența de droguri și de alcool, ducând la deteriorarea activității școlare, sociale și profesionale.

De asemenea, în urma unui studiu național (Youth Internet Safety Survey), efectuat prin telefon, asupra a 1501 de tineri, s-a constatat că grupul țintă principal al victimelor internetului este alcătuit din adolescenți cu vârste de la 14 ani în sus, unii dintre ei fiind expuși, în mod nedorit, la materialul sexual existent pe internet. Alții au primit inclusiv solicitări sexuale, în timp ce utilizau computerul personal acasă, aproximativ jumătate ascunzând acest lucru de părinți.

În același timp, folosirea internetului ca resursă pentru educație se bucură de un sprijin aproape universal din partea studenților și a profesorilor din instituțiile de învățământ, inclusiv a părinților. În ciuda acestui fapt, mulți profesori, bibliotecari și specialiști în computere din instituțiile școlare consideră că folosirea internetului de către copii nu îmbogățește performanțele școlare, din cauză că informația existentă pe internet nu are legătură cu programa școlară și cu manualele, în plus, este foarte dezorganizată.

Și în mediul universitar s-a constatat că numărul de studenți utilizatori de internet care lipsesc de la ore, pentru plăcerea de a naviga pe site-uri web nerelevante, conversând cu prieteni cunoscuți tot în mediul virtual sau consumându-și timpul cu jocuri interactive, este în creștere – ceea ce duce la scăderea performanțelor școlare. Singurătatea, statul până noaptea târziu în fața ecranului duc și la apariția unor dizabilități, existând un substrat psihologic al dependenței.

Dependenții se simt bine atunci când sunt on-line, comparativ cu felul în care se simt atunci când sunt off-line. Se creează sentimente și senzații pe care nu le pot obține în alte feluri, chiar dacă sunt artificiale. Internetul oferă un sentiment temporar de securitate, de calm, de încredere în sine, de împlinire, inclusiv de putere și de control. Mediul virtual devine intim pentru ei. Acolo fug de toate problemele din viața reală.

Atunci când unei persoane îi lipsește satisfacția, în viața personală sau profesională, sau îi lipsește comunicarea cu alți oameni, când nu are intimitate și nu se simte înțeleasă, internetul devine un substitut pentru toate aceste nevoi, ajutând la rezolvarea lor temporară, fără ca individul în cauză să conștientizeze că de fapt, nu reprezintă mijlocul real de rezolvare a problemelor sale.

Astfel, situații sau persoane concrete, gânduri și sentimente negative care determină nevoia de refugiu îi aduc pe oameni în fața computerului pentru a evita problema existentă și pentru a uita de suferință, însă, odată întorși la realitate, constată că nimic nu s-a schimbat.

Dependența de internet este facilitată de trăsăturile sale caracteristice și unice, în același timp. Prima dintre ele este accesul ușor, utilizatorii având posibilitatea să se conecteze la site-uri din întreaga lume doar prin simpla apăsare a unui buton. În al doilea rând, utilizatorii sunt stimulați de culorile vii, de viteza mare și de ușurința de folosire. În același timp, calitățile interactive transformă internetul într-o experiență incitantă, utilizatorii având posibilitatea să interacționeze cu alții asemenea lor, pe teme sociale sau intelectuale, sau pur și simplu ca observatori.

Nu în ultimul rând, pe utilizatori îi atrage anonimatul pe care îl oferă internetul. Necunoscându-se între ei, dispar inhibițiile și își pot crea o viață virtuală ideală, în locul celei reale, nefericite. Folosirea excesivă a internetului duce și la pierderea noțiunii timpului, mulți utilizatori mărturisind acest fapt.

Toate acestea fac din internet o unealtă puternică, folosită în scopuri utile, dar și ca substitut, pentru ce nu ai și nu găsești în viața reală, pentru că, așa cum afirmă Greenfield, “experiențele care te fac să uiți cine ești și unde ești și care creează o stare de conștiință alterată sunt destul de puternice”.

Simptomele dependenței de internet pot fi observate de către membrii familiei, colegi, prieteni, de cei aflați în apropierea persoanei în cauză. În primul rând, se observă tulburări ale somnului, copiii și adolescenții întârziind să adoarmă până după miezul nopții, iar dimineața trezindu-se târziu și greu, întârziind la școală sau adormind în timpul zilei. Nu lipsesc problemele de concentrare, scăderea notelor, pierderea interesului față de activități plăcute înainte, dorința de a fi lăsați singuri în cameră când folosesc computerul, ștergerea site-urilor vizitate, protejarea cu parolă a contului personal, închiderea în grabă a computerului la apropierea părinților.

Adesea se constată creșterea facturilor telefonice, prin apeluri către numere necunoscute, și primirea, de către copil sau adolescent, a unor scrisori sau cadouri, din partea unor persoane necunoscute, despre care nu vrea să vorbească.

Există mijloace de ajutor pe care părinții le pot folosi pentru a-i ajuta pe copiii și adolescenții aflați în această situație. În primul rând, prin manifestarea iubirii față de ei și prin exprimarea preocupării față de schimbările pe care le-au constatat.

În afară de asta, este necesar să li se solicite un program al orelor petrecute pe zilnic on-line și activitățile întreprinse. Foarte important este să nu li se permită să șteargă lista de istorie a computerului, pentru a putea fi verificați. În cazul în care nu se respectă regulile stabilite, numărul de ore convenit, părinții pot modifica parola, pentru a le controla accesul.

De asemenea, este important să fie amplasat computerul într-o zonă comună (camera de zi sau sufragerie), pentru a putea trece de mai multe ori pe acolo, părinții ajungând, la nevoie, inclusiv să păstreze modemul, pe timpul nopții, în camera lor.

Alte măsuri ajutătoare sunt colaborarea cu profesorii și încurajarea copiilor, mai ales a adolescenților să-și reia legăturile cu grupurile pe care le aveau înainte de a ajunge dependenți de internet.

Ca o concluzie la temă, cercetătorii în domeniu au stabilit câteva categorii de riscuri cu care se confruntă tinerii utilizatori de internet, printre care: „Caracterul necenzurat al Internetului și dificultățile întâmpinate de adolescenți în evaluarea critică a informației la care sunt supuși; potențialele pericole asociate cu oferirea de detalii personale sau cu stabilirea unor întâlniri personale cu indivizi întâlniți on-line; efectele negative ale expunerii la pornografie nesolicitată; apariția și efectele solicitării sexuale; efectele expunerii la site-uri care incită la ură și violență.” (Bullen, Harré, 2000)

Surse bibliografice:

Gheorghe, Virgiliu, Efectele micului ecran asupra minții copilului, Ediția a 3-a, Editura Prodromos, București, 2013;
McLuhan, Marshall, Mass-media sau mediul invizibil, Editura Nemira, București, 1997

VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ

*prof. SAMFIRA JANETA,
COLEGIUL TEHNIC MOTRU*

Violența umană este o temă a prezentului în multe țări, violența socială, ca și cea interpersonală reprezintă argumente solide pentru dezvoltarea unor programe educaționale pentru a promova conștientizarea acestui fenomen și a pleda pentru mijloace non violente de interacțiune și de reglare a vieții sociale.

Situația generală îngrijorează, pentru că violența a devenit o temă cu care se confruntă toate societățile, necesitând o luare de poziție la nivelul întregului corp social și dezvoltarea unor strategii de investigație, prevenire și control.

Familia este mult discutată, cercetătorii din științele sociale acceptând ideea schimbării structurii și valorilor ei, ca și a degradării climatului de securitate și refugiu cu care este familia asociată în mod tradițional. Modernitatea și condiția urbană au generat noi forme de violență și au provocat schimbări la nivelul valorilor și aspirațiilor indivizilor. Conflictele datorate sărăciei, dar și lipsei de educație și de informație generează contexte de viață privată în care violența este un comportament tolerat, chiar acceptat, el fiind învățat de copii și reprodus ca modalitate esențială, frecventă și “firească” de comportament interpersonal.

Violența este una dintre marile probleme ale lumii contemporane. Presa, scrisă sau audiovizuală, informează în permanență cu privire la manifestări diverse ale acestui fenomen, de la formele cele mai agresive, precum războaie ori crime terifiante, bătăi, violuri, furturi, distrugerii de bunuri, și până la cele mai puțin socante (dar nu mai puțin vinovate), cum ar fi violențele verbale. În acest context, apariția diferitelor forme de violență în mediul școlar pare aproape o fatalitate și devine, adesea, un lucru obișnuit, cu care semenii coexistă fără măcar a se mai sesiza asupra pericolului. Chiar dacă reprezintă o problemă delicată, luarea în stăpânire a fenomenului violenței nu se poate face decât dacă îi sunt cunoscute cauzele, originile, formele de manifestare și posibilitățile de prevenire. Problema violenței în școală poate și trebuie să devină o temă de reflecție pentru toți cei implicați în actul educațional. Cu atât mai mult cu cât școala dispune, credem, de importante resurse pentru a concepe programe de prevenire a violenței și pentru a rupe cercul vicios al violenței în mediul școlar.

Definirea violenței s-a dovedit a fi o încercare extrem de dificilă. Acest fapt se explică prin complexitatea fenomenului, dar și prin marea diversitate a formelor sale de manifestare. Nu în ultimul rând, dificultatea a apărut și din cauza asocierii și, uneori, chiar a confundării violenței cu agresivitatea. Specialiștii domeniului au făcut însă o serie de delimitări între cele două concepte, care se cuvin menționate.

Termenul de *agresivitate* vine din latinescul *adgradior*, care înseamnă “a merge către...”, și a evoluat apoi în *agredire*, ce semnifică “a merge către ... cu un spirit belicos, cu tendința de a ataca”. În sens etimologic, noțiunea de agresivitate trimite la o potențialitate individuală, la capacitatea de a înfrunta un obstacol, de a se confrunța cu altul și a nu da înapoi în caz de dificultate.

Ca multe alte comportamente sociale complexe, agresivitatea este dobândită prin învățarea socială. Procesul de socializare înseamnă și achiziția de răspunsuri agresive, fie prin învățare directă – acordarea de recompense sau pedepse unor comportamente- ,fie mai ales prin observarea conduitelor și a consecințelor lor la alții. Experimentele psihologului american Albert Bandura și

ale colaboratorilor săi (1963) au demonstrat *rolul adultului ca model* în însușirea comportamentului agresiv la copii. După ce au văzut cum un adult agresează o păpușă sau se joacă liniștit cu ea, copiii au fost puși în situația de a avea ei înșiși de-a face cu o serie de jucării, printre care și papușa respectivă. Cei ce au asistat la un comportament agresiv din partea adultului s-au comportat și ei agresiv. Mai mult, s-a observat că agresivitatea a crescut atunci când: modelul a fost recompensat; modelul a fost de același sex cu respectivul copil; modelul a avut înainte legături intense cu copilul (prieten de familie, învățător etc.). Astfel încât, chiar dacă nu sunt educați expres în a fi agresivi – în multe culturi acest lucru se întâmplă -, copiii învață din experiența proprie prin reîntărire sau imită persoanele semnificative sau autoritare.

Psihologii sociali insistă ca agresivitatea dobândită social nu înseamnă doar tendința de a răspunde ostil la interacțiunile neplăcute. Mediul familial, grupul de similaritate din cartier sau din școală, mass-media constituie cadre psihosociale de achiziționare a unor *scenarii de agresivitate*, care sunt susținute de *structuri de cunoaștere și evaluare* (percepții, atitudini, credințe normative) ce trimit la comportamente agresive. Ființele umane învață de mici cum să perceapă, să interpreteze, să judece și să răspundă la stimuli ce vin din mediul fizic și social. Încet-încet se cristalizează scenarii mental-comportamentale, care, învățate și folosite frecvent, pot căpăta în timp caracter automatizat, ca deprinderi (habitusuri). Studiile longitudinale arată că asemenea structuri cognitiv-comportamentale de agresivitate încep să se întărească în jurul vârstei de 8-9 ani și se consolidează continuu până la maturitate.

Dintr-o altă perspectivă, partizanii caracterului dobândit al agresivității susțin că aceasta survine în funcție de context și este un răspuns al individului la condițiile de mediu. În acest sens, cea mai cunoscută teorie este cea formulată de cercetătorul american de la universitatea Yale, John Dollard, și de colaboratorii săi, care explică natura comportamentelor agresive prin ipoteza *frustrare-agresiune*. Pentru ei, agresivitatea este întotdeauna o consecință a frustrării și orice frustrare antrenează o formă de agresivitate. Intensitatea răspunsului agresiv este proporțională cu cea a frustrării. Dacă răspunsul direct nu este posibil, reacția poate îmbrăca trei forme: inhibiția, redirectionarea (deplasarea) către o altă țintă, catharsisul. Chiar dacă teoria lui Dollard a fost supusă unor critici serioase insistându-se pe faptul că exagerează legătura frustrare-agresivitate, frustrarea rămâne una dintre cele mai importante surse ale agresivității.

Noțiunea de *violență* este discutată în relație cu cea de agresivitate. Rădăcina latină a termenului *violență* este *vis*, care înseamnă “forță” și care trimite la ideea de putere, de dominație, de utilizare a superiorității fizice, deci a forței, asupra altuia.

Există numeroase definiții ale violenței. Eric Debarbieux (1996: 45-46), specialist în problematica violenței în mediul școlar, oferă o definiție prin care se surprinde ansamblul fenomenului violenței: “Violența este dezorganizarea brutală sau continuă a unui sistem personal, colectiv sau social și care se traduce printr-o pierdere a integrității, ce poate fi fizică, psihică sau materială. Aceasta dezorganizare poate să se opereze prin agresiune, prin utilizarea forței, conștient sau inconștient, însă poate exista și violență doar din punctul de vedere al victimei, fără ca agresorul să aibă intenția de a face rău”.

PREVENIREA INCIDENTELOR NEDORITE PE INTERNET

de Sava Camelia

We surf the internet to get different information almost every day. Children, who use their computers or smartphones at very early age often have unlimited access to the internet, which involves multiple risks. Educating parents and children and informing them about multiple hazards in the virtual environment can prevent these risks. Education involves information about viruses and antiviruses, phishing and control software. It also involves the existence of certain laws that punish crimes such as violence and harassment, and the use of special phone numbers on sites where different abuses can be reported.

Education can prevent unwanted incidents on the Internet.

Internetul face parte din viața noastră de zi cu zi. Aproape că nu există zi în care să nu navigăm pe internet pentru a obține diferite informații. Un instrument atât de folositor, dar care poate fi în același timp înșelător și dăunător.

Copiii de la vârste fragede au acces pe internet, utilizând laptopul sau telefonul, în prima fază pentru a se juca pe jocurile on-line. Apoi ei își creează conturi, apoi grupuri inclusiv pe rețelele de socializare pentru a comunica între ei, unii cu voia părinților, alții fără voia părinților. Încep să exploreze lumea virtuală, se amuză, învață, se joacă. Sunt din ce în ce mai fascinați, din ce în ce mai siguri pe ei în utilizarea internetului, din ce în ce mai independenți în acțiunile lor... și totul este bine dacă se termină cu bine.

Dar, accesul nelimitat la internet de la vârste fragede poate fi chiar dăunător și poate implica multiple riscuri, unele riscuri putând fi chiar majore.

Un mod de a preveni micile sau marile incidente care au la bază folosirea internetului este educația. Informarea periodică atât a părinților cât și a copiilor asupra posibilelor pericole ale internetului este salutară.

Educația părinților implică însușirea mai multor informații, ca de exemplu:

- Informațiile despre virușii informatici, despre viermii informatici și caii troieni, precum și modalități de devirusare a computerului sunt bune în vederea asigurării funcționării în bune condiții a computerului.
- Folosirea unui program de tip firewall (zid de protecție) care limitează posibilitatea ca un computer să fie accesat fie de către alt utilizator din rețeaua locală, fie de către oricine de pe internet. De asemenea cu ajutorul lui se poate bloca traficul de date spre și dinspre rețeaua internet ceea ce implică un control asupra a ceea ce accesează proprii copii.
- Prevenirea adulților în ceea ce privește modalitățile prin care ei pot fi sfătuiți să-și dea datele confidențiale personale cât și bancare (phishing) reduce riscul înșelării acestora.

Cu toate acestea, doar instalarea unor softuri de control nu este suficientă, mai ales la vârsta adolescenței copiilor. Părinții este bine să-i obișnuiască pe proprii copii, de când sunt mici, să le spună ce au mai descoperit pe Internet. Prin puterea obișnuinței și a încrederii pe care o manifestă copilul către părintele său, acesta poate identifica mai ușor anumite primejdii, anumite nereguli. În cazul în care părintele devine prietenul copilului, la vârsta adolescenței se pot preîntâmpina incidentele create de un limbaj necorespunzător pe Internet.

Educația elevilor implică multe discuții cu ei în ceea ce privește riscurile și beneficiile utilizării internetului.

Astfel ei pot conștientiza că nu este bine să vorbești cu străinii în comunitatea online, deoarece nu au certitudinea că vorbesc chiar cu cine cred ei. Un exemplu foarte bun este cel prin care chiar ei se laudă că pentru a utiliza facebook-ul și-au pus vârsta mai mare, unii dintre ei în mediul virtual având deja o facultate terminată, chiar o afacere de succes, deși ei nu au împlinit

vârsta de 12 ani. Faptul că persoana cu care copiii se împrietenesc pe Internet, și a cărei vârstă ei nu o știu, și care la un moment dat, poate să le ceară o întâlnire în realitate, poate duc la întâmplări nedorite pentru ei. Vizionarea filmulețelor tematice cu personaje ce au aproximativ vârsta lor, și care au trecut printr-un stres major din cauza utilizării internetului în mod necorespunzător sunt de un real folos. Astfel pot să perceapă într-un alt mod ce se poate întâmpla dacă postează anumite poze sau informații personale, și cum acestea pot deveni publice. Odată o poză trimisă unui singur prieten poate fi împărtășită de acesta cu alți prieteni care la rândul lor au alți prieteni. Pot să înțeleagă ce au pățit unii tineri în clipa când s-au dus să se întâlnească cu prietenul de pe Internet și au găsit o altă persoană deloc plăcută. Pot vedea cum informații de genul „sunt singur acasă” sau „plec de la școală la ora 14 și merg singură până acasă” pot fi folosite în detrimentul lor de oameni răuvoitori,

Copii și adolescenții trebuie să înțeleagă că și în mediul virtual trebuie să folosească un limbaj adecvat, neagresiv. Cuvintele „grele” folosite în conversațiile on-line pot aduce mult disconfort, supărări, uneori chiar depresii, deoarece prin cuvinte poți ridica un om, dar tot prin cuvinte poți să îl și dobori. Ideal ar fi ca adolescentul să spună dacă cineva îl deranjează în mod agresiv pe Internet sau pe telefonul mobil.

Educația presupune și cunoașterea despre existența anumitor legi care pedepsesc infracțiuni precum violența și hărțuirea.

Educația părinților și a copiilor în vederea prevenirii incidentelor nedorite pe Internet presupune informarea acestora despre cum pot reacționa și la cine să apeleze în diferite cazuri. Astfel, ei vor înțelege și vor ști că pot fi ajutați dacă raportează un abuz de violență pe Internet, că pot apela la provider-ul de Internet, sau pot utiliza numere de telefon speciale ce există pe site-urile unde se pot raporta aceste abuzuri.

Închei prin a sublinia faptul că educația presupune multe aspecte și este foarte necesară și în mediul virtual!

Bibliografie:

[http://ps:/ro.wiki.pedia.org/wiki/Securitate_\(informa_tia_că\)](http://ps:/ro.wiki.pedia.org/wiki/Securitate_(informa_tia_că))

<https://siguronline.md/rom/copii/ajutor/raporteaza-abuz>

ȘCOALA ȘI FACEBOOK-UL, TERENUL DE JOACĂ AL BULLYING-ULUI

*Prof. Sava Mihaiela,
Școala Gimnazială Costești, jud. Buzău*

The Cyberbullying Research Center describes cyberbullying as “willful and repeated harm inflicted through the use of computers, cell phones, and other electronic devices.” It is usually discussed in the context of minors bullying each other. Cyberbullying can take many forms, from a vengeful ex hacking into your Facebook account to constant texts and phone calls from a threatening stranger. It's our responsibility to use technology in a way that doesn't harm others and to be aware of the impact that technology has on our health, environment, and society at large.

Statisticile arată că 82% dintre situațiile de bullying au loc în instituțiile de învățământ. În România, 1 din 3 copii a fost umilit în fața colegilor, iar cei mai afectați de acest abuz emoțional sau fizic sunt băieții cu vârste între 9 – 12 ani. Cu astfel de fenomene copiii se confruntă din ce în ce mai des, începând chiar de la grădiniță, cu consecințe care pot fi ireversibile în dezvoltarea lor. Studiile internaționale arată că în 75% dintre cazurile în care s-a intervenit bullying-ul s-a oprit. Astfel, cel mai important rol îl joacă “martorii” fenomenului de bullying.

Bullying-ul este o problemă cu care se confruntă copiii încă de la grădiniță și care se agravează odată cu intrarea la școală. Din păcate, cei mari nu își dau seama de gravitatea situației și nu intervin pentru a preîntâmpina sau a stopa fenomenul de bullying între copii. Surprinzător, dar toți copiii suferă: atât copiii-victimă, cât și cei martori, ba chiar și copiii-abuzatori. Pentru că înainte de a deveni abuzator, acel copil a fost o victimă a cuiva și a învățat pe pielea lui cum e să fii abuzat, iar acum se apără atacând. Și pentru că bullying-ul este o problemă reală neconștientizată încă, este necesar ca părinții să fie informați despre gravitatea fenomenului și despre cum își pot ajuta copiii, indiferent în ce tabără se află aceștia: victime, abuzatori, martori, pentru că sănătatea emoțională a tuturor acestor copii este afectată și asta influențează calitatea vieții lor personale și profesionale.

Mai mult, în contextul răspândirii accesului la internet la vârste tot mai mici, specialiștii atrag atenția asupra celui mai recent fenomen de hărțuire prin intermediul tehnologiei - cyberbullying. Statisticile arată că 6 din 10 tineri vor experimenta cyberbullying în viitorul apropiat. 246 de milioane de copii la nivel global sunt anual victime ale bullying-ului. România se află din păcate pe harta cyberbullying-ului pe primul loc în Europa, cu o incidență a fenomenului de 37.3%. Încă de mici, copiii au conturi de mail, facebook și youtube. Toate aceste canale sunt surse sigure de bullying. Părinții trebuie să se implice în viața online a copilului, iar cei mici trebuie să înțeleagă puterea cuvintelor online.

Psihologii atrag atenția părinților și profesorilor să se informeze asupra resurselor pe care le au la dispoziție pentru a-și ajuta copiii, învățând să recunoască în primul rând semnele bullying-ului. Astfel, specialiștii în psihologie și psihoterapie sprijină familiile să gestioneze corect situațiile de bullying prin care trece copilul să se lucreze direct cu cei mici pentru a-și dezvolta empatia față de ceilalți, ca principal mijloc de prevenție al acestui fenomen. Potrivit specialiștilor, bullying-ul reprezintă un fenomen de hărțuire, tachinare cu scopul de a-l umili pe celălalt. Este o acțiune conștientă și voluntară, repetitivă care poate aduce victimei răni emoționale și scăderea încrederii în propria persoană, dar și în mediu. Studiile arată că victimele fenomenului de bullying resimt efecte precum depresie, însingurare, anxietate, scăderea respectului de sine, au rezultate slabe la școală și chiar dezvoltă gânduri suicidale. De altfel, resimt și consecințe fizice, printre care dureri de stomac, de cap, tulburări de apetit și insomnii. Cele mai recente cercetări arată că pasivitatea adulților amplifică fenomenul în rândul tinerilor[5].

Bibliografie:

[1] Studiu Asociația Telefonul Copilului

[2] Studiu Salvati Copiii 2017 - <http://salvaticopiii.ro/?id2=0001000400040001>

[3] Studiu Brandwatch 2016

[4] <http://cyberbullying.org/research/map/romania>**SIGURANȚA ÎN MEDIUL VIRTUAL***Profesor Secu Cristina Roxana
Colegiul Național Pedagogic Ștefan Odobleja*

Local and wide area computer networks have changed the look of computer use. Today, unlike the past not too far away, where computers were separate and distinct, networks allow users to instantly browse cameras, countries or the whole world to change electronic messages, access files or databases, or work on computers located at great distances. A crucial aspect of computer networks, especially Internet communications, is information security, becoming one of the major components of the Internet.

Keywords: protection, knowledge, utility, threat.

Datorită avansului tehnologic, mediul de securitate devine din ce în ce mai dinamic, vulnerabilitățile și amenințările depășind barierele spațiului fizic și manifestându-se, deseori, în mediul virtual. Întrucât spațiul cibernetic este definit de absența frontierelor, prevenția și contracararea amenințărilor necesită adaptarea și inovarea metodelor și instrumentelor destinate îndeplinirii acestor scopuri. Utilizarea din ce în ce mai frecventă a tehnologiilor moderne de comunicații produce schimbări sociale majore și conduce la dezvoltare economică, însă creează și un cadru favorabil desfășurării de activități ilegale.

Amenințările provenite din spațiul cibernetic sunt caracterizate de dinamism și asimetrie, având caracteristici globale. Aceste trăsături le fac greu de identificat și neutralizat prin măsuri izolate ale statelor. Astfel, devine pregnantă necesitatea de cooperare a tuturor entităților cu rol în asigurarea securității cibernetice, atât din spațiul public cât și din cel privat. Cooperarea trebuie intensificată atât pe plan național cât și pe plan internațional, în vederea asigurării unor răspunsuri adecvate la amenințările provenite din mediul virtual.

În ceea ce privește activitatea de cooperare internațională, aceasta joacă un rol fundamental în prevenirea și combaterea riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale în toate domeniile de manifestare. Când vorbim însă de amenințările emergente în spațiul virtual, a cărei caracteristică esențială este lipsa frontierelor, rolul acesteia devine tot mai pregnant. Din ce în ce mai mult, statele pun accent pe intensificarea eforturilor de colaborare cu alte țări ori cu organizații internaționale pe subiectul amenințărilor cibernetice

Dezvoltarea cooperării internaționale reprezintă o necesitate și la nivel național, fiind cuprinsă și în Strategia de securitate cibernetică a României. Principalele direcții de acțiune în acest sens statuate de document sunt:

- Încheierea unor acorduri de cooperare la nivel internațional pentru îmbunătățirea capacității de răspuns în cazul unor atacuri cibernetice majore;
- Participarea la programe internaționale care vizează domeniul securității cibernetice;
- Promovarea intereselor naționale de securitate cibernetică în formatele de cooperare internațională la care România este parte.

Copiii știu că internetul este un loc unde pot găsi răspuns la orice întrebare, însă nu cunosc pericolele din online: viruși, confidențialitatea datelor, atacuri ale hackeri, protejarea imaginii în rețelele sociale și orice alte probleme de securitate pe internet.

La Code School povestește cursanților despre riscurile din lumea virtuală, îi învață să navigheze în siguranță și îi încurajează să folosească internetul într-un mod responsabil, pentru a învăța.

Pentru copiii de toate vârstele, folosirea internetului a devenit un ritual – de la Facebook și Instagram la cumpărături online sau jocuri. Primul pas pe care trebuie să îl facem în a ne asigura că micuții navighează pe internet fără probleme este să discutăm cu ei despre siguranța online. Este important să-i învățăm să folosească internetul într-un mod responsabil, pentru a se putea proteja de conținutul dăunător.

Iata câteva pericole la care sunt expuși copiii în mediul online

- Pot fi contactați de persoane rău-intenționate;
- Pot dezvălui informații personale – despre ei sau părinți;
- Expunerea la conținut nepotrivit- conținut cu caracter explicit;
- Descărcarea de materiale piratate: video sau muzică;
- Probleme legate de securitatea computerului – descărcând fișiere, pot instala automat programe care să viruseze computerul;
- Publicitatea nedorită – pop-up-uri și programe adware care se instalează automat atunci când descarcă un program de pe internet;

Ca părinți, este foarte important să reducem riscurile la care pot fi expuși micuții atunci când navighează pe internet.

Cum imbunatim siguranța în mediul virtual

- Discutăm cu copiii despre potențialele riscuri cu care s-ar putea confrunta online;
- Incercăm să facem din navigarea pe internet o activitate de familie;
- Li încurajăm pe cei mici să discute cu noi despre experiențele lor online și despre lucrurile care îi deranjează;
- Stabilim cu copiii ce le este permis să facă pe internet și ce nu (să își facă cont pe rețelele sociale, să cumpere online, să descărce muzica, programe sau să intre pe chat);
- Instalăm un antivirus bun care să protejeze computerul împotriva virușilor și a hackerilor.

Bibliografie

- Dumitru, George *Programe Antivirus* Ed. Teora 1997.
- Victor Valeriu Patriciu *Criptografia și securitatea rețelelor de calculatoare* Ed. Tehnică 1994 București.
- Terry William Ogletree *Firewalls, protecția rețelelor conectate la Internet*, Ed. Teora 2001 București.
- Tim Parker, Mark Sportack, *TCP/IP*, Ed. Teora 2002 București.

RETELE DE SOCIALIZARE

*Prof. Șerban Otilia Ramona
Colegiul Național Gheorghe Țițeica
Drobeta Turnu Severin*

A social network is, in general, a network of people with common goals, such as a network of students, politicians, passionate individuals, etc. Social networks in the web (internet) are also called "social networks."

So, social networks refer to a category of online applications which help connect friends, business partners and interest groups. We can say, therefore, that a social network is a web service designed to create virtual links between users, with social, commercial, political and educational applications.

In this world of technology, keeping confidential the personal information has become increasingly difficult. This is fully contributed to by the social kingdoms, which are some websites that provide you put in touch with your old friends but for that they need access to some personal data. Having access to these data we do not know how to you hide them for those who are not friends, but they want to hide them, they expose themselves to certain risks.

O rețea de socializare este, în general, o rețea de persoane cu scopuri comune, cum ar fi o rețea de studenți, politicieni, persoane pasionate de anumite domenii etc. Rețelele de socializare din web (internet) sunt denumite și „rețele sociale”.

Dacă bănuieți sau știți că cineva este agresat, este foarte important să-i oferiți sprijin. Asigurați victima agresiunii că totul se va încheia în cele din urmă și ajutați-o să identifice strategii pentru rezolvarea problemei. O mărime nu se potrivește tuturor, astfel încât o varietate de strategii și intervenții ar trebui să fie luate în considerare, în funcție de situația specifică. Când părinții, școlile și comunitatea promovează un mediu în care agresiunea este inacceptabilă, e mai probabil că și mai puți copii vor trebui să se confrunte cu bullying-ul sau cyberbullying-ul.

În ultimii ani printr-o rețea socială se înțelege deseori și o rețea de utilizatori de internet, bazată pe anumite site-uri web la care utilizatorii se pot înscrie și interacționa cu alți utilizatori, deja înscriși. Aceste rețele sociale fac parte din fenomenul relativ nou, global, numit Web 2.0. Astfel, membrii unei rețele sociale sunt legați între ei în mod informal și, de obicei, contribuie activ la colectarea și răspândirea informațiilor pe întregul glob prin intermediul web-ului.

Așadar, rețelele de socializare se referă la o categorie de aplicații online ce ajută la conectarea prietenilor, partenerilor de afaceri și grupurilor de interese.

Putem spune, deci, că o rețea de socializare este un serviciu web destinat creării de legături virtuale între utilizatori, cu aplicații sociale, comerciale, politice și educaționale.

La nivel global, cele mai cunoscute rețele de socializare sunt:

- Facebook - circa 1,310,000,000 de membri în toată lumea;
- Flickr - rețea mondială de partajare a imaginilor și fotografiilor;
- LinkedIn - 300 de milioane de utilizatori – rețea pentru managementul carierei și relațiilor profesionale;
- Instagram – 30 de milioane de utilizatori – rețea de partajarea a fotografiilor și clipurilor scurte;
- Pinterest - circa 70 de milioane de utilizatori;
- Twitter - circa 1 miliard de membri - pentru răspândirea rapidă, în masă, a unor știri scurte, de maxim 140 de caractere;
- YouTube - 1 miliard de utilizatori – rețea de partajare a videoclipurilor;

- Google+ - 180 de milioane de utilizatori.

Fig. 1. Evoluția rețelelor de socializare

2. Securitatea în social media

Numărul utilizatorilor de rețele de socializare se află într-o creștere continuă, deci și datele oferite de aceștia cresc ca și volum.

Facebook, MySpace, LinkedIn, Twitter și multe alte rețele internaționale de comunicare și socializare online reprezintă locuri virtuale ideale pentru reîntâlniri cu prieteni vechi sau oportunități de a cunoaște oameni noi ori persoane cu care împărtășim aceleași preocupări, pasiuni sau afaceri. Cu toate acestea, în spatele unor asemenea rețele, care se dezvoltă și se ramifică în fiecare clipă cu viteză nebănuită, se ascund și pericole de care trebuie să fim pe deplin conștienți.

Tendința utilizatorilor de a împărtăși prea multe informații, uneori de natură personală, devine îngrijorătoare. Fără să-și dea seama, aceștia dau posibilitatea altor părți de a le accesa și stoca.

În această lume a tehnologiei, păstrarea confidențialității informațiilor personale a devenit un lucru din ce în ce mai greu. La acest lucru contribuie pe deplin și rețelele de socializare, care reprezintă niște site-uri web care se oferă te pună în legătură cu vechii prieteni, dar pentru acest lucru au nevoie de acces la unele date personale. Având acces la aceste date și neștiind cum să le ascunzi pentru cei care nu îți sunt prieteni, dar vor să le cunoască, te expui anumitor riscuri.

Nu trebuie să uităm un aspect foarte important: odată cu evoluția tehnologiilor de comunicație și a internetului, metodele noilor infractori virtuali au evoluat și s-au diversificat și ele.

În decursul anului 2010, de exemplu, cyber-infractorii au luat cu asalt rețelele de socializare într-un ritm accelerat, fără precedent, iar trendul este în continuă ascensiune.

Majoritatea oamenilor, nu cunosc măsurile de bază ce se impun pentru protejarea activității lor din mediul online, a informațiilor deținute în computerele personale și chiar a afacerilor derulate sau promovate prin intermediul rețelelor sociale și a internetului.

BULLYING ȘI CYBERBULLYING

*Sfetcu Daniela Elida
Școala Gimnazială Căzănești*

Ce este “bullying”-ul?

Termenul de “**bullying**”, vine de la “**bully**”(eng.), care înseamnă **bătăuș, huligan**. Dacă ar fi să asociem această denumire, cu o imagine creată de media de-a lungul timpului, am putea să ne gândim ori la acel tânăr care își terorizează colegii zilnic, le fură prânzul și toți trăiesc cu teama că oricând ar putea fi agresați de către acesta, ori la acel grup de fete populare și îmbrăcate după ultima modă, acestea fiind numite în engleză “**plastics**”, care mereu complotază împotriva unei persoane nevinovate și fără apărare.

Cuvântul “**bullying**”, nu are o traducere exactă în limba română, însă poate fi asociat cu termenii de intimidare, terorizare, brutalizare. Bullying-ul poate fi înțeles ca un act de violență fizică și/sau psihică. Aceste acte de agresiune sunt prezente nu doar în filme, ci și în viața de zi cu zi. Deși acest subiect nu este mediatizat prea mult în România, există și la noi foarte multe cazuri de bullying. Situația în care fetele populare își găsesc o țintă, este cazul violenței psihice, iar cel al bătaușului, este cazul violenței fizice (caz mai rar întâlnit decât primul, actualmente, în liceele din România).

Conform site-ului <http://www.dosomething.org/>, avem următoarele statistici despre bullying:

1. **Mai mult** de 3.2 milioane de elevi sunt **victime** ale bullying-ului în fiecare an.

2. 1 din 4 **profesori nu văd nimic greșit**, ieșit din comun, în aceste acte de agresiune și aceștia aleg să intervină în doar 4% din cazuri.
 3. Aproximativ 160.000 de adolescenți **chiulesc** în fiecare zi de la școală din cauza agresiunilor repetate.
 4. 56% din elevi au fost **martori** la diverse tipuri de agresiune în școală.
 5. Două treimi din elevi consideră că **școlile răspund deplorabil** la bullying, iar foarte mulți elevi consideră că ajutorul adulților este rar și ineficient.
 6. 71% din elevi **reclamă** incidente de asemenea gen în liceul lor.
 7. 1 din 10 elevi **renunță la școală** din cauza agresiunilor repetate.
- Ce putem face împotriva bullying-ului?

1. *Dacă asistăm la o scenă de violență fizică:*

- Încercăm să calmăm agresorul, pentru a lăsa în pace persoana pe care voia să o bată
- Dacă ne simțim în stare, am putea să încercăm să despărțim victima de agresor
- Putem vorbi cu o autoritate: profesor, diriginte, director. La nevoie, putem cere ajutorul și bodyguardzilor care există în fiecare școală

2. *Dacă asistăm la o scenă de violență psihică:*

- Îi putem lua apărarea victimei
- Putem vorbi frumos cu agresorii, să lase în pace victima
- Putem anunța un cadru didactic, care poate vorbi chiar cu părinții agresorilor, cu rugămintea de a înceta (această metodă poate fi aplicată și în cazul violenței fizice)

3. *Dacă suntem victime ale bullying-ului:*

- Cerem ajutorul! Mereu va exista cel puțin o persoană care ne poate ajuta concret. Noi decidem cine este acea persoană.

– După încetarea agresiunilor, este recomandat ca victima să meargă la un psiholog, sau să facă psihoterapie. De asemenea, ajută foarte mult să vorbim cu persoane care au trecut și ele prin aceleași momente grele; vom putea vedea cum au reacționat aceștia, ne putem face noi prieteni, care ne vor sprijini și ne vor ajuta să nu pățim nimic rău. Există pe Internet tot felul de forumuri pe acest subiect. Dacă cunoaștem și o limbă străină, este și mai bine, deoarece putem intra în legătură cu mai multe persoane, din alte țări; mai mulți prieteni = mai mult ajutor.

– Există site-uri specializate, care oferă sprijin victimelor. Câteva ar fi: character.org; stopbullying.gov; stopbullyingnow.com; stopcyberbullying.org; stopbullyingworld.org; thebullyproject.com și multe altele.

– **Rănila nu sunt o soluție!** Tăiatul, supradozele de medicamente, sau alte modalități de auto-distrugere nu sunt recomandate. Durerea exterioară, câteodată nu mai poate fi vindecată. Durerea interioară va trece, odată cu timpul! Să ne gândim că există persoane dragi în viață, care ar fi distruse să știe că am ajuns în acest punct, eventual că nu am cerut ajutorul, sau că nu vom mai fi! Mereu vor fi persoane cărora le va păsa, chit că pe moment ni se pare că nimănui nu îi pasă. Să încercăm să ne descărcăm prin muzică, pictat, desenat, dansat, sau orice ne face plăcere și ne ia gândul de la problemă. Putem, de asemenea, să vorbim cu un psiholog sau un apropiat în care avem încredere.

Ce este cyberbullying-ul?

Cyberbullying-ul reprezintă agresiunea cuiva, **din spatele unui calculator, sau al unui alt device prin care lumea poate comunica**. Pe diverse site-uri de socializare sunt adresate cuvinte jignitoare, pagini cu caracter discriminator, răutăți gratuite. Din păcate, acestea sunt lucruri

“normale”, care se întâmplă zilnic. Cu cât ești mai expus pe Internet, cu atât poți cădea în plasa celor care de abia așteaptă să-și găsească o nouă victimă.

Ce putem face împotriva cyberbullying-ului?

1. **Luăm apărarea persoanei care este atacată.** Putem posta comentarii cu opusul adjectivelor spuse de agresori.
2. **Raportăm către site-ul gazdă acel utilizator, îl eliminăm din lista de prieteni și îl blocăm.** Astfel, nu are cum să mai intre în contact, să vadă sau să comenteze la ceea ce postăm.
3. **Să nu acceptăm cereri de prietenie de la necunoscuți!** Acestea pot fi conturi false, făcute de persoane care ne vor răul.
4. **Să modificăm setările de confidențialitate,** astfel încât informațiile postate să fie vizibile doar pentru prietenii noștri.
5. **Să ne căutăm numele pe Google.** Astfel vedem ce informații apar despre noi. Dacă nu ne convin, încercăm să le îndepărtăm de pe Internet.
6. **Folosim parole puternice,** care nu pot fi ghicite ușor. Ne actualizăm constant parola și avem grijă cui o spunem. S-ar putea ca totul să se întoarcă împotriva noastră, la un moment dat.
7. Orice informație pusă pe Internet, mai greu reușești să o ștergi. O poză indecentă, picată în “mâna” cui nu trebuie, poate crea foarte multe probleme! Să avem mereu grijă la ceea ce postăm!

Prin ochii agresorului

Agresorii au, de obicei, vârste apropiate de ale victimelor. Agresorii pot fi de trei feluri: cei care se folosesc de forța fizică, cei care atacă pe plan psihic, și cei care se folosesc de ambele tipuri. La noi, nu prea vezi cazul bătaușului singuratic, de care toată lumea se ferește. Mai des întâlnită este situația găștii de huligani – un agresor nu va umbla niciodată singur. Va avea un grup, cu aceleași obiceiuri, care îl susțin în acțiunile sale. Aceștia pot teroriza o persoană sau chiar un grup de persoane, câteodată chiar și fără ca victima să îi dea un motiv concret de ceartă. De obicei, cei care agresează, sunt la rândul lor agresați acasă de către părinții lor. Este foarte posibil ca și părinții lor să fi fost agresați ori de proprii părinți, ori sunt agresați actualmente, la locul de muncă.

CYBERBULLING-UL, EFECTE ȘI PREVENIRE

*Prof. Silvestru-Grigore Steluța
Școala Gimnazială „Ing. Oprișan Iarca” Unguriu*

Abstract

Development of online means of communication has generated a diversity of forms of psychological abuse in the virtual environment. The use of information and communication technologies to deliberately, repeatedly and hostilely attack a person or group of people through threats, intimidation, insulting or sending obscene messages on the internet has received a name – cyberbullying. Prevention of this phenomenon appears to be necessary as more and more people have to deal with negative, abusive, offensive and threatening posts, messages or comments.

Key words: *internet, cyberbullying, prevenire.*

Introducere

Cyberbullying este termenul pentru definirea diverselor forme de abuz psihologic pe internet: hărțuire, amenințare, intimidare, adresare de injurii, transmiterea de mesaje obscene, uneori ajungându-se chiar și la șantaj. Aceasta implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor,

cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blog-urile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil un individ sau un grup de indivizi. Hărțuirea cibernetică poate consta în trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, e-mail-uri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea victimei. Amenințările pot fi private sau publice pe forumuri sau grupuri de discuție.

Agresorii ciberneticici pot divulga date reale, cu caracter personal, despre victimile lor pe site-uri și forumuri sau pot publica materiale în numele lor cu scopul de a le defăima și/sau ridiculiza. De asemenea, unii agresori pot trimite și e-mail-uri de amenințare și hărțuire, în timp ce alții publică bârfe și instigă alte persoane la comportamente răutăcioase împotriva victimelor.

Cyberbullying-ul poate include:

- Batjocora repetată a unei persoane;
- Trimiterea de mesaje obscene prin intermediul Internetului;
- Ridiculizarea cuiva prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare;
- Trimiterea de amenințări;
- Publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză.

Dintre efectele hărțuirii amintim:

- Scăderea stimei de sine și a sentimentului de siguranță;
- Sentimente de frică, supărare, rușine;
- Refuzul de a se prezenta la școală;
- Creșterea anxietății;
- Creșterea posibilității apariției tulburărilor de stress;
- Evitarea activităților de grup, retragerea socială;
- Schimbări în starea de spirit, comportament, somn sau apetit;
- Alimentarea prejudecăților ce țin de rasă, religie, sexualitate.

Victimele cyberbullying-ului trebuie să apeleze la mijloacele legale, pentru ca autorii să fie sancționați. Trebuie știut că, indiferent de cât de gravă poate fi situația, trebuie apelat la Poliție și depusă o plângere prealabilă, pentru punerea în mișcare a acțiunii penale. Este important de știut că atunci când victima hărțuirii în mediul virtual este minor, aceasta trebuie însoțită la poliție pentru plângerea prealabilă de către părinții săi sau tutorele desemnat legal.

Sfaturi pentru persoanele afectate de cyberbullying:

- Păzește-ți informațiile personale. Nu da informațiile tale nimănui online, chiar dacă vorbești cu cineva prin programe de mesagerie instantă sau ești pe un blog, chat room, etc.
- Niciodată să nu-ți divulgi parola! Nici măcar prietenilor.
- Dacă cineva îți trimite un mesaj amenințător, nu-i răspunde. Pentru o persoană rău-voitoare, o reacție din partea ta înseamnă o victorie.
- Nu deschide e-mailuri de la cineva pe care nu-l cunoști sau de la cineva care știi că îți vrea răul.
- Nu posta nimic pe Internet din ceea ce nu vrei ca alții să vadă. Odată postată o informație pe Internet, aceasta nu mai este în controlul tău și poate fi preluată foarte ușor de oricine.
- În cazul mesageriei electronice, blochează persoanele necunoscute care îți fac rău sau creează-ți un cont de utilizator nou și închide-l pe cel vechi, pentru a stopa corespondența nedorită sau mesajele injurioase.
- Dacă nu reușești să eviți o corespondență injurioasă, salveaz-o, pentru a o avea ca mijloc de probă. Păstrează deci (prin salvare de pagină ori fișier sau captura de ecran) orice mesaj, comentariu, secvență audio sau video pe care agresorul le-a postat.

- Dacă cineva a postat, fără acordul tău, imagini, filme sau date de contact private, trebuie să te adresezi administratorului respectivului site pentru a elimina conținutul nedorit. În cazul în care ți se refuză îndepărtarea imaginilor și datelor de contact ilegal postate, poți să faci plângere penală în baza art. 226 din Noul Cod Penal, cu privire la violarea vieții private.
- Te poți adresa oricărei unități de poliție pentru investigații, atunci când consideri că s-a adus atingere bunei reputații prin publicarea fără acord.

Sfaturi pentru părinți

Părinții reprezintă un punct de reper atunci când copiii întâlnesc probleme atât în viața reală, cât și în mediul online. Părinții trebuie să ofere copiilor susținerea de care aceștia au nevoie, pentru că anumite cuvinte sau imagini pot avea efecte negative de lungă durată asupra unui copil. Ce pot face părinții?

- Poziționați calculatorul într-o cameră comună, nu în propriul dormitor al copilului.
- Faceți împreună cu copilul dumneavoastră conturi de e-mail și chat. Asigurați-vă că știți adresele și parolele lor și aveți grijă ca aceștia să nu posteze online informații personale.
- În mod regulat, verificați împreună cu copilul lista lui de prieteni. Interesați-vă de prietenii lui din mediul virtual așa cum vă interesați de cei din viața reală.
- Discutați despre cyberbullying cu copilul dumneavoastră și întrebați-l dacă a întâlnit astfel de experiențe.
- Explicați copilului dumneavoastră că nu va fi pedepsit dacă i se întâmplă să fie hărțuit. Frica de a i se lua telefonul sau de a nu mai putea petrece timp la calculator îi face pe copii să ascundă astfel de întâmplări față de părinți.

Concluzii

Cyberbullying-ul devine, pe zi ce trece, o problemă din ce în ce mai mare în România. Prevenirea acestui fenomen apare ca necesară în contextul în care în fiecare zi, mii de oameni trebuie să se confrunte cu postările, mesajele sau comentariile negative, abuzive, jignitoare și amenințătoare la adresa lor.

Bibliografie

1. Burgess-Proctor, A., Patchin, J. W., & Hinduja, S. (2009). Cyberbullying and online harassment: Reconceptualizing the victimization of adolescent girls. In V. Garcia and J. Clifford. *Female crime victims: Reality reconsidered*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall. In Print. Frederick S. Lane, *Cybertraps for the Young*, (Chicago: NTI Upstream, 2011);
2. Frederick S. Lane, *Cybertraps for the Young*, (Chicago: NTI Upstream, 2011);
3. Hinduja, S. & Patchin, J. W. (2009). *Bullying beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications;
4. Olweus, D.(1994): Annotation: Bullying at school: Basic facts and effects of a school based intervention program. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 35/ 1994, 1171-1190;
5. Tettegah, S. Y., Betout, D., & Taylor, K. R. (2006). Cyber-bullying and schools in an electronic era. In S. Tettegah & R. Hunter (Eds.) *Technology and Education: Issues in administration, policy and applications in k12 school*. PP. 17–28. London: Elsevier.
6. www.adevarul.ro
7. www.stopbullying.gov
8. www.ro.wikipedia.org

CYBERBULLYING - CE ESTE ȘI CUM PUTEM PREVENII

*Prof. consilier școlar Socrate Daniela,
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională – Mehedinți*

A new worldwide phenomena called bullying or cyberbullying for its manifestation in the online medium, makes its presence felt among the adolescents. It involves turning them into helpless victims, especially on the internet, at the mercy of ill-willing people. The fact that parents are afraid that adolescents who spend too much time socializing online could turn into victims has become an uncontested truth, especially looking at the events that have been taking place worldwide.

Un nou fenomen mondial, denumit bullying, respectiv cyber-bullying pentru manifestarea din spațiul virtual, își face simțită prezența în rândul adolescenților. Este vorba de transformarea acestora în victime, mai ales în spațiul virtual, de către persoane rău intenționate. Temerea părinților că adolescenții care petrec prea mult timp pe zona de socializare virtuală s-ar putea transforma în victime a devenit un adevăr de necontestat mai ales dacă privim ultimele evenimente la nivel mondial.

Ce reprezintă de fapt bullying-ul?

Bull în limba engleză înseamnă taur. Bullies (în aceeași limbă) înseamnă agresori, iar Bullying este acțiunea agresivă (verbal, acțional și implicit emoțional) desfășurată între două sau mai multe persoane și începe prin intimidarea unuia de către celalalt. Poate nu întâmplător rădăcina termenului este „taur”, cu trimitere la brutalitate, „luat în coarne”, forță conflictuală și comportament agresiv.

Intimidarea și amenințarea este o încercare agresivă, de obicei sistematică și continuă în scopul subminării și rănirii cuiva pe baza unor slăbiciuni percepute la acesta. Deși frecvent asociate cu copii, agresiunile pot apărea la orice vârstă, iar membrii grupurilor minoritare sunt mult mai susceptibile de a fi hărțuiți la vârsta adultă (mobbing-ul).

Ce este cyberbullying-ul?

Se poate vorbi despre cyberbullying atunci când internetul, telefonia fixă sau mobilă, precum și alte forme de tehnologie digitală sunt folosite de indivizi pentru a amenința, umili, hărțui, supăra o altă persoană. Această formă modernă de bullying a devenit, din păcate, din ce în ce mai răspândită. Deși devine, din ce în ce mai mult, o preocupare publică, societatea are nevoie de o mai mare conștientizare a problemei pentru ca aceasta să fie abordată și prevenită. La fel ca în cazul multor schimbări din cadrul societății, internetul și social media au schimbat și modul în care acest tip de agresiune poate apărea. Tehnologia digitală permite utilizarea mai multor dispozitive pentru ca un comportament dăunător și intimidant să poată fi răspândit și repetat. Platformele digitale oferă agresorilor mijloacele pentru a ajunge la o audiență vastă, îngreunând și misiunea de pedepsire a acestor persoane a căror identitate este, de cele mai multe ori, anonimă.

Victimele pot fi ținte din cauza unei calități unice sau a unui set de calități ce diferențiază tânărul de ceilalți colegi ai săi. Calități sau caracteristici, cum ar fi inteligența, atractivitatea, o dizabilitate de învățare, precum și depresia sau anxietatea specifică pot seta un tânăr ca fiind o potențială victimă. Intimidarea agresivă poate scădea dramatic stima de sine a victimei. Atunci când apare în copilărie, aceasta poate interfera cu dezvoltarea de aptitudini sociale și relații normale. Victimele agresiunii simt de multe ori frica de a merge la locul unde s-a petrecut agresiunea, fapt deosebit de problematic atunci când agresiunea se produce la locul de muncă sau la școală.

Agresorii nu se potrivesc de obicei stereotipului de brută. De multe ori, agresorii sunt carismatici, arată o empatie mare față de cei în “cerc”, și au alte calități dezirabile, care fac colegii să graviteze în jurul lor. Aceste calități, la rândul lor, împrumută o formă de acceptabilitate a

comportamentului lor, fie printr-o teamă pe care alții o au de a nu fi acceptați sau de a fi vizați, ori din cauza convingerii că un “copil bun” nu ar acționa în acest fel față de altul decât dacă acela ar merita agresiunea.

Prevenirea este esențială, și trebuie să vină atât din familie cât și din societate (ex: școala). Părinții pot să discute cu copiii lor despre agresiune, chiar înainte de a se produce. Explicarea fetelor cum să reacționeze în situații cu potențial dificil înainte de a se dezvolta este esențială ajutând astfel fetele tinere să-și îmbunătățească stima de sine prin dezvoltarea unor puternice interese scolare, sportive sau extrașcolare, să-și găsească prieteni care împărtășesc interese similare (astfel încât statutul lor social să nu fie la fel de critic), și ar putea reduce vulnerabilitatea acestora în a se încadra în categoria victime. Școlile ar trebui să ofere inițiative anti-intimidare, inclusiv formarea personalului, programe pentru elevi, precum și servicii de consiliere atunci când este necesar. Dacă bănuieți sau știți că cineva este agresat, este foarte important să-i oferiți sprijin. Asigurați victima agresiunii că totul se va încheia în cele din urmă și ajutați-o să identifice strategii pentru rezolvarea problemei. O mărime nu se potrivește tuturor, astfel încât o varietate de strategii și intervenții ar trebui să fie luate în considerare, în funcție de situația specifică. Când părinții, școlile și comunitatea promovează un mediu în care agresiunea este inacceptabilă, e mai probabil că și mai puți copii vor trebui să se confrunte cu bullying-ul sau cyberbullying-ul.

În România, art. 208, alin. (2) din Noul Codul Penal prevede că:

Efectuarea de apeluri telefonice sau comunicări prin mijloace de transmitere la distanță, care, prin frecvență sau conținut, îi cauzează o temere unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”

Bibliografie:

1. „Cuvintele dor, nu-i așa?” - E-book realizat de Romtelecom, Decembrie 2012, Editat de Mandragora;
2. I. Juvonen & Graham S. (Eds.) (2001). „Peer harassment in school”. New York: Guilford Publications;
3. Iweus D. (2001). „Olweus' core program against bullying and antisocial behavior: A teacher handbook.” Universitatea Bergen, Norway.

INFLUENȚA INTERNETULUI ASUPRA COPIILOR

*Prof.înv.preșcolar Stanciu Elena Cristina
Grădinița cu P.P. Nr.22 Dr.Tr.Severin*

The role and place of the Internet in the lives of children is a subject long debated in recent years. More and more researchers seeking to observe the effects of the frequency of use of the internet, networks for socializing and gaming online. Parents who leave the child unattended for long periods of time, having access to the internet, may use programs of web content filtering and parental control free of charge or for hire or reward, in order to limit the access of children on some sites, the time spent in the virtual environment. Although not all parents know these options or does not appeal to them, it is very important to take into account the use of such programs, reducing the dangers to which it is exposed at low.

Rolul și locul internetului în viețile copiilor este un subiect îndelung dezbătut în ultimii ani. Din ce în ce mai mulți cercetători caută să observe efectele frecvenței utilizării a internetului, a rețelelor de socializare și a jocurilor online. Internetul este o sursă nelimitată de informații diverse din nenumărate domenii și poate fi atât benefic cât și dăunător celor care îl utilizează, în special copiilor din ce în ce mai interesați și atrași către această lume virtuală plină de curiozități și necunoscut.

Beneficiile utilizării internetului se referă la resursele bogate pe care le pune la dispoziția copiilor care se interesează de un subiect anume, care îl folosesc pentru a-și face temele, proiecte, referate, pentru a-și lărgi sfera cunoștințelor sau a se pune la curent cu întâmplări și evenimente din întreaga lume. De asemenea, tot prin intermediul internetului, copiii de azi intră în contact cu tot mai multe persoane de diferite etnii, religii, culturi oferindu-le șansa de a cunoaște și a lega prietenii cu oameni diferiți lor, devenind astfel mai toleranți poate față de ceea ce este diferit de propria persoană.

Un alt beneficiu al utilizării internetului ar putea fi, din punct de vedere al anumitor părinți, faptul că nu mai duc grija copilului atunci când el stă acasă, petrecând timp în fața calculatorului, în loc să umble pe străzi sau prin alte locuri mai mult sau mai puțin periculoase. În astfel de familii, internetul reprezintă o mai mică amenințare pentru copil decât timpul petrecut în afara casei, în compania unor persoane necunoscute sau dezagreate de către părinți.

Tot la capitolul beneficii ale utilizării internetului ar putea intra și concluziile la care au ajuns anumiți cercetători și anume că internetul stimulează dezvoltarea cognitivă și psihosocială, jocurile pe calculator îmbunătățesc orientarea vizual-spațială, timpul de reacție și atenția. Totodată, unele cercetări arată ca utilizarea frecventă a motoarelor de căutare îi face pe copii mai pricepuți în a-și aminti unde găsesc informațiile de care au nevoie în loc de a fi nevoiți să memoreze informațiile în sine. Astfel, creierul nemaifiind ocupat cu memorarea unei mari cantități de informații, poate să se angajeze și să aloce mai mult timp altor procese precum gândirea critică și rezolvarea de probleme.

Putem spune că efectele internetului asupra copiilor țin foarte mult de modul în care este utilizat. Prin urmare, folosirea frecventă a internetului de către copii poate fi și foarte dăunătoare. Deși prin intermediul internetului se pot stabili sau menține relații la distanță (prieteni sau rude din alt oraș sau plecate în altă țară), se vorbește tot mai des despre superficialitatea relațiilor, a prieteniiilor online care împiedică un contact direct, autentic, între cele două persoane. Concomitent, timpul îndelungat petrecut online poate avea consecințe grave asupra sănătății fizice cât și mentale, precum: deprivarea de somn, oboseală cronică, izolare, scăderea interesului și neglijarea activităților legate de școală și a timpului petrecut alături de familie și prieteni.

Un efect negativ ar fi faptul că, informațiile în care abundă mediul virtual nu sunt întotdeauna selecționate și copilul este vulnerabil în fața mai multor pericole. Unul dintre acestea este expunerea timpurie la pornografie ce poate avea consecințe grave, precum începerea vieții sexuale premature, angajându-se în comportamente sexuale fără a avea sau a ține cont de informațiile privind contracepția, metodele de prevenire a bolilor cu transmitere sexuală, existând chiar și riscul apariției unor comportamente sexuale deviate. Pe lângă materialele cu conținut obscen, se găsesc foarte multe site-uri și materiale care încurajează sau promovează violența și care îi influențează ușor pe cei mai vulnerabili.

Deși unul dintre avantajele internetului îl constituie bogăția informațiilor pe care o oferă și de care copilul se poate folosi pentru pregătirea sa școlară, există frecvente cazuri în care, din cauza timpului îndelungat petrecut în fața calculatorului, el ajunge să-și neglijeze temele, să nu mai fie interesat de școală, să absenteze mult sau chiar să renunțe la a se mai duce la școală.

Un alt efect negativ important este hărțuirea atunci când copilul intră în contact cu oameni cu intenții ascunse, mesaje cu conținut sexual, agresiv, amenințător, abuziv. Pericolul și mai mare este când, seduși și manipulați de anumite persoane, copiii stabilesc să se și întâlnească cu acestea, devenind astfel potențiale victime ale pedofililor, agresorilor, traficantilor de carne vie, de droguri ș.a.m.d.

După cum putem observa, internetul poate fi o resursă importantă dar și un pericol pentru copilul vulnerabil care are acces nelimitat la mediul online. În ultima perioadă tot mai mulți copii folosesc smartphone, tablete, laptopuri și alte electronice, fiind în pas cu tehnologia.

Pe lângă motoarele de căutare, filmele, muzica, jocurile la care au acces, cei mai mulți au acum conturi pe diferite rețele de socializare – un alt subiect controversat în ultimii ani. Aceste rețele de socializare pot fi folosite în diverse scopuri, mai mult sau mai puțin constructive pentru copii. Unii cercetători (University of Pittsburgh și Columbia Business School) au constatat că folosirea rețelelor de socializare joacă un rol important în creșterea stimei de sine datorită “like”-urilor și “comment”-urilor pozitive primite din partea prietenilor apropiați. Pe de altă parte, acest lucru, susțin ei, poate duce la o scădere a autocontrolului, atât în mediul online, cât și în viața de zi cu zi.

Pentru a răspunde la întrebarea ce anume ar putea face adulții pentru a-i îndruma pe copii să folosească rețelele de socializare în mod constructiv, cred că e important ca accesul copiilor la internet să fie supravegheat și limitat pentru protecția lor. Deși unele rețele de socializare nu acceptă utilizatori cu vârste mai mici de 18 ani, tot mai mulți părinți se simt neputincioși în a ține sub control accesul copiilor lor și timpul petrecut de aceștia pe Facebook, Twitter și nu numai. Este important să se discute cu copilul despre nevoile și așteptările lui privind folosirea rețelei de socializare, dar și despre pericolele la care se expune. El trebuie învățat să se protejeze și să comunice cu părinții ori de câte ori primește vreun mesaj cu caracter sexual, abuziv, amenințător și ori de câte ori i se cer informații personale, date sau poze în diverse contexte, o relație deschisă, sinceră și de încredere părinte-copil fiind esențială.

Părinții care lasă copilul nesupravegheat timp îndelungat, având acces la internet, pot folosi programe de filtrare a conținutului web și de control parental gratuite sau contra cost, pentru a limita accesul copiilor pe anumite site-uri, a timpului petrecut în mediul virtual. Deși nu toți părinții cunosc aceste opțiuni sau nu apelează la ele, este foarte important să ia în considerare folosirea unor astfel de programe, reducând pericolele la care este expus cel mic. Comunicarea cu copilul este fundamentală și stabilirea împreună cu acesta a unui program și unor reguli clare privind utilizarea internetului, discutând despre primejdii, modalități de a se apăra de potențiali agresori, protejându-și intimitatea online (cum să refuze sau să blocheze anumite contacte, să nu furnizeze informații personale necunoscuților ș.a.m.d.) dar și despre prioritățile copilului (activități educative, sportive,

recreative etc.) în defavoarea timpului petrecut online și a consecințelor pe termen lung ale utilizării internetului în exces.

În privința performanțelor școlare ce au de suferit din cauza folosirii exagerate a internetului, părinții pot discuta cu copilul care sunt așteptările lor legate activitatea școlară, importanța acesteia și pot stabili împreună anumite reguli astfel încât educația să fie o prioritate.

În concluzie, internetul reprezintă evoluția și vrând-nevrând face parte din viețile noastre din ce în ce mai mult, fiind o sursă inepuizabilă de informații. Deși mediul online oferă numeroase beneficii utilizatorilor din ce în ce mai tineri, este datoria adulților, a părinților să își protejeze copiii și să îi ajute să se dezvolte armonios, ferindu-i de pericole, stabilind o relație bazată pe comunicare și încredere, lăsându-i să se bucure de inocența acestei perioade din viață într-o lume în care tehnologia și știința progresează din ce în ce mai rapid.

Bibliografie:

http://www.news.pitt.edu/socialmedia_selfcontrol<https://www.psychologytoday.com/blog/the-power-prime/201212/how-technology-is-changing-the-way-children-think-and-focus><http://www.protectkids.com/effects/harms.htm#viii>

LA SÉCURITÉ INFORMATIQUE

*Stănculeasa Cristina Elena
Școala Gimnazială Bălăcița*

Abstract

Only safety is trying to be seif on the internet and is the knowledge of maximizing the user`s personal safety and security risks to private information and property associated with using the internet and the self-protection from computer crime in general.

Many Internet service providers provide parent-control options to block certain material from coming into a computer. You can also get software that helps block acces to certain sites based on a *bad site* list that your ISP creates.

Filtering programs can block sites from coming in and restrict personal information from being sent online. Other programs can monitor and track online activity. Also, make sure your kids create a screen name to protect their real identity.

La sécurité informatique est une discipline qui se veut de protéger l'intégrité et la confidentialité des informations stockées dans un système informatique. Quoi qu'il en soit, il n'existe aucune technique capable d'assurer l'inviolabilité d'un système.

Un système informatique peut être protégé du point de vue logique (avec le développement des logiciels) ou physique (concernant la manutention électrique, par exemple). Par ailleurs, les menaces peuvent dériver de programmes malveillants qui s'installent sur l'ordinateur de l'utilisateur (comme un virus) ou venir à distance (les délinquants qui se connectent sur Internet et qui rentrent dans de différents systèmes).

Un système sécurisé doit être complet (les informations ne peuvent être modifiées que par les personnes autorisées), confidentiel (les données doivent être lisibles uniquement aux utilisateurs autorisés), irréfutable (l'utilisateur n'est pas en mesure de nier les actions qu'il ait effectué) et avoir une bonne disponibilité (il doit être stable).

Cependant, comme pour la plupart des domaines de la sécurité, l'essentiel est la capacitation (la formation) des utilisateurs. Une personne qui sait comment se protéger des menaces saura comment utiliser ses ressources de la meilleure façon pour éviter les attaques ou les accidents.

Autrement dit, la sécurité informatique a pour but de veiller à ce que les ressources d'un système d'information puissent être utilisées tel qu'une organisation ou qu'un utilisateur l'ait décidé, sans interférences.

Vivant dans une époque digitale, on est dépendants des systèmes et des réseaux informationnelles et les problèmes de la sécurité digitale deviennent un sujet de plus en plus important dans le monde entier. De nos jours, les gens ne peuvent pas s'imaginer leur vie sans ordinateur, car grâce à ses options diverses, l'ordinateur couvre la plupart de notre temps. Les réseaux de socialisation sont comme une drogue pour les gens et pour les adolescents, qui passent beaucoup de leur temps dans le milieu virtuel plutôt que dans le monde réel, donc dans d'ici découle un problème impérieux de notre siècle qui nécessite une attention spéciale.

Pas seulement le temps dissipé sur les réseaux de socialisation il faut que nous mise en garde, mais aussi la vulnérabilité des adolescents et des enfants. Si, dans la vie réelle, ils sont protégés et contrôlés par leurs parents, dans le milieu virtuel, ils essayent d'échapper, tombant facilement sous l'influence des personnes étrangères. N'importe qui peut cacher son identité réelle sur les réseaux de socialisation, fait auquel on doit réfléchir très bien avant de commencer une conversation avec une personne inconnue.

Évidemment, les enfants ne voient pas dans cette chose un danger, par contre, ils voient une possibilité d'ouvrir l'âme et d'éventer leurs secrets, mais les parents ne se préoccupent pas en ce qui concerne cette façon, car pour eux, le fait que leur enfant reste à la maison représente un garant de protection. Les parents considèrent que les plus dangereuses conséquences qui résident de l'utilisation en excès de l'ordinateur sont qu'il nuit aux yeux et au dos, ne connaissant pas les effets plus graves comme seront la tracasserie et l'abus émotionnel sur l'internet.

Il y a beaucoup d'agresseurs qui accostent les enfants sur l'internet, des plusieurs articles écrits dans la presse soulignent le fait que certains pédophiles utilisent des *chat-room-uri* pour séduire les enfants à une rencontre *offline*.

La tracasserie, un autre facteur de risque, peut avoir de différentes formes: verbale, physique ou psychologique. Cette chose aussi peut provoquer une variété d'effets, inclusivement un respect de soi diminué et des souffrances émotionnelles ou physiques. Tant les parents que les enfants doivent connaître ces risques pour pouvoir les prévenir et doivent savoir où s'adressent dans le cas quand ils sont agressés dans le milieu virtuel.

Une conséquence de l'utilisation en excès de l'ordinateur est la dépendance. Les signes de la dépendance de l'ordinateur chez les enfants et chez les adolescents sont les suivants:

- des résultats mauvais à l'école et un grand nombre d'absences;
- des mensonges et un éloignement de la vie de famille;
- la diminution de la durée du sommeil et la fréquence des repas;
- l'isolation, la perte du désir de socialisation dans le monde réel;
- l'extase devant l'ordinateur et une socialisation très grande dans le milieu virtuel;
- des problèmes avec l'attention;
- une langage difficile, une modalité de s'exprimer incohérente.

Pour comprendre l'attitude des enfants qui sont toujours *online*, qui pratiquement vivent dans le milieu virtuel et les risques avec lesquels ils se confrontent, on a proposé un ensemble de questions:

- Quels sont les buts de l'utilisation de l'internet?
- Quel type d'actions entreprend les enfants dans le milieu virtuel?
- Quels sont les sujets de communication et quelles sont les propositions qu'ils reçoivent des différentes personnes?
- Quels sont les problèmes avec que les enfants se confrontent su l'internet?

- Comment réagissent les enfants dans des situations désagréables provoquées par l'internet et s'ils informent les parents et les adultes de cette chose?

Il y a seulement certaines questions auxquelles on doit connaître les réponses pour pouvoir comprendre quels sont les risques auxquels les enfants sont exposés et respectivement, pour élaborer et promouvoir des campagnes efficaces de prévenir ces risques.

Le but de l'étude a été cela d'analyser les procédés d'utilisation de l'internet concernant les enfants qui ont un âge entre 12-16 ans, en particulier le comportement de ceux-ci quand ils se trouvent *online*, en vue d'établir les risques pour leur assurance et pour leur santé.

Comme échantillon, on a eu 30 enfants qui ont entre 12-16 ans et qui proviennent du milieu urbain, en exposant maintenant les plus remarquées questions.

- En quel but utilisez-vous l'internet?

On peut affirmer que le but central de l'utilisation de l'internet est d'accéder les réseaux de socialisation.

- Avez-vous cherché de nouvelles connaissances sur l'internet ou avez-vous accepté dans votre liste des personnes inconnues?

Les enfants ne tiennent pas compte des règles de sécurité dans le milieu virtuel. On peut mentionner que certains d'entre eux ne connaissent pas ces dangers, mais il y a parmi eux, des enfants qui ne croient pas aux ces dangers réels.

Ainsi, en cherchant de la communication dans le milieu virtuel, certains peuvent trouver des personnes qui les offensent ou dans le cas quand les agresseurs essayent d'exercer du chantage, obtenant des services divers. Ces enfants se sentent anxietés, frustrés, ils perdent la confiance en eux-mêmes.

- Avez-vous envoyé des séquences vidéo avec vous-même aux personnes connues seulement virtuel?

On peut observer que le nombre de ceux qui ont envoyé des séquences vidéo avec eux-mêmes aux personnes connues seulement dans le milieu virtuel est très grand. Certains de ces ainsi nommés *amis virtuels* peuvent être, en fait, des malfaiteurs qui utilisent ces séquences dans des buts nocifs ou pour exercer du chantage en ce qui concerne ceux qui sont tombés dans leur piège.

- T'es-tu rencontré, en réalité, une fois, avec quelqu'un que tu l'as-connu dans le milieu virtuel?

Prenant en considération le fait qu'on ne peut savoir jamais qui se trouve caché sous une certaine identité, ces enfants qui acceptent l'invitation de se rencontrer avec les personnes en cause, peuvent être dans un réel danger.

Même si l'enfant veut toutefois se rencontrer avec l'ami virtuel, il doit annoncer ses parents sur ce fait, aussi il doit dire le lieu où la rencontre aura lieu. Pour une grande assurance, le lieu de la rencontre doit être un lieu public, où, normalement il y a beaucoup de gens, si l'ainsi nommé *ami* est un malfaiteur, l'enfant sera protégé dans une certaine mesure.

En conclusion, on peut dire qu'il y a beaucoup d'enfants qui mènent une vie virtuelle risquante. Tant les enfants que leurs parents doivent être informés mieux sur les réels dangers du milieu virtuel. En connaissant ces choses, les enfants pourront éviter certains problèmes avec qui se confrontent dans le monde virtuel ou dans le cas où ils ne savent pas comment résoudre le problème, ils sauront où s'adresser.

Bibliographie:

1. Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada.
2. Studiu privind siguranța copiilor online în Republica Moldova.
3. <http://sigurantacopii.lastrada.md>
4. <http://7est.ro/exclusiv-7est/reportaje/item/7737-drogatii-de-calculator-generatia-depresivilor-unul-din-cinci-adolescenti-este-dependent-de-jocurile-pe-calculator.html#sthash.S7ZHU4A8.dpuf>

5. <http://poliexpert.md/noutatipublicatii/conferintei-internationale-securitatea-cibernetica-in-moldova-provocari-tendinte-si-solutii-la-a-doua-editie.html>
6. <http://lesdefinitions.fr/securite-informatique>

PREVENIREA FENOMENULUI CYBERBULLING

Stegariu Mariana

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemele informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment. Alături de numeroasele avantaje și oportunități determinate de dezvoltarea internetului, există și o serie de factori de risc, care ignorați, pot conduce la consecințe grave. În contextul societății actuale, în care accesul la internet a devenit o „necesitate”, nu trebuie să blamăm progresul tehnologic pentru riscurile atașate utilizării acestuia, ci trebuie să fim conștienți de existența lor în mediul virtual, să ne cunoaștem drepturile și obligațiile și să luăm măsuri atunci când ne confruntăm cu acest tip de probleme.

O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullying (termenul englezesc). Deși este o problemă actuală majoră, din păcate, în România¹, se acordă mult prea puțină atenție acestui fenomen atât din partea școlilor, cât și a autorităților, iar într-un cadru legal deficitar și în lipsa unor politici bine definite ale unităților de învățământ, care să reglementeze acest fenomen, hărțuirea cibernetică continuă să se manifeste, conducând la un număr tot mai mare de victime.

Înainte de a descrie fenomenul de cyberbullying, trebuie să definim noțiunea generală de bullying. Deși nu are o traducere exactă în limba română, termenul se poate asocia cu noțiuni precum intimidare, terorizare, brutalizare, hărțuire.

Bullying-ul este definit ca „o formă repetată de agresiune, fizică sau verbală, direcționată către o persoană sau un grup de persoane, în care există o diferență de putere”². Această diferență de putere se poate manifesta fie prin ceva tangibil (de exemplu, pe baza aspectului și trăsăturilor fizice), fie prin percepțiile celor din jur (o persoană este mai populară decât alta, are mai mulți prieteni, un statut social mai bun etc.). În 2001, D.R.Coy definește bullying-ul astfel: „un comportament care intenționează să facă rău sau să deranjeze, care apare în mod repetat de-a lungul timpului și are drept caracteristică un dezechilibru de putere, în sensul că o persoană sau un grup de persoane mai puternice vor ataca o persoană sau un grup de persoane mai slabe.”

Există zece tipuri de cyberbullying, și anume:

1) **Gossip** (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictiv

2) **Exclusion** (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții

3) **Harassment** (hărțuire, sâcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului

4) **Cyber stalking** (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescenților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic

5) **Trolling** (întărâtare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită

6) **Comments** (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet

7) **Dissing** (insistență abuzivă) – postari sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzului lor de a comunica

8) **Fake profiles** (profiluri false) – profiluri create de către agresorii pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane

9) **Trickery** (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice

10) **Fraping** (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiva atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei

Punerea sub acuzare a agresorilor din mediul virtual poate părea o reacție exagerată, iar procurorilor le este de cele mai multe ori dificil de demonstrat intenția și chiar mijloacele de producere a acestor acțiuni. Totuși, lipsa de acțiune în cazul manifestării acestui tip de fenomen poate atrage după sine creșterea numărului celor care doresc să facă rău sub protecția anonimatului oferit de internet. Înmulțirea actelor de cyberbullying poate avea consecințe grave asupra psihicului victimelor, după cum afirmă psihologul Iuliana Fulaș.

În România nu există legislație specifică cyberbullying-ului, însă, în Noul Cod Penal, intrat în vigoare la 1.02.2014, hărțuirea capătă un sens mai larg (spre deosebire de vechiul cod, ce prevedea numai hărțuirea sexuală), putându-se interpreta cyberbullying-ul ca hărțuire și pedepsi ca atare. Legea cu privire la hărțuire face parte din capitolul VI („Infrațiuni contra libertății persoanei”) din Noul Cod Penal¹⁴. Astfel, *articolul 208* prevede că hărțuirea este:

„(1) Fapta celui care, în mod repetat, urmărește, fără drept sau fără un interes legitim, o persoană ori îi supraveghează locuința, locul de muncă sau alte locuri frecventate de către aceasta, cauzându-i astfel o stare de temere, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 6 luni sau cu amendă.

(2) Efectuarea de apeluri telefonice sau comunicări prin mijloace de transmitere la distanță, care, prin frecvență sau conținut, îi cauzează o temere unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.”

Cu alte cuvinte, este indicat ca, în cazul infracțiunii de acest gen să se depună o plângere la organele de poliție, pentru punerea în mișcare a acțiunii penale. În acest scop, românii le este recomandat să salveze orice mesaj primit de la agresorii de pe internet, pentru a le prezenta drept dovezi organelor de poliție. Utilizatorii anonimi pot fi descoperiți de cele mai multe ori, singura problemă fiind faptul că poliția nu va acționa decât dacă are motive reale să considere că se petrece un fapt ilegal.

Un prim pas în prevenirea bullying-ului îl reprezintă oferirea de informații către elevi despre fenomenul de bullying, cauzele acestui fenomen, caracteristicile agresorului și victimei și consecințele bullying-ului asupra dezvoltării fizice și psihice armonioase. Această strategie presupune, de asemenea, și organizarea unor activități de învățare și exersare a unor metode de identificare și de combatere a bullying-ului, precum oferirea de ajutor copiilor-victimă, cererea de ajutor sau evitarea situațiilor posibil conflictuale. Activitățile de informare se pot realiza prin discuții individuale, dezbateri despre bullying, ore de consiliere și dirigenție, distribuirea de materiale media (filme, imagini) cu mesaje antibullying, campanii de informare locale sau naționale.

Specialiștii în sănătate mentală afirmă că o comunicare eficientă dintre copil și părinte, respectiv elev și profesor, reprezintă o măsură eficientă de prevenire a efectelor negative ale

agresării. Relația pozitivă dintre părinți și copil, respectiv profesori și elevi, presupune construirea unui climat de încredere, asigurarea copilului că opinia sa este importantă, practicarea ascultării active, oferirea de sfaturi și sugestii pentru probleme copilului și reasigurarea că nu va fi criticat în timp ce acesta își exprimă problemele personale.

Părinții și profesorii îi pot încuraja pe copii să-și identifice interesele și activitățile preferate și să se implice în acestea. Activitățile extrașcolare, sportive, culturale sau de tip voluntariat îi permit copilului să construiască relații sociale cu persoane care au aceleași interese.

Stabiliți limite cu privire la utilizarea tehnologiei

Această strategie presupune atât supravegherea activității copilului în mediul online, cât și educarea acestuia cu privire la utilizarea lor. Părinții îi pot învăța pe copii cunoștințe și deprinderi precum: protejarea datelor personale (parola de acces la rețelele de socializare), pasivitatea constructivă (a ignora mesajele sau emailurile cu conținut jignitor sau amenințător), utilizarea responsabilă a timpului liber și a tehnologiei multimedia. Totodată, părinții au sarcina de a monitoriza și limita accesul la aceste tehnologii cu scopul protejării copilului de informații periculoase prin strategii precum: utilizarea parolei de acces pentru calculator sau telefonul mobil, utilizarea filtrelor de restricționare a accesului la anumite pagini web, stabilirea unei perioade de timp în care copilul nu are voie să utilizeze aceste tehnologii.

Interacționați zilnic cu copilul dvs

Comunicați liber și deschis cu copilul dvs. Discutați cu acesta despre experiențele sale școlare sau extrașcolare. Interesul ar trebui exprimat prin formulări specifice și nu generale (în loc de „

Cum a fost azi la școală?

” putem întreba „

Te-ai simțit bine în pauză?

”

Ce ai învățat astăzi nou?

”). Întrebările trebuie formulate într-o manieră care să comunice copilului deschidere și interes din partea dvs. față de preocupările și experiențele sale.

Fiți la rândul dvs. un model pozitiv pentru copil

Nu este suficient să-i comunicați copilului despre ce presupune un comportament dezirabil sau indezirabil social. Un copil nu-și va însuși un comportament pozitiv, așteptat, atunci când acesta va observa că propriii părinți nu pun în practică comportamentul respectiv sau se comportă, la rândul lor, nepotrivit (un elev este încurajat să practice un sport de un părinte cu stil de viață sedentar). Prin urmare, încercați să implementați la rândul dvs. modele de comportament potrivite și pozitive pe plan social. Aceste comportamente includ: utilizarea responsabilă a tehnologiei, comunicarea asertivă, rezolvarea conflictelor pe cale amiabilă, păstrarea calmului în trafic sau în situațiile tensionate.

Bibliografie

<https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/educatia-ecologica-o-necesitate>
www.suntparinte.ro/agresiunea-virtuala-la-copii-fenomenul-cyberbullying-

SECURITATEA ÎN MEDIUL VIRTUAL

*Școala Gimnazială Devesel
Prof.Stroescu Mariana-Eliza*

The boundaries and the size of the virtual world have already become hard to define, virtual environment becoming an “extension”, another form of representation or just a simulation of the real world. More and more often actions from virtual environment translate into effects in actual life, and any form of real world has already a representation in the virtual environment. People are already concerned over their virtual representation. The Internet influences our lives more and more. The services that we access on the Internet are mostly free. The way we choose the content we access, the exposure and how much Internet “we consume”, must be supplemented by a minimum level of responsibility.

Efectele unei conduite mai mult sau mai puțin responsabile în mediul virtual par la prima vedere a se limita la acesta. Trebuie, însă, să avem în vedere riscurile la care ne expunem prin implicarea noastră din ce în ce mai mare în activități realizate pe internet. Implicarea fiecăruia dintre noi în mediul online trebuie să țină cont și de aspectul responsabilizării noastre, prin orice formă ne-am implica ca utilizatori ai acestor resurse.

Granițele și dimensiunea lumii virtuale sunt deja din ce în ce mai greu de definit, mediul virtual devenind o „prelungire”, o altă formă de reprezentare, sau doar o simulare a lumii reale. De cele mai multe ori, acțiunile din mediul virtual se transpun în efecte în dimensiunea reală, iar orice formă din lumea reală are deja o reprezentare în mediul virtual, oamenii fiind deja preocupați din ce în ce mai mult de imaginea profilelor lor virtuale.

Internetul ne influențează viața din ce în ce mai mult. Serviciile pe care ni le oferă de cele mai multe ori gratuit, opțiunile personale privind conținutul accesat, gradul de expunere și cât de mult Internet „consumăm”, toate acestea trebuie să fie completate de un nivel minim de responsabilizare în mediul virtual, atât din partea celor care participă ca simplii „consumatori” cât și din partea celor care „produc”, adaugă conținut, oferă un serviciu.

Ne bucurăm cu toții de beneficiile Internetului, costul lunar al unei conexiuni la Internet fiind deja echivalent cu prețul combustibilului necesar unui automobil pentru a parcurge o distanță de 100 de km. Prin utilizarea Internetului eliminăm adesea distanțe mult mai mari.

De cele mai multe ori, regăsim informațiile de care avem nevoie căutând răspunsul pe Internet, ne documentăm, ne amuzăm și socializăm din ce în ce mai mult în fața unui calculator.

Toate aceste aspecte pozitive, servicii pe care le regăsim în mediul online, forme de divertisment, căi de socializare, trebuie să țină cont și de amenințări la care, de multe ori, ca simpli utilizatori ne supunem ca urmare a unor acțiuni mai mult sau mai puțin responsabile sau ca urmare a unor forme de pasivitate, a unei culturi de securitate mai puțin avute în vedere în mediul virtual.

Câți dintre noi nu folosesc un serviciu gratuit de e-mail de la Google, Yahoo, Microsoft etc.? Un serviciu gratuit poate fi însă o strategie de motivare a unui utilizator să folosească și alte servicii ale companiei, iar, în special în cazul acestor mari furnizori de servicii de e-mail, spre exemplu, principalele surse de venit vin din serviciile de marketing oferite sau alte servicii premium. Câți dintre noi nu folosesc un serviciu gratuit de e-mail de la Google, Yahoo, Microsoft etc.? Un serviciu gratuit poate fi însă o strategie de motivare a unui utilizator să folosească și alte servicii ale companiei, iar, în special în cazul acestor mari furnizori de servicii de e-mail, spre exemplu, principalele surse de venit vin din serviciile de marketing oferite sau alte servicii premium.

Marketing-ul este în accepțiunea generală „știința și arta de a convinge clienții să cumpere”. Dacă, la început, această activitate se concentra pe produse, acum se axează pe analiza de piață și

determinarea nevoilor clienților față de un produs sau serviciu. Activitățile cele mai importante în marketing, respectiv identificarea de noi clienți și administrarea sau menținerea clienților existenți, par a fi găsite în mediul online instrumentele ideale pentru dezvoltarea cât mai eficientă a activității de online marketing. Astfel, a apărut termenul de cybermarketing, prin care se înțelege marketing-ul care folosește ca principal canal de comunicare Internetul.

Este clar faptul că Internetul a devenit motorul care ne angrenează în prezent pe toți. Internetul este un lucru „atât de bun” încât tendința este de a gândi un viitor conectat din ce în ce mai mult la Internet. Mașini, electrocasnice, sisteme de iluminat, dispozitive mobile etc. ar putea fi toate parte a unei rețele unice. Această conectivitate va permite controlul, comunicarea și partajarea datelor între dispozitive, toate acestea realizându-se de la nivelul unui sistem de control gestionat de către utilizator. Se preconizează, astfel, un management eficientizat al resurselor, o creștere a productivității angajaților, ceea ce va duce la generarea de noi venituri cât și creșterea beneficiilor pentru utilizatori.

Foarte multe persoane dintre cele care au un site web personal (chiar și multe companii care oferă servicii de web design, development) utilizează platforme gratuite de tip CMS (Content Management System). Preocuparea este foarte mare pentru conținutul promovat pe site, însă foarte puține persoane sunt preocupate de securitatea platformei utilizate. Grupări mari de cybercrime pot utiliza aceste platforme, prin compromiterea lor și adăugarea de conținut malițios, atât în acțiuni de tip BlackHat Seo (acțiuni de îmbunătățire a volumului traficului către un anumit domeniu, utilizând tehnici ilicite, în scopul creșterii gradului de expunere a respectivului domeniu în Internet în lista rezultatelor unei căutări efectuate pe Internet), cât și în acțiuni ample, de anonimizare a unor operațiuni complexe cum ar fi cele de distribuire a unor fișiere malițioase. Situațiile întâlnite indică, în urma infectării, posibilitatea obținerii controlului sistemului infectat și, de ce nu, modificarea fișierelor personale ale utilizatorului, utilizând elemente tehnice deținute doar de atacator, în vederea cererii unei recompense pentru remedierea fișierelor (acțiunea descrie un tip de malware).

De asemenea, în situația în care fișierele malițioase ajung în cadrul unui sistem informatic cu ajutorul unor reclame malițioase, distribuite prin intermediul rețelelor de distribuție a reclamelor online (în necunoștință de cauză pentru compania care se ocupă cu distribuirea de reclame online, procesul de infectare fiind facilitat și de un sistem informatic neactualizat sau utilizarea unor aplicații neactualizate), vorbim despre malvertising. poartă denumirea de ransomware).

În încheiere, este relevant să punem în lumină importanța fiecărui utilizator de Internet și necesitatea de a avea în vedere anumite aspecte ce țin de o minimă responsabilizare a fiecăruia dintre noi în momentul în care suntem în mediul virtual.

BIBLIOGRAFIE:

1. www.marketwatch.ro
2. Intelligence.sri.ro
3. www.curieruljudiciar.ro

CYBERBULLYING-DUȘMANUL DE DINCOLO DE ECRAN

Tămîș Elisabeta
Colegiul National Traian

This article discusses about explaining the problem of harassment manifested through information technology and communication technology, known as Cyberbullying. It also proposes solutions to mitigate the risks associated to it, by involving schools and parents in preventing and reducing the consequences of computer harassment.

Cyberbullying reprezintă fenomenul de bullying care, de această dată, se petrece în mediul online, prin utilizarea dispozitivelor electronice. Cyberbullying este un termen provenit din limba engleză, fiind un cuvânt compus din afixul *cyber* (care ține de computer și de mediul online) și *bullying* (de la *bully* – agresor), care înseamnă acțiunea agresivă (verbal, fizic și emoțional) desfășurată între două sau mai multe persoane. Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel: “Cyberbullying implică utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.”

Prin cyberbullying înțelegem diferite forme de abuz psihologic comis prin actede hărțuire transmise prin tehnologiile de informare și comunicare, cum ar fi Internetul, telefonul mobil sau rețelele de tip wireless oribluetooth. Acestea sunt acte de violență și se facîn scopul amenințării, intimidării sau insultării victimelor. Ele au un caracter repetitiv putând fi comise atât de către indivizi cât și de grupuri de persoane. De exemplu:

- postarea online de informații, imagini sau înregistrări video defăimătoare sau jenante despre victimă;
- trimiterea de mesaje pe telefon sau emailuri răutăcioase sau de amenințare victimei;
- crearea unor profiluri false ale victimei pe rețelele de socializare;
- excluderea acesteia din anumite grupuri online;
- spargerea contului de email sau pe rețelele de socializare și trimiterea de mesaje cu conținut negativ în numele victimei;
- păcălirea acesteia pentru a dezvălui informații (fotografii) jenante despre sine, pentru ca apoi să le facă publice.

De obicei, copiii care sunt victimele cyberbullying-ului, se confruntă cu acest fenomen de agresiune și în viața reală, de zi cu zi. Totodată, în cazul cyberbullying-ului, este mult mai dificil copilului să se sustragă acestei experiențe. Practic, fenomenul se poate desfășura oricând, 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, indiferent că persoana agresată virtual este singură sau nu.

O altă specificitate a acestui tip de agresiune este că, de multe ori, identitatea agresorului rămâne un mister. Astfel, mesajele și imaginile de intimidare, propagate în online, pot fi transmise în mod anonim și pot viza un public foarte larg. Aflarea sursei poate fi destul de dificil de descoperit, uneori chiar imposibil. Totodată, atunci când mesajele text sau vizuale, cu caracter inadecvat sau hărțuitor, au fost deja distribuite, este extrem de dificil ca acestea să fie șterse.

Semne ale existenței cyberbullying-ului

Mulți copii și adolescenți care se confruntă cu fenomenul de cyberbullying, au tendința să ascundă acest lucru părinților și profesorilor. De multe ori, aceștia iau această decizie pentru că se simt rușinați de stigmatul social sau din teama de a nu le fi retras privilegiul de a utiliza internetul.

Semnele existenței cyberbullyingului variază, însă acestea pot include:

- Nervozitate sau o stare emoțională proastă înainte și/sau după utilizarea internetului;
- O atitudine secretoasă și protectoare cu referire la viața virtuală;

- O atitudine introvertită, retrasă; renunțarea la timpul petrecut cu familia, prietenii sau la diverse activități;
- Evitarea adunărilor școlare sau de grup;
- Note fluctuante și o atitudine furioasă acasă;
- Schimbarea dispoziției, a comportamentului sau a ritualurilor de somn și masă;
- Dorința de a renunța definitiv la utilizarea telefonului și/sau calculatorului;
- Evitarea discuțiilor cu privire la activitățile desfășurate pe telefon sau calculator.

Comunicarea este elementul de bază care îi ajută pe părinți să îi protejeze pe copii de efectele cyberbullying-ului. Astfel, părinții trebuie să le expună celor mici care sunt riscurile ce pot să apară în momentul în care intră în contact cu persoane necunoscute. Mai mult, cei mici trebuie să fie încurajați să nu posteze informații personale în spațiul online, să nu comunice parolele de pe diferite conturi altor persoane și, la orice semn de hărțuire, să ceară ajutorul.

Rolul școlii în prevenirea și eliminarea hărțuirii online

Întrucât școala a căpătat în secolul XXI un rol semnificativ în educația digitală, ea devine responsabilă pentru dezvoltarea unei culturi a protecției elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice ori online. În acest sens, școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying, care să includă acțiuni de informare pentru prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire comise între elevi. Acest proces trebuie să aibă la bază participarea copiilor, în mod activ și relevant, în toate etapele lui, de la concepere la implementare. Generic, un plan anti-cyberbullying trebuie să conțină următoarele strategii de creare a unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi:

- suport emoțional și protecție acordată victimelor;
- încurajarea celorlalți elevi să acorde sprijin victimelor;
- organizarea de discuții libere, dezbateri între elevi, educatori și părinți privind utilizarea ICT;
- asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor;
- implicarea părinților.

Deși apar derapaje în utilizarea Internetului de către copii, nu este deloc indicat să interzicem accesul la Internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un instrument formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E-mailul, telefoanele mobile, rețelele de socializare (pentru adolescenți) au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală, ceea ce reprezintă pentru acesta o sancțiune inutilă și imposibil de acceptat. De altfel, hărțuirea, amenințarea, insultele nu sunt fenomene noi, ele persistă în relațiile dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor moderne. Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat Internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei viziuni.

BIBLIOGRAFIE

1. What is Cyberbullying?, link: <http://www.ncpc.org/topics/cyberbullying/what-is-cyberbullying>;
2. Velicu, Anca, "Bullying-ul online și offline: victime versus agresori", Revista Română de Sociologie, 2014
<http://www.stopbullying.gov/>
<http://sigur.info>

CYBERBULLYING-UL CA FORMA DE VIOLENȚĂ

*Prof. Inv. Primar Tirlea Ramona
Scoala Gimnaziala Nr. 1 Motru*

În raport cu una și aceeași persoană, acțiunile violente, indiferent de tip și formele de manifestare, pot fi singulare sau regulate. Termenul „bullying”²¹ sau „hărțuire” se folosește atunci când violența capătă un caracter sistematic și urmărește scopul de a întări puterea și autoritatea abuzatorului/ agresorului pe seama umilirii și devalorizării victimei în ochii proprii și în ochii celor din jur. ²¹ Bullying – engl. bully – huligan, bătăuș, certăreț, brută, violator. În instituțiile de învățământ bullying-ul se întâlnește în rândurile semenilor și adesea se manifestă din partea elevilor mai mari în relație cu elevii mai mici. Angajații instituțiilor de învățământ se pot confrunta cu bullying-ul din partea colegilor sau a managementului. De cele mai multe ori, bullying-ul este violența fizică și/ sau psihologică planificată conștient, care are loc pe parcursul unei perioade, întreruperea căreia necesită implicarea unor terțe persoane: director, profesori, alți angajați ai instituției, elevi, părinți, iar uneori și reprezentanți ai organelor de drept.

Bullying-ul întotdeauna urmărește scopul de a hărțui victima, de a-i provoca frică, a o demoraliza, umili, supune. Bullying-ul niciodată nu se oprește de la sine: victimele, inițiatorul (agresorul/abuzatorul) și martorii bullying-ului întotdeauna au nevoie de protecție și ajutor.

Bullying-ul se manifestă prin aplicarea repetată de către o persoană sau un grup de persoane a diverselor tipuri de violență și intimidare față de o persoană care nu se poate apăra. Atunci când doi elevi cu capacități fizice egale se ceartă sau se luptă, fac glume într-o formă prietenească și jucăușă, nu este vorba despre bullying. Bullying-ul întotdeauna urmărește scopul de a hărțui victima, de a-i provoca frică, a o demoraliza, umili, supune.

În instituțiile de învățământ bullying-ul se întâlnește în rândurile semenilor și adesea se manifestă din partea elevilor mai mari în relație cu elevii mai mici. Angajații instituțiilor de învățământ se pot confrunta cu bullying-ul din partea colegilor sau a managementului. De cele mai multe ori, bullying-ul este violența fizică și/ sau psihologică planificată conștient, care are loc pe parcursul unei perioade, întreruperea căreia necesită implicarea unor terțe persoane: director, profesori, alți angajați ai instituției, elevi, părinți, iar uneori și reprezentanți ai organelor de drept.

Putem evidenția câteva aspecte specifice ale bullying-ului. În primul rând, bullying-ul este asimetric: pe de o parte se află abuzatorul/agresorul, care deține puterea în formă de forță fizică și/ sau psihologică, iar pe de altă parte – victima, care nu deține o asemenea putere și are nevoie acută de susținerea și ajutorul altor persoane. În al doilea rând, bullying-ul este aplicat persoanei alese drept țintă în mod intenționat și este orientat spre a-i provoca suferințe fizice și sufletești. În al treilea rând, bullying-ul subminează încrederea victimei în forțele proprii, îi distruge sănătatea, stima de sine și demnitatea umană. În al patrulea rând, bullying-ul este un proces de grup, care implică, pe lângă abuzator/agresor și victimă, martorii violenței – întreaga clasă sau tot grupul unde acesta are loc. În al cincilea rând, bullying-ul niciodată nu se oprește de la sine: victimele, inițiatorul și martorii bullying-ului întotdeauna au nevoie de protecție și ajutor. Bullying-ul se manifestă în mod diferit. În unele cazuri, poate lua forma unor cuvinte jignitoare, poreclirii sau luării sistematice în derâdere pentru unele caracteristici deosebite ale persoanei: aspect exterior, manieră de vorbire, îmbrăcare, mers, mimică, gesturi, inclusiv provocate de boală sau dizabilitate (balbism, șchiopătat). În alte cazuri, intimidarea poate lua forma bătailor, îmbrâncelilor, deposedării de bunuri sau deteriorarea lor, umilirii (de exemplu, prin impunerea persoanei să îndeplinească acțiuni umilitoare sau acte de violență în raport cu terțe persoane). Asemenea acțiuni fizice și verbale caracterizează bullying-ul direct. Bullying-ul indirect se manifestă prin acțiuni mai puțin vizibile – comportament manipulator: diseminarea informațiilor false, bârfelor, zvonurilor, excluderea persoanei din cercul

de comunicare, din activități și jocuri comune, respingerea, ignorarea, boicotul. Hazing-ul²² este unul din tipurile de bullying, legat de fenomenul ritualurilor de inițiere. În mare parte, asemenea ritualuri neformale și violente sunt caracteristice instituțiilor închise (de tip militar, internat, penitenciar), dar se întâlnesc și în școli și colegii obișnuite, în special dacă dispun de cămine pentru elevii din alte localități. Colegii de clasă sau elevii din clasele (anii) mai mari forțază novicii să facă diverse acțiuni umilitoare (să meargă în pielea goală, să-i lase pe alții să arunce în ei cu zoaie, să spele podeaua din veceu cu perișta de dinți etc.). La adresa lor se pot comite abuzuri dure de tip fizic și chiar sexual. Hazing-ul, ca și bullying-ul în general, adesea are caracter ascuns sau substrat evident de gen. Odată cu dezvoltarea tehnologiilor informaționale moderne, a luat amploare încă un tip de bullying, cyberbullying-ul: utilizarea telefoanelor mobile, poștei electronice, internetului, rețelelor sociale, blogurilor, chat-urilor în scopul urmăririi persoanei, distribuirii informațiilor confidențiale, zvonurilor, mesajelor denigratoare și jignitoare despre ea. Cyberbullying-ul se deosebește de alte forme de violență prin faptul că îi permite agresorului să-și păstreze anonimul și, prin aceasta, să evite responsabilitatea pentru acțiunile sale.²² Hazing – engl. hazing – impunerea de a săvârși acțiuni umilitoare. 14 Fenomenul violenței în instituția de învățământ Fenomenul violenței în instituția de învățământ 15

Cyberbullying-ul se poate manifesta prin demonstrarea și trimiterea mesajelor dure, nepoliticoase/tăioase sau brutale, tachinarea victimei în regim online, plasarea în spațiul public a informațiilor, pozelor sau filmelor victimei pentru a-i dăuna; crearea poștei electronice, paginii web, conturilor false în rețelele sociale pentru urmărirea și intimidarea altor persoane din numele victimei. Cyberbullying-ul se deosebește de alte forme de violență prin faptul că îi permite agresorului să-și păstreze anonimul și, prin aceasta, să evite responsabilitatea pentru acțiunile sale. Până să devină intimidare sistematică și de lungă durată, aplicată des de un grup de persoane, bullying-ul trece prin câteva etape.

Prima etapă: formarea grupării. În colectivul de copii și adolescenți se poate forma un grup de „susținători” ai unui „lider” care tinde spre autoafirmare prin demonstrarea forței fizice sau alte acțiuni violente. „Susținătorii”, la fel, tind spre dominare sau caută apărarea și protecția „liderului”. Dacă primele manifestări de violență nu au fost suprimate ferm și sever, inițiatorul („liderul”) se convinge de propria impunitate, ceea ce îi ridică autoritatea printre susținători și consolidează gruparea.

La a doua etapă conflictul se încinge. Neimplicarea profesorilor, indiferența colegilor de clasă permit repetarea acțiunilor violente, în timp ce elevul abuzat pierde treptat capacitatea și voința de a opune rezistență. Vulnerabilitatea victimei provoacă atacurile ulterioare.

Etapă a treia: comportamentul distructiv. Statutul de victimă se fixează definitiv de elevul supus atacurilor în mod sistematic. Cei din jur, obișnuindu-se cu insultele permanente la adresa persoanei, o învinuiesc pe ea pentru situația creată. Victima însăși începe să creadă că e vinovată pentru că este batjocorită, nu mai poate face față situației cu propriile puteri, este deprimată, speriată și demoralizată.

A patra etapă: izgonirea. Victima, adusă la marginea disperării și a sentimentului de singurătate, tinde să evite întâlnirile cu agresorul/abuzatorul și traumatizarea suplimentară, începe să lipsească episodic de la ore sau nu mai frecventează instituția de învățământ în general. Acest fenomen a primit denumirea de „daună academică a bullying-ului”.

Când adulții (părinți, profesori, administrația instituției de învățământ) intervin în situațiile de bullying, elevul afectat poate fi transferat în altă clasă (grupă) sau școală (colegiu), adesea, însă, nu îi acordă ajutorul psiho-social necesar. Trauma profundă dobândită în rezultatul abuzului de lungă durată poate împiedica integrarea eficientă a victimei în noul colectiv de elevi și poate servi drept una din cauzele repetării bullying-ului la noul loc de studii. Fără să primească susținere și dacă nu găsește o ieșire din situația de violență, victima își poate face rău sie înseși, se poate gândi la sinucidere și chiar să o pună în aplicare. 1.4. Factorii care influențează violența Printre cei mai importanți factori care pot contribui la răspândirea violenței în instituția.

PĂRINȚII, COPIII ȘI ȘCOALA ÎN PREVENIREA FENOMENULUI CYBERBULLING

Prof. Tîrtan Valentina

REZUMAT

This article aims to identify and prevent bullying manifested on using information technology and communication, known as cyberbullying. For this purpose, we used information on using the media as a means of creative expression that provides learning opportunities and learning development. The parent-child relationship plays a vital role. For this reason, it is essential that parents understand Internet usage and take steps to prevent the phenomenon of cyberbullying.

Computerele sunt în orice casă, precum și în majoritatea școlilor, oferind accesul copiilor la tehnologie. Deși, acest lucru este un instrument util pentru a-i ajuta să se dezvolte și să învețe, acesta aduce și pericole care pot duce la agresiuni și la alte probleme. Din acest motiv, este esențial ca părinții să înțeleagă modul în care tinerii utilizează Internetul. În acest fel, părinții își pot educa copiii despre utilizarea sigură a internetului.

O zicală spune că: „E nevoie de un sat întreg ca să crești un copil”. Ea sublinia importanța comunității în dezvoltarea copiilor și adolescenților. În trecut, părinții se implicau oferindu-se voluntari pentru a asista la ore. În prezent, școala a adoptat o abordare mai incluzivă, invitând părinții să formeze parteneriate școală-familie-comunitate și să participe activ în cadrul școlii. Familia are încă, cel mai important loc pentru educația timpurie a copilului. Părinții au o funcție cheie în modul în care copiii încep să învețe. Sprijinul din partea părinților influențează dezvoltarea și procesul de învățare al copiilor. Din acest motiv este esențial ca părinții să fie parteneri în educație.

Granițele și dimensiunea lumii virtuale sunt greu de definit, mediul virtual devenind o prelungire, o altă formă de reprezentare, sau doar o simulare a lumii reale. De cele mai multe ori, acțiunile din mediul virtual se transpun în efecte în dimensiunea reală, iar orice formă din lumea reală are deja o reprezentare în mediul virtual, oamenii fiind deja preocupati din ce în ce mai mult de imaginea profilelor virtuale.

Aspectele pozitive pe care le găsim în mediul on-line, forme de divertisment, căi de socializare trebuie întrebuințate în mod responsabil. Trebuie să avem în vedere riscurile la care se expun elevii prin implicarea în activitățile realizate pe internet.

Realizările elevilor sunt influențate de factori interni și factori externi. Media reprezintă o componentă importantă a transmiterii informației și poate fi împărțită în două categorii largi - media tipărite și media moderne: media tipărite sunt economice și folosite în mod tradițional în scopuri pedagogice și media moderne, facilitează învățarea rapidă, contribuie puternic la activitățile de învățare ale elevilor. Atunci când sunt folosite în mod constructiv media poate suscita motivația, acționa direct, implică activ elevii în procesul de învățare și poate îmbunătăți concentrarea elevilor.

Totuși, utilizarea media sociale precum facebook, twitter, WhatsApp, snapchat sau alte astfel de platforme de schimb trebuie discutată cu elevii, fiind necesar să li se explice pericolele inerente folosirii lor. Site-urile de internet și de rețele sociale au permis escaladarea agresiunii și au oferit agresorilor mijloacele de a-și lua atacurile.

Îngrijorarea poate să apară de oriunde. Pe vremea părinților spațiul de joacă de la școală și autobuzul școlar erau locuri comune de intimidare. Acum, însă, agresiunea a devenit mobilă și poate însemna multe lucruri: gossip (bârfa), exclusion (excluderea), harassment (hartuire,

sâcâială), cyber stalking (urmărire on line), trolling (intărâtare), comments (comentarii), dissing (insistentă abuzivă), fake profiles (profiluri false), trickery (dezvăluire), fraping (sabotare), happy slapping (înregistrarea video a atacurilor), sexting.

Pentru prevenirea acestui fenomen școala trebuie să asigure cadrul pentru implicarea părinților. Blickenstorfer distinge cinci etape ale cooperării bune dintre școală și părinți: cunoașterea reciprocă și dezvoltarea încrederii, menținerea legăturii și aprofundarea relației, informarea reciprocă, încurajarea părinților să sprijine procesul de învățare al copiilor, invitarea părinților să participe la viața școlară cotidiană. A susține, a înțelege, a asculta stau la baza cooperării școală-părinți. Astfel, părinții pot descoperi activitățile plăcute ale copilului, trebuie să devină prieteni buni ai copilului. Ei trebuie să monitorizeze activitatea on line, fără a avea puterea de a o controla. Trebuie să i se explice copilului că vor exista și persoane care îl plac, dar și persoane care îl vor agresa verbal sau psihic. Influența anturajului poate fi benefică, dar și negativă, când personalitatea e în formare, iar copiii nu au valori solide. Prin susținerea emoțională a copilului, i se cultivă stima de sine și încrederea în sine, disponibilitatea este esențială, indiferent de moment sau de situație. Copiii trebuie să fie încurajați să nu rămână pasivi când sunt martorii unor acte de cyberbullying. Prin intermediul unui emoji care poate fi descărcat pe telefon, copiii pot lua atitudine atunci când cineva agresează on line și își pot arăta susținerea față de victimă.

Cyberbullying-ul nu este o problemă de ignorat, ci, dimpotrivă, trebuie să învățăm să ne apărăm copiii de astfel de pericole, mai ales în contextul în care utilizarea internetului a deveni o rutină.

BIBLIOGRAFIE

<http://kids.kaspersky.com>

Dobre, Iulia-Laura, Enăchescu, Elena, Cyber bullying - o problemă majoră favorizată de un cadru legislativ deficitar.

Velicu, A, Mascheroni, G și Olafsson, K. (2014) Riscuri și oportunități în folosirea internetului mobil de către copiii din România. Raportul Proiectului Net Children Go Mobile, București: Ars Docendi

CYBERBULLYING-UL. CE TREBUIE SĂ ȘTIE PĂRINȚII DESPRE EL

*Traianovici Alexandru
Școala Gimnazială Căzănești*

În acest moment, sute de mii de adolescenți și de copii de pe glob sunt conectați online. Fie că folosesc un laptop, fie că sunt conectați prin intermediul tabletei sau al smartphone-ului, aceștia ascultă muzică, se uită la filme, se joacă, citesc, dar, mai presus de toate, socializează. Asta n-ar fi nicio problemă, dacă o parte dintre ei nu s-ar angaja în acțiuni de bullying îndreptate către alți adolescenți.

V-ați gândit că unele dintre victime și agresori pot fi chiar copiii voștri?

Bullying-ul și cyberbullying-ul

Deși există și în limba română câțiva termeni care descriu acest cuvânt de origine engleză „hărțuire”, „agresiune fizică, psihică și verbală”, „intimidare” – cuvântul bullying adăpostește sub umbrela sa toate celelalte semnificații exprimate în română, ba chiar și mai mult de atât. La origine, bully înseamnă „huligan”, iar comportamentul celui care se folosește de conotațiile sale se încadrează perfect în simptomatologia unei persoane pentru care regulile de bun simț și de

comportare în societate sunt nule. Cei care recurg la toate aceste tehnici de tracasare extremă a unei alte persoane fac acest lucru din câteva motive întemeiate, în viziunea lor: pentru că au impresia că așa reușesc să capete mai multă importanță în ochii celor din jur, dar și pentru că, agresând copiii mai mici decât ei, își manifestă o aparentă autoritate și superioritate.

Totodată, bullyingul apare din imitație, se practică la presiunea anturajului și pentru că este o probă de foc în a fi acceptat de un anumit grup, dar este utilizat și pentru ca făptașul să nu fie el însuși cel agresat. În ceea ce privește cyberbullying-ul, el începe să ocupe din ce în ce mai mult teren pentru că este facil, agresorul are impresia că este învăluit într-o peliculă de protecție, iar victima poate fi ridiculizată în fața unui grup mult superior numeric comparativ cu o agresiune reală.

Potrivit datelor oficiale anunțate la finalul anului 2013, rețeaua de socializare Facebook este posesoarea a peste 1,23 miliarde de utilizatori, dintre care 7 milioane se află numai în România. Twitter și YouTube, de cealaltă parte, au ajuns fiecare la câte 1 miliard de utilizatori, iar rețele precum Instagram sau Pinterest câștigă din ce în ce mai mult teren. Cu 8 noi utilizatori atrași online în fiecare secundă, mediul virtual cunoaște o dezvoltare a comunicării fără precedent, dărâmând cu fiecare an barierele statistice. Din nefericire, prin intermediul tehnologiei virtuale a secolului 21, tinerii comunică cu semenii lor nu numai într-o manieră pozitivă, ci și într-una negativă, folosindu-se, în acest caz, de cyberbullying.

De obicei, sub astfel de atacuri se ascund persoane în anonimat, care preferă această cale pentru că au impresia că beneficiază de imposibilitatea dezvăluirii propriei identități. Totodată, sub masca anonimatului, agresorul poate căpăta curajul de a face afirmații și fapte pe care nu le-ar fi făcut în realitate, într-o confruntare directă cu cel hărțuit. De multe ori, însăși victima unui act de bullying real poate apela la cyberbullying, crezând că aceasta este singura cale prin care se poate răzbuna pe agresor.

Cum se manifestă cyberbullying-ul

Pentru ca părinții să poată identifica mai ușor formele de bullying virtual, atât în cazul în care au un copil agresat, dar și în cazul în care hărțuitorul este chiar copilul lor, iată care sunt manifestările acestuia:

- e-mailurile cu conținut agresiv sau hărțuitor;
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public sau pentru a pune într-o lumină nefavorabilă o anumită persoană;
- crearea unei pagini virtuale (cont de Facebook, blog, cont de Twitter) dedicată persoanei hărțuite;
- trimiterea de mesaje pe telefonul cuiva, atât SMS-uri, cât și mesaje trimise prin intermediul unor aplicații online;
- distribuirea pe internet a unor informații private ale unei persoane, obținute de la terți;
- hack-uirea contului de mail al victimei și diseminarea datelor și a mesajelor private;
- asumarea identității altei persoane, pentru a obține informații de la cel hărțuit, pe care agresorul le va folosi în detrimentul acestuia, sau pentru instituirea unei realități false;
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.

Ce efecte are cyberbullying-ul

Cyberbullying-ul are o serie de efecte nocive asupra victimei, similare bullying-ului real:

- atacuri de panică;
- scăderea stimei de sine;
- timiditate;
- coșmaruri;
- anxietate;
- lipsa capacității de concentrare;
- diminuarea puterii de învățare;

- depresie;
- suicid.

Pe lângă toate acestea, la bullying-ul virtual informațiile sunt de cele mai multe ori disponibile pe termen nedeterminat, fiind răspândite ușor și instant în mediul online, în unele cazuri fără posibilitatea de a fi vreodată șterse. Acest lucru nu face altceva decât să agraveze orice repercusiune a bullying-ului asupra celui agresat.

Ce să faci în cazul în care copilul tău este o victimă a cyberbullying-ului

Pentru că varianta ideală este ca cel mic să nu ajungă niciodată să fie o victimă a bullying-ului virtual, este recomandat ca părintele să îi expună din timp situațiile în care s-ar putea afla vreodată, din punct de vedere al relaționării online cu alți copii. Totodată, părintele trebuie să accentueze și faptul că, la cel mai mic semn de cyberbullying, copilul trebuie să ceară urgent ajutorul unui adult (părinte, învățător/profesor).

Deoarece aproximativ jumătate dintre adolescenți au fost victimele unui act de cyberbullying și doar 1 din zece copii ajunge să le spună părinților că suferă din acest motiv, părintele ar trebui să monitorizeze atent activitatea online a copilului său, în momentul în care observă la el un comportament suspect. Subliniați faptul că victimele nu au nicio vină, nu vor fi supuse niciunei pedepse și spuneți-le să nu le fie teamă să prezinte faptele în mod corect. Învățați-i să nu divulge parolele de la rețelele de socializare nimănui, să nu dezvăluie lucruri intime unei persoane cu care interacționează doar online, limitați accesul copilului la internet în camera sa și instalați calculatorul într-un spațiu din casă la care să aibă toată lumea acces. Dacă cel mic primește mesaje hărțuitoare, este recomandat să le salveze pentru a le avea ca dovadă în cazul unei confruntări cu agresorul.

Cyberbullying-ul este infracțiune!

În cazul în care sunteți părinte de agresor, nu încurajați sub nicio formă astfel de manifestări. Fără a amenința, încercați să-i spuneți copilului care e realitatea. Tehnologia poate permite în ziua de astăzi identificarea imediată de către autorități a celui care se folosește de astfel de practici. Pe lângă faptul că, fiind sinonim cu hărțuirea, bullying-ul este considerat o infracțiune, bullying-ul este, în primul rând, o conduită excesivă și o lipsă de respect pentru o altă ființă umană. Atât timp cât bullying-ul nu este tolerat în cadrul familiei, nu ar trebui sub nicio formă tolerat nici în afara acesteia. Să nu uităm că și agresorul are nevoie de consiliere psihologică și de ajutor, așa încât este necesar ca acesta să fie îndrumat către specialiștii care îl pot ajuta să depășească acest tip de comportament deviant.

PREVENIREA FENOMENUL CYBERBULLYING

*Profesor învățământ primar, Troe Paula
Școala Gimnazială Căzănești*

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemelor informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment.

În contextul societății actuale, în care accesul la internet a devenit o „necesitate, nu trebuie să blamăm progresul tehnologic pentru riscurile atașate utilizării acestuia.

O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullying.

Cyberbullying-ul se referă la o formă a hărțuirii tradiționale, manifestată însă la nivel informatic, prin intermediul internetului și a altor tehnologii moderne.

Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație, definindu-l astfel „Cyberbullying-ul implică utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil, desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.”

Copiii se pot comporta destul de agresiv în anumite contexte. Mai ales în mediul școlar, amenințările, insultele sau violența fizică în rândul copiilor sunt frecvente, dând naștere la fenomenul de bullying. În ultima vreme, asistăm la răspandirea agresivității prin intermediul tehnologiei de comunicare. Ajungem astfel să discutăm despre “cyberbullying”, adică o forma de agresiune virtuală.

Acest fenomen, ca orice altă formă de agresiune, implică o victimă și un agresor, particularitatea sa fiind faptul că are loc pe internet sau prin comunicare telefonică. Când victima sau agresorul este minor, vorbim despre “cyberbullying”.

În mediul online, agresiunea poate însemna multe lucruri: mesaje de amenințare, postarea fotografiilor unui alt copil pe site-uri pornografice, folosirea contului de email, furtul parolei și blocarea conturilor, trimiterea de mesaje în numele altui copil, postarea pe bloguri a informațiilor personale sau false cu scopul de a afecta reputația altui copil, răspandirea virușilor, abonarea altor copii la site-uri pornografice etc.

De multe ori, copiii care au fost victime ale cyberbullying-ului devin la rândul lor agresori, ca reacție la nedreptatea care li s-a făcut.

Un rol foarte important în prevenirea cyberbullying-ului îl au părinții, întrucât aceștia pot limita accesul copiilor în mediul online și desigur, pot influența comportamentul acestora în relațiile cu cei din jur.

Chiar dacă este considerat un fenomen de rebeliune, frustrări, tachinări și agasări, specific vârstei de adolescență, consecințele pot fi extrem de grave pe termen lung și de aceea este necesară implicarea școlii prin elaborarea unui plan de prevenire și combatere a cyberbullying-ului, care să includă :

- Determinarea stadiului actual al acestui fenomen în cadrul școlii prin sondaje și interviuri în rândul elevilor
- Informarea elevilor despre conținutul și efectele cyberbullying-ului
- Impunerea de reguli stricte privind utilizarea internetului, computerelor, telefoanelor mobile și a altor dispozitive electronice în cadrul școlii

- Fitrarea conținutului online în rețeaua de computere a școlii ,prin care să blocheze anumite siteuri și programe
- Acordarea de suport emoțional și protecție victimelor,precum și promovarea unei atitudini responsabile în rândul elevilor, privind informarea cadrelor didactice atunci când sunt martori la cyberbullying.
- Organizarea de dezbateri și discuții libere ce implică atât copiii cât și părinții,dar și autoritățile locale

Cyberbullying-ul nu este o problemă de ignorant, ci, dimpotrivă, trebuie să învățăm să ne apărăm de astfel de pericole, mai ales în contextul în care utilizarea internetului a devenit o rutină. Nu trebuie să rămânem pasivi în fața acestui fenomen, aparent inofensiv, întrucât consecințele sunt mult mai grave și doar prin implicarea părinților, școlilor,autorităților și organizațiilor de profil, pentru lupta împotriva cyberbullying-ului.

Desigur, un cadru legislativ riguros, alături de alte măsuri sociale nu vor conduce la eliminarea completă a cyberbullying-ului , dar cu siguranță, în timp, va determina o ameliorare a acestui fenomen specific societății informaționale.

Uniunea Europeană a realizat o campanie prin care a lansat o aplicație, al cărui obiectiv este să răspundă întrebărilor tinerilor, părinților și profesorilor legate de acest fenomen, prin intermediul unor chestionare de autoevaluare, care redirecționează victimele către liniile telefonice de ajutor, din propria țară.

La nivelul României însă sunt foarte puține inițiative de acest gen, cea mai cunoscută fiind organizația „Salvați Copiii”, care au realizat un helpline în acest scop.

BULLYING ȘI VIITOR

*Trocaru Dana
Colegiul Național „B.P. Hașdeu”, BZ*

Bullying is a phenomenon that has existed for years and has come to the forefront of today, which is why we owe it to help raise awareness of its negative effects and the long-term consequences it may have.

When talking about bullying, we do not just refer to the one at work or just the cases that were promoted in the #metoo campaign, but the subject includes many aspects, including cyberbullying, a very damaging phenomenon among adolescents and not only .

Bullying-ul este un fenomen care există de ani de zile și care a ajuns să fie în prim-plan în prezent, motiv pentru care suntem datori să ajutăm la conștientizarea efectelor negative ale acestuia și consecințelor pe termen lung pe care poate să le aibă.

Atunci când vorbim despre bullying nu ne referim doar la cel de la locul de muncă sau doar cazurile care au fost promovate în campania #metoo, ci subiectul include foarte multe aspecte, printre care și cyberbullying, un fenomen extrem de nociv printre adolescenți și nu numai.

Este ciudat cand te întâlnești cu opoveste reală. Tot ce am citit și am văzut în media și pe net, capătă altă dimensiune. Simți altfel îngrijorarea.

Părinții, daca află, apelează la profesorii care le cunosc copilul. Profesorii, mai nou, acționează doar după un regulament clar. Regulamentele școlare omit sau generalizează agresiunile. La nivelul fiecărei instituții se iau decizii obiectiv-subiective. Din păcate, majoritatea se eschivează de la aceasta.

Un studiu realizat și publicat de cei de la Bitdefender arată situația dramatică de la noi din țară - patru din cinci adolescenți cu vârsta sub 18 ani din România spun că au fost ținta hărțuirilor în mediul online.

Principalele arme de atac folosite pe Internet pentru a agresa victimele se leagă de:

- înfățișare și felul în care se îmbracă (67%)
- hobby-urile și preocupările de zi cu zi (30%)
- situația materială a familiei din care provin (13%)
- rezultatele de la școală (12%)
- orientarea sexuală (8%).

Două treimi dintre cei hărțuiți nu au povestit nimănui despre incident, tinerii invocând motive precum teama, lipsa de încredere că ar putea schimba ceva sau faptul că nu au crezut că e necesar să implice și alte persoane, deci au fost afectați în mod direct de agresiune.

Cele mai populare rețele de socializare unde are loc fenomenul de cyberbullying sunt Facebook, Messenger și, la mare distanță, Instagram, iar mijloacele de propagare a fenomenului cel mai des folosite sunt mesajele de amenințare și cele negative primite în canalul privat, urmate de comentarii negative la fotografii și furt de identitate.

Potrivit studiului, 65% dintre tineri admit că au fost direct marcați de hărțuirea suferită online și au observat inclusiv schimbări comportamentale involuntare ce au urmat agresiunii.

Cei mai mulți afirmă că incidentele de acest fel le-au scăzut încrederea în sine și i-au determinat să se izoleze de ceilalți.

Mai puțini, dar nu de neglijat, sunt cei care au afirmat că au intrat în depresie (20%) sau au compensat lipsa prietenilor din mediul online prin consum de alcool sau droguri (5%).

84% dintre respondenți spun că au asistat la un astfel de atac, fără să fie agresori sau victime, însă doar 36% au intervenit în conflictul dintre cele două părți.

Deși majoritatea ar fi dorit să ia partea celui hărțuit, cei mai mulți devin indiferenți sau chiar agresori de teama de a nu fi atacați la rândul lor și, deci, transformați în victime.

"Rezultatele studiului ne pun în fața unei imagini mai alarmante decât am fi putut bănuși. Cyberbullying-ul este unul dintre acele fenomene de masă insidioase în fața căruia nu există strategii de apărare optime.

În ciuda amploarei, gravitatea acestuia scapă de multe ori atenției publice. Tinerii învață din proprie experiență cum arată ura celorlalți față de ei, iar numărul victimelor poate fi chiar mai mare căci persoanele cele mai traumatizate refuză de multe ori să recunoască, uneori chiar față de sine, ceea ce li s-a întâmplat.

Adolescenții încep viața crezând că societatea reprezintă un spațiu al urii îndreptate împotriva lor, iar efectele psihologice și sociale sunt severe și de lungă durată", spune lector univ. dr. Nansi Lungu, analist comportamental la Bitdefender.

Cum se manifestă cyberbullying-ul:

- prin emailuri sau mesaje cu conținut hărțuitor
- folosirea rețelelor de socializare pentru a ridiculiza în public o anumită persoană
- crearea unor conturi virtuale de Facebook, blog, dedicată persoanei hărțuite
- răspândirea de mesaje sau de imagini cu conotație sexuală, care au victima în prim plan.
- distribuirea pe internet a unor informații sau imagini private ale unei persoane
- hack-uirea contului de mail al victimei și distribuirea mesajelor private

Copiii trebuie încurajați să ceară urgent ajutorul unui adult, fie că este vorba de părinte sau învățător, încă de la cel mai mic semn de cyberbullying. De asemenea, părinții de azi își învață copiii să ignore pe cel care-l tachinează, și să se comporte ca și cum celălalt este invizibil și să acționeze ca și cum nimic nu i s-ar fi întâmplat. Este greu, pentru că mediile de proveniență sunt din ce în ce mai diferite.

Ar fi bine ca părinții să monitorizeze atent activitatea online a copilului. Astfel ca, în momentul în care observă un comportament suspect sau orice semn care indică modificări ale stării

psihologice cum ar fi depresia, izolarea, stima de sine scăzută, reacții negative și stres, să încerce consultarea unui psihiatru sau psiholog școlar.

În cazul în care copilul se dovedește că a fost victima unui cyberbullying, trebuie ajutat și îndrumat săsalveze orice dovadă.

Există sfaturi pentru părinți, profesori, copii în ce privește utilizarea tehnologiei moderne, adoptarea unor atitudini față de situații provocatoare.

Societatea noastră încă nu confirmă tot sistemul de reguli cu care sunt crescuți tinerii. De aceea apare neîncrederea în ideea de dreptate.

Astfel că atitudinea corectă trebuie să plece de la fiecare . Cei care cad victime au nevoie de sprijin, de ocrotire, de un sentiment de siguranță din partea anturajului.

Citind presa pare că procesul de rezolvare este în curs.

În realitate, dacă nu conștientizăm vulnerabilitatea și sensibilitatea psihologică a acestor copii / tineri , ne vom trezi într-un „mâine” nearticulat.

Dar, probabil că ne vom îngrijora cu adevărat doar atunci când efectele vor fi mai mult decât evidente.

Daca observi un caz de cyberbullying, ia atitudine!

Bibliografie

- <http://doer.ro/cum-sa-opresti-fenomenul-de-cyberbullying/>
- <https://childrensrights2018lc5.pbworks.com/w/page/123190380/Learning%20and%20practicing%20skills>

PREVENIREA FENOMENUL CYBERBULLYING

*Profesor învățământ primar, Troe Paula
Școala Gimnazială Căzănești*

Apariția internetului marchează un moment decisiv în evoluția societății, prin revoluționarea sistemelor informaționale, activităților și proceselor economice, dar mai ales a dimensiunii umane, oferind o nouă perspectivă asupra mijloacelor de comunicare și divertisment.

În contextul societății actuale, în care accesul la internet a devenit o „necesitate, nu trebuie să blamăm progresul tehnologic pentru riscurile atașate utilizării acestuia.

O astfel de problemă, ce derivă din revoluționarea modului de a interacționa prin intermediul internetului, extrem de frecvent întâlnită și cu implicații foarte grave asupra sănătății fizice, dar mai ales psihice a copiilor și adolescenților, este hărțuirea cibernetică sau cyberbullying.

Cyberbullying-ul se referă la o formă a hărțuirii tradiționale, manifestată însă la nivel informatic, prin intermediul internetului și a altor tehnologii moderne.

Termenul a fost lansat de Bill Belsey, specialist canadian în educație , definindu-l astfel „ Cyberbullying-ul implică utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale pentru a sprijini un comportament deliberat, repetat și ostil , desfășurat de către un individ sau grup, care este destinat să aducă prejudicii altor persoane.”

Copiii se pot comporta destul de agresiv în anumite contexte. Mai ales în mediul școlar, amenințările, insultele sau violența fizică în rândul copiilor sunt frecvente, dând naștere la fenomenul de bullying. În ultima vreme, asistăm la răspandirea agresivității prin intermediul tehnologiei de comunicare. Ajungem astfel să discutăm despre “cyberbullying”, adică o forma de agresiune virtuală.

Acest fenomen, ca orice altă formă de agresiune, implică o victimă și un agresor, particularitatea sa fiind faptul că are loc pe internet sau prin comunicare telefonică. Când victima sau agresorul este minor, vorbim despre “cyberbullying”.

În mediul online, agresiunea poate însemna multe lucruri: mesaje de amenințare, postarea fotografiilor unui alt copil pe site-uri pornografice, folosirea contului de email, furtul parolei și blocarea conturilor, trimiterea de mesaje în numele altui copil, postarea pe bloguri a informațiilor personale sau false cu scopul de a afecta reputația altui copil, răspandirea virușilor, abonarea altor copii la site-uri pornografice etc.

De multe ori, copiii care au fost victime ale cyberbullying-ului devin la rândul lor agresori, ca reacție la nedreptatea care li s-a făcut.

Un rol foarte important în prevenirea cyberbullying-ului îl au părinții, întrucât aceștia pot limita accesul copiilor în mediul online și desigur, pot influența comportamentul acestora în relațiile cu cei din jur.

Chiar dacă este considerat un fenomen de rebeliune, frustrări, tachinări și agasări, specific vârstei de adolescență, consecințele pot fi extrem de grave pe termen lung și de aceea este necesară implicarea școlii prin elaborarea unui plan de pervenire și combatere a cyberbullying-ului, care să includă :

- Determinarea stadiului actual al acestui fenomen în cadrul școlii prin sondaje și interviuri în rândul elevilor
- Informarea elevilor despre conținutul și efectele cyberbullying-ului
- Impunerea de reguli stricte privind utilizarea internetului, computerelor, telefoanelor mobile și a altor dispozitive electronice în cadrul școlii
- Fitrarea conținutului online în rețeaua de computere a școlii ,prin care să blocheze anumite siteuri și programe
- Acordarea de suport emoțional și protecție victimelor, precum și promovarea unei atitudini responsabile în rândul elevilor, privind informarea cadrelor didactice atunci când sunt martori la cyberbullying.
- Organizarea de dezbateri și discuții libere ce implică atât copiii cât și părinții, dar și autoritățile locale

Cyberbullying-ul nu este o problemă de ignorant, ci, dimpotrivă, trebuie să învățăm să ne apărăm de astfel de pericole, mai ales în contextul în care utilizarea internetului a devenit o rutină. Nu trebuie să rămânem pasivi în fața acestui fenomen, aparent inofensiv, întrucât consecințele sunt mult mai grave și doar prin implicarea părinților, școlilor, autorităților și organizațiilor de profil, pentru lupta împotriva cyberbullying-ului.

Desigur, un cadru legislativ riguros, alături de alte măsuri sociale nu vor conduce la eliminarea completă a cyberbullying-ului , dar cu siguranță, în timp, va determina o ameliorare a acestui fenomen specific societății informaționale.

Uniunea Europeană a realizat o campanie prin care a lansat o aplicație, al cărui obiectiv este să răspundă întrebărilor tinerilor, părinților și profesorilor legate de acest fenomen, prin intermediul unor chestionare de autoevaluare, care redirecționează victimele către liniile telefonice de ajutor, din propria țară.

La nivelul României însă sunt foarte puține inițiative de acest gen, cea mai cunoscută fiind organizația „Salvați Copiii”, care au realizat un helpline în acest scop.

TIPS RELATED TO INTERNET SECURITY

Tutunaru Adela
Colegiul National „George Cosbuc” Motru

We have all heard about the internet of things (IoT) which connects machines to machines. And we are also using the internet to connect humans to humans. But, there is always the question of “online” and “offline” mode, which comes into the picture. In the case of the internet of everything (IoE) though, the “offline” mode will disappear completely. The IoE will be a networked connection of all things, including people, data, objects, process, etc. So, it will be an “always on” situation for all connected entities.

What Is IoE?

The internet of everything means connecting objects that are used in our daily lives. This gives special properties to objects, making them more intelligent and utilizable. For example, if a crock pot is connected via the internet of everything, then you will be able to operate it from the other end of the world.

The idea of the internet of everything comes from the idea of the internet of things, where everything will have data awareness, powerful sensing and better processing. Now, if you add people to this web, then a powerful network is formed, which will be made up of millions and billions of connections. This will form many opportunities too. This is the idea that IoE encompasses.

Definition - What does *Internet Security* mean?

Internet security is a catch-all term for a very broad issue covering security for transactions made over the Internet. Generally, Internet security encompasses browser security, the security of data entered through a Web form, and overall authentication and protection of data sent via Internet Protocol.

Internet security is generally becoming a top priority for both businesses and governments. Good Internet security protects financial details and much more of what is handled by a business or agency’s servers and network hardware. Insufficient Internet security can threaten to collapse an e-commerce business or any other operation where data gets routed over the Web.

What is the difference between security and privacy?

Security and privacy are closely linked, and both are part of the emerging debate on new technologies. However, security and privacy are two different sides of how the use of data and modern devices affects us.

Security is an overarching principle in IT. As more new technologies become connected by networks such as global IP and wireless telecom networks, there is more attention paid to how to control data and how to make it secure. Security architectures can include very different components, from endpoint security practices that control the display of data on smartphones and tablets, to “data in use” network security practices that protect network data and infrastructure from hacking or cyberattacks.

Privacy is a bit of a different issue having to do with an individual's right to own the data generated by his or her life and activities, and to restrict the outward flow of that data.

It’s true that in many cases, security and privacy are tandem operational goals. In other words, the same safeguards that offer data security offer privacy for users. But in another sense, privacy is something that may not be built into security efforts, or seen as a necessary objective by big companies or government agencies.

The debate around the mining of personal data by the government, corporations and other agencies shows the difference between security and privacy. Most major organizations see digital security as paramount, while ignoring the digital privacy of users and others. For example, government agencies may help to ensure that private businesses don't get access to some kinds of personal information regarding citizens, but at the same time, that same agency may be looking to get their hands on the information for other objectives. Many of these issues will continue to come up as different parties struggle to acquire, control and safeguard data.

How can passwords be stored securely in a database?

The issue of storing passwords in a database is one that requires looking closely at data encryption and security protocols that will stop these valuable pieces of data from being hacked or stolen. Experts have come up with some fairly reliable standards for keeping stored passwords in a database more secure.

In addition to principles and strategies for password protection, it helps to promote the use of relatively strong passwords that resist easy guesses by hackers. In addition, engineers and administrators must look at the vulnerability of traffic coming into or out of a database, to prevent different types of password theft.

One fundamental part of password security, in terms of database storage, is called a hash function. A hash function is a complex function that changes a text password into a more complex set of characters by using more complex operations than a familiar mathematical operation such as multiplication. Using hashes and hexadecimal formats can help those who are storing passwords on a database to confuse hackers. Hashes are also used to substitute shorter character strings for longer ones to make data storage and retrieval more efficient.

Another critical aspect of password storage encryption is often called "salt." The principle of salting passwords involves creating additional characters after a text string that are not part of the actual data being stored, but are just useless and insignificant symbols that help to disguise a password. Some refer to salt characters as "noise."

Using complex values and salt, and keeping different types of password keys in strategic places, can help to encrypt the passwords that are stored in a database. Processes for encryption are always evolving, and new technologies could provide additional opportunities for storing valuable data in secure ways. Professionals often use these emerging standards as a reference. For instance, as the technology Pretty Good Privacy (PGP) (which uses hashes) emerged in the early 1990s, it became a standard for encryption.

Bibliography:

- <https://www.techopedia.com>
- Graham Day, Security in the Digital, World Softcover, 2017

CUM FACEM FACEM FATA INSULTELOR DIN MEDIUL VIRTUAL

Prof.Inv. Presc. UDREA CARMEN CLAUDIA

O forma tot mai raspandita de agresiune verbala este cea care se manifesta prin intermediul tehnologiei, numita "cyberbullying". Termenul include sms-urile, apelurile, mailurile, postarile, conversatiile pe chat si forumuri in care cineva este jignit, umilit sau acuzat pe nedrept in mod repetat. Tot aici intra si raspandirea de zvonuri sau acuzatii nefondate despre o anumita persoana. Violenta verbala pe Internet se poate produce 24 de ore pe zi, 7 zile pe saptamana, zi si noapte. Gradul de pericolozitate al acestei forme de agresivitate este sporit si de faptul ca agresorul poate ramane anonim, iar gestul sau se distribuie in mediul online cu o viteza foarte mare. Mai mult, stergerea definitiva a unor afirmatii nepotrivite, mesaje jignitoare sau fotografii trucate este extrem de dificila, odata ce ele au fost postate pe Internet. De aceea impactul pe care il are acest tip de agresivitate asupra victimei este urias.

In cazul cyberbullying întotdeauna există o victimă, o persoană hărțuită. De obicei sunt tineri, adolescenți, cei care sunt de obicei victime ale abuzurilor on-line, însă orice persoană, indiferent de vârstă poate ajunge victima unui abuz cibernetic la un moment dat. Persoana abuzată, sau abuzatorul poate fi un copil bun la învățătură, mai puțin bun, poate fi un adolescent popular sau mai puțin popular, poate fi băiat sau fată, poate proveni din orice mediu, mai mult sau mai puțin culturalizat. Statisticile au constatat că abuzatorul, de obicei face parte din grupul de colegi sau cunoștințe sau poate fi pur și simplu un necunoscut, care inițiază acțiuni de hărțuire din glumă, din răzbunare, sau copiază un comportament cu care este deprins în mediul apropiat. Trebuie specificat totuși că, marea majoritate, sunt adolescenți, cu vârste cuprinse între 12 și 15 ani, care provin din familii dezorganizate și care sunt la rândul lor copii abuzați, sau au dobândit acest comportament inadecvat datorită educației deficitare.

În viața de zi cu zi întâlnim oameni cu mentalități și comportamente diferite. La fel este și în lumea virtuală. Astfel, trebuie să acceptăm și să ne asumăm că mediul online este un mediu foarte divers care reacționează rapid, impulsiv tocmai din cauză că nu ne aflăm în fața celui cu care vorbim. Cel mai sănătos lucru este să evităm discuțiile contradictorii, polemicile atâta timp cât insultele iau locul argumentelor. Avem reguli, conduite, sfaturi despre cum să ne comportăm în societate, dar nu avem o cultură a internetului. Indiferent de generația din care facem parte avem nevoie de o educație și să fim avertizați de consecințele expunerii online.

Primul pas ar fi introducerea unei materii sau abordarea acestui subiect la diferite materii în școli. Copiii trebuie să învețe de ce nu e bine să își pună datele personale și să fie încurajați să fie deschiși și să apeleze la adulți pentru orice problemă.

Fenomenul de cyberbullying și efectele acestuia ar trebui abordate în cadrul orelor de Consiliere și Orientare. Importantă este organizarea de seminarii și dezbateri libere, întâlniri cu psihologi sau persoane care au fost parte a fenomenului bullying și care au reușit să depășească situația, ca exemplu de bună practică. Anunțarea imediată, de către elevi, a unui adult (profesor, director, învățător, consilier școlar, mediator școlar, supraveghetor / părinte) ori de câte ori este constatat un act de bullying asupra unui coleg.

Cu toții ne dorim școli în care relațiile de colaborare, colegialitate și prietenie primează. În fond, vorbim despre locul în care copiii obțin deprinderi esențiale și dezvoltă relațiile defnitorii pentru viitorul lor. Rețelele de socializare încurajează raportarea persoanelor care nu au un comportament adecvat. Site-uri precum Facebook, Twitter, Youtube sau Instagram pun la dispoziția

utilizatorilor metode pentru a identifica cazurile de cyber-bullying. Pentru a avea o dovadă a comportamentului este necesar să facem o poză a comentariului astfel administratorii site-urilor vor identifica mai repede persoana în cauză.

Conclusion

Children have to learn at school how to face difficult situations, they have to learn how to transform their aggressors into friends, to treat them just the way they would like to be treated. If the answer is a furious one, they become victims. If they are thought not to react in a furious manner they will win the so called "game of power", showing respect to their aggressors, and these ones will respond just the same. People act according to the mirror principle - if they behave well, their nice behavior will be reflected and everyone will respond in the same

THE IMPACT OF CYBERBULLYING

*Prof. Gabriela UNGUREANU,
Colegiul Național „Traian”*

The most often used method to identify traditional bullies or cyberbullies is via self assessments. Self assessments are able to offer information on subjective experiences which are privately felt and which need not necessarily be verified by other informants. Within self assessments two approaches can be distinguished: global item vs. specific items assessment. While the global item measurement directly asks about the involvement in bullying during a certain period of time, the specific items measurement asks for the involvement in several concrete behaviours.

Impactul agresiunii online

Metoda cea mai frecvent utilizată pentru a identifica bullyii tradiționali sau cyberbullies este prin autoevaluări. Autoevaluările sunt capabile să ofere informații despre experiențele subiective care sunt resimțite în mod privat și care nu trebuie neapărat verificate de alți informatori. În cadrul evaluărilor de sine, se pot distinge două abordări: măsurarea elementelor globale și măsurarea specifică. În timp ce măsurarea globală a elementelor solicită direct implicarea în agresiune, într-o anumită perioadă de timp (de exemplu, în ultimele două luni), măsurarea specifică a elementelor solicită implicarea în mai multe comportamente concrete (de exemplu, lovirea, tachinarea etc.) au considerat componente majore ale construcției de agresiune.

Atâta timp cât copiii au acces la un telefon, la un calculator sau la alt dispozitiv de comunicare, aceștia sunt expuși riscului de agresiune cibernetică.

La fel ca în cazul bullying-ului, efectele *cyberbullying*-ului pot fi intense și de durată. Copiii și adolescenții care sunt victimele acestor acte defăimătoare și de agresiune verbală sunt mai predispuși la anxietate, depresie și chiar risc suicidar. De asemenea, e mult mai probabil ca aceștia să recurgă la consumul de alcool și droguri, să neglijeze școala (absenteism, note mici, dezinteres pentru școală), să aibă o stimă de sine scăzută și să se confrunte și cu probleme de sănătate. Când au loc în mediul online, efectele acestor acte de agresivitate asupra victimelor sunt mult mai profunde pentru că:

- au loc și acasă, locul unde de obicei ne simțim cel mai mult în siguranță;

- aceste acte pot fi mult mai dure în mediul online decât în viața reală, pe de o parte pentru că agresorii pot fi la adăpostul anonimatului, dar și pentru că de multe ori au mai mult curaj când nu sunt față în față cu victima și nu îi pot vedea reacțiile;
- „publicul țintă” către care sunt distribuite informațiile defăimătoare despre victimă este foarte larg (de exemplu toți colegii de clasă);
- din cauza accesibilității permanente la internet și a utilizării frecvente a dispozitivelor electronice (telefon, tabletă, laptop), pentru victime, *cyberbullying*-ul poate părea de multe ori o situație din care nu se mai poate ieși;
- în unele cazuri *cyberbullying*-ul poate fi o prelungire a ceea ce victimele trăiesc deja și la școală.

Copiii nu spun întotdeauna părinților dacă se confruntă cu agresiune în mediul online, însă de cele mai multe ori părinții pot vedea în comportamentul lor că ceva nu este în regulă.

Posibile semne care indică faptul că o persoană este victimă a *cyberbullying*-ului sunt:

- tristețea, supărarea după folosirea telefonului sau internetului;
- inițierea în secret a discuțiilor din mediul online sau pe telefon;
- tendința de a se închide în sine, însingurarea, neliniștea, tristețea sau furia;
- scăderea interesului pentru școală (note mici, refuzul de a mai merge la școală);
- tulburări ale somnului;
- modificări în grupurile de prieteni.

Dacă în cazul copiilor mici limitarea accesului la internet este o soluție care îi poate ține departe de riscurile folosirii internetului, soluție care se poate implementa fără mari dificultăți, la copiii mai mari și adolescenți comunicarea deschisă și un mediu familial cald, în care pot discuta cu părinții fără temeri, este mult mai indicat.

Într-un astfel de context le puteți explica copiilor ce este *cyberbullying*-ul, de ce este greșit și ce consecințe poate avea, dar și care sunt riscurile la care se expun pe internet. Cu cât le vorbiți mai devreme despre aceste riscuri și creați o legătură de încredere, cu atât este mai util pentru ei.

- Dați-le exemple de incidente riscante care pot avea loc pe internet, dar care lor să nu li se pară suspecte (de exemplu, să fie abordați online de o persoană necunoscută cu care să vorbească despre fotografiile pe care ei le-au postat).
- Interesați-vă permanent de activitatea online a copiilor (site-urile pe care le accesează, persoanele din lista de prieteni de pe rețelele de socializare, cum își petrec timpul online).
- Încurajați-i să vă anunțe ori de câte ori sunt victime ale unor acte de *cyberbullying* și să nu răspundă în aceeași manieră agresorului (victimele pot deveni la rândul lor agresori).
- Dacă primesc emailuri de la persoane pe care nu le cunosc sau despre care știu că sunt agresori, sfătuiți-i să nu le deschidă.
- Ținând cont de vârsta copilului, stabiliți reguli în privința utilizării tehnologiei (ce site-uri pot accesa sau nu, cât timp pot petrece conectați la internet)..
- Blocați numărul sau contul de pe care copilul primește mesaje negative și dacă este necesar, schimbați-i numărul de telefon, rugându-l să fie mult mai precaut atunci când îl dă cunoscuților. Totodată, precauția este necesară și în setarea parolelor, pe care nu ar trebui să le împărtășească nimănui sau să le scrie în locuri unde alte persoane pot avea acces.
- Sfătuiți-i să nu trimită informații, imagini sau materiale video cu ei prin intermediul telefonului, pe emailului sau chat-uri. Tot pentru protecția lor este important să nu adauge în listele de prieteni de pe rețelele de socializare persoane pe care nu le cunosc și nici să accepte să se întâlnească cu necunoscuți.
- Încurajați-i, ca atunci când află despre un coleg sau cunoscut că se confruntă cu *cyberbullying*-ul, să anunțe un adult.

Bibliografie:

1. Mishna F, Khoury-Kassabri M, Gadalla T, Daciuk J., *Factori de risc pentru implicarea în hărțuirea cibernetică: victimele, agresorii și victimele violente*, Child Youth Serv Rev. 2012; 34 : 63-70.
2. Ybarra ML, Mitchell KJ., *Agresori online / obiective, agresori și ținte: o comparație a caracteristicilor asociate ale tineretului*, Psihiatrie psihologică pentru copii, 2004; 45 : 1308

SEMNATURA DIGITALĂ

Ungureanu Laura
Colegiul Național de Informatică “Tudor Vianu”, București
Năstasie Adina Melania
Colegiul Național “Gheorghe Lazăr”, București

Rezumat:

Any signature on a document authenticates this document but also normally assumes the responsibility of the signatory. Although messages can often include information about the sender, this information may not be accurate. Digital signatures can be used to authenticate the message source. Practical issues related to the speed of transmission of documents that are certified as authentic by signature have led to the need to create electronic signatures.

Semnăturile digitale înlocuiesc semnăturile documentelor scrise de mână. Datorită folosirii tot mai frecvente a documentelor electronice este necesară găsirea unei modalități de responsabilizare a semnatarului, în vederea transmiterii rapide a documentelor și informațiilor oficiale

De exemplu, se știe că majoritatea operațiunilor și tranzacțiilor bancare devin legal valide *numai după* ce ambele părți au semnat formularele respective. Totuși, dacă părțile sunt legate într-o rețea de calculatoare, ele vor adesea să faciliteze această operație care provoacă un mare consum de timp; solicită de aceea posibilitatea de a semna documentele folosind terminalele și rețeaua aflată la dispoziție.

Deci, apare următoarea problemă: *Cum se poate crea o semnătură într-un mediu de calcul?*

Deoarece calculatoarele acceptă informația numai în formă digitală, orice semnătură pusă în discuție trebuie să aibă această formă. O semnătură (electronică sau olografă) trebuie să satisfacă următoarele condiții:

- **Unică:** o anumită semnătură trebuie să poată fi generată numai de o singură persoană;
- **Neimitabilă:** nici o altă persoană nu va putea genera semnătura utilizatorului indicat; altfel spus, utilizatoriii legal itrebuie să rezolve probleme *NP-complete* dacă vor să folosească o semnătură care nu le aparține;
- **Ușor de autentificat:** orice destinatar legal și orice arbitru (în cazul unor eventuale dispute) să poată stabili autenticitatea semnăturii (indiferent după ce interval de timp);
- **Imposibil de negat:** nici un utilizator legal să nu-și poată nega propria semnătură, sub afirmația că nu este autentică;
- **Ușor de generat.**

Trebuie făcută totuși distincție între semnătura olografă și cea digitală. Iată câteva diferențe notabile între cele două tipuri de semnături:

- Semnătură scrisă de mână este o confirmare fizică a unui document, cu ajutorul unei foi de hârtie care conține două elemente: un mesaj (textul documentului) și o semnătură. O astfel de legătură între mesaje și semnături nu este posibilă într-un mediu de calcul;

- Semnătură olografă este aceeași indiferent de document. Pentru semnăturile digitale însă, este esențial ca ele să depindă atât de semnatar cât și de conținutul documentului;

Orice copie a unui document electronic (inclusiv semnătura) este identică cu originalul. În schimb copia unui document pe hârtie este diferită ca valoare de original. Aceasta conduce la ideea că un document electronic nu este reutilizabil. De exemplu, dacă Bob, expeditorul, trimite lui Alice, destinatarul, un cec în valoare de 10 milioane lei, banca nu va accepta onorarea sa decât o singură dată.

Orice protocol de semnătură este format dintr-un algoritm de semnătură și un algoritm de verificare. Bob, adică persoana ce transmite mesajul, semnează un mesaj x bazat pe un algoritm (secret) de semnătură sig . Rezultatul $sig(x)$ este apoi verificat de un algoritm public de verificare ver . Pentru orice pereche $(x; y)$, algoritmul de verificare oferă un răspuns dicotomic (adevărat sau fals), după cum y este o semnătură autentică a lui x sau nu. Formal un protocol de semnătură este un cvintuplu $(P; A; K; S; V)$ unde:

1. $P; A; K$ sunt mulțimi finite, nevide, ale căror elemente se numesc mesaje, semnături și respectiv chei;

2. Există o aplicație biunivocă între K și $S \times V$; anume, pentru fiecare cheie k există o pereche unică $(sigK; verK)$ unde $sigK : P \rightarrow A$, $verK : P \times A \rightarrow \{T, F\}$ au proprietatea: $\forall x \in P, \forall y \in A, verK(x; y) = T$ dacă și numai dacă $y = sigK(x)$

Pentru fiecare cheie, funcțiile $sigK$ și $verK$ trebuie să fie calculabile în timp polinomial; $verK$ este publică iar $sigK$ este secretă. Pentru Oscar, imitarea unei semnături a lui Bob pentru un mesaj x trebuie să fie imposibilă (din punct de vedere al complexității calculului). Altfel spus, pentru un x dat, numai Bob este capabil să calculeze o semnătură y astfel ca $ver(x; y) = T$.

Bineînțeles, nici un protocol de semnătură nu este absolut sigur, deoarece Oscar poate încerca – folosind funcția publică de verificare ver – toate semnăturile y posibile ale unui mesaj x , până va găsi semnătura corectă. Deci, dacă ar dispune de suficient timp, Oscar poate totdeauna să contrafacă semnătura lui Bob.

Din acest motiv se recomandă folosirea semnăturii înainte de criptare. Pe măsură ce organizațiile se îndepărtează de documentele de hârtie cu semnături de cerneală sau cu ștampile autentice, semnăturile digitale pot oferi asigurări suplimentare ale dovezilor de proveniență, identitate și statut al unui document electronic, precum și recunoașterea consimțământului informat și aprobarea de către un semnatar. Oficiul de imprimare a SUA public versiuni electronice ale bugetului, legile publice și private, precum și facturile Congresului cu semnături digitale.

Mai jos sunt câteva motive comune pentru aplicarea unei semnături digitale la comunicări:

Deși mesajele pot include deseori informații despre entitatea care trimite un mesaj, este posibil ca aceste informații să nu fie exacte. Semnăturile digitale pot fi utilizate pentru autentificarea sursei mesajelor. Atunci când proprietatea unei chei digitale semnătura secretă este legată la un anumit utilizator, o semnătură validă arată că mesajul a fost trimis de acel utilizator. Importanța încrederii mari în autenticitatea expeditorului este evidentă în mod special într-un context financiar. De exemplu, să presupunem că biroul sucursalei unei bănci trimite instrucțiuni biroului central care solicită o modificare a soldului unui cont. În cazul în care biroul central nu este convins că un astfel de mesaj este cu adevărat trimis de la o sursă autorizată, acționând pe o astfel de cerere ar putea fi o greșeală gravă.

În multe scenarii, expeditorul și receptorul unui mesaj pot avea nevoie de încredere că mesajul nu a fost modificat în timpul transmisiei. Deși criptarea ascunde conținutul unui mesaj, poate fi posibil să modificați un mesaj criptat fără a-l înțelege. (unele algoritmi de criptare, cunoscut sub numele de cele nemaleabile, pentru a preveni acest lucru, dar altele nu.) Cu toate acestea, dacă un mesaj este semnat digital, orice modificare a mesajului după semnare invalidează semnătura.

Bibliografie:

1. Atanasiu – Cursuri de criptografie, Universitatea București, 2010
2. J. Katz, Y. Lindell, Introduction to Modern Cryptography, Editura CRC Press, 2015
3. https://en.wikipedia.org/wiki/Digital_signature

SIGURANTA NAVIGARII PE INTERNET

*Prof.inv.primar, Valon Izabela –Alina
Scoala Gimnaziala „Petre Sergescu”
Drobeta-Turnu-Severin, Mehedinti*

În fiecare zi, milioane de oameni folosesc internetul. Unii caută informații în timp ce alții îl folosesc pentru a face tranzacții online. Se trimit e-mailuri, se joacă online în rețea. Din păcate, există și oameni care profită de tot acest trafic, reușind să fure informații personale.

Internetul este o sursă uriașă de informații, și probabil asta e motivul pentru care îl face atât de popular. E o metodă rapidă pentru a transmite și a găsi informația dorită. Datorită internetului aproape că nu mai există granițe.

Internetul a devenit un spațiu extrem de atractiv pentru promotorii de publicitate. Publicitatea online reprezintă o piață de 27 de miliarde de dolari, estimată să fie dublată în următorii patru ani. Lupta pentru monopolul pieței a dus la numeroase fuziuni dintre companiile online, precum cea negociată în primăvara anului 2007 dintre Google și DoubleClick.

Securitatea și confidențialitatea cantității masive de date personale delicate este grav afectată, putând duce la furtul identității utilizatorilor sau furtul din conturile bancare ale acestora. Controlul asupra informațiilor personale - companiile păstrează datele personale pentru o perioadă de timp îndelungată. Nivelul de înțelegere al consumatorilor. Doamna Cornelia Kutterer consideră că „De cele mai multe ori, utilizatorii au impresia că internetul oferă mai multă confidențialitate decât în realitate”, fără a fi informați de faptul că datele lor sunt colectate și folosite. Cât de protejați suntem pe internet? Marketingul comportamental are diverse consecințe asupra utilizatorilor.

Mulți dintre noi navigăm pe internet de mulți ani și se presupune că avem idei de nișe reguli de bază pentru a naviga în siguranță pe internet. Dar explozia broadband din ultimii ani a adus pe scena online foarte mulți utilizatori, de toate vârstele, utilizatori care sunt pradă ușoară pentru milioanele de phisher, hackeri, trojani și viruși ce își fac veacul în undergroundul online-ului.

- Educă-te singur în domeniul securității pe internet. Citește pe site-uri experiențele altora. Nu rămâne blocat în neștiința ta, iar scuza clamată mai tot timpul, *Sunt prea bătrân ca să mai învăț și asta*, nu e o scuză valabilă. Niciodată nu ești prea bătrân pentru a învăța ceva nou.
- Nu da curs e-mailurilor care pretind a fi de la bănci, chiar dacă tu știi că ai cont acolo. Banca nu îți va trimite niciodată emailuri în care să îți ceară să schimbi pinul, să reactivezi contul, sau că ai primit sume de bani drept câștig. Dacă ai orice nelămurire legată de asta, sună la bancă sau și mai bine, mergi direct acolo. Sunt foarte mulți oameni care zilnic își donează conținutul conturilor unor hackeri care imită la perfecție mailurile sau site-urile băncilor de renume din România, din care se detașează de departe Raiffeisen, banca cu cea mai mare incidență de fraudă din România.
- Nu deschide așa-zisele felicitări trimise de prieteni pe mail. 99% sunt viruși trimiși automat de pe mailuri care imită adresele prietenilor tăi. Iar o felicitare care are terminația .exe nu va fi niciodată o felicitare, ci doar un virus care așteaptă să fie instalat.

- Emailurile de la o fată sărmană din Nigeria nu sunt trimise de sărmana fată care își dedică dragostea doar ție, dacă o scoți de acolo. Sărmana fată are 100 de kilograme, are barbă și îl cheamă N'Gueme, și nu vrea decât ca tu să îi trimiți banii de avion până la tine, după care corespondența va înceta. La fel și domnul Patrick W. Chan, cel care lucrează într-o bancă și vrea să împartă cu tine câteva milioane de dolari, nu foarte multe, să nu bată la ochi, dar nici puține.
- Nu da click pe linkurile primite de la prietenii din lista de messenger decât dacă știi tu personal situl. În primul rând poate prietenul are calculatorul virusat și acel link e un mesaj automat, iar dacă nu e așa, e extrem de posibil ca și prietenul să fie novice pe internet și să îți trimită linkuri cu viruși.
- Nu descărca programe gratuite de pe internet. În marea lor majoritate, ele sunt gratuite pentru că sunt împănate cu trojeni, backdooruri sau add-uri. Dacă ai cu adevărat nevoie de un program, cumpără-l, pentru că înseamnă că își merită banii, iar dacă îl cumperi, verifică să fii pe pagina oficială a programului, nu de pe cine știe ce site.
- Verifică întotdeauna adresa sitului unde ești. Hackerii se bazează în primul rând pe greșelile de ortografie, pentru a-ți fura conturi sau parole. E o diferență între yahoo.com și yahho.com. Par la fel, dar nu sunt, iar inducerea în eroare poate să te lase fără parola de logare la contul de messenger, după care prietenii tăi din listă se pot pomeni cu mesaje gen “bagă-mi și mie în contul ăsta 500 de lei, că am o problemă cu mașina”.
- Schimbă-ți lunar parola siturilor importante. Cea mai comună metodă de spargere a unui cont este printr-un program de tip brute force, care nu face altceva decât să introducă cifre și litere în căsuța de parolă, până când nimerește varianta corectă. Așa că schimbând lunar parola, poți să zădărnicești munca de zile sau săptămâni a unui hacker.
- Nu lăsa persoane străine să utilizeze calculatorul tău. Nu ai de unde să știi ce fac sau ce situri folosesc. Pe lângă asta, dacă sunt “bine intenționate, poți avea surpriza că îți instalează un program tip keylogger, care memorează toată activitatea de pe tastatura ta și o trimite la o adresă de mail definită. Și așa trimiți parola de la mail, de la contul din bancă sau de oriunde altundeva. Încrederea trebuie să aibă o limită.

La final, adu-ți aminte că bunul simț este cel ce te va ghida în general peste tot. Poartă-te pe internet așa cum te porți în viața, fii prudent și pericolele te vor evita.

Desigur, dacă ai și alte contribuții ce ne pot face „*MaiBuni*”, te rugăm, ca de obicei, să ni le spui, pentru că nimeni nu s-a născut învățat.

Internetul poate reprezenta o sursă de inspirație sau un izvor nesecat de informații, dar nu putem trece cu vederea peste minciunile care ne sunt afișate pe ecran și tocmai de aceea, părinții ar trebui să fie mult mai atenți la activitatea pe care copiii lor o desfășoară.

Insafe, organizație a Uniunii Europene care coordonează activitățile pe internet în Europa și compania de comunicații prin cablu UPC, au lansat în acest an ghidul online despre navigarea în siguranță pe internet, atât pentru copii cât și pentru părinți (www.esafetykit.net) și în curând, acesta va fi disponibil în mai multe limbi. Lansarea acestui ghid face parte din cadrul activităților dedicate Zilei Europene a Siguranței pe internet.

COPIII ȘI SIGURANȚA ÎN MEDIUL ONLINE

**PROF. VAMVORE FLORICA
GRĂDINIȚA CU P.P. NR.22
DR. TR. SEVERIN, MEHEDINȚI**

Trăind într-o eră digitală, suntem dependenți de sisteme și rețele informaționale, iar problemele securității digitale devin un subiect din ce în ce tot mai important în toată lumea. La etapa actuală, marea majoritate nu-și pot imagina viața fără calculator. Prin diversesele sale opțiuni el acoperă cea mai mare parte din timpul nostru. Rețelele de socializare sunt ca un drog pentru tineri și adolescenți, care petrec în lumea virtuală mai mult timp decât în viața reală. Deci, asta este o problemă stringentă a secolului nostru care necesită o atenție deosebită.

Nu doar timpul irosit pe rețelele de socializare trebuie să ne pună în gardă, dar și vulnerabilitatea adolescenților și copiilor. Dacă în viața reală ei sunt protejați și controlați de părinți în mediul online ei încearcă să scape de tutelă, căzând ușor sub influența persoanelor necunoscute. Oricine poate să-și ascundă identitatea pe rețelele de socializare, fapt ce trebuie să ne facă să cugetăm înainte de a începe conversația cu o persoană necunoscută. Securitatea cibernetică este preocuparea actuală a secolului 21. Discutăm cu prietenii în mediul virtual, ne trimitem scrisorile folosind poșta electronică, suntem în măsură tot mai mare dependenți de lumea digitală. Dar, odată cu frumusețea mediului electronic, apar și riscurile. Tot mai multe, legate de securitatea accesării acestuia. Din păcate, majoritatea dintre noi își iau măsuri minime pentru a se proteja, cred că ei nu vor fi victime pentru că sunt prea „mici”. Adevărul este că cei rău intenționați nu sunt selectivi precum am crede, vânând doar vedete, iar hoții nici măcar atât. Micile noastre greșeli „IT” sunt cele care duc la apariția de situații neplăcute. Desigur copii nu văd în asta un pericol, ci din contra o posibilitate de a deschide sufletul și a divulga o parte din secretele sale. Dar nici părinții nu se îngrijorează în această privință. Pentru ei, faptul că copilul stă în casă este un garant al protecției. Părinții consideră că cele mai periculoase efecte ale utilizării în exces a calculatorului este faptul că dăunează ochilor și spatelui, necunoscând faptul că pot fi efecte mult mai grave cum ar fi hărțuirea și abuzul emoțional pe internet. Există multi abuzatori care acostează copiii pe internet. Mai multe raportări în presă relatează despre faptul că unii pedofili se folosesc de chat-room-uri pentru a ademeni copiii la o întâlnire offline.

Hărțuirea, alt factor de risc, poate avea mai multe forme: verbală, fizică sau psihologică. Aceasta de asemenea poate provoca o varietate de efecte, inclusiv autoapreciere scăzută și suferințe emoționale sau fizice. Atât părinții cât și copii trebuie să cunoască aceste riscuri pentru a putea să le prevină sau unde să se adreseze în cazul în care sunt agresați în mediul online. O consecință a folosirii excesive a calculatorului este dependența. Semne ale dependenței de calculator la copii și adolescenți sunt:

- rezultate proaste la școală și multe absențe;
- minciuni, retragere din viața de familie;
- micșorarea duratei somnului și a frecvenței meselor;
- izolare, pierderea dorinței de socializare în lumea reală;
- extaz în fața calculatorului și socializare peste măsură în lumea virtuală;
- probleme de atenție și hiperactivitate;
- vorbirea dificilă, exprimarea incoherent;

Internetul a schimbat în mod spectaculos modul în care copiii interacționează cu lumea. Ei au acces la un volum coplesitor de informații și la căi infinite de exprimare a creativității, putând

comunica fără costuri și instantaneu cu persoane din întreaga lume. Cu toate acestea, mediul online, pe lângă beneficiile evidente, comportă în lipsa unei informări corecte și a unei orientări adecvate, riscuri în fața cărora cei vulnerabili sunt în special copiii. În ultimul deceniu, evoluția utilizării Internetului de către copii a fost caracterizată prin două mari direcții, ambele punând în sarcina părinților și a cadrelor didactice un rol crucial în protecția copiilor împotriva riscurilor din mediul online:

- copiii accesează Internetul de la vârste din ce în ce mai mici;
- tehnologia utilizată în acest sens a devenit mobilă și accesibilă oriunde și oricând.

Cifrele din România și din întreaga lume demonstrează că mulți dintre copiii preșcolari sunt în măsură să folosească diferite dispozitive de accesare a Internetului și chiar o fac cu sau fără supravegherea părinților. Acest lucru este un argument pentru pregătirea și mobilizarea inclusiv a educatorilor din sistemul preșcolar de educație, și cu atât mai mult pentru învățătorii sau cadrele didactice de la nivelul gimnazial. Telefoanele "smart" și tabletele, ca dispozitive mobile sunt prevăzute, fără excepție, cu tehnologia necesară conectării la Internet, la prețuri din ce în ce mai accesibile. Spre deosebire de calculatoarele din mediul școlar sau conexiunile wireless oferite în acest spațiu, care pot fi cu ușurință filtrate pentru a evita conținutul dăunător sau ilegal, dispozitive mobile ale copiilor dispun de propria lor legătură cu mediul online, iar acest aspect presupune expunerea copiilor la anumite riscuri. Deși la prima vedere pare a fi o problemă insurmontabilă, educatorii și profesorii pot stabili împreună cu elevii reguli pe care fiecare trebuie să le respecte în utilizarea tehnologiei mobile pentru comunicarea online.

Riscurile online – categorii:

- Expunerea la conținut ilegal și/sau dăunător;
- Victimizarea prin intimidare, hărțuire sau amenințare (sau "cyberbullying");
- Instrăinarea sau furtul datelor cu caracter personal;
- Trimiterea sau primirea de secvențe video, imagini sau mesaje cu caracter sexual (sau "sexting");
- Grooming (ademenirea în scopul săvârșirii actelor sexuale);
- Identitatea, reputația online și securitatea pe internet;
- "Download", "copy paste" și drepturile de autor;
- Informații neverificate;
- Utilizarea excesivă a calculatorului sau dependența de jocuri și Internet;
- Raportarea conținutului ilegal/dăunător.

Părinții și educatorii trebuie să înțeleagă aceste riscuri pentru a afla la timp când copiii/elevii lor trec prin astfel de experiențe online sau offline. Copiii ai căror părinți sau educatori pun în discuție în mod regulat siguranța pe Internet tind să aibă un comportament mai responsabil când folosesc rețelele sociale sau webcam-urile, ori când transmit mesaje, colectează informații sau postează pe blog-ul personal. Devenind persoane resursă, adulții contribuie astfel la transformarea Internetului într-un loc sigur și util copiilor atât acasă cât și la școală.

Copiii intră în contact cu aceste materiale în cele mai multe situații în mod incidental, atunci când sunt în căutare de informații, jocuri, persoane sau locuri. La școală, inclusiv activitățile online cu caracter educațional pot avea ca urmare neplăcută apariția de imagini sau informații ilegale sau dăunătoare. Pentru a evita acest lucru, educatorii trebuie să cunoască și să-i informeze pe elevi asupra tehnicilor corecte de căutare și asupra procedurilor de apelare a serviciilor specializate (Helpline, Hotline – de pe www.sigur.info). Elevii au nevoie de îndrumare pentru o alegere corectă și sigură a site-urilor utile procesului instructiv-educativ și pentru a învăța cum trebuie evitate acele site-uri cu conținut negativ sau ilegal. Pentru ca acest lucru să devină o abilitate permanentă, elevii vor învăța cum să acceseze site-uri, portaluri interesante sau distractive, urmând reguli simple, prezentate și explicate prin exerciții de către educatori. Informarea elevilor trebuie să

cuprindă sfaturi privind reacția pe care ar trebui să o aibă la situațiile neplăcute ce pot apărea prin adresarea directă și imediată unui adult (părinte, educator) sau prin folosirea mijloacelor online sau offline de raportare.

Întrucât școala a căpătat în secolul XXI un rol semnificativ în educația digitală, ea devine responsabilă pentru dezvoltarea unei culturi a protecției elevilor împotriva violenței de orice fel, fizice ori online. În acest sens, școlile sunt încurajate să-și dezvolte propriul plan anti-cyberbullying care să includă acțiuni de informare prevenirea actelor de agresiune online și proceduri de depistare și eliminare a situațiilor de hărțuire comise între elevi. Acest proces trebuie să aibă la bază participarea copiilor, în mod activ și relevant, în toate etapele lui, de la concepere la implementare. Generic, un plan anti-cyberbullying trebuie să conțină următoarele strategii de creare a unor relații prietenoase și lipsite de violență între elevi:

- Suport emoțional și protecție acordată victimelor;
- Încurajarea celorlalți elevi să acorde sprijin victimelor;
- Organizarea de discuții libere, dezbateri între elevi, educatori și părinți privind utilizarea ICT;
- Asistență acordată agresorilor pentru a înțelege efectele negative ale acțiunilor lor;
- Implicarea părinților.

Deși apar derapaje în utilizarea Internetului de către copii, nu este deloc indicat să interzicem accesul la Internet pentru evitarea absolută a problemelor. Internetul rămâne un instrument formidabil care îmbogățește universul copiilor și tinerilor. E-mailul, telefoanele mobile, rețelele de socializare (pentru adolescenți) au devenit căi naturale de dezvoltare și creare de relații sociale. A nu avea acces la comunicarea online este echivalent cu a plasa copilul într-o izolare totală, ceea ce reprezintă pentru acesta o sancțiune inutilă și imposibil de acceptat. De altfel, hărțuirea, amenințarea, insultele nu sunt fenomene noi, ele persistă în relațiile dintre oameni, căpătând doar forme noi de exprimare prin intermediul tehnologiilor moderne. Dacă școlile vor privi problema hărțuirii online în contextul mai larg al efortului de prevenire și eliminare a violenței din mediul școlar, prin educarea copiilor și tinerilor să folosească în siguranță și adecvat Internetul, întreaga comunitate a cadrelor didactice, elevilor și părinților vor beneficia din plin de rezultatele pozitive ale acestei viziuni:

- Implicați părinții! Organizați informări periodice privind fenomenul de cyberbullying și cereți-le să semnaleze rapid orice problemă, insistând asupra faptului că responsabilitatea parentală acoperă și comportamentul online al copiilor lor.
- Faceți cunoscut părinților și elevilor că violența online nu este tolerată în școala dumneavoastră și încurajați-i să semnaleze orice incident.
- Stabiliți un set de reguli de folosire în timpul orelor de curs a dispozitivelor mobile ori a calculatoarelor și afișați-l permanent în incinta școlii.

Dacă actele de hărțuire nu încetează și au un caracter de amenințare pentru copil sau îi provoacă o stare de frică și insecuritate, informați părinții și sfătuiți-i să facă plângere la Secția de Poliția din perimetrul școlii sau din cartierul în care locuiește elevul.

BIBLIOGRAFIE:

- <http://sigurantacopii.lastrada.md/>(vizat pe 30.11.2014)
- www.totul.desprename.ro › Copilul tău › Psihologie și comportament
- www.sigur.info/resurse-cyberbullying.html

INTERNETUL ȘI COPIII – CONEXIUNI PRIMEJDIOASE

*Prof.înv.preșcolar Vărzaru AnaMaria Semiramida
Școala Gimnazială Ilovăț*

We must always remind ourselves that the Internet, despite its vastness and complexity, as well as its astonishing developmental rhythm, is nothing but a service subject to the same laws and rules as real life. Defamation, insulting, harassing, pedophilia, or threatening someone via the internet are by definition crimes that must be punished. Children should enjoy a normal, beautiful, quiet, cheerful and clean childhood. Even in the Internet age. It's up to us, adults, to offer it.

Lumea virtuală, asemenea celei reale, prezintă o serie de riscuri. Atunci când vorbim despre utilizarea Internetului de către copii și tineri, o parte dintre aceste riscuri se referă la hărțuire și amenințare, furt de date personale, expunere la materiale ilegale sau cu conținut „dăunător”, pornografie sau ademenire a minorilor către diverse comportamente riscante.

Hărțuirea, cunoscută drept cyberbullying atunci când are loc pe Internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi mail-ul, telefoanele mobile, site-urile web defăimătoare, blogurile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil, un individ sau un grup de indivizi.

Agresorii cibernetici pot divulga date reale, cu caracter personal, despre victimele lor pe site-uri și forumuri sau pot publica materiale în numele lor cu scopul de a le defăima și/sau ridiculiza. De asemenea, unii agresori pot trimite și e-mail-uri de amenințare și hărțuire, în timp ce alții publică bârfe și instigă alte persoane la comportamente răutăcioase împotriva victimelor. În această situație, victima poate să blocheze e-mail-urile sau SMS-urile ofensatoare sau să-și creeze o nouă adresă de e-mail ori un nou cont de utilizator. Dacă este vorba despre un chat public sau un cont pe o rețea de socializare, victima se poate adresa moderatorului pentru a bloca agresorul și poate folosi setările de confidențialitate ale contului.

Încrederea se poate dezvolta rapid în mediul online, sub masca anonimatului pe care Internetul îl oferă. Agresorii on-line caută copiii prin intermediul internetului și dezvoltă cu aceștia relații on-line - apropierea de victimă prin atenție sporită, bunătate, schimburi de muzică, cunoașterea hobby-urilor copilului, empatizarea cu eventuale probleme ale acestuia. Se poate ajunge până la prezentarea unor clipuri sau imagini pornografice copilului, în speranța de a-l face să accepte mai ușor astfel de „acte”. Unii agresori întreprind demersuri de a se întâlni cu copii racolați în acest mod. Ademenirea online poate apărea prin intermediul oricărui mijloc de comunicare online, nu doar prin rețele sociale – camere de chat, programe de instant messaging, etc. Orice acțiune cu caracter preventiv în acest domeniu trebuie să aibă ca punct de plecare identificarea obiceiurilor de utilizare a serviciilor de internet de către elevi.

Dacă aruncăm un ochi în istorie, descoperim că fiecare generație sau epoca a avut de înfruntat riscurile sale. Pentru noi, cei de acum, fluxul uriaș de informații, precum și avântul fără precedent al comunicațiilor, a dus la această situație sensibilă, în care tinerii de astăzi au în față nu doar informațiile de valoare și calitate prezente pe Internet, ci și pericolul reprezentat de numărul tot mai mare de pedofili și obsedați sexuali.

Din acest motiv, experții care au studiat și au încercat să găsească mijloace eficiente de protecție a copilăriei celor mici, precum și a liniștii părinților, au elaborat o serie de sfaturi care, dacă sunt învățate și aplicate corect de cei mici, transformă navigarea pe Internet în ceea ce trebuie

să fie pentru copii: o incursiune interesantă și fascinantă într-o lume plină de informații noi și folositoare.

Dar, pentru ca acest deziderat să se îndeplinească, copilul trebuie învățat că nu e cazul să distribuie pe rețelele sociale date de contact precum adresa sau numărul de telefon și nici - mai ales - fotografii. Prietenii online sunt extrem de efemere, mai ales la vârste mici, iar datele personale și de contact ale copilului pot ajunge foarte ușor la cine nu trebuie.

În al doilea rând, copilul trebuie să știe că poate să închidă oricând, fără riscul vreunei pedepse, ferestrele de chat, e-mail-ul sau chiar computerul. În momentul în care primește pe mail sau chat mesaje obscene, amenințări sau fotografii și fragmente video cu conținut pornografic sau violent, copilul trebuie să-și anunțe părinții fără teamă sau rușine. Adulții trebuie să facă totul pentru ca relația dintre copil și părinte să fie una deschisă, sinceră și reciprocă, astfel încât cei mici să poată vorbi oricând cu părinții despre potențialele lor experiențe neplăcute din mediul online.

Zăbovind puțin asupra acestui aspect, cel mai important, de altfel, pentru experiențele celor mici via Internet, copilul trebuie să știe că nu este obligat să deschidă astfel de mesaje, precum nici pe cele primite de la străini sau cele de tip spam. Dacă hărțuirea și insistențele continuă, se poate schimba adresa de e-mail, contul de pe rețelele de socializare și nr. de telefon al copilului sau se poate anunța poliția. De asemenea, există companii și firme care colaborează cu autoritățile, astfel încât indivizii implicați în hărțuire pot fi identificați cu succes.

Trebuie să reținem că pe multe site-uri de socializare sau forumuri de discuții variate, utilizatorii sunt rugați să se înregistreze sau să-și ofere date personale pentru a avea acces la serviciile oferite, precum și la dreptul de a posta și a interacționa cu membrii rețelelor respective. Evident, există riscul ca administratorii site-urilor să nu păstreze confidențialitatea datelor personale, chiar dacă dezvăluirea acestora este interzisă de lege.

O altă problemă majoră prezentă atunci când minorii accesează Internetul o constituie pornografia. Literalmente, Internetul abundă în site-uri cu materiale pornografice, unele de-a dreptul abjecte și deviante, iar accesul la ele este extrem de simplu și la îndemâna oricui. Doar nu își închipuie nimeni că paginile pe care scrie "Click only if you are 18 years or older" vor opri curiozitatea celor aflați la pubertate sau chiar de vârste mai mici.

Abundența materialelor pornografice pe Internet a devenit o problemă atât de mare, încât au fost create programe speciale care, odată instalate în PC-urile sau laptop-urile celor mici, blochează accesul pe site-urile cu conținut nepotrivit pentru inocența copilăriei.

O altă metodă de siguranță este cea care vizează politica de confidențialitate. În acest sens se poate verifica dacă serviciul de Internet folosit are o politică corespunzătoare, care să explice clar cum vor fi folosite informațiile, pe ce perioadă de timp și în ce scopuri. De o deosebită importanță este urmărirea site-urilor sau portalurilor pe care intră copii. Există mulți furnizori de Internet care oferă o listă exactă a site-urilor accesate de toate computerele dintr-o casă sau școală, întocmai cum se poate verifica lista telefoanelor date sau primite în decursul unei zile, săptămâni sau luni.

Trebuie să ne reamintim mereu că Internetul, în ciuda vastității și complexității sale, precum și a ritmului uluitor de dezvoltare, nu este altceva decât un serviciu supus aceluiași legi și reguli precum viața reală. Defăimarea, insultarea, racolarea, hărțuirea, pedofilia sau amenințarea cuiva prin intermediul online sunt prin definiție infracțiuni care trebuie pedepsite. Copii trebuie să se bucure de o copilărie normală, frumoasă, liniștită, veselă și curată. Chiar și în epoca Internetului. Depinde doar de noi, cei adulți să le-o oferim.

Bibliografie:

- http://oradenet.salvaticopiii.ro/docs/raport_cercetare_safer_internet_2015_web.pdf
- <http://www.sigur.info/resurse-sigure-online/resurse-sigure/programe-de-control-parental-pe-internet.html>;
- <http://www.sigur.info/resurse-sigure-online/resurse-sigure/control-parental-pentru-dispozitive-mobile.html>;

AMENINȚĂRI LA ADRESA SECURITĂȚII CIBERNETICE.

Prof. VULCAN ANA-NARIA
Colegiul Național "Decebal" Deva

The aim of the joint meeting is to unite the efforts of the participants to ensure the defense of the children in virtual environment therewith giving them a chance to use the wide potentiality of the Internet. During the meeting, the Parties agreed that Ministry of Communications and Information Society (MCSI) will support to hold classes in schools on cyber-security, all teachers of the schools will be trained in cyber-security basics courses, and trainings for parents have been also foreseen.

Unu din șapte copii are și telefon și calculator, iar timpul petrecut în mediul virtual urcă de la trei ore la vârsta de cinci ani, până la aproape cinci ore în adolescență, arată un studiu publicat de Bitdefender, care atenționează că, pe profilele personale publice, copiii sunt expuși răufăcătorilor și pot fi contactați direct, pentru a fi hărțuiți sau pentru a fi infectați cu diverse amenințări informatice.

Copiii cu vârsta între cinci și 17 ani petrec în medie două ore pe zi pe calculator, în timp ce durata folosirii mobilului urcă de la o oră la două ore și jumătate până la majorat, potrivit datelor studiului.

Amenințările întâlnite în spațiul cibernetic evoluează rapid. Apar metode noi de compromitere a datelor, de accesare ilegală a informațiilor, de obținere de date despre comportamentul utilizatorilor ori de îndeplinire a unor obiective contrare securității naționale. În vederea identificării unor metode adecvate de apărare în fața unor asemenea agresiuni, este necesară înțelegerea acestora. Astfel, rolul pe care cooperarea internațională îl deține în procesul de asigurare a securității cibernetică este conferit și prin prisma naturii amenințărilor generate în mediul Internet, respectiv: amenințări cibernetică de sorginte statală, amenințări generate de actori non-statali, amenințări generate de grupări de criminalitate informatică, amenințări de natură extremist-teroristă. Toate aceste activități pot viza atingerea unor obiective împotriva securității naționale, pot avea ca efect afectarea disponibilității, confidențialității și integrității infrastructurii critice cibernetică ale statelor, ori pot implica constituirea de către entități statale a unor capacități și capabilități ofensive cibernetică ce pot fi utilizate în agresiuni cibernetică. Observăm că amenințările expuse anterior au în comun faptul că nu sunt delimitate de granițele teritoriale ale unui stat anume. Actorii se pot situa pe teritoriul uneia sau a mai multor țări, iar țintele nu se regăsesc, de cele mai multe ori, în același areal geografic. Astfel, planificarea, realizarea și producerea rezultatului unei agresiuni cibernetică sunt caracterizate de un caracter transnațional. Totodată, infrastructura necesară derulării agresiunilor de acest tip poate fi situată pe teritoriul mai multor state. Identificarea unor modalități adecvate de răspuns la agresiunile cibernetică este dificilă întrucât atribuirea acestora necesită consumarea unor resurse mari de timp, precum și din cauza anonimității infractorilor în spațiul cibernetic. Aceste agresiuni nu au amploarea necesară pentru a necesita un răspuns de tip militar, însă au potențialul de a produce pagube semnificative pe termen lung, pot afecta economiile țărilor și pot pune dificultăți factorilor de decizie în adoptarea unui răspuns adecvat. În vederea formulării unei reacții corespunzătoare la o agresiune de tip cibernetic este necesară, în primul rând, identificarea atacatorului. Din cauza dificultății acestui proces de atribuire a atacului, există riscul indicării eronate a agresorului și, astfel, posibilitatea generării unui conflict bilateral. Astfel, rezultă necesitatea existenței unor canale de comunicare, respectiv dezvoltarea cooperării internaționale între entitățile cu rol în asigurarea securității cibernetică, în scopul clarificării elementelor de interes și a realizării unei atribuirii corecte a atacului. Amenințările la adresa securității cibernetică au

produs modificări în natura conflictelor. Cele convenționale au loc în spațiul fizic (pe uscat, pe ape, în aer) și, totodată, presupun utilizarea unor instrumente palpabile. Emergența spațiului cibernetic însă a condus la extinderea zonelor de conflict, prin eliminarea barierelor geografice și creșterea numărului de participanți. Costurile reduse de derulare a unei agresiuni cibernetice au permis actorilor de tip non-statal să întreprindă atacuri cibernetice chiar și împotriva unor ținte cu un nivel tehnologic avansat. Deși atacurile la scară mai mare necesită resurse de tip financiar și capacități avansate, cele la scară limitată pot fi realizate prin intermediul instrumentelor disponibile deja pe piața de profil.¹⁷ În procesul de identificare și prevenire a agresiunilor cibernetice este necesară o analiză constantă a vulnerabilităților, amenințărilor, atacatorilor și metodelor utilizate. Surprinderea acestor elemente, necesare în procesele de evaluare a riscului și de dezvoltare a politicilor de securitate cibernetică, reprezintă o provocare raportată la dezvoltarea dinamică a acestui domeniu. Astfel, captarea lor într-un timp scurt este posibilă doar prin intermediul unei strânse cooperări, ce necesită depunerea de efort susținut la nivel național, european și global.

În concluzie, în pofida faptului că mediul virtual este dezvoltat zilnic, nu putem afirma că este la fel de sigur. Cu toate acestea, folosirea lui este indispensabilă. De aceea trebuie să ne protejăm în permanență.

Bibliografie:

1. Siguranța copiilor în Internet, broșură elaborată de Centrul Internațional La Strada.
2. Studiu privind siguranța copiilor online în Republica Moldova.
3. <http://sigurantacopii.lastrada.md/> (vizat pe 30.11.2014)
4. <http://7est.ro/exclusiv-7est/reportaje/item/7737-drogatii-de-calculator-generatia-depresivilor-unul-din-cinci-adolescenti-este-dependent-de-jocurile-pe-calculator.html#sthash.S7ZHU4A8.dpuf> (vizat pe 30.11.2014)
5. <http://poliexpert.md/noutatipublicatii/conferintei-internationale-securitatea-cibernetica-in-moldova-provocari-tendinte-si-solutii-la-a-doua-editie.html>

BULLYING AMONG STUDENTS

ZAGOICEA IONELA VIORICA

In 2014, the Centers for Disease Control and Department of Education released the first federal uniform definition of bullying for research and surveillance. The core elements of the definition include: unwanted aggressive behavior; observed or perceived power imbalance; and repetition of behaviors or high likelihood of repetition. There are many different modes and types of bullying.

The current definition acknowledges two modes and four types by which youth can be bullied or can bully others. The two modes of bullying include direct (e.g., bullying that occurs in the presence of a targeted youth) and indirect (e.g., bullying not directly communicated to a targeted youth such as spreading rumors). In addition to these two modes, the four types of bullying include broad categories of physical, verbal, relational (e.g., efforts to harm the reputation or relationships of the targeted youth), and damage to property. Bullying can happen in any number of places, contexts, or locations. Sometimes that place is online or through a cellphone.

Bullying that occurs using technology (including but not limited to phones, email, chat rooms, instant messaging, and online posts) is considered electronic bullying and is viewed as a

context or location. There several types of bullying in schools. Bullying can take many forms as in direct bullying, indirect bullying and cyber bullying. Direct bullying can be physically assault on the victims or verbally attack. School bullies often teasing and taunts their victims, verbal attacks, shoving and etc. While indirect bullying is more to verbal and social behavior. Bullies will verbal and emotionally attack their victims. Such as, spreading inaccurate rumors about a person spoilt their reputation, practical jokes, shunning and etc. At last, cyber bullying is the use of advanced internet technology, including social websites, text messaging and emails to destruct their victims.

Verbal bullying is the most common type of bullying experienced by both boys and girls. Boys are more likely to be physically bullied by their peers (Olweus, 1993; Nansel et al., 2001); girls are more likely to report being targets of rumorspreading and sexual comments (Nansel et al., 2001). Girls are also more likely than boys to bully each other using social exclusion (Olweus, 2002). (source: unicef Malaysia communications, 2007)

Bullying can affect everyone—those who are bullied, those who bully, and those who witness bullying. Bullying is linked to many negative outcomes including impacts on mental health, substance use, and suicide. It is important to talk to kids to determine whether bullying—or something else—is a concern.

Kids who are bullied can experience negative physical, school, and mental health issues. Kids who are bullied are more likely to experience:

- Depression and anxiety, increased feelings of sadness and loneliness, changes in sleep and eating patterns, and loss of interest in activities they used to enjoy. These issues may persist into adulthood.
- Health complaints
- Decreased academic achievement—GPA and standardized test scores—and school participation. They are more likely to miss, skip, or drop out of school.

A very small number of bullied children might retaliate through extremely violent measures. In 12 of 15 school shooting cases in the 1990s, the shooters had a history of being bullied.

Kids who bully others can also engage in violent and other risky behaviors into adulthood. Kids who bully are more likely to:

- Abuse alcohol and other drugs in adolescence and as adults
- Get into fights, vandalize property, and drop out of school
- Engage in early sexual activity
- Have criminal convictions and traffic citations as adults
- Be abusive toward their romantic partners, spouses, or children as adults
- Media reports often link bullying with suicide. However, most youth who are bullied do not have thoughts of suicide or engage in suicidal behaviors.
- Although kids who are bullied are at risk of suicide, bullying alone is not the cause. Many issues contribute to suicide risk, including depression, problems at home, and trauma history. Additionally, specific groups have an increased risk of suicide, including American Indian and Alaskan Native, Asian American, lesbian, gay, bisexual, and transgender youth. This risk can be increased further when these kids are not supported by parents, peers, and schools. Bullying can make an unsupportive situation worse.

CYBERBULLING ȘI SOCIAL MEDIA

ZAHARIA ANAMARIA, profesor documentarist
Centrul de Documentare și Informare
Liceul tehnologic "Eremita Grigorescu" Mărășești – județul Vrancea

Cyberbullying is bullying that takes place over digital devices like cell phones, computers, and tablets. Cyberbullying can occur through SMS, Text, and apps, or online in social media, forums, or gaming where people can view, participate in, or share content. Cyberbullying includes sending, posting, or sharing negative, harmful, false, or mean content about someone else. It can include sharing personal or private information about someone else causing embarrassment or humiliation. Some cyberbullying crosses the line into unlawful or criminal behavior.

Hărțuirea, cunoscută drept **cyberbullying**¹⁶, atunci când are loc pe internet, implică folosirea tehnologiilor informației și comunicațiilor, cum ar fi e-mailul, telefoanele mobile, site-urile defăimătoare, blogurile etc., cu scopul de a ataca în mod deliberat, repetat și ostil, un individ sau un grup de indivizi.

Cyberbullying este termenul folosit pentru a defini diverse forme de abuz psihologic, asemănător cu hărțuirea convențională, dar comunicată prin Internet. Cyberbullying-ul poate include¹⁷: umilirea repetată a unei persoane, trimiterea de mesaje text obscene prin intermediul Internetului, trimiterea de conținut obscen și ofensator prin intermediul mesageriei web pentru a intimida pe cineva, folosirea de conținut obscen în timpul convorbirilor online, ridiculizarea cuiva prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare, trimiterea de amenințări, publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză.

Cyberbullying-ul apare de obicei în contextul folosirii aplicațiilor de mesagerie instantane cum ar fi Yahoo Messenger, Skype, MSN Messenger, etc. El poate lua proporții și mai mari devenind public atunci când are loc pe bloguri sau rețele sociale cum ar fi MySpace, Facebook, Hi5 sau websituri de hostare cum ar fi Youtube. Aplicațiile telefoanelor mobile cum ar fi SMS-ul sau imagini video capturate cu camera telefonului pot fi și ele folosite pentru a hărțui în acest fel¹⁸.

Sexting-ul¹⁹ este definit ca transmiterea de mesaje sau imagini cu conținut sexual explicit, cel mai adesea prin intermediul telefonului mobil. Adolescenții și tinerii (în special) trimit texte, fotografiile sau secvențe video cu caracter sexual, în care protagoniștii sunt de cele mai multe ori ei înșiși, prin SMS, Email, webcam, Skype sau prin intermediul rețelelor sociale unde imaginile sunt postate și partajate cu alți utilizatori (Facebook, Twitter, Flickr, youtube, etc.). Puțini își dau seama că, odată transmise imaginile și secvențele video, dispăre controlul asupra redistribuirii pe alte website-uri sau conturi ale rețelelor de socializare, făcând inutil orice efort de recuperare a fișierelor.

Grooming²⁰ reprezintă ademenirea unui copil pentru a fi supus unor abuzuri sexuale, prin cate comise de adulți care încearcă câștigarea încrederii și crearea unei relații de prietenie cu acesta. Actele de **grooming** sunt comportamente premeditate de manipulare, inițiate prin abordări non-sexuale, de cunoaștere gradual, lentă a copilului, cu scopul de a-l agresa sexual. Mediul online preferat îl reprezintă rețelele sociale (Facebook, Hi5 etc.), vaste spații de comunicare online, care

¹⁶ROMAN, George; et al. (2014). *Ghidul utilizării în siguranță a Internetului*, versiunea 1.1. București: @sigur.info, p.38-39.

¹⁷Organizația Salvați Copiii.(2011). *Helpline.Raport de activitate*.București: OrganizațiaSalvațiCopiii, p. 2, și p. 6, disponibil la adresa<http://www.sigur.info/docs/raport-de-activitate-helpline-sigur.info.pdf> (accesat 26.08.2017).

¹⁸*Ibidem*, p. 6.

¹⁹ROMAN, George, *op.cit*, p. 70-71.

²⁰*Ibidem*, p. 72-73.

sunt utilizate de agresori pentru a se apropia de copiii cu ușurință, introducând elemente cu caracter sexual în relația cu aceștia.

Hărțuirea pe internet este un fenomen complex, având mai multe forme de manifestare. Conform site-ului inițiat de Kaspersky²¹ pentru siguranța copiilor pe internet, „Kids safety by Kaspersky”, există zece tipuri de cyberbullying, și anume:

1) Gossip (bârfa) – presupune emiterea în mediul online a unor declarații publice speculative, ce pot denigra o anumită persoană sau instiga alte persoane în a adopta un comportament restrictiv;

2) Exclusion (excluderea) – excluderea din grupuri sau activități online a anumitor persoane; de exemplu, excluderea din grupul de messenger al clasei a unui coleg, din pricina faptului că nu este considerat suficient de bun pentru a face parte din același grup cu alții;

3) Harassment (hărțuire, sâcâială) – a lua în batjocură constant și deliberat o persoană, de pildă prin postarea de poze sau mesaje ce pot afecta integritatea psihică a individului;

4) Cyber stalking (urmărire online) – comportament de hărțuire intimidant, cu scopul de a aduce conflictul în viața reală; se manifestă atunci când necunoscuții solicită întâlniri față în față copiilor/adolescenților cunoscuți pe internet, amenințându-i de data aceasta fizic;

5) Trolling (întărâtare) – provocarea unor persoane să acționeze agresiv, prin insultarea implicită;

6) Comments (comentarii) – postarea de răspunsuri negative, denigrante la adresa unor fotografii, clipuri video sau mesaje lansate de o anumită persoană pe internet;

7) Dissing (insistență abuzivă) – postări sau trimiteri permanente de mesaje către anumite persoane, în pofida refuzurilor de a comunica;

8) Fake profiles (profiluri false) – profiluri create de către agresori pe internet ce împrumută identitatea altor persoane, spre a facilita comunicarea cu victimele lor; sub protecția anonimatului, agresorii își amenință victimele sau, alteleori, își însușesc identitatea victimei în discuțiile cu alte persoane;

9) Trickery (dezvăluire) – folosirea de trucuri pentru a obține informațiile personale ale victimei, pe care agresorul urmează să le facă publice;

10) Fraping (sabotarea) – actul de a schimba toate detaliile de pe pagina personală a cuiva atunci când persoana respectivă uită să restricționeze accesul; include și comunicarea în numele victimei

Pe lângă cele 10 tipuri de hărțuire online, profesorul de psihologie Robin Kowalski de la Universitatea Clemson identifică alte două modalități de manifestare a cyberbullyingului²² :

11) Happy slapping (înregistrarea video a atacurilor) – presupune ca agresorul să filmeze victima în timpul atacului și să distribuie clipul video altor persoane, pentru a-l vizualiza și comenta, în acest fel sporind gradul de umilință la care este supusă victima;

12) Sexting – distribuirea de materiale pornografice minorilor utilizând mijloace electronice de comunicație.

*

"Utilizarea în siguranță și responsabilă a internetului de copii depinde în mare măsură de gradul de implicare a părinților, de modul în care aceștia stabilesc un dialog și o comunicare deschisă privind dificultățile întâlnite pe internet. Copiii au nevoie, în primul rând, de îndrumare și confirmare din partea părinților că activitățile lor online sunt sigure și utile în educația lor"²³.

²¹<https://kids.kaspersky.com/cyberbullying-facts/>

²²Robin M. Kowalski, Susan P. Limber, Patricia W. Agatston -, Cyberbullying: Bullying in the Digital Age”, 2nd Edition apud DOBRE, Iulia-Laura, ENĂCHESCU, Elena, *Cyber Bullying o problemă majoră favorizată de un cadru legislativ deficitar*, disponibil online la adresa <http://conta.ase.ro/Media/Default/Page/7%20Dobre.pdf> (accesat 12.03.2018).

²³ FLOREA, Daniel Alexandru. (2015). *Poliția Română avertizează asupra riscurilor accesării Internetului*. Articol de presă, www.agerpres.ro, disponibil la adresa <http://www.agerpres.ro/social/2015/02/10/politia-romana-avertizeaza-asupra-riscurilor-accesarii-internetului-14-02-17> (accesat 2.04.2016).

Cum educăm copiii pentru a fi în siguranță pe internet?²⁴. Dincolo de protecția calculatorului și a softurilor instalate există încă pericole pe care nu puțini dintre dumneavoastră le-au observat. Este vorba de aparenta protecție pe care copilul - și nu de puține ori adultul - o simte la „adăpostul” unei identități virtuale. Ți se cere să creezi un nume de utilizator pentru o nouă casuță de e-mail sau ca să te conectezi la un joc on-line, să intri pe o rețea de socializare sau pur și simplu să „chat-uești”. Ești tentat să îți ascunzi identitatea sub numele eroului de film preferat sau al lecturilor din copilărie etc. Aparent nimic rău în aceasta și totuși, pericolele pe care le ascunde internetul pot fi generate de un astfel de comportament.

Iată câteva exemple de situații în care minorii pot apela la **Helpline**²⁵:

- a) **Informații generale despre siguranța online** - orice fel de nelămurire sau întrebare legată de siguranța online, riscurile care există și cum putem preveni situații neplăcute. Ex: cum să îmi setez profilul privat?; de ce nu e bine să instalez orice fel de program pe calculator?
- b) **Cyberbullying/Hărțuire online** – cazul în care o persoană adresează injurii, trimite mesaje neplăcute, trimite imagini ofensatoare, amenință, batjocorește prin intermediul internetului Ex: un strain îmi trimite mesaje urâte pe messenger, ce pot să fac?; un coleg a creat un blog pe care a postat lucruri urâte despre mine
- c) **Furtul datelor personale** – cazul în care au fost luate pozele sau numărul de telefon, adresa, etc. Nimeni nu se poate folosi de datele personale ale unei alte persoane fără acordul acesteia. Ex: ce fac dacă am postat poze pe un site și nu știu cum să le sterg?; cineva mi-a copiat pozele de pe profil și amenință că le trimite tuturor.
- d) **Dependența de computer sau Internet** – prea mult timp petrecut online sau în fața calculatorului. Cazul în care cineva simte că timpul petrecut interferează cu activitățile zilnice. Ex: dacă nu am acces la net simt că nu mai traiesc, am stat să mă joc WOW și n-am mâncat nimic toată ziua.
- e) **Expunere la conținut neadecvat** – cazul în care cineva vede ceva supărător pe internet. Poate raporta conținutul și poate primi un sfat. Conținutul neadecvat poate include: pornografie, scene de violență și cruzime, auto - vătămare (anorexie, bulimie, consumul de droguri, auto mutilare, sinucidere), ridiculizarea unor grupuri pe baza etniei, religiei sau a altor factori sociali sau culturali. Ex: am văzut niște imagini groaznice. Nu știu dacă erau adevărate sau nu, dar m-am speriat foarte tare.
- f) **Contact cu persoane necunoscute** – cazul în care cineva se întâlnește sau planuiește să se întâlnească cu o persoană necunoscută sau chiar cazul în care acesta este ademenit și un străin încearcă prin intermediul internetului să îl convingă să se întâlnească
- g) **Probleme pe rețelele de socializare** – orice fel de problemă care ține de rețelele de socializare, imaginea online, setările de confidențialitate.

Bibliografie:

1. DOBRE, Iulia-Laura, ENĂCHESCU, Elena. *Cyber Bullying o problemă majoră favorizată de un cadru legislativ deficitar*, <http://conta.ase.ro/Media/Default/Page/7%20Dobre.pdf>
2. FLOREA, Daniel Alexandru. (2015). *Poliția Română avertizează asupra riscurilor accesării Internetului*. Articol de presă, www.agerpres.ro
3. NEICU, Costel; NOVEANU, Gabriela. (2011). *TIC in educație*, București: Editor Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă,

²⁴NEICU, Costel; NOVEANU, Gabriela. (2011). *TIC in educație*, București: Editor Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă, p. 95 – 97.

²⁵Organizația Salvați Copiii, *op.cit.* p. 5.

4. Organizația Salvați Copiii. (2011). *Helpline. Raport de activitate*. București: Organizația Salvați Copiii
- ROMAN, George; et al. (2014). *Ghidul utilizării în siguranță a Internetului*, versiunea 1.1. București: @sigur.info

CYBERBULLYING-UL – DE NECONTROLAT?

**IACOBESCU LILIANA,
Grădinița cu P.P. Nr.3**

Cyberbullying can also have a manipulative, domineering and controlling purpose for the child. If the phenomenon of cyberbullying is triggered by another child, it will need to be aware and educated about the dangers that this type of online aggression has on the health of the fellow against whom the defamatory action is directed.

Problematika abuzului on-line este nouă în țara noastră. Subiectul este de interes pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar și universitar, pentru conștientizare și prevenție. Abuzul copiilor este în atenția opiniei publice, a asociațiilor profesionale și a organizațiilor neguvernamentale.

Problematika abuzului și a neglijării copilului este puțin cercetată în România, deși aceasta este semnatară a Convenției Organizației Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului. Sistemul de protecție împotriva abuzului on-line al copilului nu este suficient de structurat, iar procedurile juridice sunt greoaie, competențele și standarde profesionale nu sunt clar stabilite. Studiile și cercetarea asupra domeniului abuzului on-line asupra copiilor sunt la început, fără a exista rapoarte și anchete oficiale. Fenomenul este unul relativ nou la noi, cu toate că în România, copiii sunt extrem de vulnerabili la orice tip de abuz. Nu dispunem de programe școlare standardizate pentru prevenirea acestui fenomen în rândul populațiilor școlare.

Cyberbullying-ul sau agresiunea în mediul online este o formă de hărțuire (încăierare, încheștare, înfruntare, ceartă, învrăjbire, război – Dicționar de sinonime) pe internet. Efectul ei, explicat și prin sinonimele luate din dicționar, duce la o afectare publică de imagine a persoanei, iar pentru copii este o formă de abuz online. Modalitatea de agresare mediatică se realizează prin computer, tabletă sau telefon mobil, prin postarea unor mesaje scrise, înregistrate audio sau video sau fotografiile trimise pe SMS, MMS, e-mail, pagini web, bloguri, care au un puternic impact emoțional negativ asupra persoanei-victimă. Dacă este vorba despre pagina sau adresa de internet a unui copil, vorbim despre o formă de abuz asupra minorului.

Abuzul prin cyberbullying poate determina o afectare a sănătății psiho-emoționale a copilului și în cazuri extreme poate ajunge la auto- sau heteroagresiune prin fenomenul de instigare psihologică.

Prin abuz asupra copilului se înțelege „orice formă voluntară de acțiune care este în detrimentul copilului și are loc profitând de incapacitatea de a se apăra, de a discerne ce este bine sau rău, de a căuta ajutor și de a se autoservi”. Abuzul înseamnă violență, violența adultului împotriva copilului, fenomen care este prezent în realitatea cotidiană.

Abuzul se adresează copilului, la nivelul oricăreia dintre laturile sale: somatică, psihologică (emoțională), socială. Prin ce este nociv cyberbullying-ul, dincolo de efectul abuzului online? este și un abuz psiho-emoțional, prin modificarea relațională între victimă și comunitatea căreia aceasta aparține (cerc de prieteni de pe internet: facebook, linkedin, instagram și alte rețele de socializare), colegi de școală logați cu victima, colegi din sfera de preocupări (artistice, hobby-uri, profesionale, sportive), familie, profesori, rude, cunoștințe, care se găsesc într-o anumită relație cu persoana abuzată on-line. Un abuz psiho-emoțional pe o perioadă lungă de timp, poate duce la deficit intelectual și emoțional cu consecințe psihologice și fizice. Prin urmare, afectarea sănătății mentale

a acestuia se poate manifesta prin declanșarea unor sindroame depresive (mai ales la adolescenți, care sunt într-un plin proces de maturare psiho-emoțională, prin bulversarea imaginii de sine, scăderea stimei personale), datorită mesajelor negative postate de agresor, iar în lipsa unui ajutor specializat, copilul sau adolescentul poate ajunge la suicid.

Agresiunea de tip cyberbullying poate avea și un scop manipulativ, de dominare și control al copilului. Dacă fenomenul de cyberbullying este declanșat de un alt copil, acesta va trebui să fie conștientizat și educat asupra pericolelor pe care acest tip de agresiune din mediul online o are asupra sănătății colegului împotriva căreia se îndreaptă acțiunea defăimătoare. Adeseori perioada copilăriei și mai ales a adolescenței în secolul XXI este una a fenomenului cool sau super, adeseori fără a discerne între conținutul și efectul acțiunii. Aceasta se întâmplă din lipsa de informare și educare a tinerei generații în domeniul sănătății on-line. În ceea ce privește sănătatea mentală a copilului, există și un efect de feed-back al acțiunii, adicția la comportamentul agresiv. Este cunoscut faptul că acțiunile noastre descarcă în organism o serie de hormoni. Acțiunile pozitive se însoțesc de endorfine și serotonină (hormonii fericirii), iar cele negative de hormoni corticosuprarenaleni de stres. Aceștia acționează asupra centrilor plăcerii de la nivelul creierului uman, determinând un efect de rebound. Pentru menținerea sănătății mentale a tinerei generații (copiii cibernetici sau generația online), trebuie controlate aceste fenomene, educate și stopate prin acțiuni de prevenție. În acest sens s-au stabilit câteva reguli de igienă mentală, privind comportamentul online:

- Respect on-line;
- Corectitudine comportamentală;
- Gândește, apoi acționează;
- Non-discriminare în mediul on-line;
- Respectarea legislației țării de proveniență;
- Respectarea legislației țării de proveniență a corespondentului din mediul on-line;
- Respectarea drepturilor de autor;
- Non-violență on-line;
- Raționalizarea resurselor financiare;
- Raportarea ilegalităților.

Prevenția și recuperarea în cazul copiilor abuzați din punct de vedere psihologic (psihic sau emoțional), chiar și în mediul online, necesită legi competente, instituții de profil și specialiști. Aplicarea recuperării și a prevenirii abuzului la copii, trebuie realizată fără discriminare. Prevenirea cuprinde programe de educație comunitară față de abuz, cunoașterea formelor, a consecințelor acestuia și a modalităților de combatere și intervenție în urgență. Aceste programe este important să se aplice în școli. Ele urmăresc creșterea competențelor sociale și comunitare în rândul elevilor și a adulților (profesori, diriginți, personal auxiliar, părinți). Pentru a combate această formă de abuz on-line (cyberbullying) este necesară o sincronizare de acțiune a echipei pluridisciplinare: asistent social, psiholog, medic, diriginte, instanță. Prevenția cyberbullying-ului în comunitatea școlară urmărește informarea și educarea copilului despre modalitățile de abuz online. În același timp, el este educat asupra deprinderilor sociale în situația de risc și asupra necesității de a spune părintelui, dirigintelui sau oricărui specialist din echipa pluridisciplinară despre abuz. Utilitatea acestor programe în școli este foarte mare, deoarece au ca populație țintă copiii, adolescenții și tinerii încadrați în toate ciclurile de învățământ.

Sănătatea mentală a copilului și stima de sine este influențată de competențele sale sociale, de relațiile cu părinții, colegii, prietenii și indivizii comunității căreia îi aparține. Atunci când părinții sunt absenți, societatea trebuie să promoveze competența socială a copilului prin servicii adecvate care vin în sprijinul copilului aflat în dificultate. Școala are alături de familie un rol important în dezvoltarea și protecția copilului. Dacă familia nu poate proteja copilul și nevoile sale de bază, atunci ele trebuie suplinite de mediul școlar.

Cadrele didactice și auxiliare din școli, trebuie să cunoască modalitățile de identificare și eliminare a oricăror forme de abuz asupra elevilor. Prevenirea abuzului în mediul virtual, necesită elaborarea actualizată a unor programe speciale de prevenție.

- Aceste programe: oferă copiilor informații și posibilitatea exersării în clasă a strategiilor de prevenție, cu feed-backul rezultatelor;
- informează asupra tipurilor de comportament asertiv;
- formează copiii deprinderi decizionale și de comunicare în evitarea abuzului;
- materialul trebuie prezentat astfel încât să stimuleze interesul copilului;
- accentuează necesitatea ca școlarii să spună, ori de câte ori cineva continuă să le vorbească on-line sau să posteze sau să le trimită mesaje, înregistrări audio sau video care le produc disconfort psihic sau emoțional;
- trebuie incluse în programa școlară.

Copiii trebuie să-și cunoască drepturile și obligațiile pe care le au și în mediul online. Comunicarea cu victimele abuzului cibernetic necesită empatia intervenientului. Competențele profesionale și transversale ale specialistului garantează succesul intervenției.

Bibliografie:

1. Blahur, D. 2001. Protecția drepturilor copiilor ca principiu al asistenței sociale, Editura All Beck, București.
2. Cîndea, S. 2002. Formele de abuz în Revista de Asistență Socială, anul 2, nr. 2.
3. Gavrilă-Ardelean, M.; Horvath, A. 2009. Abuzul copilului, Editura Mirton, Timișoara, p.80.
4. Gavrilă-Ardelean, M.; Gavrilă-Ardelean, L. 2017. Review of Need for Health Education in the Bio-Psycho-Social Approach of Mental Health, JPE, 17(1):276-285;
5. Gavrilă-Ardelean, Mihaela, 2016, Socio-cultural Meanings of Health and Disease in the Context of Positive Youth Development in Educational Systems, în Positive Youth Development, editor: Bălaș Timar Dana, Mustafa Aslan, în cadrul proiectului de tineret ”Positive Youth Development”, Editura Școala Ardeleană, Cluj/Eikon, București.

**În atenția colaboratorilor editurii
„Școala Mehedințiului”**

Articolele pe care doriți să le publicați în revista „Școala Mehedințiului” vor fi aduse la sediul Casei Corpului Didactic Mehedinți, str. Calomfirescu nr. 94, Drobeta Turnu Severin, în format electronic (CD sau stick) sau pe e-mail: ccdmehedinti@gmail.com. Articolele vor avea minimum ½ pagină și maximum 4 pagini, tehnoredactate cu diacriticele limbii române (ă, î, â, ș, ț), cu font Times New Roman de 12, la un rând, cu margini de 2 cm.

Autorul va achita contravaloarea unui exemplar din revista în care apare articolul. Colectivul de redacție își rezervă dreptul de a face selecția articolelor care vor fi publicate, în funcție de întinderea conținutului și de corectitudinea tehnoredactării, precum și dreptul de a face corecturi ortografice.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director C.C.D. Mehedinți – Prof. Grigore GIORGI
Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Rodica TELEGUȚĂ
Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Melania-Voichița CRISTEA
Informatician C.J.R.A.E. Mehedinți – Loredana DOINEA

Editor:

Informatician C.J.R.A.E. Mehedinți – prof. Loredana Doinea

Editura Școala Mehedințiului:

Casa Corpului Didactic Mehedinți

Drobeta Turnu Severin, str. Calomfirescu, nr. 94

Tel./Fax: 0252/321537

E-mail: ccdmehedinti@gmail.com

www.ccdmehedinti.ro

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor revine în exclusivitate autorilor